TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY

உ

கணபதி துணை

கடைச் சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய

மதுரைக்

கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்

அருளிச்செய்த

மணிமேகலை

இது

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையோடும்

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடும்

அவர்கள் குமாரர்

S. கலியாணசுந்தரையரால்

சென்னை

புரசபாக்கம் வீனஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[நான்காம்பதிப்பு]

ஸர்வதாரி ௵ மார்கழி

 1949 [விலை ரூபா ஏழு

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

		பக்கம்
1	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி ..	v
2	பிழையும் திருத்தமும் ..	vi
3.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை நூற் பெயர்கள் ..	vii-viii
4	முகவுரை ..	viii-xx
5	குறிப்பு	xx
6	நூலாசிரியர் வரலாறு	xxi-xxvi
7	மணிமேகலையால் தெரிந்த அரசர்களின் பெயர் முதலியன	xxvii-xxviii
8	மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம் ...	1-64
9.	மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரை முதலியனவும் ...	க - ருகூ௦
	பதிகம் ..	க
க	விழாவறை காதை...	கக
உ	ஊரலருரைத்த காதை	கசு
௩.	மலர்வனம் புக்க காதை	உஎ
ச	பளிக்கறை புக்க காதை	சஉ
ரு	மணிமேகலாதெய்வம் வந்து தோன்றிய காதை	ருச
சு.	சக்கரவாளக் கோட்டம் உரைத்த காதை	சுசு
எ.	துயிலெழுப்பிய காதை ..	அரு
அ	மணிபல்லவத்துத் துயருற்ற காதை .	கூரு
கூ	பீடிகை கண்டு பிறப்புணர்ந்த காதை ..	க௦க
க௦.	மந்திரங் கொடுத்த காதை	க௦எ
கக	பாத்திரம் பெற்ற காதை	ககஎ

		பக்கம்
௧௨.	அறவணர்த் தொழுத காதை ...	௧௩௪
௧௩	ஆபுத்திரன் திறம் அறிவித்த காதை .	௧௪௨
௧௪	பாத்திர மரபு கூறிய காதை ..	௧௫௨
௧௫	பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை .	௧௬௩
௧௬	ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை	௧௬௯
௧௭.	உலகவறவி புக்க காதை	௧௭௮
௧௮	உதயகுமரன் அம்பலம் புக்க காதை .	௧௮௬
௧௯	சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை	௨௦௨
௨௦	உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்த காதை ,	௨௧௭
௨௧.	கந்திற்பாவை வருவதுரைத்த காதை	௨௨௬
௨௨.	சிறைசெய் காதை	௨௪௦
௨௩	சிறைவிடு காதை ..	௨௫௩
௨௪	ஆபுத்திரனாடடைந்த காதை ..	௨௬௫
௨௫	ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை	௨௭௬
௨௬.	வஞ்சிமாநகர் புக்க காதை	௨௯௩
௨௭.	சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை .	௩௦௧
௨௮	கச்சிமாநகர்புக்க காதை	௩௨௬
௨௯	தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை	௩௪௬
௩௦	பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை	௩௭௫
10.	மணிமேகலைப் பாட்டுக்களின் முதற்குறிப்பகராதி	௩௯௧
11	மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்	௩௯௨ - ௩௯௪
12.	மணிமேகலையில் வந்துள்ள வேறுகதைகள்	௩௯௫ - ௩௯௬
13	புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்	௩௯௭ - ௩௯௮
14	மறுப்புக்கள்	௩௯௯ - ௪௦௦
15	அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி	௪௦௧ - ௫௨௦

*

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அடியார் - அடியார்க்கு நல்லார்
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
ஆதி - ஆதிபாவம்
இலிங்க - இலிங்க புராணம்
இறை - இறையனாரகப்பொருள்
எ-ம் - என்றும், எனவும்
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
ஒ - ஒப்பு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கல் - கல்லாடம்
கலி - கலித்தொகை
கலிங் - கலிங்கத்துப் பரணி
குண்டல - குண்டலகேசி
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந் - குறுந்தொகை
கூர்ம - கூர்ம புராணம்
சமய - சமய திவாகரம்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிவ சித்தி - சிவஞானசித்தியார்
சிறப் - சிறப்புப் பாயிரம்
சிறுபா - சிறுபாணாற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு
சூளா - சூளாமணி
ஞானப் - ஞானப்பிரகாசர் உரை
தக்க - தக்கயாகப்பரணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை
தமிழ்நா - தமிழ்நாவலர் சரிதை
திரி - திரிகடுகம் [வையார்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோ
திருஞான - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
திருவந் - திருவந்தாதி [நாயனார்
திருவா - திருவாசகம்
சிவ - சிவப்பிரகாசம்

தே - தேவாரம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினார்க்கினியருரை
நள - நளவெண்பா
நன் மயிலை - நன்னூல் மயிலைநாதருரை
நன் வி - நன்னூல் விருத்தியுரை
நாலடி - நாலடியார்
நீல - நீலகேசி
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை
ப - பக்கம்
பட்டின (பட்டினப்) - பட்டினப் [பாலை
பதி - பதிகம்
பதிற்றுப் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பி - ம் - பிரதிபேதம்
புறநா - புறநானூறு
பு வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
பெரிய - பெரியபுராணம் [மாலை
பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார் திருமொழி
பெருங் - பெருங்கதை [படை
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
பேரா - பேராசிரியருரை
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மு - முற்றும்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
மூத்ததிருப் - மூத்த திருப்பதிகம்
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்
மேற் - மேற்கோள்
வீர - வீரசோழியம்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
XXVI	7	யோஙகிய	யோங்கிய
1	8	காவரி	காவிரி
4	1	கைதக	கைதச
60	4	தநதிர	தநதிறங
16	31	புணாபகதாப	யுணாநதாப
கரு	26	எனசங்க	எனசீவக
கஅ	13	சுரசெகன	சுரசுகென
க0௭	29	ளொளரபஉ	ளொனறபூ
ககசு	ரு	மெதுதல	மெயதுதல
உகக	ரு	பொருநதுபு	பொருநதுபு
உருஅ	23	மரமாதகலின	மாபாதலின
ருகூஉ	12	கரு சரு	கரு கூரு
சகரு	32	விழாவெனவம	விழாவெனவும
சசக	29	உடபகைபார	உடபகையார
சசுச	24	திரிகடு பதிக	திரிகடுகம பதி
சசுசு	6	தேலோகத	தேவலோகத
சகூஅ	35	பணமை	பணயம
ரு00	23	பொனமென	பொனமென
ருகஉ	38	வணதகுரு	வணகுரு

இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை நூற்பெயர்கள்

[இவற்றிற் பெரும்பாலனவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளை அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியிற் காணலாகும்.]

அகநானூறு, அங்கம் ஆறு, அங்காகமம், அபிதாமபிடகம், அபிதாமார்த்த சங்கிரகம், அருணசிக்ஷை, அவதானகல்பலதை, அறநெறிச்சாரம், அன்னம்பட்டீயம், அநுமான ஸூத்திரம், ஆக்கினேய புராணம், ஆசாரக்கோவை, ஆசௌச சதகம், ஆசௌசநிர்ணயம், ஆத்திரேயம், ஆதித்திய பரியாய ஸூத்திரம், ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்யம், ஆபஸ்தம்பம், ஆர்த்திப பிரபந்தம், ஆரிய பரியேஷண ஸூத்திரம், இசைத்தமிழ்நூல், இரகுவம்சம், இலக்கணக் கொத்து, இலக்கண விளக்கம், இலகுஜாதகம், இலிங்கபுராணம், இறையனார் அகப்பொருள், உதயணகுமார காவியம், உபதேசரத்னமாலை, உலோகவசனம், ஏலாதி, ஐங்குறுநூறு, ஐந்திரம், ஓவியநூல், கடகாபாரகாவியம், கண்டபூஷணம், கம்பராமாயணம், கல்பசூத்திரங்கள், கல்லாடம், கலிங்கத்துப்பரணி, கலித்தொகை, காதம்பரி, கார்நாற்பது, காரைக்காலம்மையார் அற்புதத்திருவந்தாதி, ஷை திருவிரட்டைமணிமாலை, ஷை மூத்ததிருப்பதிகம், காவ்யகல்பலதா, காவேரிமாகாத்மியம், கிராதார்ஜுனீயம், கிருத்தகோடி, கிருஹ்யரத்நம், கிருஷ்ண யஜுர்வேதபாராயணம், கிழக்குத்திசைப்பரிசுக்கப் புத்தகங்கள், [illegible], குதாத்தபாயம், குண்டலகேசி, குமாரசம்பவம், குலவூர்[illegible]யம், குலோத்துங்கசோழனுலா, குவலயானந்தம், குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறுந்தொகை, கூர்மபுராணம், கோகளசிக்ஷை, கோயிற்றிருப்பண்ணியர் திருவிருத்தம், கோவிந்தராஜீயம், கௌதமதர்மசூத்திரங்கள், சப்தகௌஸ்துபம், சாகுந்தலம், சித்தாந்தத்தொகை, சிலப்பதிகாரம், சிவஞானசித்தியார், சிவஞானபோதம், சிவபோகசாரம், சிறுபாணாற்றுப்படை, சீவகசிந்தாமணி, சூடாமணி நிகண்டு, சூளாமணி, ஞானசாரம், தக்கயாகப்பரணி, தசகுமார சரிதம், தசநிர்ணயம், தஞ்சைவாணன் கோவை, தத்துவபோதினி, தத்வத்ரயம், தமிழ்நாவலர் சரிதை, தருக்க சங்கிரகம், தாயிக சூத்திரம், தானபாரமிதை, திரிகடுகம், திருக்குறள், திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார், திருஞானசம்பந்தர் திருக்கலம்பகம், ஷை திருச்சண்பை விருத்தம், ஷை திருத்தொகை, ஷை திருமும்மணிக்கோவை, ஷை திருவந்தாதி, ஷை திருவுலாமாலை, திருக்கண்ணி[illegible]புலா, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவிரட்டைமணிமாலை, திருநாவுக்கரசர் திருவேகாதசமாலை, திருப்பதிகம், திருப்பல்லாண்டு, திருப்பெருந்துறைப்புராணம், திருமுருகாற்றுப்படை, திருவள்ளுவமாலை, திருவாசகம்,

திருவாதவூரடிகள் புராணம், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, திருவாராதனக் கிரமம், திருவிசைப்பா, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புராணம், திவ்யப்பிரபந்தம், திவாகரம், தீக்கநிகாயம், தேவகோச நிகண்டு, தேவாரம், தொல்காப்பியம், நரிவிருத்தம், நவகதிர், நளவெண்பா, நற்றிணை, நன்னூல், நாகானந்தம், நாமலிங்காநுசாஸனம், நாரதசிக்ஷை, நாராயணீயம், நாலடியார், நாற்கவிராச நம்பியகப்பொருள், நீதிப்ரதீபம், நீலகேசி, நூற்றந்தாதி, நெடுநல்வாடை, நைஷதம், ப்ரபஞ்சஹ்ருதயம், ப்ரமேயஸாரம், ப்ராஜ்ஞாபாரமிதை, பகுசுருதியாகமம், பட்டிகாவியம், பட்டினப்பாலை, பதிற்றுப்பத்து, பரதநூல், பரமததிமிரபானு, பரிபாடல், பழமொழி, பன்னிருபடலம், பாகசாத்திரம், பாணினிசிக்ஷை, பாணினீயவியாகரணம், பாரத்துவாசம், பாரத்துவாஜசிக்ஷை, பிங்கலம், பித்ருமேதஸாரம், பிரதாபருத்திரீயம், பிரயோகவிவேகம், பிராகிருதப்பிரகாசம், பிராதிமுக்தக வினய வினிச்சயம், பிராதிமோக்ஷம், பிருஹத்கதை, பிருஹஜ்ஜாதகம், பிருஹத்ஸம்ஹிதை, பிருஹதாரணியகோபநிஷத், புத்தசரித காவ்யம், புத்தஜாதகக்கதை, புறத்திரட்டு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பூர்வாகமம், பெரிய புராணம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெருங்கதை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, போதாயன தர்மசூத்திரம், போதாயனீயம், போதிஸத்துவாவதானகல்பலதை, மகாகண்டகம், மகாபரிநிர்வாணசூத்திரம், மகாவம்சம், மகாவாக்கம், மத்தியமநிகாயம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல், மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், மனுஸ்மிருதி, மனோரமா, மஹாபதான சூத்திரம், மஹாஸீஹநாதசூத்திரம், மாகம், மாளவிகாக்கினிமித்திரீயம், மீமாம்ஸா சாஸ்திரம், முப்பத்தாறாயிரப்படி, முமுக்ஷுப்படி, முல்லைப்பாட்டு, மேகஸந்தேசம், மேதாதீயம், மேருமந்தர புராணம், மைத்ராயணீ உபநிஷதம், யதிராஜவிம்சதி, யாப்பருங்கலவிருத்தி, ரத்நாபரணம், வங்காகோவை, வராகம், வான்மீகிராமாயணம், விக்கிரமசோழனுலா, விக்கிரமோர்வசீயம் விம்பசாரகதை, வியாசசிக்ஷை, வியாசபாரதம், வினயபிடகம், வீரசோழியம், வேதாலபஞ்சவிம்சதி, ஜப்பானதேசத்துப் பௌத்தநூல்கள், ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமிவைபவம், ஸ்ரீபுராணம், ஸ்ரீவசனபூஷணம். ஸம்ருதிரத்னாகரம், ஸர்வகாலவாதசூத்திரம், ஸப்தகாதை, ஸம்யக் திருஷ்டிசூத்திராந்தம், ஸம்யுக்தநிகாயம், ஸர்வஸம்மதசிக்ஷை, ஸாரஸங்கிரகம், ஸித்தாந்தகௌமுதி, ஸித்தாந்தசிக்ஷை, ஸூக்திவிலோசனம், ஸூத்திரபிடகம்.

உ

கணபதி துணை

முகவுரை

அகவல்

நன்றே ஞுக்கி ஞென்றுகைம் மிகூஉம்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே.”

வெண்பா

“காலையு மாலையுங கைகூப்பிக காறெழுதால
மேலை வினையெலலாங கீழவாம—கோலக
கருமானறேல் வெணணீறறுச செமமேனிப பைநதாரப
பெருமானைச சிறறம பலதது”

கட்டுரை

உலகமாா பனனூற் றிலகமா யிலகி
நவையறு மொனபான சுவைபுணாந தினிமைத
திரட்டுறு * மைநது பொருட்டொடா நிலைகளுள
அமிழதினிற சிறநத தமிழெனு மடநதை
அணிமே கலையா மணிமே கலைதான,
நசசும பெருமை முசசங கததுட
கறைமிடற றிறைவ னிறையனா ரெனுமபெயா
வாயநதே † புலமபல வாயநத வாயநத சஙகத
தொலலிசை பலவுறு நலலிசைப் புலவருட்
சீலமாா மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனனும

புலவாபெருமானால அருளிச செயயபபட்டது, இளம்பூரணா, பேராசிரியா, தெயவசசிலையாா, நசசினார்க்கினியா, பரிமேலழகா, அடியாாககுநல்லாா, சமயதிவாகரவாமன முனிவா, இலக்கண விளக்கவுரையாசிரியா, இலககணககொத்து உரையாசிரியா, திருவொறறியூர் ஞானபபிரகாசா, மயிலைநாதா, சஙகரநமச்சிவாயர்

---

* ஐநது பொருடடொடாநிலைகளாவன —சீவகசிநதாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குணடலகேசி, வளையாபதியெனபன

† புலம் - நூல, இதனை, “புலநதொகுத தோனே” என்னும தொல்காப்பியப் பாயிரததாலுணாக

முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று; தன்மைநவிற்சியணியும் பாவிகவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலால் தன்னுட் கூறப்பட்டுள்ள மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர் ஆறு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற் போலப் படிப்பவர்களுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச் செய்யும் நலம்பாடுற்றது; இக்காலத்தில் வேறொருவகையாலும் விளங்காதனவாகிய சில தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத்தெய்வங்களை வழிபடுமுறைமையையும், சில சாதியாரையும், அவர்களுடைய உடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள் தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் தோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்னவண்ணமாக இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற் பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவர் முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலால் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம்; இதன்பாலுள்ள சொன்னுட்பம் பொருணுட்பங்கள் நூலவேயாகிய நுண்ணறிவிற் சேறுபவ்விடத்தும் எண்ணப்படுமென்று கூறுவர்; இதனை

"மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்மங்கை மன்னவர்நீ
கொந்தார் குழலணி மேகலை நானுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினும்
நந்தா வரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே"

என்று கவிஞர் பெருமானாகிய துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவர் அருளிச்செய்த வெங்கைக்கோவைச் செய்யுளாலுணர்க. பின்னும், "சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான், கந்தா மணிமே கலைபுனைந்தான்" (திருத்தணிகையுலா) என்று இந்நூற் பெயரையும், "மாதவி பெற்ற மணிமே கலைநம்மை வாழ்விப்பதே" (அம்பிகாபதிகோவை) என இக்காப்பியத் தலைவியாகிய மணிமேகலையின் பெயரையும் தத்தம் நூல்களில் தொனியில் அமைத்து வித்துவான்கள் பாடியிருப்பதும் இதன் பெருமையையும் மணிமேகலையின் பெயரையும் புலப்படுத்தும்.

சிலப்பதிகாரக் கதைத்தலைவனான கோவலன் மகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கலந்தொடர்புடையது

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருங்குடி வாணிகர் மரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையிடம் தோன்றிய மணிமேகலை யென்பவள் தன்னுடைய தாய், கோவலன் மதுரையில் வெட்டுண்டிறந்தது கேட்டுப் பரத்தைமைத் தொழிலை வெறுத்துப் பௌத்தமுனிவராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைந்து வாய்மைநான்கும் சீலமைந்தும் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பௌத்த சங்கத்திருத்தலை யறிந்து அவளோடு பழகிச் சிறுபிராயத்திலேதானே பௌத்த தருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணர்ச்சியுற்று ஒருநாள் தாயின் கட்டளைப்படிச் சுதமதியுடன் பூக்கொய்தற்கு மலர்வனஞ்சென்று தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமரனுக்கு அஞ்சி அங்குள்ள பளிக்கறையில் ஒளித்திருந்து அவன் போனபின்பு வெளியே வந்து தன் குலதெய்வதையாகிய மணிமேகலாதெய்வத்தால் மணிபல்லவத் தீவிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு அத்தீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக் காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து அப்பால் அத்தெய்வம் அறிவுறுத்திய மூன்று மந்திரங்களையுணர்ந்து முற்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலனென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாக வந்தானென்று அத்தெய்வம் கூறக் கேட்டு அப்பீடிகையின் காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையினுதவியாற் கோமுகியென்னும் பொய்கையையடைந்து அதிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரம் தன்கையில் வரப்பெற்றுப் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்து அறவணவடிகளை யடைந்து ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரையிற் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்த உயிர்களுக்கு உணவளித்தலே எல்லாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும் அவர் கூறக்கேட்டு அவர் கூறியவாறே உணவளித்தற்பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற் சென்று சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிற் பிச்சையிடப்பெற்றுக் காயசண்டிகையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் தீராப்பசியை அப்பாத்திரத்திலிருந்தெடுத்துதவிய ஒருபிடியமுதாற்போக்கி அப்பாத்திரத்தில் மேன்மேலும் அமுது வளரப் பெற்று அந்நகரத்துள்ள உலகவறவியென்னும் அம்பலத்தை யடைந்து அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு தன்னை விரும்பி

வந்த உதயகுமரனை அறிந்து கொள்ளாவண்ணம் மேற்கூறிய காய சண்டிகையின் வடிவங்கொண்டு அந்நகரத்துள்ள சிறைச்சாலையை யடைந்து அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாக்கி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகையின் கணவனால் வெட்டுண்டுவீழ்ந்தது கண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தின் மொழி களால் தேறுதலுற்று உதயகுமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண கிள்ளியாற் சிறையில் வைக்கப்பட்டு, இராசமாதேவியின் முயற்சி யால் அச்சிறையினின்று நீங்கி நாகபுரத்தை யடைந்து அதன் தலைவனை புண்ணியராசனோடு மணிபல்லவஞ்சார்ந்து புத்தபீடி கையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனுக்கறி வித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல் கொள்ளப்பட்ட செய்தியைத் தீவதிலகையாலறிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்று வஞ்சிநகர்ப்புறத் தேயுள்ள பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிர்காலச் செய்திகளைக் கண்ணகிதெய்வம் கூற அறிந்துசென்று ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ் சார்ந்து அவரவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியே வினவி யுணர்ந்து, அந்நகரில் தவம்புரிந்து கொண்டிருந்த மாசாத்துவா னைக்கண்டு அவன் மொழிந்த செய்திகள் பலவற்றையுங் கேட்டு அவன் கூறியவாறு காஞ்சிநகரம்போய், அந்நகரிற் பசியால்வருந்தி வாடிய எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவண வடிகளைத் தரிசித்து அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அந்நகரிலேயே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாளென்னுங் கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல், பௌத்த சமயச்சார்பினளாகிய மணிமேகலையின் சரித்திரமாதலின் இதில் அச்சமயக் கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இதிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன, அவற்றுள் மிகுதியாகக் காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூய னாகி எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல் வேண்டுமென்பதே

மணிமேகலை யென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறு தலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர். நீலகேசி, புத்தவாதச் சருக்கத்தில், "குயலாகுயலம" என்னுஞ் செய்யுளுரையில்,

* "தீவினையென்பதி .. .. பிரமரு மாகிஎன்பது மணிமேகலைதுறவாதலின், இதனால ஸமஸகாரமறிநதுகொள்க" எனச சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசித்தியாா பரபககததிற சௌததிராநதிகன் மததது்ளள "ஓஙகிய வுருவம" எனனுந திருவிருததததின் உரையில, * "தீவினையெனபதி. . ...பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால ஸமஸகார மறிநதுகொள்க" எனத திருவோறறியூா ஞானபபிரகாசரும் எழுதியிருததலால, இநநூல மணிமேகலை துறவெனறும அககாலததில வழஙகபபடடு வநததெனறு தெரிகினறது, "மணிமே கலைதுற, வாறைம பாடடினுளறிய வைததனன" என்று பதிகததிறுதியிற கூறபபட்டிருததலும இதறகு இபபெயருணடென்பதை வலியுறுததும

இநநூல, அமமை முதலாகிய வனபபெடடினுள இயைபின் பாறபடும, தொல்காபபியச செயயுளியலின் கணணே, 'அமமை முதலியவனபபெடடும தொடாநிலைச செயயுடகிலககணம' எனறு கூறுகினறுழி, † "ஞகாரை முதலா ளகார விறறுப, புளளி யிறுதி யியைபெனப படுமே" எனனுஞ சூததிரவுரையில, 'ஞணநமன யரலவழளவெனனும பதினொரு புளளியுள ஒனறனை ஈறுகவமைதது செயயுளைப பொருடடொடராகவும சொறறொடராகவுஞ செயவது இயைபெனபபடும, ணகாரவீறறுனிறறுப பொருளுமியைநது சொலலுமியைநது வநதன, சீததலைச சாததனாாற செயயபபட்ட மணிமேகலையும், கோங்குவேளிராற செயயபபடட உதயணன்கதையும் போலவன' எனறு பேராசிரியரும் ஆசிரியா நசசினாாககினியரும் எழுதியிருததல காணக, இநநூலிற சொலலியைபும பொருளியைபும அமைநதிருததல அறிதறகுரியது.

இதிற கூறபபட்டுளள சரிததிரம நிகழநத காலமும இநநூலாசிரியா காலமும ஒனறென்றும, இஃது அவரால தமிழிலேதான் முதலிற பாடபபட்டதென்றும, சிலப்பதிகாரத்தாலும அதன பதிகத தொடக்கததில அடியார்க்கு நல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும, இநநூற் பதிகததாலும விளஙகுகின்றமையின், இது வேறு மொழியிலிருநது வநததெனறு சொலலுவதற்கிடமிலலை

* மணிமேகலை, உச கஉந - கநக, ௩0 கசச - அ0.

† தொல்காப்பியம், செயயுளியல, சூ. உசo.

கதையைத் தொகுத்துக் கூறுவதும் பதிகமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை இந்நூல் முதலிற்பெற்று விழாவறை காதை முதற் பவத்திறமறுகெனப் பாவை நோற்றகாதையிறுதியாகவுள்ள முப்பது பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, காதை - பாட்டு; நீலகேசி, குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம், உஎ - ஆம் செய்யுளுரையில், "முன்றான் பெருமைக்கண்ணின்றான் என்னுங் காதையை அனுவதித்தவாறு" எனவும், உஅ-ஆம் செய்யுளுரையில், "பிடகம் என்னுங் காதை சொன்னவாறு" எனவும், மொக்கலவாதச்சருக்கம், உ௩ - ஆம் செய்யுளுரையில், "தன் புறத்த என்னுங்காதை சொல்லப்பட்டது" எனவும், ச0 - ஆம் செய்யுளுரையில், "எழுமணைத்தி என்னுங்காதை" எனவும், சக - ஆம் செய்யுளுரையில், "காளின்ற சுமந்தியப்பான் என்னுங்காதை" எனவும், சஉ - ஆம் செய்யுளுரையில், "மக்கட் பண்பழியார் என்னுங்காதை" எனவும், அந்நூலுரையாசிரியர் எழுதியிருத்தலாலும், 'காதைக்கரப்பு' என்னும் ஒருவகைச் சித்திரகவிப்பெயராலும் காதையென்பதற்குப் பாட்டென்று பொருள் கொள்ளுதல் நன்னியப்படும், "ஆறைம் பாட்டினு ளறியவைத்தனன்" எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும், மிதிலைப்பட்டுத் திருச்சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டிற் கிடைத்த பிரதியில் இந்நூற் பகுதிகளின் பெயர்கள் யாவும் பாட்டென்றே இருப்பதும் இதனை வற்புறுத்தும், காதையென்பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படுகிற 'காதா' என்னும் வடசொற்சிதைவென்று கொண்டால் யாதோரிழுக்குமின்றென்று வடமொழியாளர் கூறுவர், இது நிற்க;

பல வருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப் புத்தகங்களைத் தேடும்வண்ணம் இத்தமிழ்நாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக்குச் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடைய வீடுகளில் இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலை மூலப்பிரதிகள் மட்டும் கிடைத்தனவேயன்றி உரைப்பிரதியாண்டும் கிடைத்திலது. சென்னை, தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பார்க்கப்பட்டன, அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப்பற்றி வினவினேன், அங்ஙனம்

வினவப் பட்டவர்கள், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற் கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமது கையாலெழுதிய மூலப்பிரதி யொன்றை அன்புடன் அனுப்பினார்கள், பின்பு பாரிஸ் நகரத் துள்ள ப்ரொபஸர் ஜூலியன் வின்ஸன் என்பவர், 'இந்நகரத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் மணிமேகலை மூலப்பிரதி யொன்றே யுள்ளது' என்று தெரிவித்து மாதிரிக்காக அதிலிருந்து பதிகத் தை மட்டும் எழுதியனுப்பினார், மற்றவர்கள், 'யாதொன்றுங் கிடைக் கவில்லை' என்று விடையளித்துவிட்டார்கள். கிடைத்த பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதி களில் எழுதுவோர்களால் இயல்பாகவே செய்வித்திருந்த வேறுபாடு களாலும், இது பௌத்தசமயக் காப்பியமாதலால் அச்சமயக் கொள்கைகளைக் கூறும் பாகங்களையெல்லாம் எளிதிற்றெரிந்து கொள்ளல் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத் தும் பழைய * தமிழ்ப் பௌத்த நூல்கள் பண்டைக் காலத்தில் இருந்தும் பாதுகாப்போரின்மையால் பிற்காலத்தில் இறந்தொழிந் தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச் சொல்லுவோர் அகப் படாமையாலும், பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிச்சயித்துக் களைந்து திருத்தமான பாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு எடுத் துக்கொண்ட முயற்சியும் கழிந்தகாலமும் அடைந்த வருத்தமும் அளவுபடுவனவல்ல.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய சைவசமயாசாரியார் கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பௌத்தசமய மறுப்புக் களும், பெரியபுராண முதலியவற்றுட் கூறப்பட்டுள்ள அச்சமயக் கொள்கைகளும், மறுப்பும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள சௌத்திராந்திகனமத முதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவொற்றி யூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவ்வுரையிலுள்ள சில உதாரணச் செய்யுட்களும், மறுப்புக்களும், நீலகேசியும் அதனுரை யும், அவ்வுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள

* பண்டைக்காலத்துப் பௌத்தநூல்களென்று தெரிந்தவை குண் டலகேசி, சித்தாந்தத்தொகை, திருப்பதிகம், விம்பசாரகதை யென் பன, அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களே நீலகேசியுரை முதலியவற்றில் நூற்பெயர்களோடெழுதப்பட்டுள்ளன, தக்கயாகப்பரணியின் உரையால் கவிராசசாரரென்னும் பெயரினராகிய புலவரொருவர் பௌத்தநூ லொன்று செய்துள்ளாரென்று தெரிந்தது.

சில கவிகளும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சில உதாரணப் பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோர் பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபாஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன, செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றும் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்பாற் சென்றும் தூரதேசத்தார்க்குக் கடிதமெழுதியும் விசாரித்தலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்து வித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கியவரும் சென்னை இராஜதானிக் கலாசாலையில் ஸம்ஸ்கிருத போதகாசிரியராக இருந்தவருமான ராவ்பகதூர் மஹா ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவர்கள் எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களென்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினவிவந்தேன், வருகையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறிய விடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற் பெரும்பாலன நீங்கின, நீங்கவே இந்நூலைப் பரிசோதித்தலில் என் மனம் ஊக்கம்பெற்றது. அவர்களுடைய பேருதவி இல்லையாயின், மணிமேகலையில் வந்துள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அரூபப்பிரமர், உரூபப்பிரமர் முதலிய சொற்களுக்குக்கூட உள்ளவாறே பொருள் கொள்ளுதல் எனக்கு மிக அரிதாகும், தமக்குரிய அரியவேலைகள் அநேகமிருந்தும் இப்பழைய தமிழ்நூல் வெளியேவந்து உலாவுதலையே பயனாகக்கருதி, யான் செல்லுங்காலந்தோறும் சிறிதும் சலிப்பின்றி அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று, அவர்களுடைய பேருதவியாலேயே பௌத்தமதத்துள் பூம்மணியென்று வழங்கும் புத்தசரித்திரம் பௌத்ததர்மம் பௌத்த சங்கம் என்பவை எழுதப்பெற்றன. அம்மகோபகாரி விஷயத்தில் இத்தமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல்லாம் நன்றி பாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரை அகப்படாமையாலும், உரை முன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றானும் விளங்காமையாலும் இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்சயித்துப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய அன்பர்களிற் சிலர், 'உரையெழுதியே இதனை

வெளிபபடுததவேணடும' என்று வறபுறுததிக கூறினமையின, அவாகள சொலலை மறுததறகு அஞசி, இது புலவாதிலகாகள செய தறகுரிய அரிய காரியமெனறு கருதாமல, * "ஆஙகவன் புகழநத நாடடை யனபெனு நறவை மாநதி, மூஙகையான பேச லுறறு ளெனனயான மொழிய லுறறேன" எனற பெரியோா கூறியதறகு இலககியமாக, தகக நூலாராயசசியும எணணியவறறைச சுவை பயககுமபடி நலலநடையில விளஙகவெழுதும வலலமையுமிலலாத யான, † "மணிமேகலை நூனுடடாஙகொளளவதேஙஙன்" எனறு ஆனறோரால பாராடடபபடடுளள இநநூறகு அருமபதவுரை யெனற ஏதோவொனறை எழுததத தொடஙகினேன.

மொழிகளுடை பெருமபாலனவறறிறகுப பொருள விளஙகிக கிடககினறமையின அரியவறறிறகுமடடுமே பொருள செயதும, ஆஙகாஙகுளள வாககியஙகளை ஒததவைகளாக இநத நூலிலும வேறு நூலிலும காணபபடட வாககியஙகளை அவவவவிடததில தநதுகாட்டி அவறறினிடஙகளை உடனுடன விளஙகசசெயதும, பொருளவிளஙகாத இடஙகளில (?) இககேளவிககுறியை அமைத தும, கையெழுததுப பிரதிகளிறகணட பாடபேதஙகளை எடுததுக காட்டி அவறறுள இனறியமையாத சிலவறறிறகுமடடுமே பொரு ளைப புலபபடுததியும, எலலோருககும எளிதிற பொருள விளஙகு தறபொருடடு வடசொறகளைப பெருமபாலும விரிததும, சில வறறிறகுச சஙகமருவிய நூலகளிலிருநது மேறகோளகள இப பொழுது அகபபடாமையால அவறறை விளககுதறகுப பிறகா லதது நூலகளிலிருநது பிரயோகஙகளை எடுததுககாடடியும ஒரு வாறு அதனை எழுதிமுடிததேன.

‡ "சவியுறத தெளிநது தண்ணென ஒழுககமும பயின்று" எனறு கம்பநாடரும், $ "செலலாறு தோறும பொருளாழநது தெளிநது" எனப பரஞசோதி முனிவரும் அருளிசசெயத திரு வாககுககளுககு இலககாகவிளஙகுங கவிகளினுடைய வரிசையிலே

* கம்பராமாயணம, நாடடுபபடலம, ௧

† திருவேஙகைககோவை.

‡ கம்பராமாயணம், சூரபபணகைபபடலம, ௧.

$ திருவிளையாடற் புராணம். அனனககுழியும வையையுமழைத்த படலம, 22

நிற்குந் தகுதியுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானோ அரும்பதவுரை எழுதுபவன்? இதுசெய்தற்குத் துணிந்த எனது தறுகண்மையைப் பொறுத்தருளும்படி இந்தமிழுலகத்தை மிகவும் வேண்டுகின்றேன்.

பழைய செந்தமிழ்நூற் பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் எனக்குமனச் சோர்வுண்டாகாதவண்ணம் அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்தவரும் கொழும்புநகரத்துப் பிரசித்தமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீ பொ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிற்சில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளுந் தற்பொருட்டு யான் கேட்ட வினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரவர்களைக்கொண்டு விடைகளெழுதுவித்து அனுப்பிய பேருதவி செய்து வந்தார்கள்.

எனக்கு அக்காலத்தில் வடமொழிப் பிரயோகங்களில் உண்டாகிய ஐயங்களை உடனுடன் போக்கியருளிய ஸ்ரீபெருங்குளம் வாழ்ந்த தான மஹாமஹோபாத்தியாய அரங்காசாரியாரவர்கள், திருமலை நச்சம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸாசாரியரவர்கள் என்னும் இருவர்களுடைய நினைவும் என்றும் என் நெஞ்சினின்றும் நீங்கவில்லை.

மணிமேகலையின் முதற்பதிப்பு 1898-ஆம் வருஷத்திலும் இரண்டாம்பதிப்பு 1921-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியிடப்பெற்றன. முதற் பதிப்பிற்கு உதவியாகக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்

1.	திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்	பிரதி	க.
2.	எட்டயபுரம் பெரிய அரண்மனைப்	,,	க.
3.	மிதிலைப்பட்டி ஸ்ரீ அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்	,,	க
4	திருநெல்வேலி ஸ்ரீ திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள்	,,	க.
5	சேலம் ஸ்ரீ இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்	,,	க.
6.	யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற. கைலாசபிள்ளையவர்கள்	,,	க.

7. ஆறுமுகமங்கலம் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திப்
 பிள்ளையவர்கள் பிரதி க
8. திருமயிலை ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் ,, க
9 சென்னை ஸ்ரீ தி. முத்துக்குமாரசாமி
 முதலியாரவர்கள் - ,, க.
10. சென்னை இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப்
 புத்தகசாலைப் ,, க

இவற்றுள், மிகப் பழமையானதும் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததும் மற்றைப் பிரதிகளிற் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போயிருந்த பாகங்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடச் செய்ததும் சோர்வுற்று நைந்த அழுக்குகெட்டுமாசுபோர்த்திருந்து கிடந்த செந்தமிழ்ச் செல்வியின் மணிமேகலையை அணிந்துகொள்ளும் வண்ணம் பொலிவுசெய்துகொடுத்ததும் மிதிலைப்பட்டிப்பிரதியே.

இரண்டாம் பதிப்புக்கு உதவியாக மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலைப் பிரதியொன்றும், சென்னை ஸ்ரீ பார்சுவநாதநயினாரவர்கள் பிரதியொன்றும் கிடைத்தன. முதற்பதிப்பில் தனித்தனியே பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த அபிதான விளக்கம், அரும்பதவகராதி, அருந்தொடரகராதி, மூலவிஷயசூசிகை, அரும்பதவுரையில் அடங்கியவை, தமிழ் நூற்பெயர்கள் முதலியன என்னும் பகுதிகள் ஒருங்கே தொகுக்கப்பெற்று ஒரே அகராதியாக 'அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றன, மூலம் முதலியவற்றிற் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப் படாமலிருந்த அரும்பதங்களும், அருந்தொடர்களும், சிலவற்றின் பொருளும், உவமைகளும், பழைய செய்திகளும், வழக்கங்களும், பிறவும் இவ்வகராதியிற் சேர்க்கப்பெற்றன.

முதலிரண்டு பதிப்புக்களைப்பற்றிய மற்ற விஷயங்களை அப்பதிப்புப் புத்தகங்களிலுள்ள முகவுரைகளால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இப்பொழுது இது மூன்றாவது முறையாக வெளியிடப்படுகிறது. இப்பதிப்பில் விசேஷமான மாற்றம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனாலும் இடையிடையே விளங்காமலிருந்த சில பகுதிகளை விளக்கியும் சில மேற்கோள்களைக் காட்டியும் இருத்தலைக் காணலாம். புத்த சரித்திரம், பௌத்த தருமம், பௌத்த சங்கமென்னும் மூன்றும் மணிமேகலையைப் படிப்பவர்களுக்குப்

பயனபடுவதறகாகவே முதலில எழுதபபடடனவாதலின அவையும இபபதிபபிற சேரககப பெறறுளளன.

இபபதிபபிறகு உடனிருநது ஒபபுநோககுதல முதலிய உதவிகளைச செயது வநதவாகள சென்னை, கிறிஸடியன காலேஜ ஹைஸகூல தமிழபபணடிதா சிரஞசீவி, வித்வான வி மு சுப்பிரமணிய ஐயரும், மோகனூரத தமிழப பணடிதா சிரஞசீவி, கி. வா ஜகந்நாத ஐயரும் ஆவாாகள

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒனறென றிருதெயவ முணடென றிருவுயா செலவமெலலாம
அனறென றிருபசிதத தோாமுகம பாாநல லறமுநட டும
நனறென றிருநடு நீஙகாம லெநமக கிட்டபடி
எனறென றிருமன மேயுனைக கேயுப தேசமிதே"

'தியாகராஜ விலாசம'
திருவேடடீசுவரன பேடடை
28—8—31

இஙஙனம,
வே. சாமிநாதையா.

குறிப்பு

மேலே உளள எநதையாரவாகளுடைய முகவுரையால எலலாம விளஙகும அவாகளுடைய கைபபுததகத்திற கணட சில திருததஙகளை இதில அமைததிருககிறேன (1) மமணிகளொனறு சொலலபபடும புததசரிததிரம, பெளததருமம, பெளததசஙகம எனபவை தனிப புததகமாக வெளிவநதிருபபதால இபபோது இபபதிபபிற சேரககப பெறவிலலை

S கலியாணசுநதரம்
15—12—'48

இந்நூலாசிரியராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன்

சீத்தலைச் சாத்தனார் வரலாறு.

இவர் கடைச் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவருடைய இயற்பெயர் சாத்தனாரென்பது; வணிகமரபினர்; கூல வியாபாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தமையின் இப்பெயர் பெற்றார். கடைச் சங்கத்து நல்லிசைப் புலவர்களுள் இவரைப்போலவே, பொன் வாணிகனார், மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார், மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளந்தேவனார் என்ற வணிகமரபினர் சிலர் இருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இவர், பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில் கட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும்படி செய்தவர். அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன் சகோதரரும் துறவு பூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவளுடைய சரித்திரத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாகச் செய்தற்கு வேட்கையுடையுமவண்ணஞ் செய்தவர் இவரே; அச்சிலப்பதிகாரத்தைக் கேட்டாரும் இவரே; இவற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும் அந்நூலிலுள்ள ௨௫-ஆவது காட்சிக் காதையாலும் உணர்க. எட்டுத்தொகையாகிய நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவர் இயற்றியனவாகப் பத்துச் செய்யுட்களும் (நற். 3, குறுந். 1, அகநா. 5, புறநா. 1), திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு செய்யுளும் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன. இவற்றுட் புறநானூற்றுச் செய்யுள் பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடியது.

இவர் பெயர் கூலவாணிகன் சாத்தனாரென்றும், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரென்றும், சாத்தனாரென்றும் வழங்கும். "தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" (பதிகம், 10) என்றும், "தண்டமிழாசான் சாத்தன்" (காட்சிக் 66) என்றும், "நன்னூற் புலவன்" (காட்சிக் 106) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவித்தற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற் பிழைகள் காணப்படுந்தோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற

றவ கூறுதற்குத் துணியாராய், "இந்தப் பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே" என்று மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக் கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின் சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது இவருக்குப் பெயராயிற்றென்றும் கூறுவர், "வள்ளுவர்முப் பாலால், தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு" என்று மருத்துவன் தாமோதரனார் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக் கூறிய செய்யுளில் இதனைக் குறிப்பித்திருத்தலும், "இயற்பெயர் சினைப்பெயர்" (தொல். பெயர். சூ. 20) என்பதன் உரையில் ஆசிரியர் இளம்பூரணர் முதலியோர் சினைமுதற்பெயருக்கு உதாரணமாக, 'சீத்தலைச் சாத்தன்' என்னும் இவர் பெயரைக் காட்டியிருத்தலும் இக்கொள்கைக்கு ஆதாரமாக அமைந்து காணக. சீத்தலையென்பதும் ஊரிலுள்ள ஐயனார் பெயராகிய சீத்தலைச் சாத்தனென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாரார் கூறுவர்.

அகநானூற்றிலும், புறநானூற்றிலும், திருவள்ளுவமாலையிலும் இவருடைய செய்யுளும் மருத்துவன் தாமோதரனார் செய்யுளும் அடுத்தடுத்துக் காணப்படுதலாலும் தாமோதரனார் இவரைப்பற்றிக் கூறியிருத்தலாலும் இவ்விருவரும் நெருங்கிய நட்பினரென்று கருத இடமுண்டு. திருச்சச்சுராச் சாஸனமொன்றில், முத்தமிழாசிரியனென்னும் சிறப்புப்பெயர்பெற்ற சாத்தனார் வழிவந்த பெருநம்பியென்னும் ஒருவர் கூறப்படுகிறார். அதிற் கூறப்படும் சாத்தனார் இவரோ வேறு யாரோ தெரியவில்லை. இவர் சேரன் செங்குட்டுவன்பாலும் இளங்கோவடிகள்பாலும் நட்புரிமைபூண்டவர். இந்நூலில் வஞ்சிமாநகர் புக்க காதையின் இறுதியில் செங்குட்டுவனுடைய செங்கோன்முறைமையையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் விளக்கியிருத்தலாலும் இந்நூலை இளங்கோவடிகள் கேட்டதாலும் தம் நூலில் இவரைச் சிறப்பித்திருத்தலாலும் இஃது உணரப்படும்.

இவர் திருக்குறளில் மிக ஈடுபட்டவரென்பது அந்நூலை இவர் சிறப்பித்துப் பாடிய திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுளாலும், மருத்துவன் தாமோதரனார் அம்முப்பாலால் இவர் தலைக்குத்துத் தீர்ந்ததெனச் சொல்வதாலும், இந்நூலில் இவர், "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழையென்றவப், பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்" (22: 59-

* South Indian Inscriptions, 301 of 1909

61) என்ற திருக்குறட் செய்யுளொன்றை மேற்கோள் காட்டித் திருவள்ளுவரைப் பாராட்டியிருத்தலாலும்", "கேள்வியாற் றோட்கப் படாத செவி" என்னும் குறட்பகுதியை நினைந்து, "கேள்வி யாளரிற், றோட்டுச் செவியைநீ யாகுவை" (௩௰ 134-5) என்பதனாலும் பிறவற்றாலும் அறியக் கிடக்கின்றது.

இவர் கண்ணகியைப்பற்றிய வரலாற்றை இளங்கோவடிகட்குக் கூறுகையில், 'வினைவிளை காலமாதலின் பாண்டியன் தேரானாகிக் கோவலனைக் கொலலுமாறு கட்டளையிட்டான்" என்று சொல்ல இளங்கோவடிகள், "வினைவிளை காலமென்றீர், யாது அவர் வினைவிளைவு?" என்று கேட்க இவர், தாம் மதுரையில் வெள்ளியம்பலத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கையில் மதுராபதியென்னும் தெய்வம் கண்ணகிக்கு முற்பிறப்பின் வரலாற்றைக் கூறிக் கோவலன் கொலையுண்டது பண்டைவினையின் பயனென்றறிவுறுத்தியதைக் கேட்டவாறு கூறினாரென்பதும், அதனைக் கேட்ட இளங்கோவடிகளால் மூன்று உண்மைகளைப் புலப்படுத்திச் சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் அந்நூலால் தெரிகின்றன. இவ்வரலாற்றினால் சாத்தனார் எந்த நிகழ்ச்சியும் பண்டை வினையின் பயனாக விளைவதென்னும் கொள்கையுடையராதல் காணப்படும். அக்கொள்கையை இந்நூற்கண் பலவகையிற் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றனர். உதயகுமரன் காஞ்சனனென்னும் விஞ்சையனால் வெட்டுண்ட செய்தியைச் சக்கரவாளக்கோட்டத்துறை தெய்வம் அரசனுக்குக் கூறும்பொழுது, "ஆங்கவன் தீவினை உருத்தெழுதலின் அஃது அவள்தனை அம்பலத்தேற்றி இவனை ஆங்குய்த்து விஞ்சையனைக் கூஉய் அவன் மனத்தையுஞ் சலக்கி இவன்றனை எறிந்தது" (௨௨ 193-203) என்று அச்செய்கையை வினையின்மேலேற்றிச் சொல்லும் பகுதியாலும், "மடையனை, உடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை, நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே" (௨௩ 82-5), "காண்டகு நல்வினை நும்மையீங் கழைத்தது" (௨௪ 98) என்பன போன்ற பகுதிகளாலும் இதனை அறியலாகும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம், வஞ்சிமாநகர், கச்சியம்பதியென்னும் பெரிய நகரங்களைப்பற்றி இவர் விரித்துக் கூறியுள்ள பகுதிகள் அக்காலத்து நாகரிகச் சிறப்பையும், கைத்தொழில் மேம்பாட்டையும், நகரவளத்தையும் விளக்கி அந்நகரங்களிலெல்லாம் இவர்

நன்கு பழகிக் கண்டவற்றைக் கண்டவாறே அறிவிக்கும் பேராற்றலுடையாரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. சிறு பொழுதுகளின் வருணனைகள் இடையிடையே சுவைபயக்குமவண்ணம் இவ்வாறு கூறப்பெற்றிருக்கின்றன. உவவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் அது, பல மலர்களால் நிறைந்து வித்தகரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச் சித்திரச் செய்கைப் படாம் போர்த்ததுவே யொப்பத் தோன்றியதாக உரைக்கின்றார். இதே கருத்து இவருடைய அகநானூற்றுச் செய்யுளொன்றில் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகின்றது. அது வருமாறு:

"வானம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானம்
கமஞ்சூல் மாமழை கார்பயந் திறுத்தென
மணிமருள் பூவை யணிமல ரிடையிடைச்
செம்புற மூதாய் பரத்தலி னன்பல
முல்லை வீகழ றூஅய வல்லோன்
செய்கை யன்ன செந்நிலப் புறவின" (134)

இவர் சித்திரசம்பந்தமாகக் கூறும் வேறுசில செய்திகளும் உண்டு. மனைகடோறும் தெய்வங்கள் முதல் பல்வகை உயிர்கள் வரையில் உள்ளவற்றைப்போன்று சுண்ணச் சாந்தில் சிற்பிகள் இயற்றிய கண்கவரோவியங்கள் இருந்தமையும் (ந 127 - 31), ஓவிய நூலில் பரத்தையரும் பயிற்சியுடையராக இருந்தமையும் (உ 31) இவ்வாறு சொல்லப்படுகின்றன. அணிகலன் முதலியவற்றை அணியாமல் மணிமேகலை நின்றதை, "புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்" (கசு 131) என்றும், ஊரார் அலர்கூறியதற்காக மணம்பெறாது யாதொரு செயற்கையழகுமின்றிக் கன்னியாக வாழ்வைக் கழிக்கத் துணிந்த விசாகை வந்ததை, "புனையா வோவியம் புறம்போந் தென்ன" (உஉ 88) என்றும் கூறிய அடிகளில் வண்ணங்களைக் கொண்டு ஒப்பனை செய்யாத சித்திரத்தை அவ்விருவர்களுக்கும் உவமைகூறியிருத்தல் காண்க. மாதவிக்குச் சுதமதி உவவனத்திலுள்ள பளிக்கறை மண்டபத்தைப்பற்றி யுரைக்கும்பொழுது, "விளிப்பறை போகாது மெய்ப்புறத் திட்டம், பளிக்கறை மண்டப முண்டு" (ந 63 - 4) என்றதும், மணிமேகலை அதற்குள் மறைந்திருந்தகாலையில் உதயகுமரன் அவள் உருவத்தைமட்டிலும் கண்டதுமாகிய செய்திகளால் இவர் கண்ணாடியின் இயற்கையைப் புலப்படுத்தியிருக்கின்றார். இவர் இந்நூலில் வருகின்ற பல்

ருடைய வரலாற்றையும் யாரேனும் ஒருவருடைய கூற்றாக அமைத்துப் புலப்படுத்துகின்றார்; உயிர்களின் பசிப்பிணியை நீக்கியும், அவற்றிற்கு உண்டி இருக்கை முதலியவற்றை வழங்கியும் செய்யப்படும் அறத்தினது சிறப்பைப் பலவகையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். மாதவி கண்ணகியைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியிலும் ஆதிரை மருதியென்பவர்களுடைய வரலாறுகளிலும், சித்திராபதியின் கூற்றிலும் பத்தினிப்பெண்டிர் இயல்பை விளங்கவைத்திருக்கின்றார்.

எடுத்துக்கொண்ட நூற்கேற்ற கொள்கைகளைச் சிறப்பித்தல் ஆசிரியரது கடப்பாடாதலின், பௌத்த சமயத்தைப் பாராட்டிக் கூறும் இந்நூலில் சுதமதியின் வரலாற்றால் சமணரையும் ஆபுத்திரனது வரலாற்றால் வேள்வியையும் குறை கூறுதல் அறிதற்குரியது. இடையிடையே * பல இதிகாசக் கதைகள் புராணக் கதைகள் முதலியன இவரால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. மாதவர்களுக்கு அபசாரம் செய்யின் அத்தீங்கு பெருந்துன்பத்தை விளைக்குமென்பதும் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிது நன்மைபுரியினும் அது பின்பு பன்மடங்கு நற்பயனை உண்டாக்குமென்பதும் பலருடைய வரலாறுகளால் இந்நூற்கண் இவரால் காட்டப்படுகின்றன.

சில இடங்களில் சிலர் கூற்றில் உலகவழக்கில் நிகழும் சில வகைத் தொடர்களை இடைப்பெய்து அப்பகுதிகளைச் சுவைபெறச் செய்கின்றார். "மறந்தே னதனிற மாதவி கேளாய்" (௩ 69), "மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து" (௧௦ 88), "மறந்தே னதனிற நீயெடுத் துரைத்தனை" (௧௧ 119) என்பவற்றையும், "ஆங்கவன் றன்றிற மறவண னறியுமென, றீங்கென னுவை வருத்தியது" (௧௫ : 38 - 9) என்பதனையும், "ஓவியச் சேனனென் னுறு துணைத் தோழன், ஆவதை யிந்நகர்க் காருரைத் தனரோ" (௨௧ · 135-6) என்பதனையும், "இருந்தாய் நீயோ வென்பா ரின்மையின்" (௧௪ · 69) என்பதனையும் காண்க. சுதமதி உதயகுமரனுடன் உடலின் தன்மையைக் கூறும் பகுதியும், சித்திராபதி மணிமேகலையை அழைத்துவருமாறு உதயகுமரனைத் தூண்டும் பகுதியும், சக்கரவாளக்கோட்டத்து முனிவர் உதயகுமரன் வெட்டுண்ட செய்தியை அரசனுக்குக் கூறும் பகுதியும், இவைபோன்ற பிறவும் இன்ன வகைச்செய்தியை இன்னருடன் இவ்வாறு சொல்லவேண்டுமென

* இவற்றை இந்நூல், ௩௨ - ௬ - ஆம்பக்கங்களிற் காணலாம்

னும் முறையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. சில தொடர்கள் ஒரேவிதமாகப் பல விடங்களில் இந்நூலில் வந்துள்ளன. உருவகங்கள் பல இந்நூலுட் காணப்படும். "வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பப், புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்க" (௭ 112-24) என்பன முதலிய அடிகளிற் சொற்பின்வருநிலையணியும், "சாலிக் குண்டோ தவறு" (௧௩ 98) என்னும் தொடரிற் சிலேடையணியும், * "குருகுக் கருவுயிர்ப்ப, ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி" (௧௮ 55-60) என வரும் அடிகளிற் சிலேடை உருவகம் முதலியனவும், "பறாஅக் குருகி னுயிர்த்து" (௧௯ 28), "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்" (௨௯ 78) என்பவற்றில் வெளிப்படை நிலையணியும் அமைந்துள்ளன. சமய சம்பந்தமான சில சொற்களையுந் தொடர்களையும் வேறு சிலவற்றையும் இடத்திற் சேரப் இவர் மொழிபெயர்த்து அமைத்திருத்தல் மிகப் பாராட்டற்குரிய தொன்றாம். இவருடைய வாக்கில் நன்சனம் செவ்வனம் என்னும் சொற்கள் பலவிடங்களில் வந்துள்ளன.

வெண்பா.

"சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னும்
நல்லிருந் தீந்தாது நாறுதலால் - மல்லிகையின்
வண்டார் கமழ்தாம மன்றே மலையாத்
தண்டாரான் கூடற் றமிழ்."

---

* "மெய்ந்நிலை மயக்கமாவது பொருணிலைமை மயக்கங் கூறுதல், 'குருகு கருவுயிர்ப்ப, ஒரு தனியோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி' என்றவழி, குருகு என்பது மாதவி யென்னும் கொடிக்கும் பெயராதலின் அப்பெயருடையாளைக் குருகென்றார்; காஞ்சி யென்பது மேகலைக்குப் பெயராதலின், அது மணிக்காஞ்சி யென்றேட்டி மணிமேகலை யென்பாள்மேல் வந்தது; இவ்வாறு பொருணிலைமயக்க மொருவனவும் இசையெச்சமா மென்றவாறு" (தொல். எச்ச. 47, தெய்வச்.) என்றது இங்கே கருதற்குரியது.

இந்நூலால் தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

---

௧ அரசர்கள் — அத்திபதி, இரவிவன்மன், இராகுலன், இராமன், உதயகுமரன், ககந்தன், கரிகால்வளவன் (கரிகாற்பெருவளத்தான்), கனகன், காந்தன், கிள்ளிவளவன், குமரன், சிதரன், செங்குட்டுவன், நாகசயனன், துணைபிளங்கிள்ளி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியன், தொடுகழற்கிள்ளி, நாகநாட்டரசரிருவர், நெடுஞ்செழியன், நெடுமுடிக்கிள்ளி, புண்ணியராசன், பூமிசந்திரன், மனு, மாவண்கிள்ளி, மாவலி, முசுகுந்தன், வசு, வடிவேற்கிள்ளி, வத்தவன் (வத்ஸராஜன்), வலைவணன், வாணன், விசயன், விடர்ச்சிலைபொறித்தவேந்தன், விராடன், வென்வேற்கிள்ளி

௨. அக்ஷயபாத்திரம் — அமுதசுரபி.

௩ ஆறுகள் — கங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

௪ உலகம் — நாகலோகம், வித்தியாதரருலகு.

௫ ஊர்கள் — அசோதரநகரம், இடவயம், உஞ்சை, கச்சயம், கபிலை, காந்தாரபுரம், காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகந்தி), கொற்கை, கோசம்பி (கௌசாம்பிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம், சித்திபுரம், சேடி, தக்கணமதுரை (மதுரை), நாகபுரம், வஞ்சி, வயனங்கோடு, வாரணசி

௬ குலங்கள் — இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

௭ கோயில்கள் — இந்திரவிகாரம், கலைநியமம், குச்சரக்குடிகை, சக்கரவாளக்கோட்டம், தருநிலை (கற்பகத்தரு நிற்கும் கோயில்), தீவதிலகை கோயில், புத்தபாத பீடிகைக் கோயில், பூதசதுக்கம், மணிமேகலா தெய்வக் கோயில், வச்சிரக்கோட்டம் (வச்சிராயுதம் நிற்கும் கோயில்)

௮. தருமசாலை — உலகவறவி

௯. தீவங்கள் — இரத்தினத்தீவம், இலங்காதீவம், சம்புத்தீவம், சிறுதீவு இரண்டாயிரம், பெருந்தீவு நான்கு, மணிபல்லவம்

௧௦ தேவர்கள் — அந்தரி (துர்க்கை), அருபப்பிரமர் நான்கு வகையினர், இந்திரன், உருபப்பிரமர் பதினறுவகையினர்,

கண்ணகி, கந்திற்பாவை (துவதிகன்), குமரி கோவலன், சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரசேனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான், திருமால், தீவதிலகை, பலதேவன், பிரமன், பூதம் (அங்காடிப்பூதம், சதுக்கப்பூதம்), மணிமேகலா தெய்வம், மஹாபிரஹ்மா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகடிகை.

கக. நகரத்தெய்வங்கள் —சம்பாபதி, மதுராபதி

கஉ. நாடுகள் —அங்கநாடு, உத்தரமகதம், கலிங்கநாடு, காந்தாரநாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

கங. நூல்கள் —ஓவியநூல், திருக்குறள், பிடகம், மடைநூல், மறைகலிநூல்

கச. நோய் —யானைத்தீநோய்

கரு. பாம்பு —திட்டிவிடம்

கசு. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள் —காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சிநகர்.

கஎ. புலவர்கள் —இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர்.

கஅ. பொய்கைகள் —கோமுகி, சரவணம்

ககூ. மலைகள் —இமயம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கயமலை, கிருத்திரகூடம்), கவிரமலை, தாரமலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச் சூழ்ந்த ஏழு குன்றுகள், விந்தம்

உ௰. முனிவர்கள் :—அக்கபாதர், அகத்தியர், அரலர், அறவணவடிகள், கபிலர், கிருதகோடி, கேசகம்பளர், கௌதம முனிவர், சங்கதருமர், சாதுசக்கரர், சிருங்கி, சைமினி, தருமசாவகர், பரசுராமர், பிரமதருமன், புத்தன், மணமுகமுனிவன், விசுவாமித்திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருச்சிகன்

உக. வனங்கள் :—கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமதவனம்

உஉ. வாதங்கள் :—அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கியவாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திரவாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

உங. விழாக்கள் :—இந்திரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

உ

மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம்.

வெண்பா

“இமையவர்கண் போலி யிமையாத்தாள் சூடச்
சமையார் தொழார்றமை யல—இமைய
மலைமடந்தை வாச மலர்மடந்தை யெண்ணெண்
கலைமடந்தை நாவலோர் கண்.”

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைக்காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை வளமுறச் செய்வித்தற்கு நினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளையின்படி தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியனென்னுஞ் சோழன் இந்திரனை வணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத்தெட்டு நாள் அந்நகரில் நடத்தியதும் அச்சோழன் காலத்திற் போலவே பிற்காலங்களில் அவன் பரம்பரையோரால் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பெற்று வந்ததுமாகிய இந்திர விழாவை நடத்தற்குரிய அந்நகரத்துள்ள பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருங்குகூடி, “இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுகுந்தனது துயரைப் போக்கியதான நாளங்காடிப் பூதம் துன்பஞ்செய்யும், பாவிகளைப் புடைத்துண்பதாகிய சதுக்கப்பூதம் இந்நகரை விட்டுநீங்கும், ஆதலால் இவ்விழாவை நடத்துவோமாக” என்று தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு அவ்விழா நடக்கப்போதலை நகரத்தாருக்கு அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுக்குச் சொல்ல, அவன் வச்சிரக் கோட்டத்துள்ள முரசை யானையின் பிடரிமேலேற்றி, முதலில் ஊரை வாழ்த்தி, “மேகம் மாதந்தோறும் மும்மழை பொழிக, அரசன் செங்கோலினனாகுக, அறிஞர்களே! இந்திரவிழா நடக்குங் காலத்திற் சுவர்க்கலோகம் வறிதாகும்படி எல்லாத்தேவரும் அதனை நீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோர்களுடைய துணிபாதலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரணகும்பங்களும் பொற்பாலிகைகளும் பாவைவிளக்குகளும் ஆகிய இவற்றைப் பரவ வைத்திடுமின், குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கரும்பும் வஞ்சிக்கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய இடங்களிற் கட்டுமின், தூண்களில் முத்துமாலைகளை நாற்றுமின்,

வீதிகளிலும் மன்றங்களிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்புமின், துகிற்கொடி வகைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டுமின், சிவபெருமான் முதல் சாத்தன் ஈறாகிய தெய்வங்கள் உறையுங் கோயில்களிற் செய்யவேண்டிய காரியங்களை ஏற்பச் செய்யுமின், தருமோபதேசஞ்செய்யும் அறிஞர்களே! பந்தரிலும் அம்பலங்களிலுஞ்சென்று பிரசங்கம் புரிமின், சமயவாதிகளே! விதியாமண்டபத்தை அடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்து வாதம்புரிமின், யாரிடத்தும் பகைமையும் கோபமுங் கொள்ளன்மின்" என்று கூறி முரசறைந்து இந்திரவிழாவைத் தெரிவித்தான்.

௨.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழா நடைபெற்றது, அவ்விழா நாளன்றிற் பண்டைவழக்கப்படியே ஆடுதற்பொருட்டு மணிமேகலையும் மாதவியும் வாராமையால் மனம் புழுங்கிய சித்திராபதி வயந்தமாலையை அழைத்து, "நீ மாதவிபாற் சென்று விழாவிற்கு வாராதிருந்ததலைப்பற்றி இவ்வூரார் கூறும் பழிமொழியை அவளுக்குச்சொல்லி வா" என்று அனுப்ப, அவள் சென்று மணிமேகலையோடு மாதவி இருந்த மலர்மண்டபத்தை யடைந்து, அங்கே தவச்சாலை வாடிய மாதவியின் உடம்பைக் கண்டு வருந்தமுற்று அவளை நோக்கி, "நீ உன் மகளுடன் இந்திர விழாவிற்கு வராமலும், உன் மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம் பூண்டிருந்ததலைப்பற்றி ஊரார் கூறும் பழிமொழிகள் பல" என்று கூற, மாதவி, "கணவன் கொலையுண்டதற்குப் பொறாளாய் மிகச் சினந்து மதுரையை எரித்த பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியினுடைய மகள் மணிமேகலை தவவழியிற் செல்லுதற்கு உரியளேயன்றி மிகவுமிழிந்த பரத்தைமைத் தொழிலுக்கு உரியளல்லள், ஆதலின் அவள் அங்கே வாராள், நான் இங்கேவந்து பௌத்தசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என் காதலன் மதுரையிற் கொலையுண்டது முதலிய பெருந்துன்பத்தை வருந்திச்சொல்லி முறையிட்டேன், முறையிட்ட எனக்கு அவர்,

'பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
அற்றோ ருறுவ தறிக' (௬௪ - ௭)

என்று நால்வகை வாய்மைகளையும் அருளிச்செய்து பஞ்சசீலத்தையும் உபதேசித்து, 'இவற்றைக் கடைப்பிடி' என்று சொல்லி என்னைத் தவநெறியிற் புகுத்தினாராதலின், நானும் அங்கே வருவதற்கு உரியேனல்லேன், இச்செய்தியை என் தோழிகளுக்கும் என் நற்றாய் சித்திராபதிக்கும் சொல்" என்று கூற, அதுகேட்ட வயந்தமாலை பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைக் கடலில் வீழ்த்தியவர்போலச் செயலற்று மீண்டு சித்திராபதியிடம் சென்றாள்.

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை

இங்ஙனம் மாதவி வயந்தமாலைக்குச் சொல்லிய வருத்தஞ் சொல்லைக்கேட்ட மணிமேகலைக்கு அகவெளிவழியாகப் பற்றறுதற்குரிய நற்காலம் (ஏதுநிகழ்ச்சி) வந்துற்றமையால், அவள் தன்னுடைய தாய்தந்தையரான கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் மதுரையிலே நேர்ந்த துன்பச்செய்தி தன் காதுகளிற் பட மனங்கலங்கி அழுது சிந்துகின்ற கண்ணீரால் தான் தொடுக்கின்ற மாலையை நனைத்துக்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து அவளுடைய துக்கத்தை ஒருவகையாக மாற்ற நினைந்து, "இப்பூமாலை உன் கண்ணீராகிய கலப்பால் தூய்மையை யொழிந்தது; ஆதலின், வேறுமாலை தொடுத்தற்கு நீ சோலை சென்று புதுமலர் பறித்துவா" என்றாள்.

அதனைக்கேட்ட சுதமதி மாதவியை நோக்கி, "தாய்தந்தையர்க்கு நேர்ந்த பெருந்துன்பத்தைக் கேட்டு மிக்க துக்கத்தை அடைந்த மணிமேகலையின் கண்ணீரைக் காணிற் காமன் தன் படைக்கலங்களை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான்; இப்பாவையை ஆடவர் புறத்தே காண்பாராயின் விட்டு நீங்குவாரோ? நீங்கார்; இயற்கைத்தன்மை குன்றுவார்; குன்றாமல் நிற்பாராயின், அவர்கள் பேடியரல்லரோ? ஆதலால், இவளை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற்குத் தனியே அனுப்பலாகாது; இந்நகரத்தில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங் கூறுவேன், கேட்பாயாக; சண்பைநகரத்துள்ளானாகிய கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடைய மகளாகிய யான், தனியே செல்லுதற்கு அஞ்சாமல் ஆராய்ச்சியின்றி ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன்; அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு இந்நகரைநோக்கி ஆகாயவழியேவரும் மாருதவேகனென்னும் வித்தியாதரனொருவன் என்னைக்கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு

மேலேசென்று, தனவயமாககிச சிலநாள கழிததபின இநநகரததி லே என்னை விட்டு விடடு நீஙகித தன நகரம போயினன, மகளிா தனியே செல்லுதலால உணடாகும தீஙகு இததனமையது, ஆத லால, மணிமேகலை தனியே போயச சோலையிற பூபபறிததல தவறுகும இவளுடன யாரேனும செலலவேணடும இலவநதி கைச சோலைககுச சென்றால அரசனுடைய பககததிலுளளாா அாகிருபபா, உயயானததிறகுச செலலலாமோ வெனின அதில தேவாகளாலனறி மனிதாகளால விருமபபபடாதனவும வணடு கள மொயககப பெறுதனவுமாகிய மலா களையுடைய மரஙகளெல லாம வாடாத பூமாலைகளைத தாககுதலால, 'இவவனம பாசக கையையுடைய பூதஙகளாற காககபபடும' எனறு நினைநது அவ வனததை அறிவுடையோா அடையாா, சூரியகிரணததாற சிறை யிழநத சமபாதியிருநத சமபாதிவனமும, காவிரியின தநதையா கிய கவேரனிருநத கவேரவனமும மிகச முதுமையையுடையனவும தீணடிவருததுவனவுமாகியதெயவஙகளாறகாககபபடுதலின அவற றினிடததும அறிவுடையோா செலலாா,

> அருளு மனபு மாருயி ரோமபும
> ஒருபெரும பூட கையு மொழிய நோனபிற
> பகவன தாணையிற பனமரம பூககும (நீக - கக)

உவவனமெனறு ஒருவனமுணடு, அவவனததில தனனகததுள ளோருடைய ஓசையை வெளிபபடுததாமல அவாகளுருவஙகளை மட்டும வெளிபபடுததுவதாகிய பளிககுமணடபம ஒனறுளது, அமமணடபததிலுளளே மாணிககச சோதிபரநத ஒருபதுமபீடம இருககிறது, அபபீடததிலிட்டால அருமபுகள மலரும, பலவரு டஞசெனறாலும அதில இட்டமலாகள வாடா, அமமலாகளில வணடுகள மொயயா, இதுகாறும அதன பெருமையை உனககுச சொலல மறநதேன, கேடபாயாக ஒருதெயவததை நினைநதோா அததெயவததின அடிகளைத தியானிததுப் மலாகளை அபபீடததிற சோததால அமமலாகள அபபீடததை நீஙகி அததெயவத தின அடிகளிடததே செலலாநிறகும, யாதொரு நினைபபுமினறி அவறறை அபபீடததே சோபபின, அவைகள அததை விட்டு நீஙகா, இதறகுககாரணம யாதெனறு வினவுவாயாயின சொலலு வேன, செயயும சருமஙகள் மனததோடு கூடாத விடததும அவைகள பலிககும' எனனும விரதிகள துனபமடையவும, 'மனத

தோடுகூடாதவழிக்கருமங்கள்பலியா' என்பதற்கு உதாரணமாகவும் மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு மயனென்னும் தெய்வத் தச்சனால் அப்பீடம் நிருமிக்கப்பட்டதாகும், அவ்வனத்திலன்றி உன் மகள் வேறு வனங்களிற் செல்லுதற்கு உரியாளல்லள், அவளோடு பூப்பறித்தற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன்" என்று சொல்லி விட்டு மணிமேகலையோடு சேர்ந்து அவள் போகும்பொழுது உண்ணோன்பி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று, "ஐய, இதனை உண்ணும், உண்டால், காற்றுப்புகாத அறையிற் புகுந்தவர்போலே அழுக்குடைய உடம்பிற் புகுந்து வருந்திக் கொண்டிருக்கும் உம்முடைய உயிர் அவ்வருத்த மொழிந்து மிக்க இன்பத்தை அடையா நிற்கும், ஆதலால் இதனையுண்டு தெளிக" என்று கள்ளை யுண்ணும்படி வற்புறுத்திக் கூறும் ஒரு களிமகன் பின்னே வியப்புற்றுச் செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச் செயல்களைக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேடென்னும் கூத்தைக்கண்டு நிற்கும் சனங்களும், தெருவின் இருபுறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட்டுள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின் மீது செய்து வைக்கப்பட்டுள்ள யானையின்மேற் சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர் பாராட்டுதலைக் கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராட நகரத்திற் பேடி வடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக் கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "மிக்க அழகை யுடைய இவளைத் தவவழியிற் புகுத்திய தாய் மிகவும் கொடியவள், இவள் பூப்பறித்தற்குச் சோலையிற் புகுவாளாயின், ஆங்குள்ள அன்னப்பறவைகள் முதலியன இவள் நடை முதலியவற்றைக் கண்டு என்ன பாடு படா!" என்று இவைபோல்வனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி நின்றனர். மணிமேகலை சுதமதியோடு மெல்லச்சென்று உவவனத்தில் மலர்கொய்தற்குப் புகுந்தாள்.

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

புகுந்தவள், அச்சோலையின் வளங்களையும் ஆங்குள்ள பொய்கையின் அழகையும் சுதமதிகாட்டக் காண்பாளாயினள்.

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெறிகொண்டு தெருத் தோறும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும்

யானையின் மதத்தை யடக்கித் தேரேறிச் சேனையுடன்வரும் உதயகுமரன் நாடகக் கணிகையர் வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலரணைமேற் காதற்பரத்தை யொருத்தியோடு யாழின் கோட்டைத் தழுவிக்கொண்டு மயங்கிப் பாவை போலிருந்த எட்டிகுமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற் கண்டு, "நீ அடைந்த துன்பம் யாது?" என்றான். உடனே அவன் துணுக்குற்றெழுந்து விரைந்து அருகே சென்று உதயகுமரனை வணங்கித் துதித்து, "இயற்கை யழகுகெட்டு மலர்வனத்திற்கு இவ்வீதி வழியே நடந்து செல்லும் மணிமேகலையைக் கண்டேன், கண்டவுடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந்துன்பம் நினைவிற்கு வந்து என் மனத்திண்மையை மாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பகைநரம்பில் என் கையைச் செலுத்தியது, இதுவே நான் அடைந்த வருத்தம்" என்று சொல்ல, பலநாளாக மணிமேகலையை விரும்பிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன் அவன் சொல்லால், அவள் சோலை சென்றுள்ளமையை அறிந்து மகிழ்ந்து, "அங்கே போய் மணிமேகலையை என் தேரின்மேலேற்றிக்கொண்டு வருவேன்" என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச்செலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதில்வாயிலை யடைந்தான்.

மணிமேகலை அத்தேரொலியைக் கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, "உதயகுமரன் என்மேல் மிக்க விருப்பமுடையவ னென்று மாதவிக்கு வயந்தமாலை சொல்லியதை முன்னம் கேட்டுள்ளேன், அவனுடைய தேரொலிபோலும் இது, இத்துன்பத் திற்கு யாது செய்வேன்?" என்றாள். அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ள பளிக்கறையிற் புகுத்தித் தாழக்கோலிட்டுக் கொண்டு உள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பளிக்கறைக்கு ஐந்து விற்கிடைத் தூரத்தே நின்றாள். அங்ஙனம் நின்ற சுதமதியைச் சோலையினுள்ளே வந்த உதயகுமரன் கண்டு, "யாருமில்லாத இவ்விடத்தே நின்றாய், நீ மணிமேகலையுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன், அவள் முதுக்குறைவுற்றனளோ? அவளுடைய செவ்வாய் நகைத்தல்லப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையைப் புலப்படுத்துமோ? அவள் பௌத்த சங்கத்தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்" என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலில்லாத அறையில் அகப்பட்டோர் போல மனம்வருந்தி, "இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமை

வேடம் பூண்டு வழக்கைக்கேட்டு உண்மையை வெளிப்படுத்திய சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே! நீ ஆண்டில் இளையையாயினும் அறிவில்முதியையல்லையோ? உனக்கு மகளிர் தெரிவித்தற்குரியனவும் உளவோ? ஆயினும், ஒன்று தெரிவிப்பேன்; கேட்டருளுக

"வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை
அவலக் கவலை கையா றழுங்கல்
தவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (௱௧௩ - ௨௧)

என்று உடம்பினியல்பைக் கூறினள். அவள் அங்ஙனங் கூறிய இனியவார்த்தை உதயகுமரனது காதை அடையுமுன்னே பளிக்கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன் கண்ணுக்குத் தோற்றியது.

௫.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவ்வடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவமென்று நிச்சயித்து அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு நினைந்த உதயகுமரன், அதன்வாயில் காணப்படாமையால் அஃது இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப் பளிக்குச் சுவரைக் கையால் தடவிக்கொண்டு சூழ்ந்து வந்தான்; வந்தவன் சுதமதியைப்பார்த்து, "மணிமேகலை எத்திறத்தினள்? சொல்" என்றான். என்றவனுக்குச் சுதமதி, "அவள் தவவொழுக்கமுடையவள், குற்றஞ்செய்தாரைச் சபிக்கும்வன்மையையு முடையவள், சிறிதும் காமவிகாரமில்லாதவள்; ஆதலின் நீ அவளை விரும்புதல் தக்கதன்று" என்று கூறினள். கூறவே, "அவள் எத்தன்மையளாயினும் ஆகுக; எப்படியும் எனக்கு உரியளாகக்கடவள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்பவன், மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, "துறவொழுக்கம் பூண்ட சமண மாதர்களின் நடுவே ஒருவித்தியாதரனால் இடப்பட்டவளென்று

எல்லாராலும் கூறப்படும் நீ அவரை நீங்கிப் பௌத்தசங்கத்தைச் சார்ந்த மாதவியின் மகளுடன் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்" என்றான்.

அதுகேட்ட சுமதி, "அரச! யான் சண்பைநகரத்துள்ள கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடைய மகள், என் இளமைப்பருவத்தில் அன்னை இறந்தாள், அவளிறந்தபின்பு தந்தையால் ஆதரிக்கப்பட்டுவந்த நான் ஒரு சோலையிற்சென்று தனியே நின்று பூக்கொய்கையில் என்னை விரும்பி ஆகாயத்தே எடுத்துச் சென்று தன்வயமாக்கிக்கொண்ட வித்தியாதரனொருவனால் இடப்பட்டு இந்நகரத்திருந்தேன், இதனையறியாத என் தந்தை என்னைக்காணாமல் வருந்தித் தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற்றிற்கு நீராடச்செல்பவர்களோடு சென்றார், செல்லுகையில் இடையிலுள்ளதான இந்நகரத்துச் சங்கமுகத்துறையில் நீராடற்கு அந்தணர்களோடுவந்து என்னை இங்குக்கண்டு, 'நீ இங்கே எப்படிவந்தனை?' என்றுவினவி வருந்தி, அந்தணர்களோடிருத்தற்கு நான் தகுதியிலேனாயினும் என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவராதலின், அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனைதோறும் பிச்சையெடுத்து உண்பித்து, தாமும் உண்டு பொழுது கழிப்பாராயினார்; அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அவர் பிச்சையெடுத்தற்குச் செல்லும்பொழுது இளங்கன்றையுடைய ஒருபசு அவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது, அதனால் சரிந்த குடரைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நானிருந்தவிடமென்று முன்பு அறிந்தவராதலால் சமணப்பள்ளியிற்புகுந்து, 'முனிவர்களே! யான் உங்கள் அடைக்கலம், என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று முறையிட்டார், அதைக்கேட்ட அவர்கள் சினந்து அவரை என்னோடும் புறத்தே தள்ளிவிட்டனர்; நாங்களிருவரும் மிக்க துக்கமுடையவர்களாய்ப் புறவீதியிற்சென்று, 'கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர் யாரேனுமுண்டோ?' என்று புலம்பி முறையிட்டோம், அப்பொழுது மனைதோறும் சென்று ஐயமேற்கும் பாத்திரத்தையேந்திய கையையுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத்தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவர ஆடையினனுமாகிய சங்கதருமனென்னும் முனிவன் விரைந்துவந்து, 'என்ன துன்பம் அடைந்தீர்கள்?' என்று எம்மை அருளுடன் பார்த்து இனிய மொழிகளைக் காதுகளில் நிறைந்து எம்மனத்தைக் குளிர

வித்து உடனே தன் கையிலுள்ள பிச்சைப்பாத்திரத்தை என் கையிற் கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துன்பம் முற்றும் நீங்கும்படி அவரைத் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டு சென்று பௌத்த சங்கத்தார் இருப்பிடத்தைக்காட்டி என் தந்தையின் மரணத்துன்பத்தையும் நீக்கினான். அம் முனிவனை என்கருச் செவியறிவுறுத்திய,

எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
இன்பச் செவ்வி மன்பதை செய்த
அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
காமற் கடந்த வாமன (எக - எ)

பாதங்களையே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட்டுமேயல்லாமல் வேறொன்றையும் சொல்ல அறியாது, அதுமுதல் பௌத்த சங்கத்தைச் சார்ந்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவேனாயினேன், அதனால் இவளுடன் வந்தேன்'' என்று கூறினாள். அதுகேட்ட உதயகுமரன், "உன் தியல்பை அறிந்துகொண்டேன், மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனி அடைதலுங் கூடும்'' என்று சொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச் சோலையினின்றும் போயினன். போனவுடன் மணிமேகலை பளிக்கறையினின்றும் வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, "அன்பிலனென்றும் தவவுணர்ச்சி யில்லாதவனென்றும் வருணக்காப்பிலனென்றும் விலைமாதென்றும் என்னை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல் அவன் பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செல்லுதலுற்றது, இதற்குக் காரணம் யாது? காமத்தினியல்பு இதுவோ?'' என்று சொல்லிக்கொண்டு நின்றாள் நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக் காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம் அவர்களுக்குத் தெரிந்தவளும் மாயவித்தை செய்பவளுமாகிய ஒரு மடந்தை வேடம்பூண்டு அச் சோலையையடைந்து பளிக்கறையிலுள்ள ஸ்ரீ பாதபீடிகையை வலங்கொண்டு உயர எழும்பி நின்று,

"புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ

காமன் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்!" (௯௮ - ௧0௫)

என்று துதிக்கத் தொடங்கியது, அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பகற்காலம் நீங்க அந்திமாலை வந்தது

௬.—சக்கரவாளக் கோட்ட முரைத்த காதை.

வந்த அந்திமாலைப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன். மணிமேகலா தெய்வம் மீட்டும்,

ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்து (௧௧ - ௨)

ஏத்தி அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப்பார்த்து, "நீங்கள் இங்கே நின்றதற்குக் காரணம் யாது? என்ன துன்பமடைந்தீர்கள்?" என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச் சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலா மென்று அவன் எண்ணிச் சென்றதையும் கூறினள், கூறலும் அத் தெய்வம் அவளைப் பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைபா லுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது, 'இது முனிவர்களுடைய தவவனம், இதில் யாம் தீங்கு செய்யலாகாது' என்றெண்ணியே அவன் இச் சோலையை நீங்கினன், இவள் இதனைக் கடந்து செல்வாளாயின், புறவீதியில் அவன் இவளை அகப்படுத்திக்கொள்ளுவான். இஃது உண்மையே, நீங்கள் இச் சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்றிசைக் கண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய் முனிவர்களுக்கு இருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திற் செல்லுக; சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது" என்று சொல்லியது சொல்லலும், சுதமதி, "மாருதவேகனும் நீயுமே அதனைச் சக்கரவாளக் கோட்டமென்று சொல்லுவீர், மற்றையோர் யாவரும் சுடுகாட்டுக் கோட்டமென்றே சொல்லா நிற்பர், சக்கரவாளக் கோட்ட மென்றதற்குக் காரணம் யாது? அதனைச் சொல்லுக" என்றாள்

என்றலும் அத்தெய்வம், "காவிரிப்பூம்பட்டினம் தோன்றிய காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இச்சோலையின் பக்கத்தேயுள்ளது. அது நாற்புறத்தும் வாயில்களையுடைய மதிலாற்சூழப்

பட்டது, காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவர் அரசர் கணவனி றக்க உடனேயிறந்தமடவார் ஆகிய இவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறி யாக அவரவர்கள் வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவர வர்கள் தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப் பட்டுள்ள பற்பலகோட்டங்களையும், மயானதெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதற்கு உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட் டுள்ள திண்ணைகளையும், காவற்காரர் உண்பதற்கும் உறங்குவதற் கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும் பந்தர் களையுமுடையது, பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சும்மாபோடுதற்கும் குழியிற் புதைத்தற்கும் உள்ளேவைத்து வாயிலையடைத்தற்கும் தாழியாற் கவித்தற்குமாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய ஓசையும், அங்ஙனம் வந்து செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப் பறைகளின் ஓசையும், இறந்த துறவிகளைத் தொழுபவர் ஓசையும், மற்றையோர்பொருட்டு அழுபவர் ஓசையும், நரியின் கூக்குர லோசையும், ஒத்தோரையழைக்கும் பேராந்தைகளினோசையும், கோட்டானுடைய குரலும் ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும், அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு, தான்றி, ஒடுவை, உழிஞ்சில், காரை, சூரை, கள்ளி முதலிய பற்பல மரவிசேடங்களும் அங்கே அடர்ந்துள்ளன; பேய்கள் நெருங்கியுள்ள வாகைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், நிணத்தோடு இறைச்சிகளைத் தின்று மகிழ்ந்து பறவைகள் தங்கியுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், காபாலிகசமயத்தோர் வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும், விரதத்தாலிளைத்த உடம்பையுடைய சிலர் உடைந்த தலைகளை மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங் களைத்தின்போர் எளிதுவாழும் வெளியான இடங்களையுடைய மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது; நெருப்பிருந்த பாண்டங் களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிந்த மாலைகளும் உடைந்த குடங்களும் நெற்களும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப் பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது,

தவத்துறை மாக்கள் மிக்கபெருஞ் செல்வர்
ஏற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
முதியோ ரென்னா னிளையோ ரென்னாக்
கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவிவ

வழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டும்
கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழும்
மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ' (கஎ - க0ச)

இத்தன்மையதான அச்சுடுகாட்டைப் பார்ப்பனச்சிறுவனாகிய சாங்கலனென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிக்கொண்டு ஓடித் தன் தாயாகிய கோதமையையடைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேய்க்கு என்னுயிரைக் கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவள்முன் விழுந்து இறந்தான். உடனே கோதமை, 'முதுமைப்பருவமடைந்து தளர்ந்த பார்ப்பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளோமென்பதையும் வேறு புகலில்லையென்பதையும் நினையாமல் எப்படி மைந்தனுடைய உயிரையுண்டது அணங்கோ! பேயோ! அறிகிலேனே!' என்று புலம்பிக்கொண்டு தன் அருமைப்புதல்வனுடைய உடம்பையெடுத்து மார்போடு தழுவிச்சென்று சுடுகாட்டைச்சூழ்ந்த மதில்வாயிலையடைந்துநின்று, 'சம்பாபதி! நீர்த்துறைகளிலும் மன்றங்களிலும் பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலும் இருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொரு தீங்கும் அணுகாவண்ணம் பாதுகாத்தருளும் நீ என்மகனைக் காவாதொழிந்ததற்குக் காரணம் யாது? நின்பால் நடுவு நிலைமையில்லையோ? இனி யான் என்செய்வேன்!'' என்று வருந்தி முறையிட்டாள்.

“முறையிடவே சம்பாபதிவந்து, 'இவ்விரவில் இம்மயானத்திற் பேய்கள் போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிக்க வருத்தமடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக்கூறினள். சம்பாபதி, 'உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவர்ந்தில, அவனுடைய அறியாமையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக் கவர்ந்து சென்றது' என்று கூறினள். கூறலும், கோதமை, 'என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருள்வாயாயின், இவன் கண்ணற்ற தந்தையைக் காத்தளிப்பான், ஆதலால், அங்ஙனம் செய்தருள்வாயாக' என்று வேண்டினள். சம்பாபதி மனமிரங்கி, 'உயிர் உடம்பைவிட்டு நீங்கின் அது வினைவழியேசென்று வேறு பிறப்பை அடையாநிற்கும், இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ?

போனவுயிரை மீட்டளித்தல் என்னால் இயலுங்காரியமன்று, ஆதலால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே,

> 'உலக மன்னவராக் குயிர்க்குயி ரீவோர்
> இலரோ வேந்த வீமப் புறங்காட்
> டரசாக் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
> நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி' (௧௮௪-௭)

என்றும், கோதமை, 'சேட்ட வரங்களையெல்லாம் தேவர் தருவாரென்று நூல்கள் கூறுகின்றன; ஆதலால், யான் கேட்ட இவ்வரத்தை நீ தந்தருளக; தாராயாயின் இவ்விடத்தில் இப்பொழுதே என்னுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னாள். சொல்லவே சம்பாபதி, 'நீ சொல்லியபடியே இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களில் யாரேனும் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளராயின் யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமையுடையேனாவேன்; என் ஆற்றலைக் காண்பாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்கு வகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினாறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசுடர்களையும் அறுவகைத் தெய்வகணங்களையும் பலவகை அசுரகணங்களையும் எண்வகை நரகர்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அச்சுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாள்களையும் கோள்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்திலுள்ள வரங்கொடுக்கும் வன்மையையுடைய தேவர்களையெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக; இவளடைந்த வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அத்தேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள்; அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோதமை தன் மகனைச் சுடுகாட்டிற் சேர்த்துவிட்டு இறந்துபோயினாள்.

"அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்படுத்த வேண்டி, எல்லாத்தேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும் அதனைச் சூழ்ந்த ஏழு சிறு மலைகளும் நான்கு பெருந் தீவுகளும் இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களுமாகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும் வகுத்து மயனால் நிருமிக்கப்பட்டதாதலின், சக்கரவாளக்

கோட்டமெனப் பெயர்பெற்றது, இது சுடுகாட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தேயுள்ளதாதலால் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலும் கூறப்படும், இதன் வரலாறு இதுவாகும்" என்று சொல்லக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை, "மனிதர் வாழ்க்கை இத்தன்மைத்து" என்று சொன்னாள். அவள் அங்கே அப்படி யிருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றனள், அப்பொழுது அத்தெய்வம் தன் வித்தையால் மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவி யெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயவழியே முப்பது யோசனையளவு தெற்கே சென்று கடல்சூழ்ந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுதீவை யடைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், "விடிந்தால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்" என்று எண்ணிக் கொண்டு காமபரவசனாய்த் துன்பமுற்றுத் தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரன்முன்னே சென்று அவன் காண நின்று.

" . . . . . மன்னவன் மகனே
கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணாள் வேந்தன்
தன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த
அவத்திற மொழி." (எ - கஉ)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனத்துச் சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியை யெழுப்பி, "யான் மணிமேகலா தெய்வம், இந்நகரில் நடக்கும் இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு வந்தேன்; நீ அஞ்சாதே; பௌத்த சமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால் அவளை எடுத்துக்கொண்டு சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில் இங்கே வந்து சேருவாள். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வாளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப

பாளல்லள்; அவள் இங்கே புகும் நாளில் இந்நகரின்கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும். நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்ல வழியிற் சென்றதையும் மாதவிக்குச் சொல்வாயாக, மாதவி முன்னமே என்னை யறிவாள், கோவலன், 'நமது குலதெய்வத்தின் பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்று சொல்லி, என் பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு)வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின் கனவிற் சென்று, 'காமன் செயலற்று ஏங்கும் வண்ணம் ஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் தவமாதைப்பெற்றாய்' என்று நனவிற் கூறுவது போல யான் கூறியதுண்டு, இதனையும் அவளுக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று.

அப்பால் சுதமதியெழுந்து மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அச்சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்கேயுள்ள சிறிய வாயில் வழியே சென்று சக்கரவாளக் கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவியின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள். அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிட்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று சுதமதி மயங்கி அஞ்சும்படி,

"இரவி வன்மன் ஒருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காரா ளர்சண் பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனோ டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய் (கூஅ - கoரு)

உன் தங்கையாகிய இலக்குமி தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் உன்னுடைய முற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாம் நாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவாள், அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க" என்று தன்னுடைய வாக்கால் கூறிற்று. அதனைக்கேட்டு மனம் நடுங்கிய சுதமதி, பொழுது புலருமளவும் அவ்விடத்தே யிருந்து சூரியன் உதித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட்டு வீதிவழியே சென்று மாதவியை அடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள்; சுதமதி மணிமேகலையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிரிழந்த உடம்புபோலச் செயலற்றிருந்தனள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற்றுயின்ற மணிமேகலை, துயிலுணர்ந்து தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், முன்பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேற்றிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போனறவளாகித் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித்தான உதித்தவுடன் அவள், "இவ்விடம், உவவனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒரு பகுதியோ!

> சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
> நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
> மனங்கு குறாஅ மாற்றந் தாராய்
> வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
> மெல்வலை வாராய் விட்டகன் றனையோ! (உ0 - உச)

இது மாயவித்தையோடு தோன்றிய அம்மடந்தை செய்த வஞ்சமோ! ஒன்றும் தெரியவில்லையே! தனியே இருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன், நீ விரைந்து வருவாயாக" என்று சொல்லிக் கொண்டு பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுது வருந்துபவள், தன் தந்தையை நினைந்து,

> "கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
> வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
> தையா வோ" என்று அழுவோண் முன்னர் (சக - கூ),

இந்திரனாலிடப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்த பீடிகை தோன்றியது.

க.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை

தோன்றலும் அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மிதத்தால் தன்னை அறியாளாயினள்; அவளுடைய கைகள் தலைமேற் குவிந்தன, பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரை யுகுத்து அப்பீடத்தை மூன்று முறை வலம்வந்து பணிந்து எழுபவள் அப்பீடிகைக் காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, "மாதவ! உறுதிப்பொருளை யுணர்ந்தோய்! காயங்கரை யென்னும் நதிக் கரையில் நீ சொல்லியவெல்லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந்தேன். காந்தாரமென்னும் பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவ

தேசத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக் கொண்டு
அரசுபுரிந்து வாழும் அத்திபதி யென்னும் அரசனுடைய மைந்
தனாகிய பிரமதருமா! நீ அவ்வரசனிடத்திற் சென்று தரு
மோபதேசம் புரிகையில், 'இச்சம்புத்தீவில் இறைக்கு ஏழாம்
நாளில் பூகம்பமுண்டாகும், உண்டாகும் பொழுது இந்நக
ரும் நாக நாட்டில் நானூறு யோசனை பரப்பும் பாதலத்
தில் வீழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு
விரைவில் வேறு நகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன்
நகரத்தார் யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்துச்
சாற்றி எல்லாருடனும் அந்நகரை நீங்கி அதற்கு வடக்கேயுள்ள
அவந்திநகரம் செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு இடையே
யுள்ள காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே
பாடிவீடு செய்துகொண் டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்த
படியே குறித்த நாளிற் பூகம்பமுண்டாக இடவயநகரம் அழிந்து
போயிற்று, அதுதெரிந்த அரசனும் மற்றையோரும் உன்பால்
அன்புமிக்கு உன்னைச் சரணமடைந்து சூழ்ந்துநின்ற காலத்தில்,
அவர்களுக்கு முத்திவழியை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தாய்
இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தரசனாகிய இரவிவன்மனென்
பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்பவள் வயிற்றிற்பிறந்து
இலக்குமியென்று பெயர் பெற்று, அத்திபதியென்னுமரசனுக்கு
நீலபதி யென்பவள்பாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாகப்
புக்க யான் என் கணவனோடு வந்து தருமங்கேட்டற் பொருட்டு
வணங்கியவுடன், நீ என்னை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இறைக்குப்
பதினாறுநாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ
இவனோடு தீயிற் புகுவாய், புகுந்து, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்
திற் சென்று பிறப்பாய், அவ்விடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம்
வரும், அப்பொழுது மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றி நள்
ளிரவில் உன்னை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதீவொன்றில் வைத்துவிட்
டுச் செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைத் தரிசித்
துத் தொழுவாய், தொழுதவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த
செய்திகளையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரி
ந்துகொள்வாய்' என்று சொல்ல, 'என் கேள்வன் இன்னவாறு
பிறப்பானென்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டேன்;
கேட்ட எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீட்டும்

தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத் தெய்வம் வரவில்லையே!" என்று ஏங்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

கo.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில், "புத்தபீடிகைக் காட்சியால் இவள் பழம்பிறப்பையறிந்தாள், இவளுடைய இயற்கையும் அழகியது" என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலா தெய்வம், அவள் கேட்கும்படி,

"உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள் வழங்கும் செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோர்
இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தேன்
நீயே யாகிநிற் கடமாதவ வாசனம்
நாநனி வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்
பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறுக" (எ-கரு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிகையை அவராகவே மதித்துத் துதித்து வலம்வந்து பூசித்து வணங்கியது. வணங்கியதெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, "உன் திருவருளால், என்னுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன், அப்பிறப்பிற் கணவனாகவிருந்த இராகுலன் எங்கே பிறந்துள்ளான்?" என்று கேட்டாள்.

கேட்டவளுக்கு அத் தெய்வம், "இலக்குமி! கேட்பாயாக: நீ ஒருநாள் சோலையொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்தபொழுது அவன் ஊடல்தீர்த்தற்கு உனது அடியைவணங்கினான், வணங்குகையில், இரத்தினத்தீவினின்று அங்கே தருமசக்கரத்தைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்துவிட்டு வருபவனாகிய சாதுசக்கரனென்னும் பௌத்தசாரண முனிவனொருவன் உச்சிப்பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக் கண்டு மெய்ந்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒலிகப் பணிந்தாய், அது கண்ட இராகுலன், 'இங்கே வந்தவனார்?' என்று கோபித்துச் சொல்லலும், நீ அஞ்சி நடுநடுங்கி அவன் வாயைப் பொத்தி, 'ஆகாயத்தினின்றுமிறங்கிய இப் பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத் துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவு பெரும்பிழை?' என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவனோடும்

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யாங்கள் தேவரீருடைய அடியேமல்லேமாயினும்,

அந்நீர் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கேம் (௩௭),

அமுது செய்தருளுக; தேவரீருடைய திருவுள்ளப்பாங்கின்படியே நடத்தற்கு உரிமையுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே! உண்பேன்; இங்கே கொண்டு வருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொணர்ந்து அவனை உண்பித்தாய்,

அந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வறம்
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடும் (௪௦-௪௧),

அவ்விராகுலனே உவ்வனத்தில் உன்பால் வந்த உதயகுமரன். அதனாலே தான், அவனுடைய மனம் உன்னை விரும்பியதன்றி உன் மனமும் அவனை மிகப்பற்றியது; அந்தப்பற்றை மாற்றி நல்வழிப் படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இத்தீவிற்கொணர்ந்து வைத்து இப் பீடிகையைக் காட்டினேன். இலக்குமீ! இன்னுங் கேட்பாயாக: முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கைமாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கச்சயநகரத்தரசனாகிய துச்சயனென்பவன் மணஞ்செய்து கொண்டு ஒரு நாள் அவர்களோடு சென்று மலைவளங்களைக் கண்டு வந்து கங்கைக் கரையை அடைந்திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவிர்? எங்கே எழுந்தருளியது?' என்று கேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்கு வந்தேன்; ஆதிகாலத்தே புத்ததேவர் எல்லா உயிர்களும் துக்கத்தினின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்று நினைந்து அவைகள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதச் சுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது அப்பெயரையுடையதாயிற்று. குற்றமற்ற அறிவுடையீர்! நீங்களும் அதைத் தரிசித்து வழிபடுமின்' என்று கூறினார். அவர் கூறியவாறு உடனேசென்று அம்மலையை யடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும் வந்து உன்னோடு கூடினர். மணிமேகலை! நீ பழம் பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின் தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைச் சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒரு காலத்திற் கேட்-

பாய, அங்ஙனம கேட்கும்பொழுது உன்னை, 'இளமைப்பருவத்தினள்' என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம சமய உண்மைகளைச சொல்லார்கள், ஆதலால், அக்காலத்து நீவேறுருவடிவங்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது" என்று கூறி வேற்றுவடிவைக் கொடுப்பதும ஆகாய வழியே சஞ்சரிக்கச செய்வதுமாகிய மந்திரங்கள் இரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, "நீ புத்ததேவர் அருளிச செய்த நல்லற வழியை நணுகுதல ஒருதலையென்று உணர்வாயாக, இப்பீடிகையை வணங்கித் துதித்து ஊர் செல்வாயாக" என்று சொல்லி விட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்து, "இன்னும ஒன்றைச சொல்ல மறந்து விட்டேனே" என்று மீட்டும இறங்கி வந்து, "சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய்! கேட்பாயாக மக்கள் யாக்கை உணவாலாகிய தொகுதி, இமமந்திரமோ பசியைத் தொலைக்கும, இதனைக் கொள்க" என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்து ஆகாய வழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை

அப்பால், மணிமேகலை அத்தீவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும பூஞ்சோலைகளையும குளிர்ந்த பொய்கைகளையும பார்த்துக் கொண்டு மெல்ல உலாவி வருகையில ஒருத்தி வந்து நின்று, "கப்பல் கவிழ்ப்பெற்ற மகளிர்போல இங்குத் தனியே வந்த நீ யார்?" என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை, "பொற்கொடிபோல்வாய்! 'நீ யார்' என்றது என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு? கேட்பாயாக: சென்ற பிறப்பில இலக்குமி யென்னும பெயரை யுடையேன், இராகுலனென்னும அரசிளங் குமரனுக்கு மனைவியாயிருந்தேன், இப்பிறப்பில நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிற்றிற் பிறந்தேன்; என் பெயர் மணிமேகலையென்பது. மணிமேகலா தெய்வம காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இத்தீவிற கொண்டுவந்து வைத்தமையால இந்தப் பீடிகையைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை அறிந்து கொண்டேன்; இங்கே வந்தமையால நான அடைந்த பயன் இது; என்னுடைய வரலாறும இதுவாகும, பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறு யாது?" என்று கேட்டவுடன் அவள், "இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான இரத்தினத்தீவத்திலே மிக உயர்ந்து விளங்கா நின்ற சமந்தகூட

மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்த தேவரது அடியிணைப்படிமை களைத் தரிசித்து விட்டு இத்தீவிற்கு முன்னொரு காலத்தில் வந்தேன்; வந்தது முதல் இந்திரன் கட்டளையால் இந்தத் தரும பீடிகையைக் காத்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என் பெயர் தீவதிலகையென்பது. புத்ததேவரருளிச் செய்த நல்லற வழியே நடப்போர் யாரேனும் இதனைத் தரிசிப்பாராயின் அவர்கள் அந்தத் தரிசன விசேடத்தால் உடனே தம்முடைய பழம் பிறப்புணர்ச்சியை அடைவது திண்ணம்; அத்தன்மையினையுடையோர் உலகத்தில் மிக அரியர், அவர்களுக்கே அறும்பதமுரித்து; இஃது உண்மை. பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைந்தமையால் நீ மிகவும் பெரியை. இந்தப் பீடிகைக்கு முன்னே மாமலர்க்குவளையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியென்னும் கொழுநீரிலஞ்சியொன்று உள்ளது, அப்பொய்கையினுள்ளே யிருந்து, அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷய பாத்திரமானது ஒவ்வொரு வருடத்தும் புத்ததேவர் அவதரித்த காலமாகிய வைசாக சுத்த பூர்ணிமை தோறும் மேலே வந்து தோன்றும்; இத்தினம் அப்பூர்ணிமையே, அதுதோன்றும் வேளையும் இதுவே, இப்பொழுது அந்தப்பாத்திரம் உன்கையில் வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதிலிடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேன்மேலும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும், அதன் வரலாற்றை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக் கேட்பாய்" என்று சொல்லவும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதற்கு விரும்பிப் புத்தபீடிகையை வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்து சென்று கோமுகிப் பொய்கையை வலஞ்செய்து வந்து நின்றவுடன், அப்பாத்திரம் அப்பொய்கையினுளளிருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது. உடனே அவள் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

"மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடம்பகை கடிந்தோய நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய நின்னடி
எண்பிறக் கொழிய இறந்தோய நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய நின்னடி

உரக்கர் துயர மொழிப்போ யின்றி
யிருக்குத லல்லது வாழ்தலென் னுமிற்
கடயகாது" (கக - எஉ)

என்று புத்ததேவரைத் துதித்தாள்; இங்ஙனந் துதித்த மணிமேகலைக்கு உயிர்களுடைய பசித்துன்பத்தையும் அதனைத்தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலகை சொல்லப்புகுந்து,

"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
*   *   *   புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது (எக - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவர் அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு எங்குந்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றி மெலிந்து பின் நாயிறைச்சியைப் பெற்றுத் தின்னப்புகுந்து, முதலில் அவ்விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பலியிடுவாராயினர், அது தெரிந்த இந்திரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச் செய்தமையால், உயிர்கள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகிய தென்பர், அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே

ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே (கஉ - சு),

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய்" என்று கூறினள், அதுகேட்ட மணிமேகலை, "போன பிறப்பில் என்கணவனாகிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும்பாம்பா லிறந்தது பொறாமல், யான் தீப்பாய்ந்து உயிரோடு வேவாநிற்கையில் முன்னம் சாதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த நினைவையுடையேனேன், இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அந்நினைப்பிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலேயே இந்தப்பாத்திரம் என்கையிற் புகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன், இதுநிற்க, பசியால்வாடிய குழந்தையின் முகத்தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பால்சுரக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய்

பெருமபசி அலைததறகு இரஙகி வெயிலெனறும மழையெனறும பாராமல எஙகுமவாடி அலைநது திரியும ஏழைகளுடைய முகத்தைககணடு இரஙகி இபபாததிரம மேனமேலும அவர்களுக்கு அமுது சுரநதளிததலைக காணும விருபபமுடையேன" என்று சொல்லக்கேட்டு மகிழநத தீவதிலகை, அவளோடு பின்னும சில நேரம அளவளாவிக கொணடிருந்து, "இனி இபபாததிரததோடு உன ஊருககுச செலவாயாக" என்றுசொலல, மணிமேகலை அவள பாததததை வணஙகிப புததபீடிகையைததொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமநதிரததை ஜபிததது மேலேயெழுநது ஆகாயவழியே சென்று, தனனைககாணாது வருநதித திகைதது மயஙகி வழியை நோககிகெகாணடேயிருக்கும சுதமதியையும மாதவியையும பார்த்து வியபபடையுமவணணம அவரகளுடைய முறபிறபபை அவரகளுககு அறிவிததது, "மானிடயாககையாற்பெறுதறகுரிய தவவழியை அறவணவடிகளிடததே இனிப பெறககடவீர்; இஃது ஆபுததிரனுடைய கையிலிருநத அமுதசுரபியென்னும அக்ஷயபாததிரமாகும, இதனைத தொழுமின்" என்றுசொலலி அதனை அனபுடன தொழுத அவரகளை அழைததுககொணடு அறவணவடிகளைத தரிசிததறகுச் சென்றாள.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை

சென்றவள், "அறவணவடிகள எஙகேயுள்ளார?" என்று விசாரிததுககொண்டு போய,

> நரைமுதிர யாககை நடுஙகா நாவின
> உரைமூ தாள னுறைவிடங குறுகி (௩ - ௪),

அவரைத தரிசிததது முமமுறை பணிநது துதிததுத தான் உவவனஞ்சென்றதும, உதயகுமரன அஙகே வநது சொலலிப போனதும, பினபு மணிமேகலாதெய்வம தனனையெடுததுசசென்று மணிபலலவததில வைததததும, அததீவிலுளள புததபீடிகைககாட்சியால தன பழம்பிறபபைத தானறிநதுகொண்டதும, 'முறபிறபபிற் கணவனாயிருநத இராகுலனே உதயகுமரனாக வநதுபிறநதான், அபபிறபபில உனககுத தமககைகளாக இருநத தாரையும வீரையுமே மாதவியும சுதமதியுமாக வநதனர அவரகள வரலாறறை அறவணவடிகள்பால நீ தெரிநதுகொள்' என்று மணிமேகலாதெய்வஞ்சொல்லி மூன்றுமநதிரஙகளை உபதேசிததுச சென்ற

தும், அப்பால் தீவதிலகை வந்ததும், அவளுடன் சென்று கோமுகிப்பொய்கையிலிருந்து அமுதசுரபியைப்பெற்றதும்,'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொல்லத் தான் வந்ததும் ஆகியஇவற்றையெல்லாந்தெரிவிக்க, அம்முனிவர்கேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒருமுறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிற்கண்டேன், 'அரச! நீயும் உன்மனைவியரும் சுகமோ?' என்று யானவினவ, அவன் மனங்கலங்கி அரற்றிக்கொண்டு, விரை மதுவின்மயக்கத்தால் ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அச்செய்தியைக் கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமாகிய பெருந்துன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன், நான், 'இது பழவினைப்பயனாகும், ஆதலால் நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போந்தேன், அங்ஙனமிருந்த நீவிர் இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிற் பௌத்ததருமங்கள்குறையப் பாவங்கள் மிகுந்தன, ஆனாலும்சிறிது சிறிது தருமமுண்டாதலுங் கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு, அத்தருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரறியார் இவ்வுண்மையையறிந்த இச்சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால், * ஆயிரத்தறு நூற்றுப் பதினாறாம் ஆண்டில் துஷிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான், அதற்குப் பின்பு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செல்லும்,

புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும்,
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்,
ஊனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா,
வளிவலங் கொட்கும் மாதிரம் வளம்படும்,
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தரூஉம்,
கறவைகன் றார்த்திக் கலநிறை பொழியும்,
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா,
விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீங்கும்,

---

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச் சார்ந்தென்று புலப்படவில்லை.

கலங்களுா நரகரும் பேயுங் கைவிடும்,
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு மன்னுயிா பெறூஅ,
அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோா
இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பின்
நாதன் பாத நவைகெட ஏத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி! (அகூ - கoங)

"இது நிற்க, மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான் கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது, இவ்விருவரும் முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத்தால், பிற்காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத் தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முத்தியை அடைவார்கள்; உயிர் மருந்தாகிய மிக்க சிறந்த அமுதசுரபியை நீ பெற்றனை; எல்லா உயிர்களுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக;

மக்கட் டேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னொரற முரைக்கேன
பசிப்பிணி தீர்த்தல்" என்றே யவரும்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றினா (கககூ - கூ)

மணிமேகலையும், "அங்ஙனமே செய்வேன்" என்றாள்.

கங.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, "ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக் கூறுவேன், கேட்பாயாக; வாரணாசி யென்னும் ஊரில் வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்தணன் மனைவி சாலியென்பாள், அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால் உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான் கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அதைப் பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் சென்றாள், சென்றவள் சூலால் வருந்தி வழியிடையே ஒரு குழந்தையைப் பெற்று, அக் குழந்தையிடத்திற் சிறிதும் இரக்கம் வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள்; நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறாது பசியால் வருந்தியழுதது; அவ் வழுகை யோசையைக்கேட்டு ஒரு பசுவானது வந்து அதன் வருத்தந்தீருமபடி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும்

அப்புறஞ் செல்லாது பாதுகாத்து வந்தது. அப்படியிருக்கையில் வயனங்கோடென்னும் ஊரிலுள்ளவனாகிய பூதியென்னும் அந்தணனொருவன் தன் மனைவியோடும் அவ்வழியே வருபவன், அக் குழந்தை அழுத கூக்குரலைக் கேட்டுச் சென்று தனியே கிடக்கும் அதனைக் கண்டு மிக்க துன்பத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கி, ‘இவன் பசுமகனல்லன், என்மகனே’ என்று கூறி அக்குழந்தையை யெடுத்து ஊர்சென்று வீடடைந்து மகிழ்ச்சியுடன் வளர்த்து உரியகாலத்துத் தன்குலத்திற்குரிய கலைகளை நன்கு பயிற்றிவந்தான்; வருகையில் அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ்வூரில் ஓரந்தணன் வீட்டிற் புகுந்து, யாகசாலையில் ஒரு பசு மாலைபச் சுற்றியகொம்புகளை யுடையதாய்ப் பின்புதனக்குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி வேடர்களுடைய வலைப்பிறப்பட்ட மான் போல அஞ்சிக் கதறுவதைக்கண்டு மனநடுங்கிக் கண்ணீருகுத்து, ‘இவர்களறியாத வண்ணம் இப் பசுவைக் கவர்ந்துகொண்டு இரவிற் போய் விடுவேன்’ என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அன்றிரவில் அப்பசுவைக் கையிற்பற்றி ஊருக்கு வெளியே போய்விட்டான். பசுவைக்காணாத அந்தணர் பலர் அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற் பசுவையும் அதனைக் கவர்ந்துசென்ற அச் சிறுவனையுங்கண்டு அசப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தை யறியாராய், ‘புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவர்ந்து சென்றாய்?’ என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒறுக்கத்தொடங்கினர். அப்பொழுது பசு அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உவாத்தியாயனை முட்டி வயிற்றைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச் செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடிவிட்டது. ஆபுத்திரன் அவர்களை நோக்கி, ‘வருந்தன்மின், யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின்; நீங்கள் வருந்துமபடி இப்பசு என்ன குற்றஞ் செய்தது?

> விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
> நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
> பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பால்
> அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டும்
> இதனொடு வந்த செற்ற மென்னை?” (௫௧ - ௫)

என்று கேட்க, அவர்கள், ‘நீ விதியையறியாமல் வேள்வியை இகழ்ந்தனை; ஆதலால் பசுமகனென்பதற்குப் பொருத்தமுடையை’ என்று இகழ்ந்து கூறவும், ஆபுத்திரன்,

'ஆன்மகன் அசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும்
நரிமகன் அல்லனோ கேச கம்பளன்
ஈங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டால்
ஆவொடு வந்த அழிகுல முண்டோ' (க௩ - அ)

என்று சொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தணன், 'இவனுடைய பிறப்பின் வரலாற்றை யான் அறிவேன்! முன்னொருநாள் கன்னியாகுமரியில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடு வந்த சாலியென்னும் ஒரு பார்ப்பனியைக்கண்டு, 'உன் ஊர் யாது? நீ எதற்காக இங்கே வந்தனை?' என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், 'யான் வாரணாசியென்னும் நகரிலுள்ள ஆரண உவாத்தியாயனாகிய ஓரந்தணன் மனைவி; யானொழுகிய தீய வொழுக்கத்தாற் கணவனைப்பிரிந்து கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் செல்லுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப்பாற் காதவழித் தூரத்திலுள்ள இடையர் சேரியில் ஆண் குழந்தையொன்றைப் பெற்று இரக்கமின்றி அதனை அங்குள்ள ஒரு தோட்டத்தில் இட்டுப் போனேன், இப்படிப்பட்ட தீவினையேனாகிய எனக்கு நற்கதியுண்டோ?' என்று மிகத் துன்புற்று அழுதாள்; அங்ஙனம் அழுதவள் பெற்ற அந்தமகனே இவன், இதைச் சொல்லுதலால் யாது பயனென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியாதிருந்தேன். அசுத்தனாதலால் இவனைத் தொடாதொழிமின்' என்று சொல்ல, ஆபுத்திரன், 'திலோத்தமையின் புத்திரர்கள் பெரிய முனிவர்களாக இருத்தலைக் கேட்டிலிரோ? நீங்கள் *சாலிக்குத் தவறு கூறத் துணிந்தீர்களே' என்று சொல்லி அவர்களைப் பார்த்து நகைத்தான், வளர்த்த பூதியும் அவனை அசுத்தனென்று எண்ணி உடனே நீக்கிவிட்டான், அப்பால், ஆபுத்திரன் பிச்சையெடுத்து உண்டு பொழுது போக்க எண்ணினன். பசுவைத் திருடின கள்வனென்று இகழ்ந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களிலெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாத்திரத்திற் கல்லிடத் தொடங்கினார்கள், அதனால், வேறு புகலின்றித் தென்மதுரையை யடைந்து சிந்தாதேவியின் கோயிலாகிய கலைநியமத்தின் முன்னேயுள்ள அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு கையிற் பிச்சைப் பாத்திரத்தை யேந்தி வீடுதோறும் சென்று சென்று வாங்கிவந்த உணவை,

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததியென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

காணா கேளா கான்முடப் பட்டோர்
பேணுந ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி (ககக - ௩),

அவர்களுண்டு எஞ்சியதையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு அவ்வம்பலத்தின்கண்ணே நாள்தோறும் இரவிற் கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

கச.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை

"அவன் அங்ஙனம் காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செய்தியைச்சொல்வேன், கேட்பாயாக. அவன் அவ்வம்பலத்தில் ஓரிரவில் தூங்கும்பொழுது, சிலர் வந்து, 'பெரும்பசி எங்களை வருத்தாநின்றது' என்றார்கள் அதைக்கேட்ட அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்த்தற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிக்க வருத்தமடைந்தான், அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளிவந்து, 'இதனைக் கொள்வாயாக, நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையையடையாது, கொடுக்கக் கொடுக்க இதில் உணவு வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும்' என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன் கையிற் கொடுத்தாள், உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

'சிந்தா தேவி! செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே! நாமிசைப் பாவாய்!
வானோர் தலைவி! மண்ணோர் முதல்வி!
ஏனோ ருற்ற விடர்களைவாய் (கஎ - உ0)

என்று துதித்து அத்தேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன், உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள், விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இந்திரன், அவனுக்கு வரங்கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, 'நான் இந்திரன்; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியது யாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின் பயனைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக' என்று சொல்ல ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும் வண்ணம் சிரித்து,

“அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே! (௪0 - ௪௩)

வருந்தி வந்தவர்களுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினைத் தீர்த்து அவர்களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணும்படி செய்கின்ற எனது தெய்வப்பாத்திரம் ஒன்றே போதும், வேறொன்றும் வேண்டற்பாலதன்று' என்று அவனை மதியாது சொன்னான், சொல்லவே இந்திரன் கோபித்துப் பசித்துன்பத்தால் வருந்துவோரில்லையாம்படி செய்வேனென்று மனத்தில் நினைந்து யாங்கும் மழை பெய்வித்து மிக்க செல்வத்தை யுண்டாக்கினன், அதனால் பசித்து வருவோர் இலராயினர் அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம்பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், ‘உண்போர் யாரேனுமுண்டோ?’ என்று வினவத் தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செல்வக் களிப்பால் யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள், உண்போரைப் பெறாமையால், அவன் பெருஞ் செல்வத்தையிழந்தோரைப்போல வருந்தித் தனியே செல்லுகையில், கப்பலில் வந்த சிலர் அவனைக் கண்டு, சாவகநாடு மழையில்லாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்றதென்றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பெரும்பாலும் பசியால் இறந்தனவென்றும் கூறினர் அதுகேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச் செல்ல நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினன், அக்கப்பல் சென்று மணிபல்லவத்தினருகே ஒருநாள் தங்கிற்று, அவன் அத்தீவில் இறங்கினன். இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீகாமன் எண்ணி இருளில் அக்கப்பலை வேற்றிடம் செலுத்திக்கொண்டு போயினான். அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, ‘பலர்க்கு உணவளிக்கும் இப்பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாருமில்லாத இத்தீவில் யான் மட்டும் இரேன்’ என்று எண்ணி அப்பாத்திரத்தைத் தொழுது, ‘வருடத்திற்கு ஒரு நாள் நீ தோன்றுவாயாக’ என்று கூறிக் கோமுகிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், ‘மிக்க கருணையோடு கூடிய தருமஞ் செய்தலையே மேற்கொண்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்போர் யாரேனுமவரின் அவர் கையிற் புகுவாயாக’ என்று சொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டு விட்டுத் தான் பட்டினியிருந்து உயிர் துறப்பானாயினான் அப்பொழுது அத்தீவிற்குச் சென்ற யான் அவனைக் கண்டு, ‘நீ யாது துன்பமடைந்தாய்?’ என்று கேட்க, அவன் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி

மணிபல்லவத்தில் உடம்பை வீழ்த்தி விட்டு எல்லா உயிர்களையும் பாதுகாக்குமெண்ணத்தோடு சென்று சாவக நாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றிலுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை

"மணிமேகலை! இன்னும் கேட்பாயாக. முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள் வரையும் பாலூட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் மண்முக முனிவனிடத்தே, பொன்மயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச் சென்று, ஈனுமுன்னமே பால் சுரந்து எல்லா உயிர்களையும் உண்ணச் செய்து கொண்டிருந்தது. அதனைக்கண்டு, முக்கால உணர்ச்சியையுமுடைய அம்முனிவன், 'இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கும் ஒரு விசேடபுருடன் பொன்மயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்' என்று கூறினன். தருமஞ்செய்தற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழந்தைப் பருவத்தே காத்தளித்த பசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனாதலின், மண்முக முனிவன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன், அவன் தோன்றிய காலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அது தெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், 'புத்தன் அவதரிக்கும் காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?' என்று வியப்புற்று, அதனுண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்குக் கந்திற்பாவையை யடைந்து வினவினார்கள், அது, 'மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடபுருடன் உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டில் உதித்தான், அதனாலே தான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அவன் வரலாற்றை அறவணனபாற் கேண்மின்' என்று சொல்லி என்பால் அனுப்பி எனது நாவை வருத்தியது. மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அந்நகரத்தரசன் பூமி சந்திரனென்பவன் மண்முக முனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசுப்பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்து வந்தான், அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசுரிமை பெற்று வாழ்கின்றான். இது நிற்க. காவிரிமாநதி மாறுது நீர் பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச் செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிர்கள் வறுமையால் வருந்துகின்றன. ஆதலால்,

வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோர்
உண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு (நக - உ)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதசுரபியை நீ சும்மா வைத்திருத்தல் தகுதியன்று" என்று கூறினர். அதைக்கேட்ட மணிமேகலை உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிக்குணிக்கோலம் பூண்டு அப்பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள் அடையவே, உச்சயினிநகரத்தரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதயணனை வஞ்சித்து நச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறை மீட்டற்கு அவன் மந்திரியாகிய யௌகந்தராயணனென்பவன் வேற்றுவடிவங்கொண்டு வீதியையடைந்த காலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புற்று அநேகர் சூழ்ந்தாற் போலப் பிக்குணிக்கோலத்தை யுடைய மணிமேகலையைக் கண்ட பலரும், "உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்கும் இவள் எல்லாருங் காணும்படி பிச்சைப் பாத்திரத்தையேந்தி வீதியையடைந்தது என்ன வியப்பு!" என்று கூறித் துன்புற்று அவளைச் சுற்றிக்கொண்டனர். அப்பொழுது மணிமேகலை, "கற்புடைய மாதர் இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் தகுதி" என்று சொல்ல, காயசண்டிகை, "மழையைத் தரும் கற்புடையமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது; நீ இதிற் புகவேண்டும்" என்று அவளுக்குக் கூறினள்.

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, "இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக: இவள் கணவன் சாதுவனென்பான், அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தால் கைப்பொருளிழந்து வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சில வணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான். செல்லுகையிற் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது. கவிழவே சாதுவன் அதிலிருந்து ஒடிந்துவிழுந்த பாய்மரத்துண்டமொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீந்திச்சென்று உடையில்லாது சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான். அஃது அங்ஙனமாக; அக்கப்பலினின்றும் நழுவிய மரத்தைப்பற்றிக் கடலில் நீந்திப் பிழைத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்தோர், 'கப்பலுடைய இறந்தவர்களோடு சாதுவனும் இறந்தான்'

என்று ஆதிரைக்குக் கூறினார். அதுகேட்ட அவள், மிக்க வருத்தமடைந்து இறக்கத் துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் விறகுகளை அடுக்குவித்துத் தீயை மூட்டி, 'வினைப்பயனால் என் கணவனடைந்த இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்' என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தாள், புகுந்தவளை அத்தீயானது சுடாதொழிந்தது, ஒழியவே அவள், 'தீயுஞ்சுடாத பாவியேன் இனியாது செய்வேன்?' என்று ஏங்குகையில் ஆகாயவாணியானது, 'ஆதிரை! உன் கணவன் இறக்கவில்லை, அவன் பிழைத்துச்சென்று இப்பொழுது நாகமலையிலிருக்கிறான், அங்கே பலவருடம் தங்கான், சந்திரதத்தனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலேறியே வந்து உன்னையடைவான், நீ வருந்தாதே' என்று கூறிற்று. அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருதலைக் குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செய்துவந்தாள்.

"அங்கே நாகமலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலைச் சார்ந்து அயர்ச்சியால் துயில்கொள்ள, அம்மலையிலுள்ள நாகர்கள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர், அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்கக் கற்றிருந்ததனால், அவர்களோடுபேச, அவர்கள் அவனை வருத்துவதைத் தவிர்ந்து, 'எங்களாசிரியன் ஒருவன் இருக்கிறான், அவனிடம் நீ வரல் வேண்டும்' என்று அழைத்துச் சென்றார்கள். சாதுவன் அவர்களோடும் போய்,

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையில்
எண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டுடனிருந்த (௧௬ - ௧)

அவர்களுடைய குருமகனைக் கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாக்கிக்கொண்டான், கொள்ளவே அக்குருமகன், 'நீ இங்கு வந்தது எதன்பொருட்டு?' என்ன, சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினன். அவன், 'பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவைகளையும் ஊனையுங்கொடுத்துப் பின் இளையவளாகிய நங்கை ஒருத்தியையுங்கொடுமின்' என்று சொன்னான். சாதுவன் அதுகேட்டு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி 'எனக்கு அவைவேண்டா' என்றான். அவன், 'பெண்டிரையும்

உண்டியையுமன்றி மாந்தர்க்கு இன்பந்தருவது வேறே யாதுளது? இருந்தாற் சொல்வாய்' என்று கோபித்துச் சொல்ல, சாதுவன்,

'மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலும்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துணைமையின்
நல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செய்வோர் அருநர கடைதலும்
உண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்' (அ௪ - ௯0)

என்று கூறினன். பின்பு அவன் கேட்ட வினாக்களுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடை கூறி மறுபிறப்பும் புண்ணியபாவங்களும் அவற்றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும் உண்டென்பதை அறிவுறுத்தி இறக்குமளவும் நடக்கவேண்டிய முறைமையையும் அவனுக்கு இனிது தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன் கொடுத்த சந்தனம் அகில் துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரதத்த னென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இந்நகரையடைந்து இவளோடு வாழ்வானாகிப் பல தானங்களும் செய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாடுடைய புகழுடையவளாகிய இந்த ஆதிரையின் கையால் முதலிற் பிச்சை பெறுக" என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய மனையிற் புகுந்து பாவைபோற் சித்திரம்போல நின்றாள் நின்றவுடன்,

தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்கை நிறைதரப்
பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்து (கடுஉ - ௫)

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை

ஆதிரையளித்த பிச்சையை முதலில் மணிமேகலை ஏற்ற பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோறு உதித்திரளை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
திறத்து வழிப் படூஉஞ் செல்வம் போல (௩ - ௪)

எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளர்ச்சியையடைந்து வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று அதுகண்ட காயசண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, " அன்னாய்! என்

னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்" என்று வேண்டினள். உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடியமுதையெடுத்து அவளது கையிலிட்டாள். அதனையுண்டு அப்பசி நோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, "வடதிசையில் வித்தியாதரருலகிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது என்னுடைய ஊர், தென்றிசைக்கண்ணதாகிய பொதியமலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போந்து இடையேயுள்ள காட்டாறொன்றின் கரையில் இருந்தோம். இருக்கையில், விருச்சிகனென்னும் முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையையுடைய நாவற்கனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து விட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம்முனிக்கு உணவாகுமென்பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன். நீராடி மீண்டுவந்த விருச்சிகன் அக்கனி என்னாற் சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து என்னை நோக்கி, 'தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒருமுறை ஒருகனியைத் தருவதுமாகிய நாவன்மரத்திலுண்டானது இது, இதனையுண்டோர் பன்னிரண்டுவருடம் பசியொழிந்திருப்பார், நானோ பன்னிரண்டு வருடம் பட்டினியிருந்து ஒருநாளுண்ணும் விரதமுடையேன், உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான், யான் உண்ணக் கருதிய கனியும் இதுவேயாகும், இதனை நீ அழித்துவிட்டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லும் மந்திரத்தை மறந்து யானைத்தீயென்னும் நோயால் பன்னிரண்டு வருடம் தீராப்பசிகொண்டு வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணும் தினத்தில் நீ பசியொழிவாயாக' என்று கூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன். உடனே எனக்குப் பெரும்பசியுண்டாயிற்று. அதனால் மிக்கவருத்தமடைந்தேன். அதுகண்ட என்கணவன் சிறந்த கனிகள் கிழங்குகள் காய்கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணர்ந்து என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை; அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரமும் என் நினைவுக்கு வரவில்லை. அப்போது அதுகண்டு வருந்திய என் கணவன், 'நீ நடந்துசென்று இத்தமிழ்நாட்டில் அறஞ்செய்வோர்க்கு அருந்துணைவர்களாகிய பெருஞ்செல்வர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கே யிருப்பாயாக' என்று சொல்ல நான் அவ்வண்ணமே வந்து இங்கிருக்கின்றேன். இங்கு இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் என்கணவன் வந்து என் வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

> தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன
> மணிமேகலையென வானபதிப படர்கேன (எ௩ - ச)

இநநகரில் முனிவர்கள் பலர் இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்டமென்பது ஒன்றுண்டு அதிற் பலரும் வநது புகுதற்காசவே எப்பொழுதும் திறநதுள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரையுடைய அமபலம ஒன்றுண்டு அதில,

> ஊரூ ராஙக ணுறுபசி யுழநதோர
> ஆரு மினமையி னருமபிணி யுறறோர
> இடுவோரத தோநதாங கிருபபோர பலர (எக - அக),

ஆதலால அவவிடததிறகுச செலவாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு, அவள தனனூருககுப போயினள. போகவே மணிமேகலை, வீதியின் ஒருபககததே ஒதுஙகிசசென்று உலகவறவியையடைந்து மூன்றுமுறை வலமவநது பணிநது அதிலேறிச சமபாபதியையும் கநதிற்பாவையையும வணஙகி,

> வெயிலசுட வெமபிய வேயகரி கானததுக
> கருவி மாமழை தோனறிய தெனனப
> பசிதின வருநதிய பைதன மாககட
> கமுத சுரபியோ டாயிழை தோனறி (கக - ச),

"இபபாததிரம ஆபுததிரன கையிலிருநததாகிய அமுதசுரபி; உணணுதறகு விருபபமுளள யாவரும வருக" என்று சொலல, பலரும வநது உணபாராயினர, ஆகவே அவவமபலததில உணணுமொலி மிகுநதது.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை

மணிமேகலை பிககுணிககோலஙகொணடு பாததிரமேநதி ஐயமேறறு உலகவறவியிற சென்றுளென்பதைக கேட்ட சித்திராபதி மனஙகொதிதது வெயதுயிரததுக கலஙகி, "மணிமேகலையை இசசெயலினினறும நீககுவேன்" என்று எணணிககொண்டு நாடககககணிகையரெலலாரையும பாரதது, "கோவலன இறநதது கேட்டு மாதவி எலலாவறறையுந துறநது முனிவாகளுடைய தவசசாலையையடைநது தாபதககோலம பூணடிருததல நகைககததககதாக இருககின்றது, யாம கணவனுடன இறககும பததினிப

பெண்டிரல்லேம்; பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத யானைப்போலவேம், பின்னும்,

> நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
> வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம (கக - ௨0),

தாபதக்கோலந் தாங்குவது நம்முடைய குலவொழுக்கத்திற்கு ஒத்ததன்று, மாதவிமகள் மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தை மாற்றி அவள் கையிலேந்திய பிச்சைப்பாத்திரத்தை

> பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி (ரு0),

பலநாளாக விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவளை அவனது தேரிலேற்றுவித்தே வருவேன். அங்ஙனஞ்செய்து வாரேனாயின் குடிக்குற்றப்பட்டு ஏழுசெங்கலேந்தித் தலைமேலேற்றிக் கொண்டு நாடகவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடக மடந்தையார்போல இனி நான் நாடகக்கணிகையர் வீட்டிற்குச் செல்லேனாகக் கடவேன்" என்று சபதஞ்செய்துவிட்டுத் தன்னைச் சிலர் சூழ்ந்துவரச்சென்று உதயகுமரனுடைய அரணமனையை யடைந்து அவனைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை அடைந்திருக்கின்றாளென்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிக்க, அவன் உவவனத்தில் மணிமேகலையைக் கண்டபொழுதில் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன்; சித்திராபதி அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லி முயல அவன் உவகைமிகுந்து தேரேறி உலகவறவியை யடைந்து, பலர்க்கும் உணவளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, "நீ தவக்கோலம் பூண்டது யாது கருதி?" என்று வினவினன்; மணிமேகலை, "பழம் பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும்" என்று எண்ணி வணங்கி,

> "பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலும்
> இறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கலம்
> மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
> மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்" கங அ - கூ)

என்றுகூறி, வேற்றுருவடிவங்கொள்ள நினைந்து அவனை நீங்கிக்கோயிலினுள்ளேசென்று சம்பாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலா தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகை வடிவ

புற்று அமுதசுரபியையேந்தி வெளியேவந்து நின்றாள் அவள் அவ்வாறு வந்ததையறியாத உதயகுமரன், "சென்ற மணிமேகலை சம்பாபதிகோயிலுள்ளே ஒளிந்துகொண்டாள்" என்று நினைந்துசென்று சம்பாபதியைவணங்கி, "பிச்சைப்பாத்திரத்தைக் காயசண்டிகையின் கையிற்கொடுத்துவிட்டு ஒளித்துச்சென்ற மணிமேகலையை இங்கேயுள்ள இவ்வுருவப் பாவைக்கூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு தெரிந்துகொள்ளுவேன்? நீ அவளைக்காட்டாயாயின் இவ்விடத்திலேயே படுக்கிடப்பேன், பலநாள்சென்றாலும் செல்லுக, மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நான்மட்டும்போகேன், உன்னுடைய திருவடியைத்தொட்டேன்" என்று சபதங்கூறினன்

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை

உதயகுமரன் சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதங்கூறுகையில் அவன்கேட்கும்படி, "நீ எம்பெருமாட்டியின் முன்னே ஆராய்ந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூறினை, இங்ஙனங்கூறியதில் யாதொருபயனுமில்லை" என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை அதிட்டித்துநிற்கும் தெய்வம் கூறியது. அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி, "மணிமேகலை மறப்பாவென்று முன்னம் கூறிய தெய்வத்தின் வார்த்தையும் வியப்பைத்தருகின்றது, தெய்வத்தன்மையுள்ளதாக இருத்தலின் அவள் ஏந்திய பாத்திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரம் பேசியதும் வியப்பை உண்டுபண்ணுகின்றது, இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின் செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்பு அறிவோம்" என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு காமபரவசனாய் வெளிப்போந்து மீண்டு தன் இருப்பிடத்தை அடைந்தான். மணிமேகலை, "நமதுவடிவோடு திரிந்தால் உதயகுமரன் விட்டு நீங்கான், கைப்பற்றிக்கொள்ள முயலுவான், ஆதலால் நாம் காயசண்டிகை வடிவங்கொள்ளுதலே நன்று" என்று எண்ணி அவ்வடிவுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு ஊர்க்குட்போய்ப் பசித்து வந்த யாவருக்கும் உணவளித்துவரும்பொழுது ஒருநாள் அந்நகரத்துள்ள சிறைச்சாலையிற்புகுந்து அங்கே பாதுகாக்கப்பட்டிருந்து பசியால் வருந்துவோரை அருளுடைமையால் நோக்கி மனமுருகி இனிய மொழிகளைக்கூறி உண்பிப்பாளாயினள். அதனைக்கண்ட காவலாளர், அவள் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்தே பலருக்கும் உணவளித்

தனைத் தெரிந்து வியப்புற்று, "இப்பாத்திரத்தின் விசேடத்தை யும் இவள் செய்கையையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்" என்று நினைந்து சென்று ஒருமண்டபத்தில் மிக்க சிறப்புடன் சீர்த்தி யென்னும் இராசமாதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவ்வியைப் பார்த்துச் சேய்மையில் வணங்கிநின்று,

"வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருந்தகை
கேட்டருள் மன்னே கெடுகநின் பகைஞர்" (கஉ௬ - கூ0)

என்று வாழ்த்தி, "யானைத்தீயென்னும் நோயால்வருந்தி உடல் மெலிந்து இந்நகரில் திரியும் மங்கை யொருத்தி சிறைக்கோட்டத் துள்ளே வந்து சிறைவீரை வாழ்த்திக் கையின்கண் பிச்சைப்பாத் திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந்தீர்த்து விளங்கு கின்றாள். இவற்றுக்குத்தக்க தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்" என் றார் அதைக்கேட்ட அரசன், 'அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக" என்றான். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச்சொல்ல அவள்சென்று அரசனைக்கண்டு, "அரச! உனது அருள் வாழ்க" என்றாள். அரசன், "மிக்க தவமுடையாய்! நீயார்? கையிலேந் திய பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது?" என்றான் அவள், "அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, யான் விஞ்சைமகள், இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன், இது பிச்சைப்பாத்திரம், இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது, இது தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது, யானைத்தீயென்னும் தீராப்பசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது" என்று சொல்ல, அரசன், "யான் செய்யவேண்டுவது யாது?" என்றுகேட்ப அவள், "சிறைச் சாலையை அறச்சாலையாகச் செய்யவேண்டும்" என்றாள். அரசன் அவள் விரும்பிய வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்துத் தூய்மை செய்து அவ்விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற் குரிய இடமாகச்செய்வித்தான்.

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடைய கட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப் புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அறச்சாலையாக விளங்கிற்று. உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, "மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தபொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு தேரிலேற்றி அவள் கற்ற வித்தைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழிகளையும் கேட்பேன்" என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டு சென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினன். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன், "பெரும்பசியால் வருந்தும்படி காயசண்டிகைக்குப் பொதியின்மலையைச் சார்ந்த காட்டாற்றின் கரையில் விருச்சிகமுனிவன் இட்ட சாபத்தை அவள் அனுபவித்தற்குரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன; சென்றும் அவள் வாராமைக்குக் காரணம் யாதோ?" என்று மிகக் கவலையுற்று, தன் நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருக்கிற பூதசதுக்கமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவர்களுடைய தவச்சாலைகளும் மன்றங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித் தேடித் திரிந்து, காயசண்டிகைவேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசியையும் மாற்றிக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியானாகிக் காயசண்டிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற் சென்று அவளைநோக்கி, "நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் ஒன்றாயிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்துவோர் பலராய் உள்ளார்; எனக்கு இது மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது; உன்னை வருத்திய யானைத்தீயாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத்தார்களோ?" என்று சொல்லிப் பின்பு பழைய நட்பினைப் புலப்படுத்தும் மொழிகள் பலவற்றைக் கூறிப்பாராட்டவும், அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவனை நீங்கி உதயகுமரனையடைந்து அவனருகே நின்று இளமையின் நிலையில்லாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்த நினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தாளொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையவளாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுகெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருத்தலைப் பலவாற்றாலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்துவாளாகி,

"பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனே" (௧௭ - ௧)

என்று கூறினள். அவள் அவ்வாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன், "யான் பாராட்டிக் கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவள் கொள்ளுகின்றிலள்; என்னை மதிக்கின்றிலள்; அயலான் பின்னே செல்லுகின்றாள், என்னை அயலானாகக் கருதுகின்றாள், காதற் குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக் கூறுகின்றாள், இவன் ஆசைநாயகனாதலினாலேயே இவள் இவ்விடத்தில் தங்கிவிட்டாள் போலும்" என்று நினைந்து மிக்க கோபங் கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல அவ்வுலகவறவியி னுள்ளே புகுந்து தீத்தொழில் கருதி ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன் மிக்க வேட்கையை யுடையவனாகி, "மணிமேகலைதான் காயசண்டிகை வேடம் பூண்டு கையிற் பிச்சைப்பாத்திரத்தை ஏந்திக்கொண்டு வந்துநின்று நம்மை மயக்கினள், அறிந்தவன் போன்று பழமைகூறிப் பாராட்டிய அயலானொருவன் இங்கே இருந்ததனால் இவள் இன்றிரவில் இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லள்; இவள் செய்தியை இன்றிரவின் நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம்" என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான். மணிமேகலையும் காயசண்டிகையின் உருவத்தோடே சம்பாபதி கோயிலை அடைந்து வதிந்தாள். அப்பால் எல்லாரும் தூங்கிய பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத்துணிந்து தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீங்கி உலகவறவியை யடைந்து,

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல (௧௮ - ௧)

அதனுள்ளே புகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புகுந்து இவன் வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்சனன், "இவன் இவளிடத்திலேயே வந்தான்" என்று நிச்சயித்து அதிக வேகத்தோடும் எழுந்து விரைந்துபோய் அவன் தோளை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆகாயவழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்றான். அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, "காஞ்சன! செல்லாதே, செல்லாதே; இவள் உன் மனைவியாகிய காயசண்

டிகை யல்லள், இவ்வடிவம் மணிமேகலைகொண்ட வேறுருவடிவம், காயசண்டிகை கடும்பசியொழிந்து ஆகாயவழியே செல்லுகையில் அவளுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக: ஆகாயசாரிகள் தாகனை எழுந்தருளியிருக்கும் விந்தமலைக்குநேராக மேலேசெல்லார்; யாரேனும் அங்ஙனம் செல்வாராயின், அம்மலையைக்காக்கும் விந்தா கடிகையென்பவள் அவர்களைச் சாயையினாலே இழுத்துத் தன் வயிற்றில் அடக்கிக்கொள்வாள்; இதனை யறியாத காயசண்டிகை அம்மலைக்கு நேராக மேற்சென்று அவள் வயிற்றில் அடங்கி விட்டாள். காஞ்சன! இதனையுங் கேட்பாயாக உதயகுமரன் ஊழ்வினையினால் இறந்தானாயினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டினமையால், அறிவில்லாதவனேயாவாய்; மிக்க தீவினையைச் செய்துவிட்டாய், அவ்வினை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்" என்று சொல்லியது. அதுகேட்டு மனம் வருந்திக், காஞ்சனன் தனநகரத்துக்குச் சென்றான்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அற்புத மொழியையும் அறிந்து உடனேயெழுந்து தானகொண்ட வேற்று வடிவத்தைத் துறந்து உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி, "முற்பிறப்பில் திட்டிவிடத்தால் உன்னுயிர்போன காலத்தில் நின்பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து நானும் உயிர்துறந்தேன்; உவவனத்திற் கண்டபொழுது உன்பாற் கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணிமேகலாதெய்வம் என்னை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்தபீடிகைக்காட்சியால் என்பழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூறிற்று, அதனால், நீ முன்பு கணவனாக இருந்ததையறிந்து யான் உன்பால் அன்புற்று,

> பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
> அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
> யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
> காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல (கக - உஉ),

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே அந்தோ!" என்று புலம்பி வெய்துயிர்த்து வருந்தி அவனுருவின்

அருகே செல்வாளாயினள். அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திற் பாவைத் தெய்வம், "நீ இவனிடத்திற் செல்லாதே, செல்லாதே, உனக்கு இவன் கணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டும் நிகழ்ந்தனவல்ல; அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன,

> நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉம்
> மனக்கினி யாற்குநீ மகளா யதூஉம்
> பண்டும் பண்டும் பலபிறப் புளவால்
> கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை (உகூ - ௩உ)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவித்துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய்! இவனிறந்துபடற்கு நீ துன்பமடையாதே" என்று தனது தெய்வவாக்காற் சொல்லிற்று. அதுகேட்ட மணிமேகலை தொழுது, "இவ்வம்பலத்தில் யாவருக்கும் மெய்ம்மையைச் சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குந் தெய்வம் ஒன்றுண்டென்பர்; அத்தெய்வம் நீ தானோ? உன் திருவடியை வணங்குகின்றேன்; சென்றபிறவியில் திட்டிவிடத்தாலும் இப்பிறவியில் விச்சாதரனுடைய வாளாலும் இவன் இறந்ததற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ? அறிந்திருப்பாயாயின் அதனை அடியேனுக்கு உரைத்தருளல் வேண்டும்" என்றாள். என்றலும் அத்தெய்வம், "புத்ததேவன் அவதரித்து வருதலைக் கூறிக் காயங்கரை யென்னும் ஆற்றங்கரையி லிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறியாமையைப் போக்கும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அமுது செய்விக்க நினைந்து அக்கருத்தை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, 'விடியற்காலத்திலேயே அடிசில் முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்' என்று மடையனுக்குக் கூறினீர்; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல் சிறிது பொழுது பாணித்து வந்து, அங்ஙனம்வந்த அச்சத்தால் வழுக்குற்றுக் கால்தளர்ந்து மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்ததனைக்கண்டும் இரங்காமல், 'இவன் முனிவர்க்குச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைந்து வந்து செய்யாது தாழ்த்தான்' என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய் வேறாகும்படி இராகுலன் அவனை வெட்டினன், வெட்டிய அவ்வல்

வினையே அப்பிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிட்டதால் இறக்கச் செய்த தென்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெட்டுண்டு வீழச்செய்தது, உதய குமரன் இங்ஙனம் இறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை, தன் பயனை ஊட்டாமலொழியாதெனப் புத்தர் திண்ணம். இன்னும் கேட் பாயாக. உதயகுமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கர வாளக்கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் உன்னைச் சிறையில் வைப்பான், அதுதெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச் சிறைமீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாள், மாத வியின் வேண்டுகோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால் அக்காவலினின்றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ சாவகநாடு போய் ஆபுத்திரனிடஞ் சென்று அவனோடு மணிபல்லவத்தை அடைவை, தன் வரலாற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலும் தீவதிலகையாலும் அறிந்து அவ்வரசன் தன் நாட்டை யடைந்த பின், நீ ஒரு முனிவன் வேடம் பூண்டு வஞ்சிநகரம் புகுவாய், புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கைகளையுங் கேட்பாய்;

> தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
> வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்' (ககங - ச)

இதுநிற்க! என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக. யான் தெய்வ கணங்களைச் சார்ந்த ஒருவன்; என் பெயர் துவதிகனென்பது, இந்தப் பழைய தூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயனுற செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன்" என்று மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியது. சொன்னவுடன் மணி மேகலை, "அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாக நிகழும் செய்தி களையெல்லாம் உரைத்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தாள். பிரார்த்திக்கவே, "மழையில்லாததுபற்றிக் காஞ்சிநகரத்தில் உயிர் கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவரு டன் அறவணவடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடைய வரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிநகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர் களையும் பாதுகாப்பாய், அந்நகரத்தே உன்னாலே பற்பல அற் புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிநகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளு டைய கொள்கைகளையெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப் பாய்; அப்பொழுது அவர்,

'தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்
பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுணர்ந்து
மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலம் (கசுரு - எ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்துகொண்டு தங்கா நிற்பேன்" என்று சொல்லுவர். அவர் செய்த உபதேசமொழிகளைப் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேலேவரும் பிறப்புக்களை * உத்தர மகத நாட்டிலேயே பெறுவாய், அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும், அப்பிறப்புக்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியாயாகி நின்று முடிவிற் புத்ததேவனுக்கு முதல் மாணாக்கனுக்கும் பெரும்பேறுற்றுப் பற்றற்று நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்: உன் குலத்து முன்னோர்களுள் தானந் தாங்கிச் சீலத்தில் மேம்பட்ட ஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம் எடுத்தளித்த மணிமேகலா தெய்வம் நீ முற்பிறப்பில் சாதுசக்கர முனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேடமுடையாயென்பதை யறிந்து உவவனத்தினின்றும் உன்னை யெடுத்து மணிபல்லவத்திற் கொணர்ந்து சென்று புத்த பீடிகையைக் காணச்செய்தது" என்று அத்தெய்வம் சொல்லிற்று. கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள். அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்.

௨௨.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன் கந்திற்பாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள் அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடத்தலைக் கண்டு, அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் கூறினர். அம்முனிவர்கள், "இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?" என்று மணிமேகலையைக் கேட்ப, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில் ஒளித்துவைத்து விட்டு அரண்மனை சென்று தம்முடைய வரவை வாயில் காப்போ

* புத்ததேவர் அவதரித்ததும் அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகத நாடாதலால், அது சிறந்த புண்ணியபூமியாகப் பௌத்தரால் மிகப் பாராட்டப்படும்.

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உள்ளேபோய் அரசனையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவ்வரசனுக்கு ஒருமுனிவர், "அரசே! இன்றுமட்டுமன்று! இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரையடுத்து வன்மைசெய்தும் தவமகளிரை விரும்பியொழுகியும் ஒறுக்கப்பட்டு இறந்தோர் முற்காலத்தும் பலருண்டு; கேட்பாயாக: அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போர்செய்தற்கு வந்தபொழுது, துர்க்கை அந்நாளில் இந்நகரையாண்ட காந்தனென்னும் அரசனைப் பார்த்து, 'நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போர்செய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று' என்று கூறினமையால் வேறிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரியோர் யாரென்று ஆராய்ந்து காவற்கணிகையின் புதல்வனும் வீரருள் வீரனுமாகிய ககந்தனென்பவனே இதற்குத் தகுதியுள்ளானென்று நிச்சயித்து அவனை வருவித்து, 'அரசாளுமுரிமை உனக்கின்மையால், அரசபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உன்னோடு போர்செய்தற்கு வாரான்; அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளை பெற்று யான் மீண்டு வருமளவும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக்கடவை; உன்னாற் காக்கப்படுதலின் இந்நகர்க்குக் ககந்தியென்ற பெயர் உண்டாகக்கடவது' என்று சொல்லிவிட்டு வேற்றுவடிவங் கொண்டு தான்கருதிய இடஞ் சென்றான்.

"அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன், காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வந்தவளாகிய மருதியென்னும் பார்ப்பனியை அந்திவாயிலிற்கண்டு காமபரவசனாய், 'நீ வா' என்றழைத்தான்; அவள் மனம் கலங்கி, 'இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிராயுள்ளார் பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார்; நானோ இவனுடைய உள்ளத்திற் புகுந்தேன்; ஆதலால் இனி அந்தணனுடைய முத்தீயைப்பேணுந்தகுதி எனக்கு இல்லையே! இதற்குக்காரணம் யாது?' என்று துன்புற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்லாமற் பூதசதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, 'தெய்வமே! கொண்டவனுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ்செய்திலேன்; அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன்; யான் செய்த தவறு இன்னதென்று எனக்கே புலப்படவில்லை; தவமறைந்தொழுகுவோர்

முதலிய தீயவர்களைப் பாசங்கட்டிவரு நீ இப்போ அறைந்துண்பை யென்று ஆன்றோர் கூறக் கேட்டுள்ளேன், இப்பொழுது என்னை அங்ஙனஞ் செய்யாமையின், நீ கண்டிருந்ததும் பொய்யாமோ?' என்று அவலித்து அரற்றினள். அரற்றும்பொழுது சதுக்கப் பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி! கேட்பாயாக:

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய் (௨௨-௫௯)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கும் மொழிகளையும் பிறர் வாய்க்கேட்டு நிருத்தகிதவாததியங்களை யுடைய விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தனை, ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மழையைப் பெய்யாது, உத்தமப் பத்தினிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடைய மனத்தைச் சுடுந்தன்மையும் உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று. மேற்கூறிய வேற்றுச் செய்கைகளை விடுவாயாயின் மேகம் உனது மொழிவழிப்பட்டு ஒழுகாநிற்கும். மனம் போனவாறே யொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல உன்னை என் பாசம் கட்டல் செய்யாது. குற்றஞ் செய்தோரை ஏழு தினங்களுக்குள் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை; அவன் அக்காலவரையறைக்குள் அதனைச் செய்யா தொழியின் அப்பால் தண்டிப்பது எனதுடைய முறைமையாகும், இவ்வேழுதினத்திற்குள்ளேதானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் கந்தன் உன்னை விரும்பிய சிறுதொழிலாளனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுத்துரைத்தது அப்பூதம் உரைத்த ஏழுநாளைக்குள்ளே அச்சிறு தொழிலாளன் தாதையின் வாளால் தடியப்பட்டனன். மன்னவரேறே! இன்னும் கேட்பாயாக:

"இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமதத்த னென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன் மகளாகிய விசாகையென் பவளும் ஒருவர் பால் ஒருவர் மிக்க அன்பு பாராட்டி உரையாடிக் கொண்டிருந்தமை பற்றி, 'இவர் காந்தருவ மணத்திற்கு உரியவரா யினார்' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழி கூறுவாராயினார் அது பொறாத விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி, 'கந்திற்பாவாய்! இப்பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட் டாள், உடனே அத்தெய்வம், 'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொரு குற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது தெய்வ வாக்கால் அவளை

உயர்த்திக்கூறியது, அதுகேட்டு ஊரார் அவளை வியந்து புகழ்ந்தார்கள். விசாகை, 'இத்தெய்வம் தெளிவியாதாயின், இவ்வூராருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான் மைத்துனனுக்கு மனைவியாவேன், இப்பிறப்பில் இவனை மணத்தல் செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம் புகுந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்பால், தருமதத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திற்பாவையைத் துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைநீக்கக் கடந்து தென் மதுரையையடைந்து, 'விசாகையையன்றி வேறு மகளிரை யான் விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக' என்று எடுத்துக்கூறி விரதம் பூண்டவனாகி வாணிகஞ்செய்து அறவழியே பொருளீட்டிப் பெருஞ்செல்வமுற்று அரசனால் எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்பையடைந்து அறுபது பிராயம் வரையும் அந்நகரில் தங்குவானாயினன். அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன் சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்ன காரியஞ் செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ் செய்வாராயினும் தெய்வலோக மடையாரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித் தாழ்த்தலின்றி உன் நகரஞ் செல்வாயாக' என்று கூறலும், தருமதத்தன் அந்நகரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புகுந்தான். அவன் வந்தது கேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னிமாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலேம், முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித்துச் சென்றன? உனக்கு அறுபது பிராயம் ஆயின; எனக்கும் கூந்தல் நரைத்தது; முன்பிருந்த இளமையும் காமமும் எங்கே ஒளித்துப்போயின, உரைப்பாயாக இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடையேன், மறுமையில் நின்னை மணப்பது திண்ணம்.

இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா
வளவிய வானபெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது (கூ-அ),

ஆதலால், தானஞ்செய்க' என்று சொல்ல, அவன் தான் ஈட்டிய பொருள்களையெல்லாம் விசாகைக்குக் காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவளோடு செய்த நல்லறங்கள் மிகப்பல. இதுநிற்க;

முன் இந்த விசாகை கற்றிறபாவைத தெயவததாற் பழி நீஙகிப பலா நடுவே வீதியில வருகையில, முன்பு மருதியால மடிநதவனு டையமூத்தோன, அவவிசாகையைககணடு அதிகமோகஙகொண்டு, தான் தலையிலணிந்த மாலையை வாஙகி அவள கழுத்தில இடுதற குத துணிநது அமமாலையை எடுததறகாகத தன் கையைக குடுமி யிற் செலுததத அககை அதனைவிட்டு நீஙகாததாயிற்று ஆகவே, 'விசாகையின் ஒழுகக விசேடததால அவன கை கீழே இழிந திலது' என்று பலா கூறககேட்ட ககநதன மிகுநத கோபங கொணடு தன மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டி வீழததினன" என்று கூறினாகள.

கேட்ட அரசன், "இனறு மட்டுமன்று என்று தொடஙகிய பலவறறையும கூறினீா, முன்பு நிகழ்நததாகக கூறிய அதநீா வொழுககம இந்நாளிலும உளதோ? இயமபுமின" எனறு கேட்ப, அமமுனிவாகளுள் ஒருவா,

"முடிபொரு ளுணாநதோா முதுநீ ருலகில
கடியப பட்டன வைநதுள வவறறில
களளும பொயயுங களவுங கொலையும
தளளா தாகுங காமந தமபால
ஆஙகது கடிநதோ ரலலவை கடிநதோரென
நீஙகின ரனறே நிறைதவ மாககள
நீஙகா ரனறே நீணில வேநதே
தாஙகா நரகந தனனிடை யுழபபோா (கசுகூ - எ௬)

தன் கணவனாகிய கோவலன கொலையுண்டது பொறுமல மாதவி உலகவாழவை வெறுததுப முனிவாகளுடைய தவசசாலையை அடைநதாள. அவள் பெறற மணிமேகலை யென்பவள இளம பருவததே தானே தவஞசெயயத துணிநது சிற்றிலும பேரிலுஞ சென்று ஐயமேறறு அருநதி ஊரமபலமடைநதாள். அவள அவ வியலபினளாகவும, அவளை விழைநது நிழலபோல விட்டுநீஙகாமற காமபரவசனாய நளளிருளில உதயகுமரன அவவமபலததை அடைநதான அது தெரிநத மணிமேகலை, அவன் தனனை நலியாதிருகக வேணடிக காயசண்டிகை வடிவம பூண்டாள காயசணடிகையை அழைத்துச் செலலுதறகு வநது அஙகே முனனமிருநத அவள கணவனாகிய விததியாதரன கண்டு, அவள் மணிமேகலை யென்பதை யறியாமல, அவளைத தன மனைவி யாகிய காயசண்டிகை யென்றும, அங்கே வநத உதய குமர

னைத் தன் மனைவியை விரும்பி வந்தவனென்றும், தானே தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகிய கோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்" என்று சொன்னார் அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன் இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமற் சோழிகவேனுதியைப் பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் விததியாதரன் தகவிலனுவான;

மாதவா நோன்பு மடவார் கற்பும்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால் (உ0அ-க),

தன் மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன் மீதுதேர்க்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசர்பிரானுடைய பரம்பரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மற்றை அரசர்கள் கேட்கு முன்னம் அவனைப் புறங்காட்டிடைவித்து, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப்படுத்துக" என்றனன், சோழிகவேனுதி அவ்வாறு செய்தான

உ௯.—சிறைவிடுகாதை

பின்பு, அரசன் கட்டளையால் வாசந்தவையென்னும் முதியவளொருத்தி, புத்திரசோகத்தாற் கலங்கி வருந்தும் இராசமாதேவியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவளுடைய வருத்தம் நீங்கும்வண்ணம் பல கட்டுரைகள் கூறி ஒருவாறு ஆற்றுவித்துப் போயினள் அவள் போனபின், இராசமாதேவி தனனுடைய வருத்தம் புறத்தே தோன்றுதவண்ணம் அடக்கிக்கொண்டவளாய், 'மணிமேகலையை வஞ்சித்து வருத்துவேன்" என்று எண்ணி அரசனைச் சார்ந்து, "செங்கோல் வேந்தே! மணிமேகலையின் பிக்குணிக் கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன், அவன் அக்கொடுந்தொழிலால் இறந்தது தக்கதே, தனது இளமையைப் பயனற்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதியன்று" என்றாள் அரசன், "உனக்குத்து அப்படியாயின் அவளைச் சிறையினின்றும் விடுவி" என்று கூறினன். கேட்ட இராசமாதேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்துக்கொண்டு அரண்மனையுட்சென்று, "இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்து வரும்படி இவளைப் பித்துடையவளாகச் செய்வேன்"

என்றெண்ணி மயக்கும் மருந்தை அவளுக்கு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணர்ந்தவளாதலால் சிறிதும் அறிவு வேறுபடாதிருந் தாள் அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, "இவளுடம்பை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி, 'மணி மேகலை என்னை விரும்பினள்' என்று பலர்க்கும் சொல்வாயாக" என்று சொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக் குக் கொடுப்ப, அவன் அத்தீச்செயற்கு உடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவள், "இவன் வந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்" என்று நிச்சயித்து வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஆண்வேடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள் அங்ஙனமிருந்ததனைக் கண்ட அறிவிலி நடு நடுங்கி, "அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவர் அணுகார்; இராச மாதேவியின் தீய நினைப்பை யான் அறிந்திலேன்" என்று பயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன் பின் இராசமாதேவி, "நம் அருமைப் புதல்வனை மயக்கி மாளச் செய்த இவளை இனி உயிரோடு வையேன்" என்று சினந்து, "நோய்மிகுதியால் இவளுக்கு உணவு செல்லவில்லை" என்று அவள் பாற் பொய்ந்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழுக்கறையில் அடைப்ப, அவள் ஊணொழி மந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்தி ரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந் தாள் அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளைநோக்கி, "மகனை யிழந்த பெருந்துன்பம் பொறுக்கலாற் றாது இத்தீங்குகளைச் செய்தேன், நீ இவற்றைப் பொறுத்தருள் வேண்டும்" என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்டவே மணிமே கலை, "சென்றபிறப்பில் நீலபதியின் வயிற்றிற் றோன்றிய இராகுல னைத் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப் பொறேனாகித் தீப்பாய்ந்து என்னுடைய உயிரை விட்ட நாளில்,

யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
உயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய

தவவுயிர்க் கன்பினை யாயி ழைய்தொடி
எவ்வுயிர்க காயினு மிரங்கல் வேண்டும் (எக - கூ).

உன்மகனை விசதியாதரனொருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரண மான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன், கேட்பாயாக: அது முற்பிறப்பில மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைத்தொழிலாளனை வெட்டி வீழ்த்தியதாலுண்டாகிய தீவினையே, அத்தீவினை அப்பிறப் பிலேயே நஞ்சுவிழியரவால அவனுடைய நல்லுயிரை வாங்கி இப் பிறபபிலும விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணச்செய்தது. 'இச் செய்திகளை யெல்லாம நீ எப்படி அறிந்தாயோ?' என்பையாயின் நடந்தது இவவாறாகும" என்று தான் உவவனஞ் சென்றது முத லிய எல்லாவற்றையும, அவளுக்கு விளங்கக்கூறிப பின்னும் கூறு வாளாயினள்: "நீ மருந்தால எனக்குப பித்தேறறினை; யான் மறுபிறப்புணர்ந்தேனாதலின் சிறிதும அறிவுபிறழாதிருந்தேன்; உன ஏவலால கல்லாக்கயவன என்பாலவர வேற்றுரு வெய்துவிக் கும மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்; யாதொரு நோயுமில்லாத என்னைப பொய்ந நோய்காட்டிப் புழுக்கறையில் அடைபபித்தாய், ஊணொழி மந்திரமுடைமையினாலேயே அத் துன்பத்தினின்றும தப்பினேன் நீ சென்ற பிறப்பில எனக்குக் கணவனாயிருந்த இராகுலனுக்கு இப்பிறப்பில ஈன்றதாயாதலின் உனது துக்கத்தைத்தகளைந்து தீவினையைப்போக்கி உன்னை நலவ ழிப்படுத்தற பொருட்டே ஆகாயவழியே செலலுதலையும் வேற்று ருக கொள்ளுதலையும யான் நினைந்திலேன்; இதுநிற்க; இவவுல கத்துள்ளோர்க்குத் துன்பம தருவன யாவையெனின், காமம, கொலை, கள், பொய கள்வென்னும ஐந்துமாம. இவற்றைத் துறந்தோரே சீல முடையோராவா

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போர்
அல்லன மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வளை செல்லுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யார்" என
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேனு ரோதி செவிமுதல வார்த்து
மகனறுயர் நெருப்பா மனமவிழ் காக
அகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்ப (கடு௧ - சக),

இராசமாதேவி மனந்தெளிந்து மணிமேகலையை வணங்கினள்; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, 'நீ என் கணவனைப்பெற்று தாயாக இருத்தலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள்ளாய, ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று" என்று கூறி அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—ஆபுத்திரனுடைந்தகாதை

மணிமேகலையை விரும்பிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சையனுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததையும் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தலையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச்சிறையினின்றும் நீக்கநினைந்த சித்திராபதி இராசமாதேவிபாற் சென்று வணங்கி, "மாபெருந்தேவி! கோவலனிறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைத்தொழிலை நீத்துத் தவச்சாலையையடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரங்ககூத்தி பாத்திரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற்றதும் யாவரும் அவமதித்துச் சிரித்தற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல, இதுநிற்க, உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந்நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு, கேட்பாயாக

"முன்னொருநாள் அரசன், இந்நகரிற் கடற்கரையைச் சார்ந்த புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக்கண்டு விரும்பி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறைவானாயினன், அம்மங்கை அவனிடஞ் சொல்லாது தன்னிடஞ் சென்றாள், செல்லவே அரசன் இளங்கொடி யாங்கொளித்தனளோ என்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண்டிருந்தபொழுது, அற்புத சக்தியையுடைய ஒரு சாரணனவர, அரசன் கண்டு அவனை வணங்கி முன்னின்று, 'என் உயிர்போல்பவளாகிய ஒருத்தி இங்கே ஒளித்தனள், அவளை அடிகள் கண்டதுண்டோ? உண்டாயின் சொல்லுக' என்றுகேட்ப அந்தச்சாரணன், 'அரச! அம்மடந்தையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்துளேன், கேட்பாயாக: அவள் நாகநாட்டரசனாகிய வளைவணனென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றில் தோன்றிய பீலிவளையென்பாள்; அவள்பிறந்தநாளிற் சோதிடங்கூற வந்த கணி, 'இவள் சூரியகுலத்தரசனொருவனைச் சேர்ந்து கரு

வற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்குக் கூறினன், இது முன்பு நடந்தது, அவளே நீ கூறியமடந்தை, இனி, அவள் வயிற்றில் தோன்றும் மகனே வருவான், அவள் வாராள், நீ கவலாதிருக்கக் கடவை. இன்னும் ஒன்று கேட்பாயாக இந்திரவிழாச் செய்யாத நாளில் மணிமேகலா தெய்வத்தின் சொல்லால் உன் நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும், இந்திர சாபமும் இருத்தலால் அது தப்பாது; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்மையென்றே நினைந்து இந்நகரைக் கடல் கொள்ளாதபடி இந்திரவிழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயினன், அவன்போன அந்நாள் தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்போது கேடு வந்துவிடுமோவென்று இந்நகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றனர் தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றமடந்தை துன்பமுறுவாளாயின் அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாதெய்வம் வருதலுண்டாகுமோவென்று யானும் அஞ்சா நின்றேன்" என்று சொல்லித் துதித்து, "நல்லமனமுண்டாகப்பெற்ற நாடகக் கணிகையை என்மனைக்குப் போதரும்படி கட்டளையிடுவாய்" என்று கேட்ப இராசமாதேவி,

"கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும்
உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை (௭௭ - ௮)

ஆகும், அவற்றையே கைக்கொண்ட உனது பரத்தைமைத் தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன் வந்து உன் மனையிற் புகுந்தாள்; என்னோடுதானே இருத்தற்குரியள்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக்கேட்ட மாதவி அதனைச் சுதமதிக்குக்கூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்து அவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவளைச் சிறைமீட்டற்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம் வர, இராசமாதேவி அவரைக்கண்டவுடன் மற்றை இருவரோடு மெழுந்து எதிர்சென்று அவரடியை வணங்கினள், அவர், "அறிவுண்டாக" என்று ஆசிகூறினர், அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராதனத்தில் இருத்தி அடிவிளக்கிச் சிறப்புச் செய்து, "எமது நல்வினையே மிகப் பெரியோராகிய உம்மை இங்கே எழுந்தருளச் செய்தது;

நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து
மூத்து விளிவ யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" (௯௯ - ௧௦௦)

என்றுகூற அவர், "யான இந்த உடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும அத்தமிக்குஞ் சூரியனைப போன்றேன் ;

பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றார்
இறந்தா ரெனவை யியல்பே யிதுகேள ' (கO௫ - ௬)

என்று பன்னிரு நிதானங்களையும் அவளுக்கு உபதேசித்து, " எப பொழுதும நலலறத்தையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழுகுக" என்று சொலலிப் பின மணிமேகலையை நோக்கி, " மற்றைச சமயதருமங்களையெல்லாம நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும இவற றின் பகுதிகளையும உனக்கு விளஙக உணாத்துவேன்" என்று கூறித தம்மிடஞ் செலலுதற்கு எழுதலும, மணிமேகலை எழுந்து அவரை வணஙகிப பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரை நோக்கி, " அறவணவடிகள கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன மின், அவா கூறியவாறே ஒழுகுமின் , யான் இந்நகரில இருப்பேனா யின, ' உதயகுமரனுக்கு இவள் கூற்றாயிருந்தாள' என்று யாவரும கூறுவா , ஆதலால இஙகிரேன் , இனி, ஆபுத்திரனுடைந்த பின்பு மணிபல்லவஞ் சார்ந்து புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அபபால வஞ்சிநகரஞ் சென்று பததினிக கடவுளைத் தரிசித்தபின் எங்குமபோய நலலறஞ் செய்துகொண்டு ஒழுகாநிறபேன் ; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீா சிறிதும கவலறக" என்று சொலலி அவாகளையும வணஙகி, சூரியாஸதமயத்திறகுப பின் அந்திமாலைபபொழுதிலே சென்று, உலகவறவியையும சமபாபதியையும கந்திறபாவையையும வலஙகொணடு துதிதது ஆகாய வழியே பறந்துசென்று, இந்திரனுடைய வழிததோன்றலாகிய புணணியராசனது நகாப்புறததேயுள்ள சோலைககுள்ளேயிறஙகி அயாவுயிர்தது, ஆஙகுள்ள ஒருமுனிவனை வணஙகி, " இந்நகரின பெயா யாது? இதனையாளுப அரசன் யார்?" என்று கேட்டாள் ; அம்முனிவன், " இதனபெயா நாகபுரமென்பது ;இதனையாளபவன் பூமிசந்திரன் மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன் பிறந்த காலந் தொடஙகி இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை ; பூமியும மரஙகளும் பிறவும பலவளஙகளையும் மிகத் தாராநிற்கும ; உயிா களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை " என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்குக் கூறினன்

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

அப்பொழுது புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச்சோலையிற் புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும் முனிவனை வணங்கி,

> அறனு மறனு மநித்தமு நித்தத
> திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர் புகலிலும்
> சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்
> ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டு (ரு-சு),

பின்பு, "இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள்" கையிற் பிச்சைப் பாத்திரமொன்றை உடையவளாய்த் தருமங்கேட்கிறாள், யார்?" என்று வினாவுகையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி அரசனை வணங்கி, "இவளை யொப்பவர்யாருமில்லை. முனனொருகாலத்தில் கிள்ளிவளவனோடு நட்புக்கொள்ளுதலை விரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் சென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளையெல்லாம் கூறினாரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு, அம்மடந்தையே இவள்" என்று கூறினன். கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப் பார்த்து, "உன் கையிலிருந்த பாத்திரமே என்கையை அடைந்தது; செல்வத்தால் மயங்கினை போலும்! நீ முற்பிறப்பை அறிந்திலை யானும் பசுவின் வயிற்றிற் பிறந்த இந்தப் பிறப்பை யேனும் அறிந்திலையே, என்செய்தனை! மணிபல்லவஞ் சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாலன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய், ஆதலால், அரச! அங்கே வருவாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்து ஆகாய வழியே சென்று சூரியாஸ்தமயத்திற்கு முன்னமே மணிபல்லவத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற் புகுந்து, தன்னைவளர்த்த தாயாகிய அமரசுந்தரியைக் கண்டு வினவித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக் கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில் வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிந்து தன் கருத்தை வெளியிட்டான், அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னும் மந்திரி அவனை வணங்கி,

> "எங்கோ வாழி யெனச்சொற் கேண்மதி (கக),

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன் இந்நாட்டில் பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற்போயிற்று, வறுமைமிகுந்தது, அதனால் எல்லா வுயிர்களும் வருந்தின; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை; தோன்றிய பின் இந்நாட்டில் எல்லா வளங்களும் நிரம்பின, உயிர்கள் துயரம் நீங்கி வாழ்வனவாயின, நீ நீங்குவாயாயின் எல்லா உயிர்களும் தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிற்கும்; இந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனதுபயனையே விரும்பிச் செல்லுதல் தகுதியன்று;

> தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பும்
> மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றால்" (கககூ - எ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, "மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணிதற்கு அரியது; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன்; ஒருமாத காலம் இந்நகரைப் பாதுகாத்தல் உனது கடன்" என்று கூறிப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு கடற்கரையைச் சார்ந்து நாவாயேறி மணிபல்லவத்தை யடைந்தான்; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத்துச்சென்று அவனோடு அத்தீவை வலம்வந்து, "பழம் பிறப்பை யுணர்விக்கும் தருமபீடிகைஇது" என்று காட்ட, அரசன் அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிக்கவே அப்பீடிகை பழம்பிறப்பின் செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியப்புற்று, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரத்தை யளித்த சிந்தாதேவியை நினைந்து, "தென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்! அறிவிலே விளங்கிச் சொற்பொருள்களை உணர்த்தும் மடந்தையே! நான் பிறந்த பிறவிகள் தோறும் நின்னை வழிபடுதலல்லது மறந்து வாழேன்" என்று துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்து தென்மேற்கிற்சென்று கோமுகிக்கரையில் ஒரு புன்னைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான்; இருக்கையில், ஆபுத்திரனோடு மணிமேகலை வந்திருத்தலைத் தீவதிலகை அறிந்துவந்து, "அமுதசுரபியைக் கையிலேந்தி உயிர்களின் பெருந்துயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில் மறந்து உன்னை இத்தீவில் தனியே விட்டுவிட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று பின்பு உன்னை நினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருத்தலை யறிந்து உடனே தம்முயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை; காண்பாயாக.

அசசெட்டிகளை உணபிகக உண்டு உடன வநதோர்கள் அவர்களை இறநதது தெரிநது தாஙகளுடம இறநதாாகள் ; அவாகளுடைய எனடிகள இவைகளகாண். அவைகளை தொகுத்த மணலால மூடப படடிப புன்னை நிழலினகீழே உனது பணடையுடமபு இருநத தைப பாாபபாயாக.

நினனுயிா கொனருய நினனுயிாக கிரஙகிய
பினனுள வநத பிறருயிா கொனருய
கொலைவ னலலையோ கொறறவ னுயினை" (எஎஉ - ச)

என்று அரசனை நோக்கிககூறி, பின்பு மணிமேகலையைபபாாததது, " காவிரிபபூமபட்டினததைக கடல கொணடது ; அதறகுக காா ணங கேடபாயாக. நாகநாடடரசன் மகளாகிய பீலிவளையென்ப வள் தான்பெறற குழநதையுடனவநது இததீவையும புததபீடிகை யையும வலம வநது துதிககும்பொழுது, கமபளச்செட்டியின கப பல வநது தஙக, பீலிவளை அவனிடஞ் சென்று, 'இவன அரசன புதலவன் , இவனை அவனிடஞ் சோபபாயாக ' என்று சொலலி, குழநதையை அவன கையிற கொடுகக அவன பெருமகிழசசியடை நது வாஙகிக கபபலேறிசசெலலுகையில், கபபல உடைநது போ யிறறு. போகவே கபபலிலிருநதோரிற சிலா மெலலப பிழைத துசசென்று காவிரிபபூமபடடினததை அடைநது புதலவனைக கொடுதத செயதியை அரசனுககுத தெரிவிததாா. அதுகேட்டு அவன பொருமற செயலறறுக கடறகரையையடைநது மகனைத தேடிககொணடு அலைநதமையால, நகரம இநதிரனுககு விழாச செயதலை விட்டொழிநதது. ஒழியவே, அதனைப பொறுககாமல மணிமேகலாதெயவம, 'இநநகரைக கடலகொளளுக ' என்று சபிக கக கடல நகரை முடியது , மூடவே அரசன வேறிடஞ் சென்ருன். அறவணவடிகளோடு மாதவியும சுதமதியும யாதொரு வருததமு மின்றியபோய வஞசிநகரம புகுநதாள" என்று சொலலிபபோயி னள , அவளபோன பினபு புணணியராசன அவவிடததே மணலைத தோணடி, அஙகேதோன்றிய தனனுடைய பழைய உடமபின என பைககண்டு மயககமுறறுன. அதைககண்ட மணிமேகலை, " நீ என்ன துன்பமுறறுய ? யான நின் நாடடிறகு வநது நினனை ஈஙகு அழைததது வநதது நினககு முறபிறபபையுணாததி எஙகும நின்புகழை நிலைநிறுததற பொருட்டேயாகும. உலகததை யாளும் அரசா தாமே அருளறததை மேறகொண்டால உலகிற

குற்றமெல்லாம் அற்றுவிடுமன்றோ? அறமெனப்படுவது யாதெனிற் சொல்லுவேன்; கேட்பாயாக: உயிர்களுக்கு உணவையும் உடையையும் இருக்கையையும் வழங்குவதே; இதனையன்றி வேறு இல்லை" என்று சொல்லித் தேற்றினாள். அதனைக் கேட்ட அவன், "என்னுடைய நாட்டிலும் பிறருடைய நாட்டிலும் நின்றாற் சொல்லப்பட்ட நல்லறத்தைச் செய்வேன் நீ என்பிறப்பை உணர்த்தினை; நான் நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வன்மையில்லேனாகி இருக்கிறேன்" என மணிமேகலை, "நீ வருந்தற்க. நீ இங்கு வந்துவிட்டதற்கு வருந்தி நின்நாடு நின்னை அழைக்கும், ஆதலிற் கப்பலேறி நீ நின் நாட்டிற்குச் செல்லுக நான் வஞ்சிநகரத்துக்குச் செல்வேன்" என்று கூறி ஆகாயத்திலெழுந்தாள்.

உ௬.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை

எழுந்தவள், ஆகாயவழியே சென்று வஞ்சிநகர்ப்புறத்தே இறங்கி, தாய் கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை வணங்கித் துதித்து, "கணவனிறந்ததுதெரிந்து உடன் இறவாமலும் கைம்மைநோன்பை நோவாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையை அழித்ததற்குக் காரணங்கூறியருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்கப் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி, "என்னுடைய தலைவனுக்குநேர்ந்த மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால் மதுரையை எரித்தழிக்கத் தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந்நகரத்தெய்வம் எனக்கு முன்னே தோன்றி, 'இத்துன்பத்தை நீங்களனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினாலேயே அதனைக் கூறுவேன்; கேட்பாயாக:

'முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட் பகைமை கொண்டு போர்செய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொறாமையுற்று, அந்நகரத்தரசனிடம் வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், 'இவன் பகைவனுடைய ஒற்றன்' என்று அரசனுக்குச்சொல்ல, யாதொரு குற்றமுமில்லாத அச்சங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலை செய்வித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவள் அதனைத் தெரி

ந்து ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்ந்து உடம்பைத்துறக்க நிச்சயித்து, 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சபித்துவிட்டு இறந்தாள்; அப்பரதனே கோவலனாகப்பிறந்தான்; அவ்வினையால் இத்துன்பமடைந்தீர்கள், பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும் நுகர்ந்தே ஒழித்தல்வேண்டும்' என்கிற உண்மைமொழியைக் கூறியது அத்தெய்வம் கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நகரத்தை எரித்தழித்தேன். முன்புசெய்த நல்வினையாலே நானும் என்கணவனும் தேவர்களாகிச் சென்றோம். இந்நல்வினையின் இறுதியிற் கோபத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை நுகர்தல்கூடும். இப்படிப் பிறந்து பிறந்தும் புண்ணியத்தின் இறுதியிற் பாவப் பயனையும் பாவத்தின் இறுதியிற் புண்ணியப் பயனையும் நுகர்ந்து நுகர்ந்து உழலாநிற்போம். அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலயம் பதியிற் புத்த ஞாயிறு உதித்துப் போதிமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருந்து நால்வகைச் சத்தியங்களையும் அறிந்து பன்னிரண்டு சார்புகளின் தோற்றங்களையும் அவற்றின் அழிவையும் விளங்கக்கூறி இச்சக்கரவாளம் முழுவதும் தரும வொளியை வீசுங் காலத்தில், யாம் அவ்வுபதேச மொழிகளைக் கேட்டுத் துறந்து நிருவாணமடைவோம். இப்பயனை யாம் அடைதற்குக் காரணம், முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்திலுள்ள இந்திர விகாரமேழினையும் உன் தந்தையுடன் ஏத்திய புண்ணியமே. யாம் நிருவாணத்தையடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயாயினும், அதுகாறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண்டிருப்போம். இதுநிற்க; நீ இந்நகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள் கூறும் கொள்கைகளையெல்லாங் கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உண்மையென்று தோன்றாமையால் பின்பு பௌத்த சமயத்தைப்பற்றியொழுகுவை'' என்று சொன்னாள்.

அவற்றைக்கேட்ட மணிமேகலை வணங்கி வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஒரு முனிவன் வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமும் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும் (எஉ - கூ)

செய்திகளை நீ சந்திரபாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளா லறிந்தேன். அம்முனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தற்கு அமைந்தவிடம் காஞ்சிநகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கே சென்றார்; மாதவியும் சுதமதியும் அவருடன் அந்நகரம் போயினர். இன்னுங் கேட்பாயாக: மழையில்லாமையாற் காஞ்சிநகரத்தில் மிக்க வறுமையுண்டாயிற்று, பல்லுயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில் ஐயமிடு வோர் இல்லாமற் போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ் விடம் வந்துவிட்டார்கள், ஆதலால் அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயி ர்களையும் பாதுகாத்தல் உனக்குக் கடனாகும்" என்றுசொன்னான்.

அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை அவனை வணங்கி அமுதசுரபி யைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வஞ்சிநகரத்தின் மேற்றிசையி னின்று மேலெழுந்து ஆகாயவழியே வடதிசைக்கட் சென்று, சிறந்த செல்வங்குன்றி வறுமையுற்று அழகுகெட்டுப் போயி ருக்கும் காஞ்சிநகரத்தைக் கண்டு மனமிரங்கி வலம்வந்து அந் நகரின் நடுவேயிறங்கித் தொடிக்கழற்கிள்ளியின் துணைவனாகிய இளங்கிள்ளியால் அங்கே கட்டுவிக்கப்பட்டுள்ள புத்தாலயத் தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற் சென்று ஒரு சோலையில் தங்கினாள். அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன் விரைந்து சென்று அரசனை வணங்கி, "அரச! கோவலன் புதல்வி சிறந்த தவஞ்செய் தொழுகுபவள் இச்சம்புத்தீவில் எல்லாருள்ளும் சிறந்தவள் அவள் கையிலேந்திய அமுதசுரபியெனனும் பாத்திரத்தோடு இந் நகரில் வந்து தருமதவனத்தே உறைகின்றாள்" என்றான். அது கேட்ட அரசன் சந்திரபாவை முன்பு நமக்குக்கூறியது உண்மை யேயென்று மதித்து அதசெய்வதனை வாழ்த்தி மந்திரிகளுடன் விரைந்து சென்று மணிமேகலையையடைந்து அவளை நோக்கி,

"செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் .

அலத்தற் காலை யாகிய தறியேன் (க அ அ - கக)

இனிச் செய்வது யாதென்று மயங்கிக் கொண்டிருந்தேன், இருந்தபொழுது ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து, 'நீ வருந்தற்க; உனது நல்வினையால் ஒரு மடந்தை இங்கே தோன்று வாள்; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப் பாத்திரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும்வளருகிற உணவால் இவ் வுலகமெல்லாம் உய்யும், அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழை மிகப்பொழியும், அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்த பின்பு உண்டாகும்

விசேடங்கள் பலவாம். சார்வறங்கூறினும் நீர்வறங்கூராது; அவளவந் திருத்தறாக்கக் கோமுகி யென்னும் பொய்கையும் அதனையுடைய மணிபல்லவ மென்னுந் தீவும் இருக்குவந்தன வென்று சொல்லும்படி, இந்திர விதியில் ஒரு பொய்கையையும் அதனைச்சூழ ஒரு சோலையையும் உண்டுபண்ணுக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று. அத் தெய்வம் போனபின்பு அது கட்டளையிட்டபடியே செய்துவைத்த இடம் இஃது" என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்ட, மணிபல்லவமென்ற அச்சோலையையடைந்து அதனையும் பொய்கையையும் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனது பழம்பிறப்பை அறிவுறுத்திய புத்தபீடிகையை அச்சோலையில் இயற்றுவித்துத் தீவதிலகையையும் மணிமேகலா தெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரிய கோயிலையும் அங்கே உண்டாக்கி நித்திய பூசையையும் திருவிழாவையும் அரசனைக்கொண்டு செய்வித்துத் தான் வந்தித்துத் துதித்து மேற்கூறிய புத்தபீடிகையில் ஆருயிர்மருந்தெனும் அமுதசுரபியை வைத்து உண்ணுதற்கு எல்லாவுயிர்களும் வருக வென்று அழைத்தனள், அழைக்கவே,

மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி (௨௨௧-௭)

உண்ணவுண்ண அவ்வுணவு மேன்மேலும் பெருகிப் பசித்துன்பத்தை அகற்றி விளங்கியது. அப்புண்ணிய விசேடத்தால் எங்கும் மழை பெய்தது; வளங்கள் மிகுந்தன. அப்படி நிகழுங்காலத்தில் அறவணவடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும் சுதமதியோடும் அறச்சாலையை அடைந்தனர். பின்பு மணிமேகலை விரைந்து சென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளை விளக்கி ஆதனத்திலிருத்தி அறுசுவை போனகம் அமுது செய்வித்து, "யான் செய்த புண்ணியம் தப்பாது பலித்திடுக" என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

௨௯.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச்சொல்லும் அறவணவடிகள், "பீலிவளை பெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற் கெடுத்தது தெரிந்த அரசன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத் தேடியலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாச் செய்யப்படாது போயிற்று. மணிமேகலாதெய்வம் அது தெரிந்து

நகரைக் கடல்கொள்ளுக என்று சபித்தது, இந்திரனும் சபித்தான். அதனால் அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயாரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைந்தோம்'' என்று கூறினர். கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையை வணங்கி, "மணிபல்லவத்திற் புத்தபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் தீவதிலகையெனபவளும் இச்செய்தியைச் செப்பினள். நான் வேற்றுருக்கொண்டு சென்று வஞ்சி நகரமடைந்து ஆங்குள்ள பலசமயவாதிகள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருந்தாமையால் அவற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையும்துறந்து இந்நகரமடைந்து நும்மைச்சரணடைந்தேன். தேவரீர் அடிச்சிக்கு உண்மைப்பொருளை உணர்த்தியருள வேண்டும்'' என்று பிரார்த்திக்க, அவர் பிரத்தியக்கம் அநுமான மெனனும் இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் போலிவகைகளையும் உண்மையறிவுண்டாவதற்குக் கருவியாக அவளுக்குக் கூறினர்.

௩0.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை

தானஞ்செய்தலை மேற்கொண்டு சீலத்தில் முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால் புத்தம் சரணங்கச்சாமி தர்மம் சரணங்கச்சாமி ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி என்பவற்றை மூன்று முறை சொல்லி மும்மணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள். அடையவே பௌத்ததருமத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவர், "இதனைக்கேட்பாயாக : உயிர்களெல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடிதலோகத்தினின்றும் இவ்வுலகில் அவதரித்து அரசமரத்தினடியிலேயிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரனைவென்று முக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமயமாகிய கட்டுரையாகும் இது ; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் சருணைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியதும் இதுவே'' என்று சொல்லிப் பேதைமை முதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, "உன்மனத்திருள் நீங்குக'' என்றுகூறி ஞானதீபத்தை நன்கு காட்டினர். மணிமேகலை அவ்வுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு தூயந்திரிபறவுணர்ந்து பிறவித்துன்பம் ஒழிவதாகவென்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ

கணபதி துணை

மணிமேகலை

பதிகம்

*[கதைபொதிபாட்டு]

இளங்கதிர் ஞாயிறு றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி
பொன்றிகழ் நெடுவரை யுச்சித் தோன்றித்
தென்றிசைப் பெயர்ந்தவித் தீவத் தெய்வதம்
சாகைச் சம்பு தன்கீழ் நின்று
மாநில மடந்தைக்கு வருந்துயர் கேட்டு
வெந்திற லரக்கர்க்கு வெம்பகை நோற்ற

---

௧ ஞாயிறு - சூரியன் எள்ளும் - இகழும், உவமவுருபுமாம்

௧-௨ "பொன்னிறம் பொலிந்த நிறத்தா டோன்றி" (மணி ௯. ௧௪௫)

௩ வரை - மேரு உச்சி - உச்சியில்

௪ இத்தீவம் - சம்புத்தீவு

௫ சாகை - கிளை சம்பு - நாவன்மரம்

௭ வெம்பகைநோற்ற - வெவ்வியபகையாக நோற்ற

(பிரதிபேதம்) ௧ 'எள்ளுந்தோன்றல்' ௪ 'தென்றிசைபெயர்ந்த' ௫ 'சாயகை' ௭ 'தோற்றச'

* இதுவும், இதுபோல இந்நூலின் ஒவ்வொருபகுதியின் தலைப்பில் இருக்கும் பாட்டுள் உள்ள வாக்கியங்களும் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இந்நூற் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையா திருந்ததுமாகிய **மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள்** வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன இதனாலும், பதிகத்தினிறுதியில், "ஆறைம் பாட்டினு ளறிய வைத்தனனென்" என்றிருத்தலாலும் இந்நூற் பகுதிகளின், பெயர் பாட்டென்று வழங்கிவந்ததென்று தோன்றுகின்றது

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும் குறிப்பன

சம்பு வென்பாள் சம்பா பதியினள்
செங்கதிர்ச் செல்வன் றிருக்குலம் விளக்குங்
கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட
அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை
செங்குணக் கொழுகிய சம்பா பதியயற்
பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
ஆங்கினி திருந்த வருந்தவ முதியோள்
ஓங்குநீர்ப் பாவையை யுவந்தெதிர் கொண்டாங்
காணு விசும்பி னாகாய கங்கை
வேணவாத் தீர்த்த விளக்கே வாவெனப்
பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேட்டீங்
கன்னை கேளிவ் வருந்தவ முதியோள்
நின்னால் வணங்குந் தன்மையள் வணங்கெனப்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய

அ சம்பாபதியினள் - சம்பாபதியிடத்தே யிருந்தாள், சம்பாபதி யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழைய பெயர்

கூ செங்கதிர்ச்செல்வன் றிருக்குலம் - சூரியகுலம்

கO கஞ்சவேட்கையின் - நீருண்டாகும் விருப்பத்தையுடைய, கம் - நீர், கஞ்சம் - நீருமாம், "கஞ்சங் கலங்குவன" (நள சுயம் கரு) காந்தமன் - காந்தனென்கிய மன், காந்தனென்பது ஒரு சோழன் பெயர், "கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவன்" (மணி உஉ உஎ)

கக மு "அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது" (மணி உஉ ௫)

கஉ கரகம் - குண்டிகை, "நீரற வறியாக் கரகத்து" (புறநா க) காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை, "நீர்ப்பாவை" (மணி பதிகம், கசு)

கங செங்குணக்கு - செவ்விய கிழக்கு, செம்மை - நேர்மை

கஎ ஆணு - நேயம், "ஆணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே" (சீவக கOOஉ) ஆகாயகங்கை பெயர்

கஅ வேணவா - வேட்கையாலாகிய அவா, தொல் உயிர் சூ அரு, பார்க்க

ககூ பின்னிலை முனியா - பின்நிற்றலை வெறாத பெருந்தவன் - அகத்தியன்

உO அன்னை விளி, அன்னையென்றது காவிரியை

உஉ மு மணி கஅ · 57 பரதத்து - பரதகண்டத்தில்

(பி - ம்) கO 'கஞ்சை' கக 'முனிவரன்' கஉ 'கவிழ்ந்த' கங 'ஒழுகிய சம்பாபதி' கஎ 'ஆணுஉ' ககூ 'முனிவாய' உO 'முதியோளினி' உக 'தகைமையள்'

கோடாச் செங்கோற் சோழர்தங் குலக்கொடி
கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினும்
தானிலை திரியாத் தண்டமிழ்ப் பாவை
தொழுதனள் நிற்பவத் தொன்மூ தாட்டி
கழுமிய வுவகையிற் கவான்கொண் டிருந்து
தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக் கருவும்
செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நாள்

---

௨௩ சோழர்தங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தர்க்குரியதாகாமையால் சோழர் தங் குலக்கொடியாயுள்ளாள், இப்படியே வையைநதி, "வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" என்று கூறப்பட்டுள்ளது, சிலப் ௧௩ ௧௭௦

௨௪ மணி ௬ ௩௪ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க

௨௫. பாவை - காவிரி

௨௬ தொழுதனள்நிற்ப - தொழுது நிற்ப

௨௭ கழுமிய - கலந்த கவான் - துடையின்மேல்

௨௮ - ௯ தெய்வக்கரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜிக லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகணபிண்டங்கள், தெய்வலோகம் ஆறாவன (௧) மகாராஜிகலோகம், (௨) திரியத்திரியசலோகம், (௩) யாமலோகம், (௪) துஷிதலோகம், (௫) நிருமாணரதிலோகம், (௬) பரநிருமித வசவர்த்திலோகமென்பன, "இருமூவகையிற் பெருவனப்பெய்திய தெய்வதக் கணங்களும்" (மணி ௬ ௧௭௮ - ௯) திசைமுகக்கரு - பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலிய பிரஹ்மலோகம் இருபதினுமுள்ள இருபது வகைப்பட்ட பிரஹ்மகணபிண்டங்கள், பிரஹ்மலோகம் இருபதாவன (௧) பிரஹ்மகாயிகலோகம், (௨) பிரஹ்மபுரோகிதலோகம், (௩) மஹாபிரஹ்மலோகம், (௪) பரீத்தாபலோகம், (௫) அப்பிரமாணாபலோகம், (௬) ஆபாஸ்வரலோகம், (௭) பரீத்தசுபலோகம், (௮) அப்பிரமாணசுபலோகம், (௯) சுபகிருஸ்னலோகம், (௧௦) பிரகத்பலலோகம், (௧௧) அஸஞ்ஞ யாஸத்துலோகம், (௧௨) அப்பிரகலோகம், (௧௩) அதபலோகம், (௧௪) ஸுதர்சலோகம், (௧௫) ஸுதர்சிலோகம், (௧௬) அகநிஷ்டலோகம், (௧௭) ஆகாசானந்தியாயதனலோகம், (௧௮) விஞ்ஞானாநந்தியாயதனலோகம், (௧௯) ஆகிஞ்சந்யாயதனலோகம், (௨௦) நைவ ஸமஜ்ஞாயதனலோகமென்பன இவற்றுள், பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலியன பதினாறையும் உருப்பப் பிரஹ்மலோகமென்றும், ஆகாசானந்தியாயதன லோகம் முதலிய நான்கையும் அருப்பப் பிரஹ்ம லோகமென்றும் கூறுவர், "நால்வகை மரபி னருப்பப் பிரமரு, நானால் வகையி னுருப்பப் பிரமரும்" (மணி ௬ ௧௭௬ ௭) மேற்கூறியவற்றுள், தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம லோகங்களென்றும் கூறப்படும் இவை பௌத்தநூலிற் காணப்பட்டன செம்மலர் முதியோன் - மஹாபிரஹ்மா அந் நாள் - அந்நாளில்

(பி - ம்) ௨௪ 'கோணிலைதிரிந்து' ௨௬ 'தொன்மூதாட்டியைக்'

என்பெயர்ப் படுத்தவிவ் விரும்பெயர் மூதூர்
நின்பெயர்ப் படுத்தேன் நீவாழி யென
இருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூர்
ஒருநூறு வேள்வி யுரவோன் றனக்குப்
பெருவிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலரெனச்
சிதைந்த நெஞ்சிற் சித்திரா பதிதான்
வயந்த மாலையான் மாதவிக் குரைத்ததும்
மணிமேகலைதான் மாமலர் கொய்ய

---

௩௦ என்பெயர்ப்படுத்த - என்பெயர்படச்செய்த, என்றதனால், சம்பாபதி யென்னும் பெயர் சம்புத்தீவத் தெய்வத்திற்கு இயல்பாகவே உண்டென்பது பெறப்பட்டது இதனை, "தகவில்லை கொல்லோ சம்பாபதி" (மணி ௬ ௧௩௮) என்று வருதலாலுணர்க. சிலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலிலும் தென்மதுரையையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று வழங்கியிருத்தல் காண்க சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின், இந்நகரம் மூதூரென்னப்பட்டது இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந்நகரை மூதூரென்று வழங்குவர் (௨ ௩௪, ௪௦, ௩ ௩௪, ௪ ௨௮, ௧௮ ௬௧, ௨௦ ௨௮, ௨௧ ௧௧௬), "ஆரங்கண்ணிச் சோழன் மூதூர்" (பதிகம், ௧௨) எனவும், "வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ, டோங்கிப் பரந்தொழுகலான்" (சிலப் ௧ ௧௧ - ௨) எனவும் வருதல் காண்க

௩௨ இருபாற் பெயரிய - சம்பாபதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும் இருவகைப் பெயரினையுடைய உருகெழு மூதூர் - பகைவர்க்கு அச்சத்தைச் செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர், மு மணி ௪ ௩௩

௧ - ௩௨ விரிசடையாட்டி, தெய்வதம், சம்புவென்பாள், சம்பாபதியினள், அக்காலத்துக் காவிரிப்பாவை ஒழுகி அச்சம்பாபதியயலில் வந்தனள், ஆங்கிருந்த முதியோள் நீர்ப்பாவையை எதிர்கொண்டு விளக்கே வாவென, அதனைப் பெருந்தவன் கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப்பாவை அம்முதியாளைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவளைக் கவானிற் கொண்டிருந்து, அந்நாளில், என்பெயர்ப் படுத்த இம்மூதூரை நின்பெயர்ப் படுத்தேன், நீவாழியவென்றலால் இருபாற் பெரியமூதூரெனக

௩௩ நூறுவேள்வியுரவோன் - சதமகன், இந்திரன்

௩௪ அலர்பெருகியதென, அலர் - பலரறியக்கழத்தும் பழிமொழி

௩௫ சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய், "எற்பயந்த, சித்திராபதிக்குச் செப்புநீ" (மணி ௨ ௭௦ - ௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணர்க

௩௬. வயந்தமாலை - மாதவியின் தோழி, "தன்மகட் டோழி, வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்" (மணி. ௨. ௭ - ௮), இவளைக் கூனியென்றும் வழங்குவர் மாதவி - மணிமேகலையின் தாய், நாடகக் கணிகை

(பி - ம்) ௩௧ 'பெயர்ப்படுத்தேன்'

அணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றதும்
ஆங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்
பாங்கிற் கண்டவள் பளிக்கறை புக்கதும்
பளிக்கறை புக்க பாவையைக் கண்டவன்
துளக்குறு நெஞ்சிற் றுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றியதும்
மணிமே கலையை மணிபல் லவத்துய்த்ததும்
உவவன மருங்கினவ் வுரைசா றெய்வதம்
சுதமதி தன்னைத் துயிலெடுப் பியதூஉம்
ஆங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லாள்
தான்றுயி லுணர்ந்து தனித்துய ருழந்ததூஉம்
உழந்தோ ளாங்கணோ ரொளிமணிப் பீடிகை
பழம்பிறப் பெல்லாம் பான்மையி னுணர்ந்ததூஉம்

---

௩௮ பொழில் - உபவனம் அகவயின் - உள்ளிடத்தே

௩௯ பொழில் - பொழிலில் அரசிளங்குமரனை - உதயகுமரனை

௪0 பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை ௪௧ பாவை - மணிமேகலை

௪௨ துளக்குறுநெஞ்சு - நிலை கலங்குதலுற்ற நெஞ்சு, "கடிமரந் துளங்கிய காவும்" (புறநா ௨௩)

௪௩ மணிமேகலா தெய்வம் - ஆகாச வார்த்தையுணர்ந்தபடி இந்திரன் ஏவலாலே சில தீவுகளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடையது, கோவலனுடைய குலதெய்வம்

௪௪ மணிப்பல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு, சிறுதீவை அந்தரத்தீவென்று வழங்குவர்

௪௫ உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்ட வனம், உபவனமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு, இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர் உரைசால் - புகழமைந்த.

௪௬ சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பார்ப்பனி துயில் எடுப்பியதூஉம் - துயில் எழுப்பியதும், "உரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி" (சிலப் ௪ ௭௧)

௪௭ நல்லாள் - மணிமேகலை

௪௮ தனித்துயருழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும், "அருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை" (புறநா ௧௪௬)

௪௯ ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தாலாகிய புத்தனுடைய பாதபீடிகையால்

(பி-ம்) ௪௧ 'பாவை கண்டவன்' ௪௨. 'பெயர்ந்தபின்' ௪௪ 'மணிப்பல்லவம்' ௪௬. 'துயிலெழுப்பியதூஉம்' ௪௮ 'தான்றுயிலெழுந்து' ௪௯ 'உழந்தோணமுன்னர்'

உணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி
மனங்கவ லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததும்
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் களித்ததும்
பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரொ
டியாப்புறு மாதவத் தறவணர்த் தொழுததும்
அறவண வடிக ளாபுத் திரன்றிறம்
நறுமலர்க் கோதைக்கு நன்கன முரைத்ததும்
அங்கைப் பாத்திர மாபுத் திரன்பாற்
சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமும்

---

௫௧ உயர்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௫௨ கவல் - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மந்திரம் - வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரத்திற் றிரியச்செய்வதும், பசியை ஒழிப்பதுமாகிய மூன்று மந்திரங்கள். கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும்.

௫௩ தீபதிலகை - மணிபல்லவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாதபீடிகையை இந்திரனேவலாற் காவல்பூண்டு ஒழுகுபவள், தீவுக்கு அலங்காரமாக உள்ளவளென்பது பொருள். செவ்வனம் - செவ்விதாக. "தீவதிலகை செவ்வன முரைக்கும்" (மணி. ௧௧ : ௨0) எனவும், "சிறந்தோர்க்கல்லது செவ்வனஞ் சுரவாது" (மணி. ௧௧ : ௧௨௧) எனவும் இம்மொழி இப்பொருளில் வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௪ மாபெரும்பாத்திரம் - அமுதசுரபியென்னும் பெயருள்ள பிச்சைப் பாத்திரத்தை. மடக்கொடிக்கு - மணிமேகலைக்கு.

௫௫ தாயரொடு - மாதவி சுதமதியென்னும் இருவரோடு, "ஆங்கத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து" (பதிகம், ௮௩), "பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படர்ந்தனர்" (௨௮ : ௧௫௪), "நற்றாய்தனக்கு" (௨௧ : ௩௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென இந்நூலுள்ளே வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௬. யாப்பு - கட்டு. அறவணர் - புத்தசங்கத்தினரான ஒரு முதிய முனிவர்.

௫௭ ஆபுத்திரன் - ஓரந்தணன், தன்னைப்பெற்றவுடன் தாய் நீங்கிவிட, ஏழுநாளவரையில் ஒரு பசுவாற் பாலூட்டிக் காக்கப்பட்டமையின், இவன் இப்பெயர்பெற்றான். திறம் - வரலாறு.

௬0 சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி, யாவருக்கும் சிந்தையிற்றோன்றிச் சொற்பொருளுணர்த்துபவளென்பது பொருள், இந்நூலுள்ளே, "நாமிசைப் பாவாய்" (௧௪ : ௧௮), "செழுங்கலைப்பாவாய்" (௨௫ - ௧௩௩).

(பி - ம்) ௫௨ 'ஒழியென' ௫௩ 'தீவதிலகை' ௫௭. 'அறவணரடிகள்' ௫௮ 'நறுமணக்கோதைக்கு' ௫௯ 'அங்கப்பாத்திரம்'

மற்றப் பாத்திர மடக்கொடி யேந்திப்
பிச்சைக் கவ்வூர்ப் பெருந்தெரு வடைந்ததும்
பிச்சை யேற்ற பெய்வளை கடிஞையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணீத்ததும்
காரிகை நல்லாள் காயசண் டிகைவயிற்
றானைத் தீக்கெடுத் தம்பல மடைந்ததும்
அம்பல மடைந்தன ளாயிழை யென்றே
கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோமகன் சென்றதும்
அம்பல மடைந்த வரசிளங் குமரன்முன்
வஞ்ச விஞ்சையன் மகள்வடி வாகி
மறஞ்செய் வேலோன் வான்சிறைக் கோட்டம்
அறஞ்செய் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமும்
காயசண் டிகையென விஞ்சைக் காஞ்சனன்

"உணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து, மணிதிக ழவிரொளி மடந்தை" (உ௫ ௧௪௮) என வழங்குதலால் இஃது உணரப்படும்.

௬௧ மடக்கொடி - மணிமேகலை

௬௨ பிச்சைக்கு - பிக்ஷைக்கு அவ்வூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௬௩ கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம், "தோமறு கடிஞையும்" (சிலப். ௧௦ ௬௮)

௬௪ பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை பாத்தூண் - பகுத்துண்ணும் உணவு

௬௫ காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதர மகள்

௬௬ ஆனைத்தீ - எத்துணையும் தணியாத பெரும்பசியைச் செய்வதொரு வியாதி, இதனைப் பஸ்மக வியாதியென்பர் ஸ்ரீ புராணமுடையார், இத னியல்பை, சீவக. ௪௦௦, ௪௦௩ - ஆம் பாடல்களாலுணர்க அம்பலம் - உலகவறவி

௬௮ கோமகன் - உதயகுமரன்

௭௦ விஞ்சையன் மகள்வடிவு - காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரனுடைய மனைவியாகிய காயசண்டிகையினது உருவம், மகள் - மனைவி, இந்நூலுள்ளே, "நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉம், மனக்கினியாற்குநீ மகளாய தூஉம்" (௨௧ ௨௯ - ௩௦) என்புழி மகளென்பது இப்பொருள்தாத லுணர்க

௭௧ வேலோன் - சோழன் சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலை.

(பி - ம்) ௬௩ 'பெருந்தகைக்கடிஞை' ௭௦ 'மகள் வடிவாயதூஉம்' ௭௩ 'காஞ்சயன'

ஆயிழை தன்னை யாரா தணுகலும்
வருஞ்ச விருஞ்சையன் மன்னவன் சிறுவனை
மைந்துடை வாளிற் றப்பிய வண்ணமும்
ஐயரி யுண்க ணவன்றுயர் பொறாஅள்
தெய்வக் கிளவியிற் றெளிந்த வண்ணமும்
அறைகழல் வேந்த னாயிழை தன்னைச்
சிறைசெய் தென்றதுஞ் சிறைவீடு செய்ததும்
நறுமலர்க் கோதைக்கு நல்லறம் முரைத்ததூஉம்
தாயவளை யாபுத் திரனா டடைந்ததும்
ஆங்கவன் றன்னோ டணியிழை போகி
ஓங்கிய மணிபல் லவத்திடை யுற்றதும்
உற்றவ ளாங்கோ ருயர்தவன் வடிவாய்ப்
பொற்கொடி வஞ்சியிற் பொருந்திய வண்ணமும்

---

௭௪ அணுகலும் - நெருங்குதலும்

௭௬ மைந்து - வலி தப்பிய - வெட்டிய, "வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே" (மணி ௨௧ ௬௦)

௭௮ தெய்வக்கிளவி - கந்திற்பாவையாகிய தெய்வத்தின் மொழி

௭௯ வேந்தன் - மாவண்கிள்ளி

௮௦ வீடு - விடுதல்

௮௧ நறுமலர்க் கோதைக்கு - இராசமாதேவிக்கு நல்லறம் - பௌத்த தருமம், இதனை அருளறமென்றுங் கூறுவர்

௮௨ ஆபுத்திரன் நாடு - சாவகநாடு

௮௩ ஆங்கவன் றன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு

௮௪ புத்தனுடைய பாதபீடிகையினையுடையதாதலின், 'ஓங்கிய மணிபல்லவம்' என்றார்

௮௫ உயர்தவன்வடிவாய் - மணிமேகலை உயர்ந்த முனிவன் வடிவங் கொண்டு, "மையறு சிறப்பிற் றெய்வந் தந்த, மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்" (௨௬ ௭௦ - ௭௧) என்று பின் வருதல் காண்க

௮௬ வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதானி

(பி - ம்) ௭௭ - ௮௨ 'நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை, வருவ துரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன்றுயர் பொறாஅ மன்னவன் மாதரைச் சினங்கொண் டாங்கோர் சிறையிடை யிட்டதும், சிறைவீடு செய்த விராசமா தேவி, பொறைகொண் டிரப்பச் சீலங் கொடுத்ததும், தாழ்கழல் வேந்தன் சாவக மன்னனுக் காயிழை தன்னை யுற்றிய வண்ணமும்' ௮௧ 'நறுமலர்க்கோதை நல்லறம்' ௮௬ 'பொற்கொடிமூதூர்', 'பொற்றொடி வஞ்சி'

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கேட்டதும
ஆங்கத தாயரோ டறவணாத தேரநது
பூங்கொடி கசசி மாநகா புக்கதும
புககவள கொணட பொய்யுருக் களைநது
மறறவா பாதம வணஙகிய வணணமும
தவததிறம பூண்டு தருமங கேட்டுப
பவததிற மறுகெனப பாவை நோறறதும
இளஙகோ வேநத னருளிக் கேட்ப
வளஙகெழு கூல வாணிகன சாததன
மாவண டமிழததிற மணிமே கலைதுற

அஎ நவையறு - குறறமறற நனபொருள - நலலததுவஙகளை

அஅ. சமயககணககா - சமயவாதியா, "சமயக கணககா மதிவழி கூறாது", "மாறுகொணடறையு மதிநூற கடலகிளா, சமயக கணககா தநதிறங கடநது" (கல் கஎ, ௬௫)

அகூ ஆஙகு - வஞசிநகாததில ௬௦ கசசி - காஞசிநகாம

௬௧ பொயயுரு - முனனஙகொணட முனிவன வடிவு

௬௨ அவா - அறவணவடிகளது ௬௩ தருமம - பௌதத தருமம

௬௫ இளஙகோவேநதன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங கோவடிகள் அருளிக கேடப - அருளபுரிநது கேடப, கேடடருள வென விகுதிபிரிததுக கூடடினும அமையும

௬௬ கூலவாணிகன சாததன - கூலவாணிகனென சாததன, கூலம எணவகைததது நெலலு, புலலு, வரகு, தினை, சாமை, இறுஙகு, தோரை, இராகியென, பதினெண வகைதமெனபா கூததநூலார்; "பதினெண் கூலமு முழவாககு மிகுக" (மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்)

௬௭ தமிழ்த்திறம - தமிழிலககணததின பாகுபாட்டால மணி மேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவென்னும பெயருள்ள இநநூலை, இந நூலுககு மணிமேகலைதுறவெனனும பெயருணமை நீலகேசியுரை முத லியவற்றிற காணபபடும, ஆயினும மணிமேகலையெனனும பெயா இரு வகை வழககிலும மிகுதியாக வழஙகுதலபறறி, அபபெயரே ஈண்டு எடுத தாளபபட்டது இனி, மணிமேகலை துறவெனபதனை நூறபெயராகக கொள்ளாமல மணிமேகலை யெனபவளுடைய துறவென்று கொள்ளினும பொருநதும.

(பி - ம்.) அகூ. 'தொழுது' ௬௦. 'காஞசிமாநகா' ௬௨ 'மற்றவன' ௬௭. 'வணடமிழததின மணிமேகலை திறம'

வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்.

*பதிகம் முற்றிற்று

க † அரிபெறு   ன்னுயர்த்த வாதியான் வண்டின்
புரிபெறும் போதி நிழற்கீழ்ப் - பெரியோன்
அடித்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து

உ புத்தபுண் பூம்பொய்கைப் பூம்புகார் மாதவிக்கு
வாய்த்த மணிமே கலைத்துறவைச் - சாத்தன்
மணிமே கலை

---

௯௫ ஆறைம்பாட்டினுள் - முப்பது பாட்டினுள். அறிய - தம் முகத்தான் அறியும்படி. என்னெனனும் அசைச்சொல்லால் ஆசிரியப்பா முடிதல் சிறப்புடைத்தன்றோ. "ஞகாரை முதலா" (தொல். செய். ௨௩௦) என்பதற்கு, 'ஞணநமனயரலவழள வென்னும் பதினொரு புள்ளி யீற்றினுள் ஒன்றனை இறுதியாகச் செய்யுஞ் செய்யுள் பொருட்டொடராக வுஞ் சொற்றொடராகவும் செய்வது இயைபெனப்படும் எ - று. இயை பென்றதனானே பொருளும் இயைந்து சொல்லும் இயைந்துவருமென்பது கருத்து. சீத்தலைச் சாத்தனாற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும் கொங்குவேளிற் செய்யப்பட்ட தொடர்நிலைச் செய்யுளும் போல்வன, அவை னகார ஈற்றான் இற்றன' எனப் பேராசிரியரும், 'ஞ ண என்னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை யீறாகக் கொண்டு செய்யுளைப் பொருட்டொடராகச் செய்வது இயைபெனப்படும் எ - று. இயையென்றதனானே பொருளியைதல் பெற்றாம். பிறந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்த தொல் லுயிரீற்றவாய்வரும் னகரவீற்றான் இற்றுப் பொருள் தொடர்ந்தன மணிமேகலையும் உதயணன் கதையும்' என நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியவை இங்கே அறிதற்பாலன.

௯௨ - ௯௫ மூதூர் விழாவறைந்தது முதற் பாவைநோற்றது ஈறாக வுள்ள மணிமேகலை துறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பக் கூலவாணிகன் சாத்தன் ஆறைம்பாட்டினுள் அறிய வைத்தனனென்க.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

* (பி - ம்) 'பாயிரமுற்றும்'

† இந்த இரண்டு செய்யுட்களும், இந்த வண்ணமாக மிகிலப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியில் மட்டும் இருந்தன

மணிமேகலை

முதலாவது

விழாவறை காதை

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு]

உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
பலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்புமேம் படீஇய
ஓங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்

க - ரு. உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம்; திரியா - வேறுபடாத; ஓங்குயர் விழுச்சீர் - மிகவுமுயர்ந்த சீரியபுகழ்; திரியா மூதூர், சீர்மையுடைய மூதூரெனக், "உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ' ரலைவாய்" (முருகு. ௧௨௪ - ௫) பலர் புகழ் மூதூர் - பல தேசத்தாரும் கொண்டாடும் பழமையாகிய நகரம், என்றது காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை, பலரும் புகழ்தலை, "பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்" (சிலப். ௧ : ௧௦), "வாழியரோ புகழ்மா லமைந்த புகார்" (சிலப். புகார்க்காண்டத்தி னிறுதிச் செய்யுள்) என்பவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணர்க. பலர் - பல சமயத்தாருமாம். மூதூர்ப் பண்பு மேம்படீஇய - மூதூரின் தன்மைகள் மிகும் பொருட்டு. மலயம் - பொதியின்மலை. அருந்தவன் - அகத்தியன். மேம்படீஇய உரைப்பவெனக.

௪. தூங்கு எயில் செம்பியன் - தேவர்கட்குப் பகைவராகிய அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதில்களை அழித்த வீரவளையை யணிந்த தோள்களையுடைய சோழன்; இவன் சோழருள் ஒருவன், இவன் தூங்கெயிலழித்ததனை, "ஒன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர்" (புறநா. ௩௯), "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை, சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை" (சிலப். ௨௯ 'வீங்குநீர்' என்னும் செய்யுள்), "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற், றூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்" (பழ. ௪௯) என்பவற்றாலுணர்க.

(பி - ம்.) ௨ 'மேம்படுதல்', 'மேம்படியர்' ௫ 'ஆங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்ப'

விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுள்
மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
நாலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
அமரர் தலைவ னாங்கது நேர்ந்தது
கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராகலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடெனும்
இத்திறந் தத்த மியல்பினிற் காட்டும்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய
அமயக் கணக்கரு மகலா ராகி

---

௫ விண்ணவர் தலைவனை - இந்திரனை

௪ - ௫ அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் வணங்கி யென்க, உரைப்ப எறிந்தவென்னவும் இயையும்

௬ 'மண்ணகத்து' என்பதுமுதல் சோழன் வார்த்தை வான்பதி தன்னுள் - நன்றாகிய காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில்

௭ விழாக்கோள் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட

௮ நாலேழுநாளினும் - இருபத்தெட்டு நாளினும், "நாலேழ் நாளினும்" என்பர் மேலும், ௧, ௧௭

௫ - ௮ முன்னின்று உறைகென, உறைகென - உறைகவென்று சோழன் வேண்ட

௯ நேர்ந்தது - இந்திரன் உடன்பட்டது, இது பெயர், விழாவை யென்றபடி

௰ கடவார் - பிழையார்

௧௧ மெய்த்திறம் - மெய்ம்மையையுணர்த்துவனவாகிய நூல்வகைகள், வழக்கு - உலகியல், நன்பொருள் - தத்துவம், வீடு - முத்தி, "மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (௨௭ ௧0௬ - ௭) என்பார்மேலும் இப்படியே, "அருமறை விதியு முலகியல் வழக்கும், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து" (௬௬) என்றார் கல்லாடத்தும்

௧௨ இத்திறம் - இவ்வகைகளை

௧௩ தம் துறைபோகிய - தம்முடைய வழியிற் றேர்ந்த

௧௪ அமயக் கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச் சொல்வோராகிய சோதிடரும், கணக்கரென்பது கணக்கென்னும் வடமொழிச் சிதைவு அகலாராகி - இந்நகரை விட்டு நீங்காராகி

(பி - ம்) ௧௧ 'திறம்விளக்கும்' ௧௪ 'கவையக் கணக்கருங் கலமென பேருக'

கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்
பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களும்
ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
வந்தொருங் குழீஇ வான்பதி தன்னுட்
கொடித்தேர்த் தானைக் கொற்றவன் றுயரம்
விடுத்த பூதம் விழாக்கோள் மறப்பின்

---

௧௫ கரந்துரு எய்திய கடவுளாளரும் - மக்கள் கண்கள் காணப்பெறாவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வ யாக்கையை மறைத்து அக்கண்கள் பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்துக்கொண்ட தேவரும்; இதனை, "அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண்குறூஉம் வானவன் விழவும்" (சிலப். ௬: ௭௨-௩), "அவனுக்குப், பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கவென்று மேவித்தன், மூவா விளநலங் காட்டி" (சிலப். ௧: ௩௩-௫) என வருவனவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க.

௧௬ ஒருங்கு ஈண்டிய - ஒன்றுபடத் திரண்ட. பாடை மாக்கள் - மொழி வேறுபட்ட மாக்கள்; இவர்கள், மரக்கலந்தருஉஞ் செல்வப் பொருட்டால் வந்த பரதேசிகள்; இவரை, "புலம்பெயர் மாக்கள்" (சிலப். ௫: ௧௧), "மொழிபெயர் தேத்தோர்" (சிலப். ௬: ௧௪௩) எனவுங் கூறுவர்.

௧௭ ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதுவர், சாரணரென்னுமிவர்கள்; எண்பேராயம் - கரணத்தியலவர் முதலியோர்; இவ்விவரத்தை, "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத் தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப்படுமே", "கரணத் தியலவர் கரும விதிகள், கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீரர் இவுளி மறவர், இனைய ரெண்பே ராய மென்ப" (திவாகரம்) என்பனவற்றாலுணர்க; "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" (சிலப். ௫: ௧௫௭; பெருங். ௨. ௩. ௪).

௧௮ ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபட்டுக்கூடி. 'வான்பதிதன்னுள்' என்றது முதலியன சமயக்கணக்கர் முதலியோர் வரவை.

௧௯ கொற்றவன் - முசுகுந்தன். துயரம் - அவனுடைய கண்ணும் மனமும் இருளும் வண்ணம் அசுரர் விட்ட தாமசாஸ்திரத்தால் அவனுக்குளதாகிய துன்பம். துயரம் - துயரத்தை.

௨௰ விடுத்த பூதம் - முசுகுந்தனுக்கு ஒரு மந்திர முபதேசித்து அவ்விருளைப் போக்கிய, பட்டினப்பாக்கம் மருவூர்ப்பாக்கம் இரண்டற்கும் இடையேயுள்ள நாளங்காடியிடத்துப் பூதம்; "வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கென ... பீடிகை" (சிலப். ௫: ௬௫-௭), "கடுவிசை யவுணர் இடனுங் காண்கும்" (சிலப். ௬: ௭-௧௫) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க. விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்.

(பி-ம்.) ௧௫ 'காந்தருவெய்திய' ௧௮ 'குழீஇய' ௧௯ 'துயரற', 'துயரிற' ௨௰ 'மறைப்பின்'

மடிதத செவவாய் வலலெயி றிலஙக
இடிககுரன் முழககத திடுமபை செய்திடும்
தொடுதத பாசததுத தொலபதி நரகரைப
புடைததுணணும பூதமுமபொருநதா தாயிடு
௨௫ மாயிரு ஞாலத தரசு தலை யீணடும
ஆயிரங கணணோன விழாககால கொளகென
வசசிரக கோடடதது மணஙகெழு முரசம
கசசை யானைப பிடாததலை யேறறி
ஏற்றுரி போாதத விடியுறு முழககிற

---

௨௧ வலலெயிறு - வலிய பல

௨௨ முழககதது - முழககததோடு இடுமபை - துனபம

௨௦ - ௨௨ மறபபின, பூதம இடுமபை செயதிடு மெனக

௨௩ - ௪ தொடுதத - கடடிய நரகா - தமமைப பிறா நமபுவதறகுத தவவேடததில மறைநதுநினறு அததவததிற கிழுககானவற்றினககண ஒழுகும பொயவேடததாா முதலிய அறுவகையோா புடைதது - அறைநது. பூதம - மேறகூறிய பொய வேடததாா முதலிய அறுவரைத தன பாசங கடடிவா அவரை அறைநதுணணும சதுககபபூதம, இதனை, "மாதுய ரெவவமொடு மனையகம புகாஅள சேயிழை யாறறலும" (மணி ௨௨ ௪௯ - ௫௬), "தவமறைந தொழுகுந தனமையி லாளா, அவமறைந தொழுகு மலவைப பெணடிா, அறைபோ கமைசசா பிறாமனை நயபபோா, பொயககரி யாளா புறஙகூற றாளரென, கைககொள பாசததுக கைபபடு வோரெனக, காத நானகும கடுஙகுா லெடுபபிப, பூதம புடைததுணணும பூத சதுககமும", "பததினி யொருததி உயிாமுனபுடைபப" (சிலப் ௫ ௧௨௮ - ௩௪, ௧௫. ௭௬ - ௮௬) எனபவறறாலுணாக

௨௫ மாயிருஞாலம - மிகப பெரிய பூமி. ஈணடும - கூடும

௨௬. ஆயிரஙகணணோன - இநதிரன காலகொள்கென - தொடஙகுகவென்று சொலல, "காலகோள் விழவின கடைநிலை சாறறி" (சிலப் ௫. ௧௪௪)

௨௭ வசசிரககோடடம - வசசிராயுதம நிறகுஙகோயில, சிலப் ௪ ௧௨ மணங கெழுமுரசம - விழாமுரசு

௨௮ கசசை - கீழவயிற்றிற கடடும கசசை பிடர்ததலை - பிடரிடம

௨௭ - ௮ ழ "வசசிரக கோடடதது மணஙகெழு முரசம, கசசை யானைபபிடாததலை யேறறி" (சிலப் ௫ ௧௪௧-௨)

௨௯ - ௩௧ ஏற்றுரிபோாததமுரசு - வெனற ஏற்றினது உரியைப போாததின முரசு, இககருததினைப பின வருவனவறறாலுணாக "நலலேற றுரிவை தைஇய முரசம" (அகநா ௩௩௪), "எறிரணடுடன் மடுதது, வென்றதன பசசை சீவாது போாதத, .. முரசம" (புறநா ௨௮௮),

(பி - ம்) ௨௧ 'வலலெயிறருமப' ௨௭ 'மனகெழு', 'மணமுழா வாஙகி' ௨௯. 'இடியுருமுழககின'

கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசுகடிப் பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்
திருவிழை மூதூர் வாழ்கென் றேத்தி
வானமும் மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக் கோலோ னாகுக
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்

"ஏற்றுரி முரச நாண வெறிதிரை" (சீவக. ௨௧௪௨), "சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்" (பெருங். ௧. ௫௮. ௧௦௦), "ஏற்றுரி முரசினிறைவனை மூதூர்க்கு" (பெருங். ௧. ௪௩. ௧௪௫) இடியுறு முழக்கின் முரசு-இடியினது முழக்கம்போலும் முழக்கினையுடைய முரசு உறு உவமவுருபு, "தோளுற ஞாதெயவந் துணையாயத்துயா தீரத்தவாறும்" (சீவக. ௧௦) கூற்றுக்கண் விளிக்கும் முரசு-கூற்றை அழைக்கு முரசு, கண் அசைநிலையுமாம், "மீனக் கணற்றதன் சுனையே" (புறநா. ௧௦௩) குருதிவேட்கை முரசு - குருதிப் பலி கொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு, "குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்" (புறநா. ௫௦.) கடிப்பு - முரசடிக்குங் குறுந்தடி இகூஉம் - அறையும், புறநா. ௧௫௮.

௫௨ திருவிழை மூதூர் (மணி. ௫. ௫௪) வாழ்கென்று - வாழ்க வென்று.

௫௩ 'வானமும்மாரி' முதலியன முரசறைவோன் கூற்று வானம் - மேகம் மாரி - மழை.

௫௪ கோணிலை திரியாக் கோலோன் ஆகுக - கோள்கள் நிற்கும் நிலை குலையாமைக்குக் காரணமாகிய செங்கோலையுடையோனாகுக, "கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்" (௭. ௮) என இந்நூலுள்ளும், "கோணிலை திரிந்து அரசுகோல் கோடி னென்றான்" (௨௫௫) எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும் வருதல் காண்க.

௫௫ தீவகச்சாந்தி - தீபசாந்தி; என்றது இந்திரவிழாவை, சம்புத்தீவகக் காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவிலுள்ளார்க்கு அசுரரால் வரும் தீங்கைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு இந்திரனுக்குச் செய்தமையால் இவ்விழா இப்பெயர் பெற்றது, "நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட் காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி" (மணி. ௨. ௧-௩), இனி, நகரத்திற்கு உள்வருந் தீங்குகளைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் செய்யப்படும் இவ்விழா, தீவிற்குச் செய்வதனோடொக்கு மென்பது பற்றித் தீவகச்சாந்தி யெனப்பட்டதெனினுமமையும், இவ்வூரம்பலத்தை, "உலகவறவி" (௭. ௫௫, ௧௭. ௭௮, ௮௫) என இந்நூலுள்ளும், இவ்வூர் வாயிலை, "உலகவிடைகழி" (௧௦. ௨௭) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும், இவ்வூரரசனை, "உலகமன்னவன்" (௫. ௪௫) என இந்நூலுள்ளும் கூறியிருத்தல் காண்க.

(பி-ம்.) ௫௧ 'கடிப்பிகூஉம்' ௫௩ 'வானமும் மாரியும்' ௫௫ 'தீபசாந்தி', 'தீவகசாந்தி'

ஆயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
நாலவேறு தேவரு நலததகு சிறப்பிற
பாலவேறு தேவரு மிபபதிப படாநது
மனனன் கரிகால வளவனீங கியநாள
இநநகா போலவதோ ரியலபின தாகிப
பொனனகா வறிதாப போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணாநதோா துணிபொரு ளாதலிற்
றோரண வீதியுந தோமறு கோடடியும
பூரண கும்பமும பொலமபா லிகைகளும
பாவை விளககும பலவுடன் பரபபுமின்
காயககுலைக் கமுகும வாழையும வஞசியும
பூககொடி வலலியுங கருமபு நடுமின்

௩எ. நால்வேறு தேவா-முபபதது மூவா ; அவா வசுககள எணமரும, திவாகரா பனனிருவரும, உருததிரா பதினொருவரும, மருததுவா இருவரும், முநத 167

௩அ பாலவேறு தேவா - பதினெண கணஙகள், பால - பகுதி படாநது - நினைநது

௩௯ கரிகால வளவன - புகாரையாணட ஒரு சோழன் நீஙகிய நாள - பகைவரை வெலல வடதிசையை நோககி அவன போன நாளில, " இருநில மருஙகின . . . புணணியத திசைமுகம போகிய வஙநாள " (௫ · அ௯ - ௯௪) என று சிலப்பதிகாரத்து வருதல காணக.

௪க பொனனகா - தேவலோகம வறிதா - வறுமையையுடையதாக ; தேவா பலரும விழாககாண இநநகாககு வநதுவிடுதலபறறி, இவவாறு கூறபபடடது

௪0 - ௪க ஆகி வறிதாவென்க.

௪௩. கோட்டி - சபை, கோயிலவாயிலென்பா சிலப்பதிகார அரும் பதவுரையாசிரியர், ௩0 ௬உ

௪௪ பொலம பாலிகை - பொறபாலிகை

௪௫. பாவை விளககு - பிரதிமை விளககு, " பாவை விளககுபபசும பொற்படாகை " (சிலப் ௫. க௫௪) உடன பரபபுமின் - ஒருஙகு பரபபுமின்

௪௬. வஞ்சி - மரவிசேடம, கொடிவிசேடமுமாம், வஞசிநகாததை, " பொற்கொடிப பெயாபபடூஉம பொனனகா " (உ௬ : ௯உ) என று பினபு கூறுதல காணக

௪எ. பூக்கொடிவலலி யெனறூா, துகிற்கொடியை மாறறுதறகு, " கதலிகைக கொடியுங காழூன்று விலோதமும் " (மணி. க . ௫உ)

(பி - ம்) ௩அ. 'இபபதியடாநது' ௪உ . 'சொனனிலை' ௪௩ 'தோட் டியும்' ௪௬ 'வாழைககதலியும வஞ்சியும' ௪எ. 'கருமபொடு நடுமின்'

பத்தி வேதிகைப் பசும்பொற் றூணத்து
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்
விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்
கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமும்
மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சேர்த்துமின்
நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்
பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வ மீறாக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
ஆறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
தண்மணற் பந்தருந் தாழ்தருப் பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமின்

௪அ பத்தி - வரிசை. வேதிகை - திண்ணை. தூணம் - தூண்.

௪௯ தாமம் - மாலை.

௫0 மன்றம் - ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தினடி; "மன்றமும் பொதியிலும்" (புறநா. உ௨௯.)

௫௨ கதலிகைக்கொடியும் காழூன்று விலோதமுமென்பன துகிற் கொடி விசேடங்கள். காழ் - காம்பு.

௫௩ மதலை - கொடுங்கை, பற்றுக்கோடுமாம்.

௫௪. நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் - இறைவி கண்புதைத்த பொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன், என்றது சிவபெருமானை. விழிநாட்டம் - வினைத்தொகை. இனி, நுதலில் இமையா நாட்டமென்றுமாம். "நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் கோயிலும்" (சிலப். க௪ எ)

௫௫ சதுக்கத்துத் தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம், என்றது, முன்னாகக் கூறிய அறுவகை நரகரைப் புடைத்துண்ணும் பூதத்தை; சதுக்கம் - நாற் றெருக்கூடுமிடம்.

௫௬ செய்வினை - செய்வினையை.

௫எ ஆறறிமரபினறிந்தோர் - நிருத்தம் முதலிய ஆறங்கங்களையும் உணர்ந்த முறைமையையுடைய அந்தணர்; "ஆறறியந்தணர்க்கு" (கலி கட வுள்), ஆறு - வழியுமாம். அறிந்தோர் - முன்னிலைப்பெயர்.

௫அ பொதியில் — அம்பலம். ௫௯ புண்ணிய நல்லுரை - தரும பதம்.

(பி - ம்) ௪௯ 'முத்தத்தாம முகையொடு' ௫௧ 'பழமணற்பாற்று மின' ௫௨ 'கதலிக்கொடியும்' ௫௫ 'சதுக்கத்தெய்வம்' ௫அ, 'தண்மணப் பந்தர' ௫௯ 'அறிந்தோர் பொருந்துமின்'

௬0 ஒட்டிய சமயத் துறைபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்று மாக்க டம்முட னாயினும்
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையும்
௬௫ தண்மணற் றுருத்தியுந் தாழ்பூந் துறைகளும்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரும்
நாலேழ் நாளினு நன்கறிந் தீரென
ஒளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவும்
களிறுஞ் சூழ்தரக் கண்முர சியம்பிப்
௭0 பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

௬0 ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த பொருள் - தத்துவம்

௬௧ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம், ஓலக்கமண்டபமென்றும் கூறுவர், "பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை" (திருவா சதகம் ௪௯), "பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமும்" (சிலப் ௫. ௧0௨), "புனைருங் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப நகர ௬௨) பாங்கு - உரிய இடம்

௬௨ பற்றுமாக்கள் - பகைவர்

௬௩ செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழுமகோபம், "செற்ற நீக்கிய மனத்தினர்" (புறநா ௬௩௨) கலாம் - போர், "புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்" (புறநா ௬௯)

௬௫ துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை தாழ்பூந்துறைகள் - ஆழ்ந்த பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்

௬அ ஒளிறுவாள் - விளங்குமவாள், "ஒளிறுவாண் மன்னர்" (புறநா ௧௭௭) மறவர் - வீரர்

௬௯ கண்முரசு - முகத்தையுடைய முரசம், "கடிப்பிகு கண்முரசம்" (நாலடி ௧00), முரசின் முகத்தைக் கண்ணென்றல் மரபு

௭0 பகை - உட்பகை

௭௧ மழையும் செல்வமும் சுரக்கவென்று வாழ்த்தி

௭0 - ௭௧ ழ "பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி" (சிலப், ௫ ௭௨ - ௩)

(பி - ம்) ௬0. 'ஒட்டிய துறைபொரு ளுணர்ந்த வாதிகள்' ௬அ 'வெளிறு வாண்மள்ளரும்' ௬௯ 'இயம்ப'

அணிவிழா வறைந்தன னகங்கா மருங்கென
க—விழாவறை காதை முற்றிற்று

எ௨ அகங்கா - உளங்கா, என்றது பட்டினப்பாக்கத்தை

க - எ௨ அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் விண்ணவர் தலைவனை நாலேழ்நாளினும் வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனோந்ததைக் கேள்வி யோர் கடவாராதலின், சமயக்கணக்கர் முதல்யோர் குழீஇ 'மறப்பின் இடுமைப் செயதிடும், பொருந்தாதாயிடும், காலகொள்க' என, முதுகுடிப் பிறந்தோன் முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி எத்திசை சுரக்கென வாழ்த்திப் பொழிக, ஆகுக, நனகறிந்தீர், துணிபொருளாதலின் நாலேழ் நாளினும் பரப்புமின், நடுமின், நாற்றுமின், மாற்றுமின், பரப்புமின், சோத்துமின், செய்யுமின், பொருந்துமின், ஏறுமின், அகலுமின் என அகங்காமருங்கு விழாவை அறைந்தனனெனக

(பி - ம்) எ௨ 'அகனமர் மருங்கென'

இரண்டாவது
ஊரலருரைத்த காதை

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு]

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட
சாவற் றெய்வத்ந் தேவர் கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத
ரு தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட டன்மக டோழி

க நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சம்புத்தீவு, இது மகாதவீபம் நான்கனுள் ஒன்றாதலின் மாபெருந்தீவெனப்பட்டது, இக்கருத்து, "நால் வகை மரபின் மாபெருந் தீவும" (மணி க: கசுகு) என்பதனால் விளங்கும்

ரு நாள - நாளில் பூ. "தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" (மணி க. ருகு.)

(பி - ம்) ரு. 'தீபசாந்தி செய்தரு மநநாள்' சு 'மாதவிபாரா'

வயநத மாலையை வருகெனக் கூஉயப
பயங்கெழு மாநக ரலரொடுத துரையென
வயநத மாலையு மாதவி துறவிக
கயாநதுமெய வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருநத
அணிமலா மணடபத தகவயிற செலீஇ
ஆடிய சாய லாயிழை மடநதை
வாடிய மேனி கண்டுளம வருநதிப்
பொன்னே ரனையாய புகுநதது கேளாய்
உன்னோ டிவவூ ருறறதொன றுணடுகொல
வேததியல பொதுவிய லெனறிரு திறததுக
கூத்தும் பாட்டுந் தூககுந துணிவும

அ கூஉய - அழைதது

க பயம - பிரயோசனம அலா - பலாறிய நிகழ்த்தும பழிமொழி உரையென - அலரை மாதவிககுச சொலலெனறு சிததிராபதி சொலல

க0 துறவிககு - துறவுககு

கக அயாந்து - மனநதளாநது அழிவினள - வருததமுடையாள

கரு. மலாமண்டபம - பூதொடுககும் மண்டபம். அகவயிறசெலீஇ - உள்ளிடததே சென்று.

கச சாயல - மெனமை மடந்தை - மாதவியினது.

கரு வாடியமேனி - தவததால வாடிய மேனியை.

கசு பொன - திருமகள , 'பொனனேரனையாய' எனபது முதலியன வயநதமாலை கூறறு புகுநதது - சமபவிததது.

கஎ உறறதொன றுணடுகொல-உறறதாகிய பகைமை ஒன றுணடோ.

கஅ வேததியல - அரசாககு ஆடுங கூததது , பொதுவியல் - எல்லாாககும ஒபப ஆடுங கூததது , திறம - வகை , "வேததியல பொதுவியலென றிரு திறததுக, மாததிரை யறிநது மயஙகா மரபி, னூடலும" (சிலப் கச கசஅ - கூ0.)

கக பாட்டு - இசை. தூககு - தாளங்களின் வழியே வரும செந தூககு முதலிய எழு தூககுகள் , "ஒருசீா செநதூக கிருசீா மதலை, முச சீா துணிவு நாற்சீா கோயி, லைஞ்சீா நிவபபே யறுசீா கழாலே, யெழுசீா நெடுநதூக கெனமனூா புலவர்" எனபதனாலுணர்க. துணிவு - தாளவறுதி.

(பி - ம்.) அ. 'வசநத' க. 'அகன்கெழு மன்னக ரலர்படுத்துரை யென' க0. 'துறவிறகு' கஎ. 'நினனோ டிவ்வூா நினறதொனறுணடு கொல்'

பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலும்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலும்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியும்
சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்
பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும்
காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலும்
கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும்
கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்பும்
காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவும்

உ0 யாழ்க்கரணம் - யாழுக்குரிய செய்கை. பாடைப் பாடல் - அக நாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்

உக கருவி - வாச்சியம். குழல் - புல்லாங்குழல்

உஉ கந்துகம் - பந்து. மடைநூல் - பாகசாத்திரம்

உ௩ சுந்தரச்சுண்ணம் - நிறத்தையுடைய வாசனைப்பொடி, "சுந்தரச் சுண்ணத்து" (சிலப். ௫ கஉ௫)

உ௪. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம். பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுக்கம், பருவம் - இருது

உ௫ காயக்கரணம் - காயத்தாற் செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைச் செய்கை. கண்ணியதுணர்தல் - பிறர் கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்

உ௬ கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை. கரந்து உறை கணக்கு - மறைந்துறையும்வகை, "அடிசில் வினையும் யாழினதுறையும், கடிமலர்ச் சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின விகற்பமும், கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென" (பெருங் க ௩௪: கக௬ - ௯)

உஎ வட்டிகை - எழுதுகோல், "வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவை" என்பர் பின்னும், ௪ : ௫எ.

உஅ. கோலம் - அவ்வக்காலங்கட் கேற்பக் கொள்ளும் ஒப்பனை, "இரவிற்கோர், கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள" (சிலப். க ௩ - ௪) கோப்பு - கோத்தல்

உ௯ காலக்கணிதம் - சோதிடம், "ஆயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்" (சிலப். ௫ : ௪௪) கலைகள் - பரதத்தையாக்குரியவென்று நூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசினை முதலிய அறுபத்துநான்கினுள் இப்பாட்டில

(பி - ம்) உ0. 'பண்ணியாழ்க்கானமும்', 'பண்ணியாழ்த்தானமும்' உக. 'தாழ்ந்தீங்குழலும்' உ௫. 'கண்ணியதுரைத்தலும்' உ௬. 'கரந்துரை கணக்கும்' உஅ 'கோவையுங் கோப்பும்'

நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த
ஓவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையும்
கற்றுத் துறை போகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
அலகின் மூதூ ரான்றவ ரல்லது
பலர்தொகு புரைக்கும் பண்பில் வாய்மொழி
நயம்பா டில்லை நாணுடைத் தென்ற
வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்கும்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து

முன்னும் பின்னுங் கூறுதொழிந்த கலைகள், பரத்தையர்க்குரிய கலைகளை அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க. "யாழ்முதலாக அறுபத்தொருநான்கு, ஏரிள மகளிர்க் கியற்கையென்ன றெண்ணிய கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வி" (பெருங். ௧ ௩௫ ௮௪ - ௬), "கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்" (சீவக. ௨௧௦௭), "பண்ணுங் கிளையும் பழித்த தீஞ்சொல், எண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்" (சிலப். ௧௪ ௧௬௬ - ௭), "எண்ணெண் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற மடந்தையர்" (சிலப். ௨௨ ௧௩௮ - ௯)

௫௦ நன்கனம்வகுத்த - நன்றாக வகுக்கப்பட்ட, "நாணமு முடையு நன்கன நீத்து" (௩ ௮௮) எனவும், "நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி" (௧௩ ௨௪) எனவும், "நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபின்" (௧௩ ௨௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருள்பட இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க.

௫௧ ஓவியச்செந்நூல் - ஓவியநூல், இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண்டென்பது, "ஓவியநூலுள் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள" (சிலப். ௮ ௨௫ - ௬, அடியார்.) என்பதனாலறியலாகும்.

௫௨ துறைபோகிய - கற்றவைகளிற் கைதேர்ந்த.

௫௨ - ௫ நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலர் கூடி உரைக்கும் வாய்மொழியெனக்.

௫௬ நயம்பாடில்லை - அழகுண்டாதலில்லை.

௫௮ காதலன் - கோவலன். கடுந்துயர் - மிக்க துயர், என்றது கொலையுண்டதை, "கணவற் குற்ற கடுந்துயர்" (௨ ௫௦), "காதலனுற்ற கடுந்துயர்" (௨. ௬௬) என்பர் பின்னும், "கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் கடுந்துயரம்" (சிலப். ௧௯ ௩௮)

௬௦ பொருளுரை - புகழுரை.

(பி - ம்.) ௫௪ 'அலகைமூதூர்' ௫௬ 'நலம்பாடில்லை' ௫௯. 'போதல் செல்லாவுயிரொடுநின்றே'

நறறொடி நஙகாய் நாணுத் துறந்தேன்
காதல னிறப்பிற் கனையெரி பொததி
ஊதுலைக் குருகி னுயிாததகத் தடஙகா
தின் னுயி ரீவ ரீயா ராயின்
சரு நனனீாப பொய்கையி னளியெரி புகுவா

சக நஙகாயென்றது வயநதமாலையை

௩அ - சக கேட்டு நின்று இழநது துறந்தேனென்க

சஉ கனையெரி - மிககநெருபபு, " கனையெரி யுரறிய மருஙகும " (புறநா உரு) பொததி - மூட்டி, " கானவா பொததிய ஞெலிதீ விளக கதது " (புறநா. உசள)

சரு ஊதுலைக குருகின உயிாதது - உலையிலூதும துருததிமூககைப போலவே அழலெழவுயிாதது, " காதலாப பிரிநத நோயோ டிளஙகனன, றூதுலைக குருகி னுயிாததன ரொடுஙகி " (சிலப் ச ருஅ - கூ), ' காதலற கெடுதத நோயோ டுளஙகனன, றூதுலைக குருகி னுயிாததனள் " (சிலப். உஉ கருக - உ)

சச இனனுயிரீவா - இனியஉயிரைக கொடுபபாா, எனறது, காதல ரிறநதமை கேட்டபொழுதே இறபபரெனறபடி, பாணடியன நெடுஞ்செழிய னிறபப அவன மனைவியாகிய பெருஙகோபபெணடும உடனே இறநத சரிததிரம இஙகே அறியததககது, அதுவருமாறு. " அரிமானேநதிய வமளி மிசை யிருநத, திருவீழ் மாாபிற றெனனா கோமான, றயஙகிணாக கோதை தனறுயா பொறுஅன மயஙகினன கொலலென மலரடி வருடித, தலைத்தா ணெடுமொழி தனசெவி கேளாள, கலககங கொளளாள கடுநதுயா பெறு அள, மனனவன செலவுழிச செலக யாளெனத, தனனுயிா கொணடவ னுயிாதே டினள்போற, பெருஙகோப பெணடு மொருஙகுடன மாயந தனள " (சிலப் உரு எஅ - அகூ), இவவாறிறததலை மூதானநதமெனபா, " கயலோ கணணி கணவனொடு முடிய, வியனெறிச செலவோா வியநது ரைத தனறு ", " ஒருயி ராக வுணாகவுடன கலநதோாக, கீருயி ரெனப ரிடைதெரியாா - போரில, விடனேநதும வேலோறகும வெளவளையி னுட்கு, முடனே யுலநத துயிா " (பு - வே உகூஉ)

சஉ - ரு நளியெரி - செறிநதநெருபபு, " நனமர னளிய நறுநதண சாரல " (புறநா கருo) காதலிரிறபபிற பொயகையிற புகுவதுபோலச செறிநத நெருபபிற் புகுவா பததினிபபெணடிா, " பெருநதோட் கணவன மாயநதென வருமபற, வளளிதழ் அவிழ்நத தாமரை, நள்ளிரும பொய்கையுந தீயுமோ ரறறே " (புறநா உசகூ), கணவரை யிழநத பததினிபபெண டிாககுப பொயகையுந தீயும ஒரு தன்மையின வெனறபடி

சச - ரு பினவரும வாககியததில இவவடிகளின கருதது அமைந திருததல காணக " காதலன வீயக கடுநதுய ரெயதிப, போதல் செயயா வுயிரொடு புலநது, நளியிரும பொயகை யாடுநா போல, முளியெரி புகூஉ முதுககுடிப பிறநத, பததினிப பெணடிா " (மணி கஅ. கக - ரு)

(பி - ம்) சரு ' பொயகையினரி னியடு '

களியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ
டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத்
தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை
கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்
மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கனையெரி மூட்டிய
மாபெரும் பத்தினி மகள்மணி மேகலை
அருந்தவப் படுத்த லல்லது யாவதும்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅள்

சஎ நோற்றுடம் படுவர் - கைம்மை நோன்பை நோற்று உடம்பை வருத்துவர் கைம்மைநோன்பு இன்னதென்பதைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க. "வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு, முயவற் பெண்டிர்" (புறநா. உசசு), "இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமூழ்கத், துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல" (சிலப். கஅ கூச - ரு.)

சஅ பரப்புநீர் - கடல்

சகூ ஆயிழை - கண்ணகி

ருக. சிறுபுறம் - பிடர், "செய்த்தகு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்து" (சிலப். சு கoஉ) புதைப்ப - மறைப்பக் கூந்தல் அவிழ்ந்து கிடப்ப வென்றபடி

ருஉ - ௩ முலைதிருகி - இடமுலையை வலக்கையாற்றிருகி, "இட முலை கையாற் றிருகி" (சிலப். உக சங) அழற்பொத்தி - அழலை மூட்டி

ருச காவலன் பேரூர் - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை

ருரு மாபெரும்பத்தினி - கண்ணகி,

ருசு அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செய்தற்கரிய தவவழியிற் செலுத்தலையன்றி யாவதும் - சிறிதும்

ருஎ. திருந்தாச்செய்கைத் தீத்தொழில் - பரத்தைமைத்தொழில், "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை, தலைமையாகக் கொண்டனின் றனமையில் வாழ்க்கை" (உச : எஎ - க) என்று சித்திராபதியை நோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்துச் சொல்லியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்.

ருரு - எ மணிமேகலை தவவழியிற் சேர்க்கப்படுவாளன்றிப் பரத்தை

(பி - ம்) சஎ. 'நோற்றுடன்படுவர்' ருஉ 'கண்ணீராட்டிய' ருசு 'அருந்தவமபடுத்தலல்லது'

அங்கன மன்றியு மாயிழை கேளாய்
ஈங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
௬0 மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
அறவண வடிகள் அடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
௬௫ பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
அற்றோ ருறுவ தறிகென் றருளி

மைத் தொழிற் சோகப்படுவாளல்லள், "மணிமேகலையை வான்றுய ருறுக்கும், கணிகையர் கோலங் காணாது ஒழிக" (சிலப். உஎ: ௧0௫ - ௬)

௫௯ மாதவர் - பௌத்த சங்கத்தார்

௬0 மறவணம் நீத்த - பாவத்தன்மைகளைத் துறந்த, பாவங்கள் பத்துவகைப்படும், காயத்திற்றோன்றுவன மூன்றும், வாசாலிற்றோன்றுவன நான்கும், உள்ளத்திற்றோன்றுவன மூன்றுமென, இதனை, "தீவினை யென்பது யாதென வினவின், கொலையே களவே காமத் தீவிழைவு, உலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும், வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென, உள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப், பத்து வகையால்" (மணி. உச: ௧உ௬ - ௬௧, ௬0: ௬௪ - எஉ) என்பதனாலுணர்க.

௬௩ கூற - அறவணவடிகட்குக் கூற

இனி, துக்கம், துக்கநிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரண மார்க்கமென்னும் வாய்மைகள் நான்கும் முறையே கூறப்படும்.

௬௪ பிறந்தோருறுவது பெருகிய துன்பம் - துக்கம்

௬௫ பிறவாருறுவது பெரும்பேரின்பம் - துக்க நிவாரணம்

௬௬ பற்றின் வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி, "பற்றென்படுவது பசைஇய வறிவே" (மணி. ௬0: ௬உ)

௬௬ - எ பின்னது அற்றோர் உறுவது - துக்கநிவாரண மார்க்கம்

௬எ அறிகென்றருளி - துக்கமுதலிய வாய்மை நான்கினையும் அறிந்து கொள்வாயென்று உபதேசித்து, "துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரணம், இன்பம் வீடே பற்றிலி காரணம், ஒன்றிய வுரையே வாய்மை நான்காவது" (மணி. ௬0: ௧௮௬ - ௮.) வாய்மை சத்தியமென்று வழங்கப்படும்.

(பி - ம்.) ௫௯ 'உறைவிடம்புகுந்து' ௬௧ 'அறவணரடிகளடியிணை'

ஐவகைச் சீலத் தமைதியுங் காட்டி
உய்வகை யிவைகொள் ளென்றுரவோ னருளினன்
மைத்தடங் கண்ணார் தமக்குமெற் பயந்த
சித்திரா பதிக்குஞ் செப்பு நீயென
ஆங்கவ ளுரைத்தேட் டரும்பெறன் மாமணி
ஓங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர் போன்று
மைய னெஞ்சமொடு வயந்த மாலையும்
கையற்றுப் போயினள் காரிகை திறத்தென்

௨ — ஊரலருரைத்த காதை முற்றிற்று.

௬௮ ஐவகைச்சீலம் - காமம், கொலை, கள், பொய், களவு என்னும் இவ்வைந்தையும் முற்றத்துறத்தல், "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும், உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" (௨௪ ௭௭ - ௮) என்பர் பின்னும், "சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு" (௨௧ ௫௭), "சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று" (௨௪ ௧௩௭), "தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று" (௩௦ ௧) என இந்நூலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றுவருதல் காண்க.

௬௯ உய்வகை இவைகொள் என்று - பிறப்பிற்பிறப்பினின்றும் தப்பும் வகை நால்வகை வாய்மையும் ஐவகைச் சீலமுமாகும், இவற்றைக் கொள்வாயாகவென்று உரவோன் - அறவணவடிகள், உரம் - அறிவு.

௬௯ - ௯ வாய்மையும் சீலமும் இன்றியமையாதன வென்பதை, "வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்டு, பான்மையின்" (மணி ௨௧ ௨௦ - ௨௧) என்பதனாலுணர்க.

௭௰ மைத்தடங்கண்ணார் - ஆயத்தார்.

௭௨ - ௩ பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெரியகடலில் வீழ்த்திய வாகலை யொத்து, "அரும்பெறன் மரபின் வாசனு நகரமும், மோங்கிய நன்மணி யுறு கடல் வீழ்த்தோர், தம்மிற் றுன்பந் தாநனி யெய்த" (சிலப் ௩௦ ௨௯ - ௩௦) மாமணி - நீலமணியுமாம்.

௭௫ கையற்று - செயலற்று. காரிகைதிறத்து - மாதவியிடத்தினின்றும்.

௧ - ௭௫ நன்னாளில் மாதவி வாராத்துன்பம் மேல்வரச் சித்திராபதி இரங்கி வயந்தமாலையைக் கூவி அவளை மாதவிக்கு உரையென்று சொல்ல, வயந்தமாலை, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச் சென்று கண்டு வருந்தி, அனையாய், கேளாய், உண்டுகொல்! பண்பில் வாய்மொழி நாணுடைத்தென்ற வயந்தமாலைக்கு உரைக்கும் மாதவி, கேட்டு நின்று இழந்து நாணுத்துறந்தேன், மணிமேகலை தீத்தொழிற் படாஅள், இன்னுங்கேள். புகுந்து வீழ்ந்து மயங்கித் துயரைக் கூற, உரவோன் அறிகென்றருளிக் காட்டி இவற்றைக் கொள்ளென்றருளினன், இதனைக் கண்ணார் தமக்கும் சித்திராபதிக்கும் நீ செப்பென்று சொல்ல, வயந்தமாலையும் கேட்டு மணியைக் கடலில் வீழ்த்தோர்போன்று கையற்றுப் போயினளென முடிக்க.

(பி - ம்) ௬௮ 'சீலத்தமைவுங்' ௭௨ 'ஆங்கவருரை'

மூன்றாவது

மலர்வனம்புக்க காதை

[மூன்றாவது மலர்வனம்புக்க பாட்டு]

வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைத்த
உயங்குநோய் வருத்தத் துரைமுன் றோன்றி
மாமலர் நாற்றம் போன்மணி மேகலை
ஏது நிகழ்ச்சி யெதிர்ந்துள தாதலின்
ரு தந்தையுந் தாயுந் தாநனி யுழந்த
வெந்துய ரிடும்பை செவியகம் வெதுப்பக்
காத னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிகை
மாதர்ச் செங்கண் வரிவனப் பழித்துப்

க - உ. உரைத்த உரைமுன் றோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிடமாக உதித்து.

ச. கன்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தம் பயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றுதலை, 'ஏது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்தநூல் வழக்கு; இதனை ஹேதுப்ரபவ தர்மமென்பர், "ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலின்" (கூ: ருக), "ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (கஉ: க0ரு), 'ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (உக: கசு0) என இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும் வருதல் காண்க. இஃது 'ஏது' எனவும் வழங்கும். எதிர்ந்துளதாதலின் - தோற்றியதாதலால், "சுணங்கெதிரிளமுலை" (மதுரைக். சகசு)

உ - ச. மணிமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி மலர்நாற்றம்போலத் தோன்றி எதிர்ந்துளதாதலினென இயைக்க.

ரு. தந்தையும் தாயும் - கோவலனும் கண்ணகியும். உழந்த - வருந்திய.

சு. வெதுப்ப - சுட. எ. காரிகை - மணிமேகலை.

அ. மாதர் - காதல்; உரிச்சொல், "மாதர் காதல்" (தொல். உரி. ஙரு) வரிவனப் பழித்து - மையெழுதிய அழகைச் சிதைத்து, "வரிவனப் புற்ற" (புறநா. ருரு)

(பி - ம்.) ச 'ஏது நிகழ்ச்சி செய்திரந்துளது' ரு 'தாயருந்தாந் துயருழந்த' 'தாழ்துயருழந்த' அ 'வனப்பழிந்து'

புலம்புநீ ருருட்டிப் பொதியவிழ் நறுமலர்
இலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுக நோக்கித்
தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலக்
காமர் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்
தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது
நிகர்மலர் நீயே கொணர்வா யென்றலும்
மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்கும்
சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறும்
குரவர்க் குற்ற கொடுந்துயர் கேட்டுத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை யெய்த
மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன்னுள்
அணிதிகழ் நீலத் தாய்மல ரோட்டிய
கடைமணி யுகுநீர் கண்டன னாயிற்
படையிட்டு நடுங்குங் காமன் பாவையை

---

௯ புலம்புநீருருட்டி - வருத்தத்தால் உண்டாகிய கண்ணீரை உதிர்த்து, தனித்து வீழ்கின்ற கண்ணீர்த்துளியுமாம்

௭ - ௧0 காரிகை அழித்து மாலையை நீராட்ட

௧௨ தாமரை எழுவாய் மதி - மதியை தாமரைமலர் மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலை முகத்திற்கும் உவமை.

௧௩ காமர் - விருப்பம்

௧௪ தூய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து தூய தன்மையை யிழந்தது

௧௫ நிகர்மலர் - ஒளியையுடைய மலர், "நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப" (அகநா ௧௧), "அரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்" (சிலப் ௯ ௧ - ௨)

௧௬ மதுமலர்க்குழலி - மணிமேகலை

௧௮ குரவர்க்கு - தாய் தந்தையர்க்கு

௨௨ கடைமணி உகுநீர் - கண்மணிக் கடையினின்றும் உகுகின்ற நீர், "ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுட" (சிலப் ௨0 ௫௪)

௨௫ படையை எறிந்துவிட்டுக் காமன் நடுங்குவான் (கலி 109)

(பி - ம்) ௯ 'புலம்புநீருட்டி' ௧0 'இலங்குதண்மாலையை யிடு நீராட்ட', 'இநங்நீராட்ட'

ஆடவர் கண்டா லகறலு முண்டோ
பேடிய ரன்றோ பெற்றியி னின்றிடின்
ஆங்கவ ளன்றியு மணியிழை கேளாய்
எங்கிந் நகரத் தியானவருங் காரணம்
பாரா வாரம் பல்வளம் பழுநிய
காரா ளர்சண் பையிற் கௌசிக னென்போன்
இருபிறப் பாள னொருமக னுள்ளோன்
ஒருதனி யஞ்சே னோரா நெஞ்சமோ
டாரா மத்திடை யலர்கொய வேன்றனை
மாருத வேகனென் பானோர் விஞ்சையன்
திருவிழை மூதூர் தேவர்கோற் கெடுத்த
பெருவிழாக் காணும் பெற்றியின் வருவோன்
தாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன்

உச உண்டோ, ஓ எதிர்மறை

உரு பெற்றியின் - தம் இயற்கைத்தன்மை திரியாமல் நின்றிடின் - இவளை விரும்பாது நிற்பாராயின்

உசு ஒப்பு மணி. உ ருஅ

உசு - எ யானவருங் காரணத்தைக் கேளாய்

உஅ - கூ பாராவாரம் - கடல் பழுநிய - முதிர்ந்த, "பெருவளம் பழுநி" (புறநா ககூ) காராளர் - பூவைசியர் சண்பை ஒரு நகரம், சீகாழியுமாம், அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பையென்னும் நகரமுமாம், இவ்வுரைக்குக் காராளரென்பதனைக் காராளரென்பதன் விகாரமாகக் கொள்க, காராளர் - ஒரு சாதியார்

உகூ பூ மணி எ க0உ

௩க ஒருதனி - ஒப்பில்லாத்தனி, மிக்க தனிமை

௩உ ஆராமம் - உபவனம் ௩௩ விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்

௩ச மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௩ரு - எ தாரன் பூமாலையை யுடையவன் மாலையன் - மணிமாலையை யுடையவன் 'தார மாலையன்' என்ப பாடமோதி, மந்தார மாலையையுடையவனெனினுமமையும் தமனியப் பூணினன் - பொற்பூணினையுடையவன் பாரோர் காணா - மக்கள் கண்ணிற்குப்புலப்படாத பலர் தொழுபடிமையன் - தேவர் பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன் படிமை - தெய்வவடிவு, பூ "தாரன் மாலையன் றமனியப்பூணினன், பாரோர் காணாப் பலர் தொழு படிமையன்" (சிலப் கரு கருஎ - அ)

(பி - ம்) உஅ 'பாராவாரப்பல்வளம்' உகூ காரானசண்பை' ௩உ 'அலர்கொயவேனை'

பார்ப்போர் காணாப் பலர்தொழு படிமையன்
எடுத்தன னெற்கொண் டெழுந்தனன் விசும்பிற்
படுத்தன னாங்கவன் பான்மையே னாயினேன்
ஆங்கவ னீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினும்
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமே கலைதான்
தனித்தலர் கொய்யுந் தகைமைய ளல்லள்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்தர்
இலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகின்
உலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்

---

௩௬ - ௭ வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்.

௩௮ எடுத்தனன் - எடுத்து விசும்பிலெழுந்தனனெனக்.

௩௯ படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான். அவன் பான்மையே னாயினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன், "பனியிரு விசும்பிற் றேவர் பான்மையிற் றென்று சொன்னாள்" (சீவக. ௫௫௩)

௪௦ - ௪௧ ஆங்கவன் - மாருதவேகன். ஈங்கு - இந்நகரத்திட்டுக் கண் மாறி என்னை அகன்று நீங்கினன் - விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து என்னை விட்டு நீங்கினன், கண்மாறல் - விழித்த கண் இமைக்குமளவிலே மறைதல், "கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொற்றி" (மதுரைக். ௬௪௨) தன்பதி நெட்டிடையாயினும் நீங்கினனெனக் கூட்டுக. சுதமதியை மாருதவேகன் இந்நகரத்தில்விட்டு நீங்கினனென்பதை, "அஞ்செஞ்சாய லராந்தா ணத்துளோர், விஞ்சைப் பிட்ட விளங்கிழை யென்றே, நலத்தென் போனாப் பலவோ ருரையீர்" (மணி. ௫. ௨௩-௫) என்று உதயகுமரன் கூறியவாற்றானு முணர்க.

௪௨ மணிப்பூங்கொம்பர் மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு போலும் மணிமேகலை, எழுவாய்.

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடம் கூறுகின்றாள்.

௪௪ - ௫ பன்மலர்களை நிரைத்த நல்ல மர நிழலையுடைய இலவந்திகையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால், மரப்பந்தர் - சோலையுமாம். இலவந்திகை - யந்திரவாவி, 'நிறைக்குறி னிறைத்துப் போக்குறிற் போக்கும் பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை" (பெருங். ௧. ௪௦. ௩௧௧-௨), "இலவந்திகை - நீராவியைச் சூழ்ந்த வயந்தகச்சோலை, அஃது அரசனும் உரிமையுமாடும் காவற்சோலை" (சிலப். ௧௦. ௩௦-௩௧) என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.

௪௬ உலகமன்னவன் - சோழன். உழையோர் - பக்கத்திலுள்ளோர்.

(பி-ம்) ௩௯ 'பான்மையளானேன்' ௪௦ 'ஆங்கவனென்னை' ௪௩ 'கொய்யுந்தன்மையளல்லள்' ௪௪ 'நன்மலர்ப்பந்தர்'

விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொண் ணன்னாள்
மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது
பாடுவண் டிமிரா பன்மரம் யாவையும்
வாடா மாமலர் மாலைகள் தூக்கலின்
கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்
றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த
சம்பாதி யிருந்த சம்பா திவனமும்
தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றாதை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமும்
மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய

---

௪௭ நன்னாள் - நன்னாளில்

௪௮ வானவரல்லது - தேவர் விரும்புதலையன்றி அல்லது மண்ணவர் விழையாரென இயைக்க

௪௯ தேவர்கள் விரும்பினமையால் மரங்களில் வண்டுகள் இமிரா வாயின, "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்" (முருகு ௪௩)

௪௯ - ௫0 மரம் யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின், தூக்குதல் - தொங்கவிடல் வாடாத மலர்மாலைகள் தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்டன, "வாடா மாலை வார்தளிர்ப் பிண்டி வாம்" (சீவக ௩0௧௮)

௫௧ கைபெய்பாசம் - கையிலிட்டுக் கொண்டபாசம் மரங்கள் வாடாமாலைகளைத் தூக்குதலால் பூதங்காத்தல் உணரப்பட்டது

௫௨ உய்யானம் - உத்தியானம், அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை, "உய்யா னத்தி னுறு துணை மகிழ்ச்சியும்" (சிலப். ௧௪ ௧௨௭)

௫௩ வெங்கதிர் - சூரியன்

௫௪ சம்பாதி - சடாயுவினுடன் பிறந்தவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்கு அருகிலுள்ளதும் சம்பாதிபுரமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய புள்ளிருக்கு வேளூரிறைவனை, ஒரு யோசனை தூரத்திலிருந்து பூக்கொணர்ந்து சம்பாதி பூசித்தானென்று தெரிதலால் அவன் பூக்கொய்தவனம் இந்தச் சம்பாதிவனமாக இருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது

௫௫ - ௬ தாதையாகிய கவேரன், "கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய, தவாக்களி மூதூர்" (௯. ௫௨ - ௩) என்பர் பின்னும்

௫௭ மூ அகா எ ச முதுமைய - முதுமையையுடைய தாக்கணங்கு - தீண்டிவருத்துந் தெய்வம், "தாக்கணங்கு, தானைக்கொண்டன்ன துடைத்து" (குறள், ௧0௮௨), "வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத்தேனே" (௬ ௧௩0) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௫௪ - ௭ சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன

(பி - ம்) ௫௨ 'சம்பாவனமும்'

யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெப்பதார்
அருளு மன்பு மாருயி ரோம்பும்
ஒருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கும்
உவவன மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளது
விளிப்பறை போகாது மெய்ப்புறத் திட்டும்
பளிக்கறை மண்டப முண்டத னுள்ளது
தூநிற மாமணிச் சுடரொளி விரிந்த
தாமரைப் பீடிகை தானுண் டாங்கிடின்
அரும்பவிழ் செய்யு மலர்ந்தன வாடா

௫௮ யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக, யாப்பு - உறுதி, "யாப்பறை மாக்க ளியல்பிற் கொள்ளார்" (சிலப். ௧௪ ௯0)

௫௯ அருள் - அன்புகாரணத்தால் தோன்றும் அளி; அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின்கண் நிகழும் நேயம்

௬0 பூட்கை - மேற்கோள், "அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை" (புறநா. ௩)

௬௧ பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கட்டளையினாலே

௬௨ உள்ளது - உள்ளிடத்தது

௬௪ அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது

௬௩ - ௪ விளிப்பு அறைபோகாது - ஓசை வெளிப்போகாமல் மெய்ப்புறத்து இடும் - தன்னைச்சார்ந்தாருடம்பைமட்டும் புறத்தே தோன்றுவிக்கும் பளிக்கறைமண்டபம் - பளிங்குமண்டபம்; தன்னுட் புகுந்தவர்களுடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவத்தை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதென்று அப்பளிங்கு மண்டபத்தின் தன்மை கூறியவாறு விளிப்பறை. இருபெயரொட்டுமாம், அறை - ஓசை

௬௨ - ௪ அதன் உள்ளதாகிய மண்டபமெனக் கூட்டுக

௬௫ - ௬ மணிச்சுடரொளிவிரிந்ததாமரைப்பீடிகை - மாணிக்கச்சோதி பரந்த பதுமபீடம், என்றது புத்தன் பாதபீடத்தை, புத்தன் பாதத்தை மணிபத்மமென்றலும், அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, 'ஓம் மணிபத்மே ஹூம்' என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தலும் பௌத்தசமய மரபு

௬௬ ஆங்கு இடின் - அப்பீடத்தே இட்டால்

௬௪ - ௬. உள்ளதாகிய பீடிகையெனக்

௬௭ அவிழ்செய்யும் - மலர்தலைச் செய்யும்

௬௭ - ௮ தொல்யாண்டு கழியினும் வாடா மூசா வெனக் காலம் தொன்மையதாதலின், 'தொல்யாண்டு' என்றார்

(பி - ம்) ௬௨ 'அதினுள்ளது'

சுருமபின மூசா தொலயாணடு கழியினும
மறநதே னதன்றிற மாதவி கேளாய
சடமபூண்டோா தெயவங கருததிடை வைததோா
ஆஙகவ ரடிககிடி னவரடி தானுறும
நீஙகா தியாஙகணு நினைபபில ராயிடின
ஈஙகிதன் காரண மெனனை யெனறியேற்
சிநதை யினறியுஞ் செயவினை யுறுமெனும
வெநதிற னோனபிகள விழுமங கொளளவும
செயவினை சிநதை யின்றெனின யாவதும
எயதா தெனபோாக கேதுவாகவும
பயஙகெழு மாமல ரிட்டுக காட்ட
மயனபண டிழைதத மரபின ததுதான
அவவண மலா தணியிழை நினமகள
செவவனஞ் செலலுஞ் செமமை தானில

௬௬ மறநதேன — கம்ப 5. 3 34

௭0 கடமபூணடு - முறைமையால மேறகொணடு, "நிழலவாய நேமி, கடமபூண உருட்டுங கௌரியா" (சிலப் ௧௬ ௨-௨) ஓா தெயவம - ஒரு தெயவததை

௭௧ அவா - அததேவருடைய அடிககு ஆஙகு இடின - அடியின பொருட்டு (மலரை) அபபீடததே இட்டால அவரடி தானுறும - (அமமலா) அததேவருடைய அடியை அடையும

௭௨ நினைபபிலராய இடின யாஙகணும நீஙகாது

௭௪ - ௫ சிநதையினறியும செயவினை யுறுமெனும வெநதிறல நோனபிகள - மனமிலலாதிருககவும அறமும பாவமுமுளவாகுமெனறு சொலலுகினற வெவவிய திறலையுடைய விரதிகள விழுமஙகொளள வும - வருததஙகொளளவும

௭௬ - ௭ சிநதை யினறெனிற செயவினை யாவதும எயதாது என போாககு ஏதுவாகவும - மனமிலலையாயின அறமும பாவமும சிறிதும உள வாகாவெனறு கூறுவோாககுக கருவியாகவும

௭௪ - ௭ மனமுளதாயவழி வினையுமுளதாமெனபதும, மனமிலதாய வழி வினையுமிலதாமெனபதுமாகிய இவறறை ௬௧௬, ௬௧௭ - ஆம திருக்குறள் களாலும அவறறிறகுப பரிமேலழகரெழுதிய உரையாலும உணாக

௭௮ பயம - பயன ௭௯ அது - அபபீடிகை

௮௧ செவவனஞ் செலலும - நேராகச செலலும, வேறுகச செலலுமெனறுமாம, "திருமக ளிருககை செவவனங கழிநது" (சிலப் ௬ ௧௨௭)

(பி - ம்) ௬௮ 'சுருமபுமூசா' ௬௯ 'மறநதேனிதனறிற மாதவி மகள கேள்' ௭௧ 'ஆஙகவனடிக' ௭௮ 'பைஙகெழுமாமலரிட்டுக காட்டி'

மணிமேகலையொடு மாமலர் கொய்ய
அணியிழை நல்லார் யாரும் போகென்
றணிப்பூங் கொம்ப ரவளொடுங் கூடி
மணித்தேர் வீதியிற் சுதமதி செல்வுழிச்
சிமிலிக் கரண்டைய னுழைகோற் பிரம்பினன்
தவலருஞ் சிறப்பி னாரந் தாணத்துளோன்
நாணமு முடையு நன்கண நீத்துக்
காணா வுயிர்க்குங் கையறந் தேங்கி
உண்ணா நோன்போ டுயவ லியானையின்
மண்ணா மேனியன் வருவோன் றன்னை
வந்தீ ரடிகளும் மலரடி தொழுதேன்
எந்த மடிகளெம் முறை கேண்மோ
அழுக்குடை யாக்கையிற் புகுந்த நும்முயிர்

---

௮௪ அவளொடும் - மணிமேகலையோடும்

௮௬ சிமிலிக்கரண்டையன் - உறியிலே வைத்த குண்டிகையை யுடையன, "கலம்பெளிந் தன்ன விட்டுவாயக் கரண்டைப், பலபுரிச் சிமிலி நாற்றி" (மதுரைக் ௪௮௨ - ௩) நுழைகோற் பிரம்பினன் - நுண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன.

௮௭ தவலருஞ் சிறப்பின் ஆரந்தாணத்துளோன் - கேடில்லாத மேன்மையையுடைய ஆரந்தாணத்தேயுள்ளான், ஆரந்தாணம் - அருகத் தானம், என்றது சினாலயத்தை, "அருஞ்சுஞ் சாய லாரந்தா ணத்துள்" (மணி ௫ ௨௩)

௮௯ காணாவுயிர்க்குங் கையறந்தேங்கி - நுண்ணிய உடம்பையுடைய உயிர்கட்கும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் முதலிய தன்றொழில் களால் துன்பம் நிகழுமோவென்று செயலற்று ஏங்கி

௯௦ உயவல் - வருந்துதலையுடைய, "உயவற் பாண" (புறா ௬௧)

௯௧ மண்ணாமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன், "கழுவா வுடலம்" (ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவர். ௬, ௨௮), "மண்ணாவுடம்பு" (சீக ௨௧௧) வருவோன் றன்னைநோக்கி

௯௩. கேண்மோ - கேளும், ஓ அசைநிலை, "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ", "மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ" (௧௫ ௫௬, ௯௫) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

௯௪ அழுக்குடையாக்கையென்றான், மண்ணாமேனியாதலால்

(பி - ம்) ௮௬. 'சிமலி கரண்டைய னுழைத்தோற் பிரம்பினன்' ௮௭ 'அரந்தாணம்', 'ஆரந்தானம்' ௯௪ 'புகுந்தது', 'புகுந்து'

புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தா
திம்மையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமுந்
தன்வயிற் றருஉமென் றலைமக னுரைத்தது
கொலையுமுண் டோகொழு மடற்றெங் கின்
விளைபூந் தேறலின் மெய்த்தவத் தீரே
உண்டு தெளிந்திவ் யோகத் துறுபயன்
கண்டா லெம்மையுங் கையுதிர்க் கொண்மென
உண்ணா நோன்பி தன்னொடு சூளுற்
றுண்மென விரக்குமோர் களிமகன் பின்னரும்

---

௯௫ புழுக்கறைப்பட்டோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையில் அகப்பட்டோர்

௯௪ - ௫ நும்முயிர் பட்டோர்போன்று உளம் வருந்தாவண்ணம்

௯௬ - ௭ இம்மைப்பயன் முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற் றருஉந் (௯௭) தேறலெனவும் (௯௯), உரைத்ததாகிய (௯௭) தேறலெனவும் (௯௯) இயைக்க, தருஉந் தலைமகனென்ன இயைபினுமமையும்

௧௦௦ யோகம் - மருந்து, சோகக்கையுமாம்

௧௦௧. எம்மையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எம்மையும் அகற்றிவிடுமென்று சீலமில்லாதவரைக் காணின், அவரோடு பேசாமல் அவரைப் போகும்படி கையசைத்துக் குறிப்பித்தல் சைன முனிவர்க்கு இயல்பு, இப்படியே, "மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெமைக், கையுதிர்க் கோடலின்" (௫ ௫௪ - ௫) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௧௦௨ உண்ணாநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதி, என்றது சைனமுனிவனை, "பட்டினி நோன்பிகள்" (சிலப் ௧௫ ௧௬௪) சூளுற்று - சபதஞ்செய்து

௧௦௩ உண்மென உண்ணுமென்று ஓர் களிமகன் பின்னரும் - ஒரு கட்குடியன் பின்னே நிற்போரும்

௯௬ - ௧௦௩ கரண்டையன், பிரம்பினன், உளோன் என்பன உண்ணா நோன்பிக்கு அடை, "துறக்கங் கூடினுந் துறந்திவ ணீங்கும், பிறப்போ வேண்டேன் யானெனக் கூறி, ஆர்த்த வாய ஹூரக்களி மூர்க்கன், செவ்வழிக் கீதஞ் சிதையப் பாடி, அவ்வழி வருமோ ரந்த ணாளனைச், செல்லலாளனை நில்லிவ ணீயென, எய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி, வழுத்தினே முண்ணுமிவ் வடிநறுந் தேறலைப், பழித்துக் கூறினை பார்ப்பனக் கண்மது, சொல்லா யாயிற் புலலுவென் யானெனக், கையலைத் தோடுமோர் களிமகற் காண்மின்" (பெருங். ௧ ௪௦ ௮௮ - ௯௮.)

(பி - ம்) ௯௫ 'போன்று வருந்தா' ௯௭ 'தன்மையிற் றருஉம்' ௧௦௧ 'கைவிதிர்க்கொண்மென' ௧௦௨. 'நோன்பியைத்'

கணவிர மாலையிற் கட்டிய திரள்புயன்
குவிமுகி ழெருக்கிற் கோத்த மாலையன்
சிதவற் றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
ததர்வீழ் பொதித்துக் கட்டிய வுடையினன்
வெண்பலி சாந்த மெய்ம்முழு தூரீஇப்
பண்பில் கிளவி பலரொடு முரைத்தாங்கு
அழூஉம் விழூஉ மரற்றுங் கூஉம்
தொழூஉ மெழூஉஞ் சுழலலுஞ் சுழலும்
ஓடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி
நீடலு நீடு நிழலொடு மறலும்
மையலுற்ற மகன்பின் வருந்தி
கையறு துன்பங் கண்டுநிற் குநரும்
சுரியற் றாடி மருள்படு பூங்குழற்
பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை
ஒள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக்
கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற்

---

௧௦௪ கணவிரமாலை - அலரிமாலை, "கணவிரமாலை கைக்கொண் டென்ன" (மணி ௫ ௪௮)

௧௦௬ சிதவற்றுணி - சிதர்ந்தசீரை

௧௦௬ - ௭ சினைத் ததர் வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுள்ளிகள், வீழ்பு - சுள்ளிகளுக்கு ஆகுபெயர், ததர் - கொத்துமாம், "சிதாரணை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத் ததர்" (சிறுபாண். ௨௫௪ - ௫)

௧௦௮ வெண்பலி - வெண்ணீறு சாந்தம் - சந்தனம் உரீஇ - உருவி, பூசி

௧௧௧ சுழலலுஞ் சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செய்வன இவ்வாறு பின் வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள் கொள்க, "இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்" (சிலப். ௨௨ ௧௫௪)

௧௧௪ மையலுற்ற மகன் - பித்தன் ௧௧௬ தாடி - மோவாய்

௧௧௬ 'சுருளிடுதாடிமருள்படு பூங்குழல்' (சிலப் 27 · 182)

௧௧௮ வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கினாற்செய்த காதணி

௧௧௯ கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழுங்காகிய புருவம், "கருங் கொடிப் புருவ மேற்றி" (சீவக. ௬௫௮), இதனை, வடமொழியில் ப்ரூலதா என்பர்

(பி - ம்) ௧௦௪ 'கணவிரை', 'கணவிரிமாலை கட்டியதிரணையன்' ௧௦௭ 'பொழித்துக்' ௧௦௮ 'உறீஇ' ௧௧௦. 'அரற்றினுமரற்றும்' ௧௧௧ 'சுழலினுஞ்சுழலும்' ௧௧௨ 'ஓடினுமோடும்' ௧௧௩ 'நீடினுநீடும்' ௧௧௪ 'மைய லுறு' ௧௧௮ 'வெள்ளைவண்டோட்டுக'

காநதளஞ செஙகை யேநதிள வனமுலை
அகன்ற வலகு லநநுண மருஙகுல
இகநத வடடுடை யெழுதுவரிக கோலதது
வாணன பேரூா மறுகிடைத தோன்றி
நீணில மளநதோன மகனமுன னாடிய
பேடிக கோலததுப பேடுகாண குநரும
வமப மாககள கமபலை மூதூாச
சுடுமண ணோஙகிய நெடுநிலை மனைதொறும
மையறு படிவதது வானவா முதலா

கஉக அநநுண மருஙகுல - அழகிய நுணணிய இடை

கஉஉ வடடுடை - முழநதாளளவாக உடுககும உடை விசேடம, "வடடுடைப பொலிநத வணணக கலாபமொடு, படடுசசுமந தசைநத பரவை யலகுல வாசவ தததையை" (பெருங் உ ச கஉ௨ - ௩) எழுதுவரிக கோலம - கொஙகை முதலியவறறில எழுதிய பததிககீறறு, "எழுதுவரிக கோல முழுமெயு முறீஇ" (சிலப் ரு உஉசு)

கஉ௩ - ச வாணன வாணாசுரன, ஊா - சோநகரம, நீணிலமளந தோன - கணணன, மகன - காமன, பிரததியுமநன, "வாணன பேரூா மறுகிடை நடநது, நீணில மளநதோ னாடிய" (சிலப் சு ருச - ரு)

கஉரு பேடு - புறநாடகம பதினொனறனுள ஒனறு, அபபதி னொனறையும அவறறை நிகழததியவாகளையும பினவரும வெணபாவா லுணாக "கடையமயி ராணிமரக காலவிநதை கநதன, குடைதுடிமா லலலியமற குமபம - சுடாவிழியாற, படடமதன பேடிருப பாவையான பாணடரஙகம, கொடடியிவை காணபதினோா கூதது" இபபேடு உமை காரணமாக வாணனால சிறைவைககபபடட தன மகன அநிருததனைச சிறை மீட்டுக காமன சோநகரததாடிய ஆடல உமை - வாணன மகள

கககசு - உரு "ஆணமை திரிநத பெணமைக கோலததுக, காமனாடிய பேடி யாடலும" (சிலப் சு ருசு - எ), "சுருளிடு தாடி மருளபடு பூஙகுழல, அரிபரந தொழுகிய செழுஙகய னெடுஙகண, விரிவெண டோடடு வெண ணகைத துவாவாயச, சூடக வரிவளை யாடமைப பணைததோள, வளரிள வனமுலைத தளரியன மினனிடைப, பாடகச சீறடி யாரியப பேடி" (சிலப் உஎ : கஅக - சு)

கஉசு வமபமாககள - புதியோா, "வமப மாககத தமபெயா பொறிதத" (சிலப் ரு ககக) கமபலை - முழககம மூதூா - மூதூரில

கஉஎ சுடுமண ஓஙகிய - செஙகலாற செயயபபடடு உயாநத, "சுடுமண ணோஙகிய நெடுநிலை வரைபபு" (பெரும்பாண் சoரு), "சுடுமண ணெடுமதில" (பு - வெ. 113), "சுடுமண ணேறாக் கடிமனை" (சிலப் கச கசசு - எ)

கஉஅ படிவம - தெயவவடிவம

(பி - ம்) கஉரு 'பேடிகாணகுநரும'

எவ்வகை யுயிர்களு முவமங் காட்டி
வெண்சுதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற் குநரும்
விழவாற் றுப்படுத்த கழிபெரு வீதியிற்
பொன்னணி கோத்த நன்மணிக் கோவை
ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ்
பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழச்
செவ்வாய்க் குதலை மெய்ப்பெறா மழலை
சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப

௧௪௯ - ௫௧ சுதை - சுண்ணச்சாந்து. வித்தகர் - சிற்பாசாரிகள். "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கைப் படாம்" (மணி ௩ : ௧௬௭ - ௮) விளக்கத்தையுடைய சுதையாலியற்றிய ஓவியம். ஓவியம் - சித்திரம். "எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் வினைஞரும்" (மதுரைக் ௫௧௬ - ௮), "மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கே னியான்" (மணி ௨௧ ௧௩௨ - ௩)

௧௫௨ விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின, நடத்திய என்றபடி, "முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியன்கர்" (முருகு ௨௪௪)

௧௫௪ ஐயவி அப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய நெய்யையணிந்த மயிர்முடி, பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின் மயிர்முடியில் நெய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல் மரபு. வெண்சிறு கடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் இதுவே. கடி - பேய். "குறுநடைப் புதல்வர்க்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து, தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும்" (௭ ௫௭ - ௯) எனவும், "அரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை" (௭ ௭௩) எனவும் பின்பு வருதல் காண்க. சந்திராபீடனென்பவனது தலையில் வெண்சிறுகடுகு அப்பியிருந்ததாக, காதம்பரி என்னும் வடநூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்பா. முச்சி - உச்சியில்.

௧௫௫ - ௬ கயிற்கடை - கொக்குவாய், கோக்கும் வாயுமாம். (கொக்கி யென்று வழங்குகின்றது), "கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி, செய்தகு கோவை" (சிலப் ௬ ௧௦௧ - ௨) முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய முத்துவடம். பிறைச்சென்னி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு கோடுகளில் முக்காழ் தாழவென்க.

௧௫௭ 'மெய்ப்பெறா மழலை' என்று ஈண்டுக் கூறியதுபோல, "விளையா மழலை" (௪ ௯௯) என்று பின்னுங் கூறுவர்.

௧௫௮ ஐம்படை - ஐம்படைத்தாலி, காத்தற்கடவுளான திருமாலின் சங்கம் சக்கரம் கதை கட்கம் சார்ங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவமாக அமைப்பது, இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐந்தாவது நாளிற் பிள்ளை

அறங்கா வாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்
தொடுத்த மணிக்கோவை யுடுப்பொடு துயல்வரத்
தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரைப்
பொலந்தேர் மீமிசைப் புகர்முக வேழத்
திலங்குதொடி நல்லார் சிலர்நின் றேற்றி
ஆலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள்
காண்மினோ வென்னக் கண்டுநிற் குநரும்
விராடன் பேரூர் விசயனாம் பேடியைக்
காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செய்தல் மரபென்றும் சௌளாதநம் என்னும் வடநூலில் இதற்குவிதி உள்ளதென்றுங் கூறுவர் "அமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக், குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்" (எ. ௫௬-௭) என்பர் பின்னும், இது தாலியெனவும் தாலிமைம்படை யெனவும் வழங்கும், "தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட், டயினியு மின்றயின் றனனே" (புறநா. ௭௭), "எழிலார் திருமார்பிற் கேற்கு மிவையென், றழகிய வைம்படையு மாரமுங் கொண்டு, வழுவில் கொடையான் வயிச்சிர வணனன், றொழுதுவனாய் நின்றான் றாலேலோ, தூமணி வண்ணனே தாலேலோ" (பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௧. ௩. ௫), "தாலி யைம்படை தவழ் மார்பிடை" (கம்ப. நாடு ௫௮)

௧௪௧-௩ பொற்றேரின் மேலுள்ள யானையிற் புதல்வரை யேற்றி, "பொற்சிறு தேர்மிசைப் பைம்பொற் போதகம், நற்சிறு ரூர்தலின்" (சீவக. ௮௩)

௧௪௪ ஆலமர் செல்வன் - சிவபெருமான், மகன் - முருகக்கடவுள், "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்" (சிலப். ௨௪ 'கொளு') சிலர் இதனை முருகக்கடவுளாக எண்ணினர் விழாக் கால்கோள் - விழாவின் றொடக்கம்

௧௪௫ என - என்று சொல்ல

௧௩௨-௪௫ வீதியில் நல்லார்சிலர், கோவையையும் முச்சியையும் குதலையையும் மழலையையும் பூணையுமுடைய புதல்வரை வேழத்து முதுகாழ் தாழச் சின்னீர் நனைப்பத் துகில் துயல்வர ஏற்றிக் காண்மினோ வென்று சொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் எனக்

௧௪௬ பேரூர் - பேரூரில் விசயனாம் பேடியை - அருச்சுனனாகிய பேடியை

௧௪௭ காணிய - காண கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில காட்சி கண்டு முழங்கித் திரியுமவர், "கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்ட" (சிலப். ௧௯ ௨௧)

(பி - ம்) ௧௪௦ 'எடுப்பொடு' ௧௪௨ 'தேர்த்தனமிசை' ௧௪௩ 'சிலர் நன்றேற்றி' ௧௪௬ 'விசயப்பேடியை' ௧௪௭ 'கம்பலமாக்களின்'

மணிமே கலைதனை வந்துபுறஞ் சுறறி
அணியமை தோறறத தருநதவப படுததிய
தாயோ கொடிய டகவில ளீங்கிவள
மாமலா கொயய மலாவனந தானபுகின
நலனிள வன்ன நாணு தாஙகுள
வலலுந கொலலோ மடநதை தனனடை
மாமயி லாஙகுள வந்துமுன னிறபன
சாயலகு பனகொலலோ தையல றனனுடன்
பைங்கிளி தாமுள பாவைதன கிளவிக
கெஞ்சல கொலலோ விசையுந வலல
வெனறிவை சொலலி யாவரு மினைநதுகச
செநதளிாச சேவடி நிலமவடு வுறுமற
குரவமு மரவமுங குருநதுங கொனறையும
திலகமும வகுளமுஞ செங்கால வெட்சியும
நரநதமு நாகமும பரநதலா டுணையும

கசஅ வநது புறஞசுறறி - பினனரும கணடுநிறகுநரும காணகு நரும கணடுநிறகுநரும கணடுநிறகுநரும வநதுபுறததே சூழநது

கசகூ - ருO அணி அமை தோறறதது - ஆபரணஙகளிலலாத தோறறததையுடைய, "உபபமை காமததுபபின" (கOஎ) எனவும, "நிகரமைநத முழநதாளும" (களரு) எனவும சீவகசிந்தாமணியில 'அமை' எனபது இபபொருளில வருதல காணக அருநதவபபடுததிய - அரிய தவநெறியிற சோதத தாயோ - மாதவியோ "மணிமேகலை, அருநதவப படுதத வலலதி யாவதும, திருநதாச செயகைத தீததொழிற படாஅள" (உ ருரு - எ) எனறு மாதவி முனபு கூறியிருததல காணக

கருO. இவள - மணிமேகலை

கருஉ - ௩ ஆஙகுள அனனம நாணுது மடநதை தனனடை வலலுந கொலலோவென இயைகக

கருஎ இசையுந அலல - ஒபபனவலல

கருஅ இனைநது உக - வருநதிசசிநத

கருகூ சேவடியும நிலமும வடுவுறாமல, மெலல நடநதாளெனறபடி

கசுO குரவம - குராமரம மரவம - வெணகடமப மரம

கசுக திலகம - மஞசாடிமரம வகுளம - மகிழ

கசுஉ. நரநதம - நாரததை நாகம - சுரபுனனை, "நனைசினையன நகுவிரையன நலனுடையன நாகம" (நீலகேசி, பதி கசு)

(பி - ம்) கருO 'கொடியவள' கருரு 'சாயல கொலலோ' கசுO 'குநதமுங கொனறையும'

பிடவமுந் தளவமு முடமுட் டாழையும்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமும்
செருந்தியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண் பகமும்
எரிமல ரிலவமும் விரிமலர் பரப்பி
வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே
ஒப்பத் தோன்றிய வுவவனந் தன்னைத்
தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
மலர்கொய்யப் புகுந்தனள் மணிமே கலையென்.

௩.—மலர்வனம்புக்க காதை முற்றிற்று

---

௧௬௩. பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங் கொடி. தளவம் - செம்முல்லை (குறிஞ்சி. ௮௦, ௩), "பனிவளர் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை" (ஐங்குறு. ௪௪௭), "புதன்மிசைத் தளவி னிதன்முட் செந்நனை, நெருங்கு குலைப் பிடவமொ டொருங்குபிணி யவிழ" (அகநா. ௨௩), "குருதிக் கூரெயிறு கூர்த்தியாக் கொண்ட கொடித்தளவமே" (சீவக. ௧௬௫௧) முடம் - வளைவு.

௧௬௪. குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், வெதிரம் - மூங்கில், "குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்" (சிலப். ௧௩, ௧௫௭)

௧௬௬. எரிமலர் இலவம் - நெருப்பைப்போலச் சிவந்த பூவையுடைய இலவமரம், "எரியுரு வுறழ விலவ மலர" (கலி. ௩௩)

௧௬௮. சித்திரச் செய்கைப்படாம் - சித்திரத்தொழில் அமைந்த துகில்.

௧௭௦. தொழுதனள் காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவவனத்தைக் காட்டிய, புத்தனது பாதபீடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதனளென்றுமாம்.

௧-௧௭௧. மாதவியுரைத்த உரைமுன்னரே நன்றி மணிமேகலைக்கு எய்து நிகழ்ச்சி எதிர்ந்துளதாதலின் அக்காரிகை வெதுப்பக் கலங்கி அழித்து உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக் கொணர்வாயென்றலும் அதனைக் கேட்டுத் துயரொடு கூறும் சுதமதி, 'கண்ணீராகக் கண்டனனாயிற் காமன் நடுங்கும்; ஆடவர் அகறலுமுண்டோ, நின்றிடற் பேடியரன்றே, அன்றியும், யான் இந்நகரத்து வருங்காரணம் கேளாய், கொய்வேனை விஞ்சையன் எடுத்தனன், எழுந்தனன், படுத்தனன், ஆயினேன், அவன் எங்கு என்னை அகன்று தன்பதிநீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையளல்லள், போகின், உழையோராங்குளர், செல்லார், எய்தார், உவவனமென்பதொன்றுண்டு, உண்டு, உண்டு, மாபின்னது அதுதான், செம்மைதானில்லள், யானும் போவல்' என்று கூடிச்செல்வுழி, பின்னரும் நிற்குநரும் காண்குநரும் நிற்குநரும் நிற்குநரும் மணிமேகலையைச் சுற்றி இனைந்து, மணிமேகலை சுதமதிதன்னொடு மலர்கொய்யப் புகுந்தனளென முடிக்க.

நானகாவது

பளிக்கறைபுக்க காதை

[நானகாவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு பளிககறைபுககபாட்டு]

பரிதியஞ செலவன் விரிகதிரத தானைக
கிருளவளைப புணட மருளபடு பூமபொழிற
குழலிசை தும்பி கொளுததிக காடட
மழலை வணடின நலலியாழ செயய
வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபா
மயிலா டரங்கின மநதிகாணும
மாசறத தெளிநத மணிநீ ரிலஞசிப

க செலவனுடைய கதிா. கதிாததானைககு - கிரணஙகளாகிய சேனைககு

ங தும்பி குழலிசை கொளுததிக காட்ட - தும்பிகள் வேயஙகுழலின ஓசையைப பொருததிககாட்ட, தும்பி - வணடின கிளைகளுள ஒரு சாதி

ங - ச இவவடிகளின பொருள, "கொமபாத தும்பி . . . நலலியாழ் செயய" (கக. ருஎ - அ) என்று இநநூலுட பினபு வநதிருததல காணக

ரு வெயில நுழைபு அறியாப பொதுமபா - ஞாயிறறின கதிா தோன்றிய காலததும படுகினறகாலததும உடபடச சிறிதும செலலுதலறியாத இளமரககா, குயில நுழை பொதுமபா - இலை நெருககததாலே குயிலகள நுழைநது செலலும இளமரககா. பூ "வெயினுழைபறியாக குயினுழை பொதுமபா" (பெரும்பாண். ஙஎச)

க - சூ பொழிலிற காட்டச செயயமயில ஆடுகினற பொதுமபராகிய அரஙகில இருநது காணபனவாகிய மநதிகளைக காணபாயாக.

எ மணிநீரிலஞசி - பளிஙகு போலும நீரையுடைய பொயகை, நீல மணிபோலும நீரையுடைய இலஞசியெனறுமாம இலஞசி - இலஞசியில

(பி - ம்) க 'பருதி' உ. 'வளைவுணடன', 'வளைபபுணடென மருள் படும்' ங - ச 'கொழுநதிககாட்ட மழலைவரிவணடினம' சூ 'மநதிகாண'

பாசடைப் பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
றொருதனி யோங்கிய விரைமலர்த் தாமரை
அரச வன்ன மாங்கினி திருப்பக்
கரைநின் றாலு மொருமயி றனக்குக்
கம்புட் சேவற் கனைகுரன் முழவாகக்
கொம்ப ரிருங்குயில் விளிப்பது காணாய்
இயங்குதேர் வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து
வயங்கொளி மழுங்கிய மாதர்நின் முகம்போல்
விரைமலர்த் தாமரை கரைநின் றோங்கிய
கோடுடைத் தாழைக் கொழுமட லவிழ்ந்த
வால்வெண் சுண்ண மாடிய திதுகாண்
மாதர் நின்கண் போதெனச் சேர்ந்து
தாதுண் வண்டின மீதுகடி செங்கையின்

௯ ஒரு தனி - ஒப்பிலாத்தனி, "ஒப்புடைய தானையு ளொருதனி யனுகி" (சீவக உ௮௦), "ஒருதனி நின்றுய" (௪ ௯௯) "விரை ஒருதனி யிருந்த திரு" (௧௯ ௩௩-௪), "உலக வறவியி னொருதனியேறி" (௧௭ ௮௯), "ஒருதனி மன்னவன்" (உ௫ உ௦௪) என்று, 'ஒருதனி' என்பது இந் நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க.

௮ - ௯ "குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்பண், ஒருதனி யோங்கிய திருமலர்" (மணி ௫ ௭௫ - ௬)

௧௧ ஆலும்-ஆடும், ஆரவாரித்தழைக்குமென்றுமாம்; "மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும், பீலி மஞ்ஞையின்" (பெரும்பாண் ௩௩௦ - ௩௧)

௧௨ கம்புள் - சம்பங்கோழி சேவலினது குரல் முழவொலியாக

௧௩ கொம்பர் - கொம்பரில் இருங்குயில் - கரியகுயில் விளிப்பது - பாடுதல், "விளியாதான் கூத்தாட்டு" (திரி ௧௧), "விளித்த வின்னமிர் துறழ்கீதம்" (சீவக ௧௯௪௪) என்புழி விளித்தல் இப்பொருள்பட்டு வருதல் காண்க

௧௪ எழுகின்ற துகள் ௧௫ மாதர் - அழகையுடைய

௧௭ சங்குடைந்தாற் போலுந் தாழையின், சூளா நாடு ௧௪

௧௮ வால்வெண்சுண்ணம் - தூய வெள்ளிய சுண்ணம், "வாலிதின் வால்வெள் ளேறே" (புறநா ௧) இது - இத்தாமரை மலரினை

௧௪ - ௮ துகள் சேர்ந்து ஒளி மழுங்கிய நின்முகம்போற் சுண்ண மாடியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக் காண்பாயாக

(பி - ம்) ௯ 'இருமலர்த்' ௧௧ 'கரை நின்றும்' ௧௭ 'தோடுடைத்தாழைக் கொழுமடல் வீழ்ந்த'

அஞ்சிறை விரிய வலர்ந்த தாமரைச்
செங்கயல் பாய்ந்து பிறழ்வன கண்டாங்
கெறிந்தது பெறாஅ திரையிழந்து வருந்தி
மறிந்து நீங்கு மணிச்சிரல் காணெனப்
பொழிலும் பொய்கையுஞ் சுதமதி காட்ட
மணிமே கலையம் மலர்வனங் காண்புழி
மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன் சிறுவன்
உதய குமர னுருகெழு மீதூர்
நீயா னடுங்க நடுவு நின் றோங்கிய
கூம்புமுதன் முறிய வீங்குபிணி யவிழ்ந்து
கயிறுகால் பரிய வயிறுபாழ் பட்டாங்
கிதைசிதைந் தார்ப்பத் திரைபொரு முந்நீர்
இயங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
மயங்குகா லெடுத்த வங்கம் போலக்

---

௨௩ அது. சாதியொருமை இரை - முன்பு கௌவியிருந்த உணவு

௨௧ - ௩ அஞ்சிறைவிரிய எறிந்தென இயைக்க

௨௪ மணிச்சிரல் - நீலமணிபோன்ற சிச்சிலிப்பறவை, "புலவுக் கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்" (சிறுபாண். ௧௮௧)

௧௧ - ௨௪ நின்கண்ணைப் போன்றனவென்றெண்ணி உண்ணவருகின்ற வண்டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ்வனவாகிய செங்கயல்களைக் கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெறாமல் இரையையுமிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக

௨௭ மருள் : உவமவுருபு, "மதிமருள் வெண்குடை" (புறநா. ௧௭௪) மன்னவன் - சோழன்

௨௮ - ௯ உருகெழுமீதூர் நீயான் - அச்சம்பொருந்திய மேலிடத்தே ஊர்ந்திருக்கின்ற மாலுமி, நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாலுமி யென்பதை, "ஆழ்கடற் பௌவத் தருங்கல மியங்கு, நீயான் போல" (பெருங். ௧ ௪௯ ௯ - ௧௦) என்பதனாலுணர்க

௩௦ கூம்பு முதல் முறிய - பாய்மரம் அடியிலே முறியும்படி

௩௦ - ௩௧ வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால் பரிய - இறுகின பிணிப்பு அவிழ்ந்து பாய்கட்டின கயிறு அறுபட

௩௧ - ௨ வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைந்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம் பாழாகிப் பாய் பீறுண்டு ஒலிப்ப

௩௪ சுழல்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்

௩௦ - ௩௪ சீவக. ௨௨௩௧

(பி - ம்) ௨௧ 'இரிய' ௨௮ 'மூதூர' ௨௯ 'மீயான', 'நனி தானடுங்க' ௩௦ 'முரிய'

காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்துக்
கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
கிருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூர்
ஒருபாற் படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரும்
ஆதுல மாக்களு மலவுற் றுவிளிப்ப
நீல மாலவரை நிலனொடு படர்ந்தெனக்
கால வேகங் களிமயக் குற்றென

---

௩௫ காழோர் - குத்துக்கோற்காரர், "காழோர், கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப" (மதுரைக். ௬௫௮ - ௯) கையற - செயலற மேலோரின்றி - பாகரின்றி, என்பது பாகரை வீசியென்றபடி

௩௬. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனுண்டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்து, பிளவை - அங்குசத்தாற் பிளக்கப்பட்ட புண், பாகனுடைய உடற்பிளவாமென்று மாம், கூர்ம பாயிரம், ௧௦

௩௭ கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு. கொடித்தேர்வீதி - கொடியணிந்த தேரோடும் வீதி

௩௮ பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு பெருங்கலக்கு உறுத்து - பெரிய கலக்கத்தையுண்டாக்கி

௩௭ - ௮. பூ சிலப். ௫ · ௪௦ - ௪௧ ௩௧ பூ மணி பதி. ௩௨

௪௧ பாகு - பாகன் பறை - பறையடிப்போர், யானைக்கு முன்பு பறை அடிக்கப்படுதல் மரபு, இதனை, "நிறையழி கொலையானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா, இறையே தவறுடையான்" (கலி ௫௬) என்பதனாலுணர்க

௪௨ ஆதுல மாக்கள் - மிக்க வறுமையையுடையார் அலவுற்று - சுழன்று, "நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்று" (குறிஞ்சி ௭.) விளிப்ப - கூப்பிட

௪௩ இல்பொருளுவமை நிலனொடு - பூமியில்

௪௪ காலவேகமென்பது அவ்யானையின் பெயர், கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்துயானையை அசனிவேகமென்றும், தடமித்தன் பட்டத்து யானையை வாயுசுந்தரமென்றும், சீவகசிந்தாமணியிற் கூறியிருத்தல் காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக, களி மதத்திற்கு ஆகுபெயர்

௨௧ - ௪௪ நீர்யானை நடுங்கக் கூம்புமுதன்முறியக் கயிறுகால்பரிய

(பி - ம்) ௩௬. 'பாகின் விழவிற' ௩௭ 'கோவியல' ௪௨. 'வாதுவ மாக்களும்' ௪௪ 'காலமேகம்'

விடுபரிக் குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக்
கடுங்கண் யானையின் கடாத்திற மடக்கி
அணித்தேர்த் தானையொ டரசிளங் குமரன்
மணித்தேர்க் கொடிஞ்சி கையாற் பற்றிக்
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்பத்
தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன் வருவோன்

இதைசிதைந்தார்ப்ப முந்நீரில் யாங்கணும் ஓடி மயங்குகின்ற வங்கம்போலக் காழோர் கையற்ப பாகன் முதலியோர் அலவுற்று விளிப்ப மூதூரில் மேலோ ரின்றித் துடைத்துப் பெருங்கலக்குறுத்து ஒருபாற்படாது ஒரு வழித் தங்காது நிலமால்வரை படர்ந்தென்னக் காலவேகம் களிமயக்குற்றதாக வென முடிக்க.

வங்கம் யானைக்கும் காற்று மதத்திற்கும் உவமை. வங்கம்போலக் காலவேகம் களிமயக்குற்றென எனவிலையும் இப்படியே, "வீங்குபிணி நோன்கயி றரீஇ யிதை புடையூக, கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காயந் துடன், கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல, இருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து, கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி, மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக், கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையும்" (மதுரைக் ௩௭௮ - ௮௩) என்று வந்திருத்தல் காண்க.

௪௫. பரிக்குதிரை, பரி - செலவு, "பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய் பரிப்புரவி" (மதுரைக் ௬௮௯)

௪௬. கடுங்கண் - தறுகண்மை, அது கடுந்தொழிலுடைமை, "நெடுஞ் சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத், துரவுச்சினந் தணித்து" (மலைபடு ௩௨௫ - ௬) கடாத்திறம் - மதத்தின் கூறுபாடுகள்.

௪௮. 'கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவடிவமாகப் பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், "கொடிஞ்சி நெடுந் தேர்" (மதுரைக் ௭௫௨), "நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி" (புறநா ௭௭), இது தாமரைமொட்டு வடிவமுள்ள தென்றும் கூறுவர்.

௪௯. காரலர் கடம்பன் அல்லனென்பதை - கார்காலத்து அலர்கின்ற கடம்பின் அலரால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருகக்கடவுளல்ல னென்பதை, "காரநறுங் கடம்பின்" (புறநா ௨௩) என்பதனாற் கடம்பு கார்காலத்திற்கு உரியதென்பதும், "பாரா அரை மராஅத், துருள்பூந் தண் டார் புரளு மார்பினன்" (முருகு ௧௦ - ௧௧) என்பதனால் முருகக்கடவுள் கடப்பமாலையையுடையனென்பதும் அறியப்படும்.

௫௦. ஆரங்கண்ணி - ஆத்திமாலை, இது சோழர்களுக்குரிய அடையாளமாலை, "ஆரங் கண்ணிச் சோழன்" (சிலப் பதிகம், ௧௨)

௪௯ - ௫௦. அழகாலும் ஆண்மையாலும் உதயகுமரனை முருகக்கடவுளென்றெண்ணிக் கடப்பமாலையின்மையாலும் ஆத்திமாலையுண்மையாலும் அவனைச் சோழன்மகனென்று கண்டோர் துணிந்தமையின் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

௪௭ - ௫௦. மன்னவன் சிறுவன், உதயகுமரன், அரசிளங்குமரன், சென

நாடக மடந்தையர் நலங்கெழு வீதி
ஆடகச் செய்வினை மாடத் தாங்கண்
சாளர மொழிந்த கால்போகு பெருவழி
வீதி மருங்கி னியன்ற பூவணைப் பள்ளித்
தகரக் குழலா டன்னொடு மயங்கி
மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின்
எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை
மாதர் தன்னொடு மயங்கினை யிருந்தோய்

றெய்தி அடங்கிப் பற்றி அல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானையொடு வருவோ னென்க.

௫௧ நாடகமடந்தையர் - நாடகக்கணிகையரது வீதி - வீதியில்

௫௨ ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்னுள் ஒன்று செய்வினை - செய்தொழில் மாடத்தாங்கண் - மாடத்திடத்தே

௫௩ கால்போகுபெருவழி - காற்றுச்செல்லும் பெரியவழி கால் போகு பெருவழியாகிய பொளிந்தசாளரம்.

௫௪ வீதி மருங்கு இயன்ற - வீதியின் பக்கத்தே இயற்றிய பூ அணைப்பள்ளி - மலரணையாகிய படுக்கையில்

௫௫ தகரம் - மயிர்ச்சாந்து தகரக்குழலாளென்றது ஒருகணிகையை

௫௬ மகரயாழ் - நால்வகையாழுள் ஒன்று, அது பதினேழு நரம்புடையது கோடு-யாழ்த்தண்டு, "அங்கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவவு" (சிறுபாண். ௨௨௨), "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்" (நெடுநல். ௭௦) தழீஇ - தழுவி

௫௭ வட்டிகை - எழுதுகோல், "வட்டிகைச் செய்தியும்" (௨. ௨௭) என்றார் முன்னும்

௫௮ எட்டி - வைசியர்பெறும் பட்டப்பெயர், "எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண், டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னியினென" (௨௨ : ௧௧௩ - ௪) என்பர் பின்னும், "எட்டி குமர னினிதி னியக்கு, மின்னொலி வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ" (பெருங் ௧ ௪௦ ௧௧௬ - ௭), "எட்டி காவிதிப் பட்டந் தாங்கி" (பெருங் ௨ ௩. ௧௪௪), "எட்டி சாயலனிருந் தோன்றனது" (சிலப் ௧௫ ௧௬௩), "எட்டி காவிதி யென்பன தேய வழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்" (தொல். தொகை. ௯ ௧௨) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்

௫௯ மயங்கினை இருந்தோய் - மயங்கியிருந்தோய்

(பி - ம்) ௫௩ 'சாளரமொழிந்த,' 'சாரளமொழிந்த', ௫௫ 'தாதவிழ் குழலாள்' ௫௬ 'மாதர்வீணையின்'

யாதுநீ யுற்ற விடுக்க ணென்றலும்
ஆங்கது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
பாங்கிற் சென்று தான்றொழு தேத்தி
மட்டவிழ் அலங்கன் மன்னன் குமரற்
கெட்டி குமர னெய்திய துரைப்போன்
வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போல்
தகைநலம் வாடி மலர்வனம் புகுந்த
மாதவி பயந்த மணிமே கலையொடு
கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற
நெஞ்சிறை கொண்ட நீர்மையை நீக்கி
வெம்பகை நரம்பி னென்கைச் செலுத்திய

௬௰ இடுக்கண் - துன்பம்.

௫௰ - ௬௰ அங்ஙனம் வருவோன் வீதியில் மட்டத்துப் பள்ளியிற் குழலாடனொடு மயங்கித் தாழ்இப் பாவையினிருந்தோனற் றனனை, இருந்தோய், நீயுற்ற இடுக்கண் யாதென்றலுமெனக்

எட்டிகுமரன் வீதிமருங்கினன்ற சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின் உதயகுமரன் அவனைக்கண்டான்.

௬௨ பாங்கு - முறைமை, பக்கமெனினுமாம். தொழுது - பணிந்து.

௬௩. மட்டு - தேன். ௬௪ எய்தியது - நேர்ந்ததை.

௬௰ - ௬௪ என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிகுமரன் கணிகையொடும் சென்று தொழுது ஏத்தி மன்னன்குமரற்கு உரைப்போன்.

௬௫ செப்பினுள் வைகியமலர் புழுக்கத்தால் வாடும்; "மடைமாண் செப்பிற் றமிய வைகிய, பெய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே" (குறுந். ௯), "வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய கோதையேம்" (கலி. ௬௮ : ௧௫), பெருங். ௧. ௩௩ : ௭௮ - ஆம் அடியின் குறிப்பையும் பார்க்க.

௬௬ தகைநலம் - மிக்கவழகு.

௬௭ - ௮ பயந்த - பெற்ற. மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டிகுமரனுக்குக் கோவலனடைந்த துன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின், 'மணிமேகலையொடு, கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற' என்றார். இப்படியே, "இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பைங்கொடி உருவிலாளனொ ருருவம் பெய்யப்ப" (௫ : ௧ - ௬) என்பார் பின்னும்.

௬௯ நெஞ்சு இறைகொண்ட நீர்மையை - மனம் தங்குதல் கொண்ட தன்மையை; "வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கை" (மதுரைக். ௨௫௩)

௭௰ பகைநரம்பு - நின்ற நரம்பிற்கு ஆறாவதும் மூன்றாவதுமாகிய நரம்புகள்; "நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றும், சென்றுபெற நிற்பது கூட மாகும்" (சிலப். ௮ : ௩௩ - ௪, உரை, மேற்.), கூடம் - பகை.

இதுயா னுற்ற விடுமபை யென்றலும
மதுமலாத தாரோன மனமகிழ வெய்தி
ஆஙகவ டனனையென னணிததேர் ஏறறி
ஈஙகியான வருவே னெனறவற குரைததாங
கோடுமழை கிழிய மதியம போல
மாட வீதியின மணிததேர கடைஇக
காரணி பூமபொழிற கடைமுகங குறுகவத
தேரொலி மாதர செவிமுத லிசைததலும
சிததிர பதியோ டுதய குமரனுற
றெனமேல வைதத வுளளத தானென
வயநத மாலை மாதவிக கொருநாட
கிளநத மாறறங கேட்டே னாதலின
ஆஙகவன றேரொலி போலு மாயிழை

கூ௪ - எக உரைபபோன மலாபோல நலம்வாடி வனம புகூஉம மணிமேகலையொடு கோவலனுறற துயாதோனற அததுயரம நீாமையை நீககின கையைப பகைஞரமபிற செலுததியது, யானுறற இடுமபை இது வெனறலு மெனக.

எஉ தாரோன - உதயகுமரன முனிவருடைய உறைவிடததை நீஙகி மலாவனததிறகுச செனற மணிமேகலையை இனி எளிதிற பெறலா மெனறு மகிழ்நதான

எங அவள தனனை - மணிமேகலையை

எ௪ அவறகு - எட்டிகுமரறகு

எரு கிழியுமதியம - கிழிதறகுக காரணமாகிய மதியம மதியம போல - சநதிரனபோல, கலைநிரமபினமையின, உதயகுமரனுககு மதி உவமையாயிறறு, “நாளவாய நிறைநத நகைவெணமதி செலவ தொாத தான” (சீவக. சரு௪) மாடஙகட்கு மழையையும, தேருககு மதியததையும உவமையாககினும பொருநதும

எசு கடைஇ - செலுததி, “காலியக கனன கதழபரி கடைஇ” (மதுரைக் ௪௪௦)

எஎ கடைமுகம - வாயிலிடம குறுக - அடைய

எஅ மாதர - மணிமேகலை செவிமுதல - செவியிடம

எக - அ எனறலும மகிழவெய்தி, ‘அவளை என தேரேறறி இஙகு வருவேன’ எனறு அவனுககுரைதது மதியமபோலத தேரைக கடைஇப பொழிலின கடைமுகஙகுறுக, அததேரொலி செவிமுதலிசைததலு மெனக

அஉ கிளநத - சொலலிய அங ஆயிழை : விளி.

(பி - ம்) எகு. ‘கிழிககும’

ராங்கென செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலும்
சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போற்
பளிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
றொளித்தறை தாழ்கோத் துள்ளகத் திரீஇ
ஆங்கத் தனக்கோ ரைவிலின் கிடக்கை
நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கல்லென் றானையொடு கடுந்தேர் நிறுத்திப்
பன்மலர்ப் பூம்பொழிற் பகன்முளைத் ததுபோற்
பூமரச் சோலையும் புடையும் பொங்கருந்
தாமரைச் செங்கணம் பரப்பினன் வரூஉம்
அரசிளங் குமர னருமபி ரொருசிறை
ஒருதனி நின்று யுணர்விற் றறிந்தனன்

---

௮௪ என்செய்கு - யாதுசெய்வேன்

௮௫ அமுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை

௭௯ - ௮௫ உதயகுமரன் என்மேல் வைத்த உள்ளத்தானென்று வயந்தமாலை சித்திராபதியோடுற்று முன்னொருநாள் மாதவிக்குக் கிளந்த மாற்றத்தை நான் கேட்டேன், ஆதலின், ஆயிழாய், என் செவிமுதல் இசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும், இதற்கு யான் யாதுசெய்வே னென்று மணிமேகலை யுரைத்தலுமெனக.

௮௬ துளக்குறுமயில் - தளர்ச்சியுற்ற மயில்

௮௭. மண்டபத்தில் பாவையை - மணிமேகலையை புகுக என்று

௮௮ இரீஇ - இருக்கச்செய்து

௮௯ ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நிற்றல் மரபு, "ஐவில் னகல நின் றுங் கடிதொழு திறைஞ்சி னுறகு" (சீவக. கஎ0௪), "இருந்த மன்னவற் கெழுகோ லெல்லையுட், பொருந்தல் செல்லாது புக்கவ னிறைஞ்ச" (க. ௪எ ௫௩ - ௪) என்று எழுகோலெல்லைகூறுவர், பெருங்கதை நூலாசிரியர்

௮௬ - ௯0 கேட்டு மண்டபத்திற் புகுகவென்று பாவையையொளித்துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்துவிற்கிடக்கையில் மயில் போல நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதன்னை

௯௧. கடுந்தேர் கடுமை - விரைவு ௯௨ பகல் - சூரியன்

௯௩ பொங்கர் - ஈண்டுக் கட்டுமலை, மரக்கிளையென்றுமாம்

௯௪ பரப்பினன் - பரப்பி.

௯௫ ஒருசிறை - ஒருபக்கம், "வானவ ருறையும் பூநா றொரு சிறை" (சிலப். ௧0. ௧௫௮)

௯௬ திறம் - இயல்பு

(பி - ம்) ௮௫ 'அமுதூறு' ௮௮ 'தாழ்கோத்து', 'தாழ்கட்கோத்து'

வளரிள வனமுலை மடநதை மெலலியல
தளரிடை யறியுந தனமையள கொலலோ
விளையா மழலை விளைநது மெலலியல
முளையெயி றருமபி முததூ நிறைத தனகொல
செஙகய னெடுஙகண செவிமருங கோடி
வெஙகணை நெடுவேள வியபபுரைக குஙகொல
மாதவ ருறைவிட மொரீஇமணி மேகலை
தானே தமியளிங கெயதிய துரையெனப
பொதியறைப படடோர போனறுளம வருநதி
மதுமலரக கூநதற சுதமதி யுரைககும
இளமை நாணி முதுமை யெயதி
உரைமுடிவு காடடிய வுரவோன மருகற

௯எ மெலலியல - மணிமேகலை.

௯அ தளரிடை - ஆடவர காமததாற றளாநத சமயததை, இடை காலம, "உடையோர போல விடையினறு குறுகி" (புறநா ௫ச.)

௯௯ "விளையா மழலையின விரிததுரை யெழுதி" (சிலப் அ. ௬எ)

௧௦௦ "முளைவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே" (சிலப் எ: ௧௬), "முளையிள வெணபன முதுககுறை நஙகை" (சிலப் ௧௫: ௨௦௨)

௧௦௨ வெஙகணை - விருபபததைச செயயும அமபு

௧௦௩ மாதவர - சஙகததார, அறவணவடிகளெனறுமாம ஒரீஇ - நீஙகி

௧௦௪ தமியள் - தனிததவளாய

௯௭ - ௧௦௪ தானெயாடு ஃதரைப புறததே நிறுததிப பொழிலிற் பகல முளைததததுபோல வருநகுமரன சுதமதியைக கணடு, 'ஒருசிறை தனி நினறுய, உன திறமறிநதேன, மணிமேகலை அறியுநதனமையள கொலலோ, அவள முளையெயிறு முததுநிரைததனகொல, அவள் கண கள வேள வியபபுரைககுஙகொல, அவள மாதவருறைவிடததை யொரீஇத தமியளாய இஙகு எயதியதறகுக காரணமுரை' எனறு கேடபவெனக

௧௦௫. பொதியறைபபட்டோர - துவாரமிலலாத கீழறையில அகப பட்டோர, "பொதியறைபபடடோர போனறுமெய வருநதி" (மணி ௧௯. அ), "போதார பிறவிப பொதியறையோரென" (சிலப் ௧௦ ௧௯௧)

௧௦எ - அ இளமைநாணி முதுமையெயதி உரைமுடிவு காடடிய உர வோன - இளமைபபருவததை நாணி முதுமைபபருவததை யடைநது, தம முட பகைமை கொணடு வநதாரிருவருடைய சொலலை ஆராயநது அவற றின முடிவை அவாகளுககு விளககிய அறிவுடையோனுகிய கரிகாற் பெரு வளததானெனனுஞ் சோழன, இவவரலாறறை அடியிலவரும பழமொழி

(பி - ம்) ௯அ 'தளாநடை யறியுநதனமையை கொலலோ' ௧௦௫ போனறுமெயவருநதி' ௧௦அ 'மருமாற்கு'

கறிவுஞ் சால்பு மரசியல் வழக்குஞ்
செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ
அனைய தாயினும் யானொன்று கிளப்பல்
வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய் கேட்டி
வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறந் திடுவது
மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் காவிற் செற்றச் சேக்கை

வெண்பாவாலும் அதனுரையாலு முணர்க, "உரைமுடிவு காணா னிளமையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப - நரைமுடித்துச், சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம்படும்" (உக), என்பது—'தம்முள் மறுதலையாயினா ரிருவர் தமக்கு முறைமை செய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச்சொன் முடிவு கண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழ்ந்த நரைமுது மக்களுவக்கும் வகை நரைமுடித்து வந்து முறைவேண்டிவந்த இரு திறத்தாருஞ் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தா னென்னுஞ் சோழன், ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத்தக்க விச்சைகள் கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகமுள்ளவா றென்றவாறு', இவ்வரலாறு, "முதியோ ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்" (கஅஎ - அ) என்று பொருநராற்றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உரவோன் மருகற்கு - கரிகாற்பெருவளத்தான் வழித்தோன்றலாகிய உனக்கு; மருகன் - வழித்தோன்றல், "உலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக" (மதுரைச் உரு)

கoகூ சால்பு - அமைதி அரசியல் வழக்கு - அரசநீதி

கoகூ - கo. ஒப்பு மணி கஅ, கசo - சக

கoரு - கo அதுகேட்டு உளம் வருந்தியுரைக்கும் சுதமதி மருகற்கு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர் செப்புதலும் உளவாகுமோவென்றா னென்க

ககக கிளப்பல் - சொல்லுவேன் ககஉ வினை - போரில்

இனி, மணிமேகலையை அவன் விரும்பாமலிருத்தற்கு உடம்பின் தூய்தன்மையைச் சொல்லுவாள்

ககங வினையின்வந்தது - கன்மத்தால் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது - கன்மத்திற்கு விளைநிலமாகவுள்ளது

ககச புனைவன - சந்தனம் மலர் முதலியவை

ககரு மூப்புவிளிவுடையது - முதுமையையும் சாதலையுமுடையது தீப்பிணி யிருக்கை - கொடியநோய்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளது

ககஎ அரவு அடங்கு புற்றினென்ன இயைக்க செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வதாகிய சினம் சேக்கை - தங்குமிடம்

(பி - ம்) ககஉ 'கேணீ' ககரு 'மூத்தா'

அவலக் கவலை கையா றழுங்கல்
தவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்
என்றவ ளுரைத்த விசைபடு தீஞ்சொல்
சென்றவ னுள்ளஞ் சேரா முன்னர்ப்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையின்
இளங்கொடி தோன்றுமா லிளங்கோன் முன்னென்.

௪—பளிக்கறைபுக்க காதை முற்றிற்று.

---

௧௧௮ அவலம் - வருத்தந்தோன்றி நிற்றல்; கவலை - யாது செய்வலென்றல்; கையாறு - மூர்ச்சித்தல்; அழுங்கல் - வாய்விட்டழுதல், இஃது அரற்றெனப்படும்.

௧௧௮ - ௯ அவலம் முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத் தன்னிடத்தே உடையது.

௧௨0 யாக்கை இஃதுவென - யாக்கை இத்தன்மையதென்று, இது வென்றது, 'வினையின் வந்தது' என்றது முதலியவற்றை.

௧௨௧. இதனை - இவ்வுடம்பை. புறமறிப்பாராய் - புறமறியாகப் பார்ப்பாயாக, பார்ப்பின், இதன் தூய்து அன்மை விளங்குமென்றபடி, "மற்றதனைப் பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்" (நாலடி ௪௨), "பைம்மறியா நோக்கப் படுந்தார்க்குந் தகைமைத்து" (இறை சூ ௧, உரை).

௧௨௨ அவள் - சுதமதி.

௧௨௪ "பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவை" (மணி ௧௮, ௭௮), "பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்" (சீவக ௧௭௨).

௧௨௫. தோன்றும் - தோன்றுகின்றாள்.

௧௨௨ - ௫ என்று அவள் உரைத்தசொல் அவனுள்ளம் சென்று சேராமுன்னர், இளங்கொடி பாவைபோல இளங்கோமுன் தோன்றுமெனக்.

௧ - ௧௨௫ காணப்பனகாண காணுய காண காண காணெனச் சுதமதி காட்ட மணிமேகலை வனங்காணபுழி, மன்னவன் சிறுவன் உதயகுமரன் அரசிளங்குமரன் வருவோன், இருந்தோன்றனை, இருந்தோய், யாதென்றலும், உரைப்பேன், என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக் குறுகத் தேரொலி இசைத்தலும் என் செய்கெனவுரைத்தலும் சேட்டு இரீஇ நின்ற நேரிழைதன்னை, நின்றுய, அறிந்தேன், தன்மையள் கொல்லோ, நிரைத்தன கொல், உரைக்குங்கொல், உரையென, சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ, கேட்டி என்று உரைத்தசொல் சேராமுன்னர் இளங்கொடி தோன்றுமென முடிக்க.

(பி - ம்) ௧௧௮ 'கையாற்றழுங்கல்'

ஐந்தாவது

மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றிய காதை

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரனபால உளளத்தானென மணிமேகலை தனக்கு மணிமேகலாதெயவம வந்துதோனறியபாட்டு]

இளஙகோன கணட விளமபொறபூஙகொடி
விளஙகொளி மேனி விணணவா வியபபப
பொருமுகப பளிஙகி னெழினி வீழததுத
திருவின் செயயோ ளாடிய பாவையின
விரைமல ரைஙகணை மீன விலோதனத
தருவி லாளனெ டுருவம பெயாபப

க. இளஙகோன - உதயகுமரன. பொறபூஙகொடி - காமவலலி போனற மணிமேகலை

உ. விளஙகொளி மேனி விணணவா - தேவா, மணி சு ௯ - ௧௦

௩. பொருமுகப பளிஙகின எழினி - பளிஙகாகிய பொருமுக வெழினியை; எழினி - திரைசசீலை, பொருமுகவெழினி - மூவகைத திரைசசீலைகளுள ஒனறு, "ஒருமுக வெழினியும பொருமுக வெழினியும, கரநதுவா லெழினியும புரிநதுடன வகுதது" (சிலப். ௩ ௧௦௯ - ௧௦)

௪. திருவின செயயோள - இலககுமி, இன சாரியை, "செம மலர்த திருவின பாவாய" (சீவக ௩௧௫) எனபுழிபபோல பாவை - பதினொ ராடலுள ஒனறு, அது போாசெயதறகுச சமைநத கோலததோடு அசுரா மோகிதது விழுமபடி கொலலிப பாவைவடிவாயத திருமகள ஆடியது, இதனை, "செருவெங கோல மவுணா நீஙகத, திருவின செயயோ ளாடிய பாவையும" (சிலப் சு ௬௦ - ௬௧) எனபதனுலுணாக, "பாவை திருமக ளாடிற றதறகுறுப, போவாம லொனறுடனே யொனறு" பாவையின - பாவைபோல, பாவையாடிய திருமகளபோல வெனினும பொருநதும

௫ மலரைஙகணை - மலராகிய ஐநதுபாணம விலோதனம - கொடி.

௬ உருவிலாளன - அநஙகன, 'உருவி லாளனெ டுருவம பெயாபப' எனபதறகு இவளுருவததைக காணபவாகளுககு உடனே மனமத பாதை உணடாகினறதெனபது கருததாககொளக, மணி ௪ ௬௭ - ௮, பாாகக

(பி - ம்) ௫ - ௬ 'விலோதததுருவிலாளனுருவம'

ஓவிய னுள்ளத் துள்ளியது வியப்போன்
காவியங் கண்ணி யாகுதல் தெளிந்து
தாழொளி மண்டபந் தன்கையிற் றடைஇச்
சூழ்வோன் சுதமதி தன்முக நோக்கிச்
சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
எத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையெனக்
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
முருகச் செவ்வி முகந்துதன் கண்ணாற்
பருகா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை

௧-௬ பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளனொடு உருவம் பெயர்ப்ப வெனக்

௭ ஓவியன் - சித்திரமெழுதுவோன், உள்ளியது - சித்திரம் எழுதுவதற்காக நினைந்ததை, மணிமேகலையுருவத்தைச் சித்திரமென்று கருதினா னென்றவாறு; இது, "மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ, தோவியச் செய்தியென் றொழிவோன் முன்னர்" (௧௮ : ௬௬-௭), "ஈங்கிம் மணிமீட் டியாரென வுணரேன்" (௧௮ : ௧௫௬) என்று பின் வருவனவற் றால் துணியப்படும் வியப்போன் - ஆச்சரிய மடைவோன், இது பெயர், இனி, 'ஓவியன்' என்பதற்கு உதயகுமரன் ஆச்சரியத்தால் சித்திரம் போன்றவனாய் நின்றானென்றும், 'அது' என்பதற்கு அவ்வடிவத்தையென் றும் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

௮ காவியங்கண்ணியாகுதல் - மணிமேகலையாதலை

௭-௮ வியப்போன் தெளிந்தெனக்

௯ தாழ் ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிங்குமண்டபத்தை தடைஇ - தடவிப்பார்த்து, மண்டபத்துள்ளே செல்லக் கருதியவன் வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றான்

௧௨ எத்திறத்தாள் - என்ன இயல்புடையாள், நின் இளங்கொடி எத்திறத்தா ளென்க

௧௦-௧௨ சூழ்வோன் நோக்கி உரையென

௧௩ குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரி கொன்றோன் - முருகக் கடவுள், "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே" (சிலப் ௨௪ 'சரவண'), "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றான் மடவன்" (சிலப் ௨௪ 'ஆய்வளை')

௧௪ முருகச்செவ்வி - இளமைப்பருவத்தி னழகை

௧௫ ஆயின் - ஆராயுமிடத்து

௧௪-௫ நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளென இயைக்க

(பி - ம்) ௯ 'தாளொலி' ௧௧-௨ 'சிறந்தன வெத்தாணின' ௧௪ 'முருகற்செவ்வி' ௧௫ 'பருகாளாயினிப'

ஊழ்தரு தவத்தள் சாபசரத்தி
காமற் கடந்த வாய்மைய ளென்றே
தூமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச்
சிறையு முண்டோ செழும்புனல் மிக்குழீஇ
நிறையு முண்டோ காமங் காழ்க்கொளிற்
செவ்விய ளாயினென் செவ்விய ளாகென
அவ்விய நெஞ்சமொ டகல்வோ னாயிடை
அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோர்
விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே
கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோ ருரையினை
ஆங்கவ ருறைவிட நீங்கி யாயிழை
ஈங்கிவ டன்னோ டெய்திய துரையென

---

௧௬. ஊழ் - முறை, பௌத்தர்களுக்கு ஊழ்வினை உடன்பாடாகலின், ஊழ்வினையால் தரப்பட்ட தவத்தையுடையளென்றுமாம். சாபசரத்தி - சாபமாகிய அம்மையுடையாள், சாபம் - சபித்தல், வில்லையும் அம்பையும் உடையாளென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. தவத்தினரைச் சாபசரரென்பர் வடநூலார்.

௧௯. செழும்புனல் மிக்குழீச் சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனல் மிக்கவிடத்து அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ, இல்லையென்றபடி, "நீர் மிகிற் சிறையு மில்லை தீமிகின், மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை" (புறநா. ௫௧), "நீர்மிகி னில்லை சிறை" (பழ. ௧௯௰)

௧௯ - ௨௰. "சிறையென்ப தில்லைச் செவ்வே செம்புனல் பெருகுமாயின், நிறையென்ப தில்லைக் காம நோய்நின்று சிறக்குமாயின்" (சூளா. கலியாண. ௧௫௫.)

௨௰. காமம் காழ்கொளின் நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின் அதனை நிறுத்துந்தன்மையும் உளதாகுமோ, காழ் - வைரம், நிறை - நிறுத்துந் தன்மை, "பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே" (குறுந். ௧௭)

௨௨. ஔவியம் - பிறர்க்கு இவள் உரியளாதல் கூடுமோவென்பதால் உளதாகிய பொறாமை. ஆயிடை - அப்பொழுது.

௨௩. அஞ்செஞ்சாயல் விளி, என்றது சுதமதியை. அராந்தாணம் (மணி. ௩. ௮௭, பெருங். ௨. ௨. ௧௩௮, ௭. ௧௬௪, ௫. ௯. ௧௫௧)

௨௪. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன், என்றது மாருதவேகனை.

௨௫. உரையினை - சொல்லையுடையாய்.

௨௩ - ௫. அராந்தாணத்திற் சுதமதி மாருதவேகனால் இடப்பட்டாளென்பதை, "என்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித், தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து, சமணீர் காணுஞ் சரணென் றோனை" (மணி. ௫ - ௫௰ - ௫௨) என்பதனாலுமுணர்க.

௨௭. உரையென - சொல்லென்று உதயகுமரன் சொல்ல.

(பி - ம்.) ௧௬ 'தவத்தர் சாபசசாத்தி', 'தவத்தாண் சாபதி சாத்தி' ௧௮ 'தூஉமலர்' ௨௰ 'காழ்கொளிற்' ௨௧ 'ஆயினினன் செவ்விய ளாக்கென' ௨௨ 'ஆயிழை'

வாரகழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
தீநெறிப் படரா நெஞ்சினை யாகுமதி.
ஈங்கிவ டன்னை யெய்திய காரணம்
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் கேட்டருள்
யாப்புடை யுள்ளத் தெம்மனை யிழந்தோன்
பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்
மழைவளந் தரூஉ மழலோம் பாளன்
பழவினைப் பயத்தாற் பிழைமண மெய்திய
எறகெடுத் திரங்கித் தற்றக வுடைமையிற்
குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப்
பரந்துசென் மாக்களொடு தேடினன் பெயர்வோன்
கடன்மண்டு பெருந்துறைக் காவிரி யாடிய

உஅ "வாழ்க நுங் கண்ணி மாதோ" (சீவக. கஅகூ0.)

உகூ படரா - செல்லாத. நெஞ்சினையாகுமதி - நெஞ்சையுடை யா யாக ஆகக்கடவாய், மதி : முன்னிலை யசை

கூ0 - கூக காரணம் கேட்டருள்

கூஉ யாப்பு - உறுதி எம்மனை - எம் அன்னை ; "எம்மனை காணாய்" (சு : கஉக) என்பா பின்னும், "எம்மனை தமியை யாகி" (சீவக. கூகரு)

கூகூ. படிமவுண்டி - நோற்றுப் பட்டினிவிட்டுண்ணும் உணவு, "படிம வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே" (குறுந் கருசு)

கூரு மாருதவேகனுக்குத் தான் சிலநாள் உரியளானதுபற்றி, 'பிழை மண மெய்திய' என்றாள், "ஓத லந்தணர்க் கொவ்வே னாயினும்" (ரு : சகூ) என்று பின் வருதல் காண்க

கூசு. எற கெடுத்து இரங்கி - என்னைக் காணப்பெறாது இரங்கி; "அரசுகெடுத்த தலைமவரு மலைவிற்காலை" (சிலப் ச அ) தன தக உடைமையின் - தன்னைத் தக்கிருக்குமபடி உடைமையினாலே

கூஎ குமரி - கன்னியாகுமரி

கூஎ - அ குற்றமுற்ற குலமகளிர் அக்குற்றத்தைப் போக்குதற் பொருட்டுக் குமரியாடச் செல்லுதல் மரபாதலால், இவன் கன்னியா குமரி யாற்றிற்குச் செல்பவர்களோடு சேர்ந்து சுதமதியைத் தேடிச் சென்றான், "பாரப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து, கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம் அஞ்சித், தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்" (மணி கூ கு - எ)

கூகூ. கடன்மண்டு பெருந்துறைக்காவிரி - சங்கமுகத்துறை

(பி - ம்) கூஉ 'யாப்பிடை' கூஎ 'குரங்குசெய் கடற்றுறை', 'குரங்கிகுசெய்கடற்குமரி' கூகூ 'ஆடிட'

வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டீங்
கியாங்கனம் வந்தனை யென்மக வென்றே
தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை யுதிர்த்தாங்
கோத லந்தணர்க் கொவ்வே னாயினும்
காதல னாதலிற் கைவிட லீயான்
இரந்தூண் டலைக்கொண் டிந்நகர் மருங்கிற்
பரந்துபடு மனைதொறுந் திரிவோ னொருநாட்
புனிற்றுப் பாய்ந்த வயிற்றுப் புண்ணினன்
கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
நிணநீடு பெருங்குடர் கையகத் தேந்தி
என்மக விருந்த விடமென் றெண்ணித்
தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து
சமணீர் காணுஞ் சரணெனச் சேர்ந்தேனை
இவணீ ரல்லவென் றெனவொடும் வெருண்டு
மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெனைக்
கையுதிர்க் கோடலிற் கண்ணிறை நீரேம்

---

௪௦. வடமொழியாளர் - பார்ப்பார், பார்ப்பனியை, "வடமொழியாட்டி" (௧௩. ௭௩) என்று பின்னர்க் கூறுவர்.

௪௧. மகள் - விளிப்பெயர்.

௪௪. கைவிடலீயான் - கைவிடான்; "காவலன் மகனோ கைவிடலீயான்" (௧௧. ௩௨) என்பர் பின்னும்; "காட்டிய தாதலிற் கைவிடலீயான்" (சிலப். ௧௩. ௮௫).

௪௭. புனிற்று - ஈன்ற அணிமையையுடைய பசு.

௪௮. கணவிரமாலை - அலரிமாலை, மணி. ௩. ௧௦௪.

௫௨. சமணீர்காள் - சமணர்களே.

௫௩. இவண் நீர் அல்ல என்று - இவ்விடத்திற்குரிய தன்மையன் றென்று.

௫௪. படிவம் - தவவேடம்; மாதவர் - சைனமுனிவர்.

௫௫. கையுதிர்க்கோடலின் - கையசைத்துப் போய்விடுகவென்று குறிப்பித்தலால், "காணமிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்" (௧௬. ௧௦) என்று பின்னும் வரும், இவ்வழக்கம் மலைநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது. கணநிறை நீரேம் - கண்களில் நிறைந்த நீரையுடையேமாய்.

(பி - ம்) ௪௧. 'கியனமவந்தனையேமகனென்றே' ௪௨. 'உகுத்தாங்கு' ௪௪. 'காதலினாதலிற்' ௪௬. 'திரிவேனொரு' ௪௭. 'வயிற்றுறு' ௪௮. 'கணவீரமாலை கைக்கொண்டன்ன' ௪௯. 'அடக்கி' ௫௩. 'இவணீரல்ல' ௫௬. 'படிமத்த' ௫௫ - ௬. 'கண்ணறை நீரென, மறவோரருளி லாருமிலோவென'

மறவோ ருளிரோ வாரு மிலேமெனப்
புறவோர் வீதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
மறுகுதோறு மாட மனைதொறும் புகூஉம்
அங்கையிற் கொண்ட பாத்திர முடையோன்
கதிர்சுடு மமயத்துப் பனிமதி முகத்தோன்
பொன்னிறத் திகழும் பொலம்பூ வாடையன்
என்னுற் றனிரோ வென்றவர் நோக்கி
அன்புட னளைஇய வருண்மொழி யதனால்
அருஞ்செவி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்ப்பித்துத்
தனக்குப் பாத்திர மென்கைத் தந்தாங்
கெனக்குற்ற விடுமை நீங்க
எடுத்தனன் றழீஇக் கடும்பசித் தலையறுதி
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயர் நீக்கிய தலைவன் றவமுனி
சங்க தருமன் றானெனக் கருளிய

---

௫௬. ஆரும் இலேம் - பாதுகாப்போர் யாரையுமில்லேம்.

௫௭ புறவோர் - புறத்திலுள்ளோராத

௫௯ பாத்திரம் - பிச்சைப்பாத்திரம். இதனைக் கோரகை யென்பர்

௬௦. இல்லறத்தோர் எல்லாருமுண்டபின்பு, பௌத்தசந்நியாசிகள் பகலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிச்சைக்குச் செல்லவேண்டுவது விதியாதலின், 'கதிர்சுடு மமயத்து' என்றார் இப்படியே, 'வெங்கதிர் ரமயத்து வியன் பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்" (௧௦. ௨௭ - அ), 'வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய" (௧௧. ௧௦௨ - ௩) என்று பின்னர் வருதல் காண்க.

௬௧ மருதந்துவரில் தோய்க்கப்பட்டு மஞ்சள்நிறமுள்ளதாதலால், 'பொன்னிறத் திகழும் பொலம்பூ வாடை' எனப்பட்டது, இதனைச் சீவர மென்பர்.

௬௩. அளைஇய - கலந்த, "அன்புடை நன்மொழி யளைஇ" (புறநா. ௨௩௨); "இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ், செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல்" (குறள், ௯௧)

௭௦. சங்கதருமன் . இதன் பொருள் புத்ததரும சங்கமென்னும் மூன்றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்பது.

(பி - ம்) ௫௭ 'சேர' ௬௦ 'கதிர்சுட்டமைத்து' ௬௩ 'அளைஇய ருண்மொழி' ௬௪ 'நிரைத்து குளிர்ந்து' ௬௬ 'இடுமை நீக்க' ௭௦ 'தானெனக் கருளிய'

எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொருள்
உலகநோன் பிறபல் கதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
இன்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த

எக எங்கோன் - எம்முடையசுவாமி இயல் குணன் - இயல்பாகவே தோன்றின குணங்களையுடையோன் ; " இறைவன் குரவனியல்குண னெங்கோன்" (சிலப் க௦ கஅச)

எஉ உலகநோன்பு - உலகசீலம் (மணி ரு கக) பலகதி உணர்ந்து - பல பிறப்புக்களிலும் பிறந்து பிறந்து உணர்ந்து, கதி - பிறப்பு " புத்தன் கைவந்த முத்தியைவிட்டுக் கன்மவசத்தாலன்றிக் கருணையாற் பரிசுத்த ஞானத்துடன் பலவிலங்கிற் பிறந்தும் இறந்தும் பிணிபட்டும் மூத்தும் தாமோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகுய்யக் கொண்டான்" என்றும் " கன்மவசத்தாற் பிறந்தானென்னில், விலங்காயப் பிறந்து பேசுதலும், யானை யாய மருப்பீதலும், முயலாய மாமஸமீதலும் பிறவும் நிகழா" (நீல சமய) என்றும் கூறுவர், புத்தன் கருணையாற் பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென்பதைப் புத்தஜாதகக் கதைகளிற் பரக்கக் காணலாம், " எறும்புகடை யயன் முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப் பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாது சூழ்போகி, எவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்று மிடரெய்தின், அவ்வுடம்பி லுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்", " மீனுருவாகி மெய்ம்மையிற் படிந்தனை, மானுரு வாகியே வானகுண மியற்றினை" (வீர யாப்பு கக, உதாரணங்கள்), " வானும் பரியாயு மரிணமாயும் வன்கேழற் களிறாயு மெண்காற் புள்மான், தானாயும் பணையெருமை யொருத்த லாயுந் தடக்கையிளங் களிறாயுஞ் சடங்க மாயு, மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ்சிங்க, மானாயுங் கொலைகளவு கட்பொய் காமம் வரைந்தவர்தா முறைந்தபதி மாணவூரே" (நீல சமய)

எங தான் சீவித்திருத்தல் தனக்கென்று நினையாமல் பிறர்க்கே உரிமை பூண்டொழுகுபவன், " மூன்றுரு பெருமைக்க ணின்றுரு முடிவெய்துகாறு, நன்றே நினைந்தான் குணமே மொழிந்தான் றனக்கென்று முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு தீக்கழுந்தா, னன்றே யிறைவ னவன்றாளசர ணங்க ளன்றே" (குண்டல கடவுள்) " இருட்பார விணைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்குங் காவலென, அருட்பாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுதலின்றளவும், மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும், பொதுவன்றி நினக்குரித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி", " தீதியல் புலியது பசிகெட வகைநின் திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை" (வீர யாப்பு கக, உதாரணங்கள்), " பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி" (கக. சுரு), " தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல்வன்" (உரு ககசு-எ) என்பர் பின்னும், ழ அகநா நிச. கரு

எச. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவத்தை உயிர்ப்பன்மைகள் அடையும்படி, மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை, " மன்பதை காக்குநின் புரைமை" (புறநா. உக௦)

(பி - ம்) எஉ. 'பலகெதியிழந்து' எங 'பிறர்க்குரை யாளன்'

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை சுக

எரு அருளறம பூணட வொருபெரும பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறபபட வுருடடிக
காமற கடநத வாமன் பாதம
தகைபா ராடடுத லலல தியாவது

எரு காருணியததைப பூணட ஒபபற்ற பெரிய மேற்கோளினுலே; அருளறம, நலலறம, காருணயம, தயாதருமம எனபன ஒருபொருட் சொற்கள, இதனை, "அஹிமஸா பரமோதாம" எனபதிற்காணக. கீதகோவிந்தத்தில் திருமாலின தசாவதாரததை எடுததுச சொலலிய, "வேதாநுததரதே" எனனும சுலோகததிற் பௌததாவதாரததின பெருமையைப பறறி, "காருண்யமாதந்வதே" எனறு ஸ்ரீஜயதேவர் பாராடடியிருககின றனா

எச - ரு எயதப பூணடவெனக. உயிாபபனமைகள இனபச செவவியை அடையுமபடி புததன அருளறமபூணடமையை, "உயிாகளெலலாம நீயோ தோனறினை நினனடி தொழுதேன" (கO · எ - கஉ), "மாதுயரெவவ மககளை நீககி, குனறக மருஙகில்" (கO . சுஉ - சு) எனறு இநநூலுளளே பினனா வருவனவறறாலுமுணாக

எசு அறககதிர ஆழி திறபபட உருட்டி - தருமசககாததை உலகததிற் பலவகையாக உருளசசெயது, தருமததைச சககரமாகக கூறியதற்கேறப, 'உருடடி' எனருா 'திறபபட' எனறதனுல, பலவகையாக அவன தருமோபதேசஞசெயதமை கூறியவாருயிறறு இது பறறியே புததனைத தருமசக்கரப்பிரவர்த்தனுசாரியனெனபா, "ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன" (கO சுக) எனபா பினனும, "அருளாழி நயநதோயநீ, அறவாழி பயந்தோய்நீ, மருளாழி துரநதோயநீ, மறையாழி புரநதோயநீ" (வீர யாபபு கக, உதாரணம)

எஎ காமறகடநத - மாரனைவெனற, மாரன - காமவிரோதிகளான இசசைகளை மனததில உணடாககும ஒருதேவன, மகாபோதி விருடசததினகீழே தவவொழுககமபூணடு நோறறிருககையில இவனுற செயயபபட்ட இடையூறுகளையெலலாம வெனறுமேமபடடு விளஙகினமையால, புததனை, 'காமற கடநத வாமன' எனருா, "மாரனை வெலலும வீர நினனடி" (சுக . சுக), "போதி மாரனை வெனறு வீரனுகி" (ஙO கO - கக) எனறு பினனா வருதலகாணக 'மாரன' எனபதறகுபபொருள மனமதனஅனறெனபது பௌததசமய மாபாதலால, இநநூலிற காமனெனறு வருமிடமெலலாம மாரனெனறு பொருளகொளக வாமன - புததன, அழகுள்ளவனெனறுபொருள பாதம - பாதததை.

எO - எஎ அருளிய பாதம

எஅ தகை பாராட்டுதல் எனபன, ஒரு சொனனீரவாயத துதிதத லென்ற பொருளிலவநதன யாவதும - சிறிதும.

(பி - ம்.) எரு - சு ' பூடகை, யறககதிர' எஅ 'அலலதை யாவதும'

மிகைநா வில்லேன் வேந்தே வாழ்கென
அருசொ லாயிழை நின்றிற மறிந்தேன்
வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
றப்பொழி லாங்கவ னயாந்து போயபின்
பளிக்கறை திறந்து பனிமதி முகத்துக்
களிக்கயல் பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
கற்புத் தானில ணற்றவ வுணர்விலள்
வருணக் காப்பிலள் பொருள்விலை யாட்டியென
றிகழ்ந்தன னாகி நயந்தோ னென்னாது
புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்சம்
இதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை
இதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
மதுமலர்க் குழலாள் மணிமே கலைதான்
சுதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையுள்
இந்திர கோடணை விழாவணி விரும்பி

---

௭௯. மிகைநா - மிகைக்கின்ற நா, மிகைத்தல் - வேறு பொருள்களைச் சொல்லுதல்; "காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு, நாம மல்லது நவிலா தென்னா" (சிலப். ௧௦ · ௧௯௬ - ௭)

௮௦ நின்றிறம் - நின்வரலாறு

௮௩. அப்பொழில் - அப்பொழிலில். அயாந்து - தன்னைமறந்து, விரும்பியென்றுமாம், மணி. ௫ ௧௨௩

௮௫ களிக்கயலென்றது கண்களை

௮௭ வருணக்காப்பு - வருணத்திற்கேற்ற காவல், வருணமாகிய காவலென்றுமாம் பொருள் விலையாட்டி - விலைமாது

௮௮ நயந்தோன் - விரும்பினோன்

௯௧ தன்னென்றது, காமத்தை

௯௪. இந்திர கோடணை விழா (இந்திர கோடணையாகிய விழா) - இந்திரவிழா. பலவகைப்பட்ட முழக்கங்களையுமுடைமையின் விழா, கோடணையெனப்பட்டது, கோடணை - முழக்கம், அலங்காரமென்றும் கூறுவர்; "இந்திர கோடணை யிந்நகர்க் காண, வந்தேன்", "இந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்" (மணி. ௭, ௧௭ - ௮, ௧௭ . ௯௧.)

(பி - ம்) ௭௯. 'நாவில்லென வேந்தே' ௮௪ 'பகாமதிமுகத்து' ௮௬ 'நற்றவப்புணர்விலள்' ௮௭ 'வருள்க காப்பிளம் பொருண்முலை யாட்டி' ௮௯ 'பின்னாப்போன' ௯௧. 'கெடுகவிதன்றிறமென'

வநது காண்குறூஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத துறையுமோா பைநதொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலஙகொண் டோங்கிய
புலவன் றீாததன் புணணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயாநதோ யென்கோ
குற்றங் கெடுததோய் செற்றஞ செறுததோய்
முறற வுணாநத முதலவா வென்கோ
காமற கடநதோ யேம மாயோய
தீநெறிக கடுமபகை கடிநதோ யென்கோ
ஆயிா வாரத தாழியந திருநதடி
நாவா யிரமிலே னேததுவ தெவனென
றெரிமணிப் பூஙகொடி யிருநில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத தோதியி னொதுங்கி
நிலவரை யிறநதோா முடஙகுநா நீடடும

கூசு பூ மணி சு கூ ஒா பைநதொடியாகி - ஒரு பெணவடிவு கொண்டு

கூஎ மணியறைப பீடிகை - பளிககறையிலுள்ள பாதபீடத்தை

கூகூ உலகநோனபு : மணி ரு எஉ

க00 குறறம - காமவெகுளி மயககஙகள், "யாமே லுரைதத பொருள்கட் கெலலாம, காமம வெகுளி மயககங காரணம" (கூ0 : உருஉ - ரு) என று பினனாக கூறுவா, "பூமகனே முதலாகப புகுநதமா ரெணடிசையும, தூமலரா லடிமலரைத தொழுதிரநது வினவியநாட், காமமுங கடுஞ சினமுங கழிபபரிய மயகக முமாயத, தீமைசால் கட்டினுக்குத திறற்கருவி யாயககிடநது, நாமஞசாா நமாகளுககு நயபபடுமா றினிதுரைததுச, சேமஞ சாா நனனெறிககுச செலலுமா றருளினையே" (வீர. யாபபு கக, மேற்)

க0க முறறவுணாநத முதலவா - சாவஜஞா

க0உ எமமாயோய - பாதுகாவலாக உளளோய, ஏமம - இனபமு மாம

க0ங தீநெறியாகிய கடுமபகை, தீநெறி - கெட்டவழி

க0ச. இவனுடைய பாதததில் ஸகஸ்ராரசக்கரரேகையுணடெனபா

க0ரு. ஏததுவது எவன - துதிபபது எததனமையது, எனனுவில அடஙகுவதனறு எனறபடி, மணி கக ' எக - உ

க0எ. ஓதியின - மெயஞஞானததுடன

க0அ நிலவரை இறநது - நிலவெலலையைக கடநது. ஓா இடைச சொல நீட்டும - நீட்டுகினறாள், சொல்லுகினறாளெனறபடி

(பி - ம்) கூரு. 'மணிமேகலைதான்' கூகூ. 'உலவாநோனபின' க00 'குற்றஙகடிநதோய்' க0ங. 'கடநதோயென்கோ' க0ச 'நாமததாழியன் றிருந்தபடி' க0ரு 'நாவாயிரமிலமேததவஃதெவனென' க0எ. 'திரிவ தொததியினொதுங்கி', 'திரிவதோதியினேதி' க0அ 'முடஙகுணநீட்டும'

புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி
பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப்
புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
வாயின் மருங்கி யன்ற வான்பணைத் தோளி
தருநிலை வச்சிர மெனவிரு கோட்ட
மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
ஆர்புனை வேந்தற்குப் பேரள வியற்றி
ஊழி யெண்ணி நீடுநின் றோங்கிய
ஒருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
குணதிசை மருங்கி னாண்முதிர் மதியமும்
குடதிசை மருங்கிற் சென்றுவீழ் கதிரும்
வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெய்தலும்

இனி, நிலவெல்லையைக் கடந்தோராகிய தேவர் தலைகுனிவதற்குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றாளென்றுமாம்.

௧௦௯. புலவரையிறந்த - அறிவின் எல்லையைக் கடந்த, "புலவரை யிறந்தோய் போகுதல் பொறேனென" (சிலப். ௨௮ : ௧௭௪) புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௧௧௨. ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்களில் ஒன்று, அஃது, ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்து மறையுஞ் சூட்டென்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் (சீவக. ௧௦௫), குருவித்தலையென்பர் அடியார்க்குநல்லார் (சிலப். ௧௫ : ௨௧௭) இஞ்சி - மதில்.

௧௧௩. பணை - மூங்கில். இது தோரணகம்பமெனப்படும்.

௧௧௦ - ௧௩. அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும், பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்.

௧௧௪. தருநிலை - கற்பகதரு நிற்குங்கோயில், வச்சிர (நிலை) - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில்.

௧௧௬. வேந்தன் - சோழன் "பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்பப் பனைவகுத்து" (நெடுநல். ௭௮)

௧௧௪ - ௮. இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலாகிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

௧௧௯. குணதிசை - கீழ்த்திசை. ௧௨௧. தோடு - காதணிவிசேடம்.

௧௨௨. வெள்ளறு - இகழ்ச்சியற்ற. பெய்தலும் - அணிந்துகொள்ளவும்.

(பி - ம்.) ௧௧௦. 'நனமலர் துறந்த' ௧௧௨. 'மனமணிமேகலை' ௧௧௬. 'நெடிநகர்க்கு' ௧௧௭. 'நீடுகின்று' ௧௧௯. 'குணறிசை'

அன்னச சேவ லயாநதுவிளை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத தாமரை யடக்கப
பூமபொதி சிதையக கிழிததுப பெடைகொண
டோஙகிருந தெஙகி னுயர்மட லேற
அன்றிற பேடை யரிககுர லழைஇச —
சென றுவீழ பொழுது சேவற கிசைபப
பவளச செஙகாற பறவைக கானததுக
குவளை மேயநத குடககட சேதா
முலைபொழி தீமபா லெழுதுக ளவிபபக
கன றுநினை குரல மன றுவழிப படா
அநதி யநதணா செநதீப பேணப
பைநதொடி மகளிா பலாவிளக கெடுபப
யாழோா மருதத தின்னாம புளாக
கோவலா முலலைக குழன்மேற கொளள
அமாக மருஙகிற கணவனை யிழநது

---

௧௧௯ - ௨௨. மதியமும கதிரும முறையே வெளளிததோடும பொற றோடுமாகத திருமுகததிறபெயதலும

௧௨௧ - ௨௨ பூஙகொடி தோளி முகவாட்டி அவள், திருமுகம பொலி யபபெயதலும, சூரியன அததமிககவு மெனறபடி

௧௨௩ அயாநது - மெயமமறநது, விருமபியெனறுமாம

௧௨௩ - ௬ அனனசசேவல பெடைகொணடு தெஙகின மடலேற

௧௨௭. அரிககுரல - மெல்லிய குரலால அழைஇ - அழைததது.

௧௨௭ - ௮ பேடை, அழைஇப பொழுதைச சேவற்கு இசைபப

௧௨௯ செஙகாற் பறவை - அனனபபுள் கானமெனறூா மிகுதிபற்றி

௧௩௦ சேதா - செவவிய பசு ௧௩௨ குரல - குரலவாய

௧௩௦ - ௩௨ சேதா பால துகளையவிபபக குரலவாயப படா, “ஆன கணம, கனறுபயிா குரல மனறுநிறை புகுதா” (குறிஞ்சி. ௨௧௭ - ௮), “கற வைதம பதிவயிற, கனறமா விருபபொடு மன்றுநிறை புகுதா” (கலி ௧௧௯), “மதவுநடை நலலான, வீஙகுமாண செருதத தீமபால பிலிறறக, கனறுபயிா குரல மனறுநிறைபுகுதரு, மாலையும” (அகநா ௧௪)

௧௩௬ முலலை - முலலைபபண, “குழலவளா முலலையிற கோவலா தமமொடு, மழலைத தும்பி வாயவைதது ஊத” (சிலப். ௪ · ௨௫ - ௬.)

௧௩௭. அமரகம - போாககளம.

(பி - ம்) ௧௨௫ ‘பூமபொறிசிதையக’ ௧௨௬ - ௭ ‘எறி, யனறிற பேடை யரிகுரலளைஇ’ ௧௩௨ ‘குரனமனறு’ ௧௩௬ ‘முலலை குழன்மேல வைபப’

தமரசம புகூஉ மொருமகள போலக
கதிராறறுப படுதத முதிராத துன்பமோ
டநதி யென்னும பசலைமெய் யாட்டி
வநதிறுத தனளான் மாநகா மருஙகென்.

ரு.—மணிமேகலாதெயவம வந்துதோனறியகாதை முற்றிற்று

கஙஅ தமரகம - தமமவாகளிடம

கஙகூ கதிராறறுபபடுதத - சூரியனைபபோககிய

கசO அநதிபபொழுதாகிய மஙகை பசலை மெயயாட்டியென்றா, கணவனைப பிரிநதாளெனபது புலபபட

கசக இறுததனள - தஙகினள

கசO - சக பசலை மெயயாட்டி மாநகாமருஙகு வநதிறுததனள

க - கசக இளமபொறபூஙகொடி உருவம பெயாபப, சூழவோன சுதமதி முகநோககி உரையென, உரைபப, அகலவோன எயதியது உரையென, கேட்டருள, சஙகதருமனருளிய வாமனபாததததைப பாராட்டுதலலலது மிகைநாவலலேனென, அவன போயபின, மணிமேகலை சுதமதியொடு நினற வெலலையுள, மணிமேகலாதெயவம, பைநதொடியாகிய பீடிகையை வலஙகொணடு ஓஙகி ஒதுஙகி நாட்டும, நீட்டப புகாரெனும பூஙகொடி பெயதலும, பசலைமெயயாட்டி முதிராத துனபமொடு நகாமருஙகு வநதிறுத தனளெனறு முடிகக

ஆறுவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

[ஆறுவது மணிமேகலை தனககு
மணிமேகலாதெயவம சககரவாளக கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபலலவததுக கொணடுபோனபாட்டு]

அநதி மாலை நீஙகிய பின்னா
வநது தோனறிய மலாகதிா மணடிலம
சானறோர் தஙகணெயதிய குறறம

உ மலாகதிா மணடிலம - சநதிரமணடிலம

ரு சானறோா - உயாநத குடியிறபிறநத மேனமககள எயதிய - உணடாகிய

(பி - ம்) கசO 'பூட்டி' உ 'மணடலம'

தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
மாசறு விசும்பின் மறுநிறங் கிளர
ஆசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர்
வெள்ளிவெண் குடத்துப் பால்சொரி வதுபோற்
கள்ளவிழ் பூம்பொழி லிடையிடைச் சொரிய
உருவு கொண்ட மின்னே போலத்
திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியள்
ஆதி முதல்வ னறவாழி யாளவோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்திப்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகிச்

௪ தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து.

௫ மாசு - குற்றம் விசும்பு - ஆகாயம் மறு - களங்கம் நிறம் கிளர - நிறம் விளங்கித் தோன்ற, நிறம் - மார்பு என்றுமாம்.

௩ - ௫ சந்திரனிடத்துள்ள தூய்மையாலும், தான் அதற்கு மாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம், இது, "குடிப்பிறந்தார்" (௯௫௭) என்னும் நூலின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தையும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க, "அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்கும், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்" (நாலடி ௧௫௧)

௬ ஆசு - குற்றம் தண்கதிர் - நிலாவை

௭ சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை

௨ - ௮ மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பால்சொரிவதுபோலத் தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாநிற்க

௯ இல்பொருளுவமம்

௰ இந்திரவில்லைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத் தருகின்ற திருமேனியையுடையளாய், "திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்" (சிலப் ௧௫ ௧௫௬) இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுமென்பது புலப்படாமையினால், அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று, "மற்றவன் றேவ னாகி வானிடு சிலையிற் றோன்றி" (சீவக ௩௫௧), "வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற், கானிலந் தோயாக் கடவுளை" (நாலடி கடவுள்)

௧௧ மு மணி. ௰. ௬௧ அறவாழியாள்வோன் - புத்தன்

௧௨ பாதபீடிகை - உவவனத்திற் பளிக்கறையிலுள்ள பாதபீடம் பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி

௧௩. மு மணி ௫ : ௬௬

(பி - ம்) ௪. 'விளக்கும்' ௭ 'குடத்திற்பால்' ௮ 'பூம்பொழிலிடையே சொரிய' ௯ - ௰ 'உருவுகண்டமின்னே போன்று, திரு'

சுதமதி நலலாண் மதிமுக நோககி
ஈஙகு நின்றீ ரெனனுற றீரென
ஆஙகவ ளாஙகவன கூறிய துரைததலும
அரசிளங குமர னாயிழை தனமேல
தணியா நோககந தவிாநதில னாகி
அறததோா வனமென றகன்றன னாயினும
புறததோா வீதியிற பொருநதுத லொழியான்
பெருநதெரு வொழிததுப பெருவனஞ சூழநத
திருநதெயிற குடபாற சிறுபுழை போகி
மிகக மாதவா விருமபின ருறையும
சககா வாளக கோடடம புககாற
கஙகுல கழிபபி னுங கடுநவை யெயதா
தஙகுநீா போமென றருநதெய்வ முரைபப

---

௧௫ நினறீரெனறது, மணிமேகலையையும உளபபடுததி எனனுற றீா - யாது துனபமுறறீா? என - எனறு மணிமேகலாதெயவம கேடப

௧௦ - ௧௫ மேனியள, ஏததி ஆகி நோககி எனனுறறீரெனவெனக

௧௬ அவள - சுதமதி அவன - உதயகுமரன. கூறியது - "சிததிரா பதியாற சோதலு முணடு" (மணி ௫. ௮௨) எனறது

௧௭ ஆயிழைதனமேல - மணிமேகலையிடதது

௧௯ அறததோா வனமெனறு - முனிவாகள உறைகினற வனமெனறு நினைநது

௨௦ புறததோா வீதியில-புறததிலுளளவாகளுடைய வீதியினிடததே

௧௭ - ௨௦ குமரன தவிாநதிலனாகி அகன்றனன, ஆயினும வீதியிற பொருநதுதலொழியானெனக

௧௯ - ௨௦ மணி ௫ ௫௬ - ௭

௨௧ பெருநதெருவெனறது முனபு கூறிய புறததோா வீதியை

௨௨ பூ மணி. ௭, ௮௯ எயில - மதில குடபாற சிறுபுழை - மேறறிசையினிடததேயுளள சிறியநுழைவாயில்

௨௩ - ௪ மணி ௧௫: ௩௧ - ௨, ௧௭ ௭௫ - ௯, ௨௨ ௫ - ௬

௨௫ கடுநவை யெனறது உதயகுமரனாற படுபபடுதலை

௨௬ அஙகு - சககரவாளககோடடததிடததே

௧௬ - ௨௬ அவள உரைததலும, அருநதெயவம, அரசிளங குமரன பொருநதுத லொழியான், ஆதலாற போகிப புககாற கடுநவை யெயதாது, நீா அஙகுபபோம எனறுரைபபவெனக

(பி - ம்) ௧௪ 'நலலாடனமுகம' ௧௮ 'தவிாவிலனாகி', 'தணிநதில னாகி' ௧௯. 'வனமென. னாயினும' ௨௧ 'ஒழிததுபபெருவனஞ' ௨௫ - ௬ 'எயதாவஙகுநீாபோ மெனவருந'

வஞ்ச விஞ்சையன் மாருத வேகனும்
அஞ்செஞ் சாய லீயு மல்லது
நெடுநகர் மருங்கி னுள்ளோ ரெல்லாம்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார்
சக்கர வாளக் கோட்ட மஃதெனப்
மிக்கோ யாய் கூறிய வுரைப்பொரு ளறியேன்
எங்ஙன் சாரண மென்னை யோவென
ஆங்கதன் காரண மறியக் கூறுவன்
மாதவி மகளொடு வல்லிருள் வரினும்
நீகே ளென்றே நேரிழை கூறும்
நாமப் பேரூர் தன்னொடு தோன்றிய
ஈமப் புறங்கா டீங்கித னயல
ஊரா நற்றே ரோவியப் படுத்துத்
தேவர் புகுதரூஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலும்
நெல்லுங் கரும்பு நீருஞ் சோலையும்
நல்வழி யெழுதிய நலங்கிளர் வாயிலும்
வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத்
துள்ளுரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும்
மடித்த செவ்வாய்க் கடுத்த நோக்கிற்
றொடுத்த பாசத்துப் பிடித்த சூலத்து

---

௩௧ அஃது சக்கரவாளக்கோட்டமென்று
௩௩ என்னையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப
௩௪ கூறுவல் - கூறுவேன்
௩௫ - ௬ மாதவிமகளொடு நீ கேள நேரிழை - மணிமேகலா தெய்வம்
௩௮ ஈமப்புறங்காடு - மயானம், ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, "கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல்" (புறநா. ௨௪௫) இதன் - இந்த உவவனத்தின் புறங்காடு இதன் அயலிடத்துள்ளது
௩௯ ஊராநற்றேர் - விமானம் ஓவியப்படுத்து - சித்திரம்போல ஆகாயத்தே நிற்கும்படி செய்து
௪௩ வெள்ளிவெண்சுதை - மிக்க வெண்மையையுடைய சுண்ணச்சாந்து இழுகிய - பூசிய
௪௪ உரு - வடிவங்கள் வெள்ளிடை - வெளியான இடம்
௪௫ கடுத்தநோக்கு - கோபித்துப்பார்த்த பார்வை
௪௬ தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு, மணி ௧ ௨௫

(பி - ம்.) ௨௮ 'சாயனீயும்' ௩௧ 'கோட்டமீதென' ௩௩ 'என்கொலோவென' ௩௮. 'ஈமப்பெருங்காடு' ௩௯ 'ஓவியக்கப் படுத்து' ௪௨ 'நல்லவழி யொழுகியநலங்' ௪௩ 'எழுதியமாடத்'

நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலும்
நாற்பெரு வாயிலும் பாற்பட் டோங்கிய
காப்புடை யிஞ்சிக் கடிவழங் காரிடை
உலையா வுள்ளமோ டுயிர்க்கடன் இறுத்தோர்
தலைதூங்கு நெடுமரந் தாழ்ந்துபுறஞ் சுற்றிய
பீடிகை யோங்கிய பெரும்பலி முன்றில்

---

௪௭. நெடுநிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றத்தையுடைய பூத வடிவம், என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பர். மண்ணீடென்பதற்குச் சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவையென்பது பொருள், "பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" (௬. ௨௦௦), "ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணரேன்" (௧௮ : ௧௫௬) என இந்நூலுள்ளும், "கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்" (௫ ௩௦) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் வருதல் காண்க. மண் - சுதை, "மண்மாண் புனைபாவை யற்று", "மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்" (குறள், ௪௦௭, ௫௭௬)

௪௮. நாற்பெருவாயிலும் - செழுங்கொடிவாயிலும் நலங்கிளர்வாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும். பாற்பட்டு - பகுதிப்பட்டு.

௪௯. காப்பு - காவல். கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் உலவுகின்ற அரிய இடம்; என்றது மயானத்தை.

௪௮ - ௯. ஓங்கிய ஆரிடையெனக்.

௫௦. உலையாவுள்ளமொடு - தளராத உள்ளத்தோடு. உயிர்க்கடனிறுத்தோர் - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோர்; உயிர்க்கடனிறுத்தலை, சிலப். ௫. ௭௭ - ௮ - ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க. இவர்களை, மயானவாசினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷதாரிகளென்றும், காபாலிகமதத்தினரென்றும் கூறுவர், இஃது அவிப்பலியெனப்படும், "சிரந்தெரிந்தன வறிந்தரிந்துகுவை செய்த பைரவர்கள் செந்நிலம், பரந்தெரிந்துபொடி செய்ய மற்றவை பரிக்க வந்தவர் சிரிப்பரே" (தக்க. ௫௧)

௫௧. தலைதூங்கு நெடுமரம் - உயிர்க்கடனிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப்பெற்ற நீண்ட மரங்கள்; பலிகொடுப்போர் சிகையை மரத்தில் முடிந்துவிட்டுத் தலையையரிந்து தூக்கைக்குப் பலிகொடுத்தல் மரபாதலால் இங்ஙனம் கூறினர், "வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசைதோறுந் திசைதோறும், விழித்து நின்று தூங்குதலை சிரிப்பனகண் டுறங்குதலை மறந்திருக்குஞ் சுடாக்கட் சூரப்பேய" (கலிங்க. கோயில். ௨௧). இதுபோன்ற ஒழுக்கம், வடநூலில் தசகுமார சரித்திரத்தில் உபகாரவர்மாவின் சைசவவிருத்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பர்.

௫௨. பீடிகை - பீடம். பெரும்பலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலெனக்.

(பி - ம்.) ௪௭ 'நெடுநிலைநிறை மண்ணீடு நின்றவாயிலும்' ௪௯ 'கடிவழக்கர்' ௫௦ - ௫௧ 'உயிர்க்கடவத்தோர்தலைதூங்கு'

காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்
அருந்தவர்க் காயினு மரசர்க் காயினும்
ஒருங்குடன் மாய்ந்த பெண்டிர்க் காயினும்
நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி
இறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த
குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்
அருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமும்
நிறைக்கற் றெற்றியு மிறைக்களச் சந்தியும்

---

௫௧ காடமர்செல்வி - துர்க்காதேவி, சண்டிகை யென்றுங் கூறுவர் (மணி ௧௮ ௧௧௫), கானநாடியென்பர் (தக்க ௫௪, ௮௦) கோட்டம் - கோயில் "கோளி யாலமுங் கோழரை மரங்களுங் குழுமித், தூளி யார்ந் தெழு சுடலையு முடலமுந் துவன்றி, மீளி யாக்கைய தாக்கியுண் பேய்க்கண மிகைசூழ், கூளி தாயக்கென வாக்கிய கோட்டமொன் றுளதே" என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளாலும் பரணிச்செய்யுட்களாலும் மயானத்தில் துர்க்கை யாலயம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது

௫௦ - ௫௧ இறந்தோருடைய தலைகள் தூங்குகின்ற மரங்களாற் சுற்றப்பட்டுப் பலிபீடிகை ஓங்கிய முன்றிலையுடைய கோட்டம்

௫௫ ஒருங்குடன்மாய்ந்த பெண்டிர் - கணவனுடன் இறந்த மகளிர்

௫௪ - ௫ ஆயினும் ஓர் எண்ணிடைச்சொல், "பொதியி லாயினு மிமய மாயினும், புகாரே யாயினும்" (சிலப் ௧ ௧௪ - ௬) என் புழிப்போல,

௫௬ நால்வேறுவருணம் - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்

௫௭ இறந்தோர் மருங்கில் - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮ குறியவும் நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த, சிலப் ௨௭ ௧௫

௫௧ சுடுமண் - செங்கல் கோட்டம் - அறை, "சமப் புறங்காட், டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்" (௬ ௧௬௫ - ௬) என்பர் பின்னும்

௫௮ - ௯ கண்டன்ன கோட்டம்

௬௦ பெறுதற்கரிய திறலையுடைய தெய்வங்களையுடைய, திருந்திய பலியிடுதற்குரிய தூண்கள் கந்தம் ஸ்கந்தமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு "இலங்கொளிக் கந்தமும்" (மணி ௨௪ ௧௬௨), "கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" (புறநா ௫௨)

௬௧ நிறைக்கற்றெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய திண்ணை மிறைக்களச்சந்தி - வளைந்த இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடினசந்து, மிறை-வளைவு, "மிறைக்கொளி திருத்தி னேனே" (சீவக ௨௮௪)

(பி - ம்) ௫௫ 'பெண்டிரக' ௫௯ 'சுடுமணோங்கிய' ௬௧ 'நிறைகற் றெற்றியு மிறைகளச்'

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவலர்
உண்டுகண் படுக்கு முறையுட் குடிகையும்
தூமக் கொடியுஞ் சுடாத்தோ ரணங்களும்
ஈமப் பந்தரு மியாங்கணும் பரந்து
சுடுவோ ரிடுவோர் தொடுகுழிப் படுப்போர்
தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்
இரவும் பகலு மிளிவுடன் றரியாது
வருவோர் பெயர்வோர் மாறாச் சும்மையும்
எஞ்சியோர் மருங்கி னீமஞ் சாற்றி

---

௬௨ மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மட்கலம்; இரக்கும் பாத்திரமென்றுங் கூறுவர்; "கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென", "பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்", "ஏலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை" (புறநா. ௧0௩, ௧௧௫, ௧௭௩) காவலர் - மயானங் காப்போர்.

௬௩ குடிகை - பர்ணசாலை; 'குடீகா' என்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர், இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது.

௬௪ தூமக்கொடி - புகையொழுங்கு, "மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி" (புறநா. ௫௨)

௫௩ - ௬௫. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக் கோட்டமும், பலிக் கந்தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும், பந்தரும், யாங்கணும் பரந்தென்க.

௬௬ சுடுவோர் - பிணங்களைச் சுடுவோர். இடுவோர் - கொணர்ந்து அவற்றைச் சும்மா போகடுவோர். தொடுதல் - தோண்டுதல், மணி. ௧௬ ௨௫.

௬௭. தாழ்வயின் அடைப்போர் - பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்களை அடைத்துவைப்போர்; தாழ்வயின் - தாழ்ந்த இடம். தாழியிற் கவிப்போர் - பிணங்களைத் தாழியினுள்ளே கவிப்போர், இதனை, "தேவருலக மெய்தினோ னாதலின், அன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி" (௨௨௮), "கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த" (௨௩௮) "ஈமத் தாழி யகலி தாக வனைமோ" (௨௫௬), "தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே" (௩௬௪) எனவரும் புறநானூற்றுப் பாடல்களாலுணர்க, இத்தாழி, முதுமக்கட்டாழி யெனவும் வழங்கும்.

௬௮ இளிவுடன் - அருவருப்புடன். ௬௯ சும்மை - ஒலி.

௭0 எஞ்சியோர் - சீவித்திருப்போர். ஈமஞ் சாற்றி - ஈமமுண்டென் பறைச் சொல்லி.

(பி - ம்) ௬௭ 'காழ்வயினடைப்ப' ௬௮ 'இரவும் பகலுமேயாவிடி னறிவரு' ௭0 'எஞ்சினார்மருங்கினேமஞ்சாற்றி'

நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நெய்த லோசையும
துறவோ ரிறந்த தொழுவிளிப் பூசலும
பிறவோ ரிறந்த வழுவிளிப் பூசலும
நீண்முக நரியின் றீவிளிக் கூவும
எ௫ சாவோரப் பயிருங் கூகையின் குரலும
புலவூண் பொருந்திய குராலின் குரலும
ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும
நன்னீரப் புணரி நளிகட லோதையின்
இன்னா விசையொலி யென்றுநின் றறாஅது

எக. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஓசையும், "ஓரி னெய்தல் கறங்கக் வோரீ, லீர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப" (புறநா கக௪), "பல லவாக கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல், கல்லென வொலிக்குங் காடு" (பு - வெ உஎ௪)

எ௨. தொழுவிளிப் பூசல் - துதிமுழக்கம், துறவோராதலால், தொழுதல் கூறப்பட்டது

எ௩ பிறவோர் - இல்லறத்தோர்

எ௫ இறப்போரை அழைக்கும் போர்நதையின் ஒலியும், போர்நதை செத்தோரை அழைக்குமென்றும் கூறுவர், 'போழ்வாய்க்கூகை சுட்டுக குவியெனச் செத்தோரப் பயிரும், கள்ளியம் பறந்தலை" (புறநா உ௪0)

எசு குரால் - கோட்டான்

எஎ உணவாகத் தலைமூளையைக் கடித்துண்ட ஆண்டலைப் பறவைக ளின் குரலும், ஆண்டலைப் பறவை - ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவ முள்ள ஒருவகைப் பறவை, இதனை, "நீண்ட பலிபீடத்தி லரிந்துவைத்த நெடுங்குஞ்சிச் சிரத்தைத்தந் தினமென்ன றெண்ணி, யாண்டலைப் புள்ளுக ணைந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலுமச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ" (கலிங்க கோயில் பாடியது, கசு) எனபதனாலுணர்க, "அழுகுரற் கூகையோ டாண் டலை விளிப்பவும்" (பட்டின உ௫அ), "ஆண்டலை பாட" (முத்தநிருப் ௩), "சுமந் தாமமு மெரியினு மிருளொடு விளக்கா, ஊமைக் கூகையு மோரியு முறழ்றழ கதிக்கும், யாமத் தீண்டிவந் தாண்டலை மாணபில வழைக்கும், தீமைக் கேயிட ஞயதோர் செம்மலை யுடைத்தே" (நீல தருமம் ௩), தக்க உ௩௪ - ஆமதாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க

எஅ புணரி நளி கடல் - அலைகள் செறிந்த கடல் ஒதையின் - ஓசை யைப்போல

எகூ. இன்னா இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்

சுக - எகூ மாரூச சுமமையும், நெய்தலோசையும், தொழுவிளிப

(பி - ம்.) எ௩ 'வாழுவிளிப் பூசலும்' எ௪. 'வீழ்முகநரியின் றீவிளிக் குரலும்' எசு புலாலூண்பொருந்திய குராலூண்குரலும்' எஎ 'ஊன் றலைதுற்றிய' எஅ 'நளிர கடல்'

தானறியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்கிக்
கானறையுஞ் சூரையுங் கள்ளியு மடர்ந்து
காய்பசிக் கடும்பேய் கணங்கொண் டீண்டு
மாலமர் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும்
வெண்ணிணந் தடியொடு மாந்தி மகிழ்சிறந்து
புள்ளிறை கூரும் வெள்ளின் மன்றமும்
சுடலை நோன்பிக ளொடியா வுள்ளமொடு
மடைதீ யுறுக்கும் வன்னி மன்றமும்
விரத யாக்கைய ருடைதலை தொகுத்தாங்
கிருந்தொடர்ப் படுக்கு மிரத்தி மன்றமும்

பூசலும், அழுவிளிப்பூசலும், கூவும், குராலும் குரலும், குராலும் ஆகிய இன்னாவிசைகள் அறாதிருக்கப்பெற்று

௪௦ - ௪௧ தானறி முதலிய மரவிசேடங்கள் நெருங்கப்பெற்று

௪௨ காய்பசி - மிக்கபசி (மணி ௬ : ௧௧௭, மணி ௧௧ ௯௯.) கணம் - கூட்டம்

௪௩ மால - மேகம் சினை - கிளை பல பேய்கள் கூட்டங்கொண்டிருத்தற்கு இடமானதுபற்றி வாகையடி, மன்றமெனப்பட்டது பின் வருவனவற்றையும் இப்படியே கொள்க ஊருக்கு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியை மன்றமென்பர் நச்சினார்க்கினியர், முருகு ௨௨௬

௪௪ தடி - தசை மாந்தி - உண்டு

௪௫ புள் - பேராந்தை, கோட்டான், கழுகு, பருந்து, காக்கை, ஆண்டலைப்புள் முதலியவை இறைகூரும் - தங்குதல் மிக்க வெள்ளில் - விளாமரம்

௪௬ சுடலை நோன்பிகள் - காபாலிகர், "இறைவி சோட்டத்து வீரிரு திங்கள் தக்கவை உறையு ளாகவவ் வுறையுளுங் காட்டக்க துறைவான், பொறையு மாற்றலும் பூமியு மேருவு மனையான், சிறைசெய் சிந்தையா னந்தமில் பொருள்களைத் தெரிந்தான்" (௫௩ம் ௭) என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளால் முனிசந்திரனென்ற ஒரு முனிவன் மயானத்திலிருந்து தவஞ்செய்தானென்று தெரிகிறது ஒடியாவுள்ளம் - தளராத உள்ளம்.

௪௭ மடை - சோறு வன்னி - வன்னிமரம்

௪௮. உடைத்தலைகளைச் சேர்த்து

௪௯ இருந்தொடர்ப்படுக்கும் - பெரிய மாலைகளாகச் செய்யும் இரத்திமன்றம் - இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றம், "இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்து" (புறநா ௩௪)

(பி - ம்.) ௪௦ 'ஒடுவையு முழிஞ்சிலு மொடுங்கிக' ௪௧ 'காரையுஞ்', 'கள்ளியும் படர்ந்து' ௪௩ 'ஆலம் பெருஞ்சினை வாகை மன்றம்' ௪௪ 'வெண்ணிணக் குடியொடுமாந்தி' ௪௫ 'வெள்ளிடை மன்றம்' ௪௯ 'இருந்துடி படுக்கும்'

பிணந்தின் மாக்க ணிணம்படு குழிசியில்
விருந்தாட் டயரும் வெள்ளிடை மன்றமும்
அழற்பெய் குழிசியும் புழற்பெய் மண்டையும்
வெள்ளிற் பாடையு முள்ளீட் டறுவையும்
பரிந்த மாலையு முடைந்த கும்பமும்
நெல்லும் பொரியுஞ் சில்பலி யரிசியும்
யாங்கணும் பரந்த வோங்கிரும் பறந்தலை
தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வர்
ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
முதியோ ரென்னா னிளையோ ரென்னான்
கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவும்
அழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டும்

---

௯௦ குழிசி - பானை

௯௧. வெள்ளிடை மன்றம் - வெளியான இடத்தையுடைய மன்றம், “உள்ளுநர்ப் பனிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமும்” (சிலப். ௫ ௧௧௭)

௯௨ புழல் - ஒருவகைச் சிற்றுண்டி

௯௩ வெள்ளிற் பாடை இருபெயரொட்டு உள்ளீட்டறுவை - உள்ளே பண்டங்கள் இடுதலைப்பெற்ற உறி, “சுவனமே லறுவையும்” (சிலப் ௧௦ ௯௮) அறுவை - சீலையெனின், உள்ளீடுடையுடைய கிழியுமாம்

௯௪ பரிந்த மாலை - பாடையிற்கட்டி அறுத்தெறியப்பட்ட மாலை, “வெள்ளின் மாலையும் விரிந்தவெண் டலைகளுங் சரிந்த, கொள்ளி மாலையுங் கொடிபடு கூறையு மகலும், பள்ளி மாறிய பாடையு மெலும்புமே பரந்து, கள்ளி யாரிடைக் காந்தோர் தோற்றமுங் கடிதே” (நீல ௯௫ ௪)

௯௫ சில்பலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி, “தூவெள் ளரிசி, சில்பலிச் செய்து” (புறந ௨௩௩ - ௪)

௯௬ பறந்தலை - பாழிடம்

௮௫ - ௯௬. வாகைமன்றமும், வெள்ளின்மன்றமும், வன்னிமன்றமும், இரத்திமன்றமும், வெள்ளிடை மன்றமும் ஆகிய இம்மன்றங்கள் யாங்கணும் அழற்பெய்குழிசி முதலியவைகள் பரந்த பறந்தலையெனக்

௬௫ - ௬ பரந்து அறு பரந்த பறந்தலையெனக்

௯௮. மூ மணி எ. ௮௧ ௧௦௦ கொடுந்தொழிலாளன் - காலன்

௪௧ - ௧௦௧ ஆரிடை பறந்தலை சுடலை தின்னக்கண்டும்

(பி - ம்) ௯௦ ‘பிணந்தீன்மாக்கணிணம்பசிகுழிசியின’ ௯௨ ‘பிறழ் பெய்மண்டையும்’, ‘பிழல்’ ௯௯ ‘இளையோரென்னன் முதியோரென்னன்’

கழிபெருஞ செல்வக கள்ளாட டயாநது
மிகக நலலறம விருமபாது வாழும
மககளிற சிறநத மடவோ ருணடோ
ஆஙகது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச
சாங்கல னென்போன் றனிவழிச் சென்றோன்
என்புந தடிபபு முதிரமு மியாககையென
றன்புறு மாககட் கறியச சாற்றி
வழுவொடு கிடநத புழுவூன் பிணடத
தலததக மூட்டிய வடிநரி வாயககொண
டுலபபி லின்பமோ டுளைககு மோதையும
கலைபபுற வலகுல கழுககுககுடைந துணடு
நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுககு மோதையும்
கடகஞ செறிதத கையைத தீநாய
உடையக கவவி யொடுஙகா வோதையும
சாநதந தோயநத வேநதிள வனமுலை

௧0௨ மிகபபெரிய செலவமாகிய கள்ளையுணடு விளையாடுதலைச செயது

௧0௪ மடவோா - மூடா

௧0௫ அதுதன்னை - அபபயான தனதை கடி - காவல

௧0௬ தனிவழிச சென்றோனாகிய சாஙகலன

௧0௮ அனபுறு மாககட்கு - உடமபினிடததே அனபுமிகுநத மனிதாகட்கு மாககளென்றா, ஐமபுல வுணாசசியேயன்றி மனவுணாசசி யிலலாதவரென்றற்கு, "மாவு மாககளு மையறி வினவே" (தொல் மரபு சூ ௩௨)

௧0௭ - ௮. யாககை, எனபு முதலியனவாமென்று மாககட்குச சாற்றி

௧0௯ வழு - தாதுவிசேடம, வழுவொடு - வழுவுதலுடனென்றுமாம பிணடமென்றது உடமபை

௧0௮ - ௯ சாற்றிக கிடநதவென்க, இனி, சாற்றி வாயககொணடு உளைககும நரியோதை யெனினுமமையும

௧௧0 அலததகம - செமபஞசுககுழமபு

௧௧௧ உலபபு இல இனபமோடு - கேடிலலாத இனபததோடு

௧௧௪ தீநாய - மயானததிற றிரியும ஒருவகை நாய

(பி - ம்) ௧0௫ 'தன்னை யொருஙகுகடிநகரென' ௧0௭ 'அனபுநதடியும' ௧0௯ 'வழுவொடு தோனறிய புழுவூணபிணடதது' ௧௧௩ 'நிலததலை' ௧௧௫ 'கதுவி'

காய்ந்தபசி யெருவை கவாந்தூ ணேதையும
பணபுகொள யாக்கையின் வெணபலி யாஙகத்து
மண்கனை முழவ மாக வாஙகோர
சஉ0 கருந்தலை வாஙகிக் கையகத் தேந்தி
இரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேயமகள்
புயலோ குழலோ கயலோ கணணோ
குமிழோ மூக்கோ விதழோ கவிரோ
பலலோ முத்தோ வெனனு திரங்காது
சஉ௫ கணடொட டுணடு கவையடி பெயாத்துத்
தணடாக களிப்பி னாடுங கூத்துக்
கணடனன் வெரீஇ கடுநவை யெயதி

கக௭ காய்ந்தபசி - மிகக பசி (மணி ௬ அ௨, கக ௬௬) எருவை - தலைவெளுத்த உடல சிவந்திருக்கும் பருந்து, கழுகுமாம, "விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப" (புறநா ௬௪)

ககஅ வெணபலி அரங்கத்து - சாமபற்குவையாகிய அரங்கத்திலே

கக௯ மண கனை முழவமாக - மாரச்சனை யமைந்த திரண்ட தணணு மையாக, தணணுமை - ஆடறகுரிய ஒருவகைத் தோறகருவி

ககக - ௯ உலகமோதையும, எடுக்குமோதையும, ஒடுங்காவோதை யும, கவாந்தூணோதையும ஆகிய இவைகள் முழவமாகவெனக

க௨0 கருந்தலையெனறது, ஒரு பெணபிணத்தின தலையை

க௨க பேயமகள் - பெணபேய

க௨௩ குமிழ - குமிழமபூ கவிர - முள்ளு முருக்கமபூ

க௨௪ எனனுது - எனறு கருதாமல்

க௨௫ கண தொடடு உணடு - கணணைத் தோணடி உணடு, "கண டொட டுணட" (முநூ ௫௩) கவை அடி பெயாத்து - கவைத்த அடிகளைப் பெயாத்து, "கருமறிக் காதிற கவையடிப் பேயமகள" (சிறுபாண் க௯௭)

க௨௬ தணடாக களிப்பு - தணியாத களிப்பு, "தணடா வீகைத் தகைமாண குடுமி" (புறநா ௬)

ககக - ௨௩ உலகமோதை முதலியன முழவமாக வெணபலி யரங்கத்தில ஒரு பேயமகள கவையடி பெயாத்து ஆடுங கூத்தைபெனக

க௨௭ கணடனன - கணடு கடுநவை எயதி - அபபேயாற பிடிக் கபபட்டு, "கழலகட் கூளிக் கடுநவைப படடோர" (சிலப் ௫ க௨௫)

க0௯ - ௨௭ செனறேறுங்கிய சாரஙகலனெனபோன கணடு

(பி - ம்) க௨௩ 'அதரோ கவிரோ' க௨௫ 'கவையடிப பெயாத்து', 'கையடிபெயாத்து' க௨௬ 'களிப்பினொடாடுங'

விண்டோர் திசையின் விளித்தனன் பெயர்ந்தீங்
கெம்மனை காணா யீமச் சுடலையின்
வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத் தேனெனத்
தம்மனை தன்முன் வீழ்ந்துமெய் வைத்தலும்
பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்தவித்
தீத்தொழி லாட்டியென் சிறுவன் றன்னை
யாருமி றமியே னென்பது நோக்கா
தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
துறையு மன்றமுந் தொல்வலி மரனும்
உறையுளுங் கோட்டமுங் காப்பாய் காவாய்
தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென

கஉஅ விண்டு - நீங்கி விளித்தனன் பெயர்ந்து - கூப்பிட்டுக்கொண்டு பெயர்ந்து

கஉகூ எம்மனை - என் தாயே

கருக தன் தாயின்முன்னே இறக்கவும் மெய்வைத்தல் மணி உரு கசுஎ

க0சு - ருக சாங்கலனென்போன் வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்

கருஉ பார்ப்பானென்றது சாங்கலன் தந்தையை, "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்த" என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், "கண்ணில் கணவனை" (சு கருரு) என்று பின்பு வருதலாலும், சாங்கலனுடைய தந்தை தாயிருவரும் கண்ணை யிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது

கருச மணி சு கசசு

கருரு அணங்கோ பேயோ, மணி சு கசஅ, கரு0 அணங்கு - காமநெறியான் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளென்பர், குறள், கூகஅ, பரிமேல்.

கருங - ரு சிறுவன் றன்னை ஆருயிருண்டது

கருசு துறை - நீர்த்துறைகள் தொல்வலி மரன் - பழைய வலியை யுடைய மரம்

கருஎ உறையுள் - தங்குமிடம் காவாய் - காவாமலிருந்தாய்

கருசு - எ புறநா உஉக - சு, கலி க0க கரு - ச

கருஅ தகவிலை கொல்லோ - தகவின்மையை யுடையாயோ, தகவு நின்னிடமில்லையோ என்றுமாம்

(பி - ம்) கஉஅ 'விளிந்தனன்' கஉகூ 'காணூவீமச்' கரு0 'பேய்க்கே முன்னுயிர்' கருக 'தம்முன் வீழ்ந்து மெய்வைப்பப' கருஉ - ங 'ஒழிந்த, விதித்தொழி' கருச 'யாருமிறமியோனென்பது நோக்கா' கருசு 'தொல்பதி மாறனும்'

மகன்மெய் யாக்கையை மாபுறத் தழீஇ
ஈமப் புறங்காட் டெயிற்புற வாயிற்
கோதமை யென்பாள் கொடுந்துயர் சாற்றக்
கடிவழங்கு வாயிலிற் கடுந்துயர் செய்தி
இடையிருள் யாமத் தென்னையீங் கழைத்தனை
என்னுற் றனையோ வெனக்குரை யென்றேன்
பொன்னிறப் பொலிந்த நிறத்தா னொருவன்
ஆருமி லாட்டியென் னறியாப் பாலகன்
ஈமப் புறங்காட் டெய்தினோன் றன்னை
அணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
துறங்குவான் போலக் கிடந்தனன் காணாய்
அணங்கும் பேயு மாருயி ருண்ணா
பிணங்குநூன் மார்பன் பேதுகந் தாக
ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
மாபெருந் துன்பநீ யொழிவா யென்றலும்
என்னுயிர் கொண்டிவ னுயிர்தந் தருளென்
கண்ணில் கணவனை யிவனெடுத் தோம்பும்
இவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங் கென்றலும்
முதுமூ தாட்டி யிரங்கினள் மொழிவோள்

---

௧௪௧ கோதமை யென்பது அவள்பெயர். கொடுந்துயர் - தன்மகன் இறந்தானென்பது

௧௪௨ மணி ௬ ௪௬.

௧௪௩ இருளையுடைய இடையாமத்தில்

௧௪௫, பொன்னிறப் பொலிந்த நிறத்தான் - சூரியனைப்போல விளங்கிய நிறத்தினையுடைய சம்பாபதி, பொன் - சூரியன், "இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி" (௧ - ௨) என்று இந்நூற் பதிகத்தில் வருதல் காண்க

௧௪௬ மணி ௬ ௧௩௪ ௧௪௯ என - என்று கோதமை சொல்ல

௧௫௧ மார்பன் - சாங்கலன் பேது கந்தாக - அறியாமை காரணமாக

௧௫௩ என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

௧௫௫ கண்ணில் கணவனை மணி ௬ ௧௩௨ ஓம்பிடும் - பாதுகாப்பான்

௧௫௬ என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்

௧௫௭ முதுமூதாட்டி - சம்பாபதி

(பி - ம்) ௧௩௯ 'யாக்கைமாபுற' ௧௪௩ 'அழைத்தாய' ௧௪௬ 'அறியாப பாரப்பான்' ௧௪௭ 'எய்தியோன' ௧௫௧ 'பேயநுகந்தாக' ௧௫௩ 'துன்ப மொழிவாய' ௧௫௪ 'உயிர்தந்தலென'

ஐய முணடோ வாருயிா போறற
செய்வினை மருங்கிற செனறுபிறப பெயதுதல
ஆஙகது கொணர்ந்துநின் ஞரிடா நீககுதல
எஙகெனக காவதொன் றன்றுநீ யிரஙகல
கொலையற மாமெனுங கொடுஙதொழின் மாககள
அவலப படிறறுரை யாஙகது மடவாய
உலக மன்னவாக குயிாககுயி ரீவோா
இலரோ விந்த வீமப புறஙகாட
டரசாக கமைநதன வாயிரங கோடடம
நிரயக கொடுமொழி நீயொழி யென்றலும
தேவா தருவா வரமென் றொருமுறை
நான்மறை யநதணா நன்னூ லுரைககும
மாபெருந தெயவ நீயரு ளாவிடின
யானோ காவே னெனனுயி ரீஙகென
ஊழி முதலவ னுயிாதரி னலல

கருஅ - கூ பிறபபெயதுதலில ஐயமுணடோ, " செயவினை வழிததா யுயிாசெலு மெனபது, பொயயில காடசியோா பொருளுரை யாதலின " (சிலப் உஅ கசுஎ - அ, புறநா கஙஉ)

கசு0 அது - அவவுயிரை ஆரிடா - தீாததறகரிய துனபம

கசுக எனககு ஆவதொனறனறு - எனககு இயலுவதான ஒரு காரிய மனறு

கசுந அவலபபடிறறுரை - நேட்டைத தருகினற பொயயுரை அது அவலப படிறறுரை யெனக

கசுரு இலரோ - உளரெனறபடி. புறஙகாட்டில

கசுசு ஆயிரம கோடடம அமைநதன , ஆயிரம - அநேகம , " இறந தோா மருஙகிற சிறநதோா செயத, குறியவு நெடியவுங குனறுகண டனன, சுடும ணோஙகிய நெடுநிலைக கோட்டமும " (சு ருஎ - க) எனறாா முனனும

கசுஎ நிரயக கொடுமொழி - நரகவேதனையைததரும கொடிய வாாததை , எனறது, " இவனுயிா தநதெனனுயிாவாஙகு " (மணி சு · கருசு) எனறதை எனறலும - எனறு சமபாபதி சொலலலும

கசுகூ நூல - வேதம. களO தெயவமாகிய நீ.

களக யான எனனுயிரைத துறபபேன எனறு கோதமை சொலல

களஉ. ஊழி முதலவன - மஹா பரஹமா , " தெயவக கருவுந

(பி - ம்) கசுந 'அலவலைபபடிற்றுரை', 'அவலை படிற்றுரை' கசுரு 'புறஙகாட்டின' கசுஎ 'நிரையததொடு' கசுகூ 'செனனூலுரைககு' களக 'என்னுயிரெனறபின்'

தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோர்
தாங்கரின் யானுந் தருகுவன் மடவாய்
ஈங்கெ ஞற்றலுங் காணாய் யென்றே
நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரும்
நானால் வகையி னுரூபப் பிரமரும்
இருவகைச் சுடரு மிருமூ வகையிற்
பெருவனப் பெய்திய தெய்வ கணங்களும்

திசைமுகக் கருவும், செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நாள்'' (மணி பதிகம், ௨௮ - ௯) இகரத்தை அசைநிலையாக்கி ஊழ்வினையாகிய முதல்வ னெனக் கூறினும் பொருந்தும்

௧௭௩. சக்கரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவர்

௧௭௪. தரினென்னவே தரலின்மை பெறப்பட்டது

௧௭௩ - ௪ இறந்துபோன உயிரை மீட்டுக்கொடுக்கு மாற்றல் இந்தச் சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எங்ஙனமில்லையோ அங்ஙனமே எனக்கு மில்லை யென்றபடி

௧௭௫ ஆற்றல் - வலி என்று - என்று சம்பாபதி சொல்லி.

௧௭௬ நால்வகை மரபின் அரூபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன் றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ஆகாசாநந்தியாயதன லோகம் முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அரூபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய நால்வகை யினரும், இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவிசேஷமெனனும் ஐந்தா வதில் தேறியவர்களென்பர்

௧௭௭. நானால் வகையின் உரூபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங் களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய பிரஹ்மகாயிகலோகம் முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிருக்கிற உரூபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய பதினாறு வகையினரும், இவர்களில் ௧௨, ௧௩, ௧௪-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்ரோதாபந்தி என னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௫, ௧௬, ௧௭-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்கிருதாகாமி எனனும் இரண்டாவது தியானத் தில் தேறியவர்களென்றும், ௧௮, ௧௯, ௨௦-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை அநாகாமி எனனும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௨௧-ஆவது முதலிய ஏழுலகங்களிலுள்ளவர்களை அர்ஹந் எனனும் நான்காவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும் பௌத்த நூல் கூறும்

௧௭௬ - ௭ இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும் இந்நூற்பதிகத்தின் ௨௮ - ௯ ஆம் அடிகளின் உரையிற் காண்க

௧௭௮ இருவகைச்சுடர் - சந்திர சூரியர்கள்

௧௭௮ - ௯ மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறாவதாகிய மகாராஜிகலோகம் முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வ

(பி , ம்) ௧௭௩ 'அகவயிற்றிரிவோர்' ௧௭௪ 'மடவோயீங் கெனுற்றலுங்' ௧௭௬. 'பிடமரும்' ௧௭௭ 'உருபிதப்பிரமரு', 'உருபப பிடமரு'

௧அ௦ பல்வகை யசுரரும படுதுய ருறாஉம
எணவகை நரகரு மிருவிசும பியஙகும்
பன்மீ னீட்டமு நாளுங கோளும
தன்னகத தடககிய சககர வாளதது
வாநதரற குரியோர் தமைமுன் னிறுததி
௧அ௫ அரநதை கெடுமிவ ளருநதுய ரிதுவெனச
சமபா பதிதா னுரைததவம முறையே
எஙகுவாழ் தேவரு முரைபபக கேடடே
கோதமை யுறற கொடுநதுயா நீங்கி
ஈமச சுடலையின மகனையிட டிறநதபின்
௧௯௦ சமபா பதித னுறற ரோன்ற
எஙகுவாழ் தேவருங் கூடிய விடநதனிற்

கணங்கள இநத உலகஙகளின் பெயரைப பதிகத்து உஅ - ௯-ஆம அடியின் உரையிற் காணக 'பெருவனப பெயதிய' எனறூா, விளஙகொளி மேனிய ராதலின

௧அ௦ படுதுயா - மிகக துனபம

௧அ௧ எண்வகை நரகா - மேற்கூறிய உலகம முபபதுதொன் றுனுள் முதலாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாரெளரவம், ரெளரவம், காலஸூதரம, ஸஞசீவனம, மஹாவீசி, தபனம, ஸமபிரதாபனம, ஸமஹதம எனனும் எட்டு நரகஙகளிலுமுளளவாகள

௧அ௨ ஈட்டம - கூட்டம நாள - இருபததேழு நட்சததிரஙகள்

௧அ௩ மேறகூறிய அருபபபிரஹ்மகணலோகம முதலியவறறைத தன்னுள் அடககிய கோளததைச சககரவாளமெனபா, "சககர வாளத தேவரெல்லாம" (மணி கஉ. எஉ), "எணணருஞ் சககர வாள மெஙகணும" (மணி உகூ ௫உ) என வருதல காணக

௧அ௪ வாநதாறகுரியோா - தேவா முனனிறுததி - கோதமைககு முன்னே நிறுததி.

௧அ௫ அரநதை - துனபம கெடும - கெடுமின என — என்று சமபாபதி சொல்ல

௧அ௬ - எ சமபாபதி உரைதத முறையினை, மணி ௬ : ௧எ௩ - ௪-ஆம அடிகளிற காணக

௧அஅ இறக்கத துணிநதமையால் கோதமை கொடுநதுயா நீஙகினள். இதுபோனற நிகழ்சசியைச சிலப்பதிகாரம், உ௫ அஉ - ஆம அடி முதலிய வற்றிற காண்க

௧அ௯. ஈமம - பிணஞசுடுதறகு அடுககும விறகடுககு

௧௯௦ - ௯௧ தோனறககூடிய விடமெனக

(பி - ம்.) ௧அ௨ 'பணமினீட்டமு' ௧அ௪ - ௫ 'உரந்தாற் குரி யோா தம்மைமுன னிறுததிங, காககை' ௧௯௧. 'அஙகுவாழ் தேவருங கூட்டிய'

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக குன்றமும
புடையி னின்ற வெழுவகைக குன்றமும்
நாலவகை மரபின மாபெருந தீவும
ஓரீ ராயிரஞ சிறறிடத தீவும
பிறவு மாஙகத னிடவகை யுரியன
பெருமுறை மரபி னறிவுவரக காட்டி
ஆஙகுவா ழுயிரகளு மவவுயி ரிடஙகளும
பாஙகுற மணணீட்டிற பணபுற வகுதது

ககஉ சூழ்கடல - பெருமபுறககடல ஆழியஙகுனறதது - சககரவாளகிரியின உடபட்ட இடத்தில்

ககங நடுவிடததே நினறதாகிய, எணபததீராயிரம யோசனை உயரமும அவவுயரததிறகுத தகக பருமையும அமைநதுளள மேருமலையும

ககச அமமேருவின பககததே அதிலிருநது உயரததில ஒனறற கொனறு வரவரப பாதிப பாதியளவு குறைநது குறைநது ஒனறைசசுறறி யொனறுகச சூழ்நதுளள எழு குலகிரிகளும

ககரு மேறகூறிய மேருவும அதனைச சூழ்நதுளள எழுகுலகிரிகளும அககுலகிரிகளுள ஒவவொனறனையும சூழ்நது அவவககிரியின உயர அளவுளள ஆழமும அகலமுமமைநத எழுகடலகளும ஆகிய இவறறை யெலலாம சூழ்நது கிடககும பெருமபுறககடலிலுளள சமபுததீவு முதலிய நானகு மகாதவீபஙகளும இநத நானகினுள தெறகேயுளளது சமபுததீவு, இது நாவலநதீவு எனறுங கூறபபடும, இதனை, "நாவ லோஙகிய மாபெருந தீவு" (மணி உ க), "நாவலொடு பெயரிய மாபெருந தீவதது" (மணி கக. க௦எ) எனபவறறாலுணாக

ககசு மஹாதவீபம நானகினுள ஒவவொனறையும தனிததனியே ஐநநூறு ஐநநூறாகச சூழ்நதுளள இரணடாயிரம சிறு தீவுகளும, இசசிறு தீவுகள அநதரத தீவுகளெனறுஞ சொலலபபடும

ககரு - சு "அநதரத தீவினு மகனபெருந தீவினும" (உரு, உஉச) என்று பினவருதல காணக

ககங - சு இவவடிகளிலுளள வரலாறுகள் பர்மா தேசத்துப் புத்த நூலிலிருந்து தெரிநதுகொளளபபட்டன

ககஎ - அ உரியனவறறைக காட்டி.

ககக உயிரகளெனறது அவவவவுயிரகள வாழுகினற உடமபுகளை

உ௦௦ பாஙகு - பகுதிததிரள, "அடியோர பாஙகு மாயமு நீஙகி" (சிலப்.- கசு. அரு), அழகுமாம மணணீட்டின - சுதையாற செயயபபட்டுளள பாவை வடிவமாக

(பி - ம்) ககஉ 'ஆழிககுனறதது' உ௦௦. 'மணணிடிற'

மிக்க மயனு மிழைக்கப் பட்ட
சக்கர வாளக் கோட்ட மீங் கிதுகாண்
இடுபிணக் கோட்டத் தெயிற்புற மாதலிற்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார்
௨0௫ இதன்வர விதுவென் றிருந்தெய்வ முரைக்க
மதனின் னெஞ்சமொடு வான றிய ரெய்திப்
பிறந்தோர் வாழ்க்கை சிறந்தோ ருரைப்ப
இறந்திருள் கூர்ந்த விடையிரு ளியாமத்துத்
தூங்குதுயி லெய்திய சுதமதி யொழியப்
௨௧0 பூங்கொடி தன்னைப் பொருந்தித் தழீஇ
அந்தர மாறா வாறைந் தியோசனைத்
தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதிரை யுடுத்த
மணிபல் லவத்திடை மணிமேகலா தெய்வம்
அணியிழை தன்னைவைத் தகன்றது தானென்

௬ —சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை முற்றிற்று

---

௨0௧. மயன் - தெய்வத்தச்சன், அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவர்

௨0௩. இடுதல் - போகடுதல். பிணக்கோட்டம் - மயானம்.

௨0௪. பூ மணி ௬ : ௩0 சுடுகாட்டுக் கோட்டம் சிலப் ௯ ௨0

௨0௫. இருந்தெய்வம் - மணிமேகலா தெய்வம்

௨0௬. மதனில் நெஞ்சமொடு - செருக்கற்ற மனத்துடனே, மதன் - வலியுமாம்

௨0௭. சிறந்தோர் - மணிமேகலை வாழ்க்கையென்றது நிலையாமையை. வாழ்க்கையைச் சிறந்தோர் உரைப்ப

௨0௮. இடையிருள் யாமத்து - நடுயாமத்தில், மணி ௬ ௧௪௩

௨௧0. பூங்கொடிதன்னை - மணிமேகலையை

௨௧௧. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக

௨௧௧ - ௨ முப்பதுயோசனைதூரம் தென்றிசைக்கண்ணே சென்று

௨௧0 - ௧௪ மணி ௧. ௫௫ - ௭

௧ - ௨௧௪ கதிர்மண்டிலம் சொரிய, மேனியள் எத்தி நோக்கி என்னுற்றீரென, அவள் உரைத்தலும், அருந்தெய்வமுரைப்ப, சுதமதி என்னையோவென, நேரிழை கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்ற தெய்வம், இதன் வரவு இது வென்றுரைக்க, சிறந்தோருரைப்ப, தெய்வம் இடையிருள் யாமத்துச் சுதமதியொழியப் பூங்கொடிதன்னைத் தழீஇச் சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்து அகன்றதென முடிக்க.

(பி - ம்) ௨0௪. 'என்பவரறியார்' ௨0௫ 'இதுவென்விருந்' ௨௧0 'பொருந்தினடழீஇ'

ஏழாவது

துயிலெழுப்பிய காதை

[ஏழாவது மணிமேகலாதேயவம உவவனமபுகுந்து
சுதமதியைத் துயிலேழுப்பியபாட்டு]

மணிமே கலைதனை மணிபல லவததிடை
மணிமே கலாதெயவம வைதது நீங்கி
மணிமே கலைதனை மலாபபொழிற கண்ட
உதய குமர னுறுதுய ரெயதிக
கங்குல கழியினென கையகத தாளெனப
பொஙகுமெல லமளியிற பொருநதா திருநதோன்
முனனாத தோனறி மனனவன் மகனே
கோனிலை திரிந்திடிற கோணிலை திரியும
கோணிலை திரிநதிடின் மாரிவறங கூரும
மாரிவறங கூரின மன னுயி ரிலலை
மன் னுயி ரெலலா மண்ணாள வேநதன
தன் னுயி ரென னுந தகுதியின றாகும
தவததிறம பூணடோ டனமேல வைதத

---

௩ மலாபபொழிற் கண்ட - உவவனததிறகண்ட

௪ உறுதுயா - மிகக துனபம

௫ கையகததாள் - கையினிடத்தே யுளளாள்

௬ பொருநதாது - துயிலாது ௧௩ வறம - வறுமை

அ - ௧௨ இநநூற் பதிகம், ௨௪ - ஆம அடியைப பார்கக, "கோ ணிலை திரிநது நாழி குறைபடப பகலகண மிஞசி, நீணில மாரியினறி விளை வஃகிப பசியு நீடிப, பூணமுலை மகளிர பொற்பிற் கறபழிந தறஙகண் மாறி, யாணையில வுலகு கேடா மாசுகோல கோடி னெனறுன" (சீவக ௨௫௫.)

௧௧ - ௨ புறநா ௧அ௬.

௧௩ தவததிறம - தவததின கூறுபாடு.

(பி - ம்) ௪ 'துயிலெய்தி' அ 'திரிந்திடக் கோணிலை' ௧௨. 'தகுவை யாயின', 'தகுதியையாயிற்' ௧௩. 'தவத்திற்பூணடோ'

அவத்திற மொழிகென் றவன்வயி னுரைத்தபின்
உவவனம் புகுந்தாங் குறுதுயில் கொள்ளும்
சுதமதி தன்னைத் துயிலிடை நீக்கி
இந்திர கோடணை யிந்நகர்க் காண
வந்தே னஞ்சல் மணிமே கலையான்
ஆதிசான் முனிவ னறவழிப் படூஉம்
ஏது முதிர்ந்த திளங்கொடிக் காதலின்
விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
வஞ்சமில் மணிபல் லவத்திடை வைத்தேன்
பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்ந்தீங்
கின்றேழ் நாளி லிந்நகர் மருங்கே
வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள்
களிப்புமாண் செல்வக் காவற் பேரூர்
ஒளித்துரு வெய்தினு முன்றிற மொழியாள்
ஆங்கவ ளிந்நகர் புகுந்த வந்நாள்

கச அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரியம், "தவஞ்செய்வார் அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு" (குறள், உசுசு) என்பதில், 'அவம்' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க.

சு - கச மணி கஅ அ0 - அரு

க - கச மணிமேகலாதெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவத்திடை வைத்து நீங்கிய பொருந்தாதிருந்தோனாகிய உதயகுமரன் முன்னர்த் தோன்றி அவத்திறம் ஒழிகவென்று உரைத்தபின்னென்க.

கஎ. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா

கஅ. ஒ. சிலப். கரு ௬௬ அஞ்சல் - அஞ்சாதே

ககூ ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்

உ0 ஏது முதிர்ந்தது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது

உக. விஞ்சையின் - வித்தையினாலே

உச. இன்றேழ்நாளில் - இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில், மணி கக கஉகூ.

உரு. தோன்றும் - தோன்றுவாள் நல்லாள் - மணிமேகலை

உசு பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்

உஎ உருவை மறைத்து வருவாளாயினும்

(பி - ம்) கச 'அவ்வயினுரைத்தபின்' கரு 'நவவனம்' உக 'குணர்ந்துநின்' உரு 'வந்துகாணகுறும்' உசு. 'பெயரூர்' உஎ 'உன்றிறமொழியாள்', 'ஊன்றிறமொழியாள்'

எங்கு நிகழ்வன வேதுப பலவுள
மாதவி தனக்கியான் வந்த வண்ணமும்
ஏதமி னெறிமக் ளெய்திய வண்ணமும்
உரையாய நீயவ ளென்றிற முணரும
திரைபிரும பௌவததுத தெய்வமொன் றுண்டெனக
கோவலன கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்
நாமஞ் செய்த நன்னா ளணளிருட்
காமன் கையறக் கடுநவை யறுக்கும
மாபெருந தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
நனவே போலக கனவகத துரைதநதெ
ஈங்கிவ வண்ண மாங்கவட் குரையென்
றநதரத தெழுந்தாங கருநதெயவம போயபின்
வெந்துய ரெயதிச சுதமதி யெழுந்தாங்
ககன்மனை யரங்கத தாசிரியா தமமொடு

---

௨௯ நிகழவனவாகிய ஏதுககள

௩௧ ஏதமில நெறி - குற்றமிலலாதவழி ; அஃதாவது விசுததி மாாககம

௩௨ அவள - மாதவி என திறம உணரும - என வரலாற்றை உணாவாள

௩௩ பௌவத்து - கடலினிடதது தெயவம ஒன்று உணடென - எனது குலமுதலவனை விபததினின்று நீங்கிப பாதுகாதத தெயவமொன்று உள்ளதென்று

௩௫ நனனாளிற செறிநத இருளிடததே

௩௩ - ௫ சிலப் க௫ உ௮ - ஆம அடி முதலியவற்றின பொருளை இவற்றுடன ஒப்பிடுக

௩௬ - ௭ சிலப் ௩௰ உ௫ - ௬

௩௯ - ௪௰ மணிமேகலாதெயவம புகுநது நீககி, 'இந்நகரில இந்திர விழாக்காண வநதேன, யான மணிமேகலாதெயவம, இளங்கொடிககு ஏது முதிாநததாதலால அவளை மணிபலலவததில வைததேன, அவள் இந்நகரில இறறைககு ஏழாநாளில தோன்றுவள, ஏதுப பலவுள, மாதவிக குரை, அவள எனறிறமுணரும, இவ்வணணம அவட்கு உரை' என்று போயபினனக

௪௨ அகல மனை அரங்கதது - விசாலிதத வீடாகிய நடனசாலையில. ஆசிரியர் தமமொடு - இயலாசிரியனும, ஆடலாசிரியனும, யாழாசிரியனும, இசையாசிரியனும, குழலோனும, தணணுமையோனுமாகிய இவாகளோடு நினறு.

(பி - ம்) ௩௧ 'ஏதமினின்மக', 'ஏதமுனிமைக' ௩௨ 'உரைப பொருளுணரும' ௩௩ 'பவ்வத தெயவ முணடென' ௩௫ 'நல்லிருள' ௩௬ 'கையாற் கடுநவை' ௪௧ 'எயதியசுதமதி' ௪௨. 'தாசியா தமமொடு'

வகைதெரி மாககட்கு வட்டணை காட்டி
ஆடல புணாககு மாஙகியன் மகளிரிற
கூடிய குயிலுவக கருவிகண டுயின்று
பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்த தீந்தொடை
கொளைவல லாயமோ டிசைகூட் டுண்டு
வளைசேர செஙகை மெலவிர லுதைதத
வெமமைவெய் துறுது தன்மையிற் றிரியவும
பணபில காதலன் பாததனமை நோனு
துண்கண சிவந்தாங கொலகுகொடி போன்று
தெருட்டவுந தெருளா தூடலொடு துயிலவோர்
விரைபபூம பளளி வீழ்ததுணை தழுவவும

---

௪௩ வகைதெரிமாககட்கு - அவிநயம முதலிய கூறுபாடுகளைத தெரி கின்ற மாந்தாகளுககு வட்டணை காட்டி - கமல வாததனையைக காட்டி, கமலவாததனையாவது கைததலஙகாட்டல, சீவக ௬௭௫

௪௪ அரஙகியல் மகளிரின - நாடகமளிரைபபோல; நாடக மகளி ருடனெனறுமாம

௪௫ கூடியகுயிலுவககருவி - சோநத குழல் யாழ் மததளம குடமுழா இடககையெனபவை, "கூடிய குயிலுவக கருவிக ளெலலாம, குழலவழி நினற தியாழே யாழ்வழித, தணணுமை நினறது தகவே தணணுமைப, பினவழி நினறது முழவே முழவொடு, கூடிநின றிசைதத தாமந திரிகை" (சிலப் ௩. ௧௩௮ - ௪௨, உரை) கணடுயினறு-ஒலியா தடஙகி 'மகளிரின' (௪௪) எனறதனுல அவாகள துயினறமையும பெறபபட்டது ஒபபு கம்ப ௪ 1·11

௪௬ சிலப் ௨௨ · ௧௪௪

௪௬ - ௯ பணணுககிளை - பணணின வகைகளை பயிரும - இசைக கும. தீஙதொடை - இனிய நரமபுகள கொளைவல ஆயமோடு - பாட்டில் வல்லமகளிர் கூட்டததுடனே, கொளை - ஒறறுததலுமாம கூடடுணடு - சோநதனுபவிதது உதைதத - தெறிதத உருது - உறாமையால. தொடை திரியவுமெனக, நேடுரல் ௬௮.

௫௦ - ௫௩ பாததமை - பாததன தனமை, பாதனையை நுகாவான் பாத்தன, "பெணணியலா ரெல்லாருங கணணிற பொதுவுணபா, நண ணேன் பாததநின மாாபு" (குறள், ௧௩௧௧); "வறுமொழி யாளரொடு வமபப பாததரொடு" (சிலப் ௧௬ : ௬௩) நோனுது - பொருமல் துயில வோா - ஊடியமகளிா. வீழ்துணை - விருமபியகணவன துயில்வோா தழுவவும

(பி - ம்) ௪௬ 'பணணுககிழமை பிறமண்ணியாழ்' ௪௭ 'கொளள வல்லாய' ௪௮ 'வளையாா செஙகை' ௪௯ 'வேதுறுது' ௫௦. 'காதல் பாாததமை நோனுது' ௫௧. 'நுண்கண' ௫௨. 'துயிலவோன்'

தளர்நடை யாயமொடு தங்கா தோடி
விளையாடு சிறுதேர் ரீர்த்துமெய் வருந்தி
அமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து
தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும்
இறையுறை புறவு நிறைநீர்ப் புள்ளும்
காவுறை பறவையு நாவுள் ளழுந்தி
விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண் டுயின்று
பழவிறன் மூதூர் பாயல்கொ ணடுநாட்
கோமகன் கோயிற் குறுநீர்க் கன்னலின்
யாமங் கொள்பவ ரேத்தொலி யரவமும்
உறையுணின் றொடுங்கிய வுணங்கு வுயக்கத்து
நிறையழி யானை நெடுங்கூ விளியும்
தேர்வழங்கு தெருவுஞ் சிற்றிடை முடுக்கரும்
ஊர்காப் பாள ரெறிதுடி யோதையும்
முழங்குநீர் முன்றுறைக் கலம்புணர் கம்மியர்

---

௫௪ தளர்நடையாயம் - சிறார்கூட்டம்
௫௬. ஐம்படைத்தாலி, மணி ௩ ௧௩௮, உரையைப் பார்க்க
௫௮ - ௯ காவற் பெண்டிர் - செவிலித்தாயர் கடிப்பகை. மணி
எ : ௭௩ காவற்பெண்டிர் துயில்வதியவும்
௬௦ இறை - வீட்டின் இறப்பு ௬௧ கா - சோலை.
௬௨ களி - களிப்பு, கூத்துமாம் ௬௩ நடுநாள் - நடு இரவில்
௪௧ - ௬௩ தன்மையிற் பிரியவும், வீழ்துணை தழுவவும், துயில் வதியவும், கருவி கண்டுயின்று நா உள்ளழுந்தி முழவுக்கண்டுயின்று ஊர்பாயல் கொள் நடுநாளிலெனக்
௬௪ கன்னலின் - நாழிகை வட்டிலால், முல்லை ௫௮
௬௫ யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக்கணக்கர்: சிலப். ௫. ௪௯
௬௬ உணங்கு உயக்கம் - உணங்குமையாலுண்டாகிய வருத்தம்
௬௭ நெடுங்கூவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம், மணி. ௭ : ௧௧௫
௬௮. சிற்றிடைமுடுக்கர் - சிறிய இடங்களையுடைய முடுக்குத் தெருக்கள்.
௬௯ துடி - ஒருவகைத் தோற்கருவி
௭௦ கலம்புணர் கம்மியர் - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்

(பி - ம்) ௫௪ 'தாங்காதோடி' ௬௨. 'களிப்படங்கி' ௬௪ - ௫, 'குறிநீர்க் கன்னல், யாமங்கொள்வோர்' ௬௬ 'ஒங்கிய'

துழநதடு களளின் றேறபியுண் டயர்நது
பழஞ்செருக குறற வனநதாப பாணியும
அரவாயக கடிபபகை யையவிக சடிபபகை
விரவிய மகளி ரேநதிய தூமததுப
எ௫ புதலவரைப பயநத புனிறுதீா கயககம
தீாவினை மகளிா குளஞு டாவமுமம
வலிதத நெஞசி ஞடவ ரின்றியும

எக துழநது அடு களளின தேறபி உணடு அயாநது - துழாவிச சமைதத களவகைகளில நெலலாற சமைதத களளையுணடு தம்மை மறநது; "இலலடு களளின றேறபி பருகி" (பெரும்பாண் கசஉ)

எஉ அனநதா - களளை உணடமையாலுணடாகிய செருககு, "அனநதா நடுகக மலல தியாவது" (பொரு௩ கூச)

எ௩ கடிபபகை - பேயககுப பகையாகவுள்ளதெனறு பொருள, அரவாயககடிபபகை - அரமபோனற வாயினையுடைய வேபபிலை ஐயவிக கடிபபகை - வெண சிறுகடுகு, இவை பேயககுபபகை யெனபதை, புறநா உஅக - ஆம செய்யுளாலும உணாக பேய முதலியவைகள அணுகாதிருத தறகு இருவகைக கடிபபகையும கூறபபடடன, மணி ௩ : க௩ச, உரையைப பாாகக

எச தூமததுப - புகையுடன்

எ௩ - ச மகளிரேநதிய அரவாயககடிபபகை ஐயவிககடிபபகை விரவிய தூமம ஆகிய இநத இரணடுடன செனறு என ஒருசொல வருவிகக

எ௫ - கூ புனிறுதீாமகளிா, கயககநதீாமகளிரெனக, கயககம - கயங குதல புதலவரைபபெறறுப புனிறுதீாநத மகளிா இரவிறசெனறு குளத தில நீராடுதலை, "கணவ ருவபபப புதலவாப பயநது, பனைததேநதிளமுலை யமுத மூறப, புலவுப்புனிறு தீாநது பொலிநத சுறறமொடு, வளமனை மகளிா குளநீ ரயா" (மதுரை கூOO - கூO௩) எனபதனுலுமுணாக புதலவரைப பெறறமகளிா எழுநதுசெனறு பததாவது இரவில நீராடவேணடுமெனறு ஆபஸ்தம்ப க்ருஹ்யததின க௫ - ஆம கணடததுளள அ - ஆம ஸூததிரத தாலும அநநூலை அநுஸரிததுத தோழப்ப ரெனறு வழஙகுகிற வைதிக ஸார்வபௌமரியறறிய க்ருஹ்யரத்னத்தில் சு - ஆம கணடததில நாமகரணப பிரகரணததிலுளள, "தசமேஹ்நி" எனனும ஸூததிரததாலும தெரிகினற தெனபா.

எள வலிதத நெஞசின ஆடவா இனறியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞசினையுடைய வீரா இலலாதிருககவும

(பி - ம்) எக. 'துழநதகளளின தொபபிரணடயநது' எ௩ 'நாவாயக கடிபபகை' எச 'இரவியனமகளிா' எ௫ - கூ 'புதலவாபபயநதபுனிறு தீருகதது', 'விரிவியன மகளிாகுன நாளரவமும', 'புனிறு தீருயககந, தீாவியன'

புலிக்கணைத் தன்னோ பூத சதுக்கத்துக்
கொடித்தேர் வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
இடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பலி யோதையும்
ஏற்றிளம் பெண்டி ராற்றுப் பாலகா
கடுஞ்சூன் மகளிர் நெடும்பு ணூற்றோர்
நந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கள்
மன்றப் பேய்மகள் வந்துகைக் கொள்கென
நின்றெறி பலியி னெடுங்குர லோதையும்
பல்வே றோதையும் பரந்தெழுந் திசைப்பக்
கேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிரு ளழுவத்து
முருந்தே ரிளநகை நீங்கிய பூம்பொழிற்
றிருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
மிக்கமா தெய்வம் வியந்தெடுத் துரைத்த
சக்கர வாளக் கோட்டத் தாங்கட்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயில்
உலக வறவியி னொருபுடை யிருந்ததும்

எஅ புலிக்கணைத் தன்னோ - வீரா பூத சதுக்கத்து - பூதத்தை யுடைய சதுக்கத்திலே, சதுக்கம் - நாற்சந்தி

அக பு மணி சு கூஅ

அ௨ கடுஞ்சூல்மகளிர் - முதற்சூலையுடைய மகளிர், "கடுஞ்சூன முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவும்" (சிறுபாண். கசஅ.)

அஎ ஊட்டிருளழுவத்து - ஊட்டியதுபோன்ற இருட்பரப்பில

அகூ பு மணி சு உ௨

கூ௨ - கூ பு மணி கஎ எஎ - அ உலக அறவி - ஊரம்பலம், எல்லாசசாதியாரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை, இதனை, 'லோகோப காரிகா' எனபா வடநூலார

சக - கூ சுதமதியெழுந்து நடுநாளில் ஏதத்தொலியாரவமும், நெடுங் கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தாபபாணியும், குளுடாரவமும், பலி யோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளம் கலங்கி நீங்கிய போகிச சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலகவறவியின் ஒரு புடையிருந்ததுமெனக

(பி - ம்.) எஅ 'பூதசசதுக்கத்து' அ௰. 'புலியின்' அஎ 'யூட்டிரு ளழுவத்து' அஅ 'நீங்கிய பூம்பொழில' கூ௫. 'உலகவிறைவியொருபுடை'

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
௧௫ அந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணுண மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியின்

௧௪ - ௫ நெடுநிலை உடைக்கந்து அந்தில - நெடிய தோற்றத்தை யுடைய தூணுகிய அவ்விடத்தே காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு எழுதிய - மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனுல் நிருமிக்கப்பட்ட அற்புதப்பாவை - யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை, இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம்பாபதி கோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணென்றில் தெய்வ கணத்தோனுகிய துவதிகனென்பவனுடைய வடிவம்போல மயனுல் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை, முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையுடையது, பேசுதலபற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும் இவற்றை, "கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயிடின" (௬௫ : ௩௩ - ௪), "கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்துணைப் பாவையை" (௧௭ : அ௧ - ௯0), "நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக், கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்" (௨0 . ௧௧0 - ௧௧), "கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின், குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்" (௨௧ : ௧ - ௩), "என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்" (௨௧ . ௩௫), "மனபெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன, றுவதிக னென்பேன ஞென்றுமுதிர் கந்தின், மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன" (௨௧ · ௧௩0 - ௩௩), "நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை" (௨௨ · ௨), "இலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவாய" (௨௨ ௬௧), "நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலும்" (௨௨ : ௬௪), "நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி" (௨௨ ௧0௪) என இந்நூலில் வருவனவற்ருலுணர்க. எழுதிய - பண்ணிய, "கடவு ளெழுதவோர் கற்ரு ராரெனின" (௨௫ . ௧௩0), "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின" (௨௫ : ௧௬௬), "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண டல்லது" (௨௬ · ௧௪) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க

௧௬. மைத்தடங்கண்ணுள் - சுதமதி

௧௭ திப்பியம் : இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; தேவலோகத்திலிருப்பதென்று பொருள். இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய்திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்கமன்மையின் இதனை, 'திப்பியம்' என்ருர். "செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந்திப்பியம், பையர் வலகுல பலர்பசி களையக், கையி லேந்திய பாத்திரந்திப்பிய, முதத்தை முதலவி யடிபிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்" (௧௧ : ௯0 - ௯௪) என்று இந்நூலுள்ளே, 'திப்பியம்' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க தெய்வக் கிளவியினுல் திப்பியமுரைக்கும், தெய்வக்கிளவி - தெய்வத்தன்மையுள்ள சொல், வடசொல்லாலெனினுமமையும்.

இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத தானைத துச்சயன் றேவி
தயங்கிணாக் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர சணையபிற கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனே டிநககா புகுநது
தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய்
இன்றேழ நாளி லிடையிருள யாமத்துத
தன்பிறப பதனொடு நின்பிறப புணாநதிங
கிலககுமி யாகிய நினககிளை யாளவரும
அஞசலென் றுரைதத தவவுரை கேடடு

சூஅ இரவிவனமன - அசோதரநகரததரசன, சுதமதியெனபவளு டைய முறபிறபபில தநதையா யிருநதவன

கூஅ - கூ. மூ. மணி. கக. கநூ - ச துசசயன = தாஜயன் - பகைவாக ளால வருததமுற்று வெல்லபபடுபவனெனறு பொருள்; இவன் அஙகநாட்டி லுள்ள கசசயமெனனும நகாததரசன, சுதமதியெனபவளுடைய முறபிறப பிற் கணவனாக விருநதவன, மணி. கO. ருO - ருச

கOO தாரை - இவள் வீரைககு முனனே பிறநதவள்; வீரை யானை யால் இறநதது கேட்டு இவள் இறநதமையால, 'சாவுற' எனறூர்; மணி. கஉ : சரு - அ

கOக. மயஙகி - மதுவைக குடித்தமையால மயஙகி

கOஉ காராளாசணைப - அஙகநாடடிற கஙகைககரையிலுள்ள தாகிய சமபாநகாம; இபபொருளில காராளரெனபது காாளரெனபதன விகார மெனறும, கொடுமையெனறு பொருளபடுகினற காாளதவம அலலது காாளதையெனபது இசசொறகுப பகுதியெனறும, இககாராளாகள தூககா பூஜை செய்து நரபலி கொடுபபோரெனறும, இபபெயா இககாலதது மஹா ராஷடிா தேசததிற காாடிகளெனறு வழஙகுகிறதெனறுங கூறுவா, மணி. கூ. உகூ

கOச. தாரை தவவை - தாரையாகிய தவவை, தவவை - முன்பிறந்த வள் தாரை யெனபது மாதவியெனபவளுடைய முற்பிறபபுப பெயா.

கOரு வீரையெனபது சுதமதியெனபவளுடைய முறபிறபபுபபெயா.

கOஅ. இலககுமியெனபது மணிமேகலையின முறபிறபபின பெயா, தாரை, வீரை, இலககுமி இமமூவரும சகோதரிகள

கOகூ அஞசல - அஞ்சாதே தெயவம உரைததது

(பி - ம்) கூஎ - அ 'கிளவி யிரவிவனமகனொரு' கOக 'மயஙகியல் யானை' கOஉ 'காராளகசணைப' கOச 'தாரைதனவவை' கOரு. 'சுதை மதி' கOசு. 'இனறேளாளிடையிடை' கOஎ - அ. 'உனபிறப புணாநதிங, கலககுமியாகிய'

நெஞ்ச நடுக்குறூஉ நேரிழை நல்லாள்
காவ லாளர் கண்டுயில் கொள்ளத்
தூமென் சேக்கைத் துயில்கண் விழிப்ப
வலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
புகர்முக வாரண நெடுங்கூ விளிப்பப்
பொறிமயிர் வாரணக் குறுங்கூ விளிப்பப்
பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பணைநிலைப் புள்ளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பப்
பூங்கொடி யார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பக்
கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகர் பீடிகைப் பூம்பலி கடைகொளக்

ககO நல்லாள் - சுதமதி

ககஉ சேக்கைத் துயில் கண் - படுக்கையில் தூங்குகின்ற ஆடவர் மகளிரென்னும் இருபாலாருடைய கண்கள்

ககங வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

ககச புலம் - அறிவு சங்கம் - புலவர் கூட்டம்.

ககரு வாரணம் - யானை நெடுங்கூ விளிப்ப - நெடியகூப்பீட்டைச் செய்ய, மணி எ. கூஎ கூ - கூப்பீடு, "வினைபுனை நல்லில் இனைகூஉக் கேட்பவும்" (புறநா சச)

ககசா வாரணம் - கோழி

ககஎ பணை - குதிரைப்பந்தி ஆல - ஆட

ககஅ பணை - கிளை ஆல - முழங்க

ககக பூம்பொழில் ஆர்கைப் புள் ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளின் முழக்கம் அதிகரிக்க

கஉO பூங்கொடியார் - மகளிர் புள் - கைவளை, "புட்கை போகிய புன்றலை மகார்" (மலைபடு உருங)

கஉக தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்களிற் கொடுக்கப்படும் பொலிவு பெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள

கஉஉ அணிகலங்கள் விற்கப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலரால் செய்யப்படும் அர்ச்சனைகளைக் கடையிடங்கள் கொள்ள, "பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி" (சிலப் உஅ உஙக) வாயில்களில் இல்லுறை தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற் பூவிடுதல் மரபு

(பி - ம்) ககங 'வலம்புரிசங்கம்' ககச 'புலம்புரிசங்கம்', 'பொலம் புரிச்சங்கம்' ககஎ ஆர்ப்ப' ககஅ 'கணநிலைப்புள்ளும் ஆர்ப்ப' கஉக 'கடிகொள' கஉஉ 'பூப்பொலிகடிகொள'

துயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
ஊர்துயி லெடுப்ப வுரவுநீ ரழுவத்துக்
காரிருள் சீத்துக் கதிரவன் முளைத்தலும்
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைந்தடி வருந்த
மாநகர் வீதி மருங்கிற் போகிப்
போய கங்குலிற் புகுந்ததை யெல்லாம்
மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலும்
நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்றவள்
தன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
இன்னுயி ரிழந்த யாக்கையி னிருந்தனள்
துன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென்

எ.—துயிலெழுப்பிய காதை முற்றிற்று

கஉ௩. தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை செய்யப்பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ, பண - இசையென்றுமாம்

கஉ௪ உபகாரிகளுடைய வாயில்கள்தோறும் கொடுத்தற்குரிய பல பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக

கஉ௫ எடுப்ப - எழுப்ப உரவு நீரழுவத்து - கடற்பரப்பில்

கஉ௬ சீத்து - அழித்து

கஉ௭ ஏ - அம்பு, "சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போல" (௪ · அ௬) என்றார் முன்னும், மு. முல்லை அ௪

கஉ௯ போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்

கஙக "மன்னவன் மகனுக்கு குற்றது பொறாஅ, னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று" (உ௫ க௬௪ - ௫) என்று இவ்வுவமையே பின்னும் வரும், "இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்" (சிலப் கூ ௫௭ - அ) அவள் - மாதவி

கஙங "இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத், துன்னிய சுற்றந் துயாக்கடல் வீழ்ந்ததும்" (சிலப் கூ. ௫௯ - ௬௦) என்புழியும் இவ்வுவமை வருதல் காண்க

க-கஙச மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின் புகுந்து நீக்கி உரையென்று போயபின், சுதமதி எழுந்து கேட்டு உளங் கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும், அது, 'வரும், அஞ்சல்' என்று உரைத்தது, அதனைக்கேட்டு நடுக்குறுநல்லாள், கதிரவன் முளைத்தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவள் துயருழப்பத் தான் உயிரிழந்த யாக்கை போல இருந்தனளென முடிக்க.

(பி - ம்) கஉ௫ 'எடுப்பிய', 'எழுப்பிய' கஉ௯ 'போகியகங்குல்' கஙஉ 'மகவாரா'

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை

[எட்டாவது மணிமேகலை
மணிபலலவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு]

ஈங்கிவ ளின்னண மாக விருங்கடல
வாஙகுதிரை யுடுதத மணிபல லவததிடைத
தததுநீ ரடைகரைச சஙகுழு தொடுபபின்
முததுவிளை கழனி முரிசெம பவளமொடு
விரைமா முருட்டுந திரையுலாப பரபபின்
ஞாழ லோஙகிய தாழகண ணசுமபின்
ஆமபலுங குவளையுந தாமபுணாநது மயங்கி
வணடுண மலர்நத குணடுநீ ரிலஞசி
முடககாற புன்னையு மடறபூந தாழையும
வெயிலவர வொழிநத பயிலபூம பநதா

க இவள் - சுதமதி

ங அடைகரையில தொடுபபு - விளாககொணடு உழுதல, "தொடடபே ருழவ ரோதைப பாணியும" (சிலப் உஎ உங0)

ங - ச அடைகரையாகிய கழனியிலென்றுமாம

ரு விரைமரம - சநதனம அகில முதலியன, "விரைமா மென றகில" (தசு. கஉஉ) எனபா மேலும "வீஙகுதிரை கொணாநத விரை மா விறகின்" (சிறுபாண் கருரு)

சு ஞாழல - புலிநககொன்றை, "பொனனுறு ஞாழற் பூவுடன கடுககும், பேழ்வாயப புலியுகிா" (கல் ருஉ) அசுமபு - சேறு, "வாரசும பொழுகு முனறில" (புறநா ககச)

எ மயஙகி - கலநது.

அ குண்டு நீா இலஞசி - ஆழமான நீரையுடைய பொயகைககரை, இலஞசி : ஆகுபெயா.

கூ முடம் - வளைவு க0. பநதா - நிழல.

கூ - க0. புன்னையும் தாழையும வெயிலின வரவையொழிதத பநதா

(பி - ம்.) க. 'ஈங்கிவரிஙஙனமாக', ச 'முதது விளைகழனி' ரு 'வரைமாமுருட்டு' சு 'தாழ்கணணசுருமபி'

அறலவிளங்கு நிலாமண லறுமலாப பளளித
துஞசு துயிலெழூஉ மஞசி லோதி
காதற சுறற மறநது கடைகொள
வேறிடததுப பிறநத வுயிரே போனறு
பணடறி கிளேயொடு பதியுங் காணுள
கணடறி யாதன கணணிற காணு
நீல மாகட னெடடிடை யனறியும
காலே ஞாயிறு கதிாவிரிதது முளைபப
உவவன மருஙகினி லோரிடங் கொலலிது
சுதமதி யொளிததாய துயரஞ செயதனை
நனவோ கனவோ வெனபதை யறியேன
மனநடுக குறூஉ மாறறந தாராய
வலலிருள கழிநதது மாதவி மயஙகும
எலவளை வாராய விடடகன றனையோ
விஞசையிற றோனறிய விளஙகிழை மடவாள
வஞசஞ செயதனள கொலலோ வறியேன

கக அறல - நீா அரிதது ஒழுகுதலால உணடாவது, "மடடற லயாறறு" (புறநா கஎ) நிலாமணல - நிலாவைப போனற வெள ளிய மணல மலாபபளளி - உதிாநது கிடககும மலாாகிய படுககையில

உஉ அஞசிலோதி - அழகிய சிலவானமயிரினையுடையாள, "அஞசி லோதி யாசனுக கொருநாள" (உரு உச) எனபாமேலும, "அஞசி லோதி" (குறிஞ்சி. கஅ0)

க - கஉ மணிபலலவததிற கரையிற கழனியிற பாபபில இலஞசிக கரையில மணலிற பளளியில துயிலெழுநத மணிமேகலை யெனக

கரு கடைகொள - முடிவு கொளள கரு காணுள - காணுளாகி

கசு கணடறியாதனவறறைக கணணிற கணடு

கஎ நெட்டிடை - நெடிய இடம

கக 'உவவனம' எனபது முதல மணிமேகலை கூறறு

உ0 சுதமதி. விளி உக இநத நிலை நனவோ கனவோ

உரு மயஙகும - மயஙகுவாள

உச மெலலிய வளையினையுடையாய, எலவளையுமாம

உரு விஞசையிற் றோனறிய - வித்தையினுலே தோனறிய

(பி - ம்) கக 'துறலவிடஙகு நிலாமணறறுமலா' கச 'ஒதி டதது' கரு 'பதியஙகாணுள' கசு - எ 'காண, நீலமாகடல' கஅ 'காலஞாயிறு' உ0 'ஒழிததாய'

ஒருதனி யஞசுவென றிருவே வாவெனத
திரைதவழ பறவையும விரிசிறைப பறவையும
எழுநதுவீழ சிலலையு மொடுஙகுசிறை முழுவலும
அனனச சேவ லரச னாகப
பனனிறப புளளினம பரநதொருங கீணடிப
பாசறை மனனர பாடி போல
வீசுநீரப பரபபி னெதிரெதி ரிருககும
துறையுந துறைசூழ நெடுமணற குனறமும
யாஙகணுந திரிவோள பாஙகினங காணாள
குரறறலைக கூநதல குலைநதுபின வீழ
அரறறினள கூஉ யழுதன ளேஙகி
வீழதுய ரெயதிய விழுமக கிளவியிற

உஎ ஒருதனி - ஒபபறற தனிமையை வாவென - வாவெனறு சொலலிககொணடு

உஅ - கூ அலையில தவழ்நதுசெலலும பறவை முதலிய நீர்வாழ பறவைசசாதிகள நானகும

உஅ - கூக திரைதவழ பறவை முதலியனவாகிய பனனிறப புளளினம

கூஉ போர்குறிததுவநது படைவீடுகளில விட்ட பகையரசரிருவருடைய படைகளிரணடும எதிரெதிரிருததலபோல பாடி - படைவீடு

உஅ - கூச திரைதவழபறவை முதலியன, அனனசசேவல அரசனாக நீர்பபரபபில எதிரெதிரிருககுந துறையெனக இபபடியே, "கமபுட கோழியுங கனகுர னாரையும, செஙகால லனனமும பைஙகாறகொககும, கானக கோழியு நீரநிறக காககையு, முளளு மூழலும புளளும புதாவும, வெலபோர வேநதர முனையிடம போலப, பலவேறு குழூஉககுரல பரநத வோதையும" (கO கககச - கூ) எனறார சிலப்பதிகாரத்தும

கூச - டு துறையும குனறமுமாகிய யாஙகணும திரிவோள - மணிமேகலை பாஙகினம - பககததிலுளள இனஙகளை

உஎ - கூடு திருவே வாவெனத திரிவோள

கூகூ. குரறறலைக கூநதல - பூஙகொததை இடததேயுடைய கூநதல, "குரற்றலைக கூநதல குடசம பொருநதி" (சிலப் கச அஎ), "குரறறலைக கூநதல குலைநதுபின வீழ" (சிலப் கூO கூஅ)

கூஎ கூஉய - கூவி

கூஅ விழுமககிளவியின - துனபததைப புலபபடுததும சொற்களால

(பி - ம்) உஎ 'அஞசுவா னறிவேவாவெனத' உகூ 'சிலாலையு மொடுஙகு சிறைமுழவலும', 'ஒடுஙகுசிறைமூயும' கூக 'புளளும பரநது' கூகூ 'நெறி யெதிரநிறகும' 'எதிரெதிரநிறகும' கூகூ 'குரறறலை கூநதல' கூஅ - கூ 'விழுககிளவிபறறுழ்நது'

ருழ்துய ருறுவோ டநதையை யுளளி
எமமிதிற படுததும வெவவினை யுருபபக
கோறறொடி மாதரொடு வேறறுநா டடைநது
வைவா ளுழநத மணிபபூ ணகலத
தையா வோவென றழுவோணா முனனா
விரிநதிலங கவிரொளி சிறநதுகதிா பரபபி
உரைபெறு முமமுழ நிலமிசை யோஙகித
திசைதொறு மொனபான முழநில மகனறு
விதிமா ணடியின வடடங குயினறு
பதும சதுா மீமிசை விளஙகி
அறவோற கமைநத வாசன மென்றே
நறுமல ரலலது பிறமரஞ சொரியாது
பறவையு முதிாசிறை பாஙகுசெனறதிராது
தேவாசொ ரிடட மாமணிப பீடிகை

---

௩௯ தநதையையுளளி - கோவலனை நினைநது

௪௰. எமமிதிறபடுததும வெவவினை - எமமை இததுனபததினிடத தே அகபபடுததும வெவவிய வினை, "எனனிதிற படுதத வேந்தல" (சீவக எகரு), "எனனிதற படுதத நனனுதன மாதரை" (பெருங் 1 34 93) உருபப - முதிர, "ஊழ்வினை யுருததெதன" (சிலப் கசு உகஎ), கோபிககவெனறுமாம

௪௧ கோறறொடிமாதா - கணணகி வேறறுநாடு - பாணடிநாடு

௪௨ வைவா ளுழநத - கூரியவாளால வெடடுணடு வருநதிய அக லம - மாரபு

௪௫ நிலமிசை முமமுழமோஙகி

௪௬ ஒனபான முழம - ஒனபது முழம

௪௭ விதிமாண - விதி மாடசிமைபபடட ஆடியின வடடஙகுயினறு- பளிஙகினால வடடஞ செயயபபடடு

௪௮ பதுமததையுடைய சதுரம, பதுமமெனறததறகுப புததனுடைய பாதஙகளெனினும பொருநதும மீமிசை - மேறபடட இடம

௪௯ அறவோறகு - புததனுககு

௪௪-௯ சிறநது பரபபி ஓஙகி அகனறு குயினறு விளஙகி அமைநத ஆசனமெனக

௫௰ பிற - பிறவறறை மரம நறுமலரையே சொரியும

௫௧ பறவையும அபபீடிகையின பககததிறசெனறு சிறையொலி யைச செயயாது

(பி - ம்) ௪௰. 'மெயவிதறபடுததது', 'எமமிகறபடுததும' ௪௩. 'ஐயா கோவெனறழுவாள' ௪௭ 'விதிமாண்டாடியின விடடணை குயினறு' ௪௮-௯ 'விளஙகியச, சிறவோா' ௫௰ 'பிறமணஞ்' ௫௧ 'உதிராது'

பிறப்புவிளங் கவிரொளி யறத்தகை யாசனம்
கீழ்நில மருங்கி னாகநா டாளும்
இருவர் மன்னவ ரொருவழித் தோன்றி
எமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றார்
தம்பெரும் பற்று நீங்கலு நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேனையொடு வெஞ்சமம் புரிநாள்
இருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்

---

௫௩ பிறப்புவிளங்கு ஆசனம் - கண்டோருடைய பழம்பிறப்புக்களை அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்.

௫௪ கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம். நாகரென்னும் ஒருவகை மனிதர் வாழும் நாடு நாகநாடெனப்படும்; இந்நாட்டின் பெயர், "நாகநன் னாட்டு நானூறு யோசனை" (௯ : ௨௧), "நாகநாடு நடுக்கின் றாள்பவன்" (௨௪ : ௫௪), "நாக நன்னா டாள்வோன்" (௨௫ : ௧௭௮), "நாகநா டாள்வோன்" (௨௯ : ௩) என இந்நூலினுள்ளே பின்னும் வருதல் காண்க. நாக இலச்சினையை (பாம்பின் அடையாளத்தை) உடைமையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும் நகரென்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்.

௫௬ எடுக்கல் ஆற்றார் - எடுக்கும் வன்மை இலராய்.

௫௭ தம் பெரும்பற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம். நீங்கலும் நீங்கார் - நீங்குதலையும் செய்யார்; "சுழலலுஞ் சுழலும், மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி, நீடலு நீடும்" (௩ : ௧௧௧ - ௩) என்றார் முன்னும், "கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று" (புறநா. ௧).

௫௮ நெஞ்சு புகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து; "வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" (௪௮ : ௩௭) என்பர் மேலும், "ஊதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே" (௧௮ : ௧௩) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

௬௧ பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன்; பொறிகளை யடக்கி நெடுநாள் மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரிய தவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனென்றார்; "ஆதிசான் முனிவ னறவழி" (௭ : ௧௧), "பொது வறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்" (௧0 : ௮௪), "போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றும்" (௧௫ : ௨௯), "பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை" (௨௫ : ௩௪) என இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க; "பொருந்து போதியில், விருந்த மாதவர், திருந்து சேவடி, மருந்து மாகுமே" (௩), "பூதலத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி, மாதவனீ" (௧௧), "மாதவரின் மாதவனீ வானவருள் வானவனீ" (௧௧) "மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக் கண்டிலமால்" (௧௫) என்பன வீரசோழியம் யாப்புப்படல உதாரணங்கள்.

(பி - ம்) ௫௭ 'பற்றி' ௬0 'ஒளிமினெம' ௬௧ 'பெருந்தகை முதல்வனிந்தற முரைக்கும்'

பொருவறு சிறப்பிற புரையோ ரேத்தும
தரும பீடிகை தோன்றிய தாஙகென்

அ.—மணிபலலவததுத்துயருற்ற காதை முற்றிற்று.

சுஉ புரையோா - ஈணடு, பெளததரில உயாநதோா, ' புரையோாப பேணிப போகலும போகுவை " (மணி உக அ௲), " அரசுவீற றிருநது புரையோரப பேணி " (மணி உ௫ . அக), " புரையோா தாழுமிப பூமபொழி' லிழிநது " (மணி உஅ கக௨)

௫௨ - ௬௲ மாமணிப பீடிகை, அறததகையாசனம, தருமபீடிகை அஙகே தோனறியது

௪௲ - ௬௲ அழுவோளமுனனாத தோனறிய தெனக

௫௪ - ௬௲. இவவடிகளிறகூறிய வணணமே, " வேக வெநதிற னுகநாட டரசா .. திருநதொளி யாசனம " (௯ ௫அ - ௬௨) எனறு பினனுங கூறுவா

க - ௬௲. இவள இனனணமாக, மணிபலலவததிடைத துயிலெழும அஞசிலோதி, போனறு காணுளாயக கணடு, திருவே வாவெனறு அழுவோள முனனாத தருமபீடிகை ஆஙகுத தோனறியதெனக

ஒனபதாவது

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

[ஒனபதாவது மணிமேகலை மணிபலலவததிடைப பீடிகைகணடு பிறபபுணர்ந்த பாட்டு]

ஆங்கது கணடு ஆயிழை யறியாள
காநதளஞ செஙகை தலைமேற குவிநதன

க அதுகணட - புததபீடிகையைககணட ஆயிழை - மணிமேகலை யானவள அறியாள - தனனை அறியாளாயினுள இது பதுமைபறறி வநத மருட்கையெனனும மெயபபாடு

(பி - ம்,) உ 'குவிநத'

தலைமேற் குவிந்த கையள் செங்கண்
முலைமேற் கலுழ்ந்து முத்தத் திரளுகுத்தத்தின்
இடமுறை மும்முறை வலமுறை வாராக்
கொடிமின் முகிலொடு நிலஞ்சேர்ந் தென்ன
இறுநுசுப் பலச வெறுநிலஞ் சேர்ந்தாங்
கெழுவோள் பிறப்பு வழுவின் றுணர்ந்து
தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணர்ந்தோய்
காயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
வாயே யாகுதல் மயக்கற வுணர்ந்தேன்
காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டுப்
பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழும்
அத்தி பதியெனு மரசாள் வேந்தன்
மைத்துன னாகிய பிரம தருமன

---

௩ - ௪ செங்கண் கலுழ்ந்து - சிவந்த கண்கள் கலங்கி முலைமேல் முத்தத்திரள் உகுத்து - கொங்கைகளின்மேலே நீர்த்துளிகளைச் சொரிந்து அதின் - அபபீடிகையினது

௬ மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில் அவள் கூந்தலுக்கும் உவமை

௭ அலச - வருந்த (தக்க. ௭௨) நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி

௮ எழுவோள் தனது முற்பிறப்பின் செய்தியை நன்குக அறிந்து

௯ 'தொழுதகை மாதவ' என்பதுமுதல், 'என்றெடுத் தோதினை' (௬௯) என்பது இறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னு முனிவன் முற் பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து, அம்முனிவனை எதிர்பெய்து மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவை யெனக் கொள்க

௧௦ காயங்கரை யென்பது ஒரு நதியின் பெயர் உரைத்ததை, ஐ சாரியை எல்லாம் - முழுவதும்

௧௧. வாயேயாகுதல் - உண்மையாதலை, வாய் - உண்மை, "பொய் யறியா வாய்மொழியால்" (மதுரை ௧௯)

௧௨ பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார், 'காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாடு' என்றார்

௧௩ பொறை - பாரம், என்றது பாவத்தை

௧௫ பிரமதருமன் விளி

(பி - ம்) ௩ 'கையினள்' ௪ - ௫ 'கவிழ்ந்துமுத்தத்திரளுகுத்தத் தடமுறை' ௬ - ௭ 'நிலஞ்சோந்தென்ன, விறுநுசுப்பலைய' ௮ 'உணர்ந்தே' ௧௨ - ௩ 'கழிபெருநன்னாட்டுப், பூறுவதேசம்'

ஆங்கவன் றன்பா லணைந்தற னுரைப்பப்போய
நீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவிடை
இனறேழ் நாளி லிருநில மாக்கள
நின்றுநடுக் கெய்த நீணில வேந்தே
பூமி நடுக்குறூஉம போழ்தத திந்நகா
நாகநன னாட்டு நானூ றியோசனை
வியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்தும
இதனபா லொழிகென விருநில வேந்தனும
மாபெரும பேரூா மக்கட் கெல்லாம
ஆவு மாவுங் கொண்டுகழி கென்றே
பறைபிற சாற்றி நிறையருந் தானையோ
டிடவய மென்னு மிருமபதி நீங்கி
வடவயி னவந்தி மாநகாச் செலவோன
காயங் கரையெனும பேரியாற் றடைகரைச்
சேயுயா பூமபொழிற பாடிசெய் திருப்ப
எங்கோ ளியாங் குறைத்தவந் நாளிடைத்

௧௬ அவனென்றது அத்திபதியென்னும் அரசனை
௧௭ சமபுத்தீவில
௧௮ மணி ௭ ௨௪
௧௮ - ௨0. இனறேழநாளில பூமி நடுக்குறுமபொழுதில
௨0 - ௨௨ இந்த நகரும நாக நாட்டில நானூறு யோசனைப பரப்புமபாதலத்தில வீழ்ந்து கெடுதலுறும.
௨௩ இதனபால ஒழிக என - இந்நகரினினறும புறத்தே செலவாயாக வென்று சொலல
௨௫ ஆ - பசு மா - மற்றை விலங்குகள சிறிதும தீங்குசெய்யத்தகாத சாதியாதலின பசு முறகூறப்பட்டது, புறநா ௯.
௨௬ நிறை அருந தானையொடு - பகைமேற செலபொழுது நிறுத்துதலரிய சேனையோடு, "நிறையருந தானை வேந்தனு மோந்து" (சிலப் ௨௫ ௧௭௮.)
௨௭ இடவயம - அத்திபதியின நகரம
௩0 பொழிலில
௨௮ - ௩0 செலவோன இருப்ப
௩௧ எங்கோனென்றது பிரமதருமனை.

(பி - ம்) ௧௬ 'தனபானைந்தறமுரை' ௧௭ 'ஒருகுமத்தீவிடை' ௧௮ 'பினறேழ,' 'மினறேழ்' ௨௬ - ௭ 'நிறையிருந்தானை யிடிவயம' ௨௮ 'விடவயினவந்திம மானகா', 'வசந்த மாநகா' ௨௯ 'பெயாற்றடைகரை' ௩0 - ௩௧ 'இருந்தோமுனங கோனீயங'

தங்கா தநநகா வீழநதுகே டெயதலும
மருளாறு புலவ னின மலரடி யதனை
அரசொடு மகக ளெலலா மீணடிச
சூழநதனா வணஙகித தாழநதுபல வேததிய
அருளறம பூணட வொருபே ரினபத
துலகுதுயா கெடுபட வருளிய வநநாள
அரவக கடலொலி யசோதர மாளும
இரவி வன்ம னொருபெருந தேவி
அலததகக சீறடி யமுத பதிவயிற
றிலககுமி யென்னும பெயாபெறறுப பிறநதேன்
அததி பதியெனு மரசன பெருநதேவி
சிததிபுர மாளுஞ சீதரன றிருமகள
நீல பதியெனு நேரிழை வயிறறிற
காலை ஞாயிறறுக கதிாபோற றோனறிய
இராகுலன றனககுப புகக்கே னவனொடு

---

௩௨ நகாகேட்டயதியது கூறவே நாகநாட்டில நானூறு யோசனைப பரபபினதுகேடும கூறியதாயிறறு

௩௫ ஏததிய - ஏதத ௩௩ - ௫ நினமலரடியதனை ஏதத

௩௭ அருளிய - உபதேசிதத

௩௬ - ௭ இனபததை அருளிய அநநாளில்

௩௮. கடலரவம போனற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம, "மலி தோரான கசசியு மாசடலூந தபமு, ளொலியும பெருமையு மொககும" (தொல் பொரு. 86, மேற) எனறு வருதல காணக

௪௦ அலததகக = அலததம - செவவரககு

௩௯ - ௪௦ தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧ பிறநது இலககுமியெனனும பெயாபெறறேனென விகுதி பிரிததுக கூட்டுக

௪௨ - ௪ பெருநதேவியும மகளுமாகிய நீலபதி

௪௬ இராகுலனெனபது புததனுடைய புததிரன பெயா, அது புததனிடததுளள பததியினாலை இவனுககு இடபபடடதுபோலும

௪௫ - ௬ மனிதாகளுடைய பிறபபிறபபுககளுககு முறையே சூரியனுடைய தோறறம மறைவுகளை உவமை கூறுதல பௌதத சமய மரபாதலால, 'காலை ஞாயிறறுக கதிரபோற றோனறிய இராகுலன' எனறாள், இதனை, "குணதிசைத தோனறி ஆஙகவன றுமெனன" (௧௪ ௧௧ - ௧௦௪)

(பி - ம்) ௩௩ 'மலரடி வணஙகி' ௩௪ 'எலலாம வீழ்நது' ௩௫ - ௬ 'ஏததி, யருளறம' ௩௧ 'ஒருபெருமகளேன' ௪௧ 'பெயா பெறபபிறநதேன' ௪௩ 'சிததபுரம' ௪௩ - ௪ 'சிததிரபுரமாளுஞ சீதாருகனமக, ணீலமதி'

பாராவரு மரபினின் பாதம் பணிதலும்
எட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணச் செலலுயிர் போனால்
தீயழ லவனொடு சேயிழை மூழ்குவை
ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலிற்
கவேர கன்னிப பெயரொடு விளங்கிய
தவாககளி மூதூர்ச சென்றுபிறப பெய்துதி
அணியிழை நினக்கோ ரருநதுயர் வருநாள

"தேவி கேளாய வீழகதிர போனறேன" (௨௪ · ௧0௧ - ௨), "சாககா டெனப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரென மறைநதிடுதல" (௩0 : ௧0௨ - ௩) என இநநூலுள் வருவனவற்றா லுணாக

௩௭ - ௪௭ அந்நாளில் யான் இராகுலனோடு நின பாதம பணிதலும்

௪௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில.

௪௯ திட்டிவிடம - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாமபு, இதன விழிககு எதிாபபட்டோா இறபபா, இதனை, "திட்டி விடமுணச செல லுயிா போவுழி" (௧௧ : ௧00), "திட்டி· விடமுண நினனுயிா போநாள்" (௨௧ : ௧௧), "திட்டி விடமுணச செலலுயிா போயதும" (௨௧ : ௪0), "அழற்க ணாக மாருயி ருண்ண" (௨௩ : ௬௧), "நஞ்சுவிழி யுரவி னல்லுயிா வாஙகி" (௨௩ : ௮௪) என இநநூலுள்ளே வருவனவற்றாலும, "புத தன் திருஷடி விஷமாயப பிறநத ஜாதகதது. கணவிழிபபிற பிராணிகள் சாமெனறறிநது தன கணவிழியாதே கிடநதமையின" எனவும, "நீ திருஷடிவிஷமானகாலதது நினககுக கொலையுள்ளமில்லை யெனினும கண்விழிககிற் பிராணிகள் சாமெனறறிந்து அதறகஞசி விழியாது கிடந்தது எனனோ" எனவும வரும நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாக ரத்தாலும உணர்க, "கணகிழித் துமிழ்விடக கனலரா வரசு", "திடடியின விடமனன கறபின செல்வியை" (கம்ப. தாடகை. ௧0, கும்ப காண ௮0), "திட்டி விஷததை", "திடடி விஷமாகிய ஒரு மகாநாகம" (தக்க ௫௪, ௬௪௫, உரை)

௫௨. இராசரிஷியும யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரரெனபவா முததிபெறுதலை விருமபிப பிரமதேவரைக குறிதது அரிய தவம செயது அவாருளால் விஷ்ணுமாயையைத தம புததிரியாக அடைநது முததி பெறறனரென்றும பினபு அககனனி பிரமதேவா கட்டளையின்படி நதிவடிவு கொணடு சென்றமையால அநநதி கவேரகனனியென்றும காவேரியென றும பெயாபெற்றதெனறும ஆக்நேயபுராணததின இரணடாமபாகததுள்ள காவேரி மாகாதமியததின ௨௩ - ஆம அததியாயததால தெரிகின்றதெனபா, மணி ௩ : ௫௫ - ௬, பாாகக

௫௩ மூதூா - காவிரிபபூமபட்டினம் எய்துதி - அடைவாய்.

௫௪. அருநதுயரெனறது, உதயகுமரனால் மணிமேகலைக்கு உண்டாகும மனவேறுபாட்டை

(பி - ம்) ௪௭ 'பாராவருமரபிற்பாதம' ௪௯ 'விடமுண்டு', 'விடமுணச'

மணிமேகலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
அன்றப் பதியி லாரிரு ளெடுத்துத்
தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
வேக வெந்திற னாகநாட் டரசர்
சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங்
கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்கும்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
அன்றைப் பகலே யுன்பிறப் புணர்ந்தீங்
கின்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்
சாதுயர் கேட்டுத் தளர்ந்துகு மனத்தேன்
காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
ஆங்குனைக் கொணர்ந்த வரும்பெருந் தெய்வம்
பாங்கிற் றோன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
ஈங்கிவ னென்னு மென்றெடுத் தோதினை

---

௫௯ சினமாசு - கோபமாகிய குற்றம் மனமாசு - காமமும் மயக்கமும்

௬௦ அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டற்குரிய காது, திறந்தென்றார், கேட்பினும் கேளாத் தகையவாதலின் (குறள், ௪௧௮), "அறவுரை கேட்டுணர்ந் தஞ்ஞான நீக்கி, மறவுரை விட்ட செவி" (அறநெறி ௧௧௪) மறம் - பாவம்

௬௧. பிறவிப்பிணி மருத்துவன் - புத்தன், மருத்துவன் - வைத்தியன்

௫௮ - ௬௨. மணி. ௮ : ௫௪ - ௬௩

௫௭ - ௬௨ வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்

௬௪ என - என்று நீ சொல்ல.

௬௫ சாதுயர் கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்பமொழியைக் கேட்டு

௬௬ காதலன் - கணவன் பிறப்பும், உம்மை : இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருளது

௬௯ எனனும் - என்று சொல்லும்.

(பி - ம்) ௫௮ - ௬௦ 'வேக வெந்தீ நாகநன் னாடர், காயசினமொழி தனுமாசு தீர்த்தாங், கறச்செவி துறந்து மறச்செவி யடைப்ப' ௬௨ - ௪ 'தொழு, தன்றைப் பகலே நின்பிறப் புணர்த்தி, யின்றுநானுரைத்த வுரை தெளி வருகென' ௬௭ - ௮ 'வீங்கலைக் கொணர்ந்தவிரும்பெருந் தெய்வம், பாங்கினிற்றோன்றி'

எo ஆங்கத் தெய்வதம வாரா தோவென
வங்கின ளழூஉ மிளங்கொடி தானென்.

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த காதை முற்றிற்று.

எக. இளங்கொடி - மணிமேகலை அழூஉம - அழுவாள இளங்கொடி அழூஉம்.

க - எக அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினள்; அப பொழுது அவள் கைகள தலைமேற்குவிந்தன, அங்ஙனம குவிந்த கையளாய் உருத்து வந்து சோந்து எழுவோள பிறப்பையுணாந்து, "மாதவ, உணாந் தோய, நீ உரைத்ததையெல்லாம மயக்கறவுணாந்தேன, பிரம தருமன, உரைப்போய, 'இததீவிடை இனறேழ்நாளில பூமி நடுக்குறூஉம போழ் ததது இந்நகரும நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப பரப்பும் வீழ்ந்து கேடெய்தும, இதன்பாலொழிக' என்று சொல்ல, வேந்தனும சாற்றி நீங்கிச செல்வோன இருப்ப, எங்கோன, நீ உரைத்தநாளில நகா கேடெய் தலும, நின்மலரடியை எல்லாம ஏதத அருளிய அந்நாளில, புகசேன் அவனொடு நினபதாம பணிதலும, 'மூழ்குவை, எயதுதி, வருநாளில் வைத்தலும, கைதொழுதி, தெளிவாய' என்று நீ சொல்ல, காட்டாயோ வென்று யான கேட்ப ஒதினை, அததெய்வம வாராதோ" என்று இளங் கொடி வங்கி அழுமெனக.

(பி - ம்) எo 'ஆஙகததெயவம'

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்த காதை

[பத்தாவது மணிமேகலாதெய்வம வந்துதோன்றி மந்திரங்கொடுத்த பாட்டு]

அறவோ னாசனத் தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள் பெற்றியு மைதென

க அறவோன - புததனது ஆசனதது - ஆசனததால்

க - உ அறிந்த பிறவியள் ஆயினள் - அறியபபட்ட பிறவியை உடை யவளாயினள், என்றது *முற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி பெற்றியும ஐது - இவள் பெற்ற பேறும அழகியது, பெற்றி - பேறு, "பிணிபபறுத

(பி - ம்) உ. 'பிறவியாயினள பெற்றியமஃதென'

விரைமல ரேந்தி விசும்பூ டிழிந்து
பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வம்
முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப
உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமா றுகாலை
இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தேன்
நீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசனம்
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்

தோரதம் பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். ௧௫ ௧௦௦) என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் நினைந்து.

௩-௫ பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினாற் போலத் தோன்றிய தெய்வமெனக.

௬ முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு. நின்றோள் கேட்ப - நின்ற மணிமேகலை கேட்கும்படி "அறிபிறப் புற்றனை" (௧௦ ௭௫) என்பார் பின்னும்.

௭ 'உயிர்க ளெல்லாம்' என்பது முதல் புத்தனுடைய பாதபீடிகையை வணங்கும் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று. உணர்வு பாழாகி - அறிவின்றி.

௮ பொருள் - தருமம், "பொருணீங்கிய பொச்சாந்தார்" (குறள், ௨௪௪) என்பதிற்காணக. தூர்ந்தென்றார், அறத்தைக் கேளாதொழிதலின்; முன்பு, "அறச்செவி திறந்து" (௬ ௬௦) என்றதும் இது பற்றிப்போலும்.

௯ வறந்தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உலகத்தில். அறம் பாடு சிறக்க - அறத்தின்தோற்றம் மிக, பாடு - படுதல், உண்டாதல், "அறம்பா டறிந்தீர்" (௧௦ ௭௫) என்று பின்னும்வரும், பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்.

௧௦ சுடர் - சூரியன். வழக்கு - வழங்குதல். காலை - காலத்தில்.

௧௧ இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்.

௧௨ பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், 'நீயோ தோன்றினை' என்றாள், "நீயேயாகி" என்று பின்னாகக் கூறுவதும் இக்கருத்துப் பற்றியே, இஃது ஒக்கும்.

(பி-ம்) ௮ 'அறிவழிந்த' ௧௦. 'சுடர்வழக்கறுத்தடுமாறுகாலை' ௧௨. 'நீயே தோன்றுதி நின்னடி தொழுதேன்' ௧௩-௪ 'வாசனமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக்கொண்டேன்'

பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சேர்ந்தெனப் பொருந்தி
உன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணர்ந்தேன்
என்பெருங் கணவன் யாங்குள னென்றலும்
இலக்குமி கேளா யிராகுலன் றன்னொடு
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவயின்
இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாயவன்
மடந்தை மெல்லியன் மலரடி வணங்குழிச்

---

௧௫ புலம்பு - வருத்தம், "புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்" (மலைபடு ௪௪௨) என்று - என்று சொல்லி

௧௬ மானிடமகளாய் நிற்றலின், 'வணங்குவோள்' எனத் தெய்வத்தை உயர்திணையாற் கூறினார், "யான் செய்த பாவமென்றாள்" (சீவக ௫௧௫) எனபுழிப்போல

௧௭ பொலங்கொடி - பொற்கொடி, என்றது காமவல்லியை பொருந்தி - வணங்கி

௧௬ - ௧௭ கேட்டப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்குவோள் முன்னர்ப் பொருந்தியெனக்

௧௮ அவளைத் தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை, 'உன்றிருவருளால்' என்றாள்

௧௯ என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்

௨௦. 'இலக்குமி' என்பதுமுதல் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோளாதலின், மணிமேகலையை அத்தெய்வம் இலக்குமியென்றழைத்தது

௨௧ புலத்தகையெய்தினை - ஊடினை; புலத்தல் - ஊடுதல். அகவயின் - உள்ளிடத்தே

௨௨ இடங்கழி காமமொடு, வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரணமாகிய காமமோடு, இப்படியே, உதயகுமரனைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, "இடங்கழி காமமோ டடங்கா னாகி" (௧௮ : ௧௧௬) என்பார் பின்னும், "இடங்கழி மான்மாலை" என்பதற்கு, 'இராகவேகத்தை யுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலைக்காலம்' (பு - வெ ௫௪௦, உரை) என்று பொருள் கூறுவர் "வம்பப்பரத்தை" என்பதற்கு, 'இடங்கழி காமத்தளாகிய குண்டக்கணிகை' (சிலப் ௧௦ ௨௧௬) என்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார்

௨௩ நின்னடியை வணங்கும்பொழுது

(பி - ம்) ௧௫ 'புலம்பறச்சென்று' ௨௦ 'கேளிவ்விராகுலள்' ௨௧ 'எய்திப்பூம்பொழிலகவையின்' ௨௨. 'இடங்கடழி காமனொடடங்கா னையவன்' ௨௩ 'வணங்குழீஇச'

சாது சக்கரன் மீவிசும்பு திரிவோன்
தெருமா லொழிதராங் கிரததின தீவத்துத
தரும சககர முருட்டினன் வருவோன்

உச சாதுசககரன. காரணபபெயா; பெரியோா கூட்டததிலுள் ளவனெனறவாறு, சககரம - மண்டலம, இனி, 'ஓமமணிபதமேஹூம' என்ற மநதிரம சுறறுபபககததில எழுதபபடடுள்ள உலோகததாலாகிய சககா மொனறை வலகையில வைததது மேற்கூறிய மநதிரததை உருவேற ஜபிததுககொணடேனும ஜபியாமலேனும அசசககாததைச சுழற்றிக கொணடிருததல பெளததாகளிற சிலருடைய வழககமாதலால, இவன அஙஙனம செயயபபடடுள்ள நலல சககரததைக சுழறறிககொணடிருததலை யுடையனெனறு பொருள கூறினும பொருநதும இஃது இககாலதது, 'திபெத்' எனனும தேசததுப புததாகளுடைய வழககமாகக காணப படுகினறதெனறும இமமநதிரததை இஙஙனம ஜபிததலால வருமபயன, நாகலோக முதலியவற்றில முறையே பிறவாமல தாண்டிசசெனறு நிருவாணமடைதலெனறுங கூறுவா மீ விசும்பு திரிவோன - மேலேயுள்ள ஆகாயததிற சஞசரிபபவன, பெளததரில இருந்தி (விருததி) பெறறோா ஆகாய வழியேசெனறு அவவவவிடஙகளில இறஙகிப புததனுடைய பாத பீடிகை முதலியவறறைத தரிசிததலும, பககுவிகளுககுத தருமோபதேசஞ செயதலும, ஏனையோாககு எணணியவறறை யளிததலும மாபு, இத தன்மையடையோா சாரணரெனறும் சொலலபபடுவா இதனை, "நிலத திற் குளிதது நெடுவிசும பேறிச, சலததிற றிரியுமோா சாரணன றோனற" (உச : சசு - எ), "தரும சாரணா தஙகிய குணததோா, கருமுகிற் படலததுக ககனத தியஙகுவோா, ராசறகேது வவவழி நிகழதலிற, புரையோா தாமும பூமபொழி விழிநது" (உ௮. ௧௦௧ - க௨) எனப பின வருவனவறறாலுணாக இபபடியே சமணரில இருததி பெறறோரும சாரணரெனறு சொலலபபடுவா, "நீாினிற பூவில வானி னிவைததுழி யொதுஙகு கினற, சாரண ரெணமாாவா சமணாி விருததி பெறறோா" (சூடாமணி உ ச) எனறு வருதல காணக

உ௫. தெருமால - மனககவற்சி, "செயயாா தேளங தெருமால கலிபப" (பொரு ந கஙச) இரததின தீவதது - இரததினததீவில, இது மணிபல்லவமெனனுந தீவிறகு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதிற புததனுடைய பாதககுறிகள் பொருநதிய உசசியையுடைய மலையொனறு உணடு இதன பெயா சமநதமெனபது, "ஈஙகித னயலகத திரத்தின தீவத, தோஙகுயா சமநதத துசசி மீமிசை, அறவியங கிழவோ னடியிணையாகிய, பிறவி யெனனும பெருஙகடல விடூஉ, மறவி நாவா யாஙகுளது" (மணி கக · உக - ௫)

உசு உருட்டினன் வினையெசசமுற்று. தருமம முதலும் முடிவு மிலலாத நிததியபபொருளெனபாா தருமசககரமெனறும, அதனைத தடை யினறிச செலுததுகினறானென்பாா உருட்டினன வருவோனெனறுங கூறினாா, இபபடியே "அறககதி ராழி திறபபட வுருட்டி" (௫. எசு) எனறாா முனனும், தருமததை ஸநாதனமெனறு வடநூலாா கூறுதல

(பி - ம்) உ௫ - சு 'தீபததுத . முருட்டிய வருவோன'

வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின்
வந்து தோன்றலு மயங்கினை கலங்கி
மெல்லியல் கண்டனை மெய்ந்நடுக் குற்றனை
நல்கூர் நுசுப்பினை நாணினை யிறைஞ்ச
இராகுலன் வந்தோன் யாரென வெகுளலும்
விராமலர்க் கூந்த லவன்வாய் புதையா
வாணா டிழந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல் கூர்ந்தனை யென்றவன் றன்னொடு
பகையறு பாத்தியன் பாதம் பணிந்தாங்
சமர சேணின் றமரல மாயினும்
அந்தீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கேம்

காண்க. தருமத்தைச் சக்கரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சக்கரத்திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து நூல்கள் கூறும், இதனை, அச்வகோஷபோதி ஸத்துவரென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரிதகாவ்யமென்னும் நூலில் தர்மசக்ரப்பிரவர்த்தனத்தியேஷண மென்னும் பதினைந்தாம் வாக்கத்தினிறுதியிற் காண்க. இனி, முன்னர்க் கூறிய உலோக சக்கரத்தைக் கையில் வைத்துச் சுழற்றிவருவோனெனினும் பொருந்தும், இப்பொருள் சாதுசக்கரனென்னும் பெயருக்குப் பொருத்த முடைத்தாதல் காண்க.

௨௭ வெங்கதிரமயத்து - உச்சிப்பொழுதில், மணி. ௫. ௬௰, ௧௧: ௧௰௨.

௨௮ - ௯. சாதுசக்கரன் திரிவோன் வருவோன் வந்து தோன்றலு மென்க

௨௯ - ௩௰ மெய்ந்நடுக்குறுதல் முதலியன இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு

௩௧. சாதுசக்கரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சக்கண்டு வெகுண்டமை குடிகோளபற்றிவந்த வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடு

௩௪. நா நல்கூர்ந்தனை - நா வறுமையுற்றாய், என்றது சாரணனைத் துதியாது வீணேயிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி. “நாடாது துணிந்து நாநல் கூர்ந்தனை” (௧௧ : ௪) என்பர் பின்னும்.

௩௫. பாத்தியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன், “திருவாத வூரச்சிவ பாத்தியன்” என்பதில், ‘பாத்தியன்’ என்பது இப் பொருளில் வருதல் காண்க, இது நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருவாக்கு

௩௬ நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அன்பரல் லேமாயினும்

௩௭ அமுது - அன்னம், அமிர்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு இதனை ஆருயிர் மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடத்துங் கூறுவர்.

(பி - ம்) ௩௰ ‘நலங்கூர்’ ௩௧. ‘இராகுலன்வந்தீர்’, ‘இராகுல வந்தோய்’ ௩௧ - ௨ ‘வெகுளலு, மமலர்’ ௩௪. ‘நாநலகூந்தனை’ ௩௫ - ௬. ‘பணிந்துதீங்கமர்கேள்’

உண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலும்
எம்மனை யுண்கே னீங்குக் கொணர்கென
அந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வறம்
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடும்
உவவன மருங்கி லுன்பாற் றோன்றிய
உதய குமர னவனுன் னிராகுலன்
ஆங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்
கந்த சாலியின் கழிபெரு வித்தோர்
வெந்துகு வெங்களர் வீழ்வது போன்மென

---

௫௮ உண்டி - உணபாய என்றலும - என்று நீ சொல்லலும

௫௯ எம்மனை - தாயே கொணர்க என - கொணடுவருகவென்று சாதுசககரன சொல்லி

௬௦ அவன உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசககரன் அமுதுசெயத மையாலுண்டாகிய அந்தப புணணியம

௬௧. நினனுஙகொழியாது - நினனைவிட்டு நீஙகாது நினனுங்கு · மணி ௧௧ : ௬௭

௬௦ - ௬௧ அவ்வறம நின்பிறபபை அறுததிடும

௬௩. உதயகுமாரனாகிய அவன்

௬௪. அவனனறியும - அவன உனபால் நீஙகாத விருபபததைச செலுத்துவததலலாமலும.

௬௪ - ௫ உதயகுமரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைததிருந்தா ளெனபதை, உதயகுமரன வெட்டுணடு இறநதபொழுது, "உவவன மருஙகி னின்பா லுள்ளம, தவிர்விலே னாதலின" (மணி ௨௧ . ௧௩ - ௪) என்று அவள் அவனைக குறிததுக கூறியவாற்றாலும உணர்க

௬௬, கந்தசாலி - சிறநதவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல்; இபபெய ரினதாகிய நெலலொன்று உணடெனபது, தசகுமார சரிதத்தின் உதத ரார்த்ததில் ஆறாவது உசசுவாசததிலுளள கோமினி கதையால் புலபபடு மென்பர். இககாலதது இநநெல கனனட தேசததுள்ள மஙகலாபுரததில (மங்களூரில்) மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின உயர்வுபற்றி அவளுக் குக கநதசாலி உவமை கூறபபட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச்சிறந்த விதை,

௬௭. களர் - உபபுநிலம். வீழ்வது போன்ம - விதைக்கபபடுவதை யொககும; என்றது, தருமததுக்கு மூலமாகிய நீ உதயகுமரனை விரும புவாயாயின் உனதியல்பு களர்நிலத்தில் விதைககபபட்ட கநதசாலியின் விதையைபபோன்று பயனற்றுபபோமென்றபடி என - என்று நினைநது.

(பி - ம்.) ௫௮. 'உண்டியான்' ௫௯ 'உண்டுகேளீஙகுக் குணர்கென' ௬௦. 'அருளியவறலமுது', 'அருளியவவ்வமுது' ௬௭ 'வெஙகளர்'

அறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் செயிழை செய்தேன்
இன்னுங் கேளா யிலக்குமி நீநின்
தவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையும்
ஆங்கவர் தம்மை யங்கநாட் டகவயிற்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
துச்சய னென்போ னொருவன் கொண்டனன்
அவருட னுங்கவ னகன்மலை யாடிக்
கங்கைப் பேரியாற் றடைகரை யிருந்துழி
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
அறவண னுங்கவன் பாற்சென் றோனை
ஈங்கு வந்தீ ரியாரென் றெழுந்தவன்
பாங்குளி மாதவன் பாதம் பணிதலும்
ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவ்வ மக்களை நீக்கி

---

௪௮ தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை

௪௮-௯ ஓர்திறப் படற்கு ஏதுவாச்செய்தேன் - நின்மனம் ஒரு வழிப் படுதற்குக் காரணமாகச் செய்தேனே, ஒருவழி - வைராக்கியமார்க்கம்; "ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளுணர்ந்து" (வீர. யாப்பு, ௧௧, உதாரணம்) என்று வருதல் காண்க. செய்தேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோய்ப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின் செய்தியை அவள் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை, மணி. ௨௧ : ௩ - ௭.

௫௧. தவ்வையராவோர் - முன்பு பிறந்தோராவோர்.

௫௩ மூ மணி. ௧௨ : ௩௧ ௫௨ - ௪ அவர்தம்மைத் துச்சயன் மணஞ்செய்து கொண்டான்

௫௫ அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன் ஆடி - விளையாடி.

௫௮ அவன் - துச்சயன் சென்றோனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

௫௭ - ௮ மணி ௨ : ௬0 - ௬௧.

௫௯ - ௬0 அவன் பாங்கு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்

௬௧. மணி. ௬ : ௧௧. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை அறவண வடிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் சொல்

௬௨ மாதுயர் எவ்வம் - மிக்க துன்பம், என்றது பிறப்பிறப்புக்களை; துயரெவ்வம் : ஒருபொருட் பன்மொழி நீக்கி - நீங்கச்செய்து

(பி - ம்) ௪௯. 'செயிழைவந்தேன்' ௫0 'உன்றன்' ௫௧. 'தவ்வைய ராகிய', 'தவ்வையளாகிய' ௫௨ 'அங்கநாட்டகவையிற்' ௫௫ 'அவனுடனுங் கவாகன்மலை' ௫௬ 'பெயராற்றிடைகரை'

விலங்குந் தம்முள் வெரூஉம்பகை நீக்கி
உடங்குயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்துத்
தொன்று காலத்து நின்றற முரைத்த
குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுக்கும்
பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
பாதபங் கயமலை யெனும்பெயராத் தாயது
தொழுது வலங்கொள்ள வந்தே னிங்கிப்
பழுதில் காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
அன்றவ னுரைத்த அவ்வுரை பிழையாது
சென்றுகை தொழுது சிறப்புச் செய்தலின்
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

---

௬௩. வெரூஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை.

௬௪. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிர்களும் தம்முள் மன வேறுபாடின்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிர்களும் ஒருபடியாக நிருவாணமடைந்து வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும். உள்ளம் கசிந்து உக - மனம் கருணை மிகுதியால் இரங்கிக் கரைய.

௬௫. தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்.

௬௨ - ௫ மணி ௧௨ அ௭ - ௯௧.

௬௫ - ௬. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்ற தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே, அம்மலை யாவது கிருத்திரகூடம்; அது மகததேசத்தின் இராசதானியாகிய இராசகருக நகரத்தின் அருகே உள்ளது. குற்றம் - காமவெகுளி மயக்கங்கள்.

௬௧ - ௬. முதல்வன் ஆளவோன் உயிர் வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைத்த குன்றம்.

௬௭. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்.

௬௮. பெயராத்தாயது - பெயரையுடையதாயிற்று.

௭௦. பழுது இல் காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர். தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன் முதலியோரை நோக்கி அறவணவடிகள் சொல்ல.

௭௧. பிழையாது - தப்பாது.

௭௨. சிறப்பு - விழா, "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது" (குறள், ௧௮), பூசையெனினும் பொருந்தும்.

(பி - ம்) ௬௩ - ௪ 'விலங்கு தம்முளா ருட்பகை நீக்கி யுடன்பயிர் வாள்க.... .. கசிந்து' ௬௭ - ௮ 'கிடைத்தலணங்கியது, பாதபங்கய மெனும்' ௭௦ - ௭௧. 'காட்சியீரே நீருந்தொழுமினென், றன்றவனுரைத்த வறவுரை'

கோதையஞ் சாய னின்னொடு கூடினர்
அறிபிறப் புற்றனை யறம்பா டறிந்தனை
பிறவற முரைப்போர் பெற்றியுங் கேட்குவை
பலவேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லாம்
அல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நாள்
இளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுரு வெய்தவும்
அந்தரந் திரியவு மாக்குமிவ் வருந்திறல்
மந்திரங் கொள்கென வாய்மையி னோதி
மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்

---

௭௪ கோதையஞ்சாயலென்றது மணிமேகலையை.

௭௩ - ௪ பூ. மணி ௬௨ · ௧௭ - ௮

௭௫ அறிபிறப்புற்றனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; "முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றேன்" (௯) என்று இக்காதையில் முன்னுங் கூறியிருத்தல் காண்க. அறம்பாடு அறிந்தனை - தருமோபதேசத்தை யறிந்தாய்; "அறம்பாடு சிறக்க" (௧௦ ௯) என்றார் முன்னும்

௭௬ பிற அறம் உரைப்போர் - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லுவோர்

௭௭ படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை

௭௮ அல்லியங்கோதை, முன்னிலைப்பெயர்

௭௯ இளையள் - இளமையையுடையாள் வளையோள் - வளைகளையுடையாள்.

௮௦ விளைபொருள் உரையார் - விளைகின்ற தத்தம் சமயதத்துவங்களைச் சொல்லார், இயல்பன்றென்பார் விளைபொருளென்றார் ஆதலால் என ஒருசொல் வருவிக்க. வேற்றுரு - வேறுவடிவம்

௭௯ - ௮௦ பூ மணி ௨௯ ௯௮ - ௯ ௮௧ அந்தரம் - ஆகாயம்

௮௨ வாய்மையின் ஓதி - நால்வகை வாய்மையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து, வாய்மையின் - உண்மையுடனென்றுமாம்

௮௩ மதிநாள் முற்றிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளர்ந்து முற்றுப்பெற்ற மங்கலத்திருநாள் - பௌர்ணிமையில் புத்தன் ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலால், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, 'மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்' என்றார் புத்தன் பிறந்த தினமும் அதுவே இதன்றி, வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பௌத்தர் இக்காலத்துங் கொண்டாடுவர்

(பி - ம்) ௭௪. 'நின்னொடுங்கூடினர்' ௭௫ 'அயப்பாடிறந்தனை' ௭௮ - ௯ 'நாளி, னிளையளள வளையோளென்றுனக்கு' ௮௧ 'அந்தரஞ் சேறலும்', 'அந்திரந் திரியவும்'

பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
திருவற மெய்துதல சிததமென் றுணர்நீ
மனபெரும பீடிகை வணஙகினை யேத்தி
நினபதிப புகுவா யென்றெழுந் தோஙகி
மறநதது முணடென மறிததாங் கிழிந்து
சிறநத கொளகைச சேயிழை கேளாய
மககள யாககை யுணவின பிணடம
இபபெரு மநதிர மிருமபசி யறுககுமென்
றுஙகது கொடுததாங கநதர மெழுநது
நீஙகிய தாஙகு நெடுநதெயவந தானென்.

௧0 — மநதிரங்கொடுதத காதை முறறிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்நது - சாமானிய ஞானததை வெறுதது புலம உறும மாதவன - நானகு வகையாகிய சததியஙகளை அறிதறகுரிய ஞானததை யடைநத புததனுடைய புலம - மெயஞஞானம, முநத ௬௩

அ௫ சிததம - வி்ததம - நிசசயம அ௬ வணஙகினை - வணஙகி

அஅ ஒப்பு மணி ௩ ௬௪ மறிததது ஆஙகு இழிநது - மீடடும அவவிடததே இறஙகி

அ௯ கொளகை - விரதம, "சானற கொளகை" (மதுரை ௪அ0)

௬0 மனிதருடைய உடமபு உணவாலாகிய தொகுதி, "உணடி முதறறே யுணவின பிணடம" (புறநா ௧அ)

௬௧ எலலாமநதிரததிலும சிறநததெனபார பசியொழிககும மநதிரததைப பெருமநதிரமெனறார ௬௩ நெடுநதெயவம நீஙகியது

௬ - ௬௩ ஆயிழை ஆசனததால அறிநத பிறவியளாயினள, இவள் பெறறியும ஐதெனறு வநதுதோனறிய தெயவம, நினறேளகேடப, 'நீயோ தோனறினை, நினனடிபணிநதேன, வைததேன, கொணடேன, ஏறறினேன், புலமபு அறுக' எனறு ஆசனததை வலஙகொணடு வணஙகா நிறப, அபபொழுது அததெயவததின முனனாப பொருநதி, 'உனறிருவருளால எனபிறபபுணாநதேன, எனகணவன யாஙகுளன?' எனறு மணிமேகலை கேட்டலும, அததெயவம, "இலககுமி! கேள், பொழிலில இராகுலனேடு நீ புலநதாய, அபபுலவியை மாறறவேணடி அவன் உனனடியை வணஙகும பொழுது, சாதுசககரன திரிவோன வருவோன வெஙகதிரமயததுப பொழிலினுளளே வநது தோனறலும, நீ கணடு மயஙகிக கலஙகி நடுககுறறு நாணி இறைஞச, இராகுலன, 'வநதோனயார' எனறு வெகுளலும, நீ அவன வாயைப்புதைதது, 'இழிநதோனுடைய அடியை வணஙகாது நா நலகூறாதனை' எனறு சொலலி அவனேடு பாததியன பாதமபணிநது, 'அமர,

(பி - ம்) அச 'பொதுவறிவழிநது புலமபறு மாதவன' அஎ 'நினறன பதிபபுகுவாயென' ௬௩ 'நீஙகியதாஙக'

கேள், கொணர்கேம், உண்டி, யாம் உனக்குறிப்பினம்' என்றலும், அவன் 'கொணர்க' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நின்னை யொழியாது நின் பிறப்பை யறுத்திடும், உவ்வனத்தில் தோன்றிய உதயகுமரனுரன இராகு வன், அவனுக்கு உன்பாலன்றி அவன்பால் உள்ளம் நீங்காததனமை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயல்பு வீழ்வது போலுமென்றெண்ணி உன்னை ஒருதிறப்படற்கு எதுவாச் செய்தேன், இலக்குமி! இன்னுங்கேள், தாரை யும் வீரையும் நினதவ்வையராவோர், அவர் தம்மைத் துச்சயன்கொண்ட னன், அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்தழிச் சென்ற அறவணனை அவன், 'வந்தீரயார?' என்று எழுந்து பாதத்தைப் பணிதலும், அவன், 'பாதபங்கயத்தைத் தொழுது வலங்கொள்ளவந்தேன், நீரும் தொழும்' என்ற உரைபிழையாது சென்று தொழுது சிறப்புச் செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நின்னொடு கூடினார், உற்றனை, அறிந்தனை, பெற்றி யும் கேட்குவை, அந்நாள், யாவரும் உனக்கு உரையார், ஆதலால் இம்மந் திரங்கொள்க" என்று அவற்றை உபதேசித்து "உணர்நீ, நின்பதிப் புகுவாய" என்று எழுந்தோங்கி, "யான் மறந்தது மொன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்து, "கேளாய், யாக்கை உணவின்பிண்டம், இப்பெரு மந்திரம் இரும்பசியறுக்கும்" என்று அம்மந்திரத்தைக்கொடுத்து எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க

பதினொன்றாவது

பாத்திரம்பெற்ற காதை

[பதினொன்றாவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கோமுகியென்னும் பொய்கையிலெழுந்த பாத்திரங்கொடுத்தபாட்டு]

மணிமே கலாதெய்வ நீங்கிய பின்னர்
மணிபல லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையும்
தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தனள் நோக்கிக்
௫ காவதந் திரியக் கடவுட் கோலத்துத்

---

௩ குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க

௪ தாழ்ந்தனள் நோக்கி - தாழ்ந்து நோக்கி, மெல்ல நோக்கி

௫ காவதம் - காதம், 'வ' பகுதிப்பொருள் விகுதி யென்பார் (சிலப். ௧0 ௩௬, அடியார்), கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்

௧ - ௫ நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை நோக்கித் திரியவெனக்.

(பி - ம்) ௪ 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
கலங்கவிழ் மகளிரின் வந்தீங் கெய்திய
இலங்குதொடி நல்லாய் யார்நீ யென்றலும்
எப்பிறப் பகத்துள் யார்நீ யென்றது
பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்தக் கேளாய்
போய பிறவியிற் பூமியங் கிழவன்
இராகுலன் மனையா ளிலக்குமி யென்போ
ளாய பிறவியி லாடலங் கணிகை
மாதவி யீன்ற மணிமே கலையான்
என்பெயர்த் தெய்வ மீங்கெனைக் கொணர்ந்திம்
மன்பெரும் பீடிகை யென்பிறப் புணர்ந்தேன்
ஈங்கென் வரவிதீங் கெய்திய பயனிது

---

௬ தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு மணிபல்லவத்தில் இருப்பவள், (மணி. பதிகம், ௫௫, ௧௧ : ௨௭ - ௮) செவ்வனம் - செவ்விதாக, வேறாகவெனினும் பொருந்தும், "திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து" (சிலப். ௬ : ௧௨௭) என்பதிற் காண்க.

௭ கலம் - கப்பல் மகளிரின் - மகளிரைப்போல.

௮. தொடி - வளை. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும்.

௬ - ௮ தீவதிலகை தோன்றி யார் நீ யென்றலும்

௯ 'எப்பிறப்பகத்துள்' என்பது முதலியன மணிமேகலையின் கூற்று.

௧௦ பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய்.

௧௧. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு. கிழவன் - உரியவன்.

௧௨. மனை யாள் - யான் மனைவி. இலக்குமி என்போள் - இலக்குமி யென்பது எனது பெயர்.

௧௩ ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்.

௧௩ - ௪. பலவகையினராகிய கணிகையர்களுள் மாதவி நாடகக் கணிகையாதலின் அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, 'ஆடலங்கணிகை மாதவி' என்றாள். கணிகையர்களின் வகையினைச் சிலப்பதிகாரம், ௫ - ஆம் காதையிலும், ௧௪ - ஆம் காதையிலும் காண்க.

௧௫ என்பெயர்த் தெய்வமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை.

௧௬ பீடிகை - பீடிகையால்.

௧௭ பயனிதுவென்றது, பழம்பிறப்புணர்ந்ததனை.

(பி - ம்) ௮ 'இலங்குதொடி யன்னை யார்நீ' ௧௨. 'என்பேன்'

பூங்கொடி யன்னு யார்நீ யென்றலும்
ஆயிழை தன்பிறப பறிந்தமை யறிநத
தீவ திலகை செவ்வன முரைககும
ஈங்கித னயலகத திரததின தீவத
தோங்குயா சமநதத் துசசி மீமிசை

கஅ என்றலும - எனறு மணிமேகலை கேட்கவும

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை அறிநதமை - அறிநத தன்மையை

உ0 உரைககும - சொலலுவாள்

மேல வருவன தீவதிலகையின கூறறு

உக இதன அயலகதது - இநத மணிபலலவததின அயலிடததுள்ள

உஉ ஓஙகுயா சமநதததது - மிகவுமுயாநத சமந்தமெனனும மலையினது உசசிமீமிசை - உசசியினமேலே, மீமிசை - மேல, "கொலகளிற்று மீமிசைககொடி" (புறநா கூ) இமமலைககுச சமனெளி யென்றும ஒரு பெயருணடு, "இலஙகா தீவததுச சமனொளி யெனனும, சிலமபினை யெயதி" (உஅ க0எ - அ) எனறு பினவருதலாலுணாக "ஆறைநதி யோசனை மணிபல லவததிடை" (மணி - கூ : உகக - கூ) எனறதனுல மணிபலலவம காவிரிபபூம படடினததிறகுத தெறகே முபபதுயோசனை தூரததிலுளள தெனறும, "ஈஙகிதன யாஙகுள தாதலின்" (உக - ௫) என இஙகே கூறியவதனுல் இரததினதீவம மணிபலலவததிறகு அயலிடததுளளதெனறும, அதிற் புததனுடைய பாதக குறிகளுளள உசசியையுடைய சமநதமெனனும மலையொனறுணடெனறும தெரிதலாலும, "இலஙகா தீவதது எயதி" (மணி உஅ க0எ - அ) எனபதனுல இலஙகாதீவததிற சமனொளி யெனறு பெயருளள புததஸதலமாகிய மலையொனறுணடெனறு தெரிதலாலும முனனுளள சமநதமெனபதும, பினனுளள சமனொளி யென்பதும, இலஙகையிலுளள 'ஆடம்ஸ்பீக்' எனறு ஆஙகில பாஷையில வழஙகும மலையையே குறிககினறனவெனறு எணணுவதறகு இடமுணடு. இலஙகைத தீவின மேலமாகாணததில தெனகீழ்பபிரிவில இரததினபுரி யெனற ஓரிடமும, சிலராற் சமநதகூடமெனறும சிலராற சமனொலை யெனறும சொல்லபபட்டுள்ள மலையொனறும உளளனவெனறு யாழபபாணம வடடுககோட்டை, வே சதாசிவபபிளளையெனபவரால, கி பி 1884 - ஆம ஆணடிற பதிபபிககபபட்டுளள இலஙகைப பூமிசாஸதிர சஙகிரகமெனனும புததகததால தெரிகினறது மணிபலலவம காவிரிபபூபபடடினததிறகுத தெறகே ஆறைநது யோசனை தூரததுள்ளதெனறும அதன அயலிலுளளது இரததின தீவமெனறும முனபு கூறியதறகு 'ஆடமஸபீக' காவிரிபபூம படடினததிறகுத தெறகே சறறேறககுறைய முபபது காததூரததிலிருததலும, அமமலை பணடைககாலததுச சமநதமெனறும் சமனொளியெனறும கூறபபடடு வந்ததெனபதறகு, இககாலதது அது, 'சமநதகூடம' எனறும,

(பி - ம்) உஉ 'சிமயததுசசி'

அறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉம்
அறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
றொழுதுவலங் கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிந் நன்மணிப் பீடிகை
தேவர்கோ னேவலிற் காவல பூண்டேன்
தீவ திலகை யென்பெய ரிதுகேள்
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைதத

'சமனொலை' என்றும பெயா பெற்றிருததலும, சமனொளி இலங்காதீவத துள்ளதென்பதறகு அஃது இலஙகைததீவிலிருத்தலும சான்றாதலறிக

உ௩ அறவியங் கிழவோன - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையை யுடையோனாகிய புததன், "அறவியாற் காறு மூன்றும", "அறவிய மனதத ராகி" (சீவக ககஉரு, உ௮௭) ; "அறவிய மனத்தினை யாகி", "அறவியான றானு மறவமிாத மீநதான" (நீல தரும ௪௮, க0க) இணை - இரணடு.

உ௪ பிறவி காரணகாரியத் தொடாச்சியாயக கரையின்றி வருதலின், 'பிறவியென்னும பெருஙகடல்' எனறாா. விடூஉம - கடததும

உரு அறவிநாவாய் - அறததிலே நிற்பதாகிய நாவாய; நாவாய் - கபபல்.

உஉ - ரு. உச்சிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய உள்ளது.

உ௩ - ரு. பிறவியாகிய பெருஙகடலைககடததும அடியிணையாகிய நாவாயெனக, "பிறவிப பெருஙகட னீநதுவா நீநதா, ரிறைவ னடி சேரா தாா" (குறள், க0)

உ௬ ஈஙகு வந்தேன

உக - ௬ இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத தினதீவத்துள்ள சமநதமெனனும மலையினது உச்சியிற் புததனது பாத மாகிய அறவிநாவாய் உளளதாதலால அதனைத தொழுது வலஙகொணடு ஈஙகுவநதேனென்றாளெனக

உ௭ பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய பீடிகை - பீடத்தை

உ௮. காவல் பூண்டோன் - காத்தலை மேற்கொணடேன

உ௯ என்பெயா தீவதிலகையெனபது

௩0 தருமாாசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் தரும தலைவனென்றாள்

(பி - ம்) உ௬ 'வந்தேனிந்தப' உ௮. 'காவற் பூண்ட'

பெருமைசா லல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
அரிய ருலகத் தாங்கவர்க் கறமொழி
உரிய துலகத் தொருதலை யாக
ஆங்கன மாகிய வணியிழை யிதுகேள்
ஈங்கிப் பெரும்பெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
இருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்

---

௧௧ - ௩ நோன்பினரே இப்பீடிகையைத் தரிசித்துக் கைதொழுதற்கு உரியராவார்; அங்ஙனம் தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியை யறியும் அறிவையுடையராவார்

௧௪ - ௫ அரியர் உலகத்து - அத்தன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியர்; அவர்க்கு அறமொழி உரியது - அவர்க்குத் தருமபதம் உரிமையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

௧௬ ஆங்கனமாகிய அணியிழை - அத்தன்மையையுடையையாகிய அணியிழாய்; என்றது, நீ தருமபதங் கேட்டற்கு உரிமையையுடையை யென்றபடி

௧௭ பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயர் - வீடுமாம்; "மிகுபுகழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரை" (மதுரைக். ௬௯௯)

௧௮. மயங்கிய - கலந்த

௧௯ கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள ஒரு பொய்கை; காரணப் பெயர்; பசுவின் முகம்போன்ற வடிவமுடையதென்பது பொருள் இலஞ்சி - பொய்கையில

௧௭ - ௯ முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்

ஆபுத்திரன் வேண்டுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள்ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தும் மேலே வந்து தோன்றுந்தினம் புத்தனுடைய ஜனனகாலமாகிய விசாகநட்சத்திரத்தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலின், அத்தினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்

௨௦ இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற் பருவத்தில், பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும்பொழுதெனவும் பருவமெனவுங் கூறப்படும் அவை முறையே கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை

(பி - ம்.) ௧௫. 'ஒருதலையாங்கனம்' ௧௬. 'ஆயிழை' ௧௯. 'என்னுமிக கொழுநீரிலஞ்சி' ௨௦. 'இருந்திள'

தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும

கதிர் எரி இடபததது - சூரியன் மிகக வெம்மையைச செயகின்ற வைகாசி மாதததில.

சக ஒருபதின் மேலும ஒரு மூன்று சென்றபின - இருபததேழு நட்சத்திரங்களுள் காரததிகை முதலாகிய பதின்மூன்று நட்சததிரங்கள் சென்ற பின்பு

சஉ நட்சததிரங்களுள் நடுவில நிற்றலையுடையதான விசாகநட்சத திரததில, "போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தததது" (கடு உகூ) என்று பினபு வருதலின, ஈணடு விசாகம கொள்ளப்பட்டது அசுவினி முத லிய இருபததேழனுள் பதினனகாவதும நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சததிரம சித்திரையாக இருகக அதனை நடுவிலுள்ளதாகக கூறாமல இவ்விடததில விசாகததைதக்கூறியது என்னையோவெனின ஒவவொருவருடததும பகலையும இரவையும சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரணடு விஷூவததினங்களுள ஒன்றாகிய மேஷாயனததிற சூரியனுககு எநத நட்சத திரததிற பிரவேசமுணடாகின்றதோ அதை நட்சததிரங்களில முதலாவ தாகக கூறுவது சோதிட நூற்றுணிபாதலாலும், முன்னொருகாலததிற சூரி யனுககுக கிருததிகாப பிரவேசம இருநத பொழுது மேஷாயனம நேரிட் டிருநததென்றும அதுபற்றிக காரததிகையை முதலாககொணடு நட்சததிரங் களை எண்ணி வநதாரகளென்றும பழைய சோதிட நூலகளால தெரிகின்ற மையாலும நட்சததிரங்களின நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்று கூறியது குற்ற மன்றெனக இப்படியே முன்னொருகாலததில நட்சததிரங்களைக காரததிகை முதலாக எணணி வநதாரகளென்பது கிருஷ்ண யஜுர்வேத ஸம்ஹிதை யாலும கிருஷ்ண யஜுர்வேத பிராஹமணததாலும தெரிகின்றதென்பர உச்சயினி நகரததில விககிரமாரககனுடைய அவைககளததிலிருநத நவரத தினங்களுள ஒருவரென்றுசொல்லப்படுகிற வராகமிகிரரென்ற பிரவிதத ஜயௌதிஷிகா தமதுகாலததில மேஷாயனததிற சூரியனுககு அச்வினி நட்சததிரப பிரவேசமுணடாயிருததலையறிநது பழையவழககததிற்கு மாறாக நட்சததிரங்களை அசவினி முதலாக எணணும வழககததை வற்புறுததினமை யின், இககாலததில நட்சததிரங்கள இங்ஙனம எணணப்பட்டு வருகின்றன வென்பர

சக - உ இங்கே விசாக நட்சததிரததைப பதினனகாவதாகக கூறி யிருததல அறிஞரால ஆராயச்சி செயதற்குரியது

சரு போதி - அரசமரம, இதற்குப போதத்தையுடையதென்பது பொருள், போதம - ஞானம, இதனடியில இருநதபொழுது நாலவகைச சத தியங்களையும அறிநதுகொள்ளுதற்குரிய ஞானததைப புததன அடைநதமை யால, இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர, புததன இதனடியிலிருநதானென்ன

(பி - ம்) சக - உ 'சென்ற, மீனத' சரு 'போகததெருவரொடு'

ஆபுத திரன்கை யமுத சுரபியெனும
சரு மாபெரும பாததிர மடகொடி கேளாய்
அநநா ளிநநா ளப்பொழு திபபொழுது
நின்னுங்கு வருவது போலு நேரிழை
ஆங்கதிற பெயத வாருயிர மருந்து
வாங்குநா கையகம வருததுத லலலது

பதை, "போதி நீழற பொருநதித தோனறு, நாதன" (கக: எரு - ச), "போதி மூலம பொருநதிய சிறபபி, ஞதன" (கஉ கOக - உ), "ஓங்குயா போதி யுரவோன" (கஉ ககக), "போதித தலைவனொடு" (கஙு உசு), "போதி மாதவன" (கஙு உகூ), "புனைவன போதியி னலலறம" (உஅ கசக), "பைமபூம போதிப பகவறகு" (உஅ கஎச), "போதி மூலதது, நாதன" (உகூ உரு - ச) என இநநூலுளளே பின வருவனவறறு ளுணாக, இது மகாபோதியெனவுங கூறபபடும தலைவன - புததன இனி, போதியெனபதறகு ஞானமெனறு பொருள செயதல பௌததா சைனா களுடைய வழககமாக இருததலின, போதிததலைவனெனறதறகு ஞானத திறகுத தலைவனெனறு பொருள கூறினும பொருநதும, "போதிச் செல்வம் பூணடவரேததும பொலிவினஞு, லாதிக காலத தநதணன காதன மக னெததான" (சீவக ருசுசு) தோனறும முறறு

சO - சரு பூ மணி கஙு உரு - சு

சச அமுதசுரபி - அமுதிததஇனது மணமபோனற மணமுடைய தெனறும, அமுததததைககொடுககும காமதேனுவைப போனறதெனறும பொருள கூறுவா, அமுதம - அமிாதம, உணவு, சுரபி - மணம, காமதேனு

சO - சச புததன பிறநதகாலததே ஒவவொரு வருடததும கோமுகி யெனனும பொயகையிலிருநது தோனறுதலின, 'அமுதசுரபி, போதித தலைவனொடு பொருநதித தோனறும' எனறா

சரு - ரு பாததிரம தோனறும

சஎ நினனுங்கு வருவது போலும - அபபாததிரம் நினைகையிடதது வருவதுபோலும, நினனுஙகு: மணி கO: சக, "நினனுஙகு வரூஉ மென னெஞசினே, எனனுஙகு வாரா தோமபினே கொணமே" (கலி உரு)

சஅ அதில - அமுதசுரபியென்னும பாததிரததில ஆருயிா மருநது - அனனம, பசிநோயால வருந்தாவணணம உயிாகளைப பாதுகாததலின, இஃது இஙஙனங கூறபபட்டது; "அகனசுரைப பெயத வாருயிா மருநது" (கக. ககஎ) எனபா பினனும்; சோறும தணணீரும இருமருநதெனனப படும, புறநா எO

சகூ கையகம - கையிடததை

(பி - ம்) சச 'மாபுததிரிகை' சஎ. 'நின்னுஙகருவது' சகூ. 'வருந் துவதல்லது'

தான்றொலை விலலாத தகைமைய தாகும
நறுமலாக கோதை நின்னு ராஙகண
அறவணன் றன்பாற கேட்குவை யிதன்றிறம
என்றவ ளுரைத்தலு மிளஙகொடி விருமபி
மன்பெரும பீடிகை தொழுதனள வணஙகித
தீவ திலகை தன்னொடுங கூடிக
கோமுகி வலஞ்செய்து கொளகையி னிறறலும
எழுநதுவலம புரிநத விளஙகொடி செஙகையிற
றெழுநதகை மாபிற பாததிரம புகுதலும
பாததிரம பெறற பைநதொடி மடவாள
மாததிரை யின்றி மனமகிழ வெயதி
மாரனை வெலலும வீர நின்னடி
தீநெறிக கடும்பகை கடிநதோய நின்னடி
பிறாககற முயலும பெரியோய நின்னடி

---

௫௦ தானெனறது அனனதனை ௫௧ கோதை விளி

௫௨ இதனதிறம - இபபாததிரததின வரலாறு இதனதிறததை அறவணனபாற கேட்குவை

௫௩ அவள - தீவதிலகை இளஙகொடி - மணிமேகலை

௫௪ தொழுதனள வணஙகி - கைகுவிததுவநதிதது

௫௬ கொளகையின நிறறலும - நியமததோடு மணிமேகலை நிற்றலும

௫௭ எழுநது - கோமுகியிலிருநது எழுநது. இளஙகொடி - மணிமேகலை

௫௭ - ௮ பாததிரம எழுநது இளஙகொடியினுடைய செஙகையிற புகுதலும

௬௦ மாததிரையினறி - அளவினறி

௬௧ 'மாரனை' எனபது முதலியன பாததிரம பெற்ற மகிழ்சசியால மணிமேகலை புததனைக குறிததுச செயயும துதிகள 'மாரன்' எனபதன பொருளை, மணி ௫ எள - ஆம அடிககுறிபபிற காணக

௬௨ தீநெறிக கடும்பகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க பகையை, காமமுதலியவறறை, 'அரிஷட்வாககம' எனறும, 'வைரி' எனறும வடநூலார் கூறுதல போலத தீநெறியைக கடும்பகையெனறூா, மணி ௫ ௧௦௩

௬௩ பிறாககு அறம முயலும பெரியோய - மறறையோாககுப புணணிய முணடாதறகு முயலுகினற பெரியோனே, இபபடியே, "பிறாககற

(பி - ம்) ௫௦ 'தானறொலைவறியா' ௫௧ 'நறைமலாககோதை' ௫௬. 'கொழுதிவலஞ்' ௫௮ 'தொழுதகை' ௬௦ 'எயத' ௬௨ 'கடபபோய', 'பகைபபோய'

துறககம வேண்டாத தொலலோய நின்னடி
எணபிறக கொழிய விறநதோய் நின்னடி
கணபிறாக களிககுங கணணோய நின்னடி.

மருளும பெரியோன" (உக கஎஅ) எனபா பினனும, போதிவிருட்சத தினடியிற புததனுககு ஞானோதயமானபொழுது மாரன அவனைநோககி, 'நீ இபபோழுதே நிருவாணமடை' எனறு சொலல, புததன மயஙகுகையில பிரமதேவா வநது, 'நீ இபபொழுது அடைய வேணடாம, நீ அறிநத தருமததை உபதேசிதது நிருவாணமடைதறகுரிய வழியை எலலோாககுங காட்டிவிடடு அபபாற செலக' எனறலின, புததன தருமோபதேசஞ் செய யததொடஙகினனெனறு புதத சரிததததால தெரிகினறது

௫௪ துறககம - சுவாககம அழிவறற நிருவாணமே அவனால விரும பபபடடமையின, அழிதன மாலையதாய துறககம வேணடபபடாததாயிறறு

௫௫ எண பிறககு ஒழிய இறநதோய - மாநதாகளுடைய எணணங கள் எட்டாமற பின்னே கிடககுமபடி மேறபட்ட நிலையிற சென்றோனே, பிறககு - பின, "துறைபிறக கொழியப போகி" (பெரும்பாண் ௩௫௧), "முதிாகாய வளளியங காடுபிறக கொழிய" (முல்லை ௧0௧) இறததல - கடததல

௫௬ பிறாககுக கண அளிககுங கணணோய - உயிாகளுககு ஞானத தை யருளிசசெயத ஞானியே, கண - ஈணடு ஞானம புத்தன பலாககுத தருமோபதேசஞசெயத ஆசிரியனாதலின, இஙஙனஙகூறினா இனி, உலோ கோபகாரததிறகாகப புததனெடுதத அநேக ஜாதகஙகளுள, ஒனறில இவன கொடையைப பாிசோதிககவெணணி, இநதிரன வநது இரணடு கணகளையும கேட்டபொழுது இவன அவறறைக கொடுததானெனபாாகலின, இதறகு இநதிரனுககுக கணணைககொடுததோயெனறு பொருளகூறினும பொருநதும. இதனை, "விணணவா நாயகன வேணடக, கணணினி தளிதத காதற, புணணிய னிருநத போதி, நணணிட நோயநலி யாவே" (வீர யாபபு ௩, உதாரணம), "கணகொடுததான றடிகொடுததான கயபபுலிககுத தற கொடுததான, பெணகொடுததா னுடமபினையும பிளநதிடடுப பிறாககீநதான, மணகொடுததான மககொடுததான மனனுநதற சோநதாாககு, விணகொடுத தா னவனகொடுதத விரிததுரைபபன கேளெனருள", "மிககதனங களை மாரி மூனறும பெயயும வெஙகளிறறை மிகுசிநதா மணிமை மேனி, யொகக வரிந தொருகூறறை யிரணடு கணணை யொளிதிகழுந திருமுடியை யுடமபி லூனை, எககிவிழுங குருதிதனை யரசு தனனை யினனுயிாபோற றேவியை யீனறெடுதத செலவா, மககளைவந திரநதவாககு மகிழநதே யீயும வான வாதா முறைநதபதி மாணு வூரே" (நீல ௬௨௰) எனனும பாடலகளால உணாக

(பி - ம்) ௫௫ 'என்பிறகொழியவிறைபோயநினனடி', 'இருநதோய நினனடி'

தீமொழிக கடைதத செவியோய் நின்னடி
வாயமொழி சிறநத நாவோய் நினனடி
நரகா துயாகெட நடபபோய நினனடி
உரகா துயர மொழிபபோய் நினனடி
வணஙகுத லலலது வாழ்ததலென் னுஙிற
கடங்கா தென்ற வாயிழை முனனாப
போதி நீழற பொருநதித தோனறும
நாதன பாத நவைகெட வேததித
தீவ திலகை சேயிழைக குரைககும

சுஎ. தீமொழி - பொய, குறளை, கடுஞசொல், பயனிலசொல் என்பன, மொழிககு - சொலலைக கேளாதிருததற்கு

சுஅ வாயமொழி - சததியம

சுகூ நரகாகளிற சிலாககுக கிலேசசாநதி செயவிததறபொருட்டு மன மிரஙகி ஒரு ஜாதகததிற புததன நரகலோகததிறகுச சென்றானெனபாாத லின, இஙஙனங கூறினா, "அருவினை சிலாகெட வொருபெரு நரகிடை, எரிசுடா மரைமல ரெனவிடு மடியினை" (வீர யாபபு கக, உதாராணம)

எ0. உரகா - நாகா; நாகாகளுககுக கருடனாலுணடாகிய துன்பம் நீங்கும பொருட்டு அவனுககுத தயாதருமததை உபதேசஞசெயது அவனால் அவாகளுககு அமிாதஙகிடைககுமபடி புததன செயதானெனபது ஒரு ஜாதக கதை இதனைப பினனுளள செயயுடகளாலறிக "மீதியல கருடனை விட வர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம வெளியுற வருளினை", "பொற புடை நாகாதங துயரம போககினை", "பைநநாகா குலமுயய வாயமிழ்தம பகாநதனையே", "ஆரமிழ்த மணிநாகா குலமுயய வருளினையே", "வாா சிறைபபுள் ளரையறகும வாயமைநெறி பகாநதனையே" (வீர யாபபு கக, உதாரணஙகள்) தயையைப புலபபடுததுதலையே பயனாக நினைநது ஸ்ரீ ஹர்ஷ கவி யெனபவரால வடமொழியிற செயயபபடடுளளதாகிய ஜீமூதவாகனன சரிதமாயுளள நாகாநநதமெனனும நாடகததை உறறுநோககின, அஃது ஈண டுககூறிய புததஜாதக கதையின வழிபபட்டதாக யாவருககும விளஙகு மெனபா

எக - உ வாழ்ததல அடஙகாது, இபபடியே "ஆயிர வாரததாழியங திருநதடி, நாவா யிரமிலே னேததுவ தெவன" (ரு. கoச - ரு) என்று முனனும வநதிருததல காணக

எச புததனை நாதனெனறல மரபு, இதனை, "நவையறுநாதனலலறம பகர்வோா" (உஅ : எக), "நாதனலலறங கேட்டலை விருமபி" (உஅ அகூ) என இநநூலுள்ளே பினவருவனவறறாலுணாக புததாகளிற சிலா தேவா களையும நாதரெனபதுணடு நவை - குறறம.

எரு. சேயிழைககு உரைக்கும் - மணிமேகலைககுத தீவதிலகை சொல்லுவாள்

குடிபபிறப பழிககும விழுப்பங் கொலலும்
பிடித்த கலவிப பெருமபுணை விடூஉம
நாணணி களையு மாணெழில சிதைககும
பூணமுலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிபபிணி யெனனும பாவியது தீர்த்தோர்
இசைசசொ லளவைக கென்னா நிமிராது
புன்மரம புகையப புகையழற பொங்கி
மனனுயிர மடிய மழைவளங கரத்தலின்

இனிப பசியின கொடுமை கூறபபடுகினறது

"பசிபபிணி யெனனும பாவி" (அ0) எனபதனை 'அழிககும' (எக) எனபது முதலிய முறறுவினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக

எக குடிபபிறபபு அழிககும - பசி, தனனாறபற்றபபட்டாருடைய உயாகுடிபபிறபபைக கெடுககும, அககுடியிலிருநத முனனோரகளுககிலலாத இழிநதசெயலகளை அவாகளிடத்து உளவாககலான இவவாறு கூறபபட்டது, "தொலவரவுந தோலுங் கெடுககுந தொகையாக, நல்குர வெனனு நசை" (குறள், க0சங) விழுபபங்கொலலும - சிறபபினைக கெடுககும

எஎ கலவிப பெருமபுணை விடூஉம - கலவியாகிய பெரிய தெபபத்தை நீககும, "நறபொரு ளனனுணாநது சொலலினு நலகூாநதாா, சொற பொருள சோாவு படும" (குறள், க0சசு), "பிறநத குலமாயும பேராணமை மாயும, சிறநததங கலவியு மாயும" (நாலடி உஅ௫) என வருதல காணக

எஅ நாண அணி களையும - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீககும, அழகு செயதலின, நாண அணியெனபபட்டது, "அணியன்றோ நாணுடைமை சானறோாககு" (குறள், க0கஉ)

அ0. பணபிறகுப பணபி இல்லையேனும தனனாற சாாபபட்டாரிடத் துள்ள எலலா நனமைகளையும அழித்தறகொடுமைபறறிப பசியைப பாவி யெனறாா, இபபடியே, "இனமை யெனவொரு பாவி" (குறள், க0சஉ) எனறு வருதல ககணக. அது - அபபசியை

அக இசை - புகழ் அளவைககு - அளத்தற்கு என் நா நிமி ராது - எனது நா எழமாட்டாது, நிமிாதல - பேசுதறகு முயறல, உபகாரி களின புகழ் அளவுபடாதெனறபடி

பசி யாரையும வருத்தி வேறுபாடுறுவிககு மெனபதறகு உதாரணமாக விசுவாமித்திர முனிவா வற—காலமொனறில நாயூன தினபதறகு முயன றதைத தீவதிலகை இனிச சொலலுவாள.

அரு மழை வளம கரத்தலின - மழையாகிய செலவம மறைநது போனமையால. ம. மணி உஅ . கஙள.

(பி - ம்) எஅ 'நாணினைககளையும' அரு 'மழைவளஙகரபப'.

அரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தணன்
இருநில மருங்கின் யாங்கணுந் திரிவோன்
அரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
திருந்தா நாயூன் றின்னுத லுறுவோன்
இந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றே
ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை

அச. அந்தணன் - விசுவாமித்திர முனிவர்.

அகூ. அரும்பசி - தீர்த்தற்கரிய பசியை ஆற்றுவது காணான் - தணித்தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணானாகி

அஎ. விசுவாமித்திரமுனிவர் பசியின் கொடுமையால் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றதொன்பதை மனுஸ்மிருதி, கo - ஆம் அத்தியாயம், கoஅ - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க

அஅ இந்திரசிறப்பு - பலியிடுதல் (வைசவதேவம்); இது மற்றைத் தேவர்களுக்கும் உரித்தெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது, உண்பதற்கு முன்பு இதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்பது விதி

அகூ. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்

கக. பிழையா விளையுள் - தப்பாத விளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாக" (பொருந் உசக - எ); "வெள்ளமாறாது விளையுள் பெருக" (மதுரைக். கoக)

அகூ - கக. மழைவளங் காத்தலின், அந்தணன் திரிவோன் காணான் உறுவோன் செய்வோன முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின, ஓங்கிப் பெருகியதன்றே.

கஉ. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்வர்க்கு; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன்கருதிச் செய்வோராகின்றமையின, 'அறவிலைபகர்வோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக்காமெனும், அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்" (புறநா கஙச.)

கஙூ. ஆற்றாமாக்கள் - தரித்திரர்; "எற்றைக்கு மாற்றாமை யென்னுநா மவரையார், தாற்றாதார்க்கீவதா மாண்கடன்" (நாலடி கஅ)

கச மேற்று - மேலது.

கஙூ - ச. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று

கஉ - ச. இவ்வடிகளின் கருத்து, "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்,
(பி - ம்) அச 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்திரச்சிறப்பு' கூo 'ஓம்பி' கச. 'நெறிவழக்க'

மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
உயிர்க்கொடை பூண்ட வுரவோ யாகிக்
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பில்யான் விரும்பிய காதலன்
திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி
உயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயிலிளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போல்வதோர் கனாமயக் குற்றேன்

பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென, வினைத்துரைத்தனன யானுக" (புறநா. ௧௩௬) எனபதில வந்திருத்தல காணக

௯௫ மண்டிணி ஞாலத்து - அணுக்கள் செறிந்த நிலவுலகத்தில, "மண்டிணிந்த நிலனும" (புறநா. ௨)

௯௬. மூ புறநா ௧௮

௯௭ உயிர்க்கொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய அறிவினையுடையோயாகி

௯௮ கயக்கு - கலங்குதல, "கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்" (௧௬ ௮௫) எனபா பின்னும 'கண்டனை' என்றது தெளிவுபற்றி என்றலும - என்று தீவதிலகை சொல்லலும

௯௯ விட்டபிறப்பு-போனபிறப்பு காதலன்-கணவனாகிய இராகுலன

௧௦௦. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷமெனனும பாம்பு தீண்ட, மணி ௯ : ௪௯ - ஆம அடியின குறிப்பைப் பார்க்க உயிர்போவுழி - உயிர் போனவிடத்து

௯௯ - ௧௦௦ காதலன உயிர்போவுழி

௧௦௧ உயிரொடு வேவேன - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து உயிரொடு வேவாநிற்போனை வேவேன பெயர்

௧௦௦ - ௧௦௧. மணி ௯ ௪௯ - ௫௦

௧௦௨ மணி ௫ ௬௦, ௧௦ ௨௭

௧௦௩ ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த

௧௦௪. கனாமயக்குற்றேன - கனவாகிய மயக்கத்தை அடைந்தேன

௯௯ - ௧௦௪ காதலன உயிர்போவுழி வேவேன உணர்வொழி காலத்துக் கனாமயக்குற்றேன

(பி - ம்.) ௯௯ 'பிறப்பின'

ஆங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தாய்
ஈங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து
வித்தி நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன்
துய்ப்போர் தம்மனை துணிச்சித ருடுத்து
வயிறுகாய் பெரும்பசி யலைத்தற் கிரங்கி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்து முன்
அறங்கடை நில்லா தயர்வோர் பலரால்
ஈன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித்
தீம்பால் சுரப்போள் தன்முலை போன்றே

---

௧௦௫ அதன் - அக்கனுவின்

௧௦௫-௬ உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின்பயனை மறுபிறப்பில் அவ்வுயிர் அடையுமென்பது தொன்னூற்றுணிபாதலின் இங்ஙனம் கூறினள், மணி ௧௨ ௧௦௧-௨ இக்கருத்தை, “பிறப்பென்னும் பேதைமை” (௩௫௮) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையாலுமுணர்க. ௧௦௭ சம்புத்தீவில்

௧௦௮ நல்லறத்தை வித்தி. பயன் - பயனை, என்றது பலவகைத்தாகிய செல்வத்தை

௧௦௯ துய்ப்போர் தம்மனை - அனுபவிக்கும் செல்வமுடையார் வீட்டில் துணிச்சிதருடுத்து - கிழிந்த சீரைகளை உடுத்திக்கொண்டு; சிதர், சிதாரெனவும் வழங்கும்

௧௧௦ வயிறுகாய் பெரும்பசி மணி ௧௭ ௬

௧௧௧ முனியாது - வெறுக்காமல் புயலென மடியாது - மழையென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல், மடிதல் - தங்குதல், “மல்லற் பேரூர் மடியின்” (பெரும்பாண் ௨௫௪)

௧௧௨ புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு. புன்கண் கூர்ந்து - துன்பமிகுந்து, “அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப், புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத், தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்” (நாலடி ௬௧)

௧௧௨-௩ முன் அறங்கடை - முற்பிறப்பிற் செய்தபாவத்தால் நில்லாது - ஓரிடத்தில் நில்லாது. அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்கடையெனப்பட்டது, “அறன்கடை நின்றாருளெல்லாம்” (குறள், ௧௪௨)

௧௧௫ சுரப்போள் - தாய்

(பி - ம்) ௧௦௮ ‘வித்தியநல்’ ௧௧௨. ‘நின்றுபுன்கூர்ந்திருந்தது முன்றங்’

நெஞ்சுவழிப் படூஉம் விஞ்சைப் பாத்திரத்
தகஞ்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்தவர்
முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையே னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத் துரைத்தனை
அறங்கரி யாக வருள்சுரந் தூட்டும்
சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்பய னறிந்தனை
ஈங்கிதின் றெழுவா யென்றவ ளுரைப்பத்
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி
மாபெரும் பாத்திர மலர்க்கையி னேந்திக்
கோமகன் பீடிகை தொழுது வலங்கொண்டு
வானூ டெழுந்து மணிமே கலைதான்
வழுவறு தெய்வம் வாய்மையி னுரைத்த
எழுநாள் வந்த தென்மகள் வாராள்

ககசு நெஞ்சுவழிப் படூஉம் - மனத்தின்வழியே ஒழுகும் விஞ்சை - வித்தை

ககஎ சுரை - ஈண்டுப்பாத்திரத்தில் உள்ளீடில்லாது குழிந்தபாகம்.

ககஎ - அ அவர் முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய வாடிய முகங்கண்டு வேட்கை - விருப்பம் என - என்று மணிமேகலை சொல்ல

ககசூ அதன் திறம் - அப்பாத்திரத்தின் வரலாற்றை அதன்திறம் மறந்தேன்

கஉ0 அறங்கரியாக - தருமமே சான்றாக அருளாவது, "ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்" என்பர் (ரு) புறநானூற்று உரையாசிரியர், "தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண் மேலுஞ் செல்வது" என்பர் பரிமேலழகர், குறள், உரு - ஆம் அதி அவ

கஉக (பாத்திரம்) சுரவாது

கஉஉ ஆங்கனமாயினை - அறங்கரியாக அருள்சுரந்தூட்டும் அத்தன்மையை யுடையாயாயினை 'அவர்முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையேன்' (ககஎ) என்று முன்பு கூறியதனால், 'அதன்பயனறிந்தனை' என்றாள்

கஉரு அவள் - தீவதிலகை

கஉசு கோமகன் பீடிகை - புத்தனுடைய பாதபீடிகை

கஉஅ தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

(பி - ம்) ககசு 'பாத்திரமகன்' ககஅ 'சுரத்தில்வேட்கையே' கஉக 'அல்லதீவனஞ்சுரவாது' கஉஉ. 'ஆங்கண மாயிழையதன்பய'

வழுவா யுண்டென மயங்குவோனை முன்னா
வந்து தோன்றி யவர்மயக் களைந்து
தந்தி லவர்க்கோ ரற்புதங் கூறும்
இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
அமுத பதிவயிற் றரிதிற் றோன்றித்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையும்
அவ்வைய ராயினீர் நும்மடி தொழுதேன்
வாயவ தாக மானிட யாக்கையிற்
றீவினை யறுக்குஞ் செய்தவ நுமக்கீங்
கறவண வடிக டம்பாற் பெறுமின்
செறிதொடி நல்லீர் நும்பிறப் பீங்கிஃ
தாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும் பாத்திர நீயிருந் தொழுமெனத்

கஙO வழுவாய - தப்புதல் என - என்று நினைத்து. மயங்குவோள - சுதமதி

கஙக சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றார்

கஙஉ அந்தில - அவ்விடத்து. அற்புதம - ஆச்சரியம் கூறும - மணிமேகலை சொல்லுவாள்

கஉஎ - ஙஉ மணிமேகலைதான், மயங்குவோளை முன்னா வந்து தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங் கூறும

கஙச தேவியென்றது சுதமதியை

கஙரு - ச பூ மணி எ' கூஅ - கூ.

கஙசு தவ்வையா - தமக்கைமார் கஙஎ அவ்வையா - தாயமார

கஙஅ - கூ வாயவதாக - வாய்ப்புடைத்தாகுக செய்தவம் நுமக்கு வாய வதாகவெனக, "வாயவ தாகநின் மனப்பாட்டறம" (உக கஎக) என்பா பின்னும், "வாயவதின வந்த குரவை" (சிலப் கஅ. சஎ), "வாய்வதிற, றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" (ஆசார ௫)

கசO - சக உம பிறப்பின் வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம அறிந்து கொள்ளுமின்

கசக - ங இஃது, ஆபுத்திரன கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப்படு கின்ற மிகச்சிறந்துள்ள பாத்திரம், இதனை நீருந் தொழுமினென்று மணி மேகலை சொலல

(பி - ம்) கஙO- 'வழுவாலுண்டென மயங்குவோள' கஙச 'துரகதத' கஙரு - கூ 'அமுதவதிவயிற றோனறியென, றவ்வையாரகிய' கசO 'அற வணரடிகள்'

தொழுதன ளேத்திய தூமொழி யாரொடும்
கச0 பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கேம
எழுகென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென்

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை முற்றிற்று.

கசச தூமொழியார் - சுதமதியும் மாதவியும்.

கசரு பழுது - குற்றம் இனி, "பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்" சிலப். கக. கூகூ) என்பதில் 'பழுது' என்பதற்கு உடம்பென்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், பழுதறுமாதவ னென்பதற்கு உடற்பற்றொழிந்த அறவணவடிகளென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், "செய்தவ யாக்கையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" (உச: சOக - உ) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல் காண்க படர்கேம - செல்லுவேம்

கசசு. இளங்கொடி - மணிமேகலை இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்று சொல்லி எழுந்தனளென்க.

க - கசசு மணிபல்லவத்தில் தெய்வம் நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி, 'யாரீ' என்றலும், 'கேளாய் என்வரவு ஈது, பயன் இது, அன்னாய் நீயார்' என்றலும், தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றுரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிற்றலும், அவள் கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது, புகுதலும் மகிழ்வெய்தி, 'வாழ்த்தல் என்னா விறகடங்காது' என்றாள், என்ற மணிமேகலையின் முன்னர்த் தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், 'கண்டனை' என்றலும், மணிமேகலை 'காண்டல் வேட்கையேன்' என, அவளுரைப்ப மணிமேகலை வணங்கி ஏத்தி வலங்கொண்டு எழுந்து மயங்குவோள் முன்னர் வந்துதோன்றிக் கனைந்து கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும் இளங்கொடி எழுந்தனளென விணைமுடிவு செய்க

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுத காதை

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு தன்னூர் அறவணர்ததொழுத பாட்டு]

ஆங்கவா தம்முட னறவண வடிகள
யாங்குள ரென்றே யிளங்கொடி வினாஅய
நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவின
உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி
மைம்மலாக் குழலி மாதவன் றிருந்தடி
மும்முறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப
புதுமலாச் சோலை பொருந்திய வண்ணமும
உதய குமரனங் குற்றுரை செய்தது
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல லவத்திடை
அணியிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமும
ஆங்கத் தீவகத் தறவோ னாசனம
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்ததும
அளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனைக
களிக்கய னெடுங்கட கடவுளிற பெற்றதும
தவ்வைய ராகிய தாரையும வீரையும

க அவா - சுதமதி, மாதவி

உ இளங்கொடி - மணிமேகலை வினாஅய - வினவி - கேட்டுக் கொண்டு

௪ உரைமூதாளன - அறவணவடிகள குறுகி - அடைந்து

௩ - ௪ மணி உ௪. ௬௬ - ௪00, "நரைமூ தாளா" (புறநா ௫உ)

ரு. குழலி - மணிமேகலை ௬. முறையுளி - விதிப்படி

எ சோலை - உவவனம.

கக - உ ஆசனம பிறப்பை அளித்ததும

க௪ கடவுளின - மணிமேகலா தெய்வத்தால

கரு - ௬ வீரை மதுமயக்கத்தால யானைக்குமுன்னே சென்றும,

(பி - ம்) ரு 'குழலியா மாதவன' எ 'சோலைப்பொருந்திய' ௧௩ 'பிறப்பினுயிழை கணவனை'

வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்துகே டெய்தி
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்
கோதையஞ் சாய னின்னொடுங் கூடினர்
ஆங்கவர் தந்திற மறவணன் றன்பால்
பூங்கொடி நல்லாய் கேளென் றுரைத்ததும்
உரைத்த பூங்கொடி யொருமூன் றுமந்திரம்
தனக்குரை செய்துதா னேகிய வண்ணமும்
தெய்வம் போயபின் றீவ திலகையும்
ஐயெனத் தோன்றி யருளொடு மடைந்ததும்
அடைந்த தெய்வ மாபுத் திரன்கை
வணங்குறு பாத்திரம் வாய்மையி னளித்ததும்
ஆபுத் திரன்றிற மறவணன் றன்பால்
கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்
போகென மடந்தை போந்த வண்ணமும்
மாதவன் றன்னை வணங்கின ளுரைத்தலும்
மணிமே கலையுரை மாதவன் கேட்டுத்
தணியா வின்பந் தலைத்தலை மேல்வரப்
பொற்றொடி மாதர் நற்றிறஞ் சிறக்க
உற்றனர் வாயி னிவாதிற முரைக்கேன்
நின்னொடு தெய்வ நினக்கெடுத் துரைத்த

தாரை நிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால், 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்து' என்றார், மணி கஉ சரு - அ

கஎ - அ ழ மணி கO · எரு - ச கக திறம் - வரலாறு

உக பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம் மூன்றுமந்திரம் · மணி. கO : அO - கக

உச ஐயெனத் தோன்றி - விரைவாகத் தோன்றி.

உரு தெய்வம் - தீவதிலகை உஎ - அ மணி கக. ருஉ.

உகூ போக என - போவாயென்று சொல்ல

மேல்வருவன அறவணவடிகளுடைய கூற்று

நஉ தலைத்தலை மேல்வர மணி உ ரு.

நந மாதர் · விளி நற்றிறம் - நல்ல கூறுபாடுகள்

நச உரைக்கேன் - உரைப்பேன்.

(பி - ம்) உசு 'வணங்குபாத்திர' உஅ 'கேளென்றுரைத்த' நந 'பொற்றொடிமாதவர்'

அந்நா ளன்றியு மருவினை கழூஉம்
ஆதி முதல்வ னடியிணை யாகிய
பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
சச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
துச்சயன் றனையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
மாபெருந் தானை மன்ன நின்னொடும்
தேவியர் தமக்குந் தீதின் றேயென
அழிதக வுள்ளமோ டாற்றின ளாகி
ஒளியிழை மாதர்க் குற்றதை யுரைப்போன்
புதுக்கோள் யானைமுன் போற்றாது சென்று
மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாய்ந்ததூஉம்
ஆங்கது கேட்டோ ராரமிய மேறித்
தாங்காது வீழ்ந்து தாரைசா வுற்றதூஉம்
கழிபெருந் துன்பங் காவல னுரைப்பப்
பழவினைப் பயனீ பரியலென் றெழுந்தேன்
ஆடுங் கூத்திய ரணியே போல
வேற்றோ ரணியொடு வந்தீரோவென
மணிமே கலைமுன் மடக்கொடி யாதிறம்
துணிபொருண் மாதவன் சொல்லியு மமையான்

---

௩௬ அந்நாள் அன்றியும் - அந்நாளிற் சென்றதல்லாமலும்

௩௮ பாதபங்கயமலை: மணி ௧௦: ௬௧-௮.

௩௮-௪௦ செல்வேன் துச்சயனை ஓர் பொழிலிற் கண்டேன்.

௪௪. உற்றதை - உற்ற துன்பத்தை.

௪௫. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட யானை; குறுந் ௧௨௧.

௪௭. அது - வீரைமாய்ந்தது அாமியம - நிலாமுற்றம்

௪௯ கழிபெருந் துன்பம் - மிகப்பெரிய துன்பம், அவ்விருவரும் இறந்த பெரியதுன்பமுமாம், கழிதல் - நீங்குதல்

௪௮-௯ மாய்ந்ததும் சாவுற்றதுமாகிய துன்பத்தைத் காவலனுரைப்ப.

௫௦. பரியல் - வருந்தாதே

௫௧-௨ "ஆடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது" (சிலப் ௨௮ · ௧௬௫-௬)

௫௪ அமையான் - தணியானாகி

(பி-ம்) ௩௭ 'மாதவ முதல்வனடி' ௩௮ 'பங்கயமலர்பரவிச' ௪௨ 'தீங்கின்றேயென' ௪௩. 'ஆற்றானாகி' ௪௫ 'யானையைப் போற்றாச்' ௪௭ 'கேட்டாளரமிய' ௫௧ 'ஆடுகூத்தரணியே' ௫௨ 'வேற்றோரணி'

பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதாய நலகினை கேளாய
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா லறவுரை பெருகா தாகி
இறுதியி னறகதி செல்லும் பெருவழி
அறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்துகண் ணடைத்தாங்கு
செயிர்வழங்கு தீக்கதி திறந்து கல்லென்
றுயிர்வழங்கு பெருநெறி யொருதிறம் பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மண்டிலம்
உண்டென வுணர்த லல்ல தியாவதும்
கண்டினி தின்மையிற் காட்சி போன்றது
சலாகை நுழைந்த மணித்துளை யகவையின்
உலாநீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினும்
ஆங்கத் துளைவழி யுகுநீர் போல
ஈங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்
சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுதல் தேறாய்

---

௫௫ அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி

௫௬ நலகினை கேளாய - உவந்து கேளாய, நலகுதல் - உவத்தல், "நலகினு நலகா ஞயினும" (புறநா ௮௦)

௫௫ - ௬ மணி ௨௧ ௧௦௫ - ௬

௫எ. தருமதலைவன - புத்தன, மணி ௧௧ ௬௦

௫௯ இறுதியில நறகதி - நிருவாணம பெருவழி - தருமம.

௬௦ அறுகை - அறுகமபுல கண்ணடைத்தாங்கு - இடம அடைக்கப படடாறபோல

௬௧. செயிர - குற்றம

௬௨ உயிரவழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும உயிர்களெல்லாம போகும்வழி (சிலப் ௨௮ ௧௭௩ - ௪.) ஒருதிறமபட்டது - ஒருவழிப்பட்டது

௬௩. செங்கதிர்மண்டிலம - சூரியமண்டலம.

௬௪. யாவதும - சிறிதும. ௫௯ - ௬௫. பெருவழி போன்றது

௬௬ சலாகை - சிறிய நாராசம அகவையின - உள்ளிடத்தே.

௭௦ யானசொல்லலும் உண்டு. தேறாய - தெளியாய

௭௦ - ௭௧ மக்கள் தேறாராதலின

(பி - ம்.) ௫௯ 'இறுதிநறகதி' ௬௦ 'படர்ந்து கண்ணடைத்த' ௬௧-௨ 'கல்லென் றுயிர்' ௬௩ 'தனமணிவிழுங்கிய' ௭௦ 'சொல்லுமுண்டியான'

மல்லன்மா ஞாலத்து மக்களே யாதலிற்
சக்கர வாளத்துத் தேவ ரெல்லாம்
தொக்கொருங் கீண்டித் துடிதலோ கத்து
மிகுகோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப
எரு இருளபரந்து கிடந்த மலர்தலை யுலகத்து
விரிகதிர்ச் செல்வன் றோன்றின னென்ன
ஈரெண் ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற்
பேரறி வாளன் றோன்றுமதற் பிற்பாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச் சிறுவழி
அ௦ இரும்பெரு நீத்தம் புகுவது போல
அளவாச் சிறுசெவி யளப்பரு நல்லறம்
உளமலி யுவகையோ டுயிர்கொளப் புகூஉம்
கதிரோன் றோன்றுங் காலை யாங்கவன்
அவிரொளி காட்டு மணியே போன்று

எரு தொக்கு - கூடி துடிதலோகம் - துஷிதலோகம், இஃது உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது, மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வ லோகம் ஆறனுள் நான்காவது

எச மிகுகோன் - சிறந்ததேவன், இவன் பெயர் பிரபாபாலனென்று சில புத்தநூல்களால் தெரிகின்றது

எஉ - ச மணி கூ௦ எ - கூ எசு செல்வன் - சூரியன்

எரு - சு புத்தன் தோற்றத்துக்குச் சூரியோதத்தை உவமை கூறி யிருத்தலை, இந்நூலிற் பலவிடத்தும் காணக (௧௦. ௧௦-௧௧, ௩உ அரு - சு, உக ககசுரு - எ, உசு சகு)

எஅ பேரறிவாளன் - புத்தன் பிற்பாடு - பின்னுக, இஃது ஒரு சொல, "பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற பாடு" (சிலப் கங க)

எச - அ பிறப்பத் தோன்றும்

எசு - அ தோன்றினனெனனப் பேரறிவாளன் தோன்றுவான்

எகூ சுருங்கை - மதகு சிறுவழி - சிறுவழியில

அ௦ நீத்தம் - வெள்ளம் அக செவி - செவியில

அஉ உயிர் உவகையோடு கொள்ள

எகூ - அஉ சிறுவழியில நீத்தம்புகுவதுபோலச் சிறுசெவியில நல்லறம்புகும்

அங காலை - காலத்தில் அச மணி - சூரியகாந்தம்

(பி - ம்) எக 'மக்களே திரசசெல்வனறோனறினி யாதலிற' எங 'துடிதபோகத்து' எரு 'விண்பரந்துகிடந்த' எகூ 'விசித்திரச் செல்வன்' எகூ 'சுருங்கிற சிறுநெறி' அஉ 'உளமலைபுவகை' அங 'காலையாங்கணவி'

மைத்திருள் கூர்ந்த மனமாசு தீரப்
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்
ஊனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா
வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தரூஉம்
கறவைகன் றார்த்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த்துத் துறைபதி நீங்கா
விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீங்கும்
கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங் கைவிடும்

---

௮௫. மைத்து - கறுத்து

மேல்வருவன. புத்தன் அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.

௮௭ தீங்கு உறா விளங்க - தீமைகள் உறாமல் விளங்க, விரோதமில்லாம லிருக்கவென்றபடி.

௮௮ நாண்மீன் - நட்சத்திரங்கள் ௮௯. வானம் - மேகம்.

௯0 உடம்புமெலிந்த உயிர்கள் துயரைக்காணா, உடையுயிர் வினைத்தொகை ஊனுடையுயிர் - மக்கள்முதலிய உயிர்களுமாம்

௯௧ வளிவலம் கொட்கும் - காற்று வலமாகச் சுழலும், "வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப" (மதுரைக். ௫) மாதிரம் - திசை, மலையுமாம், "மாதிரங் கொழுக்க" (மதுரைக். ௧0)

௯௨ நளி இரு முந்நீர் - நீர்செறிந்த பெரியகடல், "நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி" (புறநா. ௬௬), முந்நீர் எழுவாய் நலம் ஓர்க்கோலை சங்கமொளிர்பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பிறோ டைந்து" (சிலப். ௧0 ௧0௭, மேற்.) என்னும் வளங்கள்

௯௩ கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள் கன்று ஆர்த்தி - கன்றை உண்ணச்செய்து கலம் நிறை பொழியும் - கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியும் சாலும் வழியும்படி பாலைப்பொழியும், நிறை - சால, "பீரிவாய் பரந்த நீரறு நிறைமுதல்" (பதிற். ௧௫), "கன்றருத்தி மங்கையர் கலநிறை பொழிதர, நின்றமேதி" (சீவக. ௬௬) கறவைகள் பொழியும்

௯௪ பறவைகள் நீங்கா, புறநா. ௨0 துய்த்து அனுபவித்து, புசித்தென்றுமாம்

௯௫ மிருகசாதியும் மனிதசாதியும் தம்முள் அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகைமையை ஒழியும்

௯௬ அஞர் - துன்பம் அஞரை நரகசாதியும் பேய்சாதியும் விட்டொழியும்

(பி - ம்.) ௮௫. 'மனமாசுகழூஉம்' ௮௯ 'வளம்படும்' ௯0 'உயிர்கள் விறுவ துயர்' ௯௧ 'வலங்கொள்ளும்' ௯௫ 'பெரும்பகை நீக்கும்'

கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ
அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோர்
இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி
மாதர் நின்னால் வருவன விவ்வூர்
ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
ஆங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரல்லது
பூங்கொடி மாதர் பொருளுரை பொருந்தாய்

கூஎ மூ சிலப். இ. ககஅ கூன் - வளைவு, ஈண்டு வளைவையுடைய வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர் குறள் - குறுகியவடிவம், மக்களுள் நீரக் குறியானைக் குறளென்றும், அவனிற் சிறிது நெடியானைச் சிந்தென்றும் கூறுவர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். செய். கூ சO) ஊமம் - ஊமை

கூஅ மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது மருள் - அறிவின்றி மயங்கியிருப்பது உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்

கூஎ - அ கூன்முதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா கூன் முதலிய ஆறனோடு குருட்டையும் மணைபோற் பிறப்பதாகிய பிண்டத்தையுங் கூட்டி எண்வகையெச்சமென்பர், இதனை, "சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமும் கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு, மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க் கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம் பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென" (புறநா. உஅ) என்பதனாலும், "குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன் மருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய்யெச்சம்" (சூடாமணி கஉ. கச) என்பதனாலும் உணர்க

கூகூ அருளறம் வினைத்தொகை, தயாதருமமுமாம்

கOO இன்னா - துன்பம் இகந்தோர் - கடந்தோர்

கOஉ பாதம் - பாதத்தை நவை - குற்றம்

கOஉ - ங ஏத்துதலை மறவேன், மறவேனென்றுமாம்

கOச மாதர் விளி இவ்வூர் - இவ்வூரில்

கOரு மூ மணி உக ககூO ஏது நிகழ்ச்சியென்பதன் பொருளை, மணி ங ச - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் காண்க

கOச - ரு வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி

கOஎ பொருளுரை மெய்வார்த்தை, என்றது தருமோபதேச மொழிகளை, "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" (மணி உஉ : கக), "பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" (சிலப். உஅ ககூஅ)

(பி - ம்) கூகூ 'பிறந்தவருளறங்' கOO. 'இகழ்வோராதலிற்' கOங - ச 'மறவேனயானு மடக்கொடியாதலின்மாதர் மாதர்நின்னால'

ஆதி முதல்வ னருந்துயர் கெடுக்கும்
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலின்
ஈங்கிவ் விருவரு மிளங்கொடி நின்னொடு
ஓங்குயர் போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுதுவலங் கொண்டு தொல்வினை நீங்கிப்
பழுதி னன்னெறிப் படர்குவர் காணாய்
ஆருயிர் மருந்தா மமுத சுரபியெனும்
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி பெற்றனை
மக்கள் தேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னோற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவரும்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றின ராதலின்
மடுத்தத் தீக்கொளிய மன்னுயிர்ப் பசிகெட
எடுத்தனள் பாத்திர மிளங்கொடி தானென்.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுத காதை முற்றிற்று.

கOஅ ஆதிமுதல்வன் - புத்தன் கOகூ பரசினர் - துதித்தார்

கOஅ - கூ ஆதிமுதல்வனது பாதபங்கயமலை

கக0 இருவர் - மாதவி சுதமதியென்பவர் இளங்கொடி - விளி

கக௧. உரவோன் - புத்தன், உரம் - அறிவு

ககரு பழுது இல் நன்னெறி - குற்றமில்லாத நல்லவழி, இதனை விசுத்திமார்க்கமென்பர் நெறி - நெறியில் படர்குவர் - செல்குவர்

கOகூ - ககரு பரசினராதலின், இவரிருவரும் நின்னொடு உரவோனடியைத் தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப்படர்குவர்

ககசு இருசார்க்கும் - இரண்டு பகுதிக்கும்

ககஅ அவ்வறம், தீர்க்கல் ஆகும் அவரும் - அறவணவடிகளும்

கககூ தவப்பெரு நல்லறம் - மிகப்பெரிய நல்லதருமம்

கஉ0 கொளிய - கொளுத்தினாற்போன்ற

கஉக இளங்கொடி பாத்திரத்தை எடுத்தனள்

க - கஉக இளங்கொடி அவர்தம்முடன் அடிகள் யாங்குளரென்று வினவ அயக் குறுகி மாதவனடியை வணங்கி எதிர் உரைத்தலும் கேட்டு, அவரும் தவப்பெரு நல்லறம் சாற்றினராதலின், இளங்கொடி பாத்திரமெடுத்தனளென முடிக்க

(பி - ம்.) கOகூ 'பங்கயமலர்' ககஅ 'அன்றேயாவரும்' கஉ0 'மடுத்த தீக்கதிமன்னுயிர்' கஉக 'எடுத்த பாத்திரம்'

பதின் மூன்றாவது

ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை

[பதின்மூன்றாவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் ஆபுத்திரனறிறங்கூறிய பாட்டு]

மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் கருளிய
ஆபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய்
வார ணாசியோர் மறையோம் பாளன்
ஆரண வுவாத்தி யபஞ்சிக னென்போன்
பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து
கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித்
தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்

உ. திறம் - வரலாற்றை

௩ வாரணசி - காசி மறையோம்பாளன் - வேதத்தைப் பாதுகாத்தலை யுடையான், அந்தணனென்றபடி, "வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்" (கரு) என்பா பிறரும்

௪ ஆரண உவாத்தி - வேதம் ஓதுவிப்பவன், உவாத்தி உபாத்தி யாயனென்னும் வடமொழிச் சிதைவு வேதத்திற் சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் சீவனத்தின் பொருட்டு ஓதுவிப்பவன் உபாத்தியா யன், இதனை மனுஸ்மிருதி, ௨-ஆம் அத்தியாயம், ௧௪௧ - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க இப்பெயர் தமிழ் நூல்களில் உவாத்தியன், உவாத்தியான், உவாத்தி யெனவும் வழங்கும் அபஞ்சிகன் காரணப் பெயர், பங்கமில்லாதவனென் பது பொருள்

௩ - ௪ மணி கரு எ௮ - க

௫ பார்ப்பனி சாலி - அவன் மனைவி சாலியென்பாள், அந்தணர் களிற் கணவனைப் பார்ப்பானென்றும், மனைவியைப் பார்ப்பனியென்றும் கூறுதல் மரபு, "பார்ப்பான றனனொடு கணணிழந் திருந்தவித், தீத்தொழி லாட்டி" (சு. கரு௨ - ௩) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க காப்புக் கடை கழிந்து - காவலின் எல்லையைக்கடந்து, கற்பொழுக்கம் நீங்கி யென்றபடி

• ௬ கணவனுக்குப் பிழை செய்ததனையாலுண்டாகும் தண்டத்திற்குப் பயந்து, தண்டம் - தண்டனை, "கொண்டோற் பிழைத்த தண்டந்தாங்கி" (பெருங் க ௩௬ கரு௪)

௫ - எ மணி ௫ ௩எ - ௮. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு

(பி - ம்) உ 'இழாய் கேளாய்' ௩ - க 'வாருணசி யோர் மறை மேம் படுநஞ்ஞான அகத்துத் துஞ்சிருள் யாமத்தீன்ற' ௪ 'ஆரணவு வாத் திகன்'

சூன்முதிர் பருவத்துத் துஞ்சிரு ளியவிடை
ஈன்ற குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தோன்றாத் துடவையி னிட்டன ணீங்கத்
தாயிற் றூவாக் குழவித் துயர் கேட்டோர்
ஆவந் தணைந்தாங் கதன் றுயர் தீர
நாவா னக்கி நன்பா லூட்டிப்
போகா தெழுநாட் புறங்காத் தோம்ப
வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்
இயவிடை வருவோ னிளம்பூதி யென்போன்
குழவி யேங்கிய கூஉக்குரல் கேட்டுக்
கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்தாங்

அ. துஞ்சிருள் - யாவரும் தூங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில், செறிந்த இருளுமாம். இயவு இடை - வழியினிடத்தே.

கூ. குழவிக்கு - குழந்தைக்கு.

க0. துடவை - தோட்டம், "தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை" (பெரும்பாண். உ0க), "தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை" (மலைபடு. கஉஉ).

கூ - க0. மணி. கரு. அரு - எ.

கக. தூவாக்குழவி - உண்ணாத குழந்தை. துயர் - பசித்துயரத்தால் ஒழியாமல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி, ஆகுபெயர், "தாயில் தூவாக் குழவி போல, ஓவாது கூஉம் நின் னுடற்றியோர் நாடே" (புறநா. ச).

கஉ. ஆ - பசு. அதன் றுயர் - அக்குழந்தையின் பசித்துன்பம்.

கச. புறங்காத்து ஓம்ப - பாதுகாக்க, இவை ஒருபொருட் பன்மொழி, புறங்காத்தல் - பாதுகாத்தல், "வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப" (தொல். செய். சூ. கக0), "மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப" (புறநா. சஉ) இதனால் ஆபுத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று.

கரு. வயனங்கோடு - ஓரூர். மறையோம்பாளன். மணி. கங. ரு.

கசு. வருவோன் - மனைவியுடன் வருவோன், பின், "காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து" (உ0) என்பதனால், 'மனைவியுடன்' என்பது கொள்ளப்பட்டது. பூதி என்பது அவன் பெயர், "தந்தை பூதியுந் தன்மனை கடிதர" (க0எ) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க.

கஅ. கழுமிய - கலந்த, புறநா. உருஅ. கண்ணீர் - உவகைக் கண்ணீர்.

(பி - ம்) அ 'சூன்முதிருயக்கத்துத் துஞ்சிருள்யாமத்து' கூ 'இரங்கினளாகி' க0 'இட்டனணீங்கித' கஉ 'அணைந்தாங்காங்கதன் றுயர் கெட' கரு 'வயவனங் கோட்டில்', 'வனயனங் கோட்டி'

ஆமக னல்ல னென்மக னென்றே
காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து
நம்பி பிறந்தான் பொலிகநங் கிளையெனத்
தம்பதிப் பெயர்ந்து தம்மொடுங் கூடி
மார்பிடை முந்நூல் வனையார் முன்னர்
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி
ஓத்துடை யந்தணர்க் கொப்பவை யெல்லாம்
நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபின்
அப்பதி தன்னு ளோரந் தணன்மனைவயிற்
புக்கோ னங்குப் புலைசூழ் வேள்வியிற் •
குரூஉத்தொடை மாலை கோட்டிடைச் சுற்றி
வெரூஉப்பகை யஞ்சி வெய்துயிர்த் துப் புலம்பிக

---

௧௯ ஆமகன் அல்லன் - பசுவினுடைய மகனல்லன், பசுப் பார்த்துக் காத்ததனைக் கண்டோனாதலின் இங்ஙனங் கூறினன்.

௨௦ காதலி - மனைவி. கைதொழுது - அக்குழந்தையைத் தனக்குத் தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அத்தெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து, "பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத், தொழுதனள் வாங்கி" (௨௫ : ௧௭௮ - ௯) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

௨௧ நங் கிளை பொலிக என்று. ௨௨ பதி - ஊர்.

௨௩ முந்நூல் - பூணுநூல். வனையார் முன்னர் என்பது வினையெச்சத் திரிபு; முந்நூல் வனைதல் விளக்கி நின்றது.

௨௪ நன்னூல் - வேதம் வேதாங்கங்கள். நவிற்றி - நவிற்ற, நவிலுதல் - கூறி அடிப்படுதல், "நல்லோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து" (மலைபடு ௭௭), "மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே" (புறநா ௧).

௨௫ ஓத்து - வேதம்.

௨௬ நாத்தொலைவு. மணி. ௨௪ ௧௧, சிலப். ௩ ௪௪.

௨௮. புலை சூழ் வேள்வியில் - அசுத்தமாகிய ஊன்றின்றலைச் செய்கின்ற யாகசாலையில், சூழ்தல் - செய்தல் (தக்க ௨௭௩, உரை), கருதலுமாம். புலையும் வேள்வியும் ஆகுபெயர்.

௨௯ நிறம்பொருந்திய தொடுக்கப்பட்ட மாலை கொம்பினகண்ணே சுற்றப்பட்டு.

௩௩ வெரூஉப்பகை - அச்சத்தைத்தருமபகை, வெரூஉ - அச்சம், "வெரூஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை" (பொரு ௧௭௪.) புலம்பி - வருத்தமுற்று, புலம்பு - வருத்தம், "புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சி" (மலைபடு ௪௧)

(பி - ம்) ௨௪ 'நன்கினிநவிற்றி' ௨௫. 'ஒப்புமை யெல்லாம்' ௨௭. 'மனைவியிற் புக்கோ னங்கப்புலைசூழ்வேள்வியில்' ௨௯ 'குருஉக்கொடி'

கொலைநவில் வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப் பட்ட மானே போன்றாங்கு
அஞ்சி நின் றழைக்கு மாத்துயர் கண்டு
நெஞ்சுநடுக் குற்று நெடுங்கணீ ருகுத்தாங்கு
கள்ள வினையிற் கடுந்துயர் பாழ்பட
நள்ளிருட் கொண்டு நடக்குவ னென்னும்
உள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
அல்லிடை யாக்கொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றுழி
அட்டாக் குறுமாக் களொ டந்தண ரெல்லாம்
கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி
ஆகொண் டிந்த வாரிடைக் கழிய
நீமக னல்லாய் நிகழ்ந்ததை யுரையாய்
புலைச்சிறு மகனே போக்கப் படுதியென

---

௩௧. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொல்லுதலைச் செய்கின்ற வேட்டுவருடைய கொடுமரம் - வில்

௩௩. அழைக்கும் ஆ துயர் - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை

௩௦ - ௩௩ புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைக்கும் ஆ

௨௮ - ௩௩ புக்கோன் ஆவினது துயரத்தைக் கண்டெனக்

௩௫ - ௬ திருட்டுத் தொழிலால், பசுவினது மிக்க துன்பம் இல்லையாம்படி, கடுந்துயர் - மரணத்துன்பமுமாம் பாழ்படக் கொண்டெனக்

௩௬ நள்ளிருள் - செறிந்த இருட்டு, "வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்" (பொருந. ௭௨)

௩௭ உள்ளம் கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து

௩௯. கல்லதரத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னெறியையுடைய அருநெறி, "கல்லத ரத்தங் கடக்க" (சிலப். ௧௬. ௫௭)

௪௦ அட்டாக் குறுமாக்களொடு - நெருக்குதலைச்செய்யும் அறிவில்லாதாரோடு, "ஒலித்தொருங் கீண்டிய ஆரக்குறு மாக்களும்" (௧௫ ௫௧) என்பர் பின்னும். குறுமாக்கள் - கலி ௮௨

௪௧ கடம் - அருநெறி

௪௧ ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆரிடை - அரியவழி

௪௪ ஊனை விரும்பிப் பசுவைக் கவர்ந்தானென்று நினைந்து, 'புலைச் சிறுமகனே' என்றார் போக்கப்படுதி - விலக்கப்படுவாய்

(பி - ம்) ௩௧. 'கொடுவரமஞ்சி' ௩௫. 'களவினையாகியிக் கடுவினை பாழ்பட' ௩௮. 'ஆகொண்டப்பதி' ௪௨. 'ஆகொண்டந்த' ௪௩ 'நீமகனல்லாய்' ௪௪ 'புலைச்சிரக்கனே போகப்படுதி'

அலைக்கோ லந்தண னறைந்தனன் கேட்ப
ஆட்டி நின் றலைக்கு மந்தண ருவாத்தியைக்
கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்துக்
காட்டிடை நல்லாள் கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட
ஆபுத் திரன்றா னாங்கவர்க் குரைப்போன்
நோவன செய்யன்மி னொடிவன கேண்மின்
விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பால்
அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டும்
இதனொடு வந்த செற்ற மென்னை
முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ

---

௪௫ அலைக்கோல் - வருத்துதலைச் செய்யும் கோல். அறைந்தனர் - அடித்தனராய்.

௪௬ ஆட்டி அலைக்கும் - மிகவும் வருத்துகின்ற; இவை ஒரு பொருட் பன்மொழி.

௪௭ கோடு - கொம்பு. குடர் புய்த்துறுத்து - குடரைப் பிடுங்கி; "கோடுபுய்க்கல்லா துழக்கு நாட்கேள்" (கலி. ௱௩), "புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை" (புறநா. ௨௮).

௪௮ கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட - விரைந்தெழுந்தோட; கதழ்தல் - விரைதல், "கதழ்வும் துனையும் விரைவின் பொருள" (தொல். உரி. சூ. ௧௭); கிளர்தல் - எழுதல், "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" (புறநா. ௮௨).

மேல் வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௫௦ நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை.

௫௧ மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலத்தினிடத்தே தானே உண்டாகிய புல்லை மேய்ந்து; பசுக்கள் கவலையின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம் கோசஞ்சார பூமியெனப்படும்.

௫௩ பிறந்தநல் மக்களுக்கு. தீம்பால் - இனியபால்.

௫௫ இதனொடு - இப்பசுவினிடத்து; உருபுமயக்கம். செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது; புறநா. ௱௨.

௫௬ முன்னியது - எண்ணியது. உரைமோ, உரையுமென்னும் ஏவற் பன்மை உயிர்மெய் கெட்டு ஓகாரம்பெற்று வந்தது; என்றென்று ஒரு சொல் வருவிக்க.

(பி - ம்.) ௪௫ 'கேட்புழி' ௪௮ 'கழிந்துகிளர்ந்தோட' ௫௦ 'நோவன செய்யே னொடியாது கேண்மோ', 'நோவல்செய்யல்' ௫௧ 'விடுபுலமருங்கு' ௫௩ 'தொட்டுச்சிறந்த தீம்பால்' ௫௬ 'முதுமொழி மாக்கண்முன்யா துரைமோ'

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக்கரக்கை
மன்னுயிர் முதல்வன் மகனெமக் கருளிய
அருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை
தெருமர லுள்ளத்துச் சிறியை நீயவ
வாமக னாதற் கொத்தனை யறியாய்
நீமக னல்லாய் கேளென விகழ்தலும்
ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும்
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பளன்
ஈங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டால்
ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ
நான்மறை மாக்காள் நன்னூ லகத்தென
ஆங்கவர் தம்முளோ ரந்தண னுரைக்கும்
ஆங்கிவன் றன்பிறப் பியானறி குவனென

---

௫௭ நேமி - சக்கரத்தின் சூடு, வட்டமுமாம் வலம் - **வெற்றி**, வலப்பக்கமுமாம் நேமியையுடைய சக்கராயுதம்

௫௮ மன்னுயிர்முதல்வன் - திருமால் மகன் - பிரமன்

௬0 தெருமரல் - சுழற்சி சிறியை - சிறுமையையுடையாய்

௬௧ நூற்பொருளையறியும் அறிவிலானென்பார், 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' என்றார், "விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோ டேனை யவர்" (குறள், ௪௧0) என்று வருதல் காண்க

௬௨ இகழ்தலும் - அவ்வந்தணர் இகழ்ந்து பேசுதலும்

மேல் வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று

௬௩ அசலனென்பவன் ஆனின்மகன், ஆன் - பசு சிருங்கியென்பவன் மானின் மகன், சமீக முனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவனென்னும் பாரதம், ஆதி ௫0 - ஆம் அத்.

௬௪ விரிஞ்சியென்பவன் புலியின்மகன் புரையோர் - மேலோர்

௬௫ கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன், அசிதகேசகம்பள ரென்று ஒரு முனிவர்பெயர் பௌத்த நூல்களிற் காணப்படுகின்றது

௬௮ - ௯ ஆவொடு - ஆவால். நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுல **முண்டோ?** இல்லையென்றபடி முன்னம், 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' (௬௧) **என்று** அந்தணர் இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரம் கூறுகின்றவனாதலின், **'ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ'** என்றான்

௭0 - ௭௧ இவன் பிறப்பை யான் அறிகுவனென்று ஓரந்தணன் **உரைப்பான்**

(பி - ம்) ௫௭. 'வலங்கொள்சக்கரக்கை' ௫௮. 'எமக்களித்த' ௬0 'சிறியோய்நீயவ' ௬௩ - ௪. 'சிருங்கிப், புலிமகன்விருஞ்சி' ௬௫ 'தேசிகம் பலின' ௬௬ 'மாக்கண்ணன்னூலக'

நடவை வருத்தமொடு நலக்கூர் மேனியள்
வடமொழி யாட்டி மறைமுறை யெய்திக்
குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்
தமரிற் றீர்ந்த சாலியென் போட்டினை
யாது நின்னூ ரீங்கென் வரவென
மாமறை யாட்டி வருதிற முரைக்கும்
வாரணாசியோர் மாமறை முதல்வன்
ஆரண வுவாத்தி யரும்பெறன் மனைவியான்
பார்ப்பார்க் கொவ்வாப் பண்பிற் றொழுகிக்
காப்புக்கடை கழிந்து கணவனை யிகழ்ந்தேன்
எறிபய முடைமையி னிரியன் மாக்களொடு
தெற்கட் குமரி யாடிய வருவேன்

---

௭௨. நடவை - வழி. நலக்கூர் மேனியள் - இளைத்த உடம்பை யுடையாள்.

௭௩. வடமொழி யாட்டி - பார்ப்பனி; இந்நூலில், ௫ : ௪௦-ஆம் அடியிற் பார்ப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல் காண்க. மறைமுறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று.

௭௪. குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு.

௭௫. தமரிற்றீர்ந்த - தனக்குச் சிறந்தோரினின்றும் நீங்கிய.

௭௪ - ௫. வணங்கித் தீர்ந்த சாலி. ௭௬. ஈங்கு வரவு என்னென.

௭௭. உரைக்கும் - உரைப்பாள்.

௭௮. வாரணசி = வாராணஸீ - காசி. வடமொழியில் ஸித்தாந்த கௌமுதி என்னும் நூலின் அவ்யயீபாவப் பிரகரணத்தில், "யஸ்யசாயாம" என்னும் ஸூத்ர வியாக்யானத்தில் 'வாராணஸீ' என்பதற்கு, 'நல்ல ஜலத்துக்குத் தூரத்திலில்லாத நகரீ' என்று தத்துவபோதினி யுரையின் ஆசிரியர் பொருள் செய்திருப்பதாகக் கூறுவர்.

௭௯. 'உவாத்தி' என்பது, "தவாஅக் காதலொடு தகையாழ் காட்டும், உவாத்தி யாதலின்" (௧. ௪௪ : ௧௫௦ - ௫௧) என்ப பெருங்கதையிலும் வந்திருத்தல் காண்க.

௮௦. ஒழுகி - நடந்து.

௮௧. காப்புக்கடை கழிந்து; மணி. ௧௫ : ௫.

௮௨. எறிபயம் - அடித்தலாலுண்டாகும் அச்சம். இரியல் மாக்கள் - கெடுதலுற்ற மாக்கள், விரைந்து செல்லும் மாக்களென்றுமாம்.

௮௩. ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு.

(பி - ம்.) ௮௧ 'கணவனையிகழ்ந்தேன்' ௮௨ 'எறிபயமுடைமையின்', 'நெறிபயமுடைமையின்' ௮௩ 'தெக்கட்குமரி', 'தக்கண குமரி'

பொற்றேர்ச் செழியன் கொற்கையம் பேரூர்க்
காவதங் கடந்து கோவலர் இருக்கையின்
ஈன்ற குழவிக் கிரங்கே னாகித்
தோன்றாத் துடவையி னிட்டனன் போந்தேன்
செல்கதி யுண்டோ தீவினை யேற்கென
றல்லலுற் றழுத அவ்வை மகனிவன்
சொல்லுதல் தேற்றேன் சொற்பய மின்மையிற்
புல்லல் ஓம்பன்மின் புலைமக னிவனென
ஆபுத் திரன்பின் அமர்நகை செய்து
மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ
முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவர்
அருமறை முதல்வ ரந்தண ரிருவரும்
புரிநூன் மார்பீர் பொய்யுரை யாமோ

---

௪௪ செழியன் - பாண்டியன் கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி

௪௫ கோவலர் - இடையர்

௪௭ துடவை - தோட்டம் ௪௬ - ௭ மணி. ௧௩ : ௬ - ௧௦

௪௮ தீவினையேற்குச் செல்கதியுண்டோ

௫௦ பயம் - பிரயோசனம், இன்மையிற் சொல்லுதல் தேற்றேன்

௫௧ புல்லலோம்பன்மின் - தீண்டலைச் செய்யாதொழிக. இவன் புலைமகன் - இவன் அசுத்தமுடைய மகன். புலை - வியபிசாரமுமாம், இது மலைநாட்டு வழக்கென்ப

௫௨ அமர்நகை - விரும்புஞ் சிரிப்பு

௫௩ கேண்மோ, கேளுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரம் பெற்றுவந்தது, நன். வி. சூ. ௩௪௪

௫௪. முதுமறைமுதல்வன் - பிரமன்

௫௫ கடவுட்கணிகை - திலோத்தமை யென்பாள். சிறுவர் - பிள்ளைகள்

௫௬ முதல்வராகிய அந்தணரிருவரும். இருவர் - வசிஷ்டர், அகஸ்தியர்

௫௫ - ௬ அந்தணரிருவரும் காதலஞ்சிறுவரென்க

௫௪ - ௬ வசிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாக்கியத்தாலுணர்க, "வசிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மா திலோத்தமையென்னும் அப்ஸரஸைக் கண்டகாலத்துக் கலசத்து ஜனித்தனர்" (நீல சமய)

(பி - ம்) ௫௨ 'ஆபுத்திரனுனமர்நகை'

சாலிக குணடோ தவறென வுரைதது
நான்மறை மாககளை நகுவன னிறப
ஓத லநதணாக கொவ்வா னென்றே
தாதை பூதியுந தனமனை கடிதர
ஆகவா களவென்ன றநதணா ருறைதரும
கிராம மெஙக ணுங கடிகையிற கலவிட
மிகக செலவதது விளஙகியோா வாழும
தககண மதுரை தானசென றெயதிச
சிநதா விளககின் செழுஙகலை நியமத
தநதின முனறி லமபலப பீடிகைத
தஙகினன வதிநதத தககணப பேரூா

௯௮ தவறு - குற்றம ௯௯ நகுவனன - சிரிப்பவனுகி

௧௦௦ ஒவவான - பொருநதான, என்றது ஆபுததிரனை

௧௦௧ தாதை - தகப்பன கடிதர - நீககு

௧௦௩ கடிகை - பிசசைப்பாததிரம கலஇட - கலலைப போகட, உலகததிற கடிகையிற கலலிடுவாா எககாலததும இலராகவும இவனுககும இஙஙனம நிகழநததேயென்று இரஙகிக கூறினா, 'கடிகையிற கலலிடுவாரில' என்பது ஒரு பழமொழி, இதனைப பின்வரும வெணபாவாலுணாக "நினைதத நிதுவென்றந நீாமையை நோககி, மனததறிநசெவா மாணடாா - புனதத, குடிகை யிரடடுங குளிாவரை நாட, கடிகையிற கலலிடுவா ரில" (பழ ௨௪௬)

௧௦௫ தககணமதுரை - தென்றிசைககண உள்ள மதுரை, என்றது கூடறபதியை தககணம, வடசொறறிரிபு, சிலப் ௧௪ அக, அடியார்க்

௧௦௬ சிநதாவிளககு - ஸரஸவதீதேவி, மணி பதிகததின ௬௦ - ஆம அடிககுறிபபைபபாாகக நியமம - கோயில, ஸரஸவதீதேவியின கோயிலாதலின, அதறகுக கலைநியமமெனபது பெயராயிறறு, மணி ௧௪. ௧௦ - ௧௧, ௧௭ - ௮

௧௦௭ முனறில அமபலபபீடிகை — சிநதாதேவியின கோயில வாயிற கண உள்ள மனறினிடததில அமபலபபீடிகை — அமபலமாகிய பீடிகை, அஃது உயாததிககடடபபடடிருததலின, பீடிகையெனபபடடது, பீடிகையெனபதறகுக கோயிலவாயிறகண உள்ள பலிபீடமெனினும பொருநதும, இஙஙனங கொளளுஙகாற பீடிகையையுடைய அமபலமென மாறுக

௧௦௮. தஙகினன வதிநது - தஙகி, ஒருபொருட் பனமொழி தககணப பேரூா - மதுரையில

(பி - ம்) ௧௦௦ 'ஒவவாயெனறே' ௧௦௨ 'ஆஙகவாகளவ' ௧௦௩ 'கடிகையிறகலலிட'

ஐயக் கடிஞை கையி னேந்தி
ககo மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக்
காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணுந ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகென் றிசைத்துட னூட்டி
உண்டொழி மிச்சி லுண்டோ டுதலை மடுத்துக்
ககரு கண்படை கொள்ளுங் காவலன் றானென்

கங.—ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்த காதை முற்றிற்று.

ககo மை - குற்றம் மறுகி - சுழன்று

ககக காணார் - குருடர் கேளார் - செவிடர்

ககஉ பேணுநரில்லோர் - அகதிகள் பிணி - நோய்

ககக - ௨ மணி உ௮ ௨௨௨ - ௩

ககங யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணார் முதலிய யாவரும் உடன் ஊட்டி - ஒருங்கு உணச்செய்து, உடன் - உடனேயென்றுமாம்

ககச உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு, இது, "விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்" (அரு) என்ற குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க ஓடு - பிச்சைப் பாத்திரம் தலைமடுத்து - தலையணையாகக்கொண்டு

ககரு கண்படை - உறக்கம் காவலன் - காத்தலையுடையவன், என்றது ஆபுத்திரனை காவலன் கண்படை கொள்ளுமென்க

க - ககரு அணியிழை, ஆபுத்திரன்றிறங்கேளாய், பார்ப்பனி சாலி, கழிந்து அஞ்சி வருவோள் இரங்காளாகிக் குழவியை இட்டு நீங்க, ஆ சேட்டு அணைந்து நக்கி ஊட்டிப் போகாது ஓம்ப, பூதியென்போன் கேட்டு உவந்து என்மகனென்று எடுத்துப் பெயர்ந்து கூடி நவிற்ற, அறிந்தபின் புக்கோன் ஆ துயர் கண்டு உற்று உவந்து உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அச்சனேற்றுணியக் கடவாநின்றுழி அந்தணரெல்லாம் குறுமாக்களோடு சென்று கையகப்படுத்திக் கேட்ப, நல்லா குத்திப்புயத்துறுத்து கூட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன், 'உரைமோ' என, அந்தணரிகழ்தலும் ஆபுத்திரன், 'நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுலமுண்டோ' என ஓரந்தணனுரைசெக்கும், அங்ஙன் முரைப்பவன், 'புல்லலோம்பன்மின், புலைமகனிவன்' என ஆபுத்திரனை நகைசெய்து, 'சாலிக்குத் தவறுண்டோ' என்றுரைத்து நகுவனனிற்ப, பூதி ஒவ்வானென்று கடிதர, கிராமமெங்கணும் கலவிட்ட காவலன் மதுரை சென்றெய்தி வதிந்து எந்தி மறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்துக் கண்படை கொள்ளுமென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்) ககஉ 'பேணினரில்லோர்' ககச 'தலையடுத்து', 'தலையெடுத்து' ககரு 'காவேன்றென்ன'

பதினைகாவது

பாத்திரமரபுகூறிய காதை

[பதினன்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியெனனும பாத்திரம சிநதாதேவி ஆபுத்திரற்குக கொடுத்தவணணம கூறிய பாட்டு]

ஆங்கவற கொருநா ளமபலப பீடிகைப
பூங்கொடி நல்லாய புகுநதது கேளாய
மாரி நடுநாள வலவிருண மயககத்
தாரிடை யுழநதோ ரமபல மரீஇத
துயிலவோ னறனனைத தொழுதன னேததி
வயிறுகாய் பெருமபசி மலைக்கு மென்றலும

க ஆங்கவறகு - ஆபுததிரனுக்கு, ஆங்கவன் - ஒருசொல், "ஈங் கிவள" (திருச்சிற் கக) எனபுழிபபோல அமபலபபீடிகை - அமபலததில அமபலம - பலருஞசெனறு தங்குதறகுரிய பொதுவிடம இது மனறமென வும கூறபபடும அமபலப பீடிகை மணி கரு கoஎ, கசு நிகூ

உ நல்லாயெனறது மணிமேகலையை புகுநதது - நேர்நதது

க - உ அவறகுப புகுநதகைக கேள

ஙு மாரிநடுநாள - மழைததுளிகளையுடைய இடையாமததில வல விருணமயககதது - வலிய இருடகலபபில, 'இருணமயககதது' எனற தனால, நடுநாள இடையாமமாயிறறு, "புதையிருளகூர, நெறியா ரருள பெற நாநடு நாளிடை நீநதுதும" (தஞ்சை உகரு) என வருதல காணக

ச அரியவழியில வருநதி வநதோராகிய கூததா முதலியோா அம பலததை யடைநது, கூததா முதலியோாவநது தஙகுமிடம அமபலமென பதை, " மனறில வதியுநா சேட்புலப பரிசிலா" (மலைபடு, சகூஉ) என பதனுலுணாக

ரு துயிலவோனறனனை - ஆபுததிரனை

சு மலைக்கும - மாறுபடுததும, வருததுமெனறபடி, "மலைததல போகிய சிலைததாா மாாப" (புறநா கe) வயிறுகாய பெருமபசி மணி. கக ககO, கஎ நிஎ

ச - சு உழநதோா மரீஇத தொழுது எததிப பசி மலைக்குமெனறலு மெனக

(பி - ம்) ச அமபலம விருஅய' சு. 'மலையுமென்றலும' 'அலைக்கு மெனறலும'

ஏற்றா ணல்லது வேற்றா ணில்லோன்
ஆற்றுவது காணா னாரு ரெய்தக்
கேளிது மாதோ கெடுகநின் றீதென
யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத்
தேவி சிந்தா விளக்குத் தோன்றி
ஏடா வழியல் லெழுந்திது கொள்ளாய்
நாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூராது
வாங்குநர் கையகம் வருந்துத லல்லது
தான்றொலை வில்லாத் தகைமைய தென்றே
தன்கைப் பாத்திர மவன்கைக் கொடுத்தலும்
சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

ஏ. ஏற்றாண் - இரந்துண்ணுமுணவு; வேற்றாண் இல்லோன் - வேறு உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ. ஆற்றுவது காணான் - உதவும்வழியைக் காணானாகி; ஆற்றுதல் - உதவுதல்; "ஒருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதிர்" (புறநா. ௫அ) ஆர் அஞர் - தீர்தற்கரிய வருத்தம்.

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் தீரும்படி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுதசுரபி யெனனும் பாத்திரங்கொடுத்தமை கூறுவார்.

௯. இதுகேள் நின் தீதுகெடுக.

௧௦. யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும்; நியமம் - கோயில். கலைநியமம்: மணி. ௧௫ ௧௦௬.

௧௧. தேவியாகிய சிந்தாவிளக்கு.

௧௨. அழியல் - வருந்தாதே; இது கொள்ளாய் - இப்பாத்திரத்தைக் கொள்.

௧௩. வறங்கூரினும் - வற்கடம் மிகினும்; வறம் - வற்கடம், பஞ்சம்; "ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் குணக்கேர்பு, காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப்போல" (கலி. அ௨) வறங்கூராது - வறுமையுறாமல்; பு. மணி. ௨௫ ௧௪௪.

௧௫. தான் என்றது பாத்திரத்தை; என்று - என்று சொல்லி.

௧௪ - ௫. மணி. ௧௧ ௪௯ - ௫௦, ௧௭ ௫ - ௬.

ஏ - ௧௬. இல்லோன் ஆருறெய்தச் சிந்தாவிளக்கு, 'நின் தீது கெடுக' எனத் தோன்றி, 'கொள்வாய், கூராது, தகைமையது' என்று பாத்திரத்தைக் கொடுத்தலும்.

மேல்வருவன, பாத்திரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் ஆபுத்திரன் சிந்தாதேவியைத் துதிக்குந் துதிகள்.

(பி - ம்.) ௯. 'நின்றீயமை' ௧௨. 'ஏடாபரியவெழுந்திதுகேளாய' ௧௩. 'இவரோடுவறங' ௧௫. 'தானறொலைவறியாத்தகைமையது'

நந்தா விளக்கே நாமிசைப் பாவாய்
வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
ஏனோ ருற்ற விடர்களை வாயெனத்
தான்தொழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி
ஆங்கவர் பசிதீர்த் தந்நா ளொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்
மக்களு மாவு மரஞ்சேர் பறவையும்
தொக்குடன் ஈண்டிச் சூழ்ந்தன விடாஅது
பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழூஉம்
இழுமென் சும்மை யிடையின் றொலிப்ப

௧௮ நந்தாவிளக்கே - கெடாத தீபமே, மைவிளக்கு அழிதன் மாலைத்தாதலின், 'நந்தாவிளக்கே' என்றான், இது தெரிதருதேற்ற வுவமையெனனும் அலங்காரம் இவள் வாக்கின் மடந்தையாதலின், 'நாமிசைப் பாவாய்' என்றான்

௧௭ - ௨௦. அடுக்கிய விளிகளால் சிந்தாதேவிபால் ஆபுத்திரனுக்குள்ள அன்பு மிகுதி விளங்கும்

௨௧ தொழுது - அஞ்சலிசெய்து தலைவி - சிந்தாதேவி

௩ - ௨௧. மணி ௨௫ : ௧௩௯ - ௫௩

௨௩ வாங்குகை வருந்த மணி ௧௯ ௪௯ மன்னுயிர் என்றார், விலங்கு முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி ஓம்பலின் - பாதுகாத்தலினாலே

௨௪ மாவும் - விலங்குகளும்.

௨௫ உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக்கச் சேர்ந்து திரண்டு விடா - விடாவாய்

௨௬ பழுமரத்து ஈண்டிய - பழுத்தமரத்தின்கண்ணே வந்து கூடிய பழுமரம், ஆலமரமுமாம் பறவையின் - பறவைபோல, பொருந. ௯௪ பெரும்பாண். ௨௦, புறநா. ௧௭௩, நாலடி, ௨௦௨, சீவக. ௮௨௮ எழூஉம் எழுப்புகின்ற

௨௭ சும்மை - ஒலி இடையின்று இடையீடில்லாமல் இடை - இடையீடு, "எய்தத லறியா திடையின்றி" (பு - வெ ௨௮௦)

௨௪ - ௭ மணி ௨௮ ௨௨௨ - ௩௨

௨௦ - ௨௭ ஆபுத்திரன் களைவாயெனத் தொழுது ஏத்தி வணங்கி அந்நாள் தொட்டு அவர் பசிதீர்த்து ஓம்பலின் விடாவாய் எழூஉஞ்சும்மை இடையின்றொலிப்பவெனக்

மேலே, ஆபுத்திரனுடைய புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டுகம்பள நடுக்கத்தாலறிந்து இந்திரன் அவனுக்கு வரங்கொடுத்தற் பொருட்டு விருத்தவேதியன் வடிவுகொண்டு வருதலைக் கூறுவார்

(பி - ம்) ௨௪ 'அருஞ்சிறைப்பறவையும்'

ராண்டுநீ ஞாலத் திவண்செய லிந்திரன்
பாண்டு கம்பளந் துளங்கிய தாதலிற்
றளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி
வளைந்த யாக்கையோர் மறையோ னாகி
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ரோம்பும்
ஆருயிர் முதல்வன் றன்முன் றோன்றி

உக பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம் துளங்கியது - நடுங்கச்செய்தது

உஅ - க ஆபுத்திரன் அறச்செயல் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளத்தை நடுங்கச்செய்தது இப்பூவுலகில் தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தர் உளராயினும், அவர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பமுளதாயினும் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால் அவற்றை யறிந்துவந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இந்திரனுடைய கடப்பாடென்றும் தெரிகின்றது புத்த தருமவொழுக்கினனாகிய வணிகனொருவன் கப்பல் கவிழப்பெற்றுக் கடலில்வருந்தியதைத் தனது பாண்டு கம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்த இந்திரன் அவ்வணிகனை அத்துன்பத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்தனனென்று இந்நூல் உக - ஆம் காதையில் (கஈ - உஈ) வருதல் காண்க, " நமி விநமி என்பாரிருவர் குமாரர் தபச்சரணம் பண்ணியருளாநின்ற பகவானை யடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்தபுஷ்பாதிகளாற் பூசித்து நாநாவித ஸ்தோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடிநின்று விண்ணப்பம் செய்வார் பகவானே தம்மாற் புத்திரபௌத்திராதி பந்து ஜனங்களுக்கு வேறு வேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன, யாங்கள் அப்பொழுது சந்நிகிதமாயினமல்லேம், இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று நிரப்பந்தித்துநின்று துதிப்ப, இதனைத் தரணேந்திரன் தனது ஆசனாங்கம்பித்தலில் அறிந்து கடிது வந்து மனுஷ்ய ரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிநின்ற பகவானது தைரியாதிசயத்தினைக் கண்டு விஸ்மிதனாகிப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான " என்று ஸ்ரீபுராணத்துள்ள முதலாவது விருஷபதீர்த்தங்கரர் புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசன நடுக்கத்தால் அறியவேண்டுவனவற்றை யறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுவனவற்றை இந்திரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைன சம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது

ருO - ருக தளர்ந்த நடையின் - நடை தளர்தலால், தண்டுகால் ஊன்றி - தான்பிடித்த தண்டினையே காலாகவூன்றி, நாலடி கச வளைந்த யாக்கை மறையோன் ஆகி - கூனிய உடம்பையுடைய வேதியனாகி, " தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன் " (சிலப். கரு சச - ரு) ஆகி ஊன்றியெனக்

ருரு ஆருயிர்முதல்வன் - ஆபுத்திரன், " ஆருயி ரோம்புநன் ",

(பி - ம்) உக 'பாண்டென்ன பவனத் துளங்கிய' ருக 'யாக்கை மறையோனாகி'

இந்திரன் வந்தே னியாது நின்கருத்
துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
வெள்ளை மகன்போல் விலாவிற நக்கீங்
கெள்ளினன் போமென் றெடுத்துரை செய்வோன்
ஈண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல்
காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்லது
அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்

"அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" (௫௧, ௬௮) என இவனை இக்காதையிலேயே பின்பு கூறுதல் காண்க.

௩௪ யாதுநின் கருத்து - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன?

௩௫ தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம் பெருந்தானமென்னப்பட்டது. உறுபயன் - மிக்க பிரயோசனம். கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன் சொல்ல.

இனி, இங்ஙனங் கூறிய இந்திரனுக்கு ஆபுத்திரன் விடை பகர்ந்தது கூறுவார்.

௩௬ வெள்ளைமகன் போல - பயனில்லாத சொல்லையுடையவன் போல, "வெள்ளைக் கோட்டி" (சிலப் ௩௦ ௧௬௮) என்பதற்கு, 'பயனில் உரைக்கோட்டி' என்று பொருள் கூறுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.

௩௭ எள்ளுதல் - இகழுதல். போம் - ஏவற்பன்மை. செய்வோன் - பெயர்.

௩௮ ஈண்டுச்செய்வினை - இவ்வுலகத்துச் செய்யும் புண்ணியங்களின் பயனை. ஆண்டு - அவ்விடத்தில்.

௩௮ - ௯ நுகர்ந்திருத்தல் காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய்கின்ற நுங்கடவுளரென்றுன், தனக்கு அவர் அயலென்னுங்கருத்தால், "நின்றநின் காமமி றனையும்" (திருச்சிற் ௭௯) என்புழிப்போல.

௪௦ புறங்காத்தோம்பல் மணி ௧௩ ௬௪.

௪௨ யாவருமில்லா - அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்களில் ஒருவருமில்லாத.

௩௮ - ௪௨ தேவருலகம் வினைப்பயன் அனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்க்கு இடமன்றென்பதை, "பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோரும், செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, உடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலும், கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்து" (புறநா. ௩௮) எனவும், "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்" (குறள், ௧௦௫௮, பரி மேற்) எனவும்,

(பி - ம்) ௩௬ 'வெள்ளைகள் போல விலாவிற' ௩௭ போனமென'

கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தவர்
திருந்துமுகங் காட்டுமென் றெய்வக் கடிஞை
உண்டி கொல்லோ வுடுப்பன கொல்லோ
பெண்டிர் கொல்லோ பேணுநர் கொல்லோ
யாவையீங் களிப்பன தேவர்கோ னென்றலும்
புரப்போன் பாத்திரம் பொருந்தூண் சுரந்தீங்
கிரப்போர்க் காணா தேமாந் திருப்ப
நிரப்பின் றெய்திய நீணில மடங்கலும்

'ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் ஒப்புரவு புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று' (குறள், ௨௧௩, பரிமேல்.) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

௪௨ - ௩. 'யாவரும் பெருவிறல் வேந்தே' என்பது இகழ்ச்சி.

௪௪. மு. மணி. ௨௩. ௧௩௫.

௪௪ - ௫. வந்தோரரும்பசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரிய பசியை; களைந்து - நீக்கி; அவர் திருந்துமுகங்காட்டும் - அவருடைய இனிய முகத்தை யான் காணக்காட்டும், என்றது அவர் திருந்துமுகங்காட்டும் என தெய்வக் கடிஞையேயமையும், உண்ணற் கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய்யாவாகலின், அவை வேண்டாவென்றவாறு, "ஈத்துவக்கு மின்பம்" (குறள், ௨௨௮) என்று வருதல் காண்க. காட்டும் முற்று. தெய்வக்கடிஞை யென்றான், வாங்குநர் கையகம் வருத்துதலல்லது தான் தொலைவில்லாத் தன்மைத்தாதலின்.

௪௮. ஈங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன; ஈங்கு, தன்மையை யுணர்த்திற்று, "ஒழிக காம மீங்கென" (சீவக. ௭௨) என்புழிப்போல. தேவர்கோன் விளி.

௪௬ - ௮. உண்ணலளிக்கப்படுவன உண்டி முதலியவற்றுள் யாவை யென்று ஆபுத்திரன் இந்திரனை இகழ்ந்து கூறலும்.

௩௭ - ௪௮. எடுத்துரைசெய்வோன் என்றலுமெனக்.

இனி, தன்னை ஆபுத்திரன் அவமதித்தானென்று இந்திரன் சினந்து அவன் அன்னதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாகும்படி மழை பெய்வித்து நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இலையாக்கினமை கூறுவார்.

௪௯. புரப்போன்பாத்திரம் - உயிர்களைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச்சைப் பாத்திரம்.

௫௦. ஏமாந்திருப்ப - ஆபுத்திரன் உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்கும்படி, "அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்" (புறநா. ௧௦௧), துன்பமுற்றிருப்ப வென்னினுமமையும்.

௫௧. நிரப்பு - வறுமை.

(பி - ம்) ௪௪ 'அருந்துபசிகளைந்து' ௪௯ 'பொழிந்தீண்சுரப்பு'

பரபபு நீராற பலவளஞ சுரககென
ஆஙகவன பொருடடா லாயிரங கணணோன
ஓஙகுயர பெருஞசிறப புலகோரக களிததலும
பனனீ ராண டு பாணடி நனனாடு
மனனுயிர மடிய மழைவள மிழநதது
வசிததொழி லுதவ மாநிலங கொழுபபப
பசிபபுயி ரறியாப பானமைத தாகலின
ஆருயி ரோமபுந ரமபலப பீடிகை
ஊணொலி யரவ மொடுஙகிய தாஙகு
விடருந தூர்ததரும விடடேற றாளரும

ருங ஆஙகவன பொருடடு - ஆபுததிரனபொருடடு, ஆஙகவன ஒரு சொல

ருச அளிததலும - இநதிரன கொடுததலும

ருO - ருச ஏமாநதிருபபச சிறபபை இநதிரன அளிததலும

ருரு மணி உஅ கருஎ

ருரு - சு பனனீராணடுவருடம மழை வளததை இழநததாகிய பாணடி நாடு, மணி உரு கOக - உ

ருஎ வசி - மழை, மணி க எக, வசிததொழிலுதவ மணி உஅ உகக ருஅ பசிபபு - பசிததல

ருரு - அ பாணடிநனனாடு பானமைததாகலின

ருகூ ஆபுததிரன பலநாளிருநது அறஞசெயததறகிடனாயதுபறறி அம பலம அவனதாகக கூறபபடடது அமபலப பீடிகை மணி கக கOஎ, கச க

சுO ஊணொலி அரவம - மககளும மாவும பறவையும ஒருஙகு வநது சோறறை உணணுதலால ஒலிககும ஒலி, ஒலியரவம வினைததொகை

சுக விடர - தீயநடையையுடைய காமுகர, ஒரு விததையையுடையவ ரெனறு கூறுவர பிரதாபருத்திரீய வடநூலாசிரியரெனபர தூர்ததர - பரத தையை நுகருங காமுகர விடடேறறாளர - இகழநது கடுஞசொற சொலலு வோர விடருநதூர்ததரும மணி சடு சுO, "விடருந தூர்ததரும விடடேறுரைபப" (பெருங் க கூடு உஉசு), "சிறறினமாவது விடருமதூர ததருநடருமுளளிடடகுழு" (குறள், சசு, அவ) எனறும, "நகைவகைய ராகிய நடபினரானர விடரும தூர்ததரும வேழமபருமபோனறு பலவகை யால நகுவிததுத தாம பயன கொணடு ஒழிவார" (குறள், அகஎ), எனறும பரிமேலழகரெழுதியிருககினறனர இவவடியிலுளள விடரமுதலிய மூனறு பெயர்களுள மூனறாவதாகிய விடடேறறாளரெனபதறகுச சரியாக முறை யே 'நடர', 'வேழமபர' எனபனவறறைப பரிமேலழகர் அமைததிருததலை நோககுமிடதது விடடேறறாளரெனபதறகு நடரெனறேனும வேழமபரென

(பி - ம்) ருசு 'வளஙகரநதது' ருஎ - அ 'வசிதொழிலுதவமாநிலங கொழுதிபபசியுயிர' ருஅ - சுகூ 'பானமையதாக, வடடும'

நடவை மாககளு நகையொடு வைகி
வடடுஞ் சூதும வமபக கோடடியும
முடடா வாழககை முறைமைய தாக
ஆபுத திரனறா னமபல நீஙகி
ஊரூா தோறு முணபோா விஞஅய
யாரிவ னெனறே யாவரு மிகழநதாங
கருநதே மாநத வாருயிா முதலவனை
இருநதாய நீயோ வெனபா ரினமையிற
றிருவின செலவம பெருஙகடல கொளள
ஒருதனி வரூஉம பெருமகன போலத
தானே தமியன வருவோன றனமுன

றேனும பொருளகொளளுதல பொருததமுடைததெனத தோறறுகினறது இனிச சுறறததினினறும, நடபினினறும நீஙகிப பிறரையும அவவணணம செயவிபபோனை விடடேறறியெனறல வழககினகண உணமையின, விட டேறறுள ரெனபதறகு அததனமையையுடையோரெனறு பொருள கூறி னும பொருநதும

சுஉ நடவை - வழி வைகி - விடா முதலியோா தஙகுதலால

சுங வடடு - உணடையுருடடுதல, "அரஙகினறி வடடாடியறறே" (குறள், சOக), "கலலாச சிறாஅா நெலலிவட டாடும" (நறறிணை, ங) வம பககோடடி - பயனில சொறகளைச சொலலுவோா கூடடம, "புலலா வெழுததிற பொருளில வறுஙகோடடி" (நாலடி கருரு), "வெளளைக கோடடியும விரகினி லொழியின" (சிலப் ஙO ககூஅ)

சுச முடடா வாழககை - குறையாத வாழககை, "முடடா வின பதது முடிவுல கெயதினா" (சிலப் கரு ககஎ)

ருக - சுச பீடிகை ஓஙகியதாகி முறைமையதாகவெனக

சுசு உணபோா விஞஅய - உணபோரைவிஞவி

சுஎ இகழநது - இகழதலால

சுஅ அருநதேமாநத - பிறா உணண ஆசைபபடட, மணி சஅ எஉ, புறநா சOக) ஆருயிாமுதலவனை ஆபுததிரனை

சுகூ நீ இருநதாயோவெனறு விஞவுவோரிலலாமையால

சுஎ - கூ இகழதலால இனமையின

எO செலவததைககடல கொளள

எக பெருமகன - அரசன, "பெருநில முழுதாளும பெருமகன" (சிலப் க ஙக)

எஉ உணபோாபலரிடையே யிருநதோன இபபோது மிகததனிமை யுறறுனெனபாா, 'தானே தமியன வருவோன' எனறு ஆசிரியா இரஙகிக

(பி - ம்) சுசு 'உணபோாவிஞவ' சுஅ 'இருநதேமாாநத' எO 'செலவமொருகடல' எஉ 'தமியேவருவோன'

மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயல் மறுத்தலின்
ஊனுயிர் மடிந்த துரவோ தென்றலும்
அமரர்கோ னாணையி னருந்துவோர்ப் பெறாது
குமரி மூத்தவென் பாத்திர மேந்தி
அங்க நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தெனா
வங்க மாக்களொடு மகிழ்வுட னேறிக்
காலவிசை கடுக்கக் கடல்கலக் குறுதலின்
மாலிதை மணிபல் லவத்திடை வீழ்த்துத்

கூறினார். இப்படியே, "காட்டேந்து பூஞ்சாரல் கடந்தான் காலிற் கழலானே", "கானம் வழங்கன மேவிக் காலினனேகி னானே" (சீவக. க௨௨௯, ௧௪௨௨) எனத் திருத்தக்கதேவர் நடந்துசென்ற சீவகனைப்பற்றி இரங்கிக் கூறி யிருத்தல் காண்க.

௭௦ - ௭௨. "நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செய்யுநீர, செய்யா தமைகலா வாறு" (௨௧௯) என்னும் குறளை இவ்வடிகளின் பொருளோடு ஒப்பிடுக.

௭௩. மாநீர் - கடல். வங்கம் - கப்பல்.

௭௪. தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணிய மழை இல்லாது போனமையால்.

௭௫. ஊன் உயிர் மடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர் அவ்வுடம்பினின்றும் நீங்குகிறது என்றலும் - என்று வங்கம் வந்தோர் கூறலும்.

௭௬. இந்திரன் கட்டளையினால் உண்போரைப் பெறாமல், ஆணையிற் பெறாதெனக், ஆணை - கட்டளை. வரங்கொடுத்தற்கு வந்த இந்திரன் ஆபுத்திரன் தன்னை மதியாததுபற்றிக் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும் வண்ணம் நாடுவளஞ்சுரக்கும்படி மழைபெய்வித்தமையின், இங்ஙனம் கூறினார். இதனை இக்காதையில் ௬௪ - ஆம் அடி முதலிய வற்றாலுணர்க.

௭௭. குமரி மூத்த என்பாத்திரம் - ஒரு கன்னிப்பெண் வறிதே மூத்தாற்போன்றனது பாத்திரம், கொடுப்போருங் கொள்வோருமெனறித்தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின் தானும் ஏற்பாருமேயன்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன் இரங்கியவாறாயிற்று. "அற்றாரக்கொன் றாற்றாதான் செல்வம் மிகநலம், பெற்றா டமியண்மூத் தற்று" (குறள், ௧௦௦௭), குமரிமூத்த மணி. ௨௨ ௧௪௩. பாத்திரம் - பாத்திரத்தை.

௭௮. அங்கநாடு இவை ஒருசொன்னீர்மைய என் கருத்தெனா - என்றெண்ணமென்று ஆபுத்திரன் நினைந்து.

௮௦. கால் - காற்று. கடு இதை - கப்பற்பாய்.

(பி - ம்) ௭௪ - ௮ 'சாவகநன்னாட்டுப் புகுவது பொருளென, வங்க' ௮௦. 'காலவிசைநடுக்கிக்கடல்'

தங்கிய தொருநாட் டாளுங் கிழிந்தனன
இழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வலலிருட் போதலும்
அரு வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
அங்கு வாழ்வோர் யாவரு மின்மையின்
மன்னுயி ரோம்புமிம் மாபெரும பாததிரம்
என்னுயி ரோம்புதல் யாஞெ பொறேன்
தவநீா மருங்கிற் றனிததுய ருழந்தேன
கூo சுமநதென பாததிர மென்றனன் ருழுது
கோமுகி யெனனுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியின்
ஓரியாண் டொருநாட் டோன்றென விடுவோன்
அருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புநா
உளரெனி லவாகைப புகுவா யெனறுங்
கூரு குண்ணு நோனபோ டியிரபதிப பெயாப்புழி
அநநா ளாங்கவன் றனபாற செனறேன்
என்னுற றனையோ வெனறியான் கேட்பத்

அஉ ஒருநாள் கபபல தஙகியது

எக - அஉ ஏறி ஆஙகு இழிநதனன

அகூ அஙகு - மணிபலலவததில

அஎ ஓமபும முற்று பாததிரம மன்னுயிரோம்புமெனக

அக இபபாததிரமடைவதறகு முற்பிறபபில மிகக நலவினை செய்த
நான அதனையொழிநது பினனாச சிறிது தீவினையுஞசெய்த பககத்தானே
தனிததுத துயரததையுழநதேன, சிலப். கச உசு

கூo பாததிரம சுமநது என - எற்போரிலலாத இவ்விடததில் இபபாத்
திரததை யான சுமததலால வருமபயன யாது?

கூஉ. ஓயாணடொரு நாளெனறது, வைசாகசுதத பௌாணிமையை.

கூகூ அருளறம - தயாதருமம, மணி. ரு: எஙு - ஆம் அடியின் குறிப
பிற் காணக

கூச. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொலலிப பாததிரத்தைக்
கோமுகியில விடுதது.

கூரு. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்;
" உண்ணு நோனபோ டியிரபதிப பெயர்த்ததும" (சிலப். உஎ : அகூ)

கூஎ யானெனறது அறவணவடிகள் என உற்றனையோ - யாது
துன்பமடைநதாயோ?

(பி - ம்) அஉ 'தயஙகியதொருநாள்' அஅ 'யாஞெபோற்றேன்'
கக 'எனனுமிகொழுநீா' கூச 'பதைசசெலவாயெனறுஙகு'

தன்னுற் றனபல தானெடுத் துரைத்தனன்
குணதிசைத் தோன்றிக் காரிருள் சீத்துக்
குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத்
தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு
சாவக மாளுந் தலைத்தாள் வேந்தன்
ஆவயிற் றுதித்தன னாங்கவன் றானென்.

௧௪ —*பாத்திரமரபுகூறிய காதை முற்றிற்று

---

௯௮ தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பல துன்பங்களை

௯௯ சீத்து - நீக்கி

௧௦௧ உடம்பிட்டு "தம்முடம் பிடாஅது" (பொருந ௯௧)

௧௦௨ தன்னாற் பசி தணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப் பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன்

௧௦௫ தாள் - முயற்சி வேந்தன் - பூமிசந்திரன்

௧௦௬ ஆங்கவன் - ஆபுத்திரன்.

௧௦௫-௬ ஆபுத்திரனைப்பெற்ற பசு மண்முகனென்னும் முனிவனிடத்ததாயினும் பூமிசந்திரனுடைய நாட்டகத்ததாதலின், 'வேந்தனா' எனப்பட்டது

௧௦௨-௬ உயிர் உடம்பினீங்குங் காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும் ஒத்த துணிபாகலின், 'மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு, ஆவயிற் றுதித்தனன்' என்றார், குறள், ௩௫௮, பரிமேல்

௧-௧௦௬ உழந்தோர் மலைக்குமென்றலும், இல்லோன் அஞரெய்த, சிந்தாவிளக்குத் தோன்றிப் பாத்திரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ஓம்பலின், வீடாவாயலிப்ப, இந்திரன்கொள்கென, உரைசெய்வோன், 'யாவையீங்களிப்பன தேவர்கோன்' என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன் உலகோர்க்களித்தலும், பாண்டிநன்னாடு பானமைத்தாகலின், பீடிகை முறைமையதாக, ஆபுத்திரன் நீங்கி உண்போரை வினாவி என்பாரின்மையின் வருவோன்றன்முன் வந்தோர் மடிந்தென்றலும், வங்கமேறி இழிந்தனன், வங்கம் வல்லிருட்போதலும் துயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிர்ப்பதிப்பெயர்ப்புழிச்சென்றேன், கேட்ப உரைத்தனன், அவன் ஆவயிற்றுதித்தனனென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்) ௯௮ 'தன்னுறு துன்பம்' ௯௯ 'காரிருள் தீர்த்து' ௧௦௫. 'தலைத் தார்வேந்தன்' * 'அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரமரபு கூறிய காதை முற்றும்'

பதினைந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை

[பதினைந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப் பெருந்தெருப்போய பாட்டு]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே
அநநா ளவனை யோமபிய நலலாத
தணணென் சாவகத தவள மாலவரை
மணமுக னெனனு மாமுனி யிடவயிற்
பொனனின கோட்டது பொற்குளம புடையது
தனனலம பிறாதொழத தான்சென் றெய்தி
ஈனு முனன மின்னுயிாக கெலலாம
தானமுலை சுரநது தனபா லூடடலும
மூனறு காலமுந தோனறநன குணாநத
ஆனற முனிவ னதனவயிற றகதது
மழைவளஞ சுரபபவு மனனுயி ரோமபவும்
உயிாகா வலனவந தொருவன றோனறும
குடாதொடா மாலை பூணபா னலலன்
அடாபபொன முடடை யகவையி னெனப

உ. அநநாள - சாலியெனபவள ஈனறு போகடடுப போனநாளில்; மணி கரு கo அவனை - ஆபுததிரனை

ரு சாவகம - சாவகநாடு ரு கோட்டது - கொம்பையுடையது

உ-அ நலலா, மாமுனியிடததிற் கோட்டதாய்க குளமபுடையதாய்ச சென்றெயதி உயிாககெலலாம தன பாலூட்டலுமெனக

கo முனிவன - மணமுகன அதன வயிறறகதது - அபபசு வயிற்றில.

கஉ உயிாகாவலனாகிய ஒருவன் வநது தோனறுவான

கo-கஉ அதன வயிறறகததுத தோனறுமெனக

க௪ பொன அடாமுட்டை அகவையினுன் - பொற்றகட்டாலாகிய முட்டையின உள்ளிடததுளளான என - எனறு மணமுகமுனிவன சொலல

கரு-௬ அஙஙனந தோனறுவோன்குடா மாலை பூணபானல்லன் ;

(பி-ம்) ௪ 'மனமுகனென்னு' அ 'நான்முலை சுரநதுநன்பா லூட்டலும' கo 'ஆன்வயிற்றகதது' க௪ 'ஆவயிற்றுன' 'அகவையிற்றுன்'

பிணிநோ யின்றியும் பிறந்தறஞ் செய்ய
மன்பல் லுகத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
தற்காத் தளித்த தகையா வதனை
ஒற்கா வுள்ளத் தொழியா தாதலின்
ஆங்கவ் வாவயிற் றமரர்கண முவப்பத்
தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவினுக்
கொருதா னாகி யுலகுதொழத் தோன்றினன்
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேணீ
இருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து
மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
புண்ணிய நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது
போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றும்
கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச்

முட்டை அகவையினென்ன, "குடாதொடா மாலை சூழா தாங்கோ, ரடாப் பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமும்" (௨௫ எ௨-௩) என்பர் பின்னும்

க௫ பிணிநோயின்றியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லாமலும்

க௬ உயிர் நீத்தோன் - உயிரைத் துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

க௫-௬ நோயின்றியும் அறஞ்செய்தற்பொருட்டு உயிர் நீத்தோனென்க, "உண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" (க௪ ௬௫) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

க௭ தகை - அழகு, தகுதியுமாம்

க௮ ஒற்கா - தளராத, இஃது ஒல்காவென்பதன் விகாரம், "ஒல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ" (புறநா க௬௫)

க௬-௨க நீத்தோன் அவ்வாவயிற்றுத் தோன்றினன்

௨௨ பெற்றி - பேறு ௨௩-௬, பு மணி கக ௪0

௨க-௬ போழ்தத்துத் தோன்றினனென்ன இயையும்

௨௯ போதிமாதவன் - புத்தன்

௩0 சிறப்புக்கள் காணப்பட்டன

௨௯-௩0 புத்தன் தோன்றுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புக்களை, மணி. க௨ அ௬ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க

(பி - ம்) க௭ 'தகையாத்தகுதி' ௨௨ 'பெற்றியதுகேள்' ௨௩ 'எறிகதிரிடபத்' ௨௯ 'போதி நாதன்'

சக்கர வாளக் கோட்டம் வாழும்
மிக்க மாதவர் விரும்பினர் வியந்து
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய
அந்தில் பாவை யருளு மாயிடின்
அறிகுவ மென்றே செறியிருட் சேறலும்
மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
தணியா வுயிருயச் சாவகத் துதித்தனன்
ஆங்கவன் றன்றிற மறவண னறியுமென
நீங்கென் னுழைவை வருத்திய திதுகேள்
மண்ணாள் வேந்தன் மண்முக னென்னும்
புண்ணிய முதல்வன் றிருந்தடி வணங்கி
மக்களை யில்லேன் மாதவ னருளாற்
பெற்றேன் புதல்வனை யென்றவன் வளர்ப்ப
அரைசாள் செல்வ மவன்பா லுண்மையின்
நிரைதார் வேந்த னாயின னவன்றான்
துறக்க வேந்தன் றுய்ப்பிலன் கொல்லோ
அறக்கோல் வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
சுரந்து காவிரி புரந்துநீர் பரக்கவும்
நலத்தகை யின்றி நல்லுயிர்க் கெல்லாம்

---

௩௪ அந்தில் - அவ்விடத்து, "அந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயின" (சிலப். ௧௧ ௬)

௨௮ - ௩௫ நீர் சொரிந்தது, சிறப்புக்கண்டனவென்று மாதவர் வியந்து அறிகுவமென்று பாவைபாற் செறியிருளிற் செல்லுதலுமெனக்

௩௯ என்னுழைவை வருத்தியதென்றது, முனிவர்களுக்கு ஆபுத்திரன் வரலாற்றை யான் சொல்லும்படி அப்பாவை செய்ததென்றவாறு.

௪௦ வேந்தன் - பூமிசந்திரன்

௪௫ நிரைதார். வினைத்தொகை அவன்றான் - ஆபுத்திரன்றான்
இதுகாறும் ஆபுத்திரன்திறம் கூறப்பட்டது

௪௬ துறக்கவேந்தன் - இந்திரன் துய்ப்பு இலன்கொல்லோ - அவி நுகர்ச்சி இலனாயினனோ

(பி - ம்) ௩௧ 'கோட்டகவாழு' ௩௭ 'தணியாதுயருறு.சாவகத்து' ௪௧ 'திருந்தடிபொருந்தி' ௪௪ 'அவன்வயினுண்மையி' ௪௬ 'துப்பிலன் கொல்லோ' ௪௮ 'புரிந்து நீர்க்காக்கவும்'

அலத்தற் காலை யாகிய தாயிழை
வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோர்
உண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு
வறனோ டுலகின் வான்றுயர் கெடுக்கும்
அறனோ டொழித்த லாயிழை தகாதென
மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலைதான்
தாயர் தம்மொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக்
கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட் கடிஞையொடு
பிக்குணிக் கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலும்
ஒலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்களும்
மெலித்துகு நெஞ்சின் விடரும் தூர்த்தரும்

௫௦ அலத்தற்காலை ஆகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று. ஆயிழை: விளி

௪௬ - ௫௦ இப்படியே, "செங்கோல் கோடியோ அறியேன்" (௨௮ : ௧௮௮ - ௯௧) என்று பின்வருதல் காண்க.

௫௨ மிச்சில் - மிகுதி ஒழித்து வைத்தாங்கு - பயன்படுத்தாது வைத்தாற்போல

௫௩ வறன் ஓடு உலகு - வறக்கடமான காலம் பரந்தவுலகம், "வறனோடின வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்" (கலி ௧௬.)

௫௪ அறன் ஓடு ஒழித்தல் - அமுதசுரபியைப் பயன்படுத்தாது வைத்தல்

௫௩ - ௪, மணி ௨௧. ௧௫௭ - ௮

௫௫ மாதவன் - அறவணவடிகள்

௫௬ தாயர் - மாதவி, சுதமதி ௫௭ கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்

௫௮ பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக் கோலத்துடன், துறந்தோர்களில் ஆண்பாலாரைப் பிக்ஷுக்களென்றும், பெண்பாலாரைப் பிக்ஷுணிகளென்றும் கூறுதல் பௌத்தசமய மரபு கோலம் - வேடம்

௫௫ - ௮ மணிமேகலை ஏத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தோடு பெருந்தெருவடைதலுமெனக்

இனிப் பெருந்தெருவிற் பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்குணிக் கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக் கூறுவார்

௫௯ குறுமாக்கள் - அறிவில்லாத சிறியார், "அடாக்குறு மாக்கள்" (௧௫ . ௪௦) என்றார் முன்னும், "ஊர்க்குறு மாக்கள்" புறநா (௯௪)

௬௦ மெலிந்து, மெலித்தென்றாயது விகாரம் விடரும் தூர்த்தரும்: மணி. ௧௪ . ௬௧

(பி - ம்) ௫௨ 'ஒளித்துவைத்தாங்கு' ௫௯. 'ஒளித்தொருங்கீண்டிய' ௬௦ 'விடமருந்தூர்த்தரும்'

கோடிக்கோ சம்பிக் கோமக னாகிய
வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றளை விடீஇய
உஞ்சையிற் றோன்றிய யூகி யந்தணன்
உருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு
பரிவுறு மாக்களிற் றாம்பரி வெய்தி
உதய குமர னுளங்கொண் டொளித்த
மதுமலர்க் குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிச்சைப் பாத்திரங் கையி னேந்தியது
திப்பிய மென்றே சிந்தைநோய் கூர
மனமனை மறுகின் மாதவி யீன்ற

சுக. கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம், இது, முதலிற் குசாம்பனென்பவனால் நிறுவப்பட்டதாதலின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், இது பாகதம், "கொடியணி நெடுமதிற் கோடிக்கோ சம்பி" (பெருங். க. ருச. எசு) கோமகனாகிய - அரசனாகிய

சுஉ. வடி - திருத்தம், "வானுட்கும் வடிநீண்மதில்" (புறநா. கஅ) வத்தவன் - வத்ஸதேசத்தானாகிய உதயணன், "வயந்தக் குமரன் வத்தவற் குரைப்ப" (பெருங். க. சங. அங.)

சுஉ - ங. வத்தவன்றன்னை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறைகொடாதநுப்பற்றிச் சினந்து சாலங்காயனனென்னுந் தன்மந்திரியால் யந்திர யானையைக்காட்டி வஞ்சனமாகப் பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனனென்னுமரசன்) உதயணனைச் சிறைப்படுத்திய பொழுது

சுச. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில், இஃது அவந்திநாட்டிலுள்ளது, பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி, இதனையே அவந்தியென்றும் வழங்குவர் தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய யூகியந்தணன் - பிரமசுந்தர யோகியென்பவருடைய குமாரன், உதயணனுடைய மந்திரிகள் நால்வருளொருவன்

சுசு. பரிவுறுமாக்களில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல
சுக - சு. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினி நகரப்பெருந்தெருவை யடைந்ததும், அதனைக் கண்டோர் பலரும் பரிவுற்றுச் சூழ்ந்ததுமாகிய இவற்றை உதயணகுமாரகாவியத்துள்ள உஞ்சைக் காண்டத்தாலுணர்க

எ0. திப்பியம் - காண்டு ஆச்சரியமென்னும் பொருளைத்தந்து நின்றது சிந்தைநோய்கூர - மனவருத்தம் மிக, சிந்தை - சிந்தாகுலம், "என்றுண்டாங் கொல்வினிக் கட்படு நாளெனுஞ் சிந்தையே" (சீவக. ககருக)

சுசு - எ0. குறுமாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும், மாக்களிற் பரிவெய்தி, குழலாள் தோன்றி ஏந்தியது திப்பியமென்று நோய்கூரவெனக.

அணிமலாப பூஙகொமப பகமலி யுவகையிற்
பததினிப பெணடிா பணபுட னிடடஉம
பிசசைபெறறல பெருநதக வுடைததெனக
குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாபபண
ஒருதனி யோஙகிய திருமலா போனறு
வானறரு கறபின மனையுறை மகளிரிற
றனறனி யோஙகிய தகைமைய ளனறோ
ஆதிரை நலலா ளவணமனை யிமமனை
நீபுகல வேணடு நேரிழை யெனறனள
வடதிசை விஞசை மாநகாத தோனறிக
தெனறிசைப பொதியிலோா சிறறியாற றடைசரை
மாதவன றனனுல வலவினை யுருபபச
சாவம படடுத தனிததுய ருழநதுஉம

எஉ. பூஙகொமபு - மணிமேகலை

எஉ - ச பூஙகொமபு பததினிபபெணடிா இடடு பிசசைபெறறல பெருநதகவுடைததெனக கூற.

எரு - சு மணி ச அ - கூ, பெருங் க ௯ சு கூ

எஎ வானறருகறபு - மழையைப பெயவிககுங கறபு, (மணி கசு சகூ - ௫0, "ஆஙகவை யொழிகுவை யாயி னிழை, ஓஙகிரு வானததுமழையுநின மொழியது" (உஉ சுஅ - கூ) எனறு பினவருதல காணக, "தெயவந தொழாஅள கொழுநற றொழுதெழுவாள, பெயயெனப பெயயு மழை" (குறள், ரு௫), "வறனோடின வையநது வானறருங கறபினாள" (கலி. கசு)

எசு - கூ திருமலாபோனறு ஆதிரைநலலாள தான தனியோஙகிய தகைமையள அனறோவெனக

அக வடதிசை விஞசைமாநகா - வடதிசையிலுள்ள விததியாதர நகரமாகிய காஞசனபுரததில

அஉ. பொதியில - பொதியினமலை

அரு. வலவினையுருபப - வலியதீவினையழல, உருபப - தோனற வெனறுமாம

அரு - ச மாதவன றனனுற சாவமபடடு.

(பி - ம்.) எஉ 'பூஙகொடியகமலி' எஎ. 'வானறருசிறபபின' எஅ. 'தனிபோகியதகைமை' எகூ 'நலலாளகனமனை' அஉ. 'தெனறிசை மருஙகினோா' அரு. 'மாதவன றனமுன'

அறு வீவில வெமபசி வேடகையொடு திரிதரும
காயசண டிகையெனுங காரிகை தானென

௧௫—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை முற்றிற்று

அ௬ காரிகை - பெண

அ௪ - ௬ தோனறி அடைகரையில மாதவனற சாபமபடடுத திரி தருங காயசணடிகையெனுங காரிகையெனக, மணி கஎ ௨௧ - எ௬, ௨௦ ௨௨ - ௬

அ௦ அ௬ எனறனள காயசணடிகையெனுங காரிகையெனக

௧ - அ௬ "மாதே, கேளாய, நலலா செனறெயதி ஊடடலும, முனிவன, 'ஒருவனதோனறும, அவன பூணபானலலன, அகவையி னுன' என, நீததோன ஒழியானுதலின, ஒருதானுகிப போழததது தோனறினன, அபபோழதததது நனனீா போறொடு சொரிநதது, மாதவா வியநது அறிகுவமெனறு பாவைபாறசேறலும அஃது, 'அறவணனறியும' எனறு எனனுவை வருததிறறு, இதுகேள, மணணுளவேநதன வணஙகிப பெறறேனெனறு வளாபப, உணமையின, அவன வேநதனுயினன, அலத தறகாலே ஆகியது, ஒழிததல தகாது" என மாதவனுரைததலும, மணி மேகலே தாயரொடு தாழநதேததிக கடிஞையொடு கோலததோடு பெருந தெருவடைதலும, மாககளும விடரும தூாததரும பரிவெயதித திபபிய மெனறு நோயகூா, பூஙகொமபு, 'பெருநதகவுடைதது' என அதுகேடடுக காரிகை, 'நீ புகலவேணடும' எனறனளென விணைமுடிவு செயக

பதினாறாவது

ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

[பதினாறாவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரை பெண்ணும் பத்தினிப்பெண்டிா பாத்தூணீத்த பாட்டு]

ஈங்கிவள் செய்தி கேளென விஞ்சையா
பூங்கொடி மாதாக்குப் புகுந்ததை யுரைப்போள்

---

௧. ஈஙகிவள ஒருசொல (நீநச்சிற் ௧௧.) இவள - ஆதிரை

௧ - ௨ விஞசையாபூஙகொடி - காயசணடிகை மாதாககு - மணி மேகலேககு, ஆதிரைககெனறுமாம மாதாககு உரைபபோளெனக, புகுநததை- ஆதிரைககுச சமபவிததததை

(பி - ம்.) ௧. 'ஈஙகெனசெயதி'

ஆதிரை கணவ னாயிழை கேளாய்
சாதுவ னென்போன் றகவில னாகி
அணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக்
கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணல்க
வட்டினுஞ் சூதினும் வான்பொரு ளழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகெடு துயரிற்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
தங்கா வேட்கையிற் றானுஞ் செல்வுழி
நளியிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவ
ஒடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்

---

௩ - ௪. கணவன் சாதுவனென்போன்

௫. ஆதிரையைப் பிரிந்து சென்று.

௬. கணிகை - வேசை. கைத்தூண் - தீய ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு, கை - ஒழுக்கம், "கடவ தன்றுநின் கைத்தூண் வாழ்க்கை" (சிலப். ௧௫, ௫௭) நல்கவென்பதன்பின், 'உண்டு' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௭. வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும் சூதாடலிலும், மணி ௧௪ ௬௩. வழங்கி - கொடுத்து.

௮. கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி, 'கெட்டபொருள்' என்றார். பொருளின்கிளை - பொருளின்பகுதிகள்.

௧0. காணமிலி - பொன்னில்லாதவன். கையுதிர்க்கோடலும், உம் உடனிகழ்ச்சி, "நீயெனப் பேசலோடும் மயங்கி வீழ்ந்தான்" (சீவக. ௩௮௩) என்புழிப்போல. கையுதிர்க்கோடல் மணி. ௩ ௧0௧, ௫ ௫௫.

௮ - ௧0. கேடுறுதலிற் கையுதிர்க்கோடலுமெனக்.

௧௧. வாணிகர் - வியாபாரிகள்.

௧௨. தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்லவேண்டுமென்ற விருப்பம். தானென்றது சாதுவனை.

௧௩. வளி - காற்று. கலன் - கப்பல். காற்றால் கப்பல் கவிழ.

௧௪. ஒடிமரம் - பாய்மரத்தின் ஒடிந்ததுண்டம், "கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவிக் கிடந்தான்" (சீவக. ௫௧௩.) உதைப்ப - செலுத்த, "ஓடுந் திரைக ளுதைப்ப வுருண்டுருண்டு" (சீவக. ௫௧௬)

௧௫. ழ மணி ௧௬ ௩௩ நாகரென்பதன் பொருளை, மணி ௮ ௫௪-ஆம் அடியின் குறிப்பிற் பார்க்க. உடையில்லாமற் சஞ்சரிப்பவராதலின் நாகர், 'நக்கசாரணர்' எனப்பட்டார், நக்கம் = நக்நம் - நிருவாணம் சாரணராகிய நாகர்,

பக்கஞ் சார்ந்தவர் பான்மைய னாயினன்
நாவாய் கேடுற நன்மரம் பற்றிப்
போயினன் றனையே யுய்யப் போந்தோர்
இடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கடல்
உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்
சாதுவன் றானுஞ் சாவுற் றனனென
ஆதிரை நல்லா ளாங்கது தான்கேட்
டூரீ ரேயோ வொள்ளழல் ஈமம்
தாரீ ரோவெனச் சாற்றினள் கழறிச்
சுடலைக் கானிற் றொடுகுழிப் படுத்து
முடலை விறகின் முளியெரி பொத்தி
மிக்கவென் கனலென் வினைப்பய னுய்ப்பப்
புக்குழிப் புகுகென் றவள்புகு தலும்

கரு பான்மை - பகுதித்தன்மை, மணி ரு. ருக.

ரு - கரு கணவன் சாதுவனென்போன், ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச் செல்வழி வெள்வுதலாற் பற்றிச் சார்ந்து அவர்பான்மையனாயினனென்க

சாதுவன் கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின் செயதியை இனிக் கூறுவார்

கஅ. போயினன் - சாதுவன் உய்ய - பிழைக்க

கக இடையிருள்யாமத்து - இருளையுடைய இடையாமத்தில், யாமம் - இரவு, "யாம முமபக லுமமறி யாமையால்" (சீவக கருந)

உ0 மணி கஅ சுஏ, சிலப் கரு உஅ - கூ உடை கலப்பட்டு - உடைந்த கப்பலில் அகப்பட்டு ஒழிந்தோர் - இறந்தோர்.

உக என - என்று சொல்ல

கஅ - உக போந்தோர் சாவுற்றுனென

உரு. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, மயானமுமாம். உச. தாரீர் - தருவீர்.

உரு. சுடலைக்கான் - மயானம் படுத்து - செய்து தொடுகுழிப்படுத்தல் மணி. சு சுசு.

உசு முடலைவிறகு - முறுக்குண்ட விறகு, "முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்" (பெரும்பாண். சுக) பொத்தி - மூட்டி, "தீயழற்பொத்தி" (உ ருரு) என்றார் முன்னும்

உஎ உய்ப்ப - செலுத்த

உஅ புக்குழி - புக்கவிடத்து. அவள் - ஆதிரை

கஅ - உஅ போந்தோர், ஒழிந்தோர் தம்முடன் சாதுவனும் சாவுற்று னென, நல்லாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்துப் பொத்தி அதிற் புகுதலு மென்க.

படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியும்
உடுத்த கூறையு மொள்ளெரி யுறாஅது
ஆடிய சாந்தமு மைசந்த கூந்தலிற்
சூடிய மாலையுந் தொன்னிறம் வழாது
விரைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்பத்
தீயுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
யாது செய்கேனென் றவளேங் கலும்
ஆதிரை கேள்நின் னரும்பெறற் கணவனை
ஊர்திரை கொண்டாங் குய்யப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
பக்கஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டிருந்தனன்
சந்திர தத்த னெனுமோர் வாணிகன்
வங்கந் தன்னொடும் வந்தனன் அவனொடு
இன்பெருந் துன்ப மொழிவாய் நீயென
அந்தரந் தோன்றி யசரீரி யறைதலும்
மையறி யுள்ளக் கழிதுயர் நீங்கிப்
பொய்கைக் காட்டிப் போதுவா னென்று
மனக்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தனள்
கணமணி யனையான் கடிதீங் குறுகெனப்
புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை தருஉம்

---

௫௯ பாயற்பள்ளி - படுக்கையிடம்
௬௦ உறாது - உறாமல் ௬௧ ஆடிய - பூசிய
௬௨ வழாது - வழுவாமல். ௬௩ தாமரை - தாமரை மலரில்
௬௪ திருவின் செய்யோள் - திருமகள், மணி ௫
௬௬ யாதுசெய்கேன் - என்ன செய்வேன் அவள் - ஆதிரை
௬௭ அரும்பெறற் கணவன் - பெறுதற்கரிய கணவன்
௭௪ அந்தரம் - ஆகாயம் அசரீரி - அருவமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம் ௭௬ போதுவான் - வருவான்
௭௭ கவல்வு - கவலையடைதல் மனையகம் - மனையிடம்
௭௮ கணமணியனையான் - கணவன், சிலப். ௧௬ : ௭௫ உறுக என்று
௭௯ முட்டாள் - வழுவாளாய், "புண்ணியமுட்டா" (பட்டினப். ௨௦௪)
(பி-ம்) ௫௯ 'படுத்துடனமைத்தபாவனைப்பள்ளியும்' ௬௮ 'கொண்டாங்குயிருய்யப்போகி' ௭௪ 'அந்தரத்தொன்றி' ௭௫ 'அழிதுயர் நீங்கி', 'அழியாது நீங்கி'

௫0 அருமபெறன மரபிற பததினிப பெணடிரும
விருமபினா தொழூஉம வியபபின ளாயினள
ஆஙகவள கணவனு மலைநீ ரடைகரை
ஓஙகுயா பிறஙக லொருபுற நீழல
மஞசுடை மாலகட லுழநதநோய கூாநது
௫௫ துஞசுதுயில கொளளவச சூாமலை வாழும
நககசாரணா நயமிலா தோனறிப
பககஞ சோநது பரிபுலம பினனிவன
தானே தமியன வநதன னளியன
ஊனுடை யிவவுடம புணவென றெழுபபலும
௬0 மறறவா பாடை மயககறு மரபிற
கறறன னாதலிற கடுநதொழின மாககள
நறறாள நீஙகித தொழுதுரை யாட
ஆஙகவ ருரைபபோா ரருநதிறல கேளாய
ஈஙகெங குறுபக ணிருநதோ னவணபாற
௬௫ போநதது னீயென வவருடன போகிக

---

௫0 பெணடிரும, உமமை உயாவு சிறபபு
௪௯-௫0 மணி. ௧௫ எள
௫௧ வியபபு-ஆசசரியம ஆதிரை வியபபினளாயினள
மேமேல சாதுவன செயதி கூறுவாா
௫௨ கணவனும-சாதுவனும
௫௩ பிறஙகல-மலை நீழல-நிழலில
௫௪ நோய கூாநது-வருததம மிகுநது
௫௫ துஞசுதுயிலகொளள-(சாதுவன) மிகக நிததிரைகொளள சூர்-அசசம் ௫௬ நயமிலா-இனிமையிலலாதவா
௫௭ பரிபுலமபினன-இவன மிகவும வருநதினன, "பகக நீஙகு மின பரிபுலம பினரென" (சிலப் ௧0 ௨௨௬), "பரிபுலம பலைததநும வருததம வீட" (மலைபடு ௪௯௭.)
௫௯ எழுபபலும-சாதுவனை எழுபபலும
௬0 அவாபாடை-நாகாகளுககுரிய பாஷையை
௬௧ கடுநதொழினமாககள-நாகா
௬௩ அருநதிறல-பெறுதறகரிய திறலையுடையாய
௬௪ இருநதோன முறறு ௬௫ என-எனறு நாகாசொலல
(பி-ம்) ௫௩ 'ஓஙகியபிறஙகல' ௫௪ 'மாககடலிழநத' ௬0 'பாடையினமயககற', 'மயககுறு' ௬௨ 'தொழுதுரையாடலும'

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையில்
எண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டுடன் இருந்த பெற்றி நோக்கிப்
எ0 பாடையிற் பிணித்தவன் பான்மையி னொழுகக்
கோடுயர் மரநிழற் குளிர்ந்த பின்னர்
ஈங்குநீ வந்த காரண மென்னென
ஆங்கவற் கலங்கட் டுற்றதை யுரைத்தலும்
அருந்துய ரிலம்பட் டுக்கட லழுந்தோன்
எரு வருந்தின னளியன் மெலிந்தனன் பசித்தான்
நம்பிக் கிளையளோர் நங்கையைக் கொடுத்து
வெங்கள் ளூனும் வேண்டுவ கொடுமென
அவ்வுரை கேளா சாதுவ னயர்ந்து
வெவ்வுரை கேட்டேன் வேண்டே னுண்டியும்
அ0 பெண்டிரு முண்டியு மின்றெனின் மாக்கள்

சுசு குழிசி - பானை கழிமுடை நாற்றமும் - மிக்க புலால் நாற்றமும்

சுஎ உணங்கல் - வற்றல்

சுஅ எண்கு - கரடி பிணவு - பெண்கரடி, "பன்றி புல்வாய்" (தொல் மரபு ருஅ) என்னும் சூத்திரத்தில், 'ஒன்றிய' என்றதனால், பிண வென்பது கரடிக்குங் கொள்ளப்பட்டது

சுகூ பெண்டு - மனைவி

எ0 பாடையிற்பணித்து - பாஷையினாலே வயமாக்கி

எக கோடு - கிளை. நிழல் - நிழலில். அவன் - நாகர்களுடைய குருமகன்.

எஉ வந்தகாரணமென்னென்ன - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப வந்தகாரணம் சிலப். க0 கசுசு

எங அவற்கு - குருமகனுக்கு

எரு அளியன் - அளிக்கத்தக்கான், "அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்" (புறந. உஅச.)

எஎ என - என்று குருமகன் சொல்ல

எசு - எ. மாக்காள், நம்பிக்கு வேண்டுவகொடுமென

எஅ அயர்ந்து - கவலைப்புற்று.

அ0 உண்டி - உணவு இன்றெனின் - இல்லையாயின்

(பி - ம்.) எக 'குளிர்ந்தவன்பின்னர்' எங 'ஆங்கவனலகட்' எசு. 'நங்கையைக் கொடுமின்' எகூ 'கெட்டேன்'

ருணடோ வுலகத துறுபய னுணடெனின
காணகுவம யாஙகளுங காட்டுவா யாகெனத
தூணடிய சினததினன சொலலெனச சொலலும
மயககுங கள்ளு மனனுயிர கோறலும
௮௫ கயககறு மாககள கடிநதனர கேளாய
பிறநதவ ரிறததலு மிறநதவர பிறததலும
உறஙகலும விழிததலும போனற துணமையின
நலலறஞ செயவோர நலலுல கடைதலும
அலலறஞ செய்வோ ரருநர கடைதலும
௯௦ உணடென வுணர்தலி னுரவோர களைநதனர
கணடனை யாகெனக கடுநகை யெயதி
உடமபுவிட டோடு முயிருருக கொணடோர
இடமபுகு மெனறே யெமககீங குரைததாய
அவவுயி ரெவவணணம போயபபுகு மவவனைத
௯௫ செவவன வுரையெனச சினவா திதுகேள
உறறதை யுணரு முடலுயிர வாழவுழி

---

௮௧ உறுபயனுணடோ ௮௨ காணகுவம - அறிவேம

௮௩ சினததினன சொலலென - கோபமுடையவனாயச சொல்லா யென்று நாகருடைய குருமகன கேடப, சொலலும - சாதுவன சொலலுவான.

௮௫ கயககு - கலஙகுதல, "கயககறு நலலறம" (௧௧ ௬௮) என்றார் முன்னும, பு. வெ. ௧௮௮, ௨௨௩

௮௪-௫ கள்ளையும கொலையையும அறிவுடையோர நீககினர.

௮௬-௭. இவவடிகள், "உறஙகுவ துபோலுஞ சாககா டுறஙகி, விழிப பது போலும பிறபபு" (௩௩௯) என்னும **நூலின்** பொருளைததழுவி வந திருததல காணக

௮௯ அலலறம - பாவம, அறமலலாததெனறபடி.

௯௦ உரவோர - அறிவுடையோர

௮௭-௯௦ உணமையின, உணர்தலின உரவோர களைநதனர

௯௧ கணடனையாக - அறிநதாயாகுக. என - என்று சாதுவன சொலல கடுநகை - பெருஞ்சிரிப்பு.

௯௫. செவவனம - நேரே, "திருவிரி பூமபொழிற் செவவனஞ் சோநது" (**சீவக** ௫௧௫.) என - என்று குருமகன சொலல

௯௬. உயிர்வாழவுழி உடல உறறதைபுணரும.

(**பி - ம்**) ௮௧ 'உணடோமாககட்குறுபய' ௮௩-௪, 'சொலலலு மயககும'

மறைய வுடம்பிற் பனவுயிர் நீங்கிய
றடிந்தெதி ரூட்டுநந் தானுணா ராதெனின
உடம்பிடைப் போனதொன் றுண்டோ வுரைநீ
௧00 போனார் தமக்கோர் புக்கிலுண் டாமெனத்
தியாதோ வகலே னியாவரு முணர்குவர
உடம்பீண் டொழிய வுயிர்பல காவதம்
கடந்துசேட் சேறல் கனவிலுங் காணுமை
யாங்கனம் போகி யவ்வுயிர் செய்வினை
௧0௫ பூண்ட யாக்கையிற் புகுவது தெளிகென
ஈங்கிவ னுரைத்தலு மெரிவிழி நாகனும்
நன்றறி செட்டி தலைவிழ வீழ்ந்து
ஊனொடு கள்ளுங் கைவிடு னிவ்வுடம்
புள்ளுறை வாழ்நாள் போமள வறந்தேன்
௧௧0 தமக்கொழி மரபிற் றாவறு காட்சி
யெமக்கா நல்லற மெடுத்துரை யென்றலும்
நன்று சொன்னாய் நன்னெறிப் படர்குவை
உன்றனக் கொல்லு நெறியற முரைக்கேன்
உடைகலப் பாக்க ளுயிருய்ந் தீங்குறின்
௧௧௫ அடுதொழி லொழிந்தவ ணாருயி ரோம்பி

---

௯௮ தடிந்து - வெட்டி ௧00. புக்கில் - புகுமிடம்.

௧0௨ காவதம் - காதம் ௧0௩ சேண் - நெடுந்தூரம்

௧0௨ - ௩ உயிர்சேறல் கனவிலுங் காணுமை

௧0௪ - ௫. உயிர் புகுவது.

௧0௬. அவன் - சாதுவன் ௧0எ நன்று - தருமம்

௧௧0 தமக்கொழிமரபின - தமக்கென்றே கோத்த முறைமையினையுடைய.

௧௧0 - ௧௧ மரபினையுடைய நல்லறமென்க.

௧0௯ - ௧௧. நாகனும் எடுத்துரையென்றலும்

௧௧௨ படர்குவை - செல்வாய்

௧௧௩ ஒல்லும் நெறி - இயலும் வழி, இவ்வடி, "ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே, செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்" (௩௩) என்ற நூலின் கருத்தைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க

௧௧௫ அடுதொழில் - கொல்லுந்தொழில்

(பி ம்) ௧0எ 'நன்னெறிச்செட்டி தன்னடி' ௧௧0 - ௧௧ 'என்றனக்கொழிய தேமுற மேக்கரநன்றிநல்லற' ௧௧௨ 'நன்றிது சொன்னாய்'

மூததுவிளி மாவொழித தெவவுயிர மாடடும
தீததிற மொழிகெனச சிறுமக னுரைபபோன
ஈஙகெமக காகு மிவவறஞ செயகேம
ஆஙகுனக காகு மருமபொருள கொளகெனப
பணடும பணடுங கலஙகவிழ மாககளை
உணடே மவாதம முறுபொரு ளீஙகிவை
விரைமர மெனறுகில விழுநிதிக குபபையோ
டிவையிவை கொளகென வெடுததனன கொணாநது
சநதிர தததனென னுமவாணிகன
வஙகஞ சோநததில வநதுட னேறி
இநநகா புகுநதீங கிவளொடு வாழநது
நலபெரு நலபல தானமுஞ செயதனன
ஆஙகன மாகிய வாதிரை கையாற
பூஙகொடி நலலாய பிசசை பெறுகென
மனையகம புகுநது மணிமே கலைதான
புனையா வோவியம போல நிறறலும
தொழுதுவலங கொணடு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகனசுரை நிறைதரப

ககசு மூததுவிளிமா - முதுமையுறறு இறககும விலஙகுகள

ககஎ தீததிறம - கொலை என - எனறு சாதுவன சொலல

கஉஉ விரைமரம - சநதனம அகில முதலியன, விரை - வாசனை

கஉங என - எனறு நாகன சொலல

ககஎ - உங உரைபபோன இவையிவை கொளகெனவெனக

கஉரு வஙகஞசோநததில - சோநத கபபலில

கஉஅ ஆஙகனமாகிய - அததனமையை உடையளாகிய

உ - கஉகூ உரைபபோன, பிசசை பெறுகெனவெனக

கஙக பிசசை வாஙகுமபொழுது துறவறததினா மௌனமாக நிறக வேணடுமெனபது விதியாதலின, 'புனையா வோவியம போல நிறறலும' எனறா, புனையா வோவியம - வணணஙகளைக கொணடெழுதாத வடிவைக கோடடின சிததிரம, மணி உஉ அஅ, நெடுநல் கசஎ, ௬

கஙங அகனசுரை மணி கக. ககஎ

(பி-ம்) கஉ0 'பணடுபணடுஙகுககலங' கஉஅ 'ஆயிழைகையாற' கஙங 'சுரபியினகனசுரை'

பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
க௩௫ ஆதிரை யிட்டனள் ஆருயிர் மருந்தென

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை முற்றிற்று

க௩௫ ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்

க௩௩ - ௫ நிறைதர இட்டனளென்க

உ - க௩௫ உரைப்போள், 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற் பிச்சை பெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நிற்றலும், ஆதிரை தொழுது வலங்கொண்டு ஆருயிர் மருந்திட்டனளென முடிக்க.

பதினேழாவது

உலகவறவி புக்க காதை

[பதினேழாவது மணிமேகலை
காயசண்டிகையென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீயவித்து
அம்பலம்புக்கபாட்டு]

பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணேற்ற
பிச்சைப் பாத்திரப் பெருஞ்சோற் றமலை
அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
திறத்து வழிப்படூஉஞ் செய்கை போல

க பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை பாத்தூண் - (இயல்புடைய மூவர் முதலாயினோர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும்) பகுத்துக் கொடுத்து உண்ணப்படும் உணவு, பாத்தல் - பகுத்தல் இதனால், ஆதிரையின் இல்வாழ்க்கைநலம் கூறப்பட்டது, "பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை, வழியெஞ்சல் லெஞ்ஞான்று மில்" (குறள், ௪௪) பெண்டிர் பாத்தூண்

உ அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திரளை, அமலை - திரளை "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" (புறநா ௩௪)

க - உ ஏற்ற பாத்திரம்

௩ அறத்தின் ஈட்டிய - நல்வழியே சம்பாதித்த ஒண்பொருள் குறள், ௭௬0

௩ - ௪ அறவோன் திறத்து வழிப்படூஉம் செய்கைபோல - அறவோனிடத்துப் பெருகுதலுறுஞ் செய்கையைப்போல, அறவோன் - சற்பாத்தி

(பி - ம்) க 'பாத்தூணீயத்த'

வாங்குகை வருந்த மன்னுயிர்க் களித்துத்
தான்றொலை வில்லாத் தகைமை நோக்கி
யானைத் தீநோ யகவயிற் றடக்கிய
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன் மயங்கி நிலமிசைத் தோன்றி
அடலரு முந்நீ ரடைத்த ஞான்று
குரங்குகொணர்ந் தெறிந்த நெடுமலை யெல்லாம்
அணங்குடை யளக்கர் வயிறு புக்காங்
கிட்ட தாற்றாக் கட்டழற் கடும்பசிப்
பட்டே னென்றவள் பழவினைப் பயத்தால்

ரு-ம் தானப்பொருள், பாத்திரத்தின் பெருமைக்குத் தக்கபடி பெருகுதலுறு மென்பதை, "விருந்தின், துணைத்துணை வேள்விப் பயன்" (குறள், அஎ), "அறப்பயனும், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி ருஅ) என வருவனவற்றாலுணர்க.

சு தகைமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி.

ரு - சு ஒண்பொருள் வழிப்படூஉஞ்செய்கைபோலப் பெருஞ்சோற்ற மலைதான் றொலைவில்லாத்தகைமையை நோக்கியெனக்.

எ யானைத்தீநோய் - பஸ்மகவியாதி.

அ காரிகை மணிமேகலையை வணங்கி.

கூ நெடியோன் - திருமால் மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும் அம்பரீடனுக்கிட்ட சாபமாகிய அந்தகாரந்தன்னைத் தான் ஏற்றுக்கொண்டமையால் மயக்கமுற்று தோன்றி - இராமனாக அவதரித்து நெடியோன் நிலமிசைத் தோன்றிமயங்கியென மாறுக. திருமால் இராமனாக அவதரித்த பொழுது, முற்கூறிய சாபாந்தகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தாரென்பதைப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க: "கன்னியந்துழாய்க் கமலலோசனன்றய ரதற்கு, மன்னு நன்மகனாகியே வந்தனனுதித்து, முன்னை யந்தகாரத்தினை மூடிடப் படுத்த, தன்னை மாயனென்றறிந்திடா துறைந்தனன் சாரந்தே" (இலிங்க உத்தர அம்பரீடனை ஆழிகாத்த அரு)

க0 முந்நீர் - ஆக்கல் முதலிய மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல். அடைத்த ஞான்று - இலங்காநகரஞ்செல்ல அடைத்தநாளில்.

கஉ அணங்கு - வருத்தம், தெய்வத்தன்மையுமாம். அளக்கர் - கடல். புக்காங்கு - புகுந்தாற்போல.

கக - உ மலையெல்லாம் அளக்கர் வயிறுபுக்காங்கெனக்.

கங இட்டது ஆற்றா - இட்டபொருளால் தணியாத.

கச பட்டேன் - அடைந்தேன். வினைப்பயத்தாற் பட்டேனெனக்.

(பி - ம்.) ரு - சு 'அளிக்கத்தான்' கூ 'நெடுமால்மயங்கி'

அன்னை கேளீ யாருயிர் மருத்துவி
துன்னிய வென்னோய் துடைப்பா யென்றலும்
எடுத்த பாத்திரத் தேந்திய அமுதம்
பிடித்தவள் கைப்பெய் பேணினள் பெய்தலும்
வயிறுகாய் பெரும்பசி நீங்கி மற்றவள்
துயர நீங்கித் தொழுதன ளுரைக்கும்
மாசில் வாலொளி வடதிசைச் சேடிக்
காசில்காஞ் சனபுரக் கடிநக ருள்ளேன்
விஞ்சையன் றன்னொடு வெவ்வினை யுருப்பத்
தென்றிசைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்
கடுவர லருவிக் கடும்புனல் கொழித்த
விடுமணற் கானியாற் றியைந்தொருங் கிருந்தேன்

---

௧௫. ஆருயிர் மருத்துவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தையுடையாய், ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

௧௬. துன்னிய - நெருங்கிய. என்னோய் - எனது பஸ்மக வியாதியை. என்றலும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்.

௧௫ - ௧௬. காரிகை, நோக்கி வணங்கி, 'என்னோய் துடைப்பாய்' என்றலுமென்க.

௧௭. அமுதம் - அன்னத்தை.

௧௮. அவள்கையில் - காயசண்டிகையின் கையில். பிடித்துப்பெய்தலும்.

௧௯. அவள் - காயசண்டிகை. ௨௦. தொழுது உரைப்பாள்.

௧௯ - ௨௦. அவள் நீங்கி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும்.

௨௧. வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி. சேடி - வித்தியாதரருலகு. சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது; "வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடி" (சிலப். ௬ : ௧).

௨௨. காசு - குற்றம். காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

௨௩. விஞ்சையன் - கணவனாகிய வித்தியாதரன். உருப்ப - தோற்ற, அழலவென்றுமாம்.

௨௪. பொதியில் - பொதியின்மலை. காணிய - காணுதற்கு.

௨௩ - ௪. விஞ்சையனொடு வந்தேன்.

௨௫. கடுவரல் - விரைந்துவருதல். கொழித்த - தெள்ளிய.

௨௬. கானயாறு - காட்டாறு. ஒருங்கிருந்தேன் - கணவனுடனிருந்தேன்.

௨௪ - ௬. வந்தேன் கானயாற்றிருந்தேனென்க.

(பி - ம்.) ௧௬. 'துன்னியவெந்நோய்' ௨௨. 'காஞ்சனக்கடிநகர்', 'காஞ்சனபுறநகர்' ௨௪ 'காணியவருவேன்'

புரிநூன் மார்பிற் றிரிபுரி வார்சடை
மரவுரி யுடையன் விருச்சிக னென்போன்
பெருங்குலைப் பெண்ணைக் கருங்கனி யனையதோர்
இருங்கனி நாவற் பழமொன் றேந்தித்
தேக்கிலை வைத்துச் சேணுயர் பரப்பிற்
பூக்கமழ் பொய்கை யாடச் சென்றோன்
தீவினை யுருத்தலிற் செருக்கொடு சென்றேன்
காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தேன்
உண்டல் வேட்கையின் வரூஉம் விருச்சிகன்
கண்டன னென்னைக் கருங்கனிச் சிதைவுடன்
சாதிகழ் நாவலிற் றிப்பிய மாவது
ஈரா றாண்டி லொருகனி தரும்
அக்கனி யுண்டோ ராறீ ராண்டு
மக்க ளியாக்கையின் வரும்பசி நீக்கும்
பன்னீ ராண்டு மொருநா ளல்ல

---

௨௭. புரிநூல் - முறுக்கிய பூணுநூல் திரிபுரிவார்சடை - திரித்து முறுக்கிய நீண்டசடை

௨௮. மரவுரியுடையன - வற்கலையாகிய ஆடையையுடையன உடையணிகிய விருச்சிகனென்போன

௨௯. பெண்ணை - பனை கருங்கனி - கரியகனி, பெரியகனி யென்று மாம

௩0. இருமை - பெருமை நாவல் - சம்புமரம

௩௧-௨. சேணுயர்ப்பு, சேண் - நெடுந்தூரம் பரப்பினையுடைய பொய்கை ஆட - நீராட

௨௮-௩௨. விருச்சிகனென்போன், நாவற்பழமொன்றையேந்தி வைத்துப் பொய்கையாடச் சென்றோனாகவென்க

௩௩. உருத்தலின் - பயன்கொடுப்பத் தோற்றுதலினாலே செருக்கு - களிப்பு

௩௩-௪. உருத்தலிற் சென்று காலால் அந்தக்கனியைச் சிதைத்தேன்

௩௫. வேட்கை - விருப்பம்.

௩௬. கருங்கனிச்சிதைவுடன் என்னைக் கண்டனன்.

மேல்வருவன விருச்சிகன் கூற்று

௩௭. திப்பியம் - தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது, இச்சொல் திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு, திவ - தெய்வலோகம், மணி ௭ கஎ.

௩௮. ஆண்டு - வருடம் ௩௯ - ௪0 உண்டோர் பசியை நீக்குவர்

(பி - ம்) ௩௧ 'வைத்துச்சென்றுற்றுப்பரப்பிற' ௩௭ - ௮. 'திப்பியமாகிய வீராறு'

துரணுறு நோன்பினோ னுறைகனி சிதைத்தாய்
அந்தரஞ் செல்லு மந்திர மிழந்து
தந்தித் தீயாற் றனித்துய ருழந்து
முந்நா லாண்டின் முதிர்கனி நானீங்
குண்ணு நாளுன் னுறுபசி களைகென
அந்நா ளாங்கவ னிட்ட சாபம்
இந்நாள் போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை
வாடுபசி யுழந்து மாமுனி போயபின்
பாடுமி ழருவிப் பயமலை யொழிந்தேன்
அலவலைச் செய்திக் கஞ்சினே னகன்று
விலங்கொளி விஞ்சையன் விழுமமோ டெய்தி
ஆரணங் காகிய வருந்தவன் றன்னொடு
காரண மின்றியுங் கடுநோ யுழந்தனை
வானூ டெழுகென மந்திர மறந்தனை

---

௪௨ நோன்பு - விரதம். சிதைத்தாய் - அழித்தாய்

௪௩ மந்திரத்தை இழந்து

௪௪ தந்தித்தீ - பஸ்மகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென்னும் நோய், சீவக. ௩௯௯ தனித்துயர் - ஒப்பற்ற துன்பம்

௪௫ முந்நாலாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம்

௪௬. உறுபசி - மிக்க பசியை களைகென - நீங்குகவென்று

௪௭. அவன் - விருச்சிகன் சாபம் - சாபத்தை, சாபத்தின் முடிவெல்லையாகிய நாளென்றுமாம், ஆகுபெயர்

௪௭-௮ இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை

௪௯ உழந்து - வருந்தி முனி - விருச்சிகன்

௫௦ ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தையுடைய பொதியின்மலையை பாடிமிழ் **புறநா** ௪௯

௫௧ அலவலைச்செய்திக்கு - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாது செய்தென் செய்கைக்கு, "அலவலைவந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்" (௨ ௧ ௨), "பலபல நாழஞ் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் றன்னை, அலவலைமை தவிர்த்த வழகன்" (௪ ௩ ௫) என்பப் **பெரியாழ்வார் திருமொழியில்** வருதல் காண்க இஃது அலவலைமையென்றும் வழங்கும்

௫௨ விழுமம் - துன்பம்

௫௩ ஆரணங்கு - அரிய தெய்வத்தன்மை

௫௩-௪ அருந்தவன் றன்னொடு கடுநோயுழந்தனை

௫௫ வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன் சொல்ல

(பி-ம்) ௪௬ 'உறுதுயர்' ௪௯ 'உழந்தமாமுனி' ௫௦-௫௨ 'ஒழித்தே, னவலக்கவலை செயவினையஞ்சி, யிலங்கொளி'

ஊனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்துமென் றேற்குத்
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன
ஆங்கவன் கொணரவு யாற்றே னாக
நீங்க லாற்றா னெடுந்துய ரெய்தி
ஆங்கவ னெங்கெனக் கருளொடு முரைப்போன்
சம்புத் தீவினுட் டமிழக மருங்கிற்
கம்ப மில்லாக் கழிபெருஞ் செல்வர்
ஆற்று மாக்கட் காற்றுத் துணையாகி
நோற்றோ ருறைவதோர் நோனக ருண்டால்
பலநா ளாயினு நிலனொடு போகி
அப்பதிப் புகுதென் றவன்பாற் செப்ப
இப்பதிப் புகுந்தீங் கியாண்டுறை கின்றேன்
இந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்

---

௫௬ உடம்பினின்றும் உயிர்நீங்குதற்குக் காரணமாகிய வெப்பத் தோடு

௫௭ வயிறுகாய் பெரும்பசி **மணி** ௧௪ ௬ வருத்துமென்றேற்கு - வருத்துமென்ற எனபொருட்டு

௫௮ தீங்கனி - இனியபழம் நல்லன வென்பதை ஒவ்வொன்றோடும் கூட்டுக

௫௯ ஆற்றேனாக - பசிதணியேனாக

௬௧. அவன் - வித்தியாதரன்

௬௨ தமிழகமருங்கில் - தமிழ்நாட்டில், "இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறிய" (**சிலப்.** ௬ ௬௭)

௬௩ கம்பம் - நடுக்கம் கழிபெருஞ்செல்வர் - மிகப்பெரிய செல்வத்தை யுடையார்

௬௪ **ஏழ் மணி** ௧௬ ௬௫ ஆற்றுமாக்கள் - வறிஞர்

௬௫ நோற்றோர் - முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தோர் நோன் நகர் - வலிமையையுடையநகர், நோன்மை - வலி, "சாப நோன்ஞாண்" (**புறநா** ௧௪) நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௬௫-௬ செல்வர் நோற்றோர், ஆகி உறைவதோர் நகரெனக

௬௬ பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியே செல்லக்கூடாமையால் பல நாள் ஆகுமாயினும் நிலனொடுபோகி - பூமியில் நடந்துசென்று

௬௭. அவன் - வித்தியாதரன்

(**பி-ம்**) ௫௭ 'என்றேற்கவன்' ௬௪ 'அருந்துணையாகிய' ௬௬ 'நிலநாடுபோகி'

வநது தோனறியிம மாநகா மருஙகே
எனறூழ பெருமபசி கணடன னிரஙகிப
பினவரும யாணடவ னெணணினன கழியும
ஈணடிவ வூாபபசி தவிாததனை வணஙகினேன்
மணிமே கலையென வானபதிப படடேனை
துககந துடைககுந துகளறு மாதவா
சககர வாளக கோடடமுண டாஙகதிற
பலாபுகத திறநத பகுவாய வாயில
உலக வறவி யொனறுண டதனிடை
ஊரூ ராஙக ணுறுபசி யுழநதோா
ஆருமி லாளா ருருமபிணி யுறறோா
இடுவோாத தோநதாங கிருபபோா பலரால
வடுவாழ கூநத லதனபாற போகென
முதுமகள போகிய பினனை யாயிழை
ஓஙகிய வீதியி னொருபுடை யொதுஙகி
வலமுறை மும்முறை வநதனை செயதல்
உலக வறவியி னொருதனி யேறிப
பதியோா தமமொடு பலாதொழு தேததுமு
முதியோள கோடடம மும்மையின வணஙகி

---

௭௦ இமமாநகா மருஙகே வநதுதோனறியெனக

௭௨ கழியும - நீஙகுவான

௭௪ மணிமேகலை விளி வானப்பதிபபடடேனை - சிறநத ஊராகிய காஞசனபுரததிறகுச செலவேனை

௭௫ துககம - பிறபபு முதலியன, நாலவகைச சததியஙகளுள துககம முதலாவது

௭௭ - ௮ பூ மணி ௭ ௯௨ - ௩ அதனிடை - அவவுலகவறவியில

௭௯ - ௮ ஆஙகதில ஒனறுணடு

௮௦ ஆருமினமையின - பாதுகாபபோா ஒருவரும இலலாமையினாலே

௭௮ - ௮௧ அதனிடை இருபபோா பலா

௮௨ வடு - வகிா, 'வடுவாழ கூநதல' எனறது மணிமேகலையை

௮௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

௮௫ வலமுறையாக மூனறுமுறை வநது பணிநது, 'வநது' எனறு ஒரு சொல வருவிகக

௮௮ முதியோளகோடடம - சமபாபதிகோயில மும்மையின வணஙகி - மனம வாககுக காயஙகளால வணஙகி, மூனறுமுறைவணஙகி யெனறுமாம

(பி - ம்) ௮௪. 'ஒருபடைபோகி' ௮௮ 'முறைமையின வணஙகி'

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
௯0 தந்துணைப் பாவையைத் தான்றொழு தேத்தி
வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி
௯௫ ஆபுத் திரன்கை யமுத சுரபியிஃ
தியாவரும் வருக வேற்போர் தாமென
வூண்டொலி யரவத் தொலியெழுந் தன்றே
யாணர்ப் பேரூ ரம்பல மருங்கென

கஎ—உலகவறவிபுக்க காதை முற்றிற்று

---

௯0 மணிமேகலையொடு மற்றையோரையும் உளப்படுத்தி, 'தந் துணைப் பாவை' என்றார் பாவையை - கந்திற்பாவையை

௯௧ வேய்கரிகானம் - மூங்கில் கரிந்தகாடு

௯௩ பைதல் - துன்பம்.

௯௬ ஏற்போராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல

௯௭ எழுந்தன்று - எழுந்தது ௯௮ யாணர் - புதுவருவாய்

௯௭ - ௮ அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றெனக

௮ - ௯௮ காயசண்டிகையென்னுங்காரிகை தொழுது வணங்கி, 'என் மேனோய் துடைப்பாய்' என்றலும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவள் பசி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவள், 'அதன்பாற் போக' என்று கூறிப் போகியபின்னர், ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வந்தனை செய்து ஏறி வணங்கித் தொழுது ஏத்தித் தோன்றி, 'ஏற்போர்யாவரும் வருக' என, அம்பல மருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்) ௯0 'தன்றுணைப் பாவை' ௯௬ 'ஏற்பார்தாமென'

பதினெட்டாவது

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

[பதினேட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி உதயகுமரனுக்குச்சோல்ல அவன் அம்பலம்புக்க பாட்டு]

ஆஙகது கேட்டாங கருமபுண ணகவயிற்
றீததுறு செஙகோல சென றுசுட டாஙகுக
கொதிதத வுளளமொடு குரமபுகொண டேறி
விதுபபுறு நெஞசினள் வெயதுயிரததுக கலஙகித
தீரபபலிவ வறமெனச சிததிரா பதிதான்
கூததியன மடநதையாக கெலலாங கூறும
கோவல னிறநதபின கொடுநதுய ரெயதி
மாதவி மாதவா பளளியு ளடைநதது

க. ஆஙகதுகேட்டு - மணிமேகலை பிககுணிககோலம பூண்டு பிசசை யேற்று யாவருககும உணவு கொடுததலைககேட்டு ஆஙகு - அபபொழுதே

உ தீததுறுசெஙகோல - தீயினகண் பழுககக் காயதலுறற செநநிறத தையுடைய நாராசம சுட்டாஙகு - சுடடாறபோல

௩ குரமபு கொணடு ஏறி - வரம்பைத் தாணடியெழுநது, எனறது வரமபு கடநதெனறபடி, "குரம்பெழுநது குறறஙகொணடேறா" (நாலடி கருக)

௪ விதுபபுறு - நடுககமுற்ற, விரைதலுறறவெனறுமாம

௫ தீரபபல இவவறமென - மணிமேகலைகொணட இவவறததைத தீரதது விடுவேனெனறு எணணி சிததிராபதி - மாதவியின தாய

௬ எலலா நாடகக கணிகைகளுககும சொலலுவாள

க - ௬ அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய வெயதுயிர்ததுக கலஙகி இவ வறததைத தீரபபலெனறு எணணிக கூததியன மடநதையா எலலாருக கும் சிததிராபதி கூறுவாள

மேலவருவன சிததிராபதி கூற்று

அ மாதவா பளளியுள - சங்கததாரான அறவணவடிகளுடைய உறை விடதது, பளளி - முனிவா உறைவிடம்; சிலப். ௫ கஎக

எ - அ கோவலன் இறநதமைகேட்டு மாதவி அறவணவடிகளிடம புகுநது துறவுபூணடமையை, "ஈஙகிம் மாதவ ருறைவிடம புகுநதேன, மற

(பி - ம்) க 'புணணுக்கையிற' ௩ 'குரஙகொணடெழுநது', 'குரமபு கொணடெழுநத' எ 'நிறைநதபின'

நகுதக் கன்றே நன்னெடும் பேரூர்
இதுதக் கென்போர்க் கெள்ளுரை யாயது
காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து
நளியிரும் பொய்கை யாடுநர் போல
முளியெரிப் புகூஉ முதுகுடிப் பிறந்த
பத்தினிப் பெண்டி ரல்லேம் பல்லோர்
கைத்துணை வாழ்க்கை கடவிய மன்றே
பாணமகன் பட்டுழிப் படூஉம் பான்மையில்
யாழினம் போலு மியல்பின மன்றியும்

வண நீத்த மாசறு கேள்வி, அறவண வடிகளடிமிசை வீழ்ந்து உரவோ னருளினன்" (உ : ருகூ - சுகூ) என வயந்தமாலைக்கு மாதவி கூறியதாக இந்நூலிலும், "மற்றதுகேட்டு மாதவி மடந்தை, கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்" (உஎ கoரு-அ), "போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதா னம்புரிந்த, மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழீ" (உகூ · 'காதலனற்ற') எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருவனவற்றாலுணர்க

கூ நகுதக்கன்று - சிரிக்கத்தக்கது பேரூர் - பேரூரில்

அ - கூ அடைந்தது நகுதக்கன்று.

க0 இது தக்கு என்போர்க்கு - இச்செய்கை தகுதியுள்ளதென்று சொல்லும் அறிஞர்க்கு, தக்கது விகாரம் எள்ளுரை - இகழ்ச்சியுரை

கஉ போதல்செய்யா - நீங்காத புலந்து - வெறுத்து

கங - உ மணி உ கூஅ - கூ

கங நளி இரும்பொய்கை - குளிர்ந்த பெரிய குளம் ஆடுநர் - ஆடுவோர்

கங - ச மணி உ சரு

கக - ரு காதலன்வீயத் துயரெய்திப் புலந்து எரிபுகும் பத்தினிப் பெண்டிரல்லேம் யாம்

கரு - சு பலருடைய கையதாகிய உணவை உண்டுவாழ்தலில் உரிமையையுடையேம்

கஎ பாணமகன் - பாணன் பட்டுழி - இறந்தவிடத்து

கஅ இயல்பினம் - இயல்பையுடையேம்

கஎ - அ பாணமகனையும் யாழையும் உவமை கூறினாள், நாடகக்கணிகையாதலின்

(பி-ம்) க0 'தக்கென்றவர்க்கெள்ளுரை' கஉ 'போதல்செல்லா வுயிரொடுபுலர்ந்து' கஎ 'பானமையின்'

நறுந்தா தூண்டு நயனில் காலை
வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்
வினையொழி காலைத் திருவின் செல்வி
அனையே மாகி யாடவர்த் துறப்பேம்
தாபதக் கோலந் தாங்கின மென்ப
தியாவரு நகூஉ மியல்பின தன்றே
மாதவி யீன்ற மணிமேகலை வல்லி
போதவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பிய
உதயகுமரனு முளங்கொள வணர்த்தின்
சிதையா வுள்ளமொடு செவ்வியி னருந்தக
கையொடு தாங்கவ யேந்திய கடிஞையைப்
பிச்சை மாக்களிற் பிறர்கைக் காட்டி
மற்றவன் றன்னான் மணிமேகலைதனைப்
பொற்றேர்க் கொண்டு போதே னாகின்

---

௧௯ நயன் - பசை, என்றது செல்வத்தை

௨0 வறும்பூ - தேனில்லாதபூ. பரத்தையர்க்கு வண்டு உவமையாதல் "வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரை" (மணி. ௧௮ : ௧0௯); மதுரைக். ௫௭௨ - ௪. ௨௧ வினை - நல்வினை.

௨௧-௨ "தவந்தீர் மருங்கிற் றிருமகள் போலப், பயந்தீர் மருங்கிற் பறவிட டொரீஇ, இட்டதை யுண்ணு நீலம் போல, ஒட்டிடத் தொட்டு முறுதி வாழ்க்கையுட், பதத்திமை கொள்ளார்" (பெருங். ௧. ௩௫ : ௧௯௭-௯௮), "புண்ணிய முலந்தபின் பொருளி லாகளைக், கண்ணிலா துறந்திடு மண்ணமே" (சூளா. முத்தி. ௧௫)

௨௩ தாபதக்கோலம் - விதவைக் கோலம், பிக்குணிக் கோலமுமாம்

௨௪ நகூஉம் இயல்பினது - பழிக்கும் இயல்பையுடையது

௨௬ செவ்வி - சமயம்

௨௭ உதயகுமரனை இங்ஙனே வண்டாகக் கூறியதுபோல, "உதய குமரனென் னொருவன் கணீஇய, விரைவொடு வந்தேன்" (௬0 - ௬௧) என்று சித்திராபதி கூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுவர், "பெண்டிர் நலம்வெளவித் தண்சாரற் றாதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பான் மலை" (கலி. ௪0) என்று தலைமகனை வண்டாகக் கூறியிருத்தல் காண்க

௨௮ சிதையாவுள்ளம் - வேறொன்றால் அழியாதவுள்ளம்

௨௯ கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம் ௩௧ அவன் - உதயகுமரன்

௩௨ போதேனாகின் - வாரேனாயின்

(பி - ம்) ௨௧ 'விலேயொழிகாலை' ௨௯ 'செவ்வின்பொருந்தல்'

சுடுமண் ணேற்றி யரங்குசூழ் போகி
வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோர்
அனையே னாகி யரங்கக் கூத்தியர்
மனையகம் புகாஅ மரபினே னென்றே
வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
அஞ்சாக் கிளவி மாண்பொடு தோந்து
செறிவளை நல்லார் சிலர்புறஞ் சூழ்தரக்
குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்
நெடுந்தேர் வீதி காலிற் போகி
இளங்கோ வேந்த னிருப்பிடங் குறுகி
அரவ வண்டொடு தேனின மார்க்கும்
தருமணன் ஞெமிரிய திருநா றொருசிறைப்

---

௫௫ சுடுமண் - செங்கல். ௫௬ வடு - குற்றம்.

௫௬-௭ மடந்தையர் தம்மோரனையேனாகி - மடந்தையரை ஒப்பேனாகி, ஓர் அசைச்சொல்.

௫௫-௭ பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டாரை ஏழு செங்கற் சுமத்தி அரங்கு சூழ்போகத்துப் புறத்துவிடுதல் மரபாதலின் சித்திராபதி இங்ஙனம் பாதஞ்செய்வாளாயினள்; இதனை, “சுடுமண் ணேற்று வடிங்கு சிறப்பின்” (சிலப். க௪ : க௪௯) என்பதனாலும், அதன் விசேடவுரைகளாலும் உணர்க.

௫௭ வஞ்சினம் - சபதம். நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து - மனங்கொதித்து; ‘செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து” (அ [illegible]) என்றார் முன்னும்.

௫௩-௫௭ சித்திராபதி கூற்றம்: ‘மாதவி பள்ளியுள்ளடைந்து [illegible] கண்டு, அஃது எள்ளுநரைப் பரப்பது, யாம் பதிவிரதை [illegible], வாழ்க்கைக்குக் கடவியமன்றே, [illegible], அன்றியும் [illegible], துறப்பேம், தாங்கினமென்பது நகும் இயல்பினது, ஆதலால், மணிமேகலையைப் பொற்றேர்க்கொண்டு போதுவேன், அங்ஙனம் போகேனாயின் யான் [illegible]பின்னன்’ என்று வஞ்சினஞ் சாற்றினள் என்க.

௫௮ கிளவியைத் தோந்து.

௬௦ வியர் - வேர்வை. பொடித்த - தோன்றிய.

௬௨ இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்.

௬௩ வண்டும் தேனும் நல்லமணத்தே செல்வனவாதலின், இங்கே சேர்த்துக் கூறப்பட்டன; இதனை, “மங்கைநல்லவர்” (சீவக. அ௯௨) என்னும் செய்யுளுரையாலுணர்க.

௬௪ தருமணல் ஞெமிரிய - கொண்டுவந்திட்ட மணல்பரந்த; “தரு

(பி-ம்.) ௫௬ ‘மடந்தையர் தம்மோடு’ ௫௭ ‘ஆடற்கூத்தியர்’ ௫௯ ‘மரபினளனென்றே’ ௬௪ ‘திருமணன்ஞெமரிய’

பவழத் தூணததுப பசுமபொற் செஞசுவர்த்
திகழொளி நிததிலச சிததிர விதானதது
விளஙகொளி பரநத பளிஙகுசெய் மண்டபததுத
துளஙகுமா னூாதித தூமலாப பளளி
வெணடிரை விரிநத வெணணிறச சாமரை
கொணடிருமருஙகுங கோதையா வீச
இருநதோன றிருநதடி பொருநதினன றேததித்
திருநதெயி றிலஙகச செவவியி னககவன
மாதவி மணிமே கலையுட னெயதிய
தாபதக கோலந தவறினறோவென
வரிதுபெறு சிறபபிற குருகுகரு வுயிரபப

மனன னெமிரிய திருநகா முறறதது" (நெடுநல் கூ0, பெருங் க ௪௭ . கக௭) ஒருசிறை - ஒருபககம

௪௫ பவழததூணம் - பவளததாலாகிய தூண, சிலப் ௫ க௪அ

௪௬ நிததிலம் - முதது, எனறது, முததாலாகிய சலலியையும தூக்கிலையும சிததிர விதானம - சிததிரஙகளையுடைய மேறகட்டி, மணி கக ககஉ - ௩, "ஓவிய விதானத துரைபெறு நிததிலததுப, மாலைத் தாமம வளையுடனறறி" (சிலப் ௩ ககக-உ)

௪௫-௭ தூணததிலையும சுவரிலையும விதானததிலையுமுடைய மண்டபமெனக

௪அ துளஙகும மான ஊாதி - ஒளி அசைதலையுடைய சிஙகாதனம ஊாதி - ஏறுதறகிடமாகவுளள ஆசனமெனனுமபொருளது பளளி - இடம

௪௯ தெணடிரை விரிநத - வெளளிய அலைகள போலே விரிநத

௫க இருநதோன - உதயகுமரன எததி - எதத

௪௭ - ௫க மணடபததுப பள்ளியில இருநதோனெனக.

௫உ நககு - சிரிதது. அவன - உதயகுமரன்

௫௪ தாபதகோலம - தவவேடம, எனறது பிககுணிக கோலததை தாபதா - தவமுடையவா. என - எனறு உதயகுமரன கேடப

௫உ-௪ அவன நககுத தாபதககோலம தவறினறோவென.

மேலவருவன சிததிராபதிகூற்று, உதயகுமரன இருநதவிடம் அவைக களமாதலின மணிமேகலை செயதியைச சிலேடையாற் கூறுவாள

௫௫ குருகு கருவுயிரபப - குருககததிபெற, மாதவிபெற, குருகு - குருககததி, குருககததி மாதவியென வழஙகபபெறும பின்னாக காஞசி கூறாயிருததலின பறவைகள ஈனவெனவும ஒருபொருள கொள்ளலாம

ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய
நாடகம் விரும்ப நன்னலங் கவினிக்
காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழ்ந்த
உதய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய
விரைவொடு வந்தேன் வியன்பெரு மூதூர்ப்
பாழம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்தென
ஓங்கிய பௌவத் துடைகலப் பட்டோன்

---

௫௬. திருமணிக்காஞ்சி யென்பதற்கு அழகிய கரிய காஞ்சிமரமென்றும், அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொள்க. மேகலைக்குக் காஞ்சி யென்று பெயர் உள்ளதாதல், "எதிருன் றுதலு நிலையின் மையுமா, மணிமேகலையு மொருமரப் பெயரும், கருதுங் காஞ்சி யென்னுங் கட்டுரை" என்னும் திவாகரச்சூத்திரத்தாலும், "ஒருமரப் பெயரு மோரிசைப் பெயரும், கச்சிப் பதியுமே கலையுங் காஞ்சி" என்னும் பிங்கலச்சூத்திரத்தாலும் துணியப்படும்.

௫௭. பரதமென்பதற்குப் பரதகண்டமென்றும் நாடகநூலென்றும் பொருள்கொள்க. ழ பதிகம், ௨௨.

௫௮. நாடகம் - நாடுகளின் இடமும், ஆடலும். நாடகம் இவளாற் சிறப்பெய்துமாகலின், "நாடகம் விரும்ப" என்றார். "நாடக மேத்து நாடகக் கணிகை" (சிலப். பதி. ௧௫) என்றுவருதல் காண்க.

௬௦. 'உதயகுமரனெனு மொருவண்டு' என்றது முன்னிலைப்புறம்; அஃதாவது முன்னே நிற்கின்றவரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு போலக் கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும் பொருட்டு, உண்ணுதல் - மிசைதலும் அனுபவித்தலும்.

௬௨. பாழம் பறந்தலை அம்பலத்து - பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச் சார்ந்த உலகவறவியினிடத்து, பறந்தலை - புறங்காடு, "களரியம் பறந்தலை யொருசிறை யலகி" (புறநா. ௨௪௦).

௫௫ ௬௨. குருக்கருவுயிர்ப்ப ஓங்கிய காஞ்சி, நலங்கவினிக் கடிமலர் விழ்ந்தது, அதனை உதயகுமரனாகிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன், அக்காஞ்சி அம்பலத்ததாயதென்க.

௬௩. கண்ணி - தலைமாலை, "கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை" (புறநா. ௧) நின்கண்ணி வாழ்கவென்றல் மரபு, புறநா. ௧௬அ, "தாமரை யுறையுஞ் செய்யாள், வழுவினா தம்மைப் புலவாள் வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ" (சீவக. ௧அ௬௦) என - என்று சித்திராபதி சொல்ல. புறநா. ௭௭. ௬; பு. வெ. ௧௬.

௬௪. பௌவம் - கடல். உடைகலப்பட்டோன் - கப்பல் உடையப் பட்டோன், "உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்" (௧௬ . ௨௦) என்றார் முன்னும், "உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்" (சிலப். ௧௫. ௨௧).

(பி - ம்) ௫௮ 'நன்னயம்' ௬௨ 'பாஅழ்ம'

வானப்பூணை பெற்றென மற்றவட் குறைப்போன்
மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ
தோவியச் செய்தியென் றொழிவோன் முன்னர்க்
காந்தளஞ் செங்கை தளைபிணி விடாஅது
ஏந்திள வனமுலை யிறைநெரித் ததூஉம்
ஒத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுதம்
அருந்தேன் மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப
விருந்தின் மூரல் அரும்பிய தூஉம்
மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத் தோட்டுக்
காயவேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்கண்

---

௬௫ வானப்பூணை - சிறந்த தெப்பம் அவட்கு - சித்திரப்பதிக்கு மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று

௬௬ பளிங்கின் - பளிக்கறையின்கண் உள்ள விருந்திற் பாவை இஃது - புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது

௬௭ ஓவியச் செய்தியென்று - சித்திரச் செய்கையென்று

௬௬-௭ மணிமேகலை தன்னைக் கண்டு அஞ்சிப் பளிக்கறையிற் புகுந்த பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதயகுமரன் கூறினன், "தாழொளி மண்டபம் . எழுதிறத் தாண்ணன் விளம்பொய் யுரையென" (௫ ௯-௧௨) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௬௮ தளைபிணி - கட்டியகட்டு, தளைத்தல் - கட்டுதல் விடா - விடா வாய்

௬௮-௯ செங்கைகள் பிணிவிடாவாய் முலையை இறையளவு நெரித்த செய்கையும், இறை - சிறிது

௭௦ பவளமென்றது வாயை

௭௧ முத்துக்கூர்த்தன்ன - முத்துக்கள் கூர்மையுற்றாலொத்த எயிறு-பல

௭௨ அருந்தேன் மாந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட, "அருந்தேன் மாந்த வாருயிர் முதல்வனே" (௧௪. ௬௮) என்றார் முன்னும்.

௭௧-௨ "முள்வா யெயிற்றூ றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள்ளாத வின்பக் கடற்பட்டனனே" (சீவக. ௪௧௧)

௭௩ விருந்தின்மூரல் - புதிய இளநகை அரும்புதல் - தோற்றுதல்

௭௧-௩ எயிற்றமுதத்தை யுண்ண ஆசைப்பட்ட எனதுயிர் மகிழ்ச்சியுறும் வண்ணம் புன்முறுவல் செய்ததும்

௭௪ மாயிதழ் - கரிய இதழ்

(பி - ம்.) ௬௯ 'முலையிறைநெரித்தசூஉ'

அறிவுபிறி தாகிய வாயிழை தனக்கெனச்
செவியகம் புகூஉச் சென்ற செவ்வியும்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையென்
உளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப் பிட்டென
றிடையிருள் யாமத் திருந்தேன் முன்னாட்
பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றிச்
செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம் புரிந்த
அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனள்
தெய்வங் கொல்லோ திப்பியங் கொல்லோ
எய்யா மையலேன் யானென் றவன்சொலச்
சித்திரா பதிதான் சிறுநகை யெய்தி
அத்திறம் விடுவா யரசிளங் குருசில்

---

௭௬ பிறிதாகியது - வேறுபட்டது. ஆயிழை தனக்கு - மணிமேகலைக்கு.

௭௭ புகூஉ - புகுந்து. செவ்வி - அழகு.

௭௬-௭ ஒட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிழைக்கு அறிவு பிறிதாகியதென்று குறிப்பித்துச் செவிக்கண்ணே சென்ற செவ்வியும்.

௭௮ மணி. ௪ : ௧௨௬. பளிங்கு - உவவனத்திலுள்ள பளிக்கறை. பாவை - மணிமேகலை.

௭௯. கொண்டு - எரித்த நாளும் அரும்பியதூஉம் செவ்வியும் ஆகிய இவற்றைக்கொண்டு. உயிர்க்காப்பிட்டு - உயிரைக் காத்தல்செய்து.

௭௮-௯ பாவை கொண்டு உயிர்க்காப்பிட்டு என்னுளத்து ஒளித்தாளென்க.

௮0 இருந்தேன் முன்னா - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு. "பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன் முன்னர்த் தோன்றி" (௭ : ௬-௭) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௮௧ ஒருத்தியென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை.

௮௩. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய். ௮௨-௩ மணி. ௭ : ௮-௧௪.

௮0-௮௩. இருந்தேன் முன்னர் ஒருத்தி தோன்றிக் காட்டி அவள் திறம் அயர்ப்பாயென்றனளென்க.

௮௩-௪ என்றனள், தெய்வமோ? தெய்வலோகத்தினின்று தோன்றிய பொருளோ?

௮௫ எய்யா மையலேன் - குறையாத மயக்கமுடையேன்.

௮௭ அத்திறம் விடுவாய் - 'அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பாய்' என்று நின் கனவிற் றோன்றிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாயாக.

(பி - ம்.) ௭௭ - ௮ 'செவிக்குறுகக் குறூஉச் சென்ற செவ்வியும் பசும் பொற்'

காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன
தேவர்க் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்
மாதவன் மடந்தைக்கு வருந்துதுய ரெய்தி
ஆயிரஞ் செங்க ணமரர்கோன் பெற்றதும்
மேருக் குன்றத் தூருநீர்ச் சரவணத்
தருந்திறன் முனிவர்க் காரணங் காகிய
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர் பின்புளம் போக்கிய
அங்கி மனையா ளவரவர் வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவட் டணித்ததூஉம்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

அஅ மயக்குற்றன - மயங்கிச்செய்த செய்திகள்.

அகூ செப்பிற் சிலவோ? பலவுள்ளன வென்றபடி

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்தற்பொருட்டு இந்திரன் அகலிகையை விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவாள்

கூ0 மாதவன் மடந்தை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகலிகை

கூ0 - கக இந்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையை விரும்பிச் சோர்ந்து அம்முனிவர் சாபத்தால் ஆயிரங்கண் பெற்றானென்பது புராணகதை

கூஉ மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து, "இமையவில் வாங்கிய" (கலி. ௩அ.) ஊரும் நீர்ச் சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சரவணத்தில், சரவணம் - தருப்பைக் காட்டினை யுடையதொரு பொய்கை.

கூங முனிவர் - ஸப்தரிஷிகள்

கூச பெரும்பெயர்ப்பெண்டிர் - பெரிய புகழையுடைய மனைவியர்

கூரு. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸ்வாஹா தேவி. அவரவர்வடிவாய் - அவ்வம்முனி பத்தினிகளின் வடிவமாய்.

கூகு. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவ்விடத்து

கூஉ - கூகு. முன்னொரு காலத்தில் அக்கினிதேவன் ஸப்தரிஷிகளுடைய மனைவிகளை விரும்பி அந்தச் சந்தாபம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட்டுக்குப் போனபொழுது அவன் எண்ணத்தையறிந்த ஸ்வாஹாதேவி அம்முனிவரெழுவர் மனைவிகளுள் அருந்ததி யொழிந்தோருடைய வடிவத்தை முறையே யெடுத்து வேறுவேறு காலங்களிற் சோர்ந்து அவன் வேட்கையைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீ வியாஸபாரதத்திலுள்ள ஆரணிய பர்வத்தில் உஉச - கூ ஆம் அத்தியாயங்களால் தெரிகின்றது

(பி - ம்.) அஅ. 'உற்றென' அகூ. 'செப்புவன்ன' கூஉ 'குன்றத்தொரு நீர்ச்சரவணத்' கூகு. 'வேட்கையவன் றணித்ததூஉம்'

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலும்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலும்
நிறையிற் காத்துப் பிறர்பிறர்க் காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேணாப்
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறந்தா ளல்லள்
நாடவர் காண நல்லரங் கேறி
ஆடலும் பாடலு மழகுங் காட்டிச்
சுரும்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவச்
செருக்கய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுத்துக்
கண்டோர் நெஞ்சங் கொண்டகம் புக்குப்
பண்டோர் மொழியிற் பயன்பல வாங்கி

---

௯௮ கன்னி - கன்னிப்பருவம். கடி - கலியாணம்.

௧௦௦ நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல், "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" (குறள், ௫௭) என்று வருதல் காண்க. பிறர்க்காணாது - அயலாரைப் பாராமல்.

௧௦௧. கொண்டோன் - கணவன், மணி. ௧௩ ௬.

௧௦௨ பெண்டிர் - குலமகளிர்.

௧௦௧ - ௨ "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்" (குறள், ௫௫.)

௧௦௩ நல்லரங்கு - எழுகோல் அகலத்தினையும் எண்கோல் நீளத்தினையும் ஒருகோல் குறட்டுயரத்தினையும் வாயிலிரண்டினையுமுடைய அரங்கு (சிலப். ௩. ௧௦௧ - ௫.)

௧௦௪ கூத்தும் பாட்டும் அழகும் ஆகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி. "ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக், கூறிய மூன்றி னொன்றுகுறை படாமல்" (சிலப். ௩. ௮ - ௯), "அழகிகூத் தாடு கின்றாள்" (சீவக. ௧௨௫௪)

௧௦௫ சுரும்பு - வண்டு. விகாரம். அருப்புக்கணை - மொட்டுமலராகிய அம்பு. அரும்பு விகாரம். "கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை" (௨௦ ௯௨), "கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவ" (௨௫ ௯௦) என இந்நூலுள்ளே பின்பும் வருதல் காண்க.

௧௦௬ சுருக்குவலை - ஒருவகை வலை. படுத்து - அகப்படுத்திக்கொண்டு.

௧௦௭ அகம் - வீடு.

௧௦௮ பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன.

(பி - ம்.) ௧௦௫ - ௬. 'கணை தூஉய்ச் செருக்கி' ௧௦௮ 'பண்டொடா மொழியின'

வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரைப்
பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குதல்
கோன்முறை யன்றோ குமரற் கென்றலும்
உதய குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
விரைபரி நெடுந்தேர் மேற்சென் றேறி
ஆயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
காடமர் செல்வி கடிப்பசி களைய
ஓடுகைக் கொண்டுநின் றூட்டுநள் போலத்
தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்துப்
பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலும்
இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி

---

௧௦௯ வண்டின் - தேனைக்கொண்டு மலரைத் துறக்கும் வண்டுபோல; வண்டு, பரத்தையர்க்குவமை, "நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போலக்குவம்" (௧௮ - ௨௦) என்று இக்காதையிலும், "பருகு வாரிற் புல்லிப் பயங்கண் மாறத் துறக்கு, முருகு விம்மு குழலார் போல மொய்கொ டும்பி, உருப்ப பூங்கொம் பொசியப் புல்லித் தீந்தேன் பருகி அருகு வாய்விட் டாப்ப வண்ணன் மெல்லச் சென்றான்" (௧௪௧௫) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்திருத்தல் காண்க. கொண்டி மகளிர் - பொருள் கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையர், கொண்டி - கொள்ளையுமாம், "நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்" (மதுரைக். ௫௮௩)

௧௧௦ படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை

௧௧௧ கோன்முறை - செங்கோன்முறை. என்றலும் - என்று சுதமதி கூறலும்

௧௧௨. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம் வேறுபட்டு

௧௧௩ விரைபரி வினைத்தொகை.

௧௧௪ ஆயிழை - மணிமேகலை. அம்பலம் - உலகவறவி

௧௧௫ காடமர்செல்வி - துர்க்கை, "காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்" (௬ - ௫௩) என்றார் முன்னும், அமர்தல் - விரும்பியுறைதல். கடிப்பசி களைய - பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற் பொருட்டு

௧௧௫ - ௬. ஊட்டுநளாகிய காடமர் செல்விபோலவென இயைக்க

௧௧௭ - ௮ பாத்திரமேந்தி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோறீத்த பாவை - மணிமேகலை. காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்

௧௧௯ இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம். இராகமேலக மென்பாருமுளர் (மணி. ௧௦ ௨௨), "இடங்கழி நெஞ்சத்திளமை யானை" (சிலப். ௨௩ ௫௭.)

(பி - ம்.) ௧௧௨ 'உள்ளகம் பிறழ்ந்து' ௧௧௫ 'களைஇய' ௧௧௬ - ௭. 'ஊட்டுவள்போல. தீப்பசிமாக்கட்கு'

உடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தென்
நெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சகக் கள்வி
நோற்றூண் வாழ்க்கையி னொசிதவந் தாங்கி
ஏற்றூண் விரும்பிய காரண மென்னெனத்
தானே தமிய ணின்றோண் முன்னர்
யானே கேட்ட லியல்பெனச் சென்று
நல்லா யென்கொ னற்றவம் புரிந்தது
சொல்லா யென்று துணிந்துடன் கேட்ப
என்னமர் காதல னிராகுல னீங்கிவன்
தன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி
அறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினும்
இறைவளை முன்கை யீங்கிவன் பற்றினும்
தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் மறுத்தல்
நன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கி
கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

கஉக கள்வி - மணிமேகலை.

கஉஉ நோற்றூண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற் பட்டினிவிட்டு உண்ணுநிலையுடைய வாழ்க்கை, வாழ்க்கை தவத்திற்கு அடை. நொசிதவம் - நுண்ணிய தவம், "நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத்தீர்" (சிலப். க0 உஉரு.)

கஉந ஏற்றூண் - இரந்துண்ணுமுணவு

கஉந-ரு என்னெனக் கேட்டல் இயல்பென்று உதயகுமரன் சென்று.

கஉசா. நற்றவம் புரிந்தது என்கொல்

கஉஎ கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

கஉஅ என்னமர் காதலன் இராகுலன் - இவன் என்னை விரும்பிய கணவனாகிய இராகுலனாவான், என்றது பழம்பிறப்பின் செய்தி கூறியபடி.

கஉகூ வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

கந0 அறைபோய் - ஓட்டைபோய் நெஞ்சம் அறைபோய் அவன்பால் அணுகினுமெனக்.

கநஉ தொன்று - பழமை

கநந நன்றியன்று - நன்மையன்று.

கநச கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்

(பி - ம்.) கஉக 'வஞ்சககிளவி' கஉந 'காரணம் யாதென' கஉசா 'நல்லா யெனக்கோ நற்றவம் புரிந்தது' கஉஎ. 'துணிந்துடன் கேடப'

கரு௫ கேட்ட செவியைநீ யாகுவை யாமெனிற்
பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலும்
இறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கலம்
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
கசo மண்டமர் முருக்குங் களிறனை யார்க்குப்
பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
கேட்டனை யாயின் வேட்டது செய்கென
வாட்டிறற் குருசிலை மடக்கொடி நீங்கி
முத்தை முதல்வி முதியா ளிருந்த

அவன் கேட்டது, முன்பு, 'நல்லா யென்கோ னற்றவம் புரிந்தது' (கஅ கஉக) என்பதனாலுணரப்படும் கேள்வியாளரின் - கேள்வியாளர்களால்.

கரு௫. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியை யுடையாயாயின்.

கரு௪ - ௫. எனின்மொழிவேனென இயையும் இதில், "கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால், தோட்கப் படாத செவி" (௪கஅ) என்னும் குறளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று

கரு௭ இடும்பை - துன்பம் கரு௮. யாக்கையாகிய இது.

கரு௬ - அ. இஃது உடையது கொள்கலமெனக். இவ்வடிகளிற் போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது, ... மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (௪ ககரு - உக) என்று இந்நூலுள்ளே முன்னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கரு௯ நல்லறம் - தயாதருமம்

க௪0. மண்டு அமர் முருக்கும் களிறு - மிக்குச் செல்லுகின்ற போரை அழிக்கும் யானை

க௪க. உண்டோ - இல்லை யென்றபடி.

க௪0 - ௪க. 'களிறனை யார்க்குப், பெண்டிர் கூறும் பேரறிவுண்டோ' என்றது முன்னிலைப்புறம், இப்படியே, "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, ... செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (௪ க0எ - க0) என்று உதயகுமரனை நோக்கிச் சுதமதி கூறியதாக இந்நூலில் முன்பு நீதி கூறியிருத்தல் காண்க.

க௪உ. வேட்டது - விரும்பியது.

க௪௩. குருசிலை - உதயகுமரனை மடக்கொடி - மணிமேகலை.

க௪௪. முந்தை - முத்தை, வலித்தல் விகாரம் முதியாள் - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) க௪0. 'மண்டலமாக்கெகளிறு', 'மண்டமரேஉங்களிறு,'

குச்சரக் குடிகை தன்னகம் புக்காங்
காடவர் செய்தி யறிகுநர் யாரெனத்
தோடலர் கோதையைத் தொழுதன ளேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்
மணிமே கலைதான் வந்து தோன்ற
அணிமலர்த் தாரோ னவள்பாற் புக்குக்
குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிச்சைப் பாத்திரம் பெரும்பசி யுழந்த
காயசண் டிகைதன் கையிற் காட்டி
மாயையி னொளித்த மணிமே கலைதனை
ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்
ஆங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பேன்

---

௧௨௫ குச்சரக்குடிகை = கூர்ச்சரகுடிகா - கூர்ச்சரதேசத்துப் பணியமைந்த சிறிய கோயில்; கூர்ச்சரதேசம் சிற்பத்திறம் பெயர் பெற்றதென்பர். "குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇ" (௧௩௨) என்று இக்காதையிலேயே பின்னும் வரும். கூர்ச்சரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னட பாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது.

௧௨௬ அறிகுநர் - அறிவோர். ௧௨௭ கோதை - சம்பாபதி.

௧௨௮ மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த வேற்றுரு எய்துவிக்கும் மந்திரம், மணி. ௧௦ : ௮௦.

௧௨௯. காரிகை - பெண்.

௧௨௯ - ௩௦ மணிமேகலை காரிகைவடிவாய் வந்து தோன்றவென்க.

௧௩௧. தாரோன் - உதயகுமரன். அவள் என்றது, காயசண்டிகை வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை.

௧௩௨. குமரி - சம்பாபதி.

மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று.

௧௩௩ - ௪ பாத்திரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க.

௧௩௬ மண்ணீடு - சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை, மணி. ௬ : ௯௭. மண்ணீடுகளுள்ளென் ஏழனுருபுவிரிக்க.

௧௩௮ பாடு - படுக்கை, பாடுகிடப்பேன் - வரங்கிடப்பேனென்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்குநல்லார், "பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்கு", "பாசண்டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்கு" (சிலப். ௯ : ௧௫, ௬௦ ௭௮.)

(பி-ம்.) ௧௨௫. 'குஞ்சக்குண்டிகை' ௧௨௯. 'காயசண்டிகைவடிவாகக் காரிகை'

இன்னுங் கேளா யிமையோர் பாவாய்
பவளச் செவ்வாய்த் தவளவா ணகையும்
அஞ்சனஞ் சேராச் செங்கய னெடுங்கணும்
முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தசிலைப் புருவமும்
குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்நுனைக்
கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொளக்
கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
வல்வா யாழின் மெல்லிதின் விளங்க
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டி

கடுகூ இமையோர் பாவாய் - தேவர்களுடைய தலைவி, "பலயுறு விதத்த வானோர் பாவாய்" (உரு கசஎ) என்று இந்நூலிற் சிந்தாதேவியைப் பின்பு கூறுதல் காண்க.

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான் வலியழிந்து அவளுக்கு வயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகவும் அவளது நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாக்குங் கருவிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து கூறுகின்றான்.

கசுக 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனால் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை துணியப்படும்.

கசுங. கோணம் - தோட்டியென்னுங்கருவி, "கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த" (மதுரைக். ருகூஉ)

கசுச கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல், "கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப" (முல்லை. ருரு - சு) கடிகொள - காவல்கொள்ள.

கசுங - ச. குவிமுட் கருவி முதலிய மூன்றும் யானையையடக்கும் கருவி விசேடங்கள், "அயிரமதி யிருமபொடு கவைமுட் கரீஇ, பீலி சுற்றிய வேணு வெண்காழ, யானை" (பெருங். க ௩உ கசு - அ)

கசுo - சுச நகை குவிமுட்கருவியும், கண் கோணமும், புருவம் கவைமுட் கருவியுமாகிக் கடிகொளவென இயைக்க, இது நிரனிறை.

கசுரு கல்வியாகிய பாகர்களால் காத்தலாகிய வலையைப்போக்கி, 'மடங்கெழு நோக்கின் மதிமுகத் திறப்புண், டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை, கல்விப் பாகன் கையகப் படாஅது, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாயினும்' (சிலப். உங ங௬ - க) என்றதிற் கல்வியைப் பாகனாக உருவகஞ்செய்திருத்தல் காண்க.

கசுஎ. முதுக்குறை முதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்திய மொழி, என்பது, 'பிறத்தலு மூத்தலும்' என்றது முதலியவற்றை.

கசுசு - எ யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக் காட்டி, யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இங்ஙனம் கூறினன், இதனை, "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல், யாழ்வரைத் தங்கி யாங்கு"

புதுக்கோள் யானை வேட்டம் [illegible]
[illegible] புதுக்க
170 மதி [illegible] கலங்கா
ஒழியப் போகே [illegible] கொட்டென
இதுகுறை யென்றன னிறைமகன் [illegible]

இது — உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை முற்றிற்று

(கலி. [illegible] "அணியிழை மகளிரும் யானையும் வணக்கு, மணியியாழ் வீணை" (பொருந. க [illegible] 100 - 10க); "இசையிமி விவட்கு தோற்றம் யானை யால் வேறு மெனனின, இசைவித்தான [illegible] (சீவக. எசஅ) [illegible] புல வேட்கின் வெந்தொழில் வியக் [illegible] தமிழ் (நாலடியார், [illegible]) [illegible] வல்ல [illegible] மதப புதாமுகக களிற்றின் [illegible] (திருமந்திர. [illegible]) [illegible]

கசஅ புதுக்கோள் [illegible] யானை [illegible] அகப்பட்ட [illegible] கருதி [illegible] யானை [illegible]

கசக [illegible]

களக அடித்தொடுதல் [illegible] பின் வரு வனவற்றாலுணர்க: "[illegible]" (கலி. [illegible]) [illegible] மெயினார் னடிதொடு கடனித [illegible], அடிதொடு படு [illegible]" [illegible] 'சுயமொழி', '[illegible]', [illegible]

கள2 இதுகுறை - [illegible] குறை - [illegible] "[illegible] குறை [illegible] நாக்கும், வேண்டுப் வேண [illegible] வணடினாக கருவி [illegible]) இறைமகன் - உதய குமரன்.

க - கள2 [illegible] எறி [illegible] துக கலங்கி [illegible] கூறும் அந்தணப [illegible] கூறினறவன் [illegible] போக்குறுகிப பொருந்தி நின்று [illegible] வேந்த [illegible] அடங்கு [illegible] சொல்லு [illegible] குமரற்கு என்றலும், உதயகுமரன் [illegible] ஏறி [illegible] காணலும் அடங் காதுகிசென்று துணிந்து [illegible] அவள் வணங்கி நடுங்கி மயங்கி, 'வேட் டதுசெயக' என்று கூறி [illegible] தொழுது ஏத்தி ஒதுக காயசண [illegible] தாரோன் புக்கு [illegible] என்றனனென்னை [illegible] "[illegible]"

(பி-ம்.) புதுக்கோட்டி [illegible] ' க ([illegible])

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவாய்ச் சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடு செய்து சிறைக் கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய பாட்டு]

முதியா ளிருந்தபடி மும்மையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினங் கூற
ஏடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகன்முன்
நாடாது துணிந்து நாநல்கூர்ந் தனையென
௫ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலும்
உதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி

---

௧ முதியாள் - சம்பாபதி. மும்மை - மனம் வாக்குக் காயங்கள்; மூன்றுமுறை யென்றுமாம்.

௨ தாரோன் - உதயகுமரன். வஞ்சினம் - சூளுறவு; அஃது, "உன்னடி தொட்டேன்" (மணி. ௧௮ ௧௭௧) என்றது.

மேல்வருவன செய்வதனைக் கூற்று.

௪ நாடாது துணிந்து - ஆராயாது துணிவுற்று. நாநல்கூர்ந்தனை - நாவறுமையுற்றாய் என்றது; "எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபின், எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு" (௪௬௭) என்னும் குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க. மணி. ௧௦ ௩௪.

௫ வித்தகர் - சிற்பாசாரிகள்; "வித்தக ரியற்றிய, கண்கவ ரோவியம்" (௩ ௧௩௦ - ௩௧) "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கை" (௩ ௧௬௭ - ௮) என முன்பு வந்திருத்தல் காண்க; "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து" (சிலப். ௨௮ ௨௨௬)

௬ ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்.

௪ - ௬ நல்கூர்ந்தனை யெனக் கூறலுமெனக.

௮ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை, மணி. ௪ ௧௦௩; "போதாற் பிறவிப் பொதியறையோர்" (சிலப். ௧௦ ௧௬௧)

(பி - ம்) ௧ 'முறைமையின் வணங்கி'

அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்
பையர வல்குல் பலர்பசி களையக்
கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பியம்
முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்
சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்
இந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயர்வோன் றன்னை
அகல்வாய் ஞால மாரிரு ளுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு

---

௯ அவள் - மணிமேகலை அயர்ப்பாய - மறப்பாய

க0 செங்கோல் காட்டிய - செங்கோன்முறைமையை யெடுத்துக் காட்டிய தெய்வமுமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை, உண்மை எதிர்ந்து தழீஇயது திப்பியம் மணி. எ கஎ

௯-க0 உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன் முறைமையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை மறப்பாயென்று கூறியதனை, "கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும் . அவன் வயி னுரைத்தபின்" (எ அ-கச), "பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி . அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனள்" (கஅ அக-௩) என இந்நூலுள்ளே முன்புவந்தவாற்றானுணர்க

கக-உ களைய வேந்திய பாத்திரம்

க௩ முத்தைமுதல்வி மணி. கஅ கசச பிழைத்தாய - தவறு செய்தாய.

கச இதூஉம - இதுவும்

க௫ இந்நிலையெல்லாம - செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன்றன் வரலாற்றையும இளங்கொடி - மணிமேகலை

க௬ பெயர்வோன்றன்னை - பெயர்ந்து செல்லும உதயகுமரனை

இனி இராத்திரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவார

கஅ பகல் அரசு - சூரியனாகிய அரசனை பணை - பறை, யானை செல்லுங்கால் அதன்வரவை எல்லார்க்கும் தெரிவித்தற்குப் பணை முழங்கும, "வெரூஉப்பறை நுவலும பரூஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம" (பொருந. கஎக-உ)

க௯ மாலை நெற்றி - அந்திக்காலமாகிய நெற்றி பிறைக்கோடு - பிறையாகிய தந்தம

(பி-ம்.) கக. 'பசிகெடுப்ப' க௫ 'உன்னிலை யெல்லாயிளங்கொடி செய்தியிற்'

நீல் பானை மேலோ ரின்றிக
காமர் செங்கை நீட்டி [illegible]
பூநாறு கடாஅம் செருக்கி [illegible]
நிறையழி தோற்ற [illegible]
நகர நம்பியர் வளையோ [illegible]
மகர வீணையின் [illegible]
விளிபுணர் இனசை [illegible]
பொருஅ [illegible]

உ0 நீலயானை - கரியநிறத்தையுடைய இராசகிரியாகிய யானை. மேலோர் - பாகர், "மேலோர் [illegible]" என்றார் முன்னும். "மேலோர் விசி" (மதுரைக் [illegible]) [illegible]

உக காமர்செங்கை - விருப்பம் [illegible]

உஉ பூநாறுகடாம் - எழிலைப்பாலை மலரினது மணம் [illegible] மதம், இதனை, "பாதத யானையிற் [illegible] மத [illegible] மிமாந்திடக் கல்பித [illegible] தோய்ப் பூத்த [illegible] பொடியாக்கி, கீர்த்தி ரங்களிற் நிலத்தொர் [illegible] (கம்ப. வரை க) என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க, வேங்கை மலரினை மணக்கு மென்றமைக்கு "விலக்கருங் களிற்றின் வேங்கை நாறு" (கம்ப. [illegible]) செருக்கி - [illegible] காலகன்று - கொற்றைப்புறம் [illegible] (முருகு. அஉ)

உ௩ [illegible] பெயர்ந்தோர் நீலயானை [illegible] இரவுவரவெனப்படி [illegible]

உ௪ நம்பியர் - காதலஞ்செல்வர், "நறுஞ்சீர் [illegible]" (சிலப். க௪ க00) வளையோர் - மகளிர்

உரு மகரவீணை - மகரயாழ், இது நால்வகை யாழ்களுள் ஒன்று [illegible] பதினேழு நரம்புகளை யுடையது கிளைநரம்பு - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழுநரம்பு [illegible] இதனை, "கிளைவழிப் [illegible]" "குரலே யிளியே துத்தம் விளரி கைக்கிளை [illegible] மென்ப" (சிலப். அ [illegible], மேற்) என்பர் [illegible] சுட்டு விரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை [illegible] (சிலப். எ. கஉ) என்பர் அரும்பத உரையாசிரியர் [illegible] (பொருந. [illegible]) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் [illegible]

உசு இனி - இசை, ஏழுநரம்பினுள் ஒன்றன் [illegible] லாப்பண்ணிற்கும் இஃது அடிமணையாதலின [illegible] என்றது சீர் - தாளவறுதி, எஃகு - வேல் [illegible] கிழிப்ப உஎ. சீர்பொருதி - (காமமாகிய) தீ மூட்டப்பட்டு

(பி - ம்.) உ௪ 'நகரம் பிரியர் வளையோடு' 'பட்டு' கக (.வி - ப)

புறவு அக குருகின் உயிர்த்துவல் [illegible]
உறையுட் குடிகை [illegible]
மறுவில் செய்தை [illegible]
மாதவி மகளாய் மன்றம் திரிதரு [illegible]
காவலன் மகனோ கைவிடல் [illegible]
காய்பசி யாட்டி காயசண்டிகை [illegible]
ஊர்முழு தறியு முருவங் கொண்டே [illegible]
ஆற்று மாக்கட் காற்றுந் துணையாய் [illegible]
ஏற்றலு மிடுதலு மிரப்போ [illegible]
மேற்சென் றழைக்குந் [illegible]
நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் [illegible]
முதியாள் கோட்டத் தகவயின் [illegible]
அமுத சுரபியை [illegible]
பதியகந் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை

ருஅ. புறவு அக குருகின் உயிர்த்து [illegible] யுயிர்த்து புறவு அக்குருகு வெளிப்படை, வஞ்சிநகரைப் பூவாவஞ்சியென்றும், குதிரைமலையை ஊராகுதிரையென்றும், குறிஞ்சி [illegible] யாக குறிஞ்சி [illegible] மலையை [illegible] [illegible] வழங்குதல் காண்க "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து" (உ. [illegible]) என்றார் முன்னும்.

கக-உஅ. பெயர்த்து [illegible] [illegible] உளங்கிழிப்ப எரிபொத்தி உயிர்த்து அவன் போயபின் [illegible]

இனி, மணிமேகலை உதயகுமரனுக்கு அஞ்சிக் காயசண்டிகை வடிவத்துடன் பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார்.

உக. உறையுட் குடிகை - இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில் [illegible] வரிகொண்ட - வேறுருவங்கொண்ட, உள்வரியிற் [illegible] நகரத்துப் பிறிதுருவங் கொண்டு [illegible] (சிலப். அ அச - க), [illegible] என்றும் [illegible] சிலப்பதிகார அரும்பத வுரையாசிரியர் [illegible] அ அ௫ - க

௫க. 'மாதவி மகளாய்' [illegible] மணிமேகலையின் [illegible] கோள் மன்றம் - உலகவறவி

௫உ. காவலன் மகன் - உதயகுமரன் [illegible]

௫௫. மூ. மணி. [illegible]

௫௬-அ. வாங்குதலும் கொடுத்தலும் [illegible] அவர் எவ்விடத்திலும் வலிந்து சென்று கொடுத்தல் [illegible] நூற்பொருளுணர்ந்தோர் [illegible]

௬0. வாங்கி - [illegible]

(பி-ம்.) ௬௧ 'பைந்தொடி [illegible]' [illegible] (.ம் - ௨)

அதிர்கழல் வேந்த னடிபிழைத் தாரை
ஒறுக்குநர் தண்டத் துறுசிறைக் கோட்டம்
விருப்பொடும் புகுந்து வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
ஆங்குப் பசியுறு மாருயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின் றூட்டலும்
ஊட்டிய பாத்திர மொன்றென் றியந்து
கோட்டங் காவலர் கோமகன் றனக்கிப்
பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்
யாப்புடைத் தாக விசைத்துமென் றேகி
நெடியோன் குறளுரு வாகி நிமிர்ந்துதன்
அடியிற் படியை யடக்கிய வந்நாள்
நீரிற் பெய்த மூரி வார்சிலை
மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்

சஉ. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை

சங. தண்டத்து - தண்டத்தினையுடைய சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலை

ஙo - சசு மணிமேகலை நுணித்தனராமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று மாக்களை ஊட்டலுமெனக்

இவள் பலரையும் உண்பித்தலைக் கண்ட கோட்டங்காவலர் வியப்புற்றுச்சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக் கூறப்படும்

ருo. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக இசைத்தும் - சொல்லுவேம்

சஎ - ருo கோட்டங்காவலர் வியந்து தானமும் செய்தியும் கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகியெனக்

ருக. திருமால் வாமனனாகிப் பேருருவங்கொண்டு

ருஉ அடக்கிய - அடக்க அந்நாளில் அடக்கிய அந்நாளென இயைத்துப் பெயரெச்சத் தொடராக்கினுமமையும்

ருங நீரிற் பெய்த - நீருடன் பூமியைக்கொடுத்த, பூமியைத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தவென்றபடி

ருஉ - ங. அடக்கிய நீரிற் பெய்தவென வியைக்க

ருச மாவலி மருமான் மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய அரசனுடைய மகள், அரசன் பெயர் புலப்படவில்லை *

---

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாரென்று வினவியபொழுது அரசாங்கத்துச் சிலாசாசன பரிசோதகர்களுள் ஒருவராக இருந்த, ஸ்ரீ வி.

(பி - ம்.) ருஉ - ங. 'அனனுளாங்கத்து பெய்தி'

சீதத்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புகுந்தனன் புக்குக
கொம்பரத் தும்பி குழலிசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட மாமயி லாடும்

௫௫ சீத்தியென்று பெயர் கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன்

௫௬. போது - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு

௫௭ குழல் - வேயங்குழல் ௫௮ பொங்கர் - சோலை

௫௭ - ௮ இவ்வடிகளிற் போலவே, "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய" (௪ ௩ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௫௯ வரி - வரிப்பாட்டு கீற்றுமாம்

ரங்கையரவர்கள் அன்புடன் எழுதி யனுப்பியவிடை வருமாறு 'பாண வம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர், அவர்களின் கல்வெட்டுக்கள், வட ஆர்க்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென்கிற கிராமத்திலும், மைஸூர் ஸமஸ்தானத்தில் தல்கான்போடே என்கிற ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன, 'மூவுலகிலும் தொழப்பட்டவனும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தலைவனுமிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்குத் வாயில் காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலி குலத்தைச் சேர்ந்தவன்' என்று சில பாணவரசர்கள், தங்களுக்குரிய கல்வெட்டுக்களிற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் பாணகுலத்தைச் சேர்ந்த செப்புப் பட்டயங்கள் இரண்டு உண்டு அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகஸபையின் முகட்டைப் பொன்வேய்ந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச்சோழன் பாணவம்சத்தை நின்மூலஞ்செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவம்சத்தைச் சேர்ந்த அத்திமல்லனென்ற அரசனுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது இந்த வீரநாராயணன் கி பி 10-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிற் சீவித்திருந்தான் மற்றொரு செப்புப்பட்டயத்திற் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும் வம்சாவலி கிடைத்தது பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற் பிறந்தவன் பாணாதிராசன், இவ்வம்சத்தைச் சேர்ந்த அநேக அரசர்கள் மரித்தபிறகு இருந்தோன ஜயநந்தி வர்மன் (இவன் ஆந்திரதேசத்திற்கு மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் ஜகதேக மல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன் பாணவித்தியாதரன், அவன்மகன் பிரபு மேருதேவன், அவன் மகன் முதலாம் விக்கிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்கிற இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாகுவென்று கூறப்பட்ட இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன் (இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு நேசன்) இந்த அரசர்களின் காலம் தெரியவில்லை"

(பி - ம்.) ௫௫ 'சீதத்தையெனும்', 'சீத்திகையெனும்' ௫௬. 'பொருந்தினள்புக்கு', 'புகுந்தனள்புக்கு' ௫௭. 'கொம்பலாத்து குழலிசைகாட்ட'

௬0 விரைபிடியுண்ட பைந்திர் ... சிறந்தும்
புன்றலை ... பெரியனைக் ... யன்னமொடு
மடமயிற் பெட்டையொடு ... குரவை கூடி
இருசிறைப் பிரிந்தோர் ... கொடியன
ஒருசிறைக் கண்டாங்கு ... மகிழ் வெய்தி
௬௫ மாமணி வண்ணனுந் தமமுனும் பின்னையும்
ஆடிய குரவையி ... தாமென நோக்கியும்
கோங்கலர் சேர்ந்த மாங்கனி தன்னைப்
பாங்குற விருந்த பல்பொறி மஞ்ஞையைச்
செம்பொற் றட்டிற் றீம்பால் ஏந்திப்
௭0 பைங்கிளி யூட்டுமோ பாவையா மென ...

௬௭ - ௬0 காட்டச் செய்யப்பட்டவை ... உள்ளிருந்தமையானும் ...

[illegible]

குக கிளியும, மயிலுககுப் பெண்ணும் உவமைகள்

[illegible]

௬௬. 'குரவையதாமென' ௭0 'ஊட்டுமோபாவை'

மணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயி னிருந்த
பிணவுக்குரங் கேற்றிய பெருந்தா மரைக்கண்
மடவோர்க் கியற்றிய மாமணி யூசல்
கடுவ னூக்குவது கண்டுநகை யெய்தியும்
பாசிலை செறிந்த பசுங்காழ்க் கழையொடு
வாலவீ செறிந்த மராஅங் கண்டு
நெடியோன் முன்னொடு நின்றன னாமெனத்
தொடிசேர் செங்கையிற் றொழுதுநின் றேத்தியும்
ஆடற் கூத்தினோ டவிநயந் தெரிவோர்
நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்
பண்ணியாழ் நரம்பிற் பண்ணுமுறை நிறுப்போர்

---

௭௨ பிணவுக்குரங்கு - பெண்குரங்கு, "பன்றி புல்வாய் நாயென் மூன்றும் ஒன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" (தொல். மரபு ௫௮) என்னும் சூத்திரத்தில், 'ஒன்றிய' என்றதனால், பிண வென்பது குரங்குக்கும் கொள்ளப்பட்டது.

௭௩ மடவோர்க்கு - மகளிர்க்கு.

௭௪ கடுவன் - ஆண்குரங்கு, "குரங்கி னேற்றினைக் கடுவ னென்றலும்" (தொல். மரபு ௬௮) ஊக்குவது - செலுத்துதலை.

௭௨-௪ கடுவன், பிணவுக்குரங்கை யேற்றி ஊசலை ஊக்குவது கண்டு நகையெய்தியுமெனக் ௭௫ கழை - மூங்கில்.

௭௬ வாலவீ - வெள்ளியமலர் மராஅம் - வெண்கடம்பு.

௭௭ நெடியோன் - கண்ணன் முன் - தமையன், என்றது பலதேவனை.

௭௫-௭ கழைக்குக் கண்ணனும் வெண்கடம்பிற்குப் பலதேவரும் உவமைகள் மராத்திற்குப் பலதேவர் கலி. ௨௬ ௧, கார். ௧௯.

௭௮ தொடி - வீரவளை, "தொடித்தோட்கை" (மதுரை. ௩௪)

௭௯ அவிநயம் - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்றக் கைகாட்டி அபிநயிப்பது.

௮0 நாடகம் - கதைதழுவி வருங்கூத்து காப்பியம் - காவ்யம் நாடகக் காப்பியமாகிய நன்னூலெனக் நுனிப்போர் - கூர்ந்து ஆராய்வோர் "நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தனர்" (௩௮) என இக்காதையிலேயே முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௮௧ பண்களையுடைய வீணைநரம்புகளிற் பண்களை முறையே நிறுத்துவோர்.

(பி - ம்.) ௭௨. 'பெருந்தாமரைக்கண்' ௭௪ 'கண்டு மகிழ்வெய்தியும்' ௭௫ 'காலிக்கழையொடு'

தண்ணுமைக் கருவிக் கண்ணெறி தெரிவோர்
குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர்
பழுநிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோர்
ஆரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போர்
ஈரம் புலர்ந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போர்
அஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணிப்போர்
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைவோர்
பொன்னணி யாடியிற் பொருந்துபு நிற்போர்
ஆங்கவ ரமரோ டகலிரு வானத்து
வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயர்ந்து

அஉ தண்ணுமைக்கருவி - மத்தளம், இதனை உத்தமத்தோற் கருவியென்பர். கண்ணெறி தெரிவோர் - அதன் முகத்தில் அடித்தலை ஆராய்வோர்; கண் - வாத்தியங்களின் முகம். "பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி யறிந்து" (சிலப். ந. சுக)

அங குழலொடு கண்டங்கொள - வேய்ங்குழலோடு மிடற்றுப்பாடல் பொருந்தும் வண்ணம்; சீர் - தாளவறுதி.

அச பழுநிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல். மகிழ்வோர் - மகிழ்ந்து பாடுவோர்.

அரு ஆரம் பரிந்த முத்தம் - ஆரம் அறுபடுதலாற் சிந்திய முத்துக்கள்.

அசு புலர்ந்த சாந்தம் - உலர்ந்த சந்தனம்.

அஎ குங்குமவருணம் - சிவந்த தொய்யிற்குழம்பு. இழைப்போர் - எழுதுவோர்.

அஅ ஆயிதழ் பிணிப்போர் - அழகிய இதழ்களைத் தொடுப்போர்.

கூo. ஆடி - கண்ணாடி.

எகூ - கூக தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரிவோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிர்வோரும், இழைப்போரும், பிணிப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அமரர்களோடென்க.

கூக - உ வானத்து வேந்தனில் - இந்திரன்போல, "வேந்தன்மேய தீம்புன லுலகமும்" (தொல். அகத். ரு), "வேந்தனும் வேந்து கெடும்" (குறள், அகூகூ) என வருதலால், வேந்தனென்றதற்கே இந்திரனென்று பொருள்கூறினும் இழுக்காது. விளையாட்டு அயர்ந்து - விளையாட்டை விரும்பிச்செய்து.

(பி - ம்.) அச 'பழனிப்பாடல் பலவொடு மகிழ்வோர்' அரு - அ 'கோப்போர், செங்கழுநீரார் சேயிதழ் பிணிப்போர்' அகூ. 'கூந்தனறு விரை' கூo. 'பொன்னணியாடி', 'பொன்னணி யாடியின்'

குருந்துந் தளவுந் திருந்துமலர்ச் செருந்தியும்
முருகுவிரி முல்லையுங் கருவிளம் பொங்கரும்
பொருந்துபு நின்று திருந்துநகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செவி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மானு மிறும்பகலா வெறியும்
வம்மெனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செம்மலர்ச் செங்கை காட்டுபு நின்று
மன்னவன் றானு மலர்க்கணை மைந்தனும்
இன்னிள வேனிலு மிளங்காற் செல்வனும்
எந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும்
வந்துவீ ழருவியு மலர்ப்பூம் பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீர்க் கேணியும்
ஒளித்துறை யிடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துவிளை யாடி

---

௯௩ தளவு - செம்முல்லை. செருந்தி - ஒருமரம், இது செருந்தெனவும் வழங்கும்.

௯௪ முருகு - வாசனை. கருவிளை - ஒருமரம், "அந்தணர் அணிகிளர் சந்தனக் குழையும், கருவிளங் கோடும்" (பொருந். ௧௪௧ ...) பொங்கர் - சோலை, கிளையுமாம்.

௯௬ நகுலம் - கீரி. ௯௭ இறும்பு - குறுங்காடு. வெறி - ஆடு.

௯௮ வம்மெனக் கூஉய் - வாருமென்று கூவி; வாருமென்றது ... என நின்றது, "கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்" (பொருந். ௧௦௧) மகிழ்துணை - இராசமாதேவி.

௯௯ காட்டுபு - காட்டி. ௧௦௦ மலர்க்கணை மைந்தன் - மன்மதன்.

௧௦௧ இன்னிள வேனில் - இனிய இளவேனிற்பருவம், அஃதாவது சித்திரை வைகாசி மாதங்கள், 'சிலப். ௮' இள. இளங்காற் செல்வன் - தென்றற்காற்றாகிய செல்வன், "சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" (சிலப். ௪ : ௧௮)

௧௦௨ எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின் நிறைத்தும் போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுங்கற்குன்றம் - செய்குன்று.

௧௦௪ கரப்புநீர்க்கேணி - மறைதலையுடைய நீரையுடைய கிணறு; இதனை அந்தக்கேணி யென்பர்.

௧௦௫ பளிக்கறை - பளிங்கறை. பள்ளி - இடம்.

௧௦௬. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய் ...

(பி - ம்.) ௯௩ 'குருகுந்தளவு திருமலர் சொரிந்து', 'குருந்துந்தளவுந் திருமலர்ச் செருந்தியும்' ௯௭. 'விரும்புகயாவெறியும்', 'இரும்பகலாவெறி' ௧௦௨ 'இடுதற்குன்றமும்' ௧௦௪ 'கரப்புநீர்க்கணியு'

மகத வினைஞரு மராட்டக் கம்மரும்
அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
கொண்டினி தியற்றிய கண்கவர் செய்வினைப்
பவளத் திரள்காற் பன்மணிப் போதிகைத்
தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த
கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்
தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பிற்
பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்து

...செய்யுங் கேணியும் இடங்களும் பள்ளியுமாகிய வெவ்விடத்தும் திரிந்து - மன்னவனொடும் மைந்தனும் வேனிலும் செல்வனும் திரிந்து

௧௦௨-௬. இவ்வடிகளிற் போலவே, 'அந்தக் கேணியு மெந்திரக் கிணறுந், தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன் றருவிய, வெண்சுதைக் குன்றமுங் கண்டவை பிறவும், வினையோர்க் கியற்றிய விளையாட் டிடத்துச் சித்திரப் பூமிச் செய்கைக் கோட்டி" (பெருங். ௧. [illegible] - ௭), 'பளிக்கறைப் பூட்டியும் பசும்பொற் களத்து, மணிக்கயிற் றூசன் மறவிய விடத்தும், கொய்ம்மலர்ச் சோலையும் பொய்கைக் கரையு, மந்தக் கேணியும் வந்தும்பர் கூடி" (பெருங். ௧. [illegible] ௧௧௫-௮) என வருதல் காண்க.

௧௦௭. மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர். மராட்டம் - மகாராஷ்டிர தேசம்.

௧௦௮. அவந்தி - அவந்திதேசம். யவனம் - யவனதேசம்.

௧௦௭-௮. மகததேசத்துப் பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர் முதலி யோர் தொழிலிற் பெயர் பெற்றவரென்பது, 'யவனத் தச்சரு மவந்திக் கொல்லரு, மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும், பாடலிப் பிறந்த பசும்பொன் வினைஞரும், கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலரும் வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்" (பெருங். ௧. ௫௮ ௪௦-௪௪) என்பதனா லுணர்க.

௧௦௭-௯. மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய தமிழ் நாட்டிற்பிறந்த தொழில் செய்வாருடனே கூடி.

௧௧௨. நித்திலத்தாமம் - முத்துமாலை.

௧௧௩. கோணச்சந்தி - கோணமாகிய சந்தி, "சந்திக் கோணமுஞ் சார்வாணியும்" (பெருங். ௧. ௫௮. ௫௧) விதானம் - மேற்கட்டி.

௧௧௪. தமனியம் - பொன்.

௧௧௫. பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆப்பியால் மெழுகப்படாத, 'பைஞ் சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்" (பெரும்பாண். ௨௯௮), சாந்தந்தான் மெழுகிய வென்றபடி, "மங்கல வெள்ளை வழித்துமுத் தீர்த்தபின்" (சீவக. ௧௪௭௭) எனவருதல் காண்க.

(பி-ம்.) ௧௦௭ 'மாட்டக்கம்மரும்' ௧௧௫ 'செம்பொன் மண்டபத்து'

இந்திர திருவன் சென்றினி தேறலும்
வாயிலுக் கிசைத்து மன்னவ னருளால்
சேய்நிலத் தன்றியுஞ் செவ்வியி னணுகி
எஞ்சா மண்ணசை யிகலுளந் துரப்ப
வஞ்சியி னிருந்து வஞ்சி சூடி
முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவும்
மறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத்தலை வந்தோர்

கக௬ இந்திரதிருவனை - இந்திரச் செல்வமுடைய அரசனை

ரு௯ - கக௬ இந்திரதிருவனை, தேவியொடு புக்குக் கண்டு [illegible] நோக்கியும் பாவையாமென்றும் நகை [illegible] எய்தியும் [illegible] மொடு சென்று ஆயாந்து பொருந்துப் [illegible] நகைசெய்து [illegible] காட்டுப் [illegible] யானைகளோடு திரிந்து விளையாடி மண்டபத்து அவனைச் சென்று இனிது ஏறலுமெனக்

ககஎ வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில் காவலாளர்க்குத் [illegible] அருளால் - கட்டளையால்

கக௮ சேய்நிலத்தன்றியும் - தூரமான இடத்தே [illegible] செவ்வியின் - சமயத்தில்

௬௮ - கக௮ கோட்டங்காவலர் [illegible] எதிர் [illegible] அணுகியெனக் கூட்டுக

கக௯ குறையாத மண்ணாசை [illegible] மாறுபாடு உள்ளத்தைச் செலுத்த

க௨0 வஞ்சியின் இருந்து - [illegible] வஞ்சி சூடி - வஞ்சிப் பூமாலையைச்சூடி "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வாள் [illegible] மணிமுடிக் கணிந்து" (௨௬ : ௫0 - ௫க) என்று சிலப்பதிகாரத்தும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

கக௯ - ௨0 இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன், அஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே" (தொல். புறத். ௬௭), "வாட்டாள் வஞ்சி தலைமலைந்து, கூட்டாமண் கொளல்குறித் தன்று", "வஞ்சி வணங்கா வணக்கிய வண்டாரப் பகைஞ்சி மலைந்தானென் [illegible]" (பு - [illegible]) என வருவனவற்றாலுணர்க.

க௨க முறஞ்செவி யானை - முறம் போலும் காதுகளையுடைய யானை "முறஞ்செவி வாரணம்" (சிலப். ௧0 : ௨௪எ)

க௨௨ மறம் - ஆண்மை வயவர் - வீரர்

க௨௩ தலைத்தார்ச் சேனையொடு - முதன்மையாகிய தூசிப்படையோடு, சிலப். ௨௬ : ௮0 மலைத்து - மாறுபட்டு, தலைவந்தோரென்க.

(பி - ம்.) கக௬ 'சிறவனேறின னென்றலும்' கக௯ எஞ்சா மண்ணசை மேலுலந்துரப்ப' க௨க - ௨ 'மாவுந் நறங்கெழுநெடுவாள மறவரு'

சிலைக்கய னெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
ஆர்புனை தெரிய லிளங்கோன் றன்னால்
காரியாற்றுக் கொண்ட காவல வெண்குடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கேளிது மன்னே கெடுகநின் பகைஞர்
யானைத் தீநோய்க் கயாந்துமெய் வாடியிம்
மாநகர்த் திரியுமோர் வம்ப மாதர்
அருஞ்சிறைக் கோட்டத் தகவயிற் புகுந்து
பெரும்பெயர் மன்ன நின்பெயர் வாழ்த்தி
ஐயப் பாத்திர மொன்றுகொண் டாங்கு

சேர பாண்டியர்களை, பின், "சிலைக்கய னெடுங்கொடி" என்று வருதலால் இங்ஙனம் கொள்ளப்பட்டது.

௧௨௪ சிலைக் கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய விற்கொடியையும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்.

௧௨௫ ஆர் - ஆத்தி, இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாள மாலை. இளங்கோன் - தம்பி, இவன் யுவராசனாக இருத்தலின், 'இளங்கோன்' என்றார் போலும்.

௧௨௬ காரியாறு - ஒருநதியின் பெயர். இதனை, 'காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி' (புறநா. ௪௭), 'செல்கதிமுன் னளிப்பார் தந்திருக் காரிக் கரைபணிந்து" (பெரிய. திருநா. ௩௪௩) என வருவனவற்றால் உணர்க. பெரும்போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயல்பு, "உடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப் பேராற்று வென்றோய்" (சிலப். ௨௮ ௧௨௦ - ௨௧)

௧௨௭. மாவண்கிள்ளி விளி, இஃது அரசன் பெயர்.

௧௨௪ - ௭ வந்தோருடைய கொடிகளை இளங்கோனால் காரியாற்றுக் கொண்ட மாவண்கிள்ளி யென்க.

௧௨௮ ஒளி - உறங்காநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரிடத்துள்ள கடவுட்டன்மை, 'இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற வொளியோ டொழுகப் படும்' (குறள். ௬௯௮), 'உறங்கு மாயினுமன்னவன் றன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்' (சீவக. ௨௪௮)

௧௩௧ அயாந்து - கவலையுற்று.

௧௩௨ வம்பமாதர் - காயசண்டிகை, வம்பு - புதுமை.

௧௩௪. பெரும்பெயர் - மிக்கபுகழ், 'பெரும்பெயர் மன்னவன்' (சிலப். ௧௫: ௧௫௮.)

(பி - ம்.) ௧௨௮. 'ஒலியொடு வழாஅதூழி' ௧௨௯. 'வாழியெங்கோ வாழிய பெருந்தகை'

மொய்கொண் மாக்கள் மொசிக்கவூண் சுரந்தனள்
ஊழிதோ றூழி யுலகங் காத்து
வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
வருக வருக மடக்கொடி தானென்
றருள் புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்
றாய்கழல் வேந்த னருள்வா ழியவெனத்
தாங்கருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்
யாங்கா கியதிவ் வேந்திய கடிஞையென்
றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
விரைத்தார் வேந்தே நீநீடு வாழி
விஞ்சை மகள்யான் விழவணி மூதூர்
வஞ்சந் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை
வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக
தீதின் றாக கோமகற் கீங்கி
தையக் கடிஞை யம்பல மருங்கோர்

௧௩௬ மொய் - நெருக்கம் மொசிக்க - உண்ண, "மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு" (புறநா. ௯௬.)

௧௩௨ - ௬ மாதர் புகுந்து வாழ்த்திக் கொண்டு ஊண்சுரந்தனள்

௧௩௮ என்றலும் - என்று கோட்டங்காவலர் கூறலும்

௧௩௭ - ௮ சிலப். ௧௧ : ௧௫ - ௬, ௨௫ : ௧௮௧ - ௨, ௨௭ ௧௬௯ - ௭௦, ௨௮ ௧௮௫ - ௬.

௧௩௯ மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

௧௪௧. வாயிலாளரின் - வாயிலாளராகலால்

௧௪௨. வாழியவென - வாழ்கவென்று மணிமேகலை சொல்ல

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

௧௪௪ நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

௧௪௭. விஞ்சை மகளென்பதற்கு மந்திரத்தால் உருமாறிய மகளென்றும் வித்தியாதர மகளென்றும் இருபொருள் கொள்க, விஞ்சை - மந்திரம் பின்வருவனவும் இப்படியே இருபொருள் கொள்ளுதற்குரியவை

௧௪௯. வானம் - மழை. ௧௫௦. கோமகற்குத் தீதின்றாக

௧௫௦ - ௫௧ ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாத்திரம்

(பி - ம்.) ௧௩௬ 'முசிக்க', 'பொசிக்க' ௧௪௨ 'தாள் வாழிய' ௧௪௩ 'தவத்தீர்நீ' ௧௪௫. 'அரசுகூறலும்' ௧௪௬. 'விரைத்தார் வேந்தேநீ நீடூழி' ௧௫௦ - ௫௧. 'கோமகன்றனக்கிங், கைய கடிஞை'

தெய்வந் தந்த திப்பிய மாயத்து
யானைத் தீநோ யரும்பசி கெடுத்த
ஊணுடை மாக்கட் குயிர்மருந் திதுவென
யான்செயற் பாலதென் னிளங்கொடி யென்று
வேந்தன் கூற மெல்லிய லுரைக்கும்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தருள் நெஞ்சத்
தறவோர்க் காக்கு மதுவா ழியரென
அருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
பெருந்தவர் தம்மாற் பெரும்பொரு ளெய்தக்
கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்டம்
அறவோர்க் காக்கினன் அரசாள் வேந்தென்.

௧௯ — சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று

---

௧௪௨. திப்பியமாவது - தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகிய பொருளாகவுள்ளது.

௧௪௪. உடம்பு மெலிந்தவர்களுக்கு உயிரைக்கொடுக்கும் மருந்து இது என்று மணிமேகலை சொல்ல. [illegible] ௨௦ ௧௧

௧௪௭-௮. சிறைச்சாலையை இடித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தை அருளறம் பொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய்யும் இதுவே நீ செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல.

௧௫௦. பெரும்பொருள் - அறமும் ஞானமுமாம்.

௧௫௧. கறையோர் - கடமை கொடுப்போர்; இல்லாத கோட்டமெனக் கூறினமையால், அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன் முறைமையுடையனென்பது பெறப்படுகின்றது; இதனை, "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதும், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மின், இடுபொருளாயினும் படுபொருளாயினும், உற்றவர்க் குறூஉம் பெற்றவர்க் காமென, யானை யெருத்தத் தணிமுரசிரீஇக், கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்", 'சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின் யாங்கணுங் கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென' (சிலப். ௨௩ : ௧௨௬-௩௧, ௨௮ : ௨௦௩-௪), "தம்பியை முகத்து நோக்கித் தாபிணி கோட்டஞ் சீப்பித் துறந்தவ ருண்ணுட்டைப் பார்பிணி கறையி னீங்கப் படாமுரசறைவி யென்றான்" (சீவக. ௨௩௭௨) என்பனவற்றால் அறிக.

௧-௧௫௨. தாரோன் வணங்கிக் கூறத் தெய்வங் கூறலும், உள்ளங் கலங்கி வருந்தி அறிவாமென்பப் பெயர்வோன்றனை நீலயானை தொடர

(பி-ம்.) ௧௪௨ 'தெய்வந்தந்து திப்பியமாயது' ௧௪௪ 'மானிடமாக்க ளுயிர்மருந்திது' ௧௪௬. 'வேந்தன் கூறி' ௧௪௭ 'கோட்டஞ் சிதைத்து' ௧௪௮ 'அறவோர் காக்குமதிவாழிய' ௧௪௯ 'அருஞ்சிறை விட்டுத்தாயிழை தானென' ௧௫௨ 'மறவோர் நகாக்கினளரசாள'

எஃகு உளங்கிழிப்ப அவன் பொததி உயிாத்துப் போயபின, மணிமேகலை நுனிததனனறெனறு கருதி வாங்கிக் கோட்டம்புகுநது மாககளை ஊட்டலும, காவலா வியநது கோமகனுககு இசைததமெனறேகி, திருவளா சென்று ஏறலும, வாயிலுககிசைதது வணங்கி, 'மனனவ, வமபமாதா ஊண சுரநத னளா' எனறலும, 'வருகவருக' எனறு அரசன் கூறலின, மடக்கொடி வாயிலாளரிற் சென்று, 'நின் அருளவாழிய' என, 'யாங்காகியது' எனறு அரசன கூறலும, ஆயிழையுரைககும அங்ஙன முரைப்பவள், 'உயிாமருநது இது' என, 'யான செயததறபாலது என' எனறு வேநதன்கூற, மெலலியல உரைககும, அங்ஙனம உரைபபவள், 'நீ செயறபாலது அறவோாககு ஆககுமது' என, வேநது பெருமபொருளெயதுதறகுக கோட்டததை அறவோாககு ஆககினனென விளைமுடிவு செயக

———

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை.

———

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவெய்தக் காயசண் டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில் வாளாலெறிநதுபோன பாட்டு.]

———

அரச னாணையி னாயிழை யருளால்
நிரயக கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டம
தீபபிறப புழந்தோர் செவ்வினைப பயததான்
யாப்புடை நற்பிறப பெய்தினா போலப
பொருளபுரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலும்

---

௨ நிரயக கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச செயயும் கொடிய சிறை கோட்டம - அறை

௩ தீபபிறப்புழநதோா - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருநதினோா

௪ யாப்பு - பொருத்தம்

௫. பொருள் புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன், பொருள் - சததியம

(பி - ம்.) ௩ 'செயதவம் பயநததால்', 'செயத தவப்பயததால' ௪ 'எதிய்னபோல'

அருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியும்
அட்டிற் சாலையு மருந்துநா சாலையும்
கட்டுடைச் செல்வக் காப்புடைத் தாக
ஆயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ டனக்கு
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் பணித்ததூஉம்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தரு ணெஞ்சத்
தறவோர் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமும்
கேட்டன னாகித் தோட்டார் குழலியை
மதியோ ரெள்ளினு மன்னவன் காயினும்
பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
பற்றினன் கொண்டென் பொற்றே ரேற்றிக்
கற்றறி விச்சையுங் கேட்டவ் வுரைக்கும்
முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

சு அறவோர் - பௌத்தமுனிவர் "அறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும" (சிலப். ரு கஎசு), "அருணெஞ்சத், தறவோர் கோட்டம" (கக - உ) என்று இக்காதையிற் பின்பு கூறுதல் காண்க.

எ அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி அருந்துநாசாலை - போசனசாலை

அ கட்டு - உறுதி காப்பு உடைத்தாக - காவலை யுடையதாக.

உ - அ கோட்டம காப்புடைத்தாகவென இயைக்க

கூ ஆயிழை - மணிமேகலை

க0 வீயாவிழுச்சீர் - மாறுத சிறந்த கீர்த்தி பணித்தது - சொல்லியது அது, "யானைசெய்ற பாலதை ளிளங்கொடிக்கு" (மணி. கக கருரு) என்றது

கக - உ அருணெஞ்சத்த தறவோர் மணி உ0 சு

கரு கேட்டனனாகி - (உதயகுமரன்) கேட்டு தோட்டார்குழலி தோட்டார் குழலியென விகாரம, சிலப் கரு 198

கச மதியோர் எள்ளினும - அறிவுடையோர் இகழ்வாராயினும காயினும - கோபித்தாலும

கரு. பொதியில = பொது இல - அமபலம

கசு பற்றினனகொண்டு - பிடித்துக கொண்டு

கஎ விச்சை - வித்தை, உமமை இறந்தது தழீஇயது.

கஅ முதுக்குறை முதுமொழி மணி கஅ ககஎ, உ0 எச

(பி - ம்.) எ 'அருந்தினர்' கூ 'சென்றதுமாங்' கக - உ 'சிறையோர் நீங்கிச் சிறையோர்கோட்ட, மறவோர் கோட்ட' கரு 'தோட்டலர் குழலியை' கரு 'நீங்கிப பொழுதிற' கஎ. 'கற்றறி விஞ்சையும்' கஅ 'முதுக்குறை மொழியுங் கேட்குவன்'

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுந்து
பலர்பசி களையப் பாவைதா னொதுங்கிய
உலக வறவியி னூடுசென் றேறலும்
மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற் குன்றத்துக்
கழைவளர் கான்யாற்றுப் பழவினைப் பயத்தால்
மாதவன் மாதர்க் கிட்ட சாபம்
ஈராறாண்டு வந்தது வாராள்
காயசண் டிகையெனக் கையற வெய்திக்
காஞ்சன னென்னு மவள்தன் கணவன்
ஓங்கிய மூதூ ருள்வந் திழிந்து
பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்
மாதவ ரிடங்களு மன்றமும் பொதியிலும்

கக தாரோன் - உதயகுமரன் உ0 ஒதுங்கிய - சென்ற

உக ஊடு - உள்ளே

கூ - உக சென்றனுமம் பணித்ததூஉம் வண்ணமும் கேட்டு எள்ளினும் காயினும் சென்று குழலியைப் பற்றிக்கொண்டு எற்றிக் கேட்டுக் கேட்குவனென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்து சென்று ஏறலுமெனக

மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போந்ததும், உதயகுமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்

உஉ பொதியிற்குன்றம் - பொதியின் மலை

உ௩ கழை - மூங்கில் யாறு - ஆற்றில்

உச மாதவன் - விருச்சிகன், மாதர்க்கு - காயசண்டிகைக்கு

உரு ஈராறாண்டு - பன்னிரண்டாவது வருடம்

உகூ கையறவு - செயலறுதல் உரு - கூ காயசண்டிகை வாராள்

உஅ மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம் இழிந்து - இறங்கி, என்றதனால், காஞ்சனன் ஆகாய கமனமுடையனென்பது பெறப்பட்டது, "விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென" (கஉகூ) என்று இக்காதையிற் பின்வருதல் காண்க

உகூ பூதசதுக்கம் - தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றினைக் கண் ஒழுகும் பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகையோரையும் பாசத்தாற் கட்டி அடித்துண்ணும் பூதம் நிற்றற்கிடமாகிய சதுக்கம், சதுக்கம் - நாற்சந்தி, "தவமறைந் தொழுகும் பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்" (ரு, கஉஅ - ௩ச) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க பூ - பொலிவு

௩0 மன்றம் - ஊர்க்கு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி, "மன்றமும் பொதியிலும்" (முருகு உஉகூ)

(பி - ம்.) உ0 'களைஇயபாவை தானொதுங்கிய' உச 'மாதவனமாற கிட்ட' உஅ. 'வந்துபுகுந்து' உகூ 'பூதச் சதுக்கமும் பூமரச் சோலையும்'

தோந்தனன் றிரிவோ னோந்திள வனமுலை
மாநதா பசிநோய் மாற்றக கண்டாங
கின்றுநின் கையி னேந்திய பாததிரம
ஒன்றே யாயினு முண்போா பலரால
ஆனைத தீநோ யருமபசி களைய
வான வாழ்ககைய ரருளினா கொலலெனப
பழமைக கட்டுரை பலபா ராட்டவும
விழையா வுளளமொ டவன்பா னீஙகி
உதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
நரைமூ தாட்டி யொருததியைக் காட்டித
தண்ணறல வண்ணந் திரிநதுவே றாகி
வெண்மண லாகிய கூநதல காணாய்
பிறைநுதல் வண்ணங் காணா யோநீ
நரைமயிற றிரைதோற றகையின் றாயது
விறலவிற் புருவ மிவையுங காணாய
இறவி னுணஙகல போனறுவே றாயின
கழுநீாக கண்காண் வழுநீா சுமந்தன
குமிழ்மூக் கிவைகா ணுமிழ்சீ யொழுககுவ
நிரைமுத் தனைய நகையுங காணாய்

---

௩௧ திரியோன - காஞசனன
௩௨ கணடு - காஞசனன் கணடு
மேலவருவன காஞசனன கூறறு
௩௫ நோய - பஸமகவியாதி ௩௬ வானவாழககையா - தேவா
௩௫ - ௬ களைய அருளினாகோல
௩௭ பலபாராட்ட - பலவறறைககூறிப பாராட்ட.
௩௮ அவன - காஞசனன
௪0 நரைமூதாட்டி - நரையையும முதுமையையு முடையவள
௪௧ 'தணணறல வணணம' எனபது முதலியன மணிமேகலை கூறறு
அறல - கருமணல்
௪௪ நரைமம - வெணமை
௪௬ இறவின உணஙகல் - இறால்மீனின வற்றல்
௪௯. நகை - பல்

(பி-ம்.) ௪௧ 'தண்ணல வண்ணந்திரிந்து வேறாகிய' ௪௨. 'கூந்தலுங காணாய' ௪௪ 'நறைமயிற்றினா தோறறேறகையின' ௪௮ 'ஒழுகுவ', 'ஒழுகுவன' ௪௯. 'பல்லுஙகாணாய'

சுரைவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே றாயின
இலவிதழ்ச் செவ்வாய் காணா யோநீ
புலவுப் புண்போற் புலால்புறத் திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகாண்
உள்ளூன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
இறும்பூது சான்ற முலையுங் காணாய்
வெறும்பை போல வீழ்ந்துவே றாயின
தாழ்ந்தொசிந் தெங்கின மடல்போற் றிரங்கி
வீழ்ந்தன இளவேய்த் தோளுங் காணாய்
நரம்பொடு விடுதோ லுகிர்த்தொடர் கழன்று
திரங்கிய விரல்க ளிவையுங் காணாய்
வாழைத் தண்டே போன்ற குறங்கிணை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல் காணாய்
ஆவக் கணைக்கால் காணா யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங் காட்டுவ
தளிரடி வண்ணங் காணா யோநீ
முளிமுதிர் தெங்கி னுதிர்கா யுணங்கல்
பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனென

---

௫0 சுரைப்பழத்தின் விதை பல்லுக்கு உவமையாதலை, "சுரைவித்துப் போலும் பல்" (நாலடி. ௪௧௫) என்பதனாலுமுணர்க.

௫உ புலவு - புலால்நாற்றம்.

௫௩ வள்ளைத்தாள் - வள்ளைத்தண்டு. வடிகாது - வடிந்தகாது.

௫௫ இறும்பூது - அதிசயம், "இறும்பூது போலுமஃ தறிந்தருணீ யென" (சிலப். பதி ௯)

௫எ திரங்கி - திரைந்து.

௫௯ உகிர்த்தொடர் - நகத்தின் தொடர்ச்சி.

௬௧ குறங்கு - துடை, இணை - இரண்டு. ௬௩ ஆவம் - அம்புக்கூடு.

௬௬ முளிமுதிர்தெங்கு - உலர்ந்த முதிர்ந்த தென்னை.

௬எ. "புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது" (௪ ௧௧௪) என்றார் முன்னும்.

௬௯ தெரியாய் - தெரிந்துகொள்வாய்.

(பி-ம்.) ௫௩. 'வடிந்தகாது' ௫௫ 'சான்றனமுலையிவை காணாய்' ௫அ 'தோளிவைகாணாய்' ௫௯. 'உகிரொடு கழன்று' ௬௩. 'காலிவையுங் காணாய்' ௬எ 'புலான் மறுத்தியாத்து'

விஞ்சை மகளாய் மெல்லிய லுரைத்தலும்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன் கொள்ளாள்
பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ னோக்கும்
மருங்கம் மூலங்கன மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்
பவளக் கடிகையிற் றவளவா ணகையும்
குவளைச் செங்கணுங் குறிப்பொடு வழாஅள்
ஈங்கிவன் காதல னாதலி னேந்திழை
ஈங்கொழிந் தனளென விகலெரி பொத்தி
மற்றவ ளிருந்த மன்றப் பொதியிலுட்
புற்றடங் கரவிற் புக்கொளித் தடங்கினன்

௭0 விஞ்சைமகளாய - காயசண்டிகையாய மெல்லியல - மணிமேகலை

மேலவருவந்த காஞ்சனன செயதி.

௭௨ பிறனென்றது உதயகுமரனை. இங்கே பிறனபின செல்லுமென்றதுபோல, "எண்ணிப்பந் நங்கை யிட்டா ளிந்திரன மகளுமாங்கே, வெண்ணெயகுன றெரியுற் றுறபோன மெலிந்துபின னிறகுமன்றே" (௩௫௬௭) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்திருத்தல் காண்க.

௭௪ மு. மணி. ௧௮ ௧௬௭

௭௫ பவளக்கடிகை - பவளத்துண்டம் என்றது உதட்டினை

௭௬ குறிப்பு - இங்கிதம்

௭௫ - ௬ இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "ஒத்தொளிர் பவளத்துள் ளொளி சிறந்த . . . உளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப்பிட்டு" (௧௮ ௭0 - ௭௬) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற்பாலது

௭௭ இவனென்றது உதயகுமரனை காதலன - ஆசைநாயகன

௭௮ ஈங்கு ஒழிந்தனள - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டாள், என னை ஐயவிரந்தாளென் றுமாம, ஈங்கு, தன்மையை யுணர்த்துதலை, "ஈங்க ளிப்பன" (மணி. ௧௪ ௪௮) எனபதிற் காண்க. இகல - மாறுபாடு

௭௯ மன்றப்பொதியில - மன்றமாகிய பொதியில, இருபெயரொட்டு இப்படியே, "மன்றப் பொதியிற், கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை" (௨௧ ௬ - ௭) என்று பின்னும்வரும்

௮0 இங்கே காஞ்சனனுக்குப் பாம்பை உவமை கூறியதற்கேற்ப, 'வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த, போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல", 'வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத், தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை

(பி - ம்.) ௭0. 'மெல்லியலுரைக்கத' ௭௨. 'பிறர்பின் செல்லினும் பிறர்போல' ௭௪ 'எடுத்துக்காட்டப' ௭௫ 'பவளக் கடிகையும்' ௭௮. 'ஆங்கொழிந்தனளென வகையெரி' ௭௯. 'பொதியிற்'

காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள் விஞ்சையன்
ஆங்கவ னுரைத்த வரசிளங் குமரனும்
களையா வேட்கை கையுதிர்க் கொள்ளான்
வளைசேர் செங்கை மணிமே கலையே
காயசண் டிகையாய்க் கடிஞை யேந்தி
மாய விஞ்சையின் மனமயக் குறுத்தனள்
அம்பல மருங்கி லயர்ந்தறி வுரைத்தவிவ்
வம்பலன் றன்னொடிவ் வைகிரு ளொழியாள்
இங்கிவள் செய்தி யிடையிருள் யாமத்து
வந்தறி குவனென மனங்கொண் டெழுந்து
வான்றோய் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக்
கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை
உயாவுத் துணையாக வயாவொடும் போகி
ஊர்துஞ் சியாமத் தொருதனி யெழுந்து
வேழம் வேட்டெழும் வெம்புலி போலக்
கோயில் கழிந்து வாயி னீங்கி
ஆயிழை யிருந்த வம்பல மணைந்து

விரிதர்சென, விருந்தோ னெழுந்து" (௯௮ - ௯, ௧0௪ - ௯) என இக்காதையிலேயே கூறுதல் காண்க.

௮௨ அவள் - மணிமேகலை. ௮௩ கையுதிர்க்கொள்ளான் - நீக்கான்; மேல்வருவன உதயகுமரன் உட்கோள்.

௮௬. மாயவிஞ்சையின் - மாயவித்தையினால்.

௮௭ அயர்ந்து - வருந்தி, மறந்தென்றுமாம். அறிவுரைத்த - பழமைக்கட்டுரை பல பாராட்டிய.

௮௮ வம்பலன் - அயலான். வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது.

௯௧ வான்றேர் - ஆகாயத்தில் உலவும் தென்றற்காற்றாகிய தேர்.

௯௨ மணி. ௧௮ : ௧0௫, ௨௫ : ௯0; "மைத்துழாய் நெடுங்கணார் மனத்தூடு காமனார், கைத்துலாங் கவாக்கணை யரும்பு வைத்தவே" (சூளா. குமார ௫).

௯௩. உயாவுத் துணையாக - வினவுந்துணையாக; கொண்டென்று ஒருசொல் வருவிக்க; தனியே சென்றானென்றபடி. வயா - வேட்கைமிகுதி; "வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்" (தொல். உரி. சூ. ௭௩).

௯௪ போயவன் நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்து வந்தான்.

(பி - ம்.) ௮௨ - ௩ 'உரைத்த வலர்தார் வேந்தனும், களையாவேட்கைபிற் கைவிதிற் கொள்ளா' ௮௮ 'வம்பலன்றன்னோட்டவை யிருளொளியான்' ௮௯ 'எங்கிவைசெய்தி' ௯௧ 'பாகன்மீன்' ௯௩ 'உயிர்த் துணையாக வயாப்பொடும்', 'உற்றுணையாக வயாவொடும்'

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல
ஆகந் தோய்ந்த சாந்தல ருறுத்த
ஊழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலும்
ஆங்குமுன் னிருந்த அலர்தார் விஞ்சையன்
ஈங்கிவன் வந்தனன் இவள்பா லென்றே
வெஞ்சின அரவ நஞ்செயி றரும்பத்
தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை விரித்தென
இருந்தோ னெழுந்து பெரும்பின் சென்றவன்
சுரும்பறை மணித்தோள் துணிய வீசிக்
காயசண் டிகையைக் கைக்கொண் டந்தரம்
போகுவ லென்றே யவள்பால் புகுதலும்
நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக்
கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்

---

௯௮ தீ - விடம்

௯௯ போகுயர் புற்றளை - மிகவுயர்ந்த புற்றின் துவாரம்

௯௮ - ௯ மணி. ௨௦ அ0, ௧0௪ - ௫

௧௦௦ சாந்து - சந்தனம் அலருறுத்த - பலரறியச்செய்ய

௧௦௧ ஊழ் அடியிட்டு - முறையே அடிவைத்து, "ஊழடிமுட்டம்" (குறிஞ்சி. ௨௫௮) அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தின் உள்ளிடம்

௧௦௩ என்று - என்று கருதி

௧௦௪ நஞ்சு எயிறு அரும்ப - விடத்தைப் பல் வெளிப்படுத்த, விடத்தையுடைய பல்தோன்ற வென்றுமாம்

௧௦௫ பை - படம் ௧௦௪ - ௫ மணி. ௨௦ அ0, ௯௮ - ௯

௧௦௬ இருந்தோன் - காஞ்சனன்

௧௦௭ சுரும்பு அறை மணித் தோள் - மலையை யொத்த அழகிய தோள். சுரும்பு - மலை, அறை உவமவுருபு.

௧௦௯ போகுவல் - போவேன்

௧௦௨ - ௯ விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால் வந்தான் என்று எழுந்து சென்று வீசிப் போகுவலென்று புகுதலுமெனக்

௧௧௦ கந்து - தூண்.

௧௧௧ கடவுள் எழுதிய - மயனால் பண்ணப்பட்ட, "மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையின் நீங்கென" (மணி. ௨௧ ௧௩௨ - ௩) என்று பின்வருதல் காண்க

(பி - ம்.) ௯௯ 'போயபுற்' ௧௦௩ 'ஈங்குவந்தனன' ௧௦௭ 'தோள் வீச' ௧௧௦ 'கந்தனிடவயின' ௧௧௧. 'பாவயாகக்குரை'

அணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்துரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
வானம போவுழி வந்தது கேளாய்
அந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
விந்த மாலவரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினத்தள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடூஉம்
விந்தங் காக்கும விந்தா கடிகை
அம்மலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைம்மைமை கொள்ளேல் காஞ்சன விதுகேள்
ஊழ்வினை வந்திவ னுதய குமரனை
ஆருயி ருண்ட தாயினு மறியாய

மேலவருவன கந்திறபாவை காஞ்சனனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று

ககஉ அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே

ககச - ௫ தனபசி நீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவுழி அவளுக்கு வந்த துனபத்தைக்கேள்

ககசு. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவா அந்தரி - துர்க்கை

ககஎ விந்தமாலவரை - விந்தியமலை

ககசு - எ விந்திய மலையிலிருத்தல் பற்றித் துர்க்கைக்கு விந்தாஸனி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு, "விந்தா சனிகொண்கன்" (வங்கர் கோவை)

ககஅ - உ0 விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யெனபவள், யாரேனும் அம்மலைமேற்போனால் மிக்க கோபத்தை யுடையளாய்ச் சாயை யினால் அவர்களை இழுத்துத் தனவயிற்றிலிடுவள் பிரமதேவரிடம் வரம் பெற்ற ஸிம்ஹிகை யென்னுமரக்கி இலங்கைக்குச் சென்ற அநுமானை நிழலாலிழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணம், சுந்தர காண்டத்தால் தெரிகின்றது

ககச - உக காயசண்டிகை விந்தாகடிகையின் வயிற்றிலடங்கினள்

கஉஉ கைம்மைமை கொள்ளேல் - சிறுமையைக் கொள்ளாதே, சிறுமை யென்றது ஆராயாது செய்தலை இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையுடைய பழம்பிறப்பின் நாயகனென்பதனை ஞானத்தால் அறிந்த கந்திறபாவை அவன் இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக நினைந்து அவளைக் கொள்ளாதேயென்று கூறிற்றென்னலுமாம், கைம்மை - அமங்கலை

கஉங - ச. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில வெட்

(பி - ம்.) ககஉ. 'விஞ்சையா காஞ்ச' ககங. 'மற்றுருவெய்தினள' ககஎ 'மீமிசைச்செல்லா' ககஅ. 'சினத்தாள்' ககசு - உ0. 'சாகை யின .. தகைவையிற்றழூஉ, மந்தய'

௧௨௫ வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக் காஞ்சன
அவ்வினை நின்னையு மகலா தாங்குறும்
என்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுந்து
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென்

௨௦ — உதயகுமரனைக்காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

டியபாவம் உதயகுமரனை வெட்டுணச் செய்தது, அஃதுலும் ஆராயாது செய்தலின் நீ அறியாய் இவ்வரலாற்றை, மணி. ௨௧ - ஆம் காதை, ௪௭ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், ௨௩ - ஆம் காதை, ௮௨ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் உணர்க

௧௨௮ கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்

௧௨௯ விலங்கு - குறுக்காக

௧ - ௧௨௯ கோட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டு மனங்கொண்டு எழுந்து சென்று ஏறலும், கணவன், கையற்றெய்தி வந்து இழிந்து தோந்து திரிவோனுயக் கண்டு பலபாராட்டவும் நீங்கிச்சென்று காட்டி மெல்லியல் உரைத்தலும், விஞ்சையன் புக்கு ஒளித்து அடங்கினன் அரசிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுந்து போகி எழுந்து கழிந்து நீங்கி அணைந்து புகுதலும், விஞ்சையன், எழுந்து சென்று எய்திப் புகுதலும், பாவை உரைக்கும் அங்ஙனம் உரைப்பத் கூறலும் விஞ்சையன் எழுந்து படர்ந்து போயினனென்ன வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்) ௧௨௯ 'விளங்குவிண்'

இருபத்தொன்றாவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை

[இருபத்தோன்றாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்தது கண்டு உறுதுயரெய்த, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்ற பாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

---

௧ கடவுள் எழுதிய - தெய்வத்திகளையொத்த பாவையை மயன்பண்ணினன, "கடவுட் பாவை" (எ) என்பா பினனும்

௨ குடவயின் - மேற்றிசை யிடத்தே

(பி - ம்.) ௨. 'அமைந்த நெடுநிலை'

முதியாள் கோட்டத் தகவயிற் கிடந்த
மதுமலர்க் குழலி மயங்கினள் எழுந்து
விஞ்சையன் செய்தியும் வென்வேல் வேந்தன்
மைந்தற் குற்றதும் மன்றப் பொதியிற்
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை
அங்கவற் குரைத்த அற்புதக் கிளவியும்
கேட்டன ளெழுந்து கெடுகவிவ் வுருவெனத்
தோட்டலர்க் குழலி யுள்வரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாள்
கட்டழ லீமத் தென்னுயிர் சுட்டேன்
உவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளம்
தவிர்விலே னாதலிற் றலைமகன் றோன்றி
மணிபல் லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்துப்

---

௫. முதியாள் கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்.

௧ - ௫. இவ்வடிகளால் சம்பாபதி கோயில், கந்திற்பாவைக்கு மேற்றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது.

௨. குழலி - மணிமேகலை.

௩. விஞ்சையன் - காஞ்சனன். வென் - வெற்றி. "வென்வே லாடவன்" (பு - வெ. ௫௯)

௪. மைந்தற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மன்றப்பொதியில் - மணி. ௨௦ : ௭௯.

௭. கந்திற்பாவை.

௮. அங்கவற்கு - காஞ்சனனுக்கு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

௯. இவ்வுருக் கெடுகவென்று.

௧௦. குழலி சுட்டு உள்வரிநீங்கி - மறைந்த வேடமொழிந்து, என்றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி.

இனி, உதயகுமரனைக்குறித்து மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும்.

௧௧. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, மணி. ௯ : ௪௯; இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவர்.

௧௨. கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு. ஈமம் - மயானம்.

௧௧ - ௨. இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின் செய்தி கூறினாள்.

௧௪. தலைமகள் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௧௫ - ௪. உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமரன்பால் மணிமேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, "புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்சம், இதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை" (௫ : ௮௯ - ௯௦), "அவன்பா லுள்ளம், நீங்காத தன்மை நினக்குமுண் டாகலின்" (௧௦ : ௪௪ - ௫) என முன்வந்திருத்தலாலுணர்க.

(பி - ம்.) ௩. 'வெள்வேல்' ௧௦. 'தோட்டக்குழலி', 'தோட்டலர்க் குழலி' ௧௧. 'விடமுணவு'

பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
என்பிறப் புணர்ந்த வென்முன் றோன்றி
உன்பிறப் பெல்லா மொழிவின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெகுளியின்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
அழுதன ளேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலும்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்கண்
அல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்லல்
நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉம்
மனக்கினி யாற்குநீ மகளா யதூஉம்

கசு. பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன்; பிணிப்பு - பற்று, "பிணிப்பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். கரு. க00).

கச-அ. தலைமகள் தோன்றி உய்த்துக் காட்டித் தோன்றி உரைத்தலின் எனக்.

உ0. சால்பு - அமைதி, இன்பமுமாம். மறம் - பாவம்.

கக-உ0. மணி. உக: கக௩. சிலப். ௩0: க௩அ-கூ.

உச. உருப்ப - கோபிக்க. விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

உ௩-ச. உருப்ப வெகுளியின் விளிந்தனையோ.

உரு. விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

உசு. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு. எழுதலும் - மணிமேகலை எழுதலும்.

மேல், மணிமேகலையை நோக்கிக் கந்திற்பாவை கூறுதலைச் சொல்லுவார்.

உஎ. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங்கண் - விளி.

உஅ. அல்லி - அகவிதழ். தாரோன் - உதயகுமரன்.

உகூ. மகன் - கணவனுக்கு, "நோதக் குண்டோ நும்மக னார்க்கு" (சிலப். கசு. கஎ) எனக் கணவனை மகனென்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௩0. மனக்கினியாற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மகளாயதூஉம் - மனைவியானதும்.

(பி-ம்.) கசு. 'பிணிப்புமாதவன்' உஉ. 'காதலன்' உசு 'தலைமகனுயத் தோன்றியதூஉம்'

பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவால்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம்
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளேல்
என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்
பொன்றிகழ் மேனிப் பூங்கொடி பொருந்திப்
பொய்யா நாவொடு பொதியிற் பொருந்திய
தெய்வ நீயோ திருவடி தொழுதேன்
விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிர்த் தீங்கிவன்
திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயது
நெஞ்சு நடுங்கி நெடுந்துயர் கூரயான்
விஞ்சையன் வாளி னிவன்விளிந் ததூஉம்
அறிதலு மறிதியோ வறிந்தனை யாயிற்
பெறுவே னல்லனின் பேரரு ளீங்கென

---

௩௨ நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பில் மட்டுமல்ல, காணுதல் - அறிதல்

௨௯ - ௩௨ தோன்றியதூஉம் ஆயதூஉம் கண்ட பிறவியேயல்ல பண்டும் பண்டும் பலபிறப்புளவாலென இயைக்க

௩௩ தாழ்தரு - தங்குகின்ற, அழுந்துகின்றவென்றுமாம்

௩௪ விழுமம் - துன்பம்

௩௫ சொல்லியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல், "அன்றந்தணர் சாற்றும்" (சிலப். ௧௦ ௧௩) எனபுழிப்போல

௩௬ பூங்கொடி - மணிமேகலை

மேல், மணிமேகலையின் வினாவும், கந்திற்பாவை கூறும் விடையும் கூறப்படும்

௩௯ விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்

௩௯ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௧ யான் நெடுந்துயர் கூர, கூர - மிக

௪௨ விளிந்ததூஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௩ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ, இஃது, "உணலு முணலேன் வாழலும் வாழேன்" (கலி. ௨௩) என்பனபோல நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்துப் பெறுவேன், என்றது, நீ கூறும் விடையைக்கேட்கும் விருப்பமுடையேனென்றவாறு என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி - ம்.) ௩௨ 'பிறவை யெல்லாங் காரிகை' ௩௭ 'பொதியிற் றோன்றிய' ௪௪. 'பெறுவேனல்லனின்', 'பெறுவனேன்'

ஐயரி நெடுங்க ணாயிழை கேளெனத்
தெய்வக கிளவியிற றெய்வங கூறும
காயங கரையெனும பேரியாற றடைகரை
மாயமின மாதவன வருபொரு ளுரைதது
மருளுடை மாககண மனமாசு கழூஉம
பிரம தருமனைப பேணினி ராகி
அடிசிற சிறப்பியா மடிகளுக காககுதல
விடியல வேலை வேண்டின மென்றலும
மாலை நீங்க மனமகிழ வெய்திக
காலை தோன்ற வேலையின வரூஉ

---

௪௫ ஆயிழை விளி ௪௬ தெய்வம - கந்திறபாவை

௪௭ அடைகரை - அடைகரையில

௪௮ மாதவன வருபொருள - புததன அவதரிததலை உலகததிற பாவஙகள அதிகரிககும காலநதோறும அபபாவஙகளைப போககி அருளறததை நிலைநிறுததி உயிரகளை நிருவாண மடைவிததற பொருட்டுப புததாவதார முணடெனபது பௌததநூறறுணிபு, 'ஈரெண ணூறறோ டீரெட டாணடிற, பேரறி வாளன றோனறும' (கஉ எஎ - அ), "மற விரு ளிரிய மனனுயி ரேமுற, அறவெயில விரிததாங களபபி லிருதது யொடு, புதத ஞாயிறு தோனறுங காறும" (உக க௬௫ - எ) 'புலவன முழுதும பொயயின றுணாநதோன, உலகுயக கோடற கொருவனறோன றும அநநா ளவனறங கேட்டோ ரலல தினனுப பிறவி யிழுக்குநரிலலை" (உ௫ ௪௫ - அ), "கரவரும பெருமைக கபிலையம பதியின அளபபரும பாரமிதை யளவினறு நிறைததுத, துளககமிலபுதத ஞாயிறு தோனறி" (உ௬ ௪௪ - ௬) என இநநூலுளளே பலவிடததும வருதல காணக

௪௯ மருளுடை மாககள - மயககததையுடைய மனிதா மனமாசு - காம வெகுளி மயககஙகள, 'வெஃகல வெகுளல பொலலாத காட்சி யென, றுளளந தனனி லுருபபன மூன்றும" (௯௦ எ௦ - எக) எனபதனு லுணாக கழூஉம - கழுவும

௫௧ அடிகளுககு அடிசிறசிறபபு ஆககுதலெனக

௫௨ விடியல வேலை - நாளவெயிறகாலம, வைகறைப பொழுதெனி னும பொருநதும

௫௧ - ௨ அடிகளுககு அடிசிற சிறபபு விடியல வேலையாககுதல வேணடினமென று மடையனை நோககிக கூறுதலும

௪௭ - ௫௨ அடைகரையில உரைததுக கழூஉம பிரமதருமனைப பேணி விடியலவேலையில ஆககுதலை வேணடினமெனறலுமெனக.

௫௩ மாலை - இரவு

௫௪ காலை - நாளவெயிற காலம வரூஉ - வநது

(பி - ம்.) ௪௮ 'ஆயமனமாதவன' ௫௧ 'அடிசிற் சிறபியாடுதலுக் காககுதல' ௫௩ 'மாலைநீஙகி'

நடைத்திறத் திழுக்கி நல்லடி தளர்ந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீலம் நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு
வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றாக
வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே
விராமலோ கந்தன் மெல்லிய லின்னே
டிராகுலன் றன்னை யிட்டக லாது
தலைவன் காக்குந் தம்பொரு ளாகிய

---

௫௫. நடைத்திறத்து இழுக்கி - நடைவகையால் வழுக்கி.

௫௬. மடைக்கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையன் - சமையற்காரன்.

௫௭. சீலம் - பஞ்சசீலம், தசசீலமுமாம். கொல்லாமை (அஹிம்ஸை), பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), கள்ளாமை (அஸ்தேயம்), காமமின்மை (பிரமசரியம்), இரவாமை (அஸங்கிரஹம்) என்னும் இவை **பஞ்சசீலம்**, இவைகளோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலின்மை, சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாட்டாடல் விரும்பாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும் சேர்த்து தசசீலமாம். பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைக்களத்தின்கண் கள்ளுண்ணாமையைச் சேர்த்துக் கூறுவாருமுளர். நீல. சமய. கொல்லாமை, திருடாமை, வியபசரியாமை, பொய்கூறாமை, கள்ளுண்ணாமை யென்னுமிவை **பஞ்சசீல**மென்றும், இவை இல்லறத்தார் எல்லோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவைகளோடு இரவில் ஆயமையில்லாது உணவைப்புசியாமை, சந்தனம் முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரையிற் பாயமேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சேர **அஷ்டாங்கசீல**மென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபரர்களுக்கே உரியனவென்றும், இவ்வெட்டோடு நாட்டியம் கானம் முதலியவற்றை விரும்பாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமை யென்னும் இவ்விரண்டும் சேர்த்து **தசசீல**மென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே உரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்தில் பிரமசரியம் கூறப்படுமென்றும் **தார்மிக சூத்திர**மென்னும் பௌத்தநூல் கூறும்.

௫௮. பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால் வந்த கோபம்.

௬௦. தப்பிய - வெட்டிய. ௬௧. மெல்லியல் - விளி.

௫௬ - ௬௨. இப்படியே, "மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை உடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை, நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே" (௨௩ : ௮௨ - ௫) என்று இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்பு வருதல் காண்க.

௬௩. தலைவன் - கடவுள். காக்கும் - காப்பான், தப்பானென்றபடி.

(பி-ம்.) ௫௭ 'நீங்காத தேசத்தோர்க்கு' ௬௧ 'விராகக்கந்தல்'

அவல வெவ்வினை யென்போ ரறியார
அறஞசெய் காத லன்பினி னாயினும
மறஞசெய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
தாங்கவ வினைவந தணுகுங காலைத
தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருஙகின
மீண்டுவரு பிறபபின மீளினு மீளும
ஆங்கவ் வினைகா ணாயிழை கணவனை
ஈங்கு வநதிவ விடாசெய் தொழிநத
தின்றுங கேளா யொளிஙகொடி நலலாய
மன்னவன மகற்கு வருநதுதுய ரெய்தி
மாதவ ருணாததிய வாயமொழி கேட்டுக்
காவல னின்னையுங காவலசெய தாஙகிடும
ஈடுசிறை நீககி யிராசமா தேவி
கூட வைககுங கொட்பின ளாகி
மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

---

௬௩ - ௪. வினையைத தலைவன காககுமெனபோா அறியாரென இயைகக. செயதவன் நுகாநதாலனறி வினை தொலையாதெனறவாறு

௬௬ மறம செயதுளதெனின - பாவம செயயபபட்டிருப்பின வல வினை சுடடு ௬௮ தீங்கு - துனபம.

௭௰ அவவினை - மடையனை வெட்டியபாவம. கணவனை - உதய குமரனை

௭௰ - ௭௧ அவவினை ஈஙகுவநது உன கணவனை இவவிடா செய தொழிநததெனக

இனி, மணிமேகலைககுப பின வருவனவற்றைக காதிறபாவைத தெய வம் கூறுதல் கூறப்படும

௭௩ மகற்கு வருநது - உதயகுமரன இறநததற்காக வருநதும்

௭௪ உணாததியவன் ஒருவனாயினும உரைக்க வநதோா பலராத லின, 'மாதவருணாததிய' எனறா. வாய - உணமை

௭௫ காவல செயதாஙகிடும - சிறையில் வைப்பான

௭௬ இராசமாதேவி - பட்டததுததேவி

௭௭ கொட்பு - கொளகை. ௭௮. மாதவன - அறவணவடிகள்

(பி - ம்.) ௬௫ 'அறஞ்செயத காதலனனபின' ௬௭ 'ஆஙகவெவ வினை வநதெனநுஙகாத' ௭௩. 'வருதுயரெயதி' ௭௪ 'மாதவருரைதத', 'மாதவருணாதத' ௭௫. 'காதலிநினனையுங காவல்செய் தீஙகிடும்'

தீது கூறவவ டன்னொடுஞ் சேர்ந்து
மாதவ னுரைத்த வாய்மொழி கேட்டுக்
காதலி நின்னையுங் காவ னீக்குவள்
அரசாள் செல்வத் தாபுத் திரன்பாற்
புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை
போனா லவனொடும் பொருளுரை பொருந்தி
மாநீர் வங்கத் தவனொடு மெழுந்து
மாயமில் செய்தி மணிபல் லவமெனும்
தீவகத் தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்
றீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்
சாவக மன்னன் றன்னா டடைந்தபின்

---

௭௯ தீது - மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தல்

௮௦ வாய்மொழி - உண்மைமொழி, சிலப். ௧௦ ௧௯௨

௭௬ - ௮௧ இராசமாதேவி நீக்கி வைக்குங்கொட்பினளாகிக்கேட்டு நின்னைக் காவல் நீக்குவளெனக்

௮௨. ஆபுத்திரனென்றது புண்ணியராசனை, இது, "நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன். பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணியராசன்" (௨௪ ௧௬௯ - ௭௦) என்று தருமசாவகன் மணிமேகலைக்குக் கூறியவாற்றா லுணரப்படும், புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனென்றே இந்நூலிற் பெரும்பாலும் வழங்குவர்

௮௩. புரையோர் - சங்கத்தார், புரை - உயர்ச்சி. போகலும் போகுவை - போதலையுஞ் செய்வை

௮௪ பொருளுரை - தருமபதம், "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" (மணி. ௨௨ ௬௧) என்றது, நாகபுரத்தின் பக்கத்ததாகிய சோலையிலுள்ள தருமசாவகன் ஆபுத்திரனுக்குக் கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து நின்றது பொருந்தி - கேட்டு அம்மொழிகளாவன, "அறனு மறனு மனித்தமு, நித்தத், திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலும், சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும், ஆரிய னமைதியும்" (௨௫ ௩ - ௬) என்பனவைகள்

௮௫ - ௭ மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியே போந்து மணிபல்லவத்தை யடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன் கப்பல்வழியே வந்து அத்தீவத்தை அடைந்தானென்றும், இந்நூல், ௨௫ ௨௯ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், ௧௨௪ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் விளங்குதலால், 'வங்கத்தவ னொடு மெழுந்து' என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தை யடைவோனாகிய ஆபுத்திரனிடத்தினின்று நீங்கி ஆகாயவழியே யெழுந்தென்ப பொருள்கொண்டு எழுந்து சேறலுமுண்டென வியைக்க வங்கத்தவனொடு மென்பது ஐந்தாவதன் மயக்கம்.

௮௯ சாவகமன்னன் - சாவக நாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்

(பி - ம்.) ௮௩. 'போகக்கலும் போக்கும்' 'போகினும் போகுவை' ௮௫ 'அவனொடுமேறி'

ஆங்கத் தீவ மவிட் டருந்தவன் வடிவாய்ப்
பூங்கொடி வஞ்சி மாநகர் புகுந்தவை
ஆங்கந் நகரத் தறிபொருள் வினவும்
ஓங்கிய கேள்வி யுயர்ந்தோர் பலரால்
இறைவ னெங்கோ னெவ்வுயி ரனைத்தும்
முறைமையிற் படைத்த முதல்வனென் போர்களும்
தன்னுரு வில்லோன் பிறவுருப் படைப்போன்
அன்னோ னிறைவ னாகுமென் போர்களும்
துன்ப நோன்பித் தொடர்ப்பா டறுத்தாங்
கின்ப வுலகுச்சி யிருத்துமென் போர்களும்
பூத விகாரப் புணர்ப்பென் போர்களும்
பலவேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லாம்
மலவியங் கோதை கேட்குறு மந்நாள்
இறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவார்
அறனோ டென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப்
பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினள் நகுதி

---

௯௦ தீவம் - மணிபல்லவம்

௯௧ வஞ்சிமாநகர் - சேரர்களுடைய இராசதானி, மலைநாட்டிலுள்ளது

௯௪-௫ படைத்த முதல்வனே இறைவன் எங்கோன் என்போர்களுமெனக். இவர்கள் பிரஹ்மவாதிகள், "பேருலகெல்லாம் பிரமவாதி யோர், தேவனிட்ட முட்டை யென்றனன்" (உ௭ ௯௬-௭) என்று வருதல் காண்க இவர்களை ஹிரணிய கருப்பவாதிகளென்றும் கூறுவர்

௯௬-௭ என்போர்கள் - அத்துவைத வாதிகள்

௯௮ நோன்பு - தவங்கள் தொடர்ப்பாடு - இந்தப் பந்தங்கள்

௯௮-௯ நோன்பு அறுத்து இருத்துமென்போர்கள் - காமப்ரஹ்ம வாதிகள்

௧௦௦ புணர்ப்பென்போர்கள் - பூதவாதிகள்

௯௪-௧௦௦ இவ்வடிகளிற்கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன்னும் பலவும் இந்நூல் உ௭-ஆம் காதையால் விளங்க வுணரப்படும்

௧௦௧ படிற்றுரை - பொய்ம்மொழி

௧௦௪. அறனொடு என்னை - தருமத்தால் வரும் பயன்யாது? அறைந்தோன் - பூதவாதி

௧௦௫ அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி

௧௦௬ எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்து சிரிப்பாய்.

(பி-ம்.) ௯௬ 'தானுருவில்லோன்' ௯௮. 'நோன்பிற்றொடர்ப்பாடு' ௧௦௩ 'இல்லைபிறவிருந்தோர் பிறவார்'

எள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங்
கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துவை
ஆங்குநின் றெழுந்த வருந்தெய்வ மயக்கக்
காமபன் தோளி கனாமயக் குற்றனை
என்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லாய்
அன்றென் றவன்முன் னயர்ந்தொழி வாயிலை
தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
வழுவறு மரனு மண்ணுங் கல்லும்
எழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
அறியா யாயி னாங்கது கேளாய்
முடித்த வருஞ்சிறப் பின்மூ தூர்யாங் கணும்
கொடித்தேர் வீதியுந் தேவர் கோட்டமும்
முதுமர விடங்களு முதுநீர்த் துறைகளும்
பொதியிலு மன்றமும் பொருந்துபு நாடிக்
காப்புடை மாநகர்க் காவலுங் கண்ணி
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோர் வலித்து
மண்ணினுங் கல்லினு மரத்தினுஞ் சுவரினும்
கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநர் வகுக்க
ஆங்கத் தெய்வத மவ்விடம் நீங்கா

கoச - எ அன்றந்தோன் றனனை இவ்வுரைகேட்டு எள்ளினை நகுதி போலும்

ககஉ அயர்ந்தொழி வாயிலை - மறந்தொழியாய்

ககங மணி. உக ககூ - உo

ககச வாயே - உண்மையே ககரு - சு மணி. உக கஉரு - சு

ககஎ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ

கஉo தேவர் கோட்டம் - தேவர் கோயில்.

கஉக முதுமரம் - பழையமரம்

கஉங. காவலுங்கண்ணி - காவலையுங் கருதி

கஉச யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக வலித்து - எண்ணி

கஉசு தெய்வதங்காட்டுநர் - தெய்வதத்தை நிறுத்துவோர்

(பி - ம்.) கoஎ 'போலுமெனனுரை கேட்டிங்கு' கoஅ 'பிறப் புரைக்குவை' ககo 'காமபிணைத்தோளி' ககஉ 'அன்றவன்றனமுன்' ககங 'சென்றோ' ககச 'மடக்கொடி மடவாய்' ககசு 'வரும்பிறப் பின' கஉச 'அறிந்தோரியற்றி' கஉசு 'கண்ணியவுருவங் காட்டுநர் வகுத்த'

ஊன்கணி ஞாகட் குற்றதை யுரைக்கும்
என்றிறங கேட்டியோ விளஙகொடி நலலாய்
மன்பெருந தெயவ கணஙகளி னுள்ளோன
துவதிக னெனபேண் ருன்றுமுதிா கநதின்
மயனெனக கொபபா வகுதத பாவையின்
நீஙகேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாநத ரறிவது வானவ ரறியார்
ஓவியச சேனனென் னுறுதுணை தோழன
ஆவதை யிநநகாக காருரைத் தனரோ
அவனுடன் யான்சென ருடிட மெலலாம
உடனுறைந் தாாபோ லொழியா தெழுதிப
பூவும புகையும் பொருநதுப புணாநது
நாநனி வருநதவென னலமபா ராட்டலின
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெலலாம
துணிவுட னுரைததே னெனசொற் றேறெனத
தேறே னலலேன றெய்வக கிளவிகள்
ஈறுகடை போக வெனககரு ளென்றலும

க௨அ ஊனகணிஞாகடகு - மானிடாகளுககு, சீவக. ருச
மேலவருவன, மணிமேகலைககுத தனது வரலாறறைக கநதிறபாவை கூறுங கூறறு

க௩க துவதிகனெனபேன - துமதிகனெனறு பெயா கூறப்படுவேன் தொனறு முதிாகநது - பழமை முதிாநத தூண

க௩௨. மயன - தெயவததசசன, அசுரதசசனெனறுங கூறுவா கநதிறபாவை இருததறகிடமாகிய சககரவாளக கோட்டமும மயனாற செயயபபட்டதெனறு இநநூல, சு க௯௨ - ஆம அடி முதலியவறறால தெரிகினறது க௩௫ ஓவியசசேனன - சிததிரசேனன

க௩எ அவனுடன - சிததிரசேனனுடன. ஆடிடம - விளையாடுமிடம
க௪௨ தேறெனன - தெளிவாயெனறு கநதிறபாவை சொலல.

மேலவருவன மணிமேகலை கூறறு

க௪௩ தெயவககிளவிகளைத தேறேனல்லேன, தெளிவேனெனற படி.

க௪௪. ஈறு கடைபோக - மரணம இறுதியாக "கடைபோகச செலவ முயதநதாா" (நாலடி. ககக) எனறலும - என்று மணிமேகலை சொலல லும

மேல வருவன கநதிற்பாவை கூற்று.

(பி - ம்.) க௩௨ 'பாவையை' க௩௫ 'ஓவிய சேனன்' க௩க 'பொருநதுவகொணாநது' க௪0. 'நாநலம் வருநதவென்னலம்' க௪க 'மணிமேகலைககு வரு' க௪௪. 'ஈறுயிா கடைகொளளனக குறையெனற லும'

துவதிகனுரைககுஞ சொல்லுஞ சொலலுவேன
ஒருவது கேளாய் மடகொடி நலலாய
மனனுயிர் நீஙக மழைவளங கரந்து
பொனனெயிற் காஞசி நகாகவி னழிய
ஆஙகது கேடடே யாருயிா மருநதாய
ஈஙகிம முதியா ளிடவயின வைதத
தெய்வப பாததிரஞ செவவிதின் வாஙகித
தையனிற பயநதோா தமமொடு போகி
அறவணன் றனு மாஙகுள ளுதலிற
செறிதொடி காஞசி மாநகா சோருவை
அறவண னருளா லாயதொடி யவவூாப
பிறவண மொழிநதினை பெறறியை யாகி
வறனோ டுலகின மழைவளங தருஉம்
அறனோ டேநதி யாருயி ரோமபுவை
ஆய்தொடிக கவவூ ரறனொடு தோன்றும
ஏது நிகழசசி யாவும பலவுள
பிறவற முரைததோா பெறறிமை யெல்லாம
அறவணன றனககுநீ யுரைதத வநநாள
தவமுந தருமமுஞ சாாபிற றோறறமும

கசரு உரைககும முறறு சொலலலுஞ சொலலுவேன - யான சொலலுதலையுஞ செயவேன

கசஎ மணி. கக அ௬, உ௫ க0உ நீஙகக கரநது - நீஙகுமபடி மறைநது

கசஎ - அ மணி. உஅ க௫௬ - எ க௫0 முதியாள - சமபாபதி

க௫உ நிறபயநதோா - மாதவியும சுதமதியும

க௫௩ ஆஙகு - காஞசிநகரில க௫ச செறிதொடி விளி.

க௫௩ - ச ஆஙகு உளளுதலிற சோருவை.

கசக - ௫ச அதுகேட்டு வாஙகிக காஞசிமாநகா சோருவை யெனக

க௫௬ பிறவணமொழிநது - வேறறுமதப் பற்றொழிநது.

க௫எ வறன ஓடு உலகில - வறட்காலம் பரநத உலகததில

க௫அ அறனோடு - அமுதசுரபி க௫எ - அ மணி. க௫ ௫௩ - ச

கசுக பிறவற முரைத்தோா - வஞசி நகரததில மற்றைச சமயததரு மஙகளைச சொனனோருடைய

கசுரு சாாபு - துவாதசநிதானம. அவை, "பேதைமை செயகை யுணாவே யருவுரு, வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை, பறறே பவமே

(பி - ம்.) க௫௫. 'அருளவாய் கொடி' க௫எ. 'மறனோடுலகின' கசு0. 'ஏதுககு நிகழசசி'

பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
மறவிரு ளிரிய மன்னுயிர் ஏமுற
அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்
செத்தும் பிறந்துஞ் செம்பொருள் காவா
இத்தலை நீங்கேன் இளங்கொடி யானும்
தாயரு நீயுந் தவறின் றாக
வாய்வ தாகநின் மனப்பாட் டறமென
ஆங்கவ னுரைத்தலு மவன்மொழி பிழையாய்
பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்தபின்
கச்சி முற்றத்து நின்னுயிர் கடைகொள
உத்தர மகதத் துறுபிறப் பெல்லாம்
மாண்பிறப் பாகி யருளற மொழியாய்

தோற்றம் வினைப்பயன், விறப்பென வகுத்த வியல்பீ ராறும்" (மணி. உச: க0௫-அ, ௬0 ச௫-அ) என்பன.

கசச பவம் - கருமங்களின் கூட்டம், "பவமென்ப படுவது கரும வீட்டம்" (௬0 சு௩) என வருதல் காண்க.

கசரு மறவிருள் - பாவமாகிய இருட்டு. ஏமுற - நிருவாணமாகிய இன்பத்தை அடையும்படி. ஏமம் - இன்பம்.

கசசு இருத்தி - அணிமாதியாகிய சித்திகளெட்டும். "எத்திறத் தாகத்து மிருத்தியுஞ் செய்தும்" (உ௩ சுக) என்று பின்னும் வருதல் காண்க, சித்தி எண்வகைப்பட்டதென்று கூறுதலுமுண்டு, "எண்பத் தொன் பதுசிற்றி யியல்பிற் றுளவென்று, பண்பொருத் துணர்பொருளைப் பாற்றிப் பகர்ந்தனையே" என்பது வீர யாப்பு. கக, உதாரணம்

கசஎ தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்

கசஅ செம்பொருள் - தருமம், மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாம் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், இப்பெயர்பெற்றது, "செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" (குறள், கூக) காவா - காத்து

கசகூ இத்தலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை கருக அறம் வாய்வதாக

கரு௨ அவன் - அறவணன் பிழையாய் - தப்பாயாய்

கசச - கரு௨ அவன் உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாய்வதாகவென உரைத்தலும் கரு௩ நல்லறம் - காருணியம்

கரு௪ கச்சிமுற்றம் - காஞ்சி நகரிடம், "வஞ்சிமுற்றம்" (சிலப். உ௫ கூ, ௬ச) கடை - முடிவு

கரு௫ உத்தரமகதம் - வடமகதநாடு

கரு௬ ஒழியாய் - நீங்காயாய்

(பி - ம்.) கசச 'வேமறு மார்க்கமும்' கசஅ 'செம்பொருளிக வாய' கசகூ 'இத்திற நீங்கேன்' கரு௩ 'வாங்கிய நல்லறம் பலவுஞ்' கரு௫ 'புத்தமல்லகத் துனபிறப'

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன் றனக்குத்
தலைச்சா வகியாய்ச் சார்பறுத் துய்தி
இன்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன் மடந்தை
ஊங்கண் ஓங்கிய உரவோன் றன்னை
வாங்குதிரை யெடுத்த மணிமே கலாதெய்வம்
சாது சக்கரற் காரமு தீத்தோய்
ஈது நின்பிறப் பென்பது தெளிந்தே
உவவன மருங்கி னப்பாற் றேனறி
மணிபல் லவத்திடைக் கொணர்ந்தது கேளெனத்
துவதிக னுரைத்தலுந் துயர்க்கட னீங்கி
அவதி யறிந்த அணியிழை நல்லாள்
வலையொழி மஞ்ஞையின் மனமயக் கொழிதலும்
உலகுதுயி லெழுப்பினன் மலர்கதி ரோனென.

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிற்று

க௩௯ தலைச்சாவகனாய் - முதல்மாணாக்கனாய், சாவகன் = ச்ராவகன் - கேட்பவன், "தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி" (௨௫ ௨) என்பதனானும் அறிக. சார்பு - பன்னிருநிதானம், மணி. ௩0 ௪௫ - ௮ உய்தி - பிழைப்பாய்

க௪க ஊங்கண் - முற்பிறப்பில். உன் குலத்தில் முற்காலத்தே பிறந்து உயர்ச்சியுற்றிருந்த அறிவுடையோனாகிய ஒருவனை. ஊங்கண் - முன்பு "பாங்கெய்தி யெறிந்த கின்னா ஊங்கணோர் நினைப்பின்" (புறநா. ௩௯) 'போர்ச்செறுக் கணைக்குநர் ஊங்கணோர் மருங்கிற், கடற்கடம் பெறிந்த காவலன்" (சிலப். உ௮ க௩௪-௫)

க௪உ திரை எடுத்த - அழுந்தி இறவாவண்ணம் கடலினின்றும் எடுத்த. எடுத்த கதையை, சிலப்பதிகாரம், கரு உ௮ -ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க

க௪௩ சாதுசக்கரற்கு - சாதுசக்கரனென்னும் முனிவனுக்கு

க௪௪ ஈது - இத்தன்மையையுடையது

க௪௮ அவதி - எல்லை க௫0 மலர்கதிரோன் வினைத்தொகை

க - க௫0 குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி அழுதேங்கி அயாவுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும், பூங்கொடி பொருந்தி, 'நின்பொருள் பெறுவேன்' என, தெய்வங் கூறும், அங்ஙனங்கூறுந் தெய்வம், 'என்சொற்றேறு' என, மணிமேகலை, 'எனக்கு அருள்' என்றலும் துவதிகனுரைக்கும், அங்ஙனமுரைக்குந் துவதிகன் உரைத்தலும், நல்லாள் நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன் துயிலெழுப்பினன் என வினைமுடிவு செய்க

(பி-ம்.) க௩௮. 'அறமொழியும் பெரியோன்' க௩௯ 'சார்வறுத் துய்தி'

இருபத்திரண்டாவது

சிறைசெய்காதை

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான் உதயகுமரனென்பது மாதவாவாயக்கேட்ட மன்னவன் மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதியாற காவல்கொண்ட பாட்டு]

கடவுண மணடிலங காரிருள சீபப
நெடுநிலைக கநதி னின்ற பாவையொடு
முதியோள கோட்டம வழிபடல புரிநதோா
உதய குமரற குறறதை யுரைப்பச
சாதுயா கேட்டுச சககர வாளதது
மாதவ ரெலலா மணிமே கலைதனை
இளஙகொடி யறிவது முணடோ விதுவெனத
துளஙகா தாஙகவ ளுறறதை யுரைததலும
ஆஙகவ டன்னை யாருயிா நீஙகிய
வேநதன் சிறுவனொடு வேறிடத தொளித்து
மாபெருங கோயில வாயிலுக கிசைததுக
கோயின மனனனைக குறுகினா சென்றீங
குயாநதோங குசசி யுவாமதி போல

க கடவுணமணடிலம - சூரியன. ந. முதியோள - சமபாபதி

உ - ச பாவையொடு கோட்டததை வழிபடல புரிநதோா உறறதை முனிவாககு உரைபப

ரு சாதுயா - உதயகுமரனிறநத துனபம, மணி. கூ. சுரு

சு. மணிமேகலையை நோககி

எ இளஙகொடி - மணிமேகலை, விளி இது - உதயகுமரனிறநதது என - என்று முனிவா கேட்ப

சு - எ மாதவரெலலாம மணிமேகலையை நோககி இதனை நீ அறிவது முணடோவென

அ. துளஙகாது - நடுஙகாது

இனி, சககரவாளக கோட்டததுளள முனிவா அரசனையடைநது உதயகுமரன காஞசனனால இறநதது மொழிதல கூறபபடும

கக வாயில - வாயில காபபோா கஉ சிலப். உ0 சஎ

கந உவாமதி - பூரணசநதிரன, புறநா ந 1.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணகம் நிழற்செய
வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிக்கத்
தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி
நினக்கென வரைந்த வாண்டுக ளெல்லாம்
மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
இன்றே யல்ல விப்பதி மருங்கிற்
கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகியும்
நற்றவப் பெண்டிர் பின்னுளம் போக்கியும்
தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோர்
பாராள் வேந்தே பண்டும் பலரால்
மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
தன்முன் றோன்றல் றகாதொளி நீயெனக்
கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவன்
இந்நகர் காப்போர் யாரென நினைஇ

கச செய — வியங்கோள்.

கரு திகிரி தீதின்று உருள்க, தீது — இடையூறு.

கஎ மதுரைக் எஅஉ. வரைந்த — எல்லையிட்ட.

கஅ இனிது — பன்மையொருமை மயக்கம்.

காமமிகுதியால் கொலையுண்ட உதயகுமரன் பொருட்டு வருந்தா வண்ணம், முற்காலத்து அந்நகரத்திற் காமமிகுதியால் தீங்கிழைத்துக் கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அமருணிவர்களுள் ஒருவர் அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்.

உ0 கன்றிய — அடிபட்ட, "காமமே கன்றி நின்ற" (சீவக. உக0) அயர்ந்து — செய்து. காமக்கள்ளாட்டு: மணி. கஅ : அஅ, உரு : கக.

உஉ நற்றவப் பெண்டிர் — நல்ல தவஞ்செய்யும் மகளிர், நற்றவம் — வீடு பெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம், "நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ் செய்வார்க்கு மஃதிடம்" (சீவக. எஎ)

உச. பண்டும் — உம்மை எதிரது தழீஇய எச்சப்பொருளது.

உரு மன்மருங்கறுத்த — இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின, 'சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி" (முருகு. உஎரு) மழுவாணெடியோன் — பரசுராமன், மதுரைக். சுரு, பு. அகநா. உஉ0 : ரு.

உஎ கன்னி — துர்க்கை, சம்பாபதியுமாம். காந்தமன்னவன் — காந்தனென்னும் பெயரையுடைய அரசன்.

உஅ இந்நகரென்றது, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை. நினைஇ — நினைந்து.

(பி-ம்) உசு. 'தகாதொழி'

நாவலந் தண்பொழி னண்ணார் நடுக்குறக்
காவற் கணிகை தனக்காங் காதலன்
இகழ்ந்தோ ராயினு மெஞ்சுத லிலோன்
ககந்த னாமெனக் காதலிற் கூஉய்
அரசா ளுரிமை நின்பா லின்மையிற்
பரசு ராமனின் பால்வந் தணுகான்
அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
துயர்நீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவும்
ககந்தன் காத்தல் காகந்தி யென்றே
இயைந்த நாம மிப்பதிக் கிட்டீங்கு
உள்வரிக் கொண்டவ் வுரவோன் பெயர்நாட்
டெள்ளுநீர்க் காவிரி யாடினள் வரூஉம்
பார்ப்பனி மருதியைப் பாங்கோ ரின்மையின்

---

௨௧. சிலப். ௨௫ : ௧௭௩. நாவலந்தண்பொழில் - சம்புத்தீவில். நண்ணார் - பகைவர்.

௧௦. காவற்கணிகை - ஏழ்தரவிருந்த கூத்தி, இராசகுடைய வேசை யென்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர் (சிலப். ௫ : ௫௦), இவள் அரசன் காமக் கிழத்திபோலும். காதலன் - மகன்.

௧௧. எஞ்சுதல் - குறைதல்.

௨௧ - ௧௧. நண்ணார் இகழ்ந்தோராய நடுக்குறக்காயினும் எஞ்சு தலிலோன்.

௧௨. ககந்தனாமென - ககந்தன் காத்தற்குரியனாவானென்று நினைந்து. கூஉய் - அழைத்து.

௧௦ - ௧௨. காதலனும் எஞ்சுதலிலோனுமாகிய ககந்தனென்க. மேல்வருவது, ககந்தனை நோக்கி அரசன் கூறும் கூற்று.

௧௩. ககந்தன் கணிகைமகனாதலின், அவன்பால் அரசவுரிமை இலதாயிற்று.

௧௫. அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்.

௧௫ - ௭. இம்மன்னவன் அகத்திய முனிவர்பாற் பத்திமையுடையனாதலை, "கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட, அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது, கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை" (மணி. பதி. ௧௦ - ௧௨) என்பதனாலுணர்க.

௧௭. ககந்தன் ஆண்மையின் காத்தல் வியங்கோள் 'என்று கூறி' என வருவிக்க.

௧௯. உள்வரிக்கொண்டு - வேற்றுருவங்கொண்டு. நாள் - நாளில். இனிக் கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிர்பாற் சென்றணுகிய தீங்குற்றோன் கதை.

(பி - ம்.) ௧௧ 'இகழ்ந்தோ ராயினும்' ௧௭ 'ககந்தன் காத்தலின்'

யாப்புறை யென்றே யெண்ணின னாகிக்
காவிரி வாயிலிற் ககந்தன் சிறுவன்
நீவா வென்ன நேரிழை கலங்கி
மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தரூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகாஅர்
புக்கேன் பிறனுளம் புரிநூன் மார்பன்
முத்தீப் பேணு முறையெனக் கில்லென
மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள்
பூத சதுக்கம் புக்கனள் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தானிலேன்
கண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெளி தாயினேன்
வான்றரு கற்பின் மனையறம் பட்டேன்
யான்செய் குற்றம் யானறி கில்லேன்
பொய்யினை கொல்லோ பூத சதுக்கத்துத்
தெய்வ நீயெனச் சேயிழை யரற்றலும்
மாபெரும் பூதந் தோன்றி மடக்கொடி

---

௪௨ யாப்புறை - உறுதியுற்றவள்.

௪௩ காவிரி வாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைக்கழிகின்ற வாயிலில்; "காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து" (சிலப். ௧0 : ௩௩)

௪௪ என்ன - என்றுகூற. நேரிழை - மருதி. ௪௫ புறநா. ௨

௪௭ பிறனுளம்புக்கேனெனக் இக்கருத்தைத்தழுவி, "தீதிலா வடமீன்" (சிலப். ௧ : ௨௭) என்பதில், 'தீது' என்பதற்கு, 'பிறர்நெஞ்சு புகுதல்' என்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள் செய்திருத்தல் காண்க. புரிநூன் மார்பனென்றது, தன் கணவனாகிய அந்தணனை.

௪௮ மாதுயரெவ்வம் - மிக்க துன்பம்; மணி. ௧0 : ௬௨. புகாஅள் - புகாளாய்.

௫0 பூதசதுக்கம் - தவமறைந்தொழுகும் தன்மையிலாளர் முதலிய அறுவகையினரைப் பாசத்தாற்கட்டிப் புடைத்துணணும் பூதம் நிற்றலையுடைய சதுக்கம்; சதுக்கம் - நாற்சந்தி; பூதசதுக்கத்தின் வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரம், ௫ : ௧௨௮-ஆம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

௫௧. கொண்டோன் - கணவன். ௫௨. கரப்பு - ஒளித்தல்.

௫௩ வான்றருகற்பு - மழையைத்தரும் கற்பு. மனையறம் பட்டேன் - இல்லறத்திற்குத் துணையாக நிற்றலை ஒழிந்தேன்.

௫௪ யானறிகில்லேன் - யானறியேன்.

௫௫ பொய்யினைகொல்லோ - பொய்ம்மையை யுடையாயோ.

௫௫-௬ நீ இல்லையாயினையோ. ௫௭. பூதம் - சதுக்கப்பூதம்.

(பி - ம்.) ௪௨ 'எள்ளினனாகி' ௫௭. 'மாபெருந்தெய்வம்'

நீகே ளென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப்
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியு மில்லை
ஆங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை
ஓங்கிரு வானத்து மழைநின் மொழியது
பெட்டாங் கொழுகும் பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துன்னையென் கடுந்தொழிற் பாசம்
மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழூஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யில்லை

---

௫௯ - ௬௰ குறள், ௫௫.

௬௧ பொய்யில்புலவன் - திருவள்ளுவர். பொருளுரை - பொருளை யுடைய சொல், தருமவார்த்தையுமாம். தேறாய் - தெளியாயாய், சிலப். ௨௮ ௧௬௮.

௬௨. பிசி - பிதிர் (புதிர்), பொய்யுமாம். நொடி - விடுகதை.

௬௩ விசிபிணிமுழவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழ வினையுடைய விழா.

௬௪ கடவியையாகலின் - கடப்பாடாக வுடையையாகலின்.

௬௫ மடவரல் முன்னிலைப்பெயர்.

௬௬ நிறை - நிறுத்தல். பெண்டிர் தம்மேபோல - பெண்டிரைப் போல.

௬௭ பெற்றியுமில்லை - தன்மையுமில்லை.

௬௫ - ௭ மணி. ௨௨. ௪௫ - ௬.

௬௮ அவை - பிசியையும் நொடியையும் கேட்டலும், விழாக்கோள் விரும்பலும், கடவுட்பேணலும்.

௭௦ பெட்டாங்கு - விரும்பியவண்ணம். பெண்டிரைப்போல - பெண் டிரைக் கட்டுவதுபோல.

௭௨ எழுநாள் - ஏழுநாளாம். வைத்து. சொன்னடை, அரசன் முறையாக எழுநாள் பொறுத்துவைத்திருந்து என்றலுமாம். வழூஉம் - தவறும்.

(பி - ம்.) ௫௯. 'தொழுமவள்' ௬௨ 'கேட்டும்' ௬௩. 'விரும்பியும்'

ஈங்கெழு நாளி லிளங்கொடி நின்பால்
வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
ககந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
இகந்த பூத மெடுத்துரை செய்தப
பூத முரைத்த நாளா லாங்கவன்
தாதை வாளாற் றடியவும் பட்டனன்
இன்னுங் கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணாள் செல்வத்து மன்னவ ரேறே
தருமதத் தனுந் தன்மா மன்மகள்
பெருமதர் மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
தெய்வங் காட்டுந் திப்பிய வோவியக்
கைவினை கடந்த சண்பக வனப்பினர்
மைத்துனன் முறைமையால் யாழோர் மணவினைக்
கொத்தன ரென்றே யூர்முழு தலரெழப்
புனையா வோவியம் புறம்போந் தென்ன
மனையகம் நீங்கி வாணுதல் விசாகை
உலக வறவியி னூடுசென் றேறி
இலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவாய்
உலகர் பெரும்பழி யொழிப்பாய் நீயென
மாந்த ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென.

---

௭௫ மயரி - மயக்கமுடையான்

௭௪ - ௬ எழுநாளிற் கடிதலுமுண்டு

௭௭ இகந்தபூதம் - தீமையைக் கடந்தபூதம்

௭௮ நாளால் - நாளில் ௮௰ - ௮௧. புறநா ௩௬௩

இனிக்கூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டிர் பின்னுளம்போக்கித் தீயகுற்றோன் கதை

௮௨ - ௩ தருமதத்தனும் விசாகையும் வனப்பினர்

௮௬. யாழோர் மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

௮௭ ஒத்தனர் - இயைந்தனர்

௮௮ புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாமல் வடிவைமாத்திரம் கோட்டினசித்திரம், மணி ௪௬ ௧௩௩ செயற்கையழகு யாதொன்றும் இன்மையின், இங்ஙனங்கூறினார்.

௯௰ ஊடு - உள்ளே ௯௨. என - என்று விசாகைவேண்ட.

௯௩. இவள் மழையைத் தருவாளென்று.

(பி - ம்) ௮௭. 'ஒத்தனரென்றே' ௯௰. 'ஊடுவந்தேறி'

நாவுடைப் பாவை கங்கையை யெடுத்தலும்
தெய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
மைய லாரோ மனமா சொழியாது
மைத்துனன் மனையாள் மறுபிறப் பாகுவேன்
இப்பிறப் பிவனொடுங் கூடே னென்றே
நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
மற்றவள் கன்னி மாடத் தடைந்தபின்
தரும தத்தனுந் தந்தையுந் தாயரும்
பெருநகர் தன்னைப் பிறகிட் டேகித்
தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத் தாயென
நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி
மிக்கோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வத்துத்
தக்கண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
தரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக்
கொண்ட விரதந் தன்னுடன் கூறி
வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
நீணிதிச் செல்வனாய் நீணில வேந்தனின்
எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண்

---

௯௪ நாவுடைப்பாவை - கந்திற்பாவை, மணி ௨௧ ௱௭ - ௮. எடுத்தல் - உயர்த்தல்.

௯௭ மறுபிறப்பில் மைத்துனன் மனைவியாவேன். மைத்துனனென்றது தருமதத்தனை.

௯௯ நற்றிறம் - விரதம். ௧௦௦ அவள் - விசாகை.

௧௦௨ பெருநகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். பிறகிட்டு - பின்வைத்து.

௧௦௫ தலையெடுத்தாய் - நீக்கினாய்.

௧௦௬ தக்கணமதுரை - கூடல், மணி ௨௨ ௧௨௧; தக்கணம் பாகதச்சிதைவு.

௧௦௭ தருமதத்தனும் உம்மை இறந்ததுதழீஇயது.

௧௧௦ கொண்ட - மேற்கொண்ட.

௧௧௧ வாணிகமரபு - கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல்.

௧௧௫ எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப் பட்டத்திற்குரிய பூவைப்பெற்று; இதன் வரலாற்றை இந்நூல், ௪ ௫௮ - ஆம் அடியின்குறிப்பிற் பார்க்க. இருமுப்பதிற்றியாண்டு - அறுபதுவருடம், என்றது அவன் பிராயத்தை; 'ஆறைந் திரட்டி யாண்டெனக்காயது" (௧௨௯) என்று பின்பு விசாகை கூறுதல் காண்க.

டொட்டிய செல்வத துயாநதோ னாயினன்
அநத ணாள னொருவன் சென்றீங
கென்செய் தனையோ விருந்திச செலவ
பததினி யிலலோர் பலவறஞ செய்யினும்
புததே ளுலகம புகாஅ ரென்பது
கேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயின்
நீட்டித திராது நின்னக ரடைகெனத
தககண மதுரை தான்வழி தாக
இபபதிப் புகுநதன னிருந்தவ வேநதே
மறறவ னிவவூா வநதமை கேட்டுப்
பொறறொடி விசாகைபு மனைப்புறம் போநது
நலலா ளொருத்தி பல்லோா நாபபண
அலலவை கடிநத வவளபாற சென்று
நமமுள மறிநதில நமமை முனனாள்
மமமா செய்த வனபபியாங கொளிததன
ஆறைந் திரட்டி யாண்டினக காயதென
நாறைங கூநதலு நரைவிரா வுறறன
இளமையுங காமமும யாஙகொளிததனவோ
உளனில் லாள வெனக்கிங குரையாய்
இபபிறப் பாயினியா னின்னடி படையேன
அபபிறப பியானின் னடிததொழில கேட்குவன்

ககச ஒட்டிய - தீராத

க0எ - கச தருமதததனும கூறி ஈட்டிப் பெறறு உயாநதோனு யினனெனக

கஉ0 அடைக என - அடைவாயெனறு அநதணாளன கூற

கஉஉ புகுநதனன - தருமததன புகுநதனன

கஉரு அலலவை - பொயமுதலியன

மேலவருவது விசாகைகூறறு

கஉஅ மமமா - மயககம வனபபெனறது இருவருடைய அழகையும

கங0 நானறுங கூநதல சிலப் க0 சங.

கஉகூ - ங0 என கூநதலும - எனது கூநதலும கூநதல - மயிர மாததிரையாய ஐவகையுமுணாததலின, 'நரைவிரா வுறறன' என்று பனமை கூறினா, "வண்ணபபோ தருசசிதது மகிழவானுத தகையவே" (சீவக. கசுச)

கஙச. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(பி - ம்) கஙக 'யாஙகுகுததனவோ.'

இளமையு நில்லா யாக்கையு நிலையா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தருமந் தந்தனும்
மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
ஆங்கவ னவளுடன் செய்த நல்லறம்
ஓங்கிரு வானத்து மீனினும் பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லாள்
அமர னருளா லகனக ரிடூஉம்
படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடிமிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேல்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச்
சுரியிரும் பித்தை சூழ்ந்துபுறந் தாழ்ந்த
விரிபூ மாலை விரும்பினன் வாங்கித

கரு௫ - ௬ "இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலலா" (சிலப். ௩0 ககக) கரு௭ புத்தேளுலகம் - தேவருலகம்

கரு௫ - அ மணி உஅ ௬அ - க00

கரு௯ தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாகைசொல்ல

க௪0 மாமனமகள - விசாகை, மணி உஉ கஅ௬

க௪௩ குமரிமூத்த - கன்னிப்பெண்ணாகவிருந்து வறிதே மூப்புற்ற, "குமரி மூத்தவென பாத்திரம்" (க௪ எஎ) என ஆபுத்திரன் கூறியதாக முன்னும் கூறியிருத்தல் காண்க நல்லாள - விசாகை

க௪௪ அமரன் அருளால் - கந்திற்பாவையிலுள்ள துவதிகனென்னும் தேவனுடைய கருணையால

க௪௫ படுபழி - மைத்துனன் முறையால் யாரோ மணவினைக்கு ஒத்தனரென்று ஊரார்கூறிய பொய்ப்பழி

க௪௫ - ௬ நாப்பண வருவோள் - விசாகை

க௪எ மருதி - முற்கூறிய பார்ப்பனி மருதி தம்முன் - தமையன

க௪அ கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு. காழ்கொள - வயிரங்கொள்ள, மணி ௫ உ0 காழ்கொள்க கருகிய நெஞ்சினனெனக

க௪௯ சுரியிரும்பித்தை - சுரிந்த கரிய தன் குடுமியில, "சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி" (பொருந க௬0)

க௫0 மாலையை விரும்பி வாங்கி

(பி - ம்) கரு௫ 'நில்லாது'

தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
எல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டிப்
பாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகலின்
ஏறிய செங்கை யிழிந்திலது நீக்கக்
காரிகை பொருட்டெனக் காந்தன் கேட்டுக்
கடுஞ்சினந் திருகி மகன்உயிர் நோக்கான்
வைந்துனை முன்னை வாளா லெறிந்தனன்
ஊழிதொ றூழி யுலகங் காத்து
வாழிய வேந்தே மன்னவ வென்று
மாதவர் தம்முளோர் மாதவன் கூறும்
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டனன்
இன்றே யல்ல வென்றெடுத் துரைத்து
நன்றறி மாதவிர் நலம்பல காட்டினிர்
இன்று முளதோ இவ்வினை யுரைமென
வென்றி நெடுவேல் வேந்தன் கேட்ப
நீதின் முகச் செங்கோல் வேந்தென
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைக்கும்
முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகில்
கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றில்

கசுஉ எல் - விளக்கம். இடுவான் வேண்டி - இடவிரும்பி.
கசுங வாங்க - கொள்ளுதற்பொருட்டு.
கசுச நீலக்குஞ்சி - கருமையையுடைய குடுமி. நீலம் - கருமை "நீல யானை மன்னவன" (சீவக. கசஅ)
கசுங - ச ஊக நீங்காதாகலின்
கசுரு - சு விசாகைக்குச் சூட்டுதற்பொருட்டு மாலைவாங்குதற்கு ஏறிய கை குஞ்சியினின்றும் இழிந்திலதென்று காந்தன் கேட்டு.
கசுஎ சினந்திருகி - கோபமுற்று, "காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வேனில்" (பெரும்பாண். ரு) நோக்கான் - நோக்கானாய்; இது நோக்கல் நோக்கம்.
கசுகூ - எO பு. மணி கக கஙஎ - அ கஎஉ வீயா - மாறாத.
கஎங 'இன்றேயல்ல' என்பதனை இக்காதையில் கக - ஆம் அடி யிற்காண்க.
கஎரு உரைமென = உரையுமென - சொல்லுமென்று.
கஎஎ வேந்தே, செங்கோல் நீதின்முகவென்று.
கஎஅ உரைக்கும் - உரைப்பான்.
கஎகூ முடிபொருள் உணர்ந்தோர் - பரமார்த்த தத்துவஞானிகள்.
கஅO கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன. ஐந்தாவன, கள், பொய்,

கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பால
ஆங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரெனா
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்
நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனள்
மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்றா முலையினண் முதிரா கிளவியள்
செய்குவன் றவமெனச் சிற்றிலும் பேரிலும்
ஐயங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தனள்
ஆங்கவ ளவ்வியல் பினளே யாயினும்
நீங்கா னவளை நிழல்போல் யாங்கணும்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை, காமமெனபன, "கள்ளும பொய்யுங் காமமுங் கொலையு முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" (உச எஎ - அ) எனபா யினும் அவற்றின - அவைகளுள்ளே

கஎக - உ காமம், கள்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது என்றது, காமமுடையோர் மற்றை நான்கு குற்றங்களையும் உடையராவரென்றபடி

கஎங ஆங்கது - அத்தன்மையதாகிய காமத்தை அல்லவை கடிந்தோர் - அல்லாத கள்முதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவார்

கஎச. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினரே.

கஎசு உழப்போர் - வருந்துவோர்

கஎரு - சு நீங்காரே நரகத்தில் துன்பமனுபவிப்போராவார்.

மேல உதயகுமரன செய்தி கூறப்படும்.

கஎஅ. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது

கஎகூ மாதவர்பள்ளியுள் - பௌத்த சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுடைய உறைவிடத்தில்.

கஎஅ - கூ மணி உ இகூ - சுகூ, கஅ எ - அ

கஎஎ - கூ. மகளாகிய மாதவி பள்ளியுள் அடைந்தனள்

கஅ0. அவள் - மாதவி. கஅஉ. தவஞ் செய்குவனென்று

கஅங. ஐயம் - பிச்சை. அம்பலம் - உலகவறவி

கஅரு. அவளை நிழல்போல யாங்கணும் நீங்கானாய

கஅசு காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு காழ்கொள - முற்ற. மணி உஉ கசஅ.

(பி - ம்.) கஎங. 'அவைகடிந்தோரெனா' கஎகூ. 'அடைதலும்'

ஆரிரு ளஞ்சா னம்பல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய னொருவன் றோன்றி
ஈங்கிவள் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
ஆங்கவன் றீவினை யுருத்த தாகலின்
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்மகன்
உதய குமர னொழியா னாக
ஆங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
ஓங்கிரு ளியாமத் திவனையாங் குய்த்துக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னையுங் கூஉய்
விஞ்சை மகள்பா லிவன்வந் தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனத்தையுங் கலக்கி
ஆங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத்
தீங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைத்தலும்
சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி

க௮எ. அஞ்சானாகி அம்பலமடைந்தனன்
க௮௮ காரிகை - மணிமேகலை   க௮௯ உள்ள - உள்ளாள்.
க௯க வாய்வாள் - தப்பாத வாள்
க௯உ இவள்பொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு
க௯௩ அவன் - உதயகுமரன், காஞ்சனனுமாம்
க௯௪. மருள் உவமவுருபு, மணி. ௪ உஎ
க௯௬ அவள் தன்னை - மணிமேகலையை
க௯எ இவனை - உதயகுமரனை
உ௦௦ விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை
உ௦௩. எறிந்தது - அத்தீவினை வெட்டியது
உ௦ரு ஏனாதியென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுளொன்று, இதனை, “மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்” (தொல் புறத் சூ அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையாலும், அதில், “போர்க்கடல் ஆற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ - போர்க்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர், ஏனாதிப் பட்டத் திவன்” என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய பழம்பாட்டாலுமுணர்க, பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டர்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயனாரென்ற திருநாமம் இது

(பி - ம்.) க௯௪ ‘மதிமருண்வெண்குடை’

யான்செயற் பால திளங்கோன் றன்னைத்
தான்செய் ததனாற் றகவிலன் விஞ்ஞையன்
மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்
மகனை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயர்வினை யாளன் றோன்றின னென்பது
வேந்தர் தஞ்செவி யுறுவதன் முன்னம்
ஈங்கிவன் றன்னையு மீமத் தேற்றிக்
கணிகை மகளையுங் காவல்செய் கென்றனன்
அணிகிளர் நெடுமுடி யரசாள் வேந்தென்.

௨௨ — சிறைசெய்காதை முற்றிற்று.

பாற்றியே வாழ் குடிப்பெயர்போலும் "ஆழிதொட்டான்" எனப்பட்டுள்ளது. 'ஏனாதிமோதிரஞ் செறிந்த சேனாபதி' (சீவக. ௨௧௬௭) என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருக்கின்றனர். மேற் கூறியவாற்றலும் இக் காதையின் தலைப்பில் 'ஏனாதியாகிய சோழிகவேனாதி' என்றிருத்தலானும், 'சோழிகவேனாதி' என்பதற்குச் சோழனுடைய ஏனாதிமோதிரஞ் செறிந்த சேனாபதியும் மந்திரியுமாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்து.

௨௦௭ காஞ்சனன் தகுதியிலாதவனாயினன்.

௨௦௬-௭ யான் செய்பாலதைத் தான் செய்தானெனக்.

௨௦௮-௯ காவலின்றெனின், நோன்புமின்று, கற்புமின்று; "அருந்திறலரசர் முறைசெயி னல்லது, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது" (சிலப். ௨௮ ௨௦௭-௮.)

௨௧௦ மகனை முறைசெய்த மன்னவன் - கன்றையிழந்த பசுவின் துயரைத் தீர்த்தற்குத் தன் மகனைக் கிடத்தி அவன் மார்பில் உருளைச்செல் லும்படி தேரையூர்ந்த மனுவேந்தன்; இதனை, "மேலைக் கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்" (பழ. ௬௮), "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்றன், அரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன், பெரும்பெயர் புகாரென் பதியே" (சிலப். ௨௦ ௫௩ - ௫), "கறவை முறைசெய்த காவலன்காண் அம்மானை" (சிலப். ௨௯ 'புறவுநிறை'), "மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்நோய் தீர, உருளுந் திருத்தே ருரவோன்" (குலோத்துங்கசோழனுலா) என்பன வற்றாலும், பெரிய புராணத்திலுள்ள திருவாரூர்ச் சிறப்பாலுமுணர்க.

௨௧௧ துயர்வினை - தீவினை. ௨௧௨ - ௩ முன்னம் ஏற்றி.

௨௧௪ கணிகைமகள் - மணிமேகலை.

௧ - ௨௧௫ மண்டிலம் சேர்ப்ப புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டு மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையை நோக்கி, 'இதனை நீயறிவதுமுண்டோ' என,

(பி - ம்.) ௨௦௯ 'காவலனறித் தங்காவலான'

ரவள் உரைத்தலும், அவளைச் சிறையினொடு வேறிடத்தொளித்து இசைத்துச் சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைத்தலும், கேட்டு வேந்தன், 'உரையும்' என, ஒரு மாதவனுரைக்கும், அங்ஙனமுரைக்கும் மாதவன் எதிர் உரைத்தலும், வேந்து காவல் செய்கென்றனனென்ன வினைமுடிவு செய்க

இருபத்து மூன்றாவது

சிறைவிடு காதை

—[இருபத்து மூன்றாவது மணிமேகலை சிறைவீடுசெய்த இராசமாதேவி குறைகொண்டிரப்பச் சீலங்கொடுத்த பாட்டு]

மன்னவ னருளால் வாசந் தவையெனும்
நன்னெடுங் கூந்த னரைமூ தாட்டி
அரசர்க் காயினுங் குமரர்க் காயினும்
திருநிலக் கிழமைத் தேவியர்க் காயினும்
கட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகர்ந்தும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியினள்
இலங்கரி நெடுங்க ணிராச மாதேவி
கலங்கஞ ரொழியக் கடிதுசென் றெய்தி
அழுதடி வீழா தாயிழை தன்னைத்
தொழுதமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச்

---

௨ நரைக்கூந்தல் - வெண்மையையுடைய கூந்தல்

௩-௪ ஆயினுமென்பது விகற்பப்பொருளைத் தருவதோரிடைச் சொல்; எண்ணிடைச் சொல்லுமாம்

௫ கட்டுரை - பொருள் பொதிந்த சொல்

௬ பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள்; பயம் - பிரயோசனம்

௫-௬ விரித்தும் பகர்ந்தும் துடைக்கும் மொழியினள்

௮ கலங்கஞர் - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம்; கடிது சென்று - விரைவாகச் சென்று

௧-௮ வாசந்தவை யெனுமூதாட்டி, மொழியினள், தேவியது அஞரொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசென்றெய்தி யெனக்

௧௦. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து

௧௧ கொற்றங்கொண்டு - அரசவுரிமையைக்கொண்டு, "கொற்றங் கொண்டு கோலினி தோச்சென" (பெருங். ௨. ௫. ௭௩) குடிபுறங்

(பி-ம்) ௬. 'பட்டதுதுடைக்கும்' ௯. 'அழுதனளடிவீழ்ந்து'

செற்ற தெவ்வர் தேஎந்தம தாக்கியும்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச் செல்கென
மூத்து விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே
தன்மண் காத்தன்று பிறர்மண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிந்தது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் றன்முன்

காத்து - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் பாதுகாத்து, "குடிபுறங் காத்தோம்பி" (குறள், ௫௪௯.)

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது தெவ்வர் - பகைவர்

கங. தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பிய தருப்பைப்புல்லிற் கிடத்தி போழ்ந்து - பிளந்து

கச. செருப்புகல் மன்னர் - போரின்கண்ணே புகலும் போர்செய்து வீழ்தலையுடைய அரசர் செல்வுழிச் செல்க என - செல்லுமுலகத்திலே செல்கவென்று அந்தணர் கூறும் வண்ணம்

கரு. மூத்துவிளிதல் - மூப்புற்று இறத்தல் இக்குடி - சோழபரம்பரை

கங - ௬. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசருடம்பை அந்தணர் தருப்பைப்புல்லிற்கிடத்தி, தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசர்செல்லும் உலகத்திலே இவர் செல்கவென்று அவ்வுடம்பை வாளாற் பிளந்து அடக்குதல் மரமாதலின் இங்ஙனங் கூறினர் இப்படியே, "ஓடன் மரீஇய பீடின் மன்னர், . . திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி, மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த, நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர்" (புறநா கங), "மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து வீழ்ந்தோரே துறக்கம் பெறுவர்" (தொல். அகத் சூ ௪௪, ந) என வந்திருத்தல் காண்க, அகநா ௬௧ க - ௩, பார்க்க

க௬ நாப்புடை பெயராது - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது புடைபெயர மாட்டாது நாணுத்தகவுடைத்து - நாணுந்தகுதியையுடைத்து, "மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே" (புறநா. ௩௬)

கஉ - ௬ தமதாக்கியும் மூத்துவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு நாணுத்தகவுடைத்து

கஎ - அ நின்மகன் மடிந்தது, தன் மண் காத்தமையாலன்று, பிறர் மண் கொண்டமையாலுமன்று, காமத்தால், அவ்விறப்பு யாதென்று கூறப்படும்.

௧௯ மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை

(பி - ம்.) கஉ. 'செற்றதெவ்வர்தேயந்மது' கரு 'நாணுத்தக வுடைத்தென'

துன்பங் கொள்ளே லென்றவள் போயபின்
கையாற் றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுக்கங் கொண்டுபுற மறைந்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையென
றஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாட்
பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னரசிய லுனிலன்
கருமப் படுத்த தடக்கைக் காமன் கையற
அரும்பெற லிளமை பெரும்பிறி தாக்கும்
அறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச்
சிறைதக் கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

உ0 கொள்ளேல் - கொள்ளாதே அவள் - வாசந்தவை

இராசமாதேவி, அரசனை யடைந்து மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு உடன்கொண்டு சென்று தன் காவலில்வைத்து வஞ்சித்தல் இனிக் கூறப்படும்

உக கையாற்றுள்ளங்கரந்து - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தை மறைத்து, என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி

உஉ பொய்யாற்றொழுக்கங் கொண்டு - பொய்வழிக்கணொழுகு தலைக் கொண்டு புறமறைந்து - புறத்தே தோன்றாமல் மறைந்து; என்றது மணிமேகலையை வஞ்சித்தற்கெண்ணிய தனது தீயவெண்ணத்தை ஒருவாற்றானும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி

உ௩ மணிமேகலையை வஞ்சஞ் செய்குவேனென்று கருதி.

உ௪ அஞ்சிலோதி - இராசமா தேவி

உ௫. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்டு

உ௬ அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன்

உ௭ கையற - செயலற

உ௮ இளமை - இளமையை பெரும்பிறிதாக்கும் - பயன்படாது கெடச்செய்யும்.

உ௭ - ௮. கையறப் பெரும்பிறிதாக்குமெனக.

உ௯. தலைப்பட்ட - சேர்பட்ட, முதன்மைப்பட்ட வென்றுமாம்.

௩0 தக்கன்று - தக்கதன்று, விகாரம். வேந்து அண்மை விளி என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல

உ௪ - ௩0. அஞ்சிலோதி ஒருநாள் அரசனுக்குச் சிறை தக்கன்றென்னெனக.

(பி - ம்.) உ௬. 'அறவியறிரிந்தோன'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க் கென்ப
தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தன்னைச்
செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல
என்னோ டிருப்பினு மிருக்கவிவ் விளங்கொடி
தன்னோ டெடுப்பினுந் தகைக்குந ரில்லென
றங்கவ டனைக்கூஉ யவடன் னோடு
கொங்கவிழ் குழலாள் கோயிலுட் புக்காங்
கறிவு திரித்திவ் வகனக ரெல்லாம்
எறிதரு கோலம்யான் செய்குவ லென்றே
மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தாள்
அயாப்பது செய்யா ளறிவினை யாக்க

௧௧-௨ சிறப்பின்பாலார் மக்கள் - கல்விமுதலிய விசேடமுடையவர் புதல்வர்; அல்லார் மறப்பின்பாலார் - அல்லாதவர் மறத்தற்குரியவர் என்பது - என்று பெரியோர் கூறுதலை; இவ்வடிகளின் கருத்து, "உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும் ...... ஒரு குடிப்பிறந்த பல்லோ ருள்ளும், மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள், அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும், கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின், மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே" (புறநா. ௧௮௩) என்பதன் பொருளையும், "அரம்போலும்" (குறள், ௯௯௭) என்பதன் பொருளையும் ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல் காண்க.

௧௩ ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௪ சிறைநோய் - சிறைத் துன்பம். தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று. இறை - அரசன்.

௧௬ தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டை யேந்திப் பிச்சைக்குப் புகுவாளாயினும். தகைக்குநர் இல் - தடுப்பவர் இல்லை; "அணித் தகை யுடம்பு" (சீவக. ௧௧௭௨.) என்று - என்று கூறி.

௧௭ அவட்டனைக்கூஉய் - மணிமேகலையை யழைத்து.

௧௮ குழலாள் - இராசமாதேவி.

௧௭-௮ குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புக்கு.

௧௯ அறிவுதிரித்து - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செய்து, பித்தாக்கி யென்றபடி.

௨௦ எறிதருகோலம் - அடிக்குங்கோலத்தை, கல்லெறியுங் கோலத்தை யென்றுமாம். செய்குவலென்று - இவளுக்குச் செய்வேனென்று கருதி.

௨௧ மயற்பகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காரணமாகிய மருந்தை யூட்ட, "வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோ" (சிலப். ௫ ௧௭௨) உணர்ந்தாள் - மணிமேகலை.

௨௨ அயாப்பது - மறப்பது.

௨௧-௨. "மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே, னயாப்பது

கல்லா விளைஞ ரொருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
இணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணர்குறி செய்து பொருந்தின னென்னும்
பான்மைக் கட்டுரை பலர்க்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
ஆங்கவன் சென்றவ் வாயிழை யிருந்த
பாங்கி லொருசிறைப் பாடுசென் றணைதலும்
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்து
நாவியல் மந்திர நடுங்கா தோதி
ஆண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பக்
காணம் பெற்றோன் கடுந்துயரெய்தி
அரச குரிமையி லாடவ ரணுகார்

செய்யா வறிவினே னாயினேன" (கூஉ-௩) என்று பின்பு வருதல் காண்க. உணராதாள் அறிவினளாக.

௪௪ வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து, "வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடி" (புறநா. ௪௭)

௪௮ காணம் - பழங்காசு, சீவக. ககக௭, ந கைந்நிறை கொடுப்ப - கைநிறையக் கொடுப்ப, நிறை விகாரம், "நிலநெளிபரந்த வன்றே" (சீவக. ௪௩௩) என்பதில், 'நெளி' என்பதுபோல.

௪௩-௮ ஒருவனைக்கூஉய், 'வல்லாங்குச்செய்து புணர்குறிசெய்து பொருந்தினனென்னுங் கட்டுரையைப் பலர்க்கும் உரை' என்று கூறிக் காணம்பலவும் கொடுப்பவெனக்.

௪௯ ஆயிழை - மணிமேகலை

௫௦ பாங்கு இல் ஒரு சிறைப்பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்திலிடத்தே, பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்.

௪௯-௫௦ அவன்சென்று பாடுசென்றணைதலுமெனக்.

௫௧ தேவி - இராசமாதேவி. இது - இவ்விளைஞன் வந்தது.

௫௨ நாவியல் மந்திரம் - நாப்புடைபெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம், என்றது வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை; "ஆறெழுத் தடங்கிய வருமறைக் கேள்வி, நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி" (முருகு. ௧௮௬-௭)

௫௧-௩ ஆயிழை, இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்து மந்திரத்தை ஓதிக் கோலத்துடனிருப்பவெனக்.

௫௫ அரசருரிமையில் ஆடவரணுகார் - அரசருடைய தேவிமாரிருக்கும் அந்தப்புரத்தில் ஆண்மக்கள் குறுகார். "ஆடவர் குறுகாவருங்கடி வரைப்பின" (நெடுநல். ௧௦௭), அந்தப்புரத்தை, "குழைமுகப் புரிசை" (சீவக. உ௭௫) என்பார் திருத்தக்கதேவர்.

(பி-ம்.) ௫௩. 'ஆண்மைக'

நரகக் கொடுமைக ணினைப்பறி யேனென்
றரசகங் கைவிட் டாங்கவன் போயபின்
மகனைநோய் செய்தாளை வைப்ப தென்னென்
றுய்யா நோயி னூறொழிந் தனளெனப்
பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைப்ப
ஊணொழி மந்திர முடைமையி னந்த
வாணுதன் மேனி வருந்தா திருப்ப
ஐயென விம்மி யாயிழை நடுங்கிச்
செய்தவத் தாட்டியைச் சிறுமை செய்தேன்
என்மகற் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
பொன்னே ரனையாய் பொறுக்கென் றவடொழ

---

௫௬ நரகத்தை யடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது தீய எண்ணத்தை நானறிந்திலேனெனக் கருதி இராசமாதேவி வியப்பிசாரிக்குங் கருத்துடையாளென்று அவ்விளைஞன் கருதினான்போலும்.

௫௭ அரசகம் - அந்தப்புரம்.

௫௬ - ௭ காணப்பெறாதோன், தாயரெய்தி அறியேனென்று கைவிட்டுப்போயபின்னெனக். ௪௩ - ௫௭ மணி. ௨௩ ௧௪ - ௫.

௫௮ உதயகுமரனுக்குக் காமநோயை உண்டாக்கிக் கொலவுவித்த இவளை இனி உயிருடன் வைத்தல் நமக்குப் பிறகு யாதுபயனென்று இராசமாதேவி கருதி.

௫௯ உய்யாநோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய நோயினால், மருந்தாற் போக்கவொண்ணாத நோயினாலென்றுமாம்.

௬௦ புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும் அறை; "புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்று" (௩. ௬௫) என்றார் பிறரும்.

௫௮ - ௬௦ (இராசமாதேவி) வைப்பதெனென்னென்று காட்டி அடைப்பவெனக.

௬௨ வாணுதல் - மணிமேகலை. ௫௮ - ௬௨. மணி. ௨௩ ௧௧ - ௭.

௬௩ ஐயெனவிம்மி - விரையப்பொருமி; "ஐயென வளைப்புப்" (சீவக. ௪௪௮), 'மோதிரந்தொட் டையென்ன நோக்கினாள்" (சீவக. ௧௦௪௦) ஆயிழை - இராசமாதேவி.

௬௪ செய்தவத்தாட்டியை - மணிமேகலைக்கு, ஐ உருபு மயக்கம். சிறுமை - குற்றம் என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றனையும்.

௬௪ - ௫ பொறாது செய்தேனெனக.

௬௬ பொன்னேரனையாய் - திருமகளின் மறுதலைபோலவாய், திருமகளுக்கு நேராகிய அத்தன்மையை யுடையாயெனினுமமையும் (மணி. ௨ ௧௬), "கோளரிக்கு நிகரனோ" (திருச்சிற். ௨௨௫) அவள் - இராசமாதேவி.

மேலவருவன மணிமேகலை கூற்று.

(பி-ம்.) ௫௬ 'நினைப்பதறியேனென்று'; ௬௬. 'பொறுக்கெனத் தன்னடொழ'

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றோன்றிய
ஏலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை
அழற்க ணாக மாருயி ருண்ண
விழித்த லாற்றே னென்னுயிர் சுடுநாள்
யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
உயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
எவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும்
மற்றுன் மகனை மாபெருந் தேவி
செற்ற கள்வன் செய்தது கேளாய்
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
உடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை

---

௬௭ - ௮ தோன்றிய இராகுலன்றன்னை

௬௯ அழற்கணாகம் - திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு; அழல் - விடம்; "ஊர்ந்தலை யரவின் சீற்றத் தாரழல் குளிக்க லுற்றார்" (சீவக. ௭௪௬), "அழல்வாய நாகத் தாரெயி றழுந்தினர்" (சிலப். ௫ : ௧௨௪)

௭0 விழித்தல் - உயிர் வாழ்தல்; நாகத்தின் தொழிலாகிலும் அமையும்.

௭௧ இளங்கோன்றனக்கு யாங்கிருந்தழுதனை; அழுதிலாயென்றபடி.

௭௫ புறங்காடு - மயானம்.

௭௬. புக்கில் - புகுமிடமாகிய உடம்பு; "சோக்காதொ ளுயிர் தோர் புக்கிலை" (நாலடி. ௪௧)

௭௭ வினையென்றது, நல்வினை தீவினையென்னும் இரண்டையும்.

௭௬ - ௭ வினையால் உயிர்புகும் புக்கில் தெரிந்துணர்வரியதென்க.

௭௮ அன்பினையாயின் - அன்பையுடையாயாயின்; ஆய்தொடி விளி.

௭௯ எவ்வுயிர்க்காயினும் - எல்லாவுயிர்க்கும்.

௮0 மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி; விளி.

௮௧ கோபித்த காஞ்சனன் கொலைசெய்தற்குக் காரணமான தீவினையைக் கேள். ௮௨ பூ. மணி. ௨௧ : ௫௬

௮௫ உடம்பைத் துண்டமாக வெட்டினமையால் தோன்றி யெழுந்த வலிய தீவினை.

(பி - ம்.) ௭0 'இழித்தலாற்றேன்' ௭௫ 'மயப்புறங்காடு' ௭௭ 'செயற்பாட்டுவினை' ௮௫ 'உருத்தெழும்வல்வினை', 'உருத்தெழுபாவம்'

நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
மொய்ம்மலர்ப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
தெய்வக் கட்டுரை தெளிந்ததை யீறா
உற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைத்து
மற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான்
மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தேன்
அயாப்பது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
கல்லாக் கயவன் காரிருட் டான்வர
நல்லா யாணுரு நான்கொண் டிருந்தேன்
ஊணொழி மந்திர முடைமையி னன்றோ
மாணிழை செய்த வஞ்சம் பிழைத்தது
கந்தரஞ் சேறலு மயலுருக் கோடலும்

---

௮௪. அரவின் - அரவினால் நல்லுயிர் வாங்கியென்றது, முற்பிறப்பின் செய்தியை.

௮௫. வீட்டியது - கொன்றது, வீழ்த்தியதென்பதன் மரூஉவுமாம்.

௮௩ - ௫. வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின் வாங்கி இப்பிறப்பில் விஞ்சையன் வாளால் வீட்டியது.

௮௬. இது - இச்செய்தியை. ௮௭. புகுந்தது - சம்பவித்தது.

௮௮. பொழில் - உவவனம்.

௮௯. தெய்வக்கட்டுரை - கந்திற்பாவைத்தெய்வங் கூறிய பொருள் பொதிந்த சொல்.

௯௦. ஒழிவின்று - விடாமல். ௮௭ - ௯௦. இதுவென வுரைத்தெனக்

௯௧. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவாள்.

௯௩. அயாப்பது - மறப்பது.

௯௪. கயவன் - கீழ்மகன், கொடியவனுமாம். இருள் - இருளில்.

௯௫. நான் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்.

௯௪ - ௫. மணி. ௨௩. ௪௩ - ௫௭.

௯௭. வஞ்சம் - ஊணொழிந்தனனென்று பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைத்தது. பிழைத்தது - தப்பியது.

௯௬ - ௭. மந்திரமுடைமையினன்றோ வஞ்சம் பிழைத்தது.

௯௮. அயலுருக்கோடல் - வேற்றுருவங் கொள்ளல்.

(பி - ம்.) ௯௬. 'உடைமையினன்றே'

சிநதையிற் கொணடிலேன சென்ற பிறவியிற
காதலற் பயநதோய் கடுநதுயா களைந்து
தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டால்
தையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத
தெய்யா மையறீந தின்னுரை கேளாய்
ஆளபவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
காருக மடநதை கணவனுங கைவிட
ஈனற குழவியொடு தான்வே றாகி
மானறோா திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
புதலவன் றன்னையோா புரிநூன் மார்பன்
பதியோ ரறியாப பானமையின் வளாகக

கூஅ - ௪0க போனபிறப்பில எனக்குக கணவனுயிருநதோனை இப பிறபபில மகனாகப பெறற உனது துயரைககளைநது வினையைத தீாததற பொருட்டே சேறலும கோடலும சிநதையிற கொணடிலே னெனக

௪0உ தையால் விளி.

௪0உ - ௩ தடுமாறறு அவலதது எயயா மையல் - தடுமாறுதறகுக காரணமாகிய வருததததைச செயயும அறியாமையாகிய மயககம, மையல - செலவச செருககுமாம, "மையனமத யானைநிரை மன்னன" (சீவக. ௫அக)

மேல, காமம், கொலை, கள, பொய, களவு ஆகிய இவைவைநதும் நீககற பாலனவெனறு இராசமாதேவிககு மணிமேகலை உபதேசிததல முதலியன கூறப்படும

௪0௪ அரசா கொடுஙகோல செலுததுதலால, யாவரும் தததம நிலை தமொறிய நலல நாட்டில, கலி. ௫

௪0௫ காருகமடநதை - இலலறவொழுககினளாகிய ஒருததி, நெய் வோா குலததுப பிறநத ஒருததியெனறுமாம கைவிட - துறகக.

௪0௬ குழவியும தானும வெவவேறிடததுப பிரிவுற்று.

௪0௭ மானறு - மயஙகி வரையாள் - தனனலம விலைகொடுப்பாா யாவாககும விறபதல்லது அதறகு ஆவாா ஆகாதாரெனனும வரையறை யிலலாளாய

௪0௪ - ௭ நாட்டிற் காருகமடநதை கணவன கைவிடுதலால், வேறாகி மானறு போய வரையாளாய வாழவுழியெனக இலலறவொழுககின ளாகிய இவள கறபொழிநது வரைவினறி வாழதறகு அரசனது கொடுங கோனமை காரணமாதலின, 'ஆளபவா கலககுற' எனபது கூறப்படடது, "மாதவா நோனபு மடவாா கறபும், காவலன் காவ லினறெனி னினறால" (உஉ உ0அ - ௯) என்று இககருதது முனபு வநதிருததல் காணக

௪0அ - ௯. புரிநூன் மாாபன புதலவனறனனை வளாக்க.

ஆங்கப் புதல்வ னவடிற மறியான்
தான்புணர்ந் தறிந்தபின் றன்னுயிர் நீத்தது
நீர்நசை வேட்கையி னெடுங்கட முழலும்
சூன்முதிர் மடமான் வயிறுகிழித் தோடக்
கான வேட்டுவன் கடுங்கணை துரப்ப
மான்மறி விழுந்தது கண்டுமன மயங்கிப்
பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மைய னாகி
உயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுத்த நீர்கண்
டோட்டி யெய்தோ னோருயிர் துறந்ததும்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டடங் கண்ணி
கடாஅ யானைமுன் கட்கா முற்றோன்
விடாஅது சென்றதன் வெண்கோட்டு வீழ்வ
துண்ட களிநி னுறுசெருக் காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

---

௧௧0 ஆங்கப்புதல்வன் - அங்ஙனம் வளர்க்கப்பட்ட புதல்வன். அவள் திறம் - அவள் தன்னுடைய தாயென்னுந் தன்மையை.

௧௧௧ பின்னறிந்தெனக்.

௧௧௨ நீர்நசை வேட்கையின் - நீரை நச்சிய விருப்பத்தால்; நசை வேட்கை வினைத்தொகை; "நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை" (புறநா. ௮), "நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்" (சிலப். ௧௧ ௭௮) கடம் - காடு.

௧௧௩ சூல் - கருப்பம். ௧௧௪ துரப்ப - செலுத்த.

௧௧௫ மான்மறி - பெண்மான்; மான்குட்டியுமாம்.

௧௧௬ பயிர்க்குரல் - பயிராகிய குரல்; பயிர் - விலங்குகளுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு; "மடமா னுகு பிணைபயி ரழைப்பின" (புறநா. ௧௫௭)

௧௧௮ ஓட்டியெய்தோன் - வேட்டுவன்; சுட்டு.

௧௧௧ - ௯ நீத்ததும் துறந்ததும் கேட்டும் அறிதியோ; இதனால் காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

௧௨0 கடாஅயானை - மதயானை; "கடாஅக் களிற்றின்மேல" (குறள், ௧0௮௭) கட்காமுற்றோன் - கள்ளை விரும்பியுண்டு களித்தோன்.

௧௨௧ கோடு - கொம்பு.

௧௨0 - ௨௩ கட்காமுற்றோன் இங்ஙனமாதலை, "புதுக்கோள் யானை முன் போற்றாது சென்று, மதுக்களி மயக்கத்து வீழ்ந்த மாயந்த தூஉம்" (மணி. ௧௨ ௭௫ - ௬) என்றதனாலுமுணர்க.

(பி - ம்.) ௧௧௮ 'ஓட்டியெய்தோன்'

பொய்யாற் றொழுக்கம் பொருளெனக் கொண்டோர்
கையாற் றவலங் கடந்து புண்டோ
களவே வாழ்க்கைய ருறூஉங் கடுந்துயர்
இளவேயத் தோராயக் கிதுவென வேண்டா
மன்பே ருலகத்து வாழ்வோர்க் கிங்கிவை
துன்பந் தருவன துறத்தல் வேண்டும்
கற்ற கல்வி யன்றால் காரிகை
செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போர்
அல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வை செல்லுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யாரென
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்

---

௧௨௪ பொய்யாற்றொழுக்கம் - பொய்வழிக்கணொழுகுதல்; பொருளெனக் கொண்டோர் - காரியமாகக் கொண்டோர்.

௧௨௫ கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம்.

௧௨௬ களவே வாழ்க்கையர் - களவே உழவுபோலும் இல்வாழ்க்கைப் பொருளாக வுடையோர், "மைப்பொருள் வெளவுங் களவோர் வாழ்க்கைக், கொடியோர்" (பெரும்பாண். ௪௦-௪௧) கடுந்துயர் - மிக்க துன்பம்.

௧௨௮ இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்.

௧௩௦ கல்வி காரிகை அன்று - கல்வி அழகுடைத்தன்று, என்றது பின்பு கூறப்படும் நற்குணங்களில்லாதவழிக் கல்வி அழகுடையதன்றென்றவாறு. இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பம் தருவனவற்றைத் துறவாவழிக் கல்வி அழகுடைத்தன்றென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

௧௩௨. "மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர்" (சிலப். ௩௦ ௨௦௨)

௧௩௩ அல்லன்மாக்கட்கு - வறுமைத் துன்பமுடையார்க்கு.

௧௩௨-௩ நிரப்புநரே வாழ்வோரென்போர்.

௧௩௪ எல்வை - விளி.

௧௩௪-௫ அரும்பசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோர்.

௧௩௬ துணிபொருள் - பரமார்த்த தத்துவஞானம்.

௧௩௬-௭ அன்பொழியாரே துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்.

௧௩௮ ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை; நன்கனம் - நன்றாக.

(பி-ம்) ௧௩௩ 'நிரப்பினர்'

தேஞ ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
மகன்றுயா ரொருபபா மனமவிற காக
அகனசுடு வெநதீ யாயிழை யவிப்பத்
தேறபடு தின்னீர் போலத் தெளிந்து
மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
ஆங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொருஅள
தான்றொழு தேத்தித தகுதி செய்திலே
காதலா பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
மாபெருந் தேவியென் றெதிரவணங கினளென்

உரு—சிறைவிடுகோதை முற்றிற்று.

கஙகூ தேஞரோதி - இராசமாதேவி செவிமுதல - செவியிடம

கசO மகன்றுயா - புதல்வனிறநத துயரம, புததிரசோகம

கசக அகம் - உளளிடம் ஆயிழை - மணிமேகலே

கஙஅ - சக. ஞானநீரைத தெளிதது வாரதது வெநதீயை அவிபப வெனக

கசஉ தேறு - தேற்றுஙகொட்டை

கசங மாறுகொணடு - பகைமைகொணடு

கசச ஆஙகவள - இராசமாதேவி ஆயிழை - மணிமேகலே

கசகூ காதலற பயநதோயனறியும - எனது முறபிறபபின நாயகனை இப்பிறபபிற பெறறதலலாமலும

கசகூ - எ காவலன மாபெருநதேவியெனறு - அரசன பட்டததுத தேவியாகவு முள்ளாயெனறு

க - கசஎ வாசநதவையெனனும மூதாட்டி, மொழியினள், அவள் மன்னவனருளாற் செனறெயதித தொழுது முன்னினறு வாழததி, ‘மனன வனறனமுன துனபஙகொளளேல’ எனற போயபின, அஞ்சிலோதி கரநது அடககிக கொணடு மறைதது, ‘மணிமேகலையை வஞசஞ் செயகுவல’ எனறு ஒருநாள் அரசனுக்கு, ‘சிறை தககன்று’ என, ‘தீககக’ எனறு இறைசொல, குழலாள அவளைக்கூஉய்ப புகநது, ‘செயகுவல’ எனறு ஊட்ட, அறிவினளாக, கொடுபப அணைதலும, இருபப, போயபின, அடைப்ப, இருப்ப, அவள் தொழ மணிமேகலை ஒழிவினறுரைதது மறறும உரைசெய யும, அஙஙனமுரைசெயபவள் அவிபப, அவள தொழுதலும, ஆயிழை பொருஅளாய, ‘மாபெருநதேவி’ என்று எதிர வணஙகினளென வினை முடிவு செயக

இருபத்துநான்காவது

ஆபுத்திரனாடடைந்த காதை

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரொழிந்து ஆபுத்திரனாடடைந்த பாட்டு]

மன்னன் குமரனை வஞ்சம் புணர்த்த
தொன்மூ தாக் கணிகைதன் சூழ்ச்சியிற் போயவன்
விஞ்சையன் வாளின் விளிந்தோ னென்பது
நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
மாதவி மகடனை வான்சிறை நீக்கக்
காவலன் றேவி கால்கீழ் வீழ்ந்தாங்
கரவே ரல்கு மருந்தவ மடவார்
உரவோர் களித்த லொருபதத் தொருவரும்
ஆயிரங் கண்ணோ னவிரயம் வழூஉக் கொள
மாயிரு ஞாலத்துத் தோன்றிய வவரும்
ஆங்கவன் புதல்வனோ டருந்தவன் முனிந்த
ஓங்கிய சிறப்பி னொருநூற்று நால்வரும்
திருக்கிளர் மணிமுடித் தேவர்கோன் றன்முன்
உருப்பசி முனிந்த வென்குலத் தொருத்தியும்
ஒன்று கடைநின்ற வாறிரு பதின்மரிக

க மன்னகுமரனை - உதயகுமரனை. புணர்த்த - சேர்த்திய.

உ முதுகணிகை - சித்திராபதி, எழுவாய். தொன்மூதா, ஒருபொருட் பன்மொழி. போயவன - உதயகுமரன.

௩. விளிந்தோன - இறந்தான.

௫ மாதவிமகளதனை - மணிமேகலையை. நீக்க - நீக்குதற்பொருட்டு.

௬ காவலனறேவி - இராசமாதேவி. ௫ - ௬ நீக்க வீழ்ந்து.

உ - ௬ கணிகை, விளிந்தோனெனபதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து.

௭ 'அரவோ' எனபது முதலியன சித்திராபதிகூற்று.

கக புதல்வன - சயந்தன. க௨ நூற்றிருபத்தொருவர்.

(பி - ம்.) ௫ - ௬ 'சிறைதவிர்த்த, காதலனறேவி' க௨ ஒன்றுடைகையிட்ட'

தொன்றுபடு மாநகர்த் தோன்றிய நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலர்
மாபெருந் தேவி மாதர் யாரினும்
பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்ததும்
பரந்துபடு மனைதொறும் பாத்திர மேந்தி
அரங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையர்
தகுதி யென்னார் தன்மை யன்மையின்
மன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரால்
இந்நக ருறாஉ மிடுக்கணு முண்டால்
உம்பளந் தழீஇய வுயர்மண னெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும் புன்னையங் கானல்
கிளர்மணி நெடுமுடிக் கிள்ளி முன்னாள்
இளவேனி லிறுப்ப விறும்பூது சான்ற

௧௬ தொன்று - பழமை

௧௮ மாபெருந்தேவி விளி மாதர் - நாடகக்கணிகைகள்

௧௭ - ௮ மாதரெல்லாருள்ளும் யானுறுதுன்பம் யாவரும் பட்டில ரென இயைக்க

௧௯ பூவிலை - அறுதைப்பரிசம், "பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்" (சிலப் ௫ ௫௧) ஈத்தவன் - கோவலன்

௨௰ மாதவர்பள்ளி - அறவணவடிகள் உறையுமிடம்

௨௨ அரங்கக்கூத்தி - மணிமேகலை

௨௧ - ௨ அரங்கக்கூத்தி, பாத்திரமேந்திச் சென்று மனைதொறும் ஐயங்கொண்டதும்

௨௰ - ௨௪ அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவே யன்றி நாடகக் கணிகையர்களுடைய இயல்பன்மையால் அவற்றை அவர்க்குத் தகுதியென்று கூறார், இனி, 'நாடகக்கணிகையர்' என்பதை எழுவாயாகக்கொண்டு அவர் தகுதியென்னாரெனினுமமையும்

௨௫ மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமரனுக்கு உண்டான இடுக்கணல்லாமலும் மாதரால் - மணிமேகலையால்

௨௬ இடுக்கண் - துன்பம்

௨௭ உம்பளம் - உப்பளம், விகாரம் கோடு - கரை

௨௮ கானல் - கடற்கரைச்சோலை

௨௯. நெடுமுடிக்கிள்ளி - ஓர் அரசன் முன்னாள் - முன்னொரு

௩௰ இறுப்ப - தங்குதலால். இறும்பூது - அதிசயம் இறுப்பச் சான்ற

(பி - ம்.) ௧௮. 'மாதர்யாவரும்', 'மாதவர்யாவளாயினும்'

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமியள் ஒருத்தி தோன்ற
இன்னா ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினும்
உண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினும்
உற்றுண ருடம்பினும் வெற்றிச்சிலைக் காமன்
மயிலையுஞ் செயலையு மாவுங் குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலர்ந்த
மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் பணிந்துதொழில் கேட்ப
ஒருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வந்நாள்
யாங்கொளித் தனளவ் விளங்கொடி யென்றே
வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற் றேர்வுழி

---

௩௧ சோலை - சோலையில் ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்

௩௨ தானேதமியள் - தான்தனித்தவளாய்

௨௯ - ௩௨ பூநாறு தோன்றவெனக்

௩௩ ஈங்குள்ளாகிய இத்தன்மையையுடையாள் யாவளோவென்று

௩௪ அறியான் - அறியானாய் மன்னவன் மயக்கமெய்தி

௩௬ வாயென்றது நாவினை உயிர்த்த - மோந்த

௩௭ உற்றுணருடம்பு - தீண்டியுணருமுடம்பு

௩௮ மயிலை - மல்லிகைவிசேடம் செயலை - அசோகு

௩௯ பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ் ௪௦ கமழ - கமழ்தலால்

௩௮ - ௪௦ மயிலை முதலியனவாகிய அம்பெனக்

௩௫ - ௪௦ கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழ்தலால் ஈண்டுக்கூறிய, 'கண்ட கண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள், என்றது, வேறுவேறு காலங்களில் வேறு வேறு பொருள்களால் அனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணே அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம்

௪௧ பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்

௪௨ மதி - மாதம் கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும் உரையாள் - சொல்லாளாய் ௪௩. அந்நாள் - அந்நாளில்

௪௫ தேர்வுழி - தேடும்பொழுது

(பி - ம்.) ௩௩ 'இன்னளோயார்கொல்' ௪௨ 'கழிப்ப வுரையாள்'

நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச்
சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்றப்
பன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
றென்னுயி ரனையா ளீங்கொளித் தாளுளள்
அன்றே யொருத்தியைக் கண்டீரோ வடிகள்
சொல்லுமி னென்று தொழுதவ னுரைப்பான்
ஏனையுமே லாயினுங் காரிகை தன்னைப்
பண்டறி வுடையேன் பார்த்திப கேளாய்
நாக நாடு நடுக்கின் றாள்பவன்
வாகை வேலோன் வளைவணன் றேவி
வாச மயிலை வயிற்றுட் டோன்றிய
பீலிவளை யென்போள் பிறந்த வந்நாள்
இரவிகுலத் தொருவ னிணைமுலை தோயக்
கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத் துரைத்தனன்

---

௪௬. நிலத்திற்குளித்து - நீரிற்புகுவதுபோல நிலத்திற்புகுந்து; நெடுவிசும்பேறி - சந்திரசூரியர்களை எட்டிப்பிடித்தற்குச் செல்வதுபோல நீண்ட ஆகாயத்திற்சென்று.

௪௭. சலத்திற்றிரியும் - பூமிமேல் நடப்பதுபோல நீர்மேலே நடந்து திரியும்.

௪௬ - ௭. குளித்து ஏறித் திரியும் ஒருசாரணன் தோன்றவெனக் கூட்டுக. நிலத்திற் குளித்தல் முதலியன அற்புத சத்தியாகிய இருத்தியென்பபடும். தன் சந்ததியாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானமுண்டாகுதற்பொருட்டு நிலத்திற் குளித்தல் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன் காட்டினனென்று அசுவகோஷபோதி சத்துவரென்பவரால் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரிதத்தின் ௧௯-ஆம் வர்க்கத்தால் தெரிகின்றது; "நீரினிற் பூவில் வானி னினைத்தவழி யொதுங்குகின்ற, சாரணரெண்மராவார் சமணரின் விருத்தி பெற்றோர்" (௨, ௪) என்றார் சூடாமணி நிகண்டுடையாரும்; "வானூ டிழிந்தோன்" (௧0 : ௩௩) என்று இந்நூலில் முன் வந்திருத்தல் காண்க. பெருங். ௩. ௪ : ௮௯ - ௯, பார்க்க.

௪௮. அவனை - அச்சாரணனை. ௫0. அன்னாள் - அத்தன்மையாள்.

௪௮ - ௫௧. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லுமினென்று மன்னவன் தொழவெனக் கூட்டுக.

௫௩. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன். ௫௫. வாகை - வெற்றி.

௫௫ - ௬. தேவியாகிய வாசமயிலை. ௫௭. அந்நாள் - அந்நாளில்.

௫௯. கரு - கருப்பம்; வரும் - வருவாள்; கணி - நூல்வல்ல நிமித்திகன். ௫௭ - ௯. அந்நாளிற் கணியெடுத்துரைத்தனன்.

(பி-ம்.) ௪௭ 'திரியுஞ் சாரணன் சென்ற' ௪௮ - ௯. 'முன்சென்றேன் என்னுயிர்' ௫0 'காணீரோ வடிகள்'

ஆஙகப புதல்வன் வரூஉ மலலது
பூஙகொடி வாராள புலமப லிதுகேள
தீவகச சாநதி செயயா நாளுன
காவன மாநகா கடலவயிறு புகூஉம
மணிமே கலைதன் வாயமொழி யாலது
தணியா திநதிர சாபமுண் டாகலின
ஆஙகுபபதி யழிதலு மீஙகுபபதி கெடுதலும
வேநதரை யட்டோய மெயயெனக கொணடு க
காசின மாநகா கடல்வயிறு புகாமல
வாசவன விழாககோண மறவே லெனறு
மாதவன போயின வநநாட டொட்டுமிக
காவன மாநகா கலககொழி யாதாற்
றனபெயா மடநதை துயருறு மாயின
மனபெருந தெயவம வருதலு முணடென
அஞசினே னரசன றேவியென றேதத்தி
நனமனம பிறநத நாடகக கணிகையை
என்மனைத தருகென விராசமா தேவி
கள்ளும பொயயுங காமமுங கொலையும

சா0 வரூஉமலலது - வருவாளேயனறி
சாக பூஙகொடி - மீலிவளை புலமபல - வருநதாதே
சாஉ தீவகசசாநதி - இநதிரவிழவு
சாங நகா - காவிரிபபூமபட்டினம
சாச மணிமேகலை - மணிமேகலா தெயவம அநு - நகா கடல வயிறு புகுதல
சாஉ - ச செயயாநாளில வாயமொழியால நகா கடலவயிறுபுகூஉ மெனக சாச - ரு. இநதிரசாபமுணடாதலின, அது தணியாது
சாசா. ஆஙகு - அககாலததே பதியிரணடில, முனனது நகரம, பினனது அரசன சாஅ காசு - குறறம சாகூ மறவேல - மறவாதே.
எ0 மாதவன - சாரணன. எக கலககு - கலஙகுதல
எஉ மடநதை - மணிமேகலை
எங. தெயவம - மணிமேகலா தெயவம
எரு. நாடககணிகை - மணிமேகலை
எசா. தருகென - தருவாயென்று சிததிராபதி கேட்ப
எஎ 'களளும்பொயயும' எனபது முதலியன இராசமாதேவி கூறறு
(பி - ம்.) சாசா. 'அழிதலுமீஙகுப பதிபுகுதலும' எ0. 'மாதவனுரைதத வநநாட' எஉ. 'துயருமாயின எரு 'நஞசனையிறநத நாடகக கணிகை'

உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாகக் கொண்டநின் றலைமையில் வாழ்க்கை
புலைமையென் றஞ்சிப் போந்த பூங்கொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதாள்
என்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத்
துணிகயந் துகள்பட்டுத் துளங்கிய வதுபோற்
றெளியாச் சிந்தையள் சுதமதிக் குரைத்து
வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
அறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவர் தம்முடன்
மறவேன் மன்னவன் றேவிதன் பாலவரத்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியும்
மாதவி மகளு மாதவர்க் காண்டலும்
எழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக் கையால்

எ௩ உரவோர் - அறிவுடையோர் துறந்தவை - நீக்கியவை

எஎ - அ மணி. உஉ க௭0 - ௭உ.

எகூ தலைமையில் வாழ்க்கை - கடையான பரத்தைமைத் தொழில், "மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும், பாலவகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும், பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியும், கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே" (கக க௮0 - அ௩) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்

எஎ - க மணி உ ௫எ

அ0 புலைமை - அசுத்தமுடையது பூங்கொடி - மணிமேகலை

அஉ இருக்கும் - இருப்பாள் ஈங்கிவை சொல்வுழி - இவற்றை இராசமாதேவி சொல்லும்பொழுது

இனி மணிமேகலையின் செய்திகேட்ட மாதவி அறவணவடிகளுடன் இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்

அ௩ திறம் - காவலிலிருத்தல் திறத்தைக் கேட்டு

அச. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அ௫ சிந்தையள் - சிந்தையளாய.

அகூ வளியெறிகொம்பின் - காற்றாலலைக்கப்பட்ட பூங்கொம்புபோல

அஉ - அ ஈங்கிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தையளாய் உரைத்து வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால் வரவென்க.

அகூ மு மணி. உச · கசக ஆயம் - சிலதியர் கூட்டம்.

(பி - ம்.) எகூ 'தலைமையாகின்ற தன்மையில்'

தொழுநதொகை மாதவன் றுணையடி வணஙக
அறிவுண் டாகவென் றருங்கவன் கூறலும
இணைவளை நலலா ளிராசமா தேவி
அருநதவாக கமைநத வாசனங காட்டித்
திருநதடி விளககிச சிறபபுச செய்தபின்
யாண்டுபல புககநும மிணையடி வருநதவென்
காண்டகு நல்வினை நுமமையீங் கழைததது
நாதெொலை விலலை யாயினுந தளாநது
மூத்ததிவ யாககை வாழ்கபல லாண்டெனத
தேவி கேளாய் செயதவ யாககையின
மேவினே னாயினும வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறநதார மூததார பிணிநோ யுறறார்
இறநதா ரெனகை யியலபே யிதுகேள்
பேதைமை செயகை யுணாவே யருவுரு
வாயி லூறே நுகாவே வேடகை

௯௪-௬ நலலாளாகிய தேவி ஆசனங காட்டி விளககிச சிறபபுச செயதபினெனக

௯௭. 'யாணடு பலபுகக' என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூறறு

௯௭-௮ எள நல்வினை இணையடி வருநத நுமமை ஈஙகழைததது

௯௯ நாதெொலைவிலலையாயினும - நுமது நா மெலிதலிலலையாயினும, சொல்வனமை குறைநதிலதெனறபடி.

௧00 இவயாககையெனறது, அறவணவடிகளுடபமை. என - எனறு இராசமாதேவி சொலல

௯௯ - ௧00 "நரைமுதிா யாககை நடுஙகா நாவி, னுரைமூ தாளன" (௧௨ ௩ - ௪) என்று முனனும் வநதிருததல காணக

௧0௧ 'தேவிகேளாய' எனபது முதலியன அறவணவடிகள் கூறறு தவயாககை - தவவுடமபு

௧0௨. வீழகதிா - அததமிககுஞ சூரியன. மரணததிறகுச சூரியன அததமிததலை உவமை கூறுதல பௌததநூனமரபு "சாககாடெனப தருவுருத தனமை, யாககை வீழகதி ரெனமறைநதிடுதல" (௩0 ௧0௨-௩) என இநநூலிற் பினபு வருதல காண்க

௧0௩ - ௪ பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புககள் உடலுககு இயறகையெனறபடி.

௧0௫ - ௮ பேதைமை முதலிய பனனிரணடும துவாதச நிதான

(பி - ம்.) ௯௫ 'காட்டத' ௯௭ 'புககினுமிணையடிவருநதக' ௯௯ 'நாதெொலைவில்லா யாயினுநகிளாநது' ௧00 'மூததயாககை', மூதத விவயாககை' ௧0௪. 'இதுகெடப'

பற்றே பவமே தோற்றம் வினைபபயன்
இற்றென வகுதத வியல்பீ ராறும
பிறநதோ ரறியிற பெருமபே றறிகுவர்
அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
ஓதிய விவற்றை யுணரா து மயங்கி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறநது
முயறகோ டுணடெனக கேட்டது தெளிதல
உலக மூன்றினு முயிரா முலகம
அலகில பலலுயி ரறுவகைத தாகும
மககளுந தேவரும பிரமரு நரகரும
தொகக விலஙகும் பேயு மென்றே
நலவினை தீவினை யெனறிரு வகையாற
சொலலப பட்ட கருவினுட டோன்றி
வினைபபயன விளையுங காலை யுயிர்கட்கு
மனபபே ரின்பமுங கவலையுங காட்டும
தீவினை யெனப தியாதென வினவின்
ஆயதொடி நலலா யாஙகது கேளாய
கொலையே களவே காமத தீவிழை
வுலையா வுடமபிற றோன்றுவ மூன்றும

மெனபபடும, இவற்றினியலபை, இநநூல், ௩0 - ஆம காதையால உணர்க

ககக பேதைமை - அவிச்சை

ககஉ இவற்றை - துவாதச நிதானஙகளை. ககச கோடு - கொமபு

ககக - ச பேதைமையெனபது மயஙகிக கணடது மறநது கேடடது தெளிதலெனக

ககரு 'உலகமூன்றினும' என்பதுமுதற செயகை கூறபபடும

ககரு - சு உயிராமுலகம அலகில - உயிராகிய உலகம அளவிலலாதன செயகை கூறுதற்கு அஙகமாக ஈணடு அறுவகை யுயிர்களும கூறபபட்டன ககசு - அ பேயுமெனறே அறுவகைத தாகுமெனக

க௨0 சொலலப்பட்ட கரு - மேறகூறிய மககடகருமுதலிய ஆறும, "தெயவக கருவுந திசைமுகக கருவும" (பதி. உஅ) என்று முனபு வந திருததல காணக

ககசு - உஉ. செயகை, இருவகையால் தோற்றிக காட்டுமெனக

க௨ரு காமததீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

க௨ரு - சு. கொலையும களவும காமமுமென உடமபிறறோனறுவன மூன்றும

(பி - ம்.) க0அ 'இவவீராறும' கக0 'நரகடைகுவர்' க௨0 'பட்ட பிறப்பினுட்டோனறி' க௨ரு 'தீவழககு'

பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவர்
இத்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்பது யாதென வினவின்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவர்
அரைசன் றேவியோ டாயிழை நல்லீர்

---

௧௨௭ குறளை - கோள்

௧௨௭-௮ பயனில் சொல் - அறம் பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்

௧௨௯ வெஃகல் - விரும்பல், வெகுளல் - கோபித்தல், வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும்

௧௩௦ உருப்பன - தோன்றுவன

௧௨௩-௩௧ தீவினையென்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமென்ப் பத்து வகைப்படும்

௧௩௨ இத்திறம் - கொலை முதலிய தீயவழிகளில் படரார் - செல்லார்

௧௩௨-௪ நீல மோக்கல் செய் ௧௬௦, சமய மேற இக்கருத்து, "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாகக்கும், கலங்கஞாத தீவினை கடிமின்" (௨௫ ௪௧ - ௨) எனப் பின்னும் வருதல் காண்க

௧௩௬ சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக் காட்சி யென்பன

௧௩௭ சீலம் - பஞ்சசீல முதலியன ௧௩௯ மணி ௨௪ ௧௧௭

௧௩௭-௯ நீல மோக்கல் செய் ௧௬௦, சமய மேற

௧௨௩-௩௯ நீல புத்த செய் ௨௮, ௬௫, சமய மேற

௧௪௦ மகிழ்ச்சிவினை - நல்வினை

௧௦௫-௪௦ மணி ௩௦ ௪௫-௮௧

௧௪௧ ஆயிழை நல்லீரென்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும் ஆயத்தையும்

(பி - ம்.) ௧௨௭ 'பயமில' ௧௨௯ 'வெகுடல்' ௧௩௦-௩௧ 'மூன்றும், பத்துவகையெனப்' ௧௩௬ 'நீக்கி' ௧௪௧ 'அரசன்'

புரையீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
புறப்பிறப் புணர்ந்த மணிமே கலைநீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்துனக்
கித்திறம் பலவு மிவற்றின் பகுதியும்
முத்தேர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவல்
என்றவ னெழுதலு மிளங்கொடி யெழுந்து
நன்றறி மாதவ னடியடி வணங்கித்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியும்
மாதவர் நன்மொழி மறவா தயலின்
இராசர் மருங்கின்யா னுறைவே னாயின்
மன்னவன் மகற்கிவள் வருங்கூற் றென்குவர்
ஆங்கத் திறனு டைந்ததற் பின்னாள்
மாசின் மணிபல் லவந்தொழு தேத்தி
வஞ்சியுட் புக்கு மாபத் தினிதனக்
சென்றா நல்லற மியாங்கணுஞ் செய்குவல்
எனக்கிட ருண்டென் றிரக்கல் வேண்டா
மனக்கினி யீரென் றவரையும் வணங்கி
வெந்துறு பொன்போல் வீழ்கதிர் மறைந்த
அந்தி மாலை யாயிழை போகி
உலக வறவியு முதியாள் குடிகையும்
இலகொளிக் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

---

௧௪௨ புரை - குற்றம் நல்லறம் - அருளறம்
௧௪௪ பிறவறம் - மற்றைச் சமயதருமம் [illegible]
௧௪௫ - ௬ இத்திறம் பலவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் கூறு
௧௪௭ இளங்கொடி - மணிமேகலை ௧௪௯ மணி உ௪ ௮௯
௧௪௮ நன்றறிமாதவன் "நன்றறி செட்டி" (மணி ௧௬ ௬௭)
௧௫௫ கண்ணகியைத் தரிசித்தற்பொருட்டு வஞ்சிநகரத்திற் புகுந்து
௧௫௮ அவ்வையும் உம் இறந்தது தழீஇயது
௧௬0 அந்திமாலையில்
௧௬௧ முதியாள் குடிகை - சம்பாபதி கோவில்
௧௫௯ - ௬0 "வெந்துறு பொன்னேர் ஞாயிறு பூப்ப" (அகநா ௭௧)
௧௬௨ கந்தம் - தூண், என்றது கந்திற்பாவையை, ஆகுபெயர், "கல்கெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" (புறநா ௫௨)

(பி - ம்) ௧௪௨ 'நலவினை போற்றிக' ௧௪௩-௫ 'பின்னுள்ளனனைக்கு' ௧௪௬ 'முத்தொளகையாக முன்னாக கூறுவன்' ௧௫0 'மறவாதயலின' ௧௫௨ 'இவள் கூற்றெனவுரைகுவர்' ௧௫௩ 'அடைந்தபின்னுள' ௧௫௯ 'வெந்தாறு பொன்' ௧௬௧ 'முதியாள் கோட்டமும்'

னந்தர மாறாப் பறந்துசென் றாயிழை
இந்திரன் மருமா னிரும்பதிப் புறத்தோர்
பூம்பொழி லகவயி னிழிந்து பொறையுயிர்த்
தாங்குவாழ் மாதவ னடியிணை வணங்கி
இந்நகர்ப் பேரியா தின்னக ராளும்
மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறும்
நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன்
பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராசன்
ஈங்கிவன் பிறந்த வந்நாட் டொட்டும்
ஓங்குயர் வானத்துப் பெயல்பிழைப் பறியாது
மண்ணும் மரனும் வளம்பல தருஉம்
உள்ளோ ருருக்கு நோயுயிர்க் கில்லென
தகைமலர்த் தாரோன் றன்றிறங் கூறினன்
அகைமலர்ப் பூம்பொழி லருந்தவன் றானென்.

உ௪—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை முற்றிற்று.

---

௧௬௩. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக, மணி. ௯ : ௨௧௧.

௧௬௪. இந்திரன் மருமான் - புண்ணியராசன், மருமான் - வழித்தோன்றல். பதி - நாகபுரம்.

௧௬௫. அகவயின் - உள்ளிடத்தே.

௧௬௬. மாதவன் - தருமசாவகன்.

௧௬௮. யாரென - யாரென்று மணிமேகலைகேட்ப. கூறும் - சொல்லுவோன்.

௧௭௧. தொட்டும் - தொடங்கியும், மணி. ௧௫ : ௫௫.

௧௭௨. பெயல் - மழை. பிழைப்பு அறியாது - தவறுதலையறியாது.

௧௭௩. தருஉம் - கொடுக்கும். ௧௭௪. உயிர்களுக்கு நோயில்லை.

௧௭௫. தகை - கட்டிய. தாரோன் றனை - புண்ணியராசனது.

௧௭௬. அகைமலர் - மலர்ந்தமலர், "அகைமத்தம்" (தாப. ௯௮). அருந்தவன் - தருமசாவகன்.

௧ - ௧௭௬. தொன்முதுகணிகை கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து, எய்தி, 'தருக' என, இராசமாதேவி ஆங்கவளை சொல்வழி, மாதவி அறவணவடிகளொடு வர, காண்டலும், எதிர்சென்று திருவடி வணங்க, அவன், 'அறிவுண்டாக' என்று கூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செய்த பின், 'வாழ்க' என, 'தேவி கேளாய், கலவீர் கேண்மின், மணிமேகலை, முன்னுறக் கூறுவல்' என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி எய்தி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து பொறையுயிர்த்து வணங்கி, "யாது? யார்?" என மாதவன் கூறும், அங்ஙனம் கூறுமருந்தவன் கூறினனென்ன வினைமுடிவு செய்க.

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத் திடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி வஞ்சிமாநகர்புக்கபாட்டு]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து
தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி
அறனு மறனு மநித்தமு நித்தத
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர் புக்கிலும்
சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணிணை யில்லாப் பெருவனப் புற்றோர்
கண்ணிணை யியக்கமுங் காமனோ டியங்கா
அங்கையிற் பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்கும்

க அரசன் - புண்ணியராசன். உரிமை - மனைவி, "உரிமைமுன் போக்கி யல்லா லொளியுடை மன்னர் போகார்" (சீவக உஎஉ)

உ தருமசாவகனென்பது, அப்பொழிலில் நோற்றுவதியும் ஒரு முனிவன் பெயர் இப்பெயராக்குத் தருமங் கேட்பவனென்பது பொருள்

ங மறன் - பாவம் அநித்தம் - அநித்தியப்பொருளின் வகை

ங - ச நித்தத்திறன் - நித்தியப் பொருளின் வகை துக்கம் - பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, விரும்பியன பெறாமை, வேண்டாதன பெறுதல் என்னும் ஆறும் புக்கில் - புகுமிடம்.

ரு சார்பிற்றோற்றம் - பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டு நிதானத் தினது தோற்றம் உய்தி - பிழைத்தல், "செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில" (புறநா ங௪), "உய்திக் கால முறைமீ ரோவென" (சிலப் க0 உச0)

சு ஆரியன் - ஆசிரியன், என்றது புத்தனை.

எ பெருவனப்பு - பேரழகு

அ இயக்கம் - இயங்குதல் இவ்வடியோடு, "உருவி லாளனொருவம் பெயர்ப்ப" (இ சு) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்) சு 'அறிவுறக்கேட்டு' க 'அங்கைப் பாத்திரங்'

இங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக்
காவற் றொழுது கஞ்சுக னுரைப்போன்
நாவலந் தீவினி னங்கையை யொப்பார்
யாவரு மில்லை யிவடிற மெல்லாம்
கிள்ளி வளவனொடு கெழுதகை வேண்டிக்
கள்ளவிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக்
காவிரிப் பட்டினங் கண்டு புக்கேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணர்ந்தாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தேன்
ஆங்கவ ளிவளவ் வகனகர் நீங்கி
ஈங்கு வந்தன ளென்றலு மிளங்கொடி
நின்னைப் பாத்திர மென்னைப புகுந்தது
மன்பெருஞ் செல்வத்து மயங்கினை யறியாய்
அப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்

---

௧0 யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப [வென்னக

௧ - ௧0 அரசனை புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள் யார்' என்ன

௧௧ கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சுகன் மணிமேகலையின் வரலாற்றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக் கூறப்படும்

௧௩ இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்

௧௪ கிள்ளிவளவனொடு, உதயகுமரன் தந்தையை. கெழுதகை - உரிமை, என்றது நட்பை

௧௬ காவிரிப்பட்டினம் கண்கர் - காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய காவிரிப்பூம் பட்டினம், பட்பை - பக்கமுமாம், "காவிரிப் பட்டினைப் பட்டினம்" (சிலப். ௧௫ · ௧௫௧)

௧௮ அன்றே - யான் போயவந்த அக்காலத்தே

௧௩ - ௮ இவள் திறமெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

௨0 இளங்கொடி - மணிமேகலை.

௧௧ - ௨0. உரைப்போனாகிய கஞ்சுகன், 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும்

௨௧. 'நின்னைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை நோக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று பாத்திரம் - அமுதசுரபி

௨௨. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

௨௩ அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு, என்றது, சாலிவயிற்றிற் பிறந்த பிறப்பை

(பி - ம்) ௧௮ 'ஓதினனென்றியானன்றே' ௧௯ 'ஆங்கவடானவ்வக நகர்'

றிப்பிறப் பறிந்திலை யென்செய் தனையோ
தூமணிப் பல்லவம் வலங்கொண் டல்லல்
பிணிப்பறு பிறவியின் பெற்றியை யறியாய்
ஆங்கு வருவா யரசநீ யென்றப்
பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
மையறு விசும்பின் மடக்கொடி யெழுந்து
வெய்யவன் குடபால் வீழா முன்னர்
வானின் றிழிந்து மறிதிரை யுலாவும்
பூநா றடைகரை யெங்கணும் போகி
மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டு மடக்கொடி
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலும்
தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப் பீடிகை
பழுதில் காட்சி தன்பிறப் புணர்த்தக்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமில் மாதவன் றன்னடி பணிந்து
தருமங் கேட்டுத் தாதொழு தேத்தப்
பெருமகன் றன்னொடும் பெயர்வோ ரெல்லாம்
விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்கும்

---

௨௬ பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - தன்மை

௨௭ ஆங்கு - மணிபல்லவத்திற்கு. நீ ஆங்கு வருவாயென்று

௨௮ தாரோன் - புண்ணியராசன்

௨௦ - ௨௮ இளங்கொடி புகன்று

௨௯ மடக்கொடி - மணிமேகலை

௩௧ இழிந்து - இறங்கி ௩௪ மாதவன் - புத்தன்

௨௯ - ௩௪ மடக்கொடி எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு காண்டலுமெனக்

௩௬ பழுது - குற்றம் ௩௫ - ௬ பீடிகைக்காட்சி உணர்த்த

௩௭ அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.

௩௮ மாதவன் - பிரமதருமன்

௩௯ 'தருமங்கேட்டு' என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முனிவிலையாக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று

௪௦ பெருமகன் - அரசன், என்றது அத்திபதியை. பெயர்வோரெல்லாம் - அவந்தி நகரத்திற்குச் செல்வோரெல்லோருக்கும்

(பி - ம்) ௨௬ 'பெற்றிமையுணராய்' ௨௮ 'முன்னர்ப்பொருந்தி' ௩௫ 'கொள்ளத்தூமணிப்' ௩௬ - ௭ 'பிறப்புணர்ந்த,, சாயங்கரை'

கலங்கஞர்த் தீவினை கடிந்தால
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதி
ஆகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்
புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோன்
உலகுய்யக் கோடற் கொருவன் றோன்றும்
அந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்லது
இன்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை
மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
போற்றுமி னறமெனச் சாற்றிக் காட்டி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீர்
அவ்வுரை கேட்டுநும் மடிதொழு தேத்த
வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினி ராதலிற்

---

௪௨. கலங்கஞர்த் தீவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தையுண்டாக்கும் கொலை முதலிய பத்துவகையினதாகிய பாவத்தை.

௪௩. நல்வினை - கொல்லாமை முதலிய பத்து வகையினதாகிய புண்ணியத்தை. அயராது ஓம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்திடுமின்.

௪௫. புலவன் - ஞானி, புத்தனென்பது இப்பொருட்டு. முழுதும் பொய்யின்றுணர்ந்தோன் - ஸர்வஜ்ஞன்.

௪௬. உலகுய்யக் கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பித்தற் பொருட்டு. ஏகதேவனென்பது புத்தன் பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் இங்கே, 'ஒருவன்' என்றார்.

௪௫ - ௬. புலவனும் உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உய்யக் கோடற்குத் தோன்றுமெனக்.

௪௭. அவனறம் - அவனாற் கூறப்படும் அறம்.

௪௮. இன்னா - துன்பம். இழுக்குநரில்லை - தப்புவோரில்லை.

௪௭ - ௮. மணி. ௧௨ : ௬௬ - ௭௦.

௪௯. மாற்றருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன், "மாற்றருங் கூற்றம்" (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪), "மருந்தில் கூற்றம்" (புறநா. ௩).

௫௦. அறம் போற்றுமினென்று சொல்லிப் பொருளை விளங்கச் செய்து. சாற்றி - நிறைத்தென்றுமாம், "நிவந்துசெல் நீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி" (மதுரைக். ௨௪௬).

௫௧. நாவே கடிப்பாக வாயாகிய பறையை அறைந்தீர். கடிப்பு - பறையடிக்குங் குறுந்தடி, "நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்" (சிலப். ௧௪ : ௨௧).

௪௦ - ௫௧. பெயர்வோர்க்கெல்லாம் சாற்றிக் காட்டி அறைந்தீரென இயைக்க.

௫௩. வெவ்வுரை - பதினாறுநாளில் இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பானென்றும், நீ அவனோடு துயில் மூழ்குவையென்றும்.

(பி-ம்.) ௪௬ 'உலகுய்யக் கேட்டற்கு'

பெரியவன் றோன்று முன்னரிப் பீடிகை
கரியவ னிட்ட காரணந் தானும்
மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
என்பிறப் புணர்ந்ததூ மென்னென் றியான்றொழ
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப் பொறாஅது
பீடிகை பொறாஅத பின்ன ரல்லது
வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார் பிறவியைத்
தரும பீடிகை சாற்றுக வென்றே
அருளின னாதலி னாயிழை பிறவியும்
இருளறக் காட்டு மென்றெடுத் துரைத்த
தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
இன்றெனக் கென்றே யேத்தி வலங்கொண்
டீங்கிவ ளின்னண மாக விறைவனும்

சொன்ன சொற்கள், இதனை இந்நூல் ௯-ஆம் காதை, ௪௮-ஆம் அடி முதலியவற்றாலுணர்க.

௫௪. பெரியவன் - புத்தன். பீடிகை - பீடிகையை.

௫௫ கரியவன் - இந்திரன், "தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை" (௮ ௫௨) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௫௫-௭ காரணந்தானும் உணர்ந்ததற்குக் காரணமும் என்னவென்று யான்றொழ.

௫௮. முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன், ஸர்வஜ்ஞன், மணி ௫ ௪0க ௫௯ பொறாஅது - சுமவாது, பொறா.

௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬௨. பெருமகற்கமைத்து - புத்தனை அறிந்துகொண்டு பொருட்டு இயற்றி. பிறந்தார் பிறவியை - பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தி[யை

௬௩. சாற்றுக - உணர்த்துக.

௬௪. அருளினன் - ஆணைதந்தான். ஆயிழை பிறவியும் - உன் பிறவியையும்.

௬௧-௪. அவ்வானவன் அமைத்துச் சாற்றுகவென்று அருளின[னனாக.

௬௫ இருளற - மயக்கமற.

௬௬. அருந்தவர் - முன்னிலைக்கண் வந்தது.

௬௫-௬ அன்று உரைத்ததாகிய வாய்மொழி.

௬௬-௭. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்றதென்று.

௬௮. இவள் - மணிமேகலை. இன்னணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க. இறைவன் - புண்ணியராசன்.

(பி - ம்) ௫௯. 'பீடிகை தன்மமிசைப் பெறூஅப்' ௬௫-௬. 'மருளறக் காட்டுமென் றெடுத்துரைத்த, வன்றே'

ஆங்கப பொழிலவிட் டகநகர் புக்குத்
தநதை முனியாத தாய்பசு வாக
வநத பிறவியு மாமுனி யருளாற
குடாதடதொடா மாலை சூழா தாஙகோா
அடாபபொன முட்டையு ளடஙகிய வணணமும்
மாமுனி யருளான மககளை யிலலோன்
பூமிசந திரனகொடு போந்த வணணமும
ஆயதொடி யரிவை யமரசுந தரியெனும
தாயவாயக கேட்டுத தாழதுய ரெய்தி
இறநத பிறவியின் யாயசெய தது௨ம
பிறநத பிறவியின பெறறியு நினைநது
செருவேன மனனா செவவிபாாத துணஙக
அரைசுவீற றிருநது புரையோாப பேணி
நாடகங கணடு பாடற பானமையிற
கேளவி யினனிசை கேடடுத தேவியா
ஊடற செவ்வி பாாததுநீ டாது

---

௭௦ முனி - மணமுகமுனிவன, **மணி** க௫ · ௪.
௭௱ அடா - தகடு ௭௨ - ௩. **மணி**. க௫ க௩ - ௪
௭௧ - ௱ அருளால அடஙகியவணணமும.
௭௫. பூமிசநதிரன - நாகபுரததரசன
௭௪ - ௫ இலலோனுகிய பூமிசநதிரன
௭௬ அமரசுநதரி - பூமிசநதிரன மனைவி.
௬௮ - ௭௭ இறைவனும விடடுப புககுப பிறவியும அடங்கியவண ணமும போநதவணணமும கேட்டுத துயரெயதியெனக
௭௮ இறநதபிறவி - போனபிறபபு யாய - தாய, எனறது சாலியை இறநதபிறபபின செயதியை மணிமேகலையாலுணாநதான போலும
௭௯. பெறறி-பேறு, எனறது பசுவயிறறிறபிறநதது முதலியவற்றை.
௮௦ செவவி - தம குறைகூறுதறகேறற மனமொழிமெய்கள இனி யனுஙகாலம உணஙக - வாட
௮௧. வீறறிருநது - வருததமின்றியிருநது ; செமமாநதிருநதென்றுமாம்; ௫௩ ௭௦, ௫ புரையோாபபேணி - பெரியோரை வழிபடடு, அமைச்சர் களையும புரோகிதாகளையும விருமபித துணைக்கொணடெனறுமாம
௮௨ - ௱. பட்டினப் ககஙு
௮௪ ஊடல - பிணஙகல, 'வழககாட்டு' என்பா வெண்பாமாலை உரையாசிரியா. நீடாது - தாமதியாமல

(பி - ம்) ௭௨ 'மாலை சூடியாங கோா' ௭௬. 'அரிவையாசுந்தரி யெனுந'

பாடகத் தாமரைச சீறடி பணிநது
தேமரு கொங்கையிற் குஙகும மெழுதி
அஙகையிற றுறுமலா சுரிகுழற சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்தூறு திருநகை யருநதி
மதிமுகக கருஙகட செஙகடை கலககக
கருபபு விலலி யருபபுககணை தூவத
தருககிய காமக் கள்ளாட டிகழநது
தூவறத துறதத லனறெனச சாற்றித
தெளிநத நாதனென செவிமுதல விடடவித
தேதமினறு யினறு விளைநதது
மணிமேகலைதான காரணமாகவென
றணிமணி நீணமுடி யரசன கூற
மனமவே றுயினன மனனென மநதிரி

அரு பாடகம் - ஒருவகைக காலணி

அசு குஙகுமம - குஙகுமச சாநது

அஎ அஙகையின - அகஙகையினுலே துறுமலா - நெருஙகியமலர் அஙகையிற சூட்டி

அஅ முகை - அரும்பு. நறுமுகைபோலுந திருநகை

௯௦. கருபபுவிலலி - மனமதன அருபபுககணை - மொட்டாருமலராகிய அமபு விலலி கணையைததூவ

௯௧ காமககளளாட்டு - காமமாகிய களளையுணடு விளையாடும விளையாட்டு மணி உஉ உ௦; "காமக களளாட டடஙகினா மயஙக" (சிலப். உஉ கஉஎ)

அஉ - ௯௧ 'நாடகஙகணடு' எனபது முதலியன காமககளளாட்டிறகு அடை.

௯உ தூவறததுறததல - பறறுககோடறததுறததல, கலி ககஅ

௯௩ நாதன - தருமசாவகன. முதல - இடம விதது - அவன கூறிய உபதேசமொழி ௯௪ ஏதமினறுய - குறறமிலலாமல.

௯௬. நீணமுடி - தொனறுதொட்டுவநதமுடி, குலததின பெருமை கூறியவாறு, "நெடுமுடிக குருசில" (சீவக உ௯௪.) அரசன - புணணிய ராசன

௯௩ - ௯௫. விதது, மணிமேகலை காரணமாக இனறு விளைநததெனறு அரசன கூற

எஎ - ௯௬ அரசன், துயரெயதி நினைநது இகழநது சாற்றிக் கூற

௯எ. மன - அரசன

மேலவருவன, சனமிததிரனெனனும மநதிரி கூறறு.

(பி - ம்) அரு. 'சீறடிபிடித்து' அஅ 'அமிழுதூறு திருநகை' ௯௦ 'கருபபுவிலஙகன்' ௯உ 'துவாததுறததல'

சனமித் திரனவன் றன்னொடுந் தேமதி
எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
நுங்கோ னுன்னைப் பெறுவதன் முன்னாட்
பன்னீ ராண்டிப் பதிகெழு நன்னாடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரந்தீங்
கீன்றாள் குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தான்றனி தின்னுந் தகைமைய தாயது
காய்வெங் கோடையிற் கார்தோன் றியதென
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்
தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றிய வுயிர்கட்கு
வானம் பொய்யாது மண்வளம் பிழையா
தூனுடை யுயிர்க ளுறுபசி யறியா
நீயொழி காலை நின்னா டெல்லாம்
தாயொழி குழவி போலக் கூஉம்
துயர்நிலை யுலகங் காத்த லின்றிநீ
உயர்நிலை யுலகம் வேட்டனை யாயின்
இறுதி யுயிர்க ளெய்தவு மிறைவ
பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே

---

௯௯ கேண்மதி - கேள், மதி முன்னிலையசை

௧௦௦. நுங்கோன் - பூமிசந்திரன்

௧௦௧. இப்பதிகெழுநன்னாடு - இந்நகரத்தினையுடைய நல்லசாவகநாடு.

௧௦௨. கரந்து - மறைந்து ௧௦௧ - ௨ மணி. ௧௪ ௫௫ - ௯.

௧௦௩. ஈன்றாள் - தாய். ௧௦௧ - ௪. நாடு தகைமையதாயது.

௧௦௩ - ௪ "தந்தையை மக்கள் முகம்பா ராமல், வெந்த சாகம் வெவ் வே றருந்தி" (தமிழ்நா ௧௮)

௧௦௮ பிழையாது - தப்பாமல். ௧௦௯ உயிர்கள் அறியா

௧௧௦ ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது

௧௧௧ கூஉம் - கூப்பிடும், முற்று

௧௧௦ - ௧௧ "தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉம்" (புறநா ௪), மணி ௨௫ ௨௩௬ - ௭

௧௧௩. உயர்நிலையுலகம் - முத்தியுலகம், "உயர்நிலையுலகமுஞ் சிறிது" (குறுந் ௩௬௧ ௨) வேட்டனை யாயின் - விரும்பினையாயின்.

௧௧௪ இறுதி - மரணம் உயிர்கள் இறுதியெய்தவும்

௧௧௫ பெறுதி - இலாபம்

௧௧௩ - ௫ வேட்டனையாயின் விரும்பினையாகுவை

(பி - ம்.) ௧௦௦. 'நுங்கோனின்னை' ௧௦௨ - ௩ 'வளங்கரந்த, தீன்றாள்' ௧௧௨ 'காக்கலொன்றுநீ' ௧௧௪ 'இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவன'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பும்
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றால்
மதிமா றோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு
மணிபல் லவமவலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதால்
அரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமும்
ஒருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉய்
இலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
அரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்
காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவும்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

ககசு தன்னுயிர்க்கு - தன் உயிர் வருந்துதற்கு. ஓம்பும் - பாதுகாக்கும்.

ககஎ மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருண்ணியம். ஈது - நீ துறந்து முத்தியடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வனது அறமுமன்று.

ககசு - எ புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கி' (நீலகேசி) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

ககஅ. மதி மாறோர்ந்தனையென்றது, பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக் கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்.

ககசூ முதுமொழி-அறிவுவாய்ந்த மொழி. முதல்வன்-புண்ணியராசன்.

கூஎ - ககசூ. சனமித்திரன், மன மன்வேறாயினனென்று தொழுது எத்தி முதுமொழி கூற. கஉங மதி - மாதம்.

கஉச கலஞ்செய்கம்மியர் - கப்பலில் தொழில்செய்வோர், "கலம் புணர் கம்மியர்" (மணி. எ. எ0). கஉ௫ புணரி - கடல்.

ககசூ - உசு. முதல்வன் அம்மொழியைக் கேட்டுக் காத்தல் நின்கடனெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனெனக் கூட்டுக.

கஉஎ தங்காது - இடையே தங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.

கஉஅ. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

கநO - நக காவலன் றன்னொடும் வலஞ்செய்து

(பி - ம்) கஉச. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணா விககும
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலஙகொண் டேததினன் மன்னவன் மனனவற
௧௩௫ குலநத பிறவியை யுயர்மணிப பீடிகை
கையகத தெடுததுக காண்போா முகததை
மையறு மணடிலம போலக காடட
எனபிறப பறிநதே னெனனிடா தீாநதேன்
தெனறமிழ் மதுரைச செழுஙகலைப பாவாய்
௧௪௦ மாரி நடுநாள வயிறுகாய பசியால
ஆரிரு ளஞசா தமபல மணைநதாங
கிரநதூண் வாழக்கை யெனபால வநதோாக்
கருநதூண காணா தழுஙகுவேன கையில
நாடுவறங கூரினுமிவ வோடுவறங கூரா
௧௪௫ தேடா வழிய லெழுநதிது கொளகென
அமுத சுரபி யஙகையிற றநதென
பவமறு விதத வானோா பாவாய
உணாவிற றோனறி யுரைபபொரு ளுணாததும

---

௧௩௨ பெருமகன - அரசன், அண்மைவிளி
௧௨௮ - ௩௩ பூங்கொடி பொருநதி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட
௧௩௫ உலநதபிறவி - போனபிறப்பில நிகழ்நத செயதியை
௧௩௭ மையறுமணடிலம - குறறமறற கண்ணாடி, "வயக்குறுமண்டிலம" (கலி ௨௫.)
௧௩௫ - ௭. மணடிலமபோலப பீடிகை உலநத பிறவியைக காட்ட.
மேலவருவன, பழமபிறப்புணாநத புண்ணியராசன கூற்று
௧௩௮ தமிழ்மதுரை சிறுபாண் ௬௬ - எ கலை - வித்தை
௧௪௦ மாரிநடுநாள - மழையையுடைய நளளிரவில
௧௪௨. இரநதுணணுமுணவையே வாழ்க்கைப பொருளாகவுடைய எனபாலவநதோா பொருட்டு.
௧௪௩ அழுங்குவேன - வருநதுவேன, பெயா
௧௪௪ - (நி மணி ௧௪ ௧௨ - ௩.
௧௪௬ அங்கையின - அழகிய கையினால.
௧௪௭. பவம - கருமக கூட்டம
௧௩௩ - ௪௭ இவ்வடிகளிற கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில ௧௪ - ஆம காதை, ௩ - ஆம் அடி முதலியவற்றால உணாக
௧௪௮ உரைபபொருள - சொற்பொருள,
(பி - ம்) ௧௩௮ - ௯ 'எனனிடா தீாதத, தென்' ௧௪௩ 'காணாதழுவேன்' ௧௪௫ 'ஏடாபரியல'

மணிதிக ழுவிரொளி மடநதை நினனடி
தேவ ராயினும பிரம ராயினும
நாமாசு கழூஉ நலஙகிளா திருநதடி
பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லலலது
மறநது வாழேன மடநதையென றேததி
மன்னவன மணிமே கலையுட னெழுநது
தென்மேற் காகச சென்று திரையுலாம
கோமுகி யெனனும் பொயகையின கரையோர்
தூமலாப புனனைத துறைநிழ லிருபப
ஆபுத திரனோ டாயிழை யிருந்தது
காவற றெயவதங கண்டுவந தெயதி
அருநதுயிா மருநதுமுன் னஙகையிற கொண்டு
பெருநதுயா தீாததவப பெரியோய வநதனை
அநநா ளின்னை யயாததுப போயினா
பின்னுள வநதுநின் பெறறிமை நோககி

---

௧௪௯ மணி - பளிஙகு, "மணிமருடெணணீா" (மலைபடு ௨௫௦); முததுமாம

௧௫௧ நா மாசு - நாககுறறம கழூஉம - போககும

௧௫௨ பிறவிகள - பிறவிகளதோறும பேணுதல - உடகொணடு வழிபடுதல ௧௫௩ மடநதை விளி

௧௪௯-௫௩ நினனடிகளைப பிறவிகளதோறும பேணுதலலலது மறவேன.

௧௫௫ உலாம - உலாவும. ௧௫௬. கரை - கரையில

௧௫௩-௭ மனனவன எததி எழுநது சென்று கரையில் நிழலில இருபபவெனக

௧௫௯ தெயவதம - தீவதிலகை

௧௬௦ 'அருநதுயிா மருநது' எனபது முதலியன, தீவதிலகை புணணியராசனை நோககிக கூறும கூறறு உயிாமருநது - சோறு

௧௬௧ பெருநதுயா - பசிததுயா வநதனை - வநதாய

௧௬௨ அநநாள - போனபிறபபில மதுரையிலிருநது கபபலவழியே வநது இததீவததை அடைநத அநநாளில அயாநது - மறநது போயினா: பெயா.

௧௬௩ பெற்றிமை - தன்மை, என்றது, "உணணு நோனபோடுயிா பதிப பெயாததமை" (மணி ௧௪ ௯௫)

(பி - ம்) ௧௫௧ 'நாமுறைபுகழ்நத நலநதிகழதிருநதடி' ௧௫௮. 'ஆயிழைதன்னைக' ௧௬௦ 'மருநதுனனஙகையிற' ௧௬௧. 'வருநதுயிா நீககிய மறவோன'

நின்குறி யிருநது தமமுயிா நீததோா
ஒன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகாண்
ஆஙகவ ரிடவுண டவருடன வநதோா
ஏஙகிமெய் வைததோ ரென்பு மிவைகாண்
ஊாதிரை தொகுதத வுயாமணல புதைபப
வாயமலாப புனனை யணிநிழற கீழால
அன்புடை யாருயி ரரசற கருளிய
எனபுடை யாககை யிருநதது காணாய்
நினனுயிா கொனறுய நின்னுயிாக கிரஙகிப
பினனாள வநத பிறருயிா கொன்றுய
கொலைவ னலலையோ கொறறவ னுயிரை
பலாதொழு பாததிரங கையி னேநதிய
மடவர னலலாய நின்றன மாநகா
கடல்வயிறு புககது காரணங கேளாய

கசுச நினகுறியிருநது - நீ இறநதவிடதது உணணுணோனபுடனிருநது, குறி - இடம

கசுசு ஆஙகவரிடவுணடு - அவவொனபது செட்டிகளும் உணவளிகக உணடு.

கசுஎ மெயவைததோா - உயிாநீஙகிஞோா, மணி சு கஙக.

கசுஅ ஊாதிரை தொகுதத - பரநத அலைகள திரட்டிய

கசுகூ ஆயமலா - அழகியமலா கீழால - கீழிடததே, உருபு மயக்கம்.

கஎ0 அனனையுடைய அரியவுயிரை உனககுக கொடுதத. ஆருயிரெனறது, ஈணடு விஞஞானஸகநததததை களக காணாய - பாராய.

கசுஅ - எக. புதைபபக கீழால யாககையிருநதது காணெனக

கஎ0 - எக இவவடிகளோடு, "அனபோ டியைநத வழககெனப வாருயிாக, கெனபோ டியைநத தொடாபு" (குறள், எ௩) எனபது ஒபபுநோககறபாலது

கஎச கொலைவன - கொலலுதலைச செயபவன, "கொலைவன் யாா கொலோ கொலைவன மற்றிவன" (புறநா கருஉ)

கஎஉ - ச 'நின்னுயிா கொனறுய' என்பது முதலியன வஞசப புகழசசி

கஎரு 'பலாதொழுபாததிரம' எனபது முதலியன தீவதிலகை மணிமேகலையை நோக்கிக் கூறுஙகூற்று

கஎசு நகா - காவிரிபபூமபட்டினம

கஎசு - எ நகா கடலில அழுநதிறறு

(பி - ம்) கசுசு 'ஆங்கவா மடவாரவருடன்வநதோா' கசுஅ 'ஊதை யீட்டிய வுயிாமணல' கஎசு 'மடவரலாய'

நாக நன்ஞு டாள்வோன றன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள பெணடிரின மிக்கோள்
பனிபபகை வானவன் வழியிற றோன்றிய
புனிறறிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம வலஞ்செயது தேவர்கோ னிட்ட
மாபெருமபீடிகை வலஙகொண டேததுழிக்
கமபளச செட்டி கலமவந திறுபப
அங்கவன பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொறறவன மகனிவன் கொளகெனக கொடுததலும
பெறற வுவகையன் பெருமகிழ வெயதிப
பழுதில காட்சிப பைநதொடி புதல்வனைத
தொழுதனன வாஙகித துறைபிறக் கொழியக
கலங்கொண்டு பெயாநத வனறே காரிருள
இலஙகுநீ ரடைகரை யககலங கெட்டது
கெடுகல மாககள புதலவனைக கெடுத்தது
வடிவேற கிள்ளி மனனனுக குரைபப

கஎஅ நாகநனஞுடாளவோன - வளைவணன
கஅ0 பனிபபகைவானவன - சூரியன. வழி - பரமபரை
கஅக பூஙகொடி - பீலிவளை
கஅ0 - அக பூஙகொடி பொருநதியதனை இநநூல, உச - ஆம காதை, உக - ஆம அடி முதலியவற்றாலுணாக
கஅக - உ இததீவகமெனறது மணிபலலவததை
கஅங பீடிகை - புததபீடிகை ஏததுழி - துதிககுமபொழுது
கஎஅ - அங மகள எனபாள மிககோள பூஙகொடி குழவியொடு பொருநதி வலஞ்செயது வலஙகொணடு ஏததுழியெனக.
கஅச இறுபப - தஙக [தலை
கஅரு அவனதிறம - அவன காவிரிபபூமபட்டினததிறகுச செலலு
கஅசு கொடுததலும - பீலிவளை கொடுததலும.
கஅகூ தொழுதனனவாஙகி - தொழுதுவாஙகி, மணி. கரு. உ0 பிறகு ஒழிய - பினனொழிய.
கக0 இருள - இருளில ககஉ கெடுததது - இழநதசெயதியை.
(பி - ம்) கஅஎ 'உகவையன' கஅகூ 'தொழுதனன வணஙகி' கக0, 'கொணடுபோயவனன்றே' ககஉ 'கெடுததமாககள புதலவனைக கெடுதது'

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொருஅன்
நன்மணி யிழநத நாகம போனறு
கானலுங கடலுங கரையுங தோவுழி
வானவன விழாககோண மாநக ரொழிநதது
மணிமே கலாதெயவ மற்றது பொருஅள
அணிநகா தன்னை யலைகடல கொளகென
விட்டனள் சாபம பட்ட திதுவாற
கடவுண மாநகா கடலகொளப பெயாநத
வடிவேற றடககை வானவன போல
விரிதிரை வநது வியனகா விழுஙக
ஒருதனி போயின னுலக மனனவன
அருநதவன றனனுட னாயிழை தாயரும
வருநதா தேகி வஞசியுட புககனா
பரபபுநீாப பௌவம பலர்தொழுக காபபோள
உரைததன கேடக வுறுகுவை யாயினின
மன னுயிா முதலவனை மணிமே கலாதெய்வம

கககூச உறறது பொருஅன - உணடான துனபததைப பொருனுகி.

கசுரு. மணி எ. கஙக கககூ தோவுழி - தேருமிடதது

கசுள வானவன் விழாககோள - இநதிரவிழாவெடுததலை.

கககூ - எ. தோவுழி ஒழிநதது

உ00 பட்டது - உணடான செயதி

உ0ச ஒருதனி - துணையினறி மன்னவன - நெடுமுடிககிள்ளி

உ0ரு அருநதவன - அறவணவடிகள. ஆயிழைதாயா - உன தாயா, எனறது மாதவியையும சுதமதியையும.

உ0எ பௌவம - கடல காபபோள - மணிமேகலாதெயவம பலா தொழப பௌவததைக காபபோளெனக

உ0அ உரைததன - சொலலபபட்டன, முறறு

உ0எ - அ மேறகூறிய செயதிகள காபபோளால எனககு உரைககப பட்டனவெனக இனி, 'உரைததன' எனபதைப பெயராககி, 'கேடக வுறுகுவையாயின' எனபதனேடு கூட்டிபபொருளுரைபபினும பொருநதும

உ0அ - கூ நினமனனுயிா முதலவனெனறது கோவலன மரபில முற பட்டானொரு வணிகனை

(பி'- ம்) கககூச - கூ 'மனனது தெயவமறறது பொருஅளகனகா தனை' கககூ 'கானலும் பொழிலும' உ00 'விட்டது சாபம' உ0ச - ரு 'போயினளருநதவன றனனுடன' உ0கூ 'புககனள' உ0எ. 'பலா கொளக காபபாள'

முன்னு ளெடுத்தது மரக்கா லாங்கவன்
அறவர சாண்டது மறவணன் றன்பால்
மறுபிறப் பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத் தீவகத் தருந்தெய்வம் போயபின்
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்
துன்னிய தூமண லகழ்ந்து தோன்றி
ஊன்பிணி யவிழ்வு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத் தகைமைய தாகி
வெண்சுதை வேய்ந்தவ ணிருக்கையி னிருந்த
பண்புகொள் யாக்கையின் படிவ நோக்கி
மன்னவன் மயங்க மணிமே கலையெழுந்
தென்னுறு றனையோ விலங்கிகழ்ந் தாரோய்
நின்னுடை நியா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னு நின்றன் மறுபிறப் புணர்த்தி
அந்தரத் தீவினு மகன்பெருந் தீவினும்
நின்பெயர் நிறுத்த நீணில மாளும்

---

௨௧௦. முன்னுள் மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்

௨௧௧. அறவரசாண்டது-புண்ணியதானஞ்செய்தது, மணி ௨௧ · ௨௭

௨௧௩ தெய்வம் - தீவதிலகை

இனி, மணலகத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணிய ராசன் வருந்துதலும் மணிமேகலை அவனைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும்

௨௧௫ தூ - தூய்மை அகழ் - தோண்ட

௨௧௬ ஊன்பிணியவிழ்வும் - தசையின்பிணிப்பு நீங்கவும்

௨௧௭ தானென்றது யாக்கையை பிணியவிழா - கட்டவிழாத

௨௧௮ வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்தால் வேய்ப்பட்டு அவ்விடத்து இருத்தல் போல இருந்த.

௨௧௯ படிவம் - வடிவம் ௨௨௨ ஈங்கு - இத்தீவத்திற்கு

௨௨௩ மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு

௨௨௪ அந்தரத்தீவினும் - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளிலும் அகன் பெருந்தீவினும் - நான்கு பெருந்தீவுகளிலும், மணி ௬ · ௧௯௫ - ௬

௨௨௫ பெயர் - புகழ்

௨௨௨ - ௫ நினையீங்கழைத்தது உணர்த்தி நிறுத்தற்பொருட்டே யெனக

(பி - ம்) ௨௧௧ 'ஆங்கவனறனை' ௨௧௨ 'கேட்குவை' ௨௧௪ 'மன்னவன் வணங்கி' ௨௧௫ - ௬ 'உடனுறனுனனியது வாமணலகழ்ந்து தோன்றின' ௨௧௭ 'தகைமைத்தாகி' ௨௧௮ 'வேந்தவரிருக்கை' ௨௧௯ 'கொள்ளாக்கை' ௨௨௪ 'அந்தராதீவின'

அரசர் தாமே யருளறம பூண்டால்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீாதகற்
கறமெனப படுவ தியாதெனக் கேடபின்
மறவா திதுகேண மனனுயிாக கெலலாம
உண்டியு முடையு முறையுளு மலலது
கணட திலலெனக காவல னுரைககும
என்னாட் டாயினும பிறாநாட டாயினும
நனனுத லுரைதத நலலறஞ செய்கேன
எனபிறப புணாததி யென்னைநீ படைததனை
நினறிற நீஙக லாறறேன யானெனப
புனகண கொளளனீ போநததற் கிரஙகினின
மனபெரு நனனாடு வாயெடுத தழைககும

---

௨௨௭ உலகத்திற் குறறநீாததறகுப பொருளேயிராது, எலலா வுயிா களும குறறமறறனவாமெனறபடி பிற இடைசசொல புரை - குற்றம்

௨௨௬ - ௭ இவ்வடிகளினபொருள, 'மனனவனெபபடி மனனுயிரப படி' எனனும பழமொழியின பொருளை விளககிறறு.

௨௩௦ உணடி முதலியவறறையலலாமல உறையுள் - இருபபிடம, "பகுததுணடு பலலுயி ரோமபுத லூலோா, தொகுததவறறு ளெலலாந தலை" (குறள், ௩௨௨), "உணடி யுறையு ளுடுககை யிவையீநதாா" (ஏலாதி ௧)

௨௩௧ கணடதிலலென - கணடதிலலையெனறு சொலல

௨௨௮ - ௩௧ அறமெனபபடுவது எலலாவுயிாகடகும உணடி முதலிய வறறையீதலையனறி வேறு கணடதிலலையெனறு மணிமேகலை சொலல, உணடி முதலியவறறை ஈதலே அறமெனறபடி

௨௩௨ ஆயினும எணணிடைசசொல

௨௩௩ நனனுதல உரைதத - நீ சொலலிய செயகேன - செயவேன

௨௩௪ எனபிறபபு உணாததி - எனபழமபிறபபை அறிவிதது பழம பிறபபுணாநதது, நலலறம பூணுதறகுரிய விசேடவுணாவினுககுக காரண மாயிருநததுபறறி, 'எனனைநீ படைததனை' எனறான இது, "நானவன றன மகள" (சிலப் ௨௬ 'தெனனவன்') எனறாற போனறது

௨௩௫ நினனிடததினினறும பிரியும வனமை யிலலேனெனறு அர சன சொலல

௨௩௬ புனகண கொளளல நீ - நீ துனபஙகொளளாதே. போநததறகு இரஙகி - நீ இஙகுவநததறகு வருநதி

௨௩௭ நாடு உன்னையழைககும

௨௩௬ - ௭ **மணி** ௨௫ ௧௩௦ - ௧௧

(**பி - ம்.**) ௨௨௭ 'உணடோபுரைதீாதறகென' ௨௨௮, 'கேட்ப' ௨௩௦ 'உணடியுமுறுதியு முறையுளுமவலலது'

வங்கத் தேகுதி வஞ்சியுட் செல்வனென்
றந்தரத் தெழுந்தன ளணியிழை தானென்.

உரு —ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உகூஅ ஏகுதி - போவாய

உகூகூ. அந்தரத்து - ஆகாயத்தில் அணியிழை - மணிமேகலை

க - உகூகூ அரசன், புகுந்து வணங்கிக்கேட்டு, 'இவள் யார்' என்னக் கஞ்சுகன், 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும், 'இளங்கொடி, வருவாய' என்று புகன்று எழுந்து இருந்து போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக் காண்டலும், அதனைத்தொழுது அவள் வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணாதத, பணிந்து, 'போன்றது' என்று ஏத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும் விடப்ப புகக்குக் கேட்டு எய்தி நினைந்து கள்ளாட்டிகழுந்து சாற்றி, 'விளைந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன், தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமாறோராந்தனை' என்று முதுமொழிகூற, முதல்வன் கேட்டு, 'காத்தல் நின் கடன்' என்று கூறிக் கூஉய்க் கரையெய்தி ஏறினன், அக்கலம் சென்று சாரந்திறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனக் காட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டு ஏத்தினன், அவனுக்குப் பீடிகை பிறவியைக் காட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்று ஏத்தி மணிமேகலையுடன் எழுந்து சென்று இருப்ப, தெய்வதம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய, வந்தனை, உடலென்பு இவைகாண், என்புமிவைகாண், காணை, கொன்றுய, கொன்றுயாயினை மடவரனல்லாய, நகா கடல் வயிறு புகக்து, காரணங்கேளாய, மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டனள், இதுபட்டது, உலகமன்னவன் போயினன், தாயரும் புக்கனா, கேட்க உறுகுவையாயின, வஞ்சியுட் கேட்பை' என்று தெய்வம் போயபின், மன்னவன் இரங்கிப் படிவம் நோக்கி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல' என, காவலன் உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன யான்' என, அணியிழை, 'ஏகுதி, செல்வன்' என்று எழுந்தனளென வினை முடிவு செய்க

இருபத்தாறுவது

வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

[இருபத்தாறுவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து வஞ்சிமாநகா புக்கபாட்டு]

அணியிழை யநதர மாறு வெழுநது
தணியாக காதற் றாய்கண் ணகியையும
கொடைகெழு தாதை கோவலன றனையும
கடவு ளெழுதிய படிமங காணிய
வேடகை துரபபக கோடடம புகுநது
வணஙகி நினறு குணமபல வேததி
அறபுககட னிலலாது நறறவம படராது
கறபுககடன பூணடு நுஙகடன முடிதத

க அணியிழை - மணிமேகலை

உ தணியா - குறையாத தாயகணணகி - தாயாகிய கணணகி

௩ கொடைகெழுதாதை கோவலன - ஈதல பொருநதிய தாதையாகிய கோவலன, கோவலன கொடையிற சிறநதவனெனபது, கீரிபபிளளையை அறியாது கொனறு கணவனால நீபபுணட பாாபபனியின கொலைபபாவம நீஙகுதறகுத தருமாசனததோருரைதத நூல வழியே தானஞசெயது அப பாாபபனியைக கணவனோடு கூடடிப பாதுகாததானெனற றறொடககததுச சரிததிரஙகளால நனகு புலபபடும, இதனை, சிலப்பதிகாரததிற காணக, கரு ௫௪ - எரு

௪ (இமயமலைச்சிலையால) தெயவமாகப பணணிய வடிவததைத தரிசிததறபொருடடு, "கைவினை முறறிய தெயவப படிமதது" (உஅ உஉஅ) எனச சிலப்பதிகாரத்து வநதிருததல காணக

௫ வேடகை துரபப - ஆசைசெலுததுதலால கோடடம - கோயில, இது சேரன செஙகுடடுவனால கடடுவிககபபடடது

எ. 'அறபுககடன' எனபது முதலியன மணிமேகலை கூறறு அற புககடன - காதலனிறபப உடனிறததலும தீபபாயதலும நறறவம படா தல - நலல தவவழியிற சேறல, அஃதாவது கைமமை நோனபை நோறறு உடமபை வருததுதல

அ கறபுககடன பூணடு - கறபைககடனாக மேறகொணடு, "கற்புக் கடம் பூணட இததெயவ மலலது, பொறபுடைத தெயவம யாஙகணடில மால".

(பி - ம்) ௪ 'படிவஙகாணிய' ௫ 'கோட்டமபுககு' எ - அ 'நிலலா வறறவஞ-சிறககக கறபுககடமபூணடு'

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
௧0 ஒருபெரும பததினிக் கடவுளாங குரைபபோள்
எமமிறைக் குறற விடுக்கண் பொருது
வெமமையின் மதுரை வெவவழற் படுநாள்
மதுரா பதியெனு மாபெருந தெய்வம
இதுநீா முன்செய் வினையின் பயனுற்
௧௫ காசில பூமபொழிற் கலிஙகநன் னட்டுத

(சிலப் ௧௫ ௧௪௩-௪) எனவும், "கற்புக்கடம் பூண்டு காதலன் பின்போநத. பொறறொடி நஙகைககுத தோழிநான கணடீா" (சிலப் உ௧ 'தற்பயநதாள') எனவும கணணகியை முறையே கவுநதியடிகளும அடிததோழியும சிறபபிததுப பாராட்டியிருததல காணக கணணகி கறபை மறககறபெனறும சீறியகறபெனறுங கூறுவா நுமகடன முடிததது-உம முடைய கடனை நிறைவேறறியது, எனறது இஙகே மதுரையை அழற படுததிச சிதைததுப பதினனகாம் நாளிற கோவலனைச சென்று கூடியதை உணாததிறறு.

எ-அ இவவடிகளின கருதது இனனதாதலை, "காதல ரிறபபிறகனை யெரி பொத்தி, ஊதுலைக குருகி னுயிததகத தடஙகா, தினனுயிரீவ ரீயா ராயின, நனனீாப பொயகையி னளியெரி புகுவா, நளியெரி புகாஅ ராயி னனபரோ, டுடனுறை வாழககைககு நோற்றுடம படுவா, பததினிப பெண டிா. மாபெரும பததினி" (உ ௪உ-௫௫) எனறு இநநூலில் முனபு வநதிருததலாலுணாக

௧-௬ அணியிழை எழுநது புகுநது வணஙகி நினறு எததி அருளல வேணடுமெனறு அழுது நிறபவெனக.

௧0 பததினிககடவுள - கணணகி

௧௧ 'எமமிறைககு' எனபது முதலியன, பததினிககடவுளாகிய கண ணகி வாாததை இறை-கோவலன் இடுககண-துனபம, இஙகே கொலை

௧உ வெமமையின-கோபததால மதுரை-மதுரையை படுநாள-படுததுமநாளில, விகாரம

௧௩. மதுராபதியெனபது மதுரையமபதியின அதிதேவதையினது பெயா, "மதுரா பதியெனனு மாது" (சிலப் உஉ 'மாமகளும') "மாபெருங்கூடன மதுரா பதியெனபேன" (சிலப். உ௩ உஉ)

௧௪ 'இதுநீா' எனபது முதலியன, மதுராபதி தனககுக கூறியதைக கொணடு கூறும பததினிககடவுள வாாததை வினை-தீவினை. பயன-பிரயோசனம இது பயன் ஆல அசை

௧௫. காசு-குறறம

(பி-ம்) ௬. 'எனறெழுநதனணிறப', 'எனறழுதனணிற்ப' ௧௩-௪ 'தெய்வத, மதுநீாசெயதவினை'

தாய மன்னவா வசுவுங் குமரனும்
சிங்க புரமுஞ் செழுநீாக கபிலையும
அங்காள் கின்ரோ ரடற்செரு வுறுநாள்
மூவிரு காவத முன்னுந ரினறி
யாவரும வழஙகா விடததிற பொருளவேட்டுப
பல்கலன் கொணடு பலரறி யாமல்
எல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப
பண்டக கலமபகா சஙகமன றனனைக
கண்டனா கூறத தையனின் கணவன்
பாரதிபன் றொழிலசெயும பரத னென்னும
தீததொழி லாளன றெறறெனப பறறி
ஒறற னிவனென வுரைதது மனனறகுக
குறறமி லோனைக கொலைபுரிந திடடனன
ஆஙகவன மனைவி யழுதன ளரறறி

கசு ஞாதியாகிய வசுவும் குமரனும கஎ கபிலை - கபிலபுரம

கசு - எ சிஙகபுரம வசுவுககும, கபிலை குமரனுககும உரிய நகரஙகள்.

கஅ ஆளகினரோா. பெயா நாள - நாளில.

கக மூவிருகாவதம - ஆறுகாதம முனனுநா - முறபடுவோா, அணுகு பவருமாம

உ0 வழஙகா - செலலாத வேட்டு - விருமபி

உக கலன - ஆபரணம

உஉ. எலவளை - ஒளிபொருநதிய வளையையுடையாள, என்றது நீலி யை. அரிபுரம - சிஙகபுரம

உரு பணடககலம - பொனனாலாகிய அணிகலம, பணடம - பொன; பணடமும கலமுமாம, பணடம - சரககு பகா சஙகமன றனனை - விறகும சஙகமனெனனும வணிகனை

உச தையல · விளி

உரு. பாரதிபனெனறது வசுவை பரதனெனறது கோவலனது பழமபிறபபிலுள்ள பெயா

உசு தெறறென - விரைவாக.

உஎ ஒறறன் - வேயதது அறிபவன மனனாககு உரைதது

உக. மனைவி - நீலியெனபவள அழுது அரறறி

(பி - ம்.) கஎ 'செழிநீாககயிலையும' உ0. 'இடததுபபொருள்' உஉ 'எரிபுரமெய்தி' உரு. 'படைககலமபகா' உச. 'கணடவாகூறததையா லென' உஎ. 'உரைததுமனனவனுற'

ஏங்கிமெய பெயாபபோ ளிறுவரை யேறி
இடட சாபங் கடடிய தாகும
உமமை விளைவந் துருததலொழி யாதெனும்
மெயமமைக கிளவி விளமபிய பின்னும
சீறறங கொணடு செழுநகா சிதைததேன்
மேறசெயநல விளையின விணணவாச சென்றேம
அவவிளை யிறுதியி னடுசினப பாவம
எவவகை யானு மெய்துத லொழியா
துமப ரிலவழி யிமபரிற பலபிறப
பியாஙகணு மிருவிளை யுய்ததுமைப போல
நீஙகருமப பிறவிக கடலிடை நீநதிப
பிறநது பிறநது முழலவோம பினனா
மறநது மழைமரு மகதநன ளுடடுக

௩௦ மெயபெயாபபோள - உயிாவிடுவோள இறுவரை - பெரியமலை, "இறுவரை யிவாவதோ ரிலஙகெயிற றரியென" (சீவக ௧௮௩௩.)
௩௧ கடடியதாகும - பநதிததாகும
௩௨ உமமைவிளை - பழவிளை உருததல - தோனறுதல, "ஊழ விளை யுருததுவந தூடடு மெனபதூஉம" (சிலப். பதி ௫௭), "ஒளிபபினு மூழவிளை யூடடாது கழியாது" (இறை சூ. ௨, உரை)
௩௩ கிளவி - சொல
௧௩ - ௩௩ மாபெருந தெயவம விளமபியபினனுமெனக
௧௫ - ௩௩ இசசாபவரலாறு, "கடிபொழி லுடுதத கலிஙகநனனாட்டு, வடிவேற றடககை, வசுவுங குமரனும, வழுவில சாபம, பட்டனிா" (சிலப் ௨௩ ௧௩௮ - ௭௦) எனறு கணணகிககு **மதுரைமா நகாத்தெயவங** கூறியதாக **இளங்கோவடிகள்** கூறியிருததலாலும விளஙகவுணரபபடும.
௩௪ நகா - மதுரை
௩௫ விணணவாசசெனறேம - கணவனும யானும தேவராயச செனறேம
௩௬ அவவிளை - மேறசெய நலலவிளை அடுசினபபாவம - மதுரையை யழிதத கோபததாலுணடான பாவம
௩௬ - ௭ பாவம எயதுதலொழியாது
௩௮. உமபா இலவழி - தேவருலகததில நலவிளை நுகாசசியிலலாத விடதது
௩௮ - ௯ பல்பிறபபியாஙகணும - எலலாபபிறவியின கணணும இருவிளையுயதது - இருவிளைகளாற செலுததபபடடு
௪௨. மகதநனளுடடுககு - மகதநாடடுககு
(பி - ம்) ௩௦ 'மெயவைபபோள' ௩௧ 'சாபஙகிட்டிய' ௩௪. 'கொணடுதிருநகா' ௩௬ - ௭ 'பாவை வெமபகை' ௪௧. 'உறழ்வோம பின்' ௪௨ 'மழைவருமநதநன'

கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்கும்
கரவரும பெருமைக் கபிலையம் பதியின்
அளப்பரும பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப
போதி மூலம பொருந்திவந் தருளித
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந தெரிந்து
பன்னிரு சார்பின் பகுதித தோற்றமும
அந்நிலை யெல்லா மழிவுறு வகையும
இற்றென வியமபிக குற்றவீ டெய்தி

சஙு திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது

சச கரவு - மறைத்தல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபில ரென்று பெயருள்ள ஒரு முனிவர் தவஞ்செய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பர், கபிலவஸ்துவெனவும வழங்கும்

சரு பாரமிதை - உடம்பு நேரவும உறுப்பு நேரவும பொருள் நேரவும தானமுதல் ஞானமீறாகவுள்ள பத்தும் பூரித்தல் (மணி. உக : உசு), (க) தானபாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) க்ஷமாபாரமிதை, (ச) வீரிய பாரமிதை, (ரு) தியானபாரமிதை, (சு) பிரஜ்ஞாபாரமிதை, (எ) உபாயபார மிதை, (அ) தயாபாரமிதை, (கூ) பலபாரமிதை, (௧0) ஞானபாரமிதையென பன. இவை தசபாரமிதையெனவும் தசபாரமெனவும வழங்கும; இதனை "தானஞ்சீ லம்பொறை தக்க தூய வீரியம், ஊன மிஃறி யானமே யுணர்ச சியோ டுபாயமு, மானமில் லருளினோ வைத்தலே வலிம்மையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா லிவைகளும்" (நீல. மொக்கல. அஅ), "இன்பஞ்சால் பெரும்பார மீரைந்து முடனிறைத்து, நனகன நிலைபெற்ற நாதன" (நீல மொக்கல அஅ, சமய), "தானமே முதலாகத் தசபார நிறைத்தருளி, ஊன மொன றிலலாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே" (வீர யாப்பு. கக, உதா ரணம்) என வருவனவற்றாலுணர்க அளவின்று - அளவிலலாமல.

சசு. புத்தஞாயிறு - புத்தனாகிய ஞாயிறு

சஎ போதி - அரசமரம், என்றது மகாபோதியை.

சஅ நாலவகைவாய்மை - துக்க முதலியன

சகூ. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

ருO. பன்னிருசார்பின அழிவும

சகூ - ருO "சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத துய்தியும்" (உரு . ரு) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காணக

ருக. இற்று - இத்தன்மைத்து, இதனைத் தோற்றத்தோடும் வகை யோடும் தனித்தனியே கூட்டுக குற்றவீடெய்தி - காமம்முதலிய குற்றங் களினின்றும் விடுதல்பெற்று, "குற்றவீ டாக்க மாதிக குணங்களாக குறைத்த லாகும்" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகனமதம், சு.)

(பி - ம்) சச. 'கயிலையம்' சரு. 'அளவின்று நிறைந்து' சஎ. 'பொதிந்துவந்தருளி'

எண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணும்
அண்ண லறக்கதிர் விரிக்குங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவன்
இந்திர விகார மேழுமேத் துதலின்
துன்பக் கதியிற் றோற்ற ரவின்றி
அன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும்
பிறவி நீத்த பெற்றிய மாகுவம்
அத்திற மாயினு மனேக காலம்

ருங. அண்ணல் - தலைமை. முன்பு புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்த தற்கேற்ப ஈண்டு அவனால் உபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ் செய்தார்.

சஉ-ருங. மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைந்துதோன்றி வந்தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிக்குங்காலையெனக.

ருச. பைந்தொடி: முன்னிலைப்பெயர்.

ருரு. இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்குகள் ஏழினையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளவை, ஆகாயசாரிகளாகிய சாரணர் இருந்து பௌத்தாகமத்தின் பொருளை யாவர்க்கும் விளங்க உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை, இதனை, "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, அணிதிகழ் நீழ லறவோன் றிருமொழி, அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்றும், இந்திர விகார மேழுடன் போகி" (சிலப். கo. கக-ச) என்பதனாலுணர்க. ஏத்துதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால், இதனால், கோவலனும் கண்ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை ஏத்தி வழிபட்டாரகளென்பது பெறப்பட்டது.

ருசு. துன்பக்கதி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிந்தபிறப்பு. தோற்றரவு - தோன்றுதல். 'இன்றி' என்றதனால், நற்கதியிற்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

ருஎ. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேச மொழிகளை.

ருங-எ. காலையிற் கேட்டெனக.

ருஅ. துறவி - துறத்தல். உள்ளத்தே துறவி தோன்றியெனக, "மாதவி துறவிக்கு" (உ. கo) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தல் காண்க, திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில், "அளவியை" என்னும் கo-ஆம் செய்யுளின் விசேட வுரையில், 'துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது' என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

ருகூ. பெற்றி - நிருவாணம்.

ருரு-கூ. ஏத்துதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீத்த பெற்றிய மாகுவமென்க.

(பி-ம்.) ருங 'விரிக்கும்போது' ருச 'பைந்தொடித்தந்தை' ருரு 'விகாரமேழுந் துதித்தலிற்' ருஎ 'அன்பறுமனத்தோபற்றம்'

எத்திறத் தார்க்கும் இருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயும்
முறைமையி னிந்த மூதூ ரகத்தே
அவ்வவர் சமயத் தறிபொருள் கேட்டு
மெய்வகை யின்மை நினக்கே விளங்கிய
பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகநெறி கடவாய்
இன்னதிவ் வியல்பெனத் தாயெடுத் துரைத்தலும்

---

௯௧. இருத்தி - விருத்தி

௯௨ 'நறைகமழ்கூந்தல்' என்பது முதலியவற்றால் மணிமேகலைக்குப்பின் நிகழ்வன கூறுவாள்

௯௩ இந்த மூதூரென்றது வஞ்சி நகரத்தை

௯௫. மெய்வகையின்மை - உண்மையில்லாமை

௯௬ பெரியோன் பிடகநெறி - புத்தன் அருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் மூன்று மணிகளும் யாதோரிடையூறுமின்றி இருத்தற்கு இடமாயக் கூடைபோலுதலின், பௌத்தாகமங்கள் பிடகமென்பப்பட்டனவென்பர், பிடகம் - கூடை. பிடகம் வினயபிடகம், ஸூத்திரபிடகம், அபிதர்மபிடகமென மூன்று வகைப்படும், இவற்றைத்திரிபிடகமென்றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவர், இவற்றுள் முதலாவது வினயபிடகம், விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்று வகைப்படும் இவற்றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கத்தி லிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயசித்தாதி த்விதீய பாகமென்றும் (இது பிராயசித்தத்தால் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது) இரண்டு பகுதியுடைத்து, கண்டகம் மஹாவாககம், க்ஷுல்லவாக்க மென இரண்டுபகுதியுடைத்து இரண்டாவது ஸூத்திரபிடகம் தீர்க்க நிகாயம், மத்தியமநிகாயம், ஸம்யுக்த நிகாயம், அங்கோத்தரநிகாயம், க்ஷுத்திரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்து, [நிகாயம் - கூட்டம்] இவற்றுள் க்ஷுத்திரக நிகாயம் க்ஷுத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இத்தியுக்தம், ஸூத்திரநிபாதம், விமானவஸ்து, பிரேதவஸ்து, ஸ்தேரகாதை, ஸ்தேரீகாதை (ஸ்தேரரென்றும், ஸ்தவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப் பெயர்), ஜாதகம், நிர்த்தேசம், பிரதிஸம்பிதா மார்க்கம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமென்பப் பதினைந்து பகுதியுடைத்து மூன்றாவது அபிதர்மபிடகம் தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸ்துப்பிரகரணம், புத்கலப் பிரஜ்ஞப்தி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸ்தானப் பிரகரணமென எழு வகையினை யுடைத்து, "ஆத்த னேயெனத் தெளிந்தவ ணமர்ந்திருந் தவாக்குச, சூத்தி ரமிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாம, சாத்தி ரமிவை மூன்றென வன்றவத் தோன்றல், பாத்து ரைக்குநன் பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" (நீல புத்த ௩௫)

௯௭ தாய - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்

(பி - ம்) ௯௧ 'இத்திறத்தார்க்கு' ௯௫ - ௯ 'விளங்கிப்பின்னர்ப் பெரியான்'

மிளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
விளைபொரு ளுரையா ரேற்றுருக் கொள்கென
மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த
மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்த்
தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும்
எங்கணு மிளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற்
செங்குட் டுவனோ டொரு செங்கோல் வேந்தன்
பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
போர்த்தொழிற் றானை குஞ்சியிற் புனைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சிநகரத்துள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும்.

௬௮ - ௯ மணி ௧௦ : ௭௯ - ௮௦

௭௦ தெய்வதம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௭௧ மந்திரம் - வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரம்

௭௨ குலம் - கோயில், "தேவகுலநிழல்" (ஆசாரக் ௩௨) தெற்றி - வேதிகை, திண்ணையுமாம் பள்ளி - சாலை, "ஒதுங்கின ரிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி" (புறநா. ௩௩)

௭௩ மிடைந்து - நெருங்கி ௭௫ காணிய - கண்ட

௭௨ - ௬ தேவகுலம் முதலியன மிடைந்து முனிவர் முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையென்க

௭௭. செங்குட்டுவன் - சேரன், இவன் இளங்கோவடிகளின் தமையன், கண்ணகியின் படிவத்தைப் பிரதிட்டிப்பித்தோன்

௭௮. பூத்தவஞ்சி - வஞ்சிமலர், பகைவர் நாட்டைக் கொள்ள நினைந்து போர்செய்தற்கு அவர்மேற் செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அணிந்து கொள்வது, இது முதலுக்கேற்ற அடையடுத்து நின்றது பூவாவஞ்சி - வஞ்சிநகர், வெளிப்படை, இந்நகரை வாடாவஞ்சி யென்றுங் கூறுவர், "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வா ளொருந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" (௨௬ : ௫௦ - ௫௧) எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க

௭௬ - ௮ இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியென்க

௭௯. தானை - சேனை குஞ்சி - குடுமி

௭௮ - ௯ பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற்புனைய வென்க

(பி - ம்) ௬௮ 'என்றுநீயுணர' ௬௯ 'வேண்டுருக் கொள்கென' ௭௨ 'தெய்வகுலனும்' ௭௮ 'பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சி' ௭௯ - ௮௦ 'புனைந்து நிலைநாட்டலை'

நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைம்மலைக் களிற்றினந் தம்முண் மயங்கத்
தேரு மாவுஞ் செறிகழன் மறவரும்
கார்மயங்கு கடலிற் கலிகொளக் கடைஇக்
கங்கையம் பேர்யாற் றடைகரைத் தங்கி
வங்க நாவியி னதனவடக் கிழிந்து
கனக விசயர் முதற்பல வேந்தர்
அனைவரை வென்றவ ரம்பொன் முடிமிசைச்
சிமைய மோங்கிய இமைய மால்வரைத்
தெய்வக் கல்லுந் தன்றிரு முடிமிசைச்
செய்பொன் வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரன்

அக கையையுடைய மலைபோலுங் களிற்றினம் மயங்க - கலக்க.

அ௦ - அக மலைநாடென்று சொல்லும்வண்ணம் களிற்றினங்கள் மயங்க வென்க, செல்லும் நெறிக்கணுள்ள நாடுகள் யானைகளின் மிகுதியால் மலை நாடென்று சொல்லப்பட்டன

அ௩ கலிகொள - முழங்க கடைஇ - செலுத்தி

அ௫ நாவி - மரக்கலவிசேடம், இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்றது வங்கநாவி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை இழிந்து - இறங்கி

அ௬ கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும், இவர் ஆரியவரசர் பல வேந்தர் - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்தரன், சிவேதன் முதலியோர், இதனை, **சிலப்பதிகாரம்**, உ௬-ஆம் காதை, கஅ௨-ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காணக.

அஎ அனைவரைவென்று - எல்லோரையும்வென்று, உம்மை விகாரவகையால் தொக்கது அவ்வரென்றது கனகவிசயரை

அஅ சிமையம் - உச்சி

அ௯ தெய்வக்கல் - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்தற்குரிய கல்

௯௦ வாகை - வாகைமலர், பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்ளுவது, அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற் செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என்றார், "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (உஉ) எனவும், "பொலந்தும்பை" (௯எ) எனவும் **புறநானூற்றிற்** கூறியிருத்தல் காணக

அஎ - ௯௦ அவர் முடிமிசைக் கல்லும் தன் முடிமிசை வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரனென இயைக்க

எ௯ - ௯௦ புனைய மயங்கக் கலிகொளக் கடைஇத் தங்கி இழிந்து வென்று சேர்த்திய சேரனென்க

(பி - ம்) அ௪ 'கங்கைப் பேரியாற்றடை' அ௫ 'வங்கநாவாயிதன வடகிழக்கிழிந்து' அ௬ 'முதற்சின வேந்தர்' ௯௦ 'செம்பொன்'

விறறிறல வெயயோன் றன்புகழ விளஙகப
பொறகொடிப பெயாபபடூஉம பொனனகாப பொலிநதன
திருநதுநல லேது முதிாநதுள தாதலிற [ள
பொருநதுநால வாயமையும புலபபடுத தறகென

உசு.—வஞ்சிமாநகா புகககாதை முறறிற்று.

சேரன செஙகுடடுவன வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற கொணடுமீணட வரலாறறை, **சிலப்பதிகாரம்**, காலகோட காதை முதலிய வறறால உணாக

கூக விறறிறலவெயயோன - விலவலியை விருமபினோன, "வெம முனை வெறறி விறலவெயயோன" (பு - வெ சுஅ)

எஎ - கூக. வேநதன சேரன வெயயோன, அவனறன புகழெனக

கூஉ பொறகொடி - அழகியகொடி, என்றது வஞசிககொடியை நகா - வஞசி, "பூஙகொடிப பெயாபபடூஉம, திருநதிய நனனகா" (உஅ கOக - உ) என்று பினவருதல காணக

கூக - உ விளஙகப பொலிநதனள

கூரூ நலலேது - நலவினையாகிய காரணம

கூஉ - ரூ ஆதலிற பொலிநதனள

கூச நாலவாயமை - நானகுவகைபபடட சததியம, அவை துககம முதலியன, அவறறை ஸததிய சதுஷடயமெனபா

கூஉ - ச புலபபடுததறகுப பொலிநதனளெனக

க - கூச அணியிழை எழுநது புகுநது நினறு ஏததி, 'அருளல வேணடும' என்று அழுதுநிறப, பததினிககடவுள உரைபபாள, அஙஙன முரைபபவளாகிய தாய, 'இனனதிவவியலபு' என எடுததுரைததலும, மணிமேகலை ஒதி வடிவாயப பொனனகாப பொலிநதனளென வினை முடிவு செயக

(பி - ம்) கூஉ, 'கொடிபெயாப' கூரூ 'திருநதநலலேது' கூச 'நல வாயமை'

இருபத்தேழாவது
சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட பாட்டு]

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச
சமயக கணககா தநதிறஞ சாாநது
வைதிக மாாககதத தளவை வாதியை
எயதின னெய்திறின் கடைபபிடி யியமபென
வேத வியாதனுங கிருத கோடியும —
ஏதமில சைமினி யெனுமிவ வாசிரியா
பததுமெடடு மாறுமப பணபுறத
ததமம வகையாற றுமபகாந திட்டனர்
காணடல கருத வுவம மாகம
மாணடைய வருததா பததி யோடியல்

க நவை - குறறம. பொருள - தததுவம

உ சமயககணககா - சமயநூலுணாநதவா; வாதிகள். திறம் - தொகுதி, இடமுமாம

க - உ மணி பதி அஎ - அ. உரைமினோவெனசசாாநது

ங அளவைவாதி - பிரமாணவாதி

ச கடைபபிடி - சிததாநதம இயமபென - சொல்லெனறு மணிமேகலை விளுவை

ங - ச அளவைவாதியை எயதி இயம்பென

ரு 'வேதவியாதனும' என்பது முதலியன அளவை வாதியின் வாாததை.

சு ஏதம - குற்றம

ரு - அ வேதவியாதன பததளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும் சைமினி ஆறளவையும பகாநதிட்டனரெனக

கூ 'காணடல' எனபது முதலியவற்றால் பததளவைகளின பெயரும, அவறறினிலககணமுங கூறபபடும. காணடல - பிரததியககம கருதல- அனுமானம, இது கருதததெனவும வழஙகும.

க0 இயலபு - ஸவபாவலிஙகம.

(பி - ம்.) ங 'அளவையாதியை' அ 'பகிாநதிட்டனா' கூ. 'காண்டலகருததே' க0. 'ஆணடவருததாபததியோடியைபு'

ஐதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தம்மாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டும் —
மருளில் காட்சி யைவகை யாகும்
கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையும்
நண்ணிய மூக்கா னாற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா னூறுமெனச் சொன்ன
இவையிவை கண்டுகேட் டுயிர்த்துண் டுற்றுத்
துக்கமுஞ் சுகமு மெனத்துய்க் கறவறிந்
துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றிப்
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச்
சுட்ட றிரிதல் கவர்கோட றேன்றுது
இட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகும்
கருத்தள வாவது

---

௧௧. ஐதிகம் - ஐதிஹ்யம். அபாவம் - இன்மை. மீட்சியொழிவறிவு - மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை அறியுமளவை, என்றது பாரிசேடத்தை.

௧௨. உண்டாநெறி - சம்பவம். இவை தம்மால் - காண்டல் முதலிய இந்தப் பத்துப் பிரமாணங்களாலே.

௧௩. புலங்கொளல் - அறிதல்.

௧௪. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையின் இலக்கணம் கூறப்படும். மருள் - மயக்கம். காட்சி - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம்.

௧௯. துய்க்கு - தடை.

௨௦. வாயில் - இந்திரியம். ஊறு - இடையூறு.

௨௧. ஒளி - சோமசூரியாக்கினிகள்.

௨௨. சுட்டல் - பொருளுண்மை மாத்திரை காண்டல். திரிதல் - ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதல், இது விபரீதமெனப்படும். கவர்கோடல் - சந்தேகம்; "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே, கொண்ட திரிவாம்" (சிவ - சித்தி. சுபக்கம், அளவை ௩)

௨௫. 'கருத்தளவு' என்பது முதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்படும். கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்.

(பி - ம்.) ௧௧ 'மீட்சிமொழி' ௧௨ - ௩ 'உண்டாமெனறியென்றிவை தம்மாற்போ பொருளினுண்மையுளங்' ௧௫ - ௬ 'ஓசையு, மூக்கானாற்றமு நாக்கா றசுவையும்' ௧௮ - ௯. 'உண்டுயிர்த்துற்றுத், துக்க சுகமெனத் துய்த் தறவறிந்து' ௨௦ - ௨௧ 'மனமுமூன்றிப, பயிலொழியொடும் பொருள்'

குறிக்கொ ளனு மானத் தனு மேயத்
தகைமை யுணருந் தன்மைய தாகும்
மூவகை யுற்றது பொதுவெச்ச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாத்தியம்
௩௦ இவையந் நுவய மின்றி யிருந்தும்
கடந்திகழ் யானைக் கானவொலி கேட்டோன்
உடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்தல்
எச்ச மெனப்படு வெள்ள வேது வின்றலை
நிச்சயித் தத்தலை மழைநிகழ் வுரைத்தல்
௩௫ முதலென மொழிவது கருக்கொண் முகிலகண்
டிடித்து மழை பெய்யு மெனவியம் பிடுதல்

---

௨௬ அனுமானத்து - அனுமானத்தால், " அனுமானமாவது. சாத்தியத்தையொழியச் சம்பவியாததாகிய சாதனத்தாற் சாத்தியத்தைப் பற்றிப் பிறக்கும் ஞானமாகும் " (நீல தரும செய ௬௨, சமய) அனுமேயம் - அனுமித்து உணரப்படுவது.

௨௮ அது - அவ்வனுமானவளவை, அது பொதுவெனவும், எச்சமெனவும், முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்

௨௯ சாதனம் - ஏது சாத்தியம் - துணிபொருள்

௩௦ இவை - இவற்றிற்கு அந்நுவயம் - சேர்க்கை, அஃதாவது நியதமான உடனிகழ்ச்சி

௩௧ கடம் - மதம். கானம் - காடு ௩௨. உடங்கு - உடனே

௨௯ - ௩௨ பொதுவெனப்படுவது உணர்தலெனக் பொதுவைச் சாமானியானுமானமென்பர்.

௩௩ - ௪ வெள்ள ஏதுவின்றலை - வெள்ளமாகிய சாதனத்தால் அத்தலை - அவ்விடம் எச்சமெனப்படு வெள்ளவேதுவின்றலை அத்தலை மழைநிகழ்வு நிச்சயித்துரைத்தல் இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியானுமானமெனவும் கூறுவர்

௩௫ கரு - சூல் முகில் - மேகம் ௩௬ இது - இம்மேகம்

௩௫ - ௬ முதலென மொழிவது சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழை பெய்யுமென்று நிச்சயித்தல். இதனைக் காரணானுமானமெனவும், பூர்வானுமானமெனவும் கூறுவர் இது வரற்பாலதை முன்னமே அனுமிப்பது

௩௩ - ௬. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானங்களை, " இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென, றடுத்த துமங்கில் சந்த முந்தி யலைத்து வாரபுன லாறுகொண், டெடுத்து வந்திட மால வரைக்க ணிருந்து கொண்டல் சொரிந்ததென்று, முடித்த துமமிவை காட்சியன்றனு மானமென்று மொழிந்திடே " (சிவ சித்தி பரபக்கம், உலோகாயதனமதமறுத்தல், ௨) எனபதனுலுமுணர்க

(பி - ம்) ௨௬ ' குறிக்கொள ' ௩௦ ' இவைதம்மொடந்நுவய '

என்னு மேதுவி னென்றுமுக் காலம
தன்னி லொன்றிற் சார்ந்துள தாகி
மாண்ட வுயிர்முதன் மாசின் றாகிக
காணடற் பொருளாற கண்டில துணர்தல்
உவம மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப போலுமெனக் கருதல
ஆகம வளவை யறிவ னூலாற
போக புவன முணடெனப புலங்கொளல்
அருத்தா பத்தி யாய்ககுடி கங்கை
இருககு மென்றாற கரையிலென றெண்ணல
இயலபி யானைமே லிருந்தோன் றோட்டிக
கயலொன் றியா தத்துவே கொடுத்தல

---

௩௮. தன் ' பனமைமயொருமை மயககம

௩௯. உயிர்முதல - உயிரும இந்திரியமும மனமும், " உயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றி " (உஎ ௨0) எனறூா முனனும

உவமவளவை —

௪௨ கவயமா - ஒருவகை மிருகம ஆபபோலும - பசுவையொககும.

௪௧ - ௨ " கண்ணன கருமுகில்போல வணணனெனக கேட்டவனைக, கண்ணுமுணா வொபபெனவே காண " எனறும வரும

ஆகமவளவை —

௪௩ அறிவனூல - ஆபதன் வாககியமாகிய நூல்

௪௪ போகபுவனம் - சுவாகக நரகஙகள புலஙகொளல - அறிதல்.

௪௩ - ௪ ஆகமவளவையாவது புலஙகொளலெனக இதனைச சாததமெனறும, உரையளவையெனறும கூறுவா

அருந்தாபத்தியளவை —

௪௫ ஆயககுடி - இடைசசேரி

௪௫ - ௬ இது பொருளளவையெனறும் கூறபபடும, " அடுததுல கோதும பொருளருத தாபததி யாமதுதா, னெடுதத மொழியினஞ் செபபுவ தாகுமிவ வூரிலுளா, படைததவ ரெனனிற படையா தவருமுணடெனறுமிவன, கொடுபபவ னெனனிற கொடாதாரு முணடெனறுங கொள்வதுவே " எனறும வரும

இயல்பளவை .—

௪௭. இருநதோன ஒன்றுதாவெனிலென வருவிததுக கொள்க தோட்டி - அஙகுசம

௪௭ - ௮ " மாமே லிருநதொரு கோறூ வெனிற்சுள்ளிக் கோறரலும, சோமே லிருநதொரு கோறூ வெனிறறா லேதுணிநது, பூமேவு

(பி - ம்) ௪௭ ' இயைபிலியானை '

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மரத்
தெய்திய தோர்பே யுண்டெனத் தெளிதல்
அபாவ மெனப தின்மையோர் பொருளைத
தவாதவ விடத்துத தானிலை யெனறல
மீடசி யெனப திராமன்வென் றனென
மாடசியி லிராவணன் றோற்றமை மதித்தல்
உளளநெறி யெனபது நாராசத திரிவிற
கொளளத தருவது காநதமெனக் கூறல்

கண்ணழுத தஙகோல கொடுததலும பூதலததே, நாமே வியலபெனறு கூறுவா நலலசொன ஞவலரே , சோ - மதில

ஐதீகவளவை —

சகூ உலகுரை - உலோகவாதம் , அஃதாவது காணபரமபரை யால வரும வாககியம

சகூ - ௫0 " கொன்பயில வேலைக் கடலபுடை சூழுங குவல யததோ, ரனபுட ஞலி லலகையுண் டென்பாக ளென்பதுவு, மின்பயில் புறறில விடநாக முண்டெனப ரென்பதுவும, என்பர்க ளுவல ரென்பது மைதிக மெனபாகளே " எனறும வரும.

அபாவவளவை :—

௫க - உ. அபாவமாவது இன்மையாகும் , அஃது ஒரு பொருளை இலலையெனபது

மீட்சியளவை —

௫௪ மாடசிஇல - பெருமையில்லாத

௫௩ - ௪ இஃது ஒழிபெனவும பாரிசேடமெனவும கூறபபடும் ; " சீரா ரொழிபெனறு செபபப படுவது திணபுவிமேற, போராடி நினறு பொருதா ரிருவாதம போககளததுப, பாரா ரிராகவன வெனறு னெனிறறன் பரிசழிநது, நேரா மிராவணன் றோற்றசொல லாகி நிகழ் வதுவே " எனறும வரும மூனறு பெயரிலே இருவரைக களவாலல ரெனறால நினறவொருவனைக களவனெனறறிகையும அது

சம்பவவளவை —

௫௫ நாராசததிரிவின - இருபபுசசலாகையின் சலனததால

௫௫ - ௬ உள்ளநெறியெனினும, உணடாநெறியெனினும, சம பவமெனினுமொககும , " துயககற வுணமை யெனநா வலாக டுணிந துரைபப, நியற்கைப பொருளினை யிறறெனல லாமிது தானுரைககின, வியககுறற காலசலிக குநதீச சுடுமவிய னீாகுளிரும், வயககுறற மண வலி தெனறுபட டாஙகு வழங்குவதே " எனறும வரும , ஆயிரததில நூறுணடெனபதும, நூறறிலே தொணணூறுணடென்பதும அது.

மேல உவமை முதலிய அளவைகளுககுக காட்டியபோநத, " கண ணன கருமுகிலபோல " எனறறொடககததுச செயயுட்கள, சிவஞான சித்தியார், சுபககம, அளவை இலககணததிறகு மறைஞானதேசிகர் எழு திய உரையிற் காணபபட்டன

எட்டுள பிரமா ணாபா சங்கள்
சுட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோட லையம் —
தேரா து தெளிதல் கண்டுணரா மை
எய்து மிலவழக் குணர்ந்ததை யுணர்தல்
நினைப்பென நிகழ்வசுட் டுணர்வெனப் படுவ
தெனைப்பொரு ளுண்மை மாத்திரை காண்டல்
திரியக் கோட லொன்றையொன் றென்றல்
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணர்தல்
ஐய மென்ப தொன்றைநிச் சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்றல்
தேரா து தெளிதல் செண்டு வெளியில்
ஓரா தறியை மகனென வுணர்தல்
கண்டுணரா மை கடுமாப் புலியொன்
றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
இல்வழக் கென்பது முயற்கோ டொப்பன
சொல்லின் மாத்திரத் தாற் கருத்திற் றோன்றல்
உணர்ந்ததை யுணர்த லுறுபனிக் குத்தீப்
புணர்ந்திடன் மருந்தெனப் புலங்கொள நினைத்தல்
நினைப்பெனப் படுவது காரண நிகழா
தனைக்கிவர் தாயுந் தந்தையு மென்று
பிறர்சொல்லக் கருதல்இப் பெற்றிய வளவைகள் -

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவைகள் பத்தும் அவற்றினிலக்கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன

இனி, சுட்டுணர்வு முதலிய பிரமாணாபாசங்களெட்டும் அவற்றினிலக்கணங்களும் முறையே கூறப்படும்

பிரமாணாபாசங்கள் எட்டு.—

௫௭ பிரமாணாபாசங்கள் - பிரமாணப் போலிகள்.

௬௨. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள் ௬௪ இப்பி - சிப்பி

௬௬ மையல் - மயக்கம் தறி கட்டை

௬௭ செண்டுவெளி - ஒருவகை முற்றம்

௬௮ ஓராது - உணராது

௬௯ கடுமாவாகிய புலி, கடுமை - சினம் கண்டுணராமையை உபேட்சாத்மக ஞானமென்பர்

௭௦ அண்டலை, ஐ : சாரியை ௭௧. கோடு - கொம்பு

௭௪ மருந்து - பரிகாரம்

௭௭ இப்பெற்றிய - இத்தன்மையையுடையன, முற்று.

(பி - ம்) ௬௫ 'நிச்சயியாது' ௬௯ 'கடுமருப்புலியிலோர்ந்து'

பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தம்
சாங்கிய நையா யிகமவை சேடிகம
மீமாஞ சகமாஞ சமயவா சிரியா
தாமபிரு கறபதி சினனே கபிலன்
அகக பாதன் கணூதன சைமினி
மெயபபிரத தியமனு மானஞ சாததம
உவமான மருததா பததி யபாவம
இவையே யிப்போ தியனறுள வளவைகள்
என்றவன் றன்னைவிட் டிறைவ னீசனென
நினற சைவ வாதிநோ படுதலும
பரசுநின றெயவ மெபபடித தென்ன
இருசுட ரோடிய மானனைம பூதமென்
றெட்டு வகையு முயிருமயாக கையுமாய்க

எஅ. பாஙகு - பகுதி அக சினன் - புததன

அஉ அககபாதன - அக்ஷபாத முனிவா, இவருக்குக் கௌதம முனிவரென்றும் பெயருணடு கணூதனென்பதறகு நொயயைப புசிப பவனெனறும பொருள, கணம - நொய, இவா இககாரணததாற் கணூ சனரெனறும பெயா பெறுவா

அங. பிரததியம - பிரததியககம சாததம - ஆகமம்

எஅ - அடு. உலோகாயதம முதலிய அறுவகைச சமயங்கட்கும முறையே பிருகஸபதி முதலிய அறுவரும ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பததளவைகளுள அவாகளாற கைககொளளபபட்டு இபபொழுது வழங்கும அளவைகள பிரததியககமுதல அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவும கொள்க உலோகாயதம முதலிய அறுவகைச சமயஙகளுள, உலோகாய ததகிறகுப பிரததியககமொனறும, பௌததததிறகுப பிரததியககததோடு அனுமானமும, சாஙகியததிற்கு அவ்விரண்டனோடு ஆகமமும, நையாயிகத திறகு அம்மூனறனோடு உவமானமும, வைசேடிகததிற்கு அந்நான்கனோடு அருததாபத்தியும, மீமாஞசகததிறகு அவவைநதனோடு அபாவமும் பிர மாணமாமெனக கொள்க.

அசு எனறவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் :—

அசு இறைவன் - எபபொருளினுந் தங்குகின்ற கடவுள் ; இறை - தங்குதல

அஅ துதிககப்படும் நினது தெய்வம எததன்மையையுடையதென்று மணிமேகலை வினவ.

அகூ இருசுடா - சநதிரசூரியா இயமானன - யாகத்தலைவன்.

கட்டிநிற் போனுங் கலையுருவி னோனும்
படைத்துவிளை யாடும் பண்பி னோனும்
துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனும்
தன்னில் வேறு தானொன் றிலோனும்
அன்னோ னிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம் பிரம வாதியோர்
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்
காதல் கொண்டு கடல்வண்ணன் புராணம்
ஓதினன் நாரணன் காப்பென் றுரைத்தனன்
கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

---

௯௧ கலையுருவினோன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன், " ஐயாறதன்மிசை யெட்டுத் தலையிட்ட, மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தி " என்றார் ; திருச்சிற் ௧, பேர்

௯௩ துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீர்தோற்றத்தோன் - உயிர்களது இளைப்பொழிக்கும் பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம் :—

௯௬ - எ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரமவாதி கூறினன்

வைணவவாதம் —

௯௮. கடல்வண்ணன் - திருமால் புராணம் - பழமை

௯௯ ஓதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் —

௧00 'கற்பம்' என்பது முதல் வேதவாதி கூற்று சந்தம் - சந்தோவிசிதி எண் - சோதிடம்

௧0௧. நிருத்தம் - நிருக்தம் சிக்கை - சிக்ஷை

௧00 - ௧0௨ கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிக்ஷை வியாகரணம் என்னுமிவ்வாறும் முறையே வேதத்திற்குக் கை கால் கண் காது மூக்கு முகம் என்னும் உறுப்புக்களாகவுள்ளன, இதனை, " முகம் வ்யாகரணந் தஸ்ய ஜ்யோதிஷந் நேத்ர முச்யதே, நிருக்தஞ் ச்ரோத்ர முத்திஷ்டஞ் சந்தஸாம் விசிதி: பதே, சிக்ஷாக்ராணந்து வேதஸ்ய ஹஸ்தௌ கல்பாந்ப்ரசக்ஷதே " என்னும் சுலோகத்தாலுமறிந்து கொள்க, இது பாணினீயவ்யாகரணத்தைச் சார்ந்ததும், பட்டோஜி தீக்ஷிதரால் செய்யப்பட்டதுமாகிய சப்தகௌஸ்துபமென்னும் வடநூலின் முதலிலுள்ளதாகிய பஸ்பசமென்னு மாந்நிகத்தில் உதாகரிக்கப்பட்டதென்பர். இதுபற்றியே கற்பம் முதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்படும், " ஆறங்கமாவன : உலகியற் சொல்லை யொழித்து வைதிகச் சொல்லையாராயும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராயும் ஐந்திரத் தொடக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆபஸ்தம்பம் ஆத்திரேயம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமு

சாரபிற ரேன்று வாரண வேதக்
காதி யந்த மில்லைய து நெறியெனும
வேதிய னுரையின் விதியுங் கேட்டு
மெய்த்திறம வழக்கென விளமபு கின்ற
எத்திறத திறனுமிசை யாதிவ ருரையென
ஆசீ வகநூ லறிநத புராணனைப
பேசுநின் னிறையார நூற்பொருள் யாதென
எல்லையில பொருள்களி லெங்குமெப பொழுதும்
புல்லிக கிடநது புலப்படு கின்ற

மாம" (தொல் புறத். சூ ௨௦; கலி கடவுள்) என்பர் ஆசிரியர் நச்சி னார்க்கினியர்

க0ரு சாரபிறரேன்று - ஓரிடத்திற்றோன்றுத ; ஸ்வயம்புவென்ற படி. திருவள்ளுவமாலையில் வெள்ளிவீதியார் (௪௨) பாட்டில் வேதம், "செய்யாமொழி" என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காணக ; இக்கருத்தை, "நாத்திக மல்லது சொல்லலை யாயினமு ளுள்பயந்த, சாத்திரமாவது வேதமன்றேவது தானசயம்பு, சூத்திரி நீயது வல்லை யலாமையிற சொல லுகிலாய, போதத்தந்தி யோவதன றீமையென ருனபொங்கிப பூதிகனே", "பூதிகன ருனது சொல்லலும யானது வல்லனெல்லாம், சாதிகண்டா யென்த தானறள ராதது சாறறுகென்றட், காதியென ருனுமொரந்த மென ருனுமுண டேலதற்கு, நீதியி னுலுரை நீயினி யானது நோவ னென்றன" (நீல. வேத செய் ௩-௪) என வருவனவற்ருலுணர்க வேதக்கு - வேதத்திற்கு க0௬ வேதியன - வேதவாதி

க0௬ மெய்த்திறம - நூலவகைகள், மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்ற, "மெய்த்திறம வழக்கு நன்பொருள் வீடு" (க : ௧௧) என முனபு வந்திருத்தல் காணக "யாமெய்யாக கண்டவற்றுள" (௩00) எனனும திருக்குறளில், 'மெய' எனபது இப்பொருளதாதலறிக. வழக்கு-உலகியல

க0௬ - ௭ இவ்வடிகளாற கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின உட்கோள

ஆசீவகவாதம் —

க0௮ ஆசீவகநூல - சமணசமயத்தின பாகுபாடு இரண்டனுள ஒருவகைக்குரிய நூல, "அன்னதோர வாயமை யாசீ வகனம ணாகளிற கூறும" (சிவ சித்தி பரபக்கம், ஆசீவகமதம், க.) புராணன் - முதி யோன். ஆசீவகமதம முறகாலத்துச சமநண்டமென்று பெயருள்ள ஒருரிற பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால தெரிகின்றது

க0௯. இறை யார - கடவுள யாவன நூற்பொருள் யாதென - உனது நூலிற சொல்லப்படும பொருள என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப

க0௮ - ௯. "ஆத்தனு நூலும பொருளு நிகழ்ச்சியும, பாத்தன சொல் விற் பயமபெரி தாதலி, ஞேத்துரை யேயிங் குரையென றுரைத்தனள, சாத்திரம யாவையுந தன்னிக ரில்லாள" (நீல ஆசீவக. செய. ௧௨)

(பி - ம்) ௧0௩ - ௪ 'வேதக, தாதியந்த மில்லை யதுவே நெறியெனும'

வரமபி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
தரநதரு முயிரோ டொருநால் வகையணு
அவவணு வுற்றுங் கண்டு முணாந்திடப
பெயவகை கூடிப பிரிவதுஞ செய்யும
நிலநீா தீக்காற் றெனநால் வகையின
மலைமர முடமபெனத திரள்வதுஞ செய்யும்
வெவ்வே றாகி விரிவதுஞ செயயும்
அவ்வகை யறிவ தயிரெனப படுமே —
வற்ப மாகி யுறுநிலந தாழ்நது
சொற்படு சீதத தொடுசுவை யுடைத்தாய்
இழினென நிலஞசோந தாழவது நீாதீத
தெறுதலு மேற்சே ரியலபு முடைததாங்

ககஉ. வரமபிலறிவன் இறை - அநநத ஞானியாகிய மற்கலி **தேவனே** எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள ஐநது - நவகதிரெனனும நூலிற் கூறபபட்டுள்ள பொருளகள ஐநதாகும்.

ககங. அபபொருள்கள் உயிரும நாலவகை அணுககளுமாம்.

ககஉ - ங. ஆசீவக மதததினாககுத தெயவம மறகலியெனபதும, நூல நவகதிரெனபதும, அதிற கூறபபடட பொருளகள் ஐந்தென்பதும ஆகிய இவற்றை, "என்றலு மறகலி தானே யிறையினி, யொனபது வாங கதிா நூலயா முடையன, மனபெறு நுணபொரு ளைநதியல பாயவை, யினப நிகழசசியுங காழபபா டெனசசொல" (நீல. ஆசீவக செய. கங) எனபதனுலறிநதுகொளக, "மறகலி நூலின் வகையிது" (கசுரு) என்று இககாதையிலேயே பினவருதல காணக.

ககச. அவவணுவெனறது உயிரை

ககரு கூடி - நிலவணு முதலிய நாலவகையணுககளோடுங கூடி.

ககச - ரு இவவடிகள உயிரணுவின இலககணங கூறின.

ககசு. மேறகூறிய நால்வகையணுககளும இவையெனறபடி.

ககஎ - அ. அநநாலவகையணுககளும திரளவதுஞசெயயும, விரிவதுஞசெயயும

ககசு - அ இவவடிகளால மேற்கூறிய நாலவகையணுககளின பொதுவிலககணம கூறபபட்டது

கஉ0. வறபம - வனமை. நிலம வறபமாகியுறும.

கஉ0 - உஉ தாழநது உடைததாயசசோநது ஆழ்வது நீரெனக

க0ங தெறுதல - சுடுதல

கஉஉ - ங தீ, பெறுதலும மேறசேரியலபும உடைதது.

(பி - ம்) ககங - ச 'நாலவகையினு, மூவணு'

காறறு விலங்கி யசைததல கடனிவை
வேற்றியல பெய்தும விபரீ தத்தால்
ஆதி யிலலாப பரமா ணுககள
தீதுற றியாவதுஞ சிதைவது செய்யா —
புதிதாய்ப் பிறநதொன் றொன்றிற புகுதா
முதுநீ ரணுநில வணுவாயத திரியா
ஒன்றிரண டாகிப பிளபபதுஞ செய்யா
அன்றியு மவலபோற் பரபபதுஞ் செயயா —
உலாவுந தாழு முயாவதுஞ செய்யும
குலாமலை பிறவாக கூடும பலவும
பினனையும பிரிநதுதந தன்மைய வாகும
மன்னிய வயிரமாயச செறிநதுவற பழுமாம
வேயாயத துளைபடும பொருளாா முளைககும
தேயா மதிபோற செழுநில வரைபபா
நிறைநதவிவ வணுககள பூதமாய நிகழ்ற
குறைநது மொததுங கூடா வரிசையின்

கஉச. விலஙகி - குறுககிட்டு. இவை - இவவணுககள

கககூ - உச இவவடிகளாற கூறபபட்டுள்ள ஐநது பொருள்களின் இயலபைப பினவருஞ செய்யுட்களாலுமறிக. "நிலநீ ரெறிகாற் றுயிரின் னியலபும, பலநீ ரவறறின படிபா லவைதாம, புலமா கொலியொனறொழிய முதறகாம, சலமா யதுதண மையையே முதலாம", "எறிததன முதலா யினதீ யினவாம, செறிததல லொலியோ டிவைகாற் றினவா, மறிததல் லறிதல வவைதா முயிராம, குறிதத பொருளின குணமாலிவையே" (நீல. ஆசீவக. கஎ - அ)

கஉ௫ வேறறியலபு - வேறுதனமை

கஉஎ. யாவதும - சிறிதும சிதைவது - அழிதல

கஙஅ அவலபோல - அவலைபபோல கஙகூ வறபாம - வனமை

கங௫ வேய - மூஙகில கஙஎ தேயாமதி - முழுமதி.

கஙகூ. குறைநதும ஒததும கூடா - பின சொலலபபடுமளவிற குறைநதும அளவொததுங கூடுவனவலல

கஙகூ - சக "ஒனறினை யொருவி மூனறங குற்றிடா விரணடுவிட்டு, நின்றிடா திரணடு கூடு நெறிநில நானகு நீரமூன, றினறிரணடழல்கா லொனறு விசைநதிடுமே பூமி யிவவா, றெனறுநீ தீகா லாகி யீணடுவ தெனறி யமபும" (சிவ. சித்தி பாபககம், ஆசீவகனமதம், எ) எனவருதல காணக.

(பி - ம்) கஉச 'ஆறறுவிஙகே யசைததல கடிவை' கஉ௫ 'வேற றியலெயதும' கஉஎ. 'யாதுஞசிதைவது' கஉஅ 'புததாபபிறநதொனறு' கஙங 'பிறவாயக கூடுமேலையும' கஙச - ௫. 'தனமையதாக, வனனிய' கங௫ வேயிரததுளைபபடுமெ' கஙஎ 'வரைபபால' கஙகூ 'கூடாவரியின்'

ஒனறு முககா லரைகா லாயுறும
துன்றுமிக கதனுற பெயாசொலப படுமே
இககுணத தடைநதா லலலது நிலனுயச
சிககென் பதுவு நீரா யிழிவதும
தீயாயச சுடுவதுங காறறாய வீசலும
ஆய தொழிலை யடைநதிட மாடடா
ஓரணுத தெயவக கணணோ ருணாகுவா
தேராா பூதத திரட்சியு ளேனோா
மாலைப போதி லொருமயி ரறியாா
சாலத திரணமயிா தோறறுதல சாலும
கருமம பிறபபும கருநீலப பிறபபும
பசுமம பிறபபும் செமம பிறபபும
பொனன் பிறபபும வெணண பிறபபும
எனறிவ வாறு பிறபபினு மேவிப
பணபுறு வரிசையிற பாறபடடுப பிறநதோா
கழிவெண பிறபபிற கலநதுவீ டணைகுவா

---

௧௪௩ சிககெனபதுவும - வனமை யுறறிருததலும, "வறபமாகி யுறு நிலம" (௧௨௦) எனறு இககாதையில முனபு வநதிருததல காணக

௧௪௬ தெயவககணணோா - கேவல ஞானிகள.

௧௪௭ தேராா - அறியாா ஏனோா - மறறையோா, எனறது, கேவல ஞானிகளலலாதாரை

௧௪௬ - ௭ ஓரணுவை ஏனோா தேராரெனக

௧௪௮ போது - காலம

௧௪௯ சாலும - மேறகூறியதறகு உவமையாக அமையும.

௧௫௦ கருமபிறபபெனறது நரக சனமததை

௧௫௫ கழிவெணபிறபபு - மிகவெளளிய பிறபபு.

௧௫௦ - ௫௫ இவவடிகளிற கூறிய கருமபிறபபு முதலியவைகள் முறையே ஒனறறகொனறு ஏறறமுடையவை, "வெணமைநன பொனமை செமமை நீலகழி வெணமை பசசை, உணமையிவ வாறி னுளளுங கழி வெணமை யோஙகு வீடடின, வணமைய தாகச சேரு மறறிவை யுருவம பறறி, உணமையவ வொடடுத தீடடுக கலபபினி லுணரு மெனறுன" (சிவ சித்தி பரபககம, ஆசீவகனமதம, ௮) எணடுப பிறபபுககளை வகுததுக

(பி - ம்) ௧௪௦ 'அரைக்காலாயுந' ௧௪௧ 'மிககவகனிற' ௧௪௩ 'சிக்கெனபதூஉ நீராயிழைவதுந' ௧௪௪ 'தீயாசசுடுயெறுங காறறுய வீசுவதும' ௧௪௫ - ௬ 'மாடடா, தோரணு' ௧௪௭ 'நோலாபூததத் திரடசியுளா னோா' ௧௪௮ 'மயிருமறிபாா' ௧௫௪ - ௫ 'பாறபடக கழிநத, கழிவெய பிறபபிற கலநது வீடணைவா'

அழியல வேண்டா ரதுவுறற் பாலார்
இதுசெம போககி னியலபிது தபபும
அதுமணா டலமென் றறியல வேணடும
பெறறதலு மிழததலு மிடையூ றுறுதலும
உறறவிடத தெய்தலுந துககசுக முறுதலும
பெரிதவை நீங்கலும பிறததலுஞ சாதலும
கருவிற் பட்ட பொழுதே கலக்கும
இனபமுந் துன்பமு மிவையுமணு வெனத்தகும்
முனனுள ஊழே பின்னுமுறு விப்பது
மறகலி நூலின் வகையிது வெனனச
சொறறடு மாற்றத தொடர்ச்சியை விட்டு

கூறியதுபோல, "மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாணட வெள்ளியின, அணியுயிர் செமபுயி ரிருமபு போலவாம, பிணியுயி ரிறுதியாப பேசினேனினித, துணிமின மெனதடுதொழு திறைஞ்சி வாழததினூர்" (சீவக. ௩௧௧௧) என்று உயிர்களை வகுததுக கூறியிருததல காணக

௧௫௬ 'அது' என்றது கழிவெணபிறப்பினை.

௧௫௭ 'இது' என்றது கருமபிறப்புமுதல கழிவெண பிறப்பு இறுதியாகவுள்ள பிறப்புகளில முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை

௧௫௮-௬௨. பெறுதலமுதற சாதலீறாகவுள்ளவைகள் கருவிற சோநத பொழுதே கலப்பனவாம

௧௬௩. இனபதுனபங்களாகிய இவைகளும அணுவென்று கூறப்படும

௧௫௮-௬௪. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "பேறிழ விடையூ றின்பம பிரிவிலா திருக்கை மற்றும, வேறொரு நாட்டிற் சேறல விளைந்திடு மூப்புச சாதல, கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட் கொண்ட தாகும, தேறிய வூழிற படடுச செலவதிவ் வுலக மென்றான்", "புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்டணுப பொருந்த வைத்தே, எண்ணிய விவற்றினோடு மேழென வெங்களோடு, நண்ணிய வொருவன கூறு ஞானமிவ் வாற தென்று, கண்ணிய கருத்தி னோர்கள் கதியினைக் காணப ரென்றான்" (நீல. ஜீநிநீ பரபக்கம, ஆசீவகன ௯-௧௦) என்னும செய்யுட்களை ஒப்பிடுக

௧௬௫ மறகலித்தேவனது ஒன்பது கதிரெனனும நூலிற கூறப்பட்டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமததோன சொலல

௧௬௬ சொறறடுமாறறத தொடர்ச்சி - தடுமாறறச சொறறொடர்ச்சி, என்றது பூர்வோத்தர விரோதமுள்ள ஆசீவகமததோன கூற்றை.

(பி - ம்) ௧௫௬ 'அழியலவேண்டா வதுவுறறபாலா' ௧௫௮ 'வேணடுதலும' ௧௫௯ 'இறததலு' ௧௬௦ 'உடமிறுதடுதபதலுந துககமுஞ சுகமிறுறலும' ௧௬௨ 'பொழுதேபிறககு', 'பொழுதேயிறககும' ௧௬௩ 'இவையிவையெனததகு' ௧௬௫ 'மறககலினனூலின வகையிதுவெனறு' ௧௬௬ 'சொறறமாறறத'

நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னால்
புகழ்ந்த தலைவன் யார்நூற் பொருள் யாவை
அப்பொரு ணிகழ்வுங் கட்டும் வீடும்
மெய்ப்பட விளம்பென விளம்பு வோனே
இந்திரர் தொழப்படு மிறைவனெம் மிறைவன்
தந்த நூற்பொரு டன்மாத் திகாயமு
மதன்மாத் திகாயமுங் காலா காயமும்
தீதில் சீவனும் பரமா ணுக்களும்
நல்வினை புந்தீ வினையுமவ் வினையாற்
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித் திறத்த.
ஆன்ற பொருடன் றன்மைய தாயும் —
தோன்றுசார் வொன்றின் றன்மைய தாயும்

---

௧௪0 மெய்ப்பட - உண்மைப்பட

௧௩௭ - ௪0 நிகண்ட வாதியை நோக்கி உங்கள் தலைவன் யார்? நூற்பொருள்கள் யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும், வீட்டினையும் சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப; நிகண்டவாதி - சமணர் இருதிறத்தாரில் ஒருவகையான், இவன் நிர்க்கந்தவாதியென்றும் திகம்பரவாதி யென்றுங் கூறப்படுவன். இறைவன், நூல், பொருள், பொருணிகழ்வு என்னும் இந்நான்கினையும் முறையே ஆப்தன், ஆகமம், பதார்த்தம், பிரவார்த்தியென்பர்.

நிகண்டவாதம் —

௧௪௧ சதேந்திரர்களாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது ஸ்வாமி, சதேந்திரராவார் பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவரும், வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவரும், கற்பேந்திரர் இருபத்திருவரும், சந்திரனும் சூரியனும் நரேந்திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பார்.

௧௪௨ தந்த நூற்பொருள் - அருகன் உண்டுபண்ணிய அங்காகமம் பூர்வாகமம் பகுசுருதியாகமமென்னு மூன்று ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள்.

௧௪௩ காலமும் ஆகாசமும்.

௧௪௨ - ௬ தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாத்திகாயம் முதல் வீடு இறுதியாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின.

௧௪௧ - ௬ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன் கூறிய நூற்பொருள்கள் பத்தையும், "எனக்கேட்டாங் கெடுத்துரைப்பா னிந்திரர்க டொழப்படுவான், தனக்காய தருமமு மதருமமுங் காலமு மனப்பாட்டி லாகாய முயிருருவும் புண்ணியமே, நினைக்குங்காற் பாவமே கட்டுவீ டெனநிறுத்தி" (நீல மொக்கல உஉ) என்னுஞ் செய்யுளாலும் அறிந்துகொள்க.

(பி - ம்) ௧௩௮ 'புகழ்ந்த தலைவன்'

அநித்தமு நித்தமு மாகி நின்று
நானித்த குணத்தோர் கணத்தின் கண்ணே
தோற்றமு நிலையுங் கேடு மென்னும்
மாற்றரு மூன்று மாக்கலும் புரிந்தா
நிம்ப முளைத்து நிகழ்ந்த னித்திய
நிம்பத் தப்பொரு ளன்மை யநித்திய
பயற்றுத் தன்மை கெடாது கும்மாயம்
இயற்றிய பப்பய றழிந்து மேதுத்
தருமாத்தி காயந் தானெங்கு முளதாய்ப்
பொருள்களை நடத்தும் பொருந்த நித்தியமா

௧௩௯-௪௦ ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில் அநித்தியத்தன்மை நித்தியத் தன்மையென்னும் இரண்டையும் அடையுமென்பதை, "கல்வியானல் லனே காமாதி யாற்றீயன், செல்வத் துயாந்தான் குலத்தினிற் றாழ்ந்தனனும், வல்லுவா னென்றென்று வல்லா னிதுவனறே, நில்லாமை நித்த நிலை" (நீல மொக்கல ௧௧௯, சயம) என்பதனாலு முணர்க. கணம் = க்ஷணம்

௧௪௦-௪௨ ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில் உற்பத்தி ஸ்திதி நாச மென்ற மூன்றையுமடையுமென்பதை, "உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாற்றயிரோா, பருவத்தி னும்பரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித் துரைத்த தயிருரு வாயமுமமைத் தன்மையதாம், திரு வத்த தென்பொரு ளாதலைத் தேர தெளியிதென்றன" (நீல மொக்கல ௧௨௨) என்னுஞ் செய்யுளாலும், 'உருவப்பிழம்பாகிய புற்கலத்தைப் பொரு ளென்பேன், பாலதயிர் முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன், பாற் பரி யாயத்து நின்ற புற்கல திரவியம் தயிர்ப்பரியாய மடைந்து பரிணமித்தலின் உற்பத்தி ஸ்திதி விநாசாத்மகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என் பொருளென்று தெளியென்று சொன்னார்' என்னும் அதனுரையாலு மறிந்து கொள்க

௧௪௧-௪௨ பொருள் உரித்தாமெனக் ௧௪௩ நிம்பம் - வேம்பு

௧௪௫-௬ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தின் இயல்பை, "பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற்றியல்பே, இற்றிது வென திட்டமென் பாயிவ் விருமையினும், தெற்றெனத் தீர்ந்தோர் பொரு ளென்னைத் தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாமை மயிரெனச் சொல்லு வன் மனனுமென்றன" (நீல மொக்கல ௧௨௩) என்பதனாலுமுணர்க கும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி, இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்களில் இக்காலத்தும் வழங்கி வருகின்றது, "கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கி" (திவ் பெரியாழ்வார் ௩ ௩ ௩) என்பதில், 'கும்மாயம்' என் பதற்கு ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள், 'குழையச்சமைத்த பருப்பு' என்று பொருள் செய்திருக்கின்றனர், "பயற்றது கும்மாயம்" (நன் சூ ௨௧௧, மயிலை மேற்)

௧௪௭-௮. தருமாத்திகாயம் எங்குமுளதாகி எக்காலத்தும் பொருள் களை நடத்துமெனக

அப்படித் தாகிய தன்மாத் திகாயமும்
எப்பொருள் களையு நிறுத்த லியற்றும்
காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியும்
மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியும்
ஆக்குமா காய மெல்லாப் பொருட்கும்
பூக்குமிடங் கொடுக்கும் புரிவிற் றாகும்
சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
தானிற் சுவை முதலிய புலன்களை நுகரும்
ஓரணு புற்கலம் புறவுரு வாகும்

௧௮௯-௯௦ அதன்மாத்திகாயம் எப்பொருள்களையும் நிற்கச்செய்யும்.

௧௮௭-௯௦. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாத்திகாயம் அதருமாத்திகாயங்களின் இலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் நன்கு புலப்படுத்தும்: "அத்தியா யமோத்தியா யளவிற் றேசியாய, ஒத்தள வுலகிற்றே டுலக லோகமாம், தத்துவந் தனைச்செய்து தம்மத் தம்மமா, மத்திகள் செல்லவொடு நிலையிற் கேதுவாம்", "அச்சுநீர் தேரொடு மீனை யீர்த்திடா, அச்சுநீ ரன்றியத் தேரு மீன்செலா, அச்சுநீர் போலத்தம் மத்திசேற்லை, இச்சையு முயற்சியு மின்றி யாக்குமே", "அந்தரத் தற்பத்து மூன்ற தாகிய, இந்திர படலமு நிரைய மேழகளு, மந்தர மலைமணணு மற்று நின்றிடா, அந்தமி னிலையத்தம் மத்தி யில்லைபேல", "பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றுழி, நெறியின்றுச் செல்லவொடு நிலையை யாக்குமால், உறவிபுற் கலமிவை யோட நிற்றலைக், செறிவுற்றத் தம்மத்தம் மத்தி செய்யுமே" (மேருமந்தர வைசயந்தனமுத்தி ௮௮, ௯௦, ௯௯, ௩௨), "தருமாத்திகாயம், குயவன் திகிரிக்குக் கீழிட்டசிலை போலவும், தேருக்கு அச்சுப்போலவும், கலத்திற்குக் கடல்போலவுமாம்", "தருமாத்தியும் அதருமாத்தியும் பக்ஷிக்குச் சிறகுங் காலும்போற் சீவபுற்கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸ்திதிக்கும் அப்பிரேரகசாதனமாம்" (நீல. மொக்கல. ௨௭-௮, சமய) ௧௯௧ கணிகம் = க்ஷணிகம்

௧௯௧-௩ காலம் குறுநிகழ்ச்சியையும் நெடுநிகழ்ச்சியையுமாக்குமெனக், "க்ஷணிகமென்பது எழுசெங்கழுநீர்த்தழை ஒரு குறட்டிலடுக்கிப் பலவானு யினுமொருவன் மிகவுங் கூரியதோருளிவைத்துக் கூடமிட்டுப் புடைத்தால் ஆறும்புரையற்று ஏழாம்புரையிற் செல்லுமளவாம், இனிக்கற்பமாவது, ஓசனையகன்றுயாந்தோர் வச்சிரமலை கருப்பிணி யுடுத்த பட்டாடைத்தோகை பட்டுக் கையற்றதேயந்ததாம்" (நீல. மொக்கல. ௩௧, சமய)

௧௯௩-௪. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலையுடையது, "பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளம்" (மலைபடு. ௫௫௮)

௧௯௫-௬ சீவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்

௧௯௭ ஓரணு - பரமாணு, அவ்வணு புற்கலமும் புறவுருவுமாகும் புற்கலமென்றது உடம்பை, புறவுருவென்றது மற்றை வடிவங்களை

(பி - ம்) ௧௯௫ 'ஒத்துத் தோன்றி'

சீரா னலவினை தீவினை யவைசெயும
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செய்
அருவினைப பயனனு பவித்தறுத திடுதல
அதுவீ டாகு மென்றன னவனபின
இதுசாங கியமத மெனவெடுத துரைபபோன
தனையறி வரிதாய்த தானமுக் குணமாய
மனநிகழ வின்றி மாணபமை பொதுவாய
எல்லாப பொருளுந தோன்றுதற கிடமெனச்
சொலலுதன் மூலப பகுதிசித தத்து —
மானென முரைத்த புத்தி வெளிப்பட்
டதனுக காயம வெளிபபட டதன்கண
வாயு வெளிப்பட் டதனக ணஙகி
ஆனது வெளிபபட டதனக ணபபின
றனமை வெளிபபட டதினமண் வெளிபபட்
டவற்றின கூட்டத தினமனம வெளிபபட
டாரபபுற மனததாங கார விகாரமும
ஆகா யத்திற செவியொலி விகாரமும

கக்அ நலவினை நலவினையையும, தீவினை தீவினையையும் உணடாக்குமு, இனபதுனபஙகளை யுணடாககுமெனினும பொருநதும

பநதத்தினிலககணங கூறிற்றிலா "அவவினையாற, செயவுறு பநதமும" (உஎரு - கூ) எனறு முனனாக கூறினமையின

கக்க வருவழியிரணடு - நலவினை வருமவழியும தீவினைவருமவழியும் முனசெய - முறபிறபபிற செயத

உ0ரு எனறனன - எனறு நிகணடவாதி கூறினன

ககக - உ0ரு வீட்டிலககணம இவவடிகளாற கூறபபட்டது போல, "பெருமபாவ மறுததுயததுப பெறுதுமயாம வீடெனபேம், மருமபாவ காரிகை யாவாவா யதுகேட்டாய, வருமபாவ மெறிாகாதது மனனுநதம பழவினையும, ஒருஙகாக வுதிாததககா லுயிாததாயமை வீடெனருள" (நீல மொககல சஎ) எனனும செயயுளில வநதிருததல காணக

சாங்கியவாதம் :—

உ0கூ சொலலுதல மூலபபகுதி - சொலலபபடுவது மூலபபகுதி சித தம - மூலபபகுதி

உ0எ மான - மகததததுவம. மகததததுவததிறகுப புததியெனறும ஒரு பெயருணடு

உ0கூ அஙகி - அககினி உக0 அபபு - நீா

உகஉ கூட்டம - ஸமஷடி

வாயுவிற றுருககு மூறறெனும விகாரமும
அஙகியிற கணணு மொளியுமாம விகாரமும்
தஙகிய வபபில்வாய் சுவையெனும விகாரமும்
நிலககண மூககு நாற்ற விகாரமும
சொலலபபட் டிவறறிற றுருககு விகாரமாய
வாககுப பாணிபாத பாயு ருபததமென
ஆககிய வினைவெளிப பட்டிங் கறைநத
பூத விகாரத தானமலே மரமுதல
ஓதிய வெளிபபட் டுலகாய் நிகழநது
வநதவழியே யிவைசென் றடஙகி
அநதமில பிரளய மாயிறு மளவும
ஒன்று மெங்கும பரநதுநித தியமாம
அறிதற கெளிதாய் முசகுண மனறிப
பொறியுணா விக்கும பொதுவு மனறி
எபபொரு ளுநதோன றுதறகிட மனறி
அபபொரு ளெலலா மறிநதிடற குணாவாய
ஒன்று மெஙகும பரநதுநித தியமாய்
நினறுள வுணாவாய நிகழதரும புருடன
புலமாா பொருளக ளிருபத தைநதுள
நிலநீா தீவளி யாகா யமமே
மெயவாய கண்மூக குசசெவி தாமே
உறுசுவை யொளியூ றோசைநாற றமமே
வாககுப பாணிபாத பாயு ருபதத

உகரு தொககு - துவககிநதிரியம ஊறு - பரிசம

உகஅ நிலககண - நிலததினகண

உஉக இவையெனறது கருமேநதிரிய பஞசகததை

உஉரு ஓதிய வினையாலவனையும பெயா

உஉஎ - ௩உ இவவடிகளாற புருஷ ததவததின இலககணம கூறப பட்டது, இதனை, "எததிறத தினுஞசெய யானகுண மொனறிலன, றததுவ னிணபி னபேதன லேபக, னிததிய னெஙகு முளனெனெ காட்சியன, றுய்தத லுடையனென றோன்றலு மெனறுன" (நீல சாஙகிய எ) எனபதனுலு மறிநதுகொளக

(பி - ம்) உஉஎ 'முககுணமினறி' உஉஅ 'பொருளுமினறி'

ஆகக்கு மனோபுத்தி யாங்கார சித்தம்
உயிரென்று மானமா வொன்றொடு மாமெனச்
செயிரறச் செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகன்ற வழக்குரை யென்னப்
பொய்தீர் பொருளுங் குணமுங் கருமமும்
சாமா னியமும் விசேடமுங் கூட்டமும்
ஆமா றுகூற் றதிற்பொரு ளொன்பது
குணமுந் தொழிலு முடைத்தா யெத்தொகைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞாலநீர் தீவளி யாகா யந்திசை
கால மான்மா மனமிவற் றுண்ணிலம்
ஒலியூறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தும்
பயில்குண முடைத்து நின்ற நான்கும்
சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை வுடைய

உ௩௮ புத்தி - மகத்தத்துவம் சித்தம் - பிரகிருதி

உ௩௩ - ௯ இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் கூறப்பட்டன, இதனை, "மனனுயிர் தெற்றென் வில்லது மான்செருக், கென்னவு மிந்திரிய மைம்மைந்து தொருமனம், அன்னதன் மாத்திரை யைந்தைந்து பூதமும், பன்னிய வையைம் பதப்பொரு ளென்றுன" (நீல. சாங்கிய ௬) என்பதனாலுமுணர்க தெற்றெனவில்லது - பிரகிருதி செருக்கு - அகங்காரம்

உ௪0 கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உ௪க உரையென்ன - சொல்வாயென்று மணிமேகலை கேட்ப

வைசேடிகவாதம் —

உ௪௩ சாமானியம் - பொதுமை விசேடம் - சிறப்பு கூட்டம் - சமவாயம், இதனை உடன்புணர்பென்றும் கூறுவர்.

உ௪௪ அறுகூற்றும் - ஆறு பகுதியாகும்

உ௪௬ அப்பொருள் ஒன்பான் அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்படும்

உ௪௪ - ௬ பொருளொன்பது உடைத்தாய ஏதுவாகும்

உ௫0 நின்றநான்கு - நீர் தீ காற்று ஆகாயமென்பன

உ௫க சத்தம் முதல நாற்றம் இறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர் சத்தம் முதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சத்தம் முதலிய மூன்றினையும் காற்றுச் சத்தம் முதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையு முடையன

திசை முதலிய நான்கின் இலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப்படவில்லை, பின் வருவனவற்றுள்ளும் சில இப்படியே யுள்ளன

ஓசை யூறு நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில் பெருமை சிறுமை வன்மை
மென்மை சீர்மை நொய்ம்மை வடிவம்
என்று நீர்மை பக்கமுத லனேகம்
கண்ணிய பொருளின் குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் கருமமு மியற்றற்
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொதுத்தான்
போதலு நிற்றலும் பொதுக்குண மாதலிற்
சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
ஒன்றுறு கூட்டங் குணமுங் குணியுமென்
றென்றிய வாதியு முரைத்தன னுடனே
புத்த வாதியைப் புகனீ யென்னத்
தாதகிப் பூவுங் கட்டியு மிட்டு
மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்கு

---

௨௨௨ - ௫ இவ்வடி நான்கில் குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன.

௨௨௭ - ௮ பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்தற்கு உரிமையை யுடையன; பொருள் தனியொன்றேனும் இரண்டாலும் சேர்ந்து கருமமென்றபடி. உண்மை - ஸத்துவம்; முதற்பொது - பராசாமானியம்; முதற் பொது உண்மை யென்க.

௨௩௧ ஒன்று - விசேடம்; அணு - பிருதிவி முதலிய நான்கு பூதங்களின் பரமாணுக்கள்; ஒன்று அணுவிலுள்ள தென்க. கூட்டம் - ஸமவாயம்; இவ்வடி விசேடத்தின் இலக்கணமும், சமவாயத்தின் இலக்கணமும் கூறிற்று.

௨௩௨ என்றியவாதி - விசேடவாதி.

௨௨௨ - ௩௨ இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டவை பொருள்கள் முதலியவற்றியல்பே. "நெறிபெறப் படுவது நின்றமெய்ம்மைய அறிதலுக் கரியவாறு சொற்பொருள், செறியயான சொற்றிறப்பட்டியல் குணந்தொழில் பொறியினுய பொதுச்சிறப் புடன்புணாப்பதே", 'பூதம் மனமொடு திசை மனம் பொழுதுயிர், ஏரானைப் பொருள்கடா மொன்பதாமவை, உயிர் குணமுற்றியல்பு செய்கையும், மேயதரும் பொருட்புடை யெய்யாகுமே', 'பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது, உரிதனிற் பொருள்களைச் செலுத்து பொருந்துமை, தெரிவுற வருவது சிறப்பு நாற்குணக், கிரியைக ளிதற்கெனக் கிளத்தல் கூட்டமே' (நீல. வைசேடிக ௨ - ௫) என வருஞ் செய்யுட்களாலு முணர்க.

௨௩௩ புகல் நீ என்ன - நீ சொல்வாயென்று மணிமேகலை சொல்ல.

புத்தவாதம் —

௨௩௪ தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ; கட்டி - கருப்புக்கட்டி.

௨௩௫ மற்றுங்கூட்ட - கூட்டப்படுதற்குரிய மற்றைப் பொருள்களையும் கூட்ட; மதுக்களி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்துள்ள மதச்சத்தி தோன்றி னாற்போல

குறிப்பிடும் பூதத் துணர்வு தோன்றிடும்
அவ்வுணர் வவ்வப் பூதத் தழிவுகளின்
வெவ்வேறு பிரியும் பறையோ சையிற்கெடும்
உயிரொடுங் கூடிய வுணர்வுடைப் பூதமும்
உயிரில் லாத வுணர்வில் பூதமும்
அவ்வப் பூத வழியவை பிறக்கும்
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமும்
உண்மைப் பொருளு முலோகா யதனுணர்வே
கண்கூ டல்லது கருத்தள வழியும்
இம்மையு மிம்மைப் பயனுமிப் பிறப்பே
பொய்ம்மை மறுமையுண் டாய்வினை துய்த்தல்

---

௨௬௬ பிருதிவி முதலிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயத்தில் அறிவு உதிக்கும், பூதங்கள் ஐந்து உண்டென்பது பூர்வாசிரியர் கொள்கை. நிலம், நீர், தீ, வளியென்னும் பூதம் நான்கேயென்பது உலோகாயதன் கொள்கை.

௨௬௮ பறை - பேரிகை. ஓசையின் - ஓசையைப்போல.

௨௬௪ - ௮ 'மா முதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மதசத்தி பிறந்தாற்போலப் பிருதிவியாதி பஞ்சபூத சமவாயத்து ஞானசத்தி தோன்றி அவை வேறு வேறாகிய அந்தப் பூதங்கள் பிரிந்தால் அவை தம்மின்மாகிய பூதங்களிற் சென்று சேரும்" (நீல. பூத ௫, சமய.)

௨௭௨ வேறு உரைவிகற்பமும் - யான்கூறும் வேறுள்ள சொல் விகற்பங்களும்.

௨௭௩ உண்மைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயதனுணர்வே - உலோகாயதனுணர்ந்தவைகளே, உலோகாயதன் கொள்கையினை, சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள உலோகாயதன் மதத்தானும், "காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியென்னும் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிந்தால் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவற்குப் பயப்படுவனவென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதம்" (குறள், ௨௮௧) என்று பரிமேலழகர் எழுதியவாற்றானு முணர்க.

௨௭௨ - ௩ உலோகாயதன் கொள்கைகளுள் பூதம் நான்கேயென்பதொழிந்தவைகள் தன் கொள்கையோடொக்குமாதலின், 'வேறுரை விகற்பமு முண்மைப்பொருளு முலோகாயதனுணர்வே' என்றான்.

௨௭௪ கண்கூடு - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம். கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்.

௨௭௫ இம்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலேதானே கழிவன. ஈண்டு 'கழிவன' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௨௭௬ துய்த்தல் - அனுபவித்தல். துய்த்தல் பொய்ம்மை.

என்றலு மெல்லா மாக்கமுங் கேட்டு
நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன்
பிறந்தமுற பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலின்
அறிந்தோ ருண்டோ வென்றுநக் கிடுதலும்
தெய்வ மயக்கினுங் கனவுறு திறத்தினும்
மையலுறுவார் மனம்வே றாமவகை
ஐய மன்றி யில்லையென் றலுநின்
தந்தை தாயரை யனுமானத் தாலல
திந்த ஞாலத் தெவ்வகை யறிவாய்
மெய்யுணர் வின்றிமெய்ப் பொருளுணர் வரிய

௨௩எ என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும் கேட்டு - மணி மேகலை கேட்டு.

௨௩௪ - எ இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுட்கள் நன்கு புலப்படுத்தும். 'அணிகொள் ஆரதந் தாசனைக் கேட்கெனப், பிணிகொண் மூஞ்சிப் பிசாசகன் சொல்லுவான், குணிகுணம்மெனுங் கூற்றில் ஒன்றென, நுணிவைம் பூதங்க ளேதொழில் சொல்லுமேன்'', "திணிகொள் நீநில நீர்வளி காயத்தார், கணனு முகக்கொடு நாமெய் செய்கள் ஆய, வண்ண நாற்றஞ் சுவையுமூறொலி, எண்ணுங் காலை யியைந்துழி யெய்துமே', 'ஐந்துங்கூடி யறிவினை மாதியா, வந்து தோன்றி மதுமயக் காற்றலி, னந்தி நாளுங் குடஞ்சுடா நாட்டம்போற் சிந்தி லுலவை சென்றிணஞ் சேருமே", 'உலகொ ராமவை யேயுயி ருண்டெனச், சொல்லாருரை சொற்றெளிந் தேநின்று, பலக லாங்களுஞ் செய்ய பயனிலா, புலங் காவதன் மேற்குப் போந்ததே'', 'சென்ற காலத்தும், செல்கின்ற காலத்தும், நின்ற காலத்தி லுமிந் நிகழ்ச்சியே, யென்று மிங்ஙுல கத்தன்மைத் தேயிது வன்றத் தென்றுரைப் பாரயாப் பாகமே' (நீல. பூத. ரு - எ)

௨௩௯. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப் புணர்ச்சியைப் புத்தபீடிகையால் நான் அடையப்பெற்றதை. சார்வையிற்க இரண்டனுள் தொகுத்து 'நன்றலவாயினும்' (௨௩௮) என்பதுமுதல் 'உண்டோ' (௨௪0) என்பது இறுதியாகவுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

௨௪0. என்று நக்கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறுபிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைந்து நகைத்து, நகைத்தமைக்கேது யென்று வினவிய அவனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணர்ந்ததைத் தெரிவித்தலும்.

௨௪க - ௩ பழம்பிறப் புணர்ந்தேனென்றது, மையலுறுவார் மனம், தெய்வமயக்கினும் கனவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும் விதமேயாகும், அது, பிரத்தியக்க மன்மையாற் சந்தேகமேயன்றி வேறில்லையென்று அவன் கூறலும்.

௨௪௩ - ரு இவ்வடிகள், பிரத்தியக்கமின்றி அனுமான அளவை கொள்ளாத பூதவாதிக்கு அவ்வளவை யுண்டென்று கூறுமுகத்தால் மறுமை யுண்டென்ன மணிமேகலை சாதித்ததைக் கூறின.

௨௪௬ மெய்யுணர்வு - சத்தியஞானம். மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த தத்துவங்கள்.

ஐய மல்ல திது சொல்லப் பெறுமென
உள்வரிக் கோலமோ டுண்ணிய பொருளுரைத்
தைவகைச் சமயமு மறிந்தன ளாங்கென்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

---

௨௮௭ ஐயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று. சொல்லப்பெறும் - சொல்லலாமே.

௨௯௪ - ௮௭ இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள பூதவாதி கூற்றுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, "இறைவனு மிலனே யிறந்தோர் பிறவார், தற்பே றென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி லுணர்ந்த, நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினை நகுதி, யெள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங், கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துவை, யாங்கூறிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக், காமன் றோற் கணுமயக் குற்றனை, என்றவனுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா, யன்றென் றவன்மு னயாந்தொழி வாயிலே" (௨௧ : ௧௦௩ - ௧௨) எனக் கந்திற் பாவை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முன்வந்ததனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௨௮௮ உள்வரிக்கோலம் - மறைந்த வேடம்.

௨௮௯ இக்காதையிற் கூறியவை பத்துமதங்களாக விருப்ப, இங்கே, 'ஐவகைச்சமயம்' என்றது இழுக்கன்றோவெனின், அளவை வாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும், ஆசீவகவாதம் நிகண்டவாத மென்னும் இரண்டும் ஒருவகையிலும் அடங்குமென்பராதலின், அன்றென்க. 'அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும், செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலன்" (௨௯ : ௪௨ - ௪) என்று அறவணவடிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல் காண்க. "ஐம்பெருஞ் சமயமு மறந்தோற் றனவென" (பெருங். ௧. ௩௯ : ௨௪௯) ஆங்கு - வஞ்சிமாநகரத்தில்.

௧ - ௨௮௯ (மணிமேகலை) சார்ந்து அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென, அவன் அளவைகளைக் கூறினன், என்றவன் றன்னைவிட்டுச் சைவவாதியை நின்தெய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனுக்கு மென்றுரைத்தனன், பிரமவாதி முட்டை யென்றனன், கடவுளன்ன புராணமோதினன் காப்பென்றுரைத்தனன். அவற்றோடு வேதியனுரையின் விதியுங்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நினைந்து, ஆசீவகனை நோக்கி, 'இறை யார்? நூற்பொருள் யாது' என, அவன், 'வகையிது' என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, 'மெய்ப்படவிளம்பு' என அவன் அது வீடாகுமென்றனன், அவன்பின் சாங்கியன் செப்பிய திறமுங் கேட்டு, 'வைசேடிக! நின் வழக்கையுரை' என்ன, அவனும் உரைத்தனன், உடனே பூதவாதியை நோக்கி, 'நீபுகல்' என்ன அவன், 'வினை துய்த்தல் பொய்ம்மை' என்றலும், நகைத்தலும், அவன் இல்லையென்றலும், 'எவ்வகையறிவாய், இது சொல்லப்பெறும்' என உரைத்து ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தெட்டாவது

கச்சிமாநகர் புக்க காதை

[இருபத்தெட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந் தேர்ந்து கச்சிமாநகர்க்கட் சென்றபாட்டு]

ஆங்குத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
வாங்குவிற் றானை வானவன் வஞ்சியின்
வேற்று மன்னரு முழிஞைவெம் படையும்
போற்றுபுறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
சுருங்கைத் தூம்பின் மனைவளர் தோகையர்
கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரும்
எந்திர வாவியி லிளைஞரு மகளிரும்
தந்துட னாடிய சாந்துகழி நீரும்

க ஆங்கு - வஞ்சி நகரத்தில். தாயர் - மாதவி சுதமதி.

உ வாங்குவில் - வளைந்தவில். வானவன் - சேரன்.

ங வேற்றுமன்னர் - பகையரசர். உழிஞைவெம்படை - உழிஞை மாலையைச்சூடி அரணைக்காக்கும் வெவ்வியபடை. உழிஞை புறமதிலை வளைப்போரும் அரணைக் காப்போருமாகிய இருதிறத்தினரும் அணிதற்கு உரியது.

ச போல் - உவம உருபு. புறக்குடி - புறத்தே யிருத்தற்குரிய பலவகை மாந்தரும் குடியிருக்குமிடம்; என்றது புறநகரத்தை; இது புறஞ்சிறையென்றும் புறப்படைவீடென்றும், புறஞ்சேரியென்றுங் கூறப்படும்.

ங - ச புறநகர் நால்வகைப் படைவீரரும் பிறருஞ் செறிந்திருத்தற்கு இடமாதலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது.

ரு சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது. தூம்பு - சலதாரை; சுருங்கையாகிய தூம்பெனக். "நீணிலம் வகுத்து நீர் நிரந்து வந்திழிதரச், செல்லில்லத் தியற்றிய சித்திரச் சுருங்கைசேர் கோணிலத்து வெய்யவாங் கொங்குசூழ்த்த தடங்கிடங்கு" (சீவக. கசஉ), "சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" (சிலப். கச சூரு), சுருங்கையின் இயல்பு இருபதாம் பரிபாடலா லுணரப்படும்.

'சுருங்கைத் தூம்பின்' (ரு) என்பது, 'பாய்தலின்' (கஎ) என மேல் வருவதனோடு சென்றியையும்.

சூ கழீஇய - கழுவிய.

எ எந்திரவாவி - வேண்டும்பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்டாதபொழுது போக்குதற்கும் உரிய யந்திரங்களையுடைய நீர்நிலை; இஃது இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும். இளைஞர் - ஆடவர்.

அ ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்.

புவிகா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
சிவிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரும்
மேலோர் மாதவர் பாதம் விளக்கும்
சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரும்
அறஞ்செய் மாக்க ளகின்முதல் புகைத்து
நிறைந்த பந்தர்த் தசும்புவார் நீரும்
உறுப்பு முரணாமற் கந்தவுத் தியினாற்
செறித்தமைப் போதஞ் செழுமணி நீரும்
என்றிந் நீரே யெங்கும் பாய்தலிற்
கன்றிய காரமு மிடங்கரு மீன்களும்
ஒன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித்

கூ காவலன் - அரசன் புண்ணியநன்னாள் - புண்ணியத்தையுடைய நல்ல நட்சத்திரத்தில், என்றது, அரசனுடைய சன்ம நட்சத்திரத்தி லென்றவாறு

க0 சிவிறி கொம்பு என்னுமிரண்டும் நீரை வீசுங் கருவிவிசேடங்கள், சிவிறியைப் பெருந்துருத்தியென்று கூறுவர்

கூ - க0 ஒருவன் புவியிற்றிருக்குங்காலும் அவன் பிறந்த நட்சத்திரத்திலும் இறந்த பின்பு அவன் இறந்த திதியிலும் சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென்பது தருமநூற்றுணிபு பிறந்தநாள் விழவை வெள்ளணி நாளென்பர்

கக மேன்மைமாதவர் - மேன்மையையுடைய முனிவர் ஐ சாரியர்

கஉ சீல உபாசகர் - பஞ்சசீலத்தையுடைய உபாசகர், பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்தும் ஆடவரையும் மகளிரையும் முறையே உபாசகரென்றும் உபாசிகைகளென்றும் கூறுதல் மரபு

கச பந்தர்த் தசும்பு - தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள நீர்க்குடம் வார்நீர் - ஒழுகுகின்ற நீர்

கரு உறுப்பு முரணாமல் - உறுப்புக்கள் மாறுபடாமல் 'நோக்கடிச் செங்கதே ணிரியாச்சம பசிலை, ஆர மகிலுறுப்போ டாறு'' (சிலப். ரு கச, அடியார். மேற்.) கந்தவுத்தியினால் - சேர்த்தற்குரிய வாசனைப் பண்டங்களால், உத்தி - சேர்த்தல், இது யுக்தியென்னும் வடமொழிச் சிதைவு

ரு - கஎ சுருங்கைத் தூம்பிற் பாய்தலினெனக்

கஅ கன்றிய - பகைமையிற்றழும்பிய காரம் இடங்கர் என்னும் இரண்டும் முதலைச்சாதி விசேடங்கள், "கொடுந்தாண் முதலையு மிடங் கருங் காரமும்'' (குறிஞ்சிப். உஎரு)

கஎ - கூ பாய்தலிற் புலவொழிந்தன

(பி - ம்.) கச 'தசும்பமர் நீரும்' கரு 'கந்தபுந்தியினால்' கசு 'செறித் தமைப் போதஞ் செழுமணிநீரும்' கஎ 'எங்கும் பரத்தலின்'

தாமரை குவளை கழுநீ ராம்பற்
புமிசைப் பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
இந்திர தனுவென விலங்கக் ழுடுத்து
வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண் புடைய
கடிமதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்

---

௨0 தாமரை முதலிய மூன்றும் பகற்பூவென்றும், ஆம்பல் இராப்பூ வென்றுங் கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார், இதனை, சிலப்பதிகாரம், ௨-ஆம் காதை, ௧௪-௫ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற் காண்க.

௨௧ மிசைபரந்து - மேலே பரவப் பெற்று, இவ்வெச்சம் காரணப் பொருட்டு ஆர்ப்பப் பரந்தெனக்.

௨௨ கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களை யுடைமையின், அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று, "சுந்த ரம்ம லாகவெண் ணெய சுண்ணந் தாது குங்குமம், சந்த னக்குழம்பு மேற்பரந்து பாடி சூழ்ந் தகழ், அந்த ரத்த ருக்க னைய ணிந்து சூழ்கிடந்ததோர், இந்திரத்தனுவின் வண்ண மென்ன தன்ன தாகுமே" (மேருமந்தர. வைசயந்தன் முத்தி)

௫ ௨௨ கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வாசநீரும் மனைநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்கைத் தூம்பினால் எங்கும் பாய்தலின் உடம்பிலே வாகிப் பரத்தலான் இலங்கு அகழெனக்.

௨௩ பொறிகள் - யந்திரங்கள், அவற்றின் வகையைப் பின்வருவன வற்றானுணர்க 'மாற்றவர் மறப்படை மலைந்து மதிற் பற்றின், ஊற்றுவரைக் கொல்லியொடு தூக்கியெறி பொறியும் தோற்றமுறு பேய்களிறு துற்றுப் பெரும் பாம்பும் கூற்றமன கழுகுதொடர் குந்தமொடு கோணமா", "விற்பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரைதொடர் ரயிலவாள், கற்பொறிகள் பாவை யன மாடம் செந்தீக், கொற்புனைசெய் கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில் செய் கூகை, ஈற்றலைக் டிருக்குமவலி நெருக்கும நிலையே". "செம்புருக்கு வெங்களிக ளும்மிழ்வ திரிந்தெங்கும், வெம்புருக்கு வட்டுமிழ்வ வெந்நெய்முகந் துமிழ்வ வெட்டுமிழ்வ வேலுமிழ்வ கல்லுமிழ்வ வாகித், தம்புலனக ளாலயனார் தாட்படுத்த பொறியே", 'கருமபொனியல் பன்றிகந் நாகமவிடு சகடம், குரங்குபொரு தகரினொடு கூர்ந்தரிவ நுணணூல், பரந்தபசும் பொற்கொடி பதாகையொடு கொழிக்கும், திருந்துமதி றெவ்வாதலே பனிப்பத் திருந் தின்றே (சீவக. ௧0௧-௪), "வளைவிற் பொறியும், கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும் பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியும், காயபொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையும், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்பும், கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையும், மையவித் துலாமுங் கைபெயரூசியும், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும், எழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற் கணையமும், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்" (சிலப். ௧௫ ௨0எ-௧௬)

௨௪ கடிமதில் - காவலாகிய மதில், என்றது, எண்ணியெய்தா உயர்ச்சியும் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்று வினை செய்யலாந்தலை யகலமும் கல இட்டிகைகளாற் செய்யப்பட்டிருத்தலிற் குத்தப்படாமையு முடையதென்றவாறு

௨௫-௪ "உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி, னமைவர

உ௫ பசுமிளை பரந்து பஃறுழி னிறைந்த
வெள்ளிக குன்ற முள்கிழிந தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாசசுதை மலருமா
கொடிநிடை வாயில் குறுகினள் புகக்குக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர
௩0 மிடைகொண் டியங்கும வியன்மலி மறுகும
பன்மீன் விலைஞா வெள்ளுபபு பகருநா
கண்ணொடை யாட்டியா காழியா கூவியா
மைநநிண விலைஞா பாசவா வாசவர்
எனனுநா மறுகு மிருஙகோ வேட்களும
௩௫ செம்பு செயஞ்ஞருங கஞ்ச காரரும
பைமபொன் செயஞருரும பொன்செய் கொல்லரும
மரஙகொஃ றசசரு மணணீட டாளரும

ணெனறுரைககு நூல" (குறள், எ௫௩)

உ௫ மிளை - காவறகாடு ௪ - உ௮ கடநது குறுகினன புகவெனக

உ௯ - ௮ உள கிழிநதனன வாயில புகககு - புகுநது

உ௯ கடைகாபபமைநத - வாயில காததறகமைநத

௩0 மிடைகொணடு - நெருஙகுதல கொணடு

௩௧ மீனவிலைஞா - மினவிலைபபரதவா உபபுப்பகருநா - உப்பு விற பாா ஆவாா, உமணரும் உமட்டியரும, அளவருமாம, பகாதல - விறறல.

௩௨ கள் நொடையாட்டியா - களளைவிறகும வலைசசியா, நொடை - விலை, "நறவுநொடை" (பெரும்பாண். ௩௪௩) காழியா - பிட்டுவாணிகா கூவியா - அபபவாணிகா, 'காரகற கூவியன பாகொடு பிடிதத" (பெரும் பாண். ௩எஎ)

௩௩ மைநநிண விலைஞா - ஆட்டுவாணிகா பாசவா - இலையமு திடுவாா, அனறி, கயிறுதிரிதது விறபாரும, பசசிறைசசி சூட்டிறைசசி விறபாருமாம வாசவா - பஞசவாசம விறபாா, அவை, "தககோலந தீம் பூத தகைசா லிலவஙகம, கபபூரஞ் சாதியோ டைநது" (சிலப். ௫ உ௯, அடியார். மேற) எனபன

௩௪ கோவேட்கள - குயவா, இபபெயா வேட்கோவரெனவும வழஙகும

௩௫ செமபு செயஞ்ஞா - செமபு கொட்டிகள கஞ்சகாரா - வெண கலககனறா

௩௬ பைமபொன செயஞஞா - பொறபணி செயவோா பொன செய கொலலா - உருககுததட்டாா

௩எ மரஙகொஃறசசா - மரததை வெட்டுநதசசா, கொல்லல - வெட்

(பி - ம்.) உஎ 'நெடுநிலைமனை தொறும' ௩௩ 'மைநநிணவிலைா' ௩௫ 'செயநரும' ௩எ 'மறஙகொறசசா'

வரந்தர வெழுதிய வோவிய மாக்களும்
தோலின் றுன்னருந் துன்ன வினைஞரும்
மாலைக் காரருங் காலக் கணிதரும்
நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்பப்
நிலங்கலங் கண்ட நிகழக் காட்டும்
பாண ரென்றிவர் பலவகை மறுகும்
விலங்கரம் பொரூஉம் வெள்வளை போழ்நரோ
டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும்
வேதியர் பொதுவிய லென்றிவ் விரண்டின்
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும்
பால்வேறு தெரிந்த வெண்வகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகும்
மாகதர் சூதர் வேதாளிகர் மறுகும்

டல் மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள், அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள் ளிட்டன பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றுமாம், **மணி.** ௬ ௪௭

௩௮ ஓவியமாக்கள் - சித்திரகாரிகள்

௩௯ தோலின் துன்னர் - செம்மார், உறைகாரரும், பறம்பர் முத லாயினருமாம் துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்

௪௦ மாலைக்காரர் - மாலை தொடுப்போர் காலக்கணிதர் - சோதிட நூலோர் இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்

௪௧ பண் - இசை, பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்னும் பெரும் பண்ணுமாம் திறம் - அவற்றின் கிளைகள் அவை இருபத்தொரு வகைப்படும்

௪௨. நிலம் - மூவகைத்தானம், அன்றி எழுத்தும் அசையும் சீரும் கலம் - யாழ் கண்டம் - குரல்

௪௩ பாணர் - இசைக்காரர், இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப் பாணருமெனப் பாணர் பலவகையினராவர்

௪௪ விலங்கரம் - வாளரம் வளைபோழ்நர் - சங்கறுப்பார்

௪௫ மணிவினைஞர் - முத்துக்கோப்பார்

௪௭ கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம் கூத்தியர் - பதியிலார்

௪௬ - ௭ **மணி.** ௨ ௧௮ - ௯. ௪௮ பால் - பகுதி

௪௯ குவைஇய - குவித்த கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு

௪௮ - ௯ எண்வகைக் கூலங்களாவன "நெல்லுப் புல்லு வரகு தினை சாமை, இறுங்கு தோரையொடு கழைவிளை நெல்லே" (**சிலப்.** ௫ ௨௩, **அடியார். மேற்.**) என்பன, கூலம் பதினெண்வகைத்தென்பர் **கூத்த நூலார், சிலப். பதி** 88 - 9, ௫ 22 - 3, ௬ 30 - 6, உரை

௫௦ மாகதர் - இருந்தேத்துவார், சூதர் - நின்றேத்துவார், வேதாளிகர் - பலவகைத் தாளத்திலாடுவோர், "சூதர் வாழ்த்த மாகதர்

(பி - ம்.) ௩௮. '**வரந்தரவெழுதும்**' ௩௯ '**தோலினெறுழினரும்**'

போகம புரககும பொதுவாபொலி மறுகும
கண்ணுழை கல்லா நுண்ணூற கைவினை
வண்ண வறுவையா வளாந்திகழ் மறுகும்
பொன்னுரை காண்போா நன்மணி மறுகும்
பனமணி பகாவோா மன்னிய மறுகும
மறையோா ரருநதொழில குறையா மறுகும்
அரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகும
எனைபபெருந் தொழிலசெ யேனோா மறுகும்
மனறமும பொதியிலு சந்தியு சதுக்கமும்
புதுககோள யானையும பொறறோப் புரவியும
கதிககுற வடிபபோா கவினபெறு வீதியும
சேணோங கருவி தாழ்நதசெய குன்றமும்

புவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைபப" (மதுரைக். ௬௭0 - ௭௧), 'சூதா மாகதா வேதா ளிகரொடு", "மாகதப புலவரும வைதா ளிகரும, சூதரும" (சிலப். ௫ ௪௮, உ௬ ௭௪ - ௫)

௫௧ பொதுவா - பொதுமகளிா ௫௨ நுழைகலலா - நுழையாத

௫௩ வணணவறுவையா - பல நிறஙகளையுடைய உடை செய்வோா, புடைவை விறபாருமாம "நோககுநுழை கலலா நுணமைய . அறுவை" (பொருந. ௮௨ - ௩)

௫௪ பொனனுரை காணபோா - பொனனை உரைததவுரையை அறுதியிடும பொனவாணிகா

௫௫ பனமணி பகாவோா - பலவகைபபடட இரததினஙகளை விறகும வாணிகா

௫௬ அநதணா வீதி

௫௭ இராசப பெருநதெருவும மநதிரிகள வீதியும

௫௮ எனை - எனை, விகாரம எனோா - சேனாதிபதிகள முதலியோா

௫௯. "மனறமும பொதியிலும" (மணி. ௨0 ௩0) சநதி - முசசநதியும ஐஞசநதியும சதுககம - நாறசநதி, "சதுககமுஞ சநதியும புதுப்பூங கடமபு, மனறமும பொதியிலும" (முருகு. ௨௨௫ - ௬)

௬0 புதுககோள யானை - புதிதாகப் பிடிககப்படடு வநத மானை, மணி. ௧௨ ௪௫, ௧௮ ௧௬௮ பொறறோபபுரவி - பொனனாலாகிய கிண கிணி மாலையையணிநத குதிரை

௬௧ கதிககுற - நடையில மேமபாடுற வடிபபோா - பயிறறும யானைப் பாகரும, வாசிவாரியரும, வடிததல - பயிறறல, "வடிகயிறுயநது" (சீவக. ௭௧௪)

௬௨. சேண - நெடுநதூரம செயகுனறம - கடடுமலை

(பி - ம்.) ௫௧ 'போகம புரககுமுழவா' ௫௨ 'ஒணணூறகைவினை' ௫௯. 'மனறமுங கவலையும' ௬௧ 'கவினகொள வீதியும'

வேணவா மிருக்கும் விரைமரக் காவும்
விண்ணவர் தங்கள் விசும்பிடம் மறந்து
நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களும்
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலும்
கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களும்
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேட்கையோ
டந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையும்
இந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று

---

௬௩ வேணவா - வேட்கையாலுண்டாகிய அவா. வேட்கையாவது, பொருள்கண்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம், அவாவாவது, அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல் நிகழும் ஆசை 'செய்யுண் மருங்கின் வேட்கை யென்னும், மைபெ னிறுதி யவாமுன் வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத லென்மனார் புலவர், டகார ஊகார மாதல்வேண்டும்" (தொல். உயிர் ௬ ௨௮) என்பதனால் முடித்துக்கொள்க.

௬௫ நீரிடங்கள் - பொய்கை முதலியவைகள்

௬௬ சாலை - அறச்சாலைகள். தமனியப்பொதியில் - பொன்னாலாகிய அம்பலம் "பொன்னம்பலமு முண்டு" (சிலப். பதி ௪௦ - ௪௧) என்பர் அடியார்க்கு நல்லார், "கண்ணெலாங் கவர்வன கனக கூடமும்" (சூளா. நகர ௭) என்று வருதல் காண்க.

௬௭ கோலங்குயின்ற - சித்திர மெழுதப்பெற்ற. கொள்கையிடங்கள் - விரதங்களை அனுட்டித்த திருத்தற்குரிய தவசசாலைகள், கொள்கை - விரதம், "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்" (முந். அகூ), "கோவலன் சென்றக் கொள்கை யிருந்த, காவுந் தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி" (சிலப். ௧௪ ௧௫ - ௬)

௬௧ - ௬௮ வியன்மலி மறுகுமுதற் கொற்கை யிடங்கள் இறுதியாக வுள்ள இடவிசேடங்களை மணிமேகலை கண்டெனக் இவ்வடிகளிற் போலப் பற்பல சாதியாருடைய குடியிருப்புக்களையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க "வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையும்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமும்" (சிலப். ௫ ௭ - ௫௮)

௬௯ அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமர்ந்து - விரும்பி

௭௦. இந்திரவிகாரம் - புத்தனாலயத்தில் இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு 'விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்' என்பர் அடியார்க்கு நல்லார், சிலப். ௧௦ ௧௪

௬௯ - ௭௦ இந்திர விகாரமென்றது காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்த சைத்தியத்துள்ள ஏழரங்கினையும், இஃது, 'அந்தர சாரிக ளமர்ந்தினிதுறையும்' என்பதனாற் பெறப்பட்டது, "அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (௧௦ ௧௩ - ௪), "இந்திர விகார மேழுடன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர்" (௨௭ ௯௨ - ௩) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(பி-ம்.) ௬௪ 'விசும்பிடை'

நவையறு நாத னல்லறம் பகர்வோர்
உறையும் பள்ளிபுக் கிறைவனை நல்லாள்
கோவலன் றாதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன் பாத்திர தானமும்
தானப் பயத்தாற் சாவக மன்னவன்
ஊனமொன் றின்றி யுலகாள் செல்வமும்
செல்வற் கொணர்ந்த தீவகப் பீடிகை
ஒலகாது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்ந்ததும்
உணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி

---

௭௧ நவை - குற்றம் நாதன் - புத்தன் நல்லறம் - அருளறம் பகர்வோர் - சங்கத்தார்

௭௨ பள்ளி - தவத்தோர் உறைவிடம். "ஐயருறை பள்ளியிடம்" (சீவக. ௧௭௮௨)

௭0 - ௭௨ இந்திரவிகாரம் பள்ளிக்கு உவமம்

௭௩ கோவலன்றாதை - மாசாத்துவான், இவன், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலனென்னும் மறையவன் கூறக் கேட்டுத் தன்பொருளை யெல்லாம் தானஞ்செய்துவிட்டுக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்துள்ள எழு விகாரங்களிலுமிருந்து நோற்கும் பௌத்த முனிவர்களுக்கு முன்னே சென்று துறவுபூண்டானாதலின், 'மாதவம் புரிந்தோன்' என்றார். இதனை, "மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதும், செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக், கோவலன் றாதை கொடுந்துய ரெய்தி, மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங், கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர், பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று, துறந்தோர் தம்முன் றுறவியெய்தவும்" (௨௭ அஅ - ௯௫), "மாசாத்துவான் றுறப்பவும்" (௨௯ உரைப்பாட்டுமடை) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும், இக்காதையிற் பின்னே வரும், "தையல்கேள்" (௯௩) என்பது முதலியவற்றாலும் அறிந்துகொள்க

௭௪ தன் பாத்திரதானம் - தன் கையிலுள்ள அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தாற் செய்யப்படும் அன்னதானம்

௭௫ தானப்பயம் - முற்பிறப்பிற் செய்த அன்னதானத்தாலுண்டாகிய புண்ணியம், பயம் - பிரயோசனம் சாவகமன்னவன் - சாவக நாட்டரசனாகிய புண்ணியராசன்

௭௫ - ௬ உலகாளுதற்குக் காரணம் தானப்பயன்

௭௭ செல்வற் கொணர்ந்து - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து பீடிகை - புத்தபீடிகை

௭௮. ஒலகாது - தளராது. ௭௭ - ௮ பீடிகையைக் காட்ட.

௭௯. உணர்ந்தோன் - புண்ணியராசன் தெய்வம் - தீவதிலகை

(பி - ம்.) ௭௪ 'பாத்திரத்தாலனும்' ௭௮. 'ஒல்லாது காட்ட'

மனஙகவல் கெடுததது மாநகா கடல்கொள
அறவண ரடிகளுந தாயரு மாஙகுவிட்
டிறவா திபபதிப புகுநதது கேட்டதும
சாவக மனனன றன்னு டெய்தத
தீவகம் விட்டித திருநகா புகுநததும்
புககபி னநதப பொயயுரு வுடனே
தக்க சமயிக டநதிறங கேட்டதும
அவவவா சமயத தறிபொரு ளெலலாம
செவவி தனமையிற சிநதைவை யாதது
நாத னலலறங கேட்டலை விருமபி
மாதவற றோநது வநத வணணமும
சொலலின ளாதலிற றாயோய் நினனையென
நலவினைப பயனகொ ளுன்கண டதுவெனத
தையல கேணினா ருதையுந தாயும
செயததீ வினையிற செழுநகா கேடுறத

அ0 மனஙகவல கெடுத்ததும - உளளம கவலைகொளளுதலைக் கெடுததும கவல - கவலுதல், முதனிலைத தொழிறபெயா நகா - காவிரிபபூமபட்டினம

அஉ இபபதியெனறது வஞசியை கேட்டதும - (தீவதிலகையால) நான கேட்டதும

அச தீவகம - மணிபலலவம

அரு புககபின் - புகுநது கணணகி கோட்டம தொழுதபின பொயயுரு - மாதவன வடிவு

அசு சமயிகள - அளவைவாதி முதலியோா

அஅ செவவிது அனமையின - திருததமுடையன அலலாமையின, செவவிது பனமை யொருமை மயககம.

அகூ நாதன நலலறம - புததன கூறிய தருமஙகளை மணி. உஅ எக

கூ0 மாதவறறோநது - அறவண வடிகளைததேடி

கூக 'தாயோய' எனறது முதலியன கோவலனருதை வாாதநதை

கூஙு தையல விளி தாதையும தாயும - கோவலனுங கணணகியும

கூச. தீவினை - முற்பிறபபிற சஙகமனைக கொலவிததததனாலாகிய பாவம நகா - மதுரை

(பி - ம்.) அஉ 'புகுநததுங கேட்டதும' அங 'தனனொடெயத' அச. 'தீவகம விடஇததிரு' அரு. 'புக்கவளிநத' அஅ. 'செவவிததனமை' கூச 'திருநகா'

துன்புற விளிநதமை கேட்டுச சுகதன
அனபுகொ ளறததிற கருகனே ளுதலின
மனைததிற வாழககையை மாயமென றுணாநது
தினைததனை யாயினுஞ செலவமும யாககையும
நிலையா வெனறே நிலைபெற வுணாநதே
மலையா வறததின மாதவம புரிநதேன
புரிநத யானிப பூஙகொடிப் பெயாபபடூஉம
திருநதிய நனனகா சோநதது கேளாய
குடககோச சேரலன குடடுவா பெருநதகை
விடாசசிலை பொறிதத வேநதன முனனுள

---

௯௫ விளிநதமை - இறநதமை சுகதன - புததன, நலல வருகையை யுடையவனெனறு பொருள, நலல நடையையுடையவ னெனறுமாம

௯௪ - ௫ தீவினையிற கொலையுணடிறநதமையைக கேடடு

௯௬ அனபுகொள அறம - நலலறம அருகன - பகவுவி

௯௭ மனைததிற வாழகைகை - இலவாழகைகை மாயம - பொய

௯௮ தினைததனையாயினும - தினையளவாவது

௯௮ - ௯ மணி. ௨௨ ௧௩௫ - ௬

௧00 பௌததததருமம பூாவோததர விரோதமிலலாததெனபராத லின, 'மலையாவறததின' எனருா, மலைதல - மாறுபடல, "முரணுத திருவற மூாததியை" (௬), "முனபின மலையா மஙகலமொழியின" (௨௬௧) என இருநூல, ௩0 - ஆம காதையில வருதலுஙகாணக புரிநதேன - செயதேன

௧0௧ கொடி - வஞசி ௧0௨ நகா - வஞசிநகா

௧0௧ - ௨ இநநகா, 'பொறகொடிப பெயாபபடூஉம பொனனகா" (௨௬ ௬௨) எனறு முனனும கூறபபடடது

௧0௩ குடககோசசேரலன - மேனடிறகு அரசனாகிய சேரன, குடககு - மேறகு, கொடுநதமிழநாடு பனனிரணடனுள ஒனருகிய குடநாடடிறகு அரசனெனபதுபறறிக குடககோவெனரு ரெனினுமமையும, "குடககோ முனிசேரன" (சிலப். சிறப்.) குடடுவா பெருநதகை - குடடநாடடாாககு அரசன, குடடமும கொடுநதமிழ நாடுகளுள ஒனறு, "குடக கோக குடடுவன" (சிலப். ௨௯ ௬௧), "இயறோக குடடுவன" (சிறுபாண். ௪௯)

௧0௪ விடாசசிலை பொறிதத வேநதன - நெடுஞசேரலாதன, இவனவடநாடடரசாகளை வெனறு செனறு இமயமலையில தனது இலசசினையாகிய விறபொறியைப் பொறிததமையால், இமயவரமபனெனவும, விடாசசிலை பொறிதத வேநதனெனவும பெயாபெறருன, இவனை இமய

(பி-ம்.) ௯௫ - ௬ 'விளைநதமை கேடடுச சுநதத, னஙகொனறறததிற்கு' ௯௮ 'தினைததனைததானும' ௯௯ 'நிலையாதெனறே விலைபெற வுணாநது' ௧0௧ - ௨. 'பெயாபடு, திருநதிய'

௧௦௫ துப்பப்டு செவவாய்த்த துடியிடை யாரொடும
இப்பொழில் புகுந்தாங கிருந்த வெல்லையுள
இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னும
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளும
தரும சாரணர தங்கிய குணத்தோர
௧௧௦ கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோர்
அரைசற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற
புரையோர் தாழ்பிப பூம்பொழி லிழிந்து
சற்றலத் திருந்துழிக் காவலன் விரும்பி
முறறவ முடைமையின் முனிகளை யேத்திப்

வரமபன நெடுஞ்சேரலாதனெனவும கூறுவா இது, பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம பததாலுணரபபடும, "இமயஞ் சூட்டிய வேம விறபொறி, மாணவினை நெடுந்தோ வானவன" (௩௯) எனப புறநானூற்றிலும, 'விடாசசிலை பொறித்த விறலோன" (உஅ ௧௩௬) எனச சிலப்பதிகாரத்திலும் இவன கூறபபட்டிருததல காணக

௧௦௫ துப்பு - பவளம துடி - உடுக்கை

௧௦௩ - ௬ சேரலனும பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன முனனொரு காலததுத துடியிடையாரொடும இபபொழிலிற புகுந்து இருந்தவிடத்தெனக

௧௦௭ - ௯ இலங்கைத தீவத்துள்ள சமனொளியெனனும மலையையடைந்து வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணர இமமலை சமந்தமெனறும, சமந்த கூடமெனறும பெயர் பெறும இதன வரலாறு இந்நூல ௧௧-ஆம காதை ௨௨-ஆம அடியின குறிப்பிற கூறபபட்டது தங்கிய குணத்தோர - குணங்கள தங்கபபெற்றோர

௧௧௦ முகிறபடலம - மேகககூட்டம ககனம - ஆகாயம ககனத தியங்கல இருத்திகளில ஒனறு

௧௧௧ அரசறகு - இமயவரமபனுககு ஏது அவ்வழி நிகழ்தலின - நலவினையாகிய காரணம பயனளித்தறகு அவ்விடத்தே தோறறுதலினாலே

௧௧௨ புரையோர - மேறகூறிய தருமசாரணர

௧௦௯ - ௧௨ சாரணரும குணத்தோரும இயங்குவோருமாகிய புரையோர

௧௧௩ கறறலத்து - சிலாதலத்தில காவலன - சேரன

௧௦௪ - ௧௩ வேந்தன இருந்தவெல்லையுள அவனுககு ஏது நிகழ்தலிற புரையோரும இழிந்து அப்பொழிலிற கறறலத் திருந்தபொழுது

௧௧௪ முனிகளை - தருமசாரணரை

(பி - ம்.) ௧௦௫ 'துவாபடு செவவாய' ௧௦௯ - ௧௦ 'தருமசாதனா, தன்னின மூததாரககு முகிற்படலத்திறககன' ௧௧௪. 'முனிகளையேவிப்'

பங்கயச் சேவடி விளக்கிப் பான்மையின்
அங்கவாக் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்
பாத்திரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
வேத்தவை யாரொடு மேத்தின னிறைஞ்சலிற்
பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமும்
அறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
இன்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதல
துன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நாள்
நின்பெருந் தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் கோவலன் மன்னவன் றனக்கு
நீங்காக் காதற் பாங்க னாதலிற்
றாங்கா நல்லறந் தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னா னியன்ற தனம்பல கோடி
எழுநா ளெல்லையு ளிரவலர்க் கீத்துத்
தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

---

௧௧௯ அறுசுவையாவன, கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு எனபன குறள், ௪௨அ, பரிமேல். நாலவகையமிழ்த மாவன உண்பன, தினபன, நக்குவன, பருகுவன, மணி. ௨அ ௨௪௧ - ௨ அமிழ்தம - உணவு

௧௧௩ - ௮ காவலன், விரும்பி எத்தி விளக்கி அளித்து எத்தி இறைஞசினனக

௧௨0 அறத்தகை முதல்வன - புத்தன், தருமராசனெனறவாறு வாய்மை - நாலவகைச சத்தியம

௧௧௯ - ௨0 மணி. ௨ ௯௪ - ௭, ௩0 ௧௮௯ - ௮

௧௨௧ இறைவன செவிமுதல - அரசனுடைய செவியிடத்தே

௧௨0 - ௨௧ வாயமையாகிய அமுதை.

௧௨௩ நினபெருந்தாதைக்கு - உன் தந்தையாகிய கோவலனுக்கு

௧௨௭ முறைமையின - நலவழியாலே முனனோர தேடிவைதத பொருளையலலாமல

௧௨௯ எழுநாளெனறல் ஒருமரபு

௧௩0 புரிந்தோன - முறகூறிய முன்னோனாகிய கோவலன் சுகதற்கு - புததனுக்கு

(பி - ம்.) ௧௧௫ 'விளக்கிய பானமையின' ௧௧௯ 'அமிர்தம' ௧௧௮ 'வேநதனிறைஞசலின' ௧௨௨ 'சொரியு முனனாளில' ௧௨௯ 'எலலையிர வலாககளிததது'

வானோங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்தம்
ஏனோர்க் கெல்லா மிடாக்கெட வியன்றந்
கண்டுதொழு தேத்துங் காதலின் வந்தித்
தண்டாக் காட்சித் தவத்தோ ரருளிக்
காவிரிப் பட்டினங் கடல்கொளு மென்றவத்
தூவுரை கேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்த
தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
தீவினை யுருப்பச் சென்றநின் றுதையும்
தேவரிற் றோற்றிமுற் செய்தவப் பயத்தால்
ஆங்கத் தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
பூங்கொடி முன்னவன் போதியி னல்லறம்
தாங்கிய தவத்தாற் றுன்றவந் தாங்கி
காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியில்

---

௧௩௧ சிமையத்து - மலையில் வாலொளிச்சயித்தம் - வெள்ளிய ஒளியையுடைய ஆலயம் சயித்தம் - சைத்தியமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு, இது சேதியமெனவும் வழங்கப்பெறும் மணி உஅ க௭௫

௧௩௨ ஏனோர்க்கு - இவ்வுலகத்தோர்க்கு, "ஏனோர்மடிவில" (சிலப். பதி ௫௩, உ௩ க௭௬), "ஏனோர்க் குரைப்பாம் பதிகத்துப் பயன்றவாறே" (சீவக. உ௬)

௧௩௪. தண்டாக்காட்சி - நீங்காத அறிவு

௧௩௩-௪ ஈசதவத்தோரென்றது ஆண்டுள்ள முனிவர்களை

௧௩௬ யான் இவ்விடத்திருந்தது தூவுரை கேட்டமையாலேயே யென்க

இதுகாறும், தான் துறந்ததற்கும் வஞ்சிநகரடைந்ததற்கும் ஆண்டே வதிவதற்கும் காரணங்கூறிய மாசாத்துவான், மேலே பெரியோர் தனக்குக் கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான்

௧௩௮ சென்ற - கொலையுண்டிறந்த.

௧௩௯ முற்செய்த தவப்பயத்தால் தேவரிற் றோற்றியென்க

௧௪௦ ஆங்கத்தீவினை - முற்கூறிய தீவினையின் பயனை துய்த்து - அனுபவித்து

௧௪௧ பூங்கொடி விளி முன்னவன் - புத்தன்

௧௪௩ காதலி - கண்ணகி கபிலையம்பதி - கபிலநகர், இது புத்தன் பிறந்த இடம், கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்

(பி-ம்.) ௧௩௧-௨ 'வாலவளைச் சயிந்தம், மேனோர்க் கெல்லா மடாக்கெட' ௧௩௩ 'காதலன்வந்து' ௧௩௫-௬ 'மென்ற, தூழுரைகேட்டுத் துணிந்தியா னிருந்தேன்' ௧௩௮. 'தீவினையிறுப்ப' ௧௩௯. 'தோற்றமுன்' ௧௪௧ 'போதியா னல்லறம்'

நாத னல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
றறப்பதக் கிளவி யறிந்தோர் கூறச்
சொற்பய னுணர்ந்தேன் றோகை யானும்
அந்நா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவன்
நின்னது தன்மையந் நெடுநிலைக் கந்திற் றுன்னிய
துவதிக னுரையிற் றுணிந்தனை யன்றே
தவநெறி யறவணன் சாற்றக் கேட்டனன்
ஆங்கவன் றானுநின் னறத்திற் கேதுவ
பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
மற்றம் மாநகர் மாதவன் பெயர்நாட்
பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் பட்டனர்
அன்னதை யன்றியு மணியிழை கேளாய்
பொன்னெயிற் காஞ்சி நாடுகவி னழிந்து
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலின்
அந்நகர் மாதவர்க் கையம் இடுவோர்

கசச. நாதன் - புத்தன் எய்தும் - அடைவான்.
கசரு கிளவி - சொல்
கசகூ பயன் - பிரயோசனம். தோகை விளி
கசஎ அறநெறி - புத்தன் உபதேசிக்கும் அறவழிகளை
கசகூ - எ யானும் அறநெறி கேட்குவன்
கசஅ நின்னது தன்மை - உனது பிற்காலச் செய்தியை
கசஅ - கூ. நினது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தாயன்றோ
கருo (கந்திற்பாவையால் நீ அறிந்தாயென்பதை) அறவணவடிகள் சொல்லக்கேட்டேன்
கருக அவன்றானும் - அறவணவடிகளும் ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிக்குரிய இடம்
கருஉ பூங்கொடி விளி
கருச பொற்றொடி தாயரும் - உன்னுடைய தாயராகிய மாதவியும் சுதமதியும்
கருந - ச பெயர்நாளில் தாயரும் உடன்சென்றார்
கருகூ காஞ்சிநாடு - காஞ்சி நகரத்தையுடைய நாடு
கருஎ பூ. மணி. கக அந மடிய - இறக்க கருஅ ஐயம் - பிச்சை.
கருகூ - எ மணி. உக கசஎ - அ.
(பி - ம்.) கசரு - கூ 'கழறச்சொற்பய' கசஎ 'அறநெறிகடவேன்' கசகூ 'துணிந்தனை தவநெறி' கருச. பொற்றொடித்தாயரும்" கருரு 'அன்னதன்றியும்'

இன்மையி னிந்நக ரெய்தினர் காணாய்
ஆருயிர் மருந்தே யந்நாட் டகவயிற்
காரெனத் தோன்றிக் காத்தனின் கடனென
அருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
திருந்திய பாதத்திரளு செங்கையி னேந்திக்
கொடிமதின் மூதூர்க் குடக்கணின் றெழுங்கி
வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
தேவர் கோமான் காவன் மாநகர்
மண்மிசைக் கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
பொன்னகர் வறிதாப் புலவென் றுயது
கண்டுளங் கசிந்த வொண்டொடி நங்கை
பொற்கொடி மூதூர்ப் புரிசை வலங்கொண்டு
நடுநக ரெல்லை நண்ணின ளிழிந்து
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
செம்பொன் மாச்சினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம் போதிப் பகவற் கியற்றிய

---

௧௫௯ எய்தினர் - (அம்மாதவர்) வந்தார். ௧௬௦ மருந்தே விளி.
௧௬௦-௬௧ மணி. ௨௧ ௧௫௭-௮.

௧௬௧ காரை உவமைகூறினார், இவள் கைம்மாறு கருதாமல் அளித்தலின்; "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு" (குறள், ௨௧௧), "வந்து தோன்றினன் மாமழை போலென" (௨௮ : ௧௮௩) என்பாரின்.

௧௬௨ மாசாத்துவானை 'அருந்தவன்' என்றார், துறவு பூண்டமையின்.

௧௬௪ மூதூர்க்குடக்கண் - பழமையாகிய வஞ்சி நகரத்தின் மேற்றிசைக்கண்ணே. ௧௬௬ மாநகர் - அமராவதி.

௧௬௮ பொன்னகர் - காஞ்சிநகர். வறிதாப் புலவென்றுயது - செல்வமின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை.

௧௬௯ நங்கை - மணிமேகலை. ௧௭௦ புரிசை - மதில்.

௧௭௨ தொடுகழற் கிள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி; கிள்ளி - சோழன்.

௧௭௩ சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி. பாசடை - பசிய இலை.

௧௭௩-௪. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே, "பவளச் செழுஞ்

(பி-ம்.) ௧௫௯-௬௦ 'காணாவாருயிர்' ௧௬௨ 'அருந்தவரருள' ௧௬௭ 'மிசைகிடந்தன வளந்தலை மயக்கிப்' ௧௬௮ 'வறிதாயப்புல்' ௧௭௦-௭௧ 'புரிசை புலங்கொண்டு, நடுகரெல்லை நண்ணநள்ளிழிந்து'

சேதியந் தொழுது தென்மேற் காகத்
தாதணி பூம்பொழி லொன்சென் றெய்தலும்
வையங் காவலன் றன்பாற் சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சுக னுரைப்போன்
கோவலன் மடந்தை குணவதம் புரிந்தோள்
நாவலந் தீவிற் றானணி மிக்கோள்
அங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித் தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினள் மாமழை போலென
மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பிக்
கந்திற் பாவை கட்டுரை யெல்லாம்
வாயா கின்றென வந்தித் தேத்தி
ஆய்வளை நல்லா டன்னுழைச் சென்று
செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

சுடர் மரகதப் பாசடைப், பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும், போதி" (வீர. யாப்பு ௧௧, உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்ததென்பதுபற்றிப் பௌத்தர் இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொற்றகட்டால் அலங்கரித்து வழிபடுவர்

௧௭௫ சேதியம் - கோயில்

௧௭௨ - ௫ துணையிளங்கிள்ளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத் தொழுது

௧௭௭ வையங்காவலன் - துணையிளங்கிள்ளி

௧௭௮ கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி

௧௭௯ 'கோவலன் மடந்தை' என்பது முதலியன கஞ்சுகன் கூற்று மடந்தை - மகள்

௧௮௨ தருமதவனம் - தருமத்தைக் கொடுக்கும் வனம்

௧௮௩ மழைபோல் வந்து தோன்றினளென்று கஞ்சுகன் கூற

௧௮௪ மந்திரச்சுற்றம் - மந்திரிகள்

௧௮௫ கந்திற்பாவையென்றது காஞ்சியில் ஒரு தூணில் உறையும் தெய்வத்தை

௧௮௬ வாயாகின்றென - உண்மையாகின்றதென்று வந்தித்தேத்தியது மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை

௧௮௭. நல்லாள் தன்னுழை - மணிமேகலையிடத்து

௧௮௮. 'செங்கோல்' என்பதுமுதல் துணையிளங்கிள்ளி கூற்று

௧௮௮. மணி. ௭ ௮ - ௧௦.

(பி - ம்.) ௧௭௫ 'சேதிமந்தொழுது' ௧௮௨. 'தருமதாவனத்தே' 'தருமசாாவனத்தே' ௧௮௮ 'தெய்வம் பிழைத்தோ'

கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோா
நலததனை நலலாய் நன்றெடெலலாம
அலததற் காலை யாகிய தறியேன்
மயஙகுவென முன்னரோா மாதெய்வந் தோன்றி
உயஙகா தொழிநின் னுயா தலைத தாலோா
காரிகை தோன்று மவளபெருங கடிஞையின்
ஆருயிர மருநதா லகனில முய்யும
ஆஙகவ ளருளா லமராகோ னேவலில
தாஙகா மாரியுந தானனி பொழியும
அன்று ளிந்த வகனகா புகுந்த
பின்று ணிகழும பேரறம பலவாற
காரவறங கூறினு நீரவறங கூராது
பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைதத
கோமுகி யென்னுங கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு
மாமணி பலலவம வநத தீஙகெனப
பொயகையும பொழிலும புனைமினென் றறைநதத்
தெய்வதம போயபிற செய்தியா மமைதத
திவவிட மெனறே யவவிடங காட்டவத

கசுக அலததறகாலை - வறுமைககாலம அறியேன - அறியேனுகி
கஅஅ - ச மணி. கரு சசு - ருo
கசுரு உயஙகாதொழி - வருநதவேணடா
கசுச தோனறும - தோன்றுவாள கடிஞை - பிசசைபபாததிரம
கசுரு ஆருயிாமருநது - சோறு கசுஎ. மாரி - மேகம
கசுசு - எ அவளருளால கோன ஏவலிற பொழியும
கசுஅ அனறுள் - அமமஙகை கசுக பினனுள - பிறகாலதது
உ00 காரவறஙகூறினும - மழைபெயயாதொழியினும கூராது
உ0க பணடையோரிழைதத - முனனோா செயத. (முற்று
உ0உ இலஞ்சி - பொயகை
உ0ச புனைமின - அலஙகரிததுச செயமின், பிறரையும உளப்படுத திக கூறியது இது
உ0சு (துணையிளஙகிள்ளி) காட்ட
(பி - ம்.) கசுஉ 'முனனரோமா தெயவாந' உ0ச - ரு 'பொதியிலும புனைமினென்றறைநத, தெயவதம்'

தீவகம் போன்ற காவகம பொருந்திக
கண்டோளஞ் சிறநத காரிகை நலலாள்
பண்டைப பிறப்பினைப பானமையிற் காட்டிய
அங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப பீடிகை பானமையின் வகுத்தத
தீவ திலகை யுந திருமணி மேகலா
மாபெருந் தெய்வமும வந்தித் தேத்துதற
கொந்த கோயி லுளத்தகப் புனைந்து
விழாவுஞ் சிறப்பும வேந்த னியற்றத
தொழுதகை மாதர் தொழுதன ளேத்திப்
பங்கயப பீடிகைப பசிப்பிணி மருந்தெனும
அங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியை
வைத்தநின றெல்லா வுயிரும வருகெனப
பைத்தர வல்குற பாவை தன கிளவியின
மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற
காணா ரேளார கான்முட மானோர
பேணா மாக்கள பேசார பிணித்தோர
படிவ நோன்பியர பசிநோ யுற்றோர்

உ0௬ தீவகம - மணிபல்லவம. காவகம - சோலையினுள்ளே

உ௧0 அங்கபபீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்த புத்த பீடிகை. அற வோன - புத்தன

உ௧௧ வகுத்தது - செய்தது.

உ௧௪ உளத்தக - நினைத்தற்குத்தக உ௧௬ மாதா - மணிமேகலை

உ௧௭ பங்கயபபீடிகை - பாதபீடிகையில்.

உ௧௯ வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல

உ௧௭ - ௯ பீடிகையில அமுதசுரபியை வைத்தெனக

உ௨௨ காணார் - குருடர் கேளார் - செவிடர் அவயவஹீனர்க்கு இரங்குதலைப பத்து நிஷ்டைகளுள் ஒன்றென்பர்

உ௨௩ பேணுமாக்கள் - பாதுகாக்கப் படாதமாக்கள் என்றது அகதிகளை

உ௨௨ - ௩ மணி. க௩ ௧௧௧ - உ.

உ௨௪. படிவநோன்பியர் - தவவேடத்தையும் நோன்பையுமுடைய வர்.

(பி - ம்.) உ௧௩. 'மாதெய்வந்தனனையும' உ௧௬. 'தொழுதனளேத்தி' உ௧௯ 'எல்லாவகையிரும' உ௨௦. 'தன்கையின்'

மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னூ றாயிரம் விலங்கின் றொகுதியும்
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
அருந்தியோர்க் கெல்லா மாருயிர் மருந்தாய்ப்
பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயனும்
நீரு நிலமுங் காலமுங் கருவியும்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப் பெருவளஞ் சுரப்ப
வசிதொழி லுதவி வளந்தந் ததுவெனப்
பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச்
செல்லுங் காலைத் தாயர் தம்முடன்
அல்லவை கடிந்த வறவண வடிகளும்
மல்லன் மூதூர் மன்னுயிர் முதல்வி
நல்லறச் சாலை நண்ணினர் சேறலும்

---

௨௨௫ மடிநல்கூர்ந்த மாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமையுற்ற மாக்கள் சோம்புதலால் வறுமையுற்ற மாக்களெனினுமமையும்

௨௨௯ பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயன் பெருகுதலை, "அறப்பயனும், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி. ௩௮) என்பதனாலுணர்க மணி. ௧௭ ॥ - ௪

௨௩௧ வித்திய வித்து - விதைத்த விதை

௨௩௨ (அப்பாத்திரம்) சுரப்ப

௨௨௯ - ௩௨ பிச்சையின் பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகியதென்னச் சுரப்ப

௨௩௩ வசி - மழை; மணி. ௧ ௭௧

௨௩௪ பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணார் முதலியோர் துதித்து

௨௩௫ காலை - காலத்தில் தாயர் தம்முடன் - மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன்

௨௩௬ அல்லவைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய

௨௩௭ உயிர்முதல்வி - மணிமேகலை.

௨௩௮ அறச்சாலை - தரும சாலையை.

௨௩௫ - ௮ தாயர் தம்முடன் அறவணவடிகளும் உயிர்முதல்வியின் அறச்சாலையை நண்ணுதலும்

(பி - ம்.) ௨௨௫. 'நல்கூர்ந்தமக்களியாவரும்' ௨௨௮ - ௯ 'மருந்து, பெருந்' ௨௩௩ 'தொழிலுதவி வந்ததுவென்ன'

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி
நன்றென விரும்பி நல்லடி கழீஇ
ஆசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்
போனக மேந்திய பொழுதினிற் கொண்டபிற
பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து
வாய்வ தாகவென் மனப்பாட் டறமென
மாயைவிட் டிறைஞ்சினள் மணிமே கலையென்.

உ அ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

உ௩௯ சென்று வணங்கி. உ௪0 கழீஇ - விளக்கி.

உ௪உ பொழுதினில் - காலம்பெற.

உ௩௯ - ௪உ மணி. உ அ ௧௧௪ - ௭

உ௪௩ திரையல் - வெற்றிலை பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம்

உ௪௪ வாய்வதாக - தப்பாது பலித்திடுக

உ௪௫ மாயை - மாய உருவம், என்றது அவள் கொண்ட ஆடவர் உருவத்தை.

௧ - உ௪௫ மணிமேகலை, பேரூர்ந்து கடந்து வாயில் குறுகினள் புகுக் கண்டு மகிழ்வுற்றுப் பள்ளிபுக்குப் பணிந்து சொல்லினளாதலின், அருந்தவன், 'நின்னைக் கண்டது என் நல்வினைப் பயன்கொல்' என்று கூறி, 'காத்தல் நின்கடன்' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஓங்கி இயங்கி வலங்கொண்டு இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கஞ்சுகனுரைப்போன, 'வந்து தோன்றினள்' என, மன்னனும் விரும்பி ஏத்திச்சென்று காட்ட நல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து, 'வருக' என, காணார் முதலியோரும் விலங்கின தொகுதியும் மன்னுயிரடங்கலும் வந்து மண்டி ஏத்திச் செல்லுங்காலையில் தாயர் தம்முடன் அறவணவடிகளும் நண்ணினர் சேறலும் மணிமேகலை வணங்கி விரும்பிக் கழீஇ ஏற்றி ஏந்திய படைத்து விட்டு இறைஞ்சினளென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ம்.) உ௩௯. 'திருவடிதொழுது' உ௪0. 'நல்லடி விளக்கி', 'நல்லடிதழீஇ' உ௪உ 'ஏந்தப்'

இருபத்தொன்பதாவது

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை

[இருபத்தொன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்ற பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாடடு]

இறைஞசிய விளஙகொடி தனனை வாழததி
அறநதிகழ நாவி னறவண னுரைப்போன்
வெனவேற் கிள்ளிககு நாகநா டாள்வோன்
தன்மகள பீலி வளை தான் பயநத
புனிற்றிளங குழவியைத தீவகம பொருநதித
தனிககலக கமபளச செடடிகைகத தரலும்
வணஙகிக கொணடவன் வஙக மேறறிக
கொணாநதிடு மநநாட் கூரிரு ளியாமத
தடைகரைக கணிததா வமபி கெடுதலும
மரக்கலங கெடுததோன் மைநதனைக காணு

---

௧ இளஙகொடி தனனை - மணிமேகலையை

௩ வென் - வென்றி கிள்ளி - நெடுமுடிககிள்ளி நாகநாடாள வோன - வளைவணன

௪ மகளாகிய பீலிவளை பயநத - பெறற

௫ குழவியை - குழநதையை தீவகம - மணிபல்லவம

௬ தனிககலம - ஒறறைககப்பல

௩ - ௬ பீலிவளை, தான கிள்ளிககுப் பயநத குழவியைத தீவகத தைப் பொருநதிக கமபளச செட்டியின கையில தரலும

௭ அவன - கமபளசசெட்டி.

௮ கூரிருள யாமதது - மிகக இருளையுடைய இடையிரவில்

௯ அணிததா - சமீபமாக அமபி - கப்பல்.

௧௦ கெடுததோன் - கமபளசசெட்டி மைநதனை - குழந்தையை

(பி - ம்.) ௧. 'இறைஞசிய னிறவிளங' ௫. 'தீபமபொருநதி'

தரைசற் குணாத்தலு மவனயர் வுற்று
விரைவனன் றேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
தனவிழாத தவிர்தலின் வானவர் தலைவன்
நினனுயிாத தந்தை நெடுங்குலத் துதித்த
மன்னுயிர் முதலவன் மகர வேலையுள்
முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப
பொன்னி னூசி பசுங்கம பாத்துத
துன்னிய தென்னத தொடுகட லுழந்துழி
எழுநா ளெல்லை யிடுக்கண்வந் தெய்தா
வழுவாச சீலம வாயமையிற கொண்ட
பானமையிற றனது பாண்டு கமபளம
தானடிக் குறற தன்மை நோக்கி
ஆதி முதலவன் போதி மூலத்து
நாத னவோ னளிநீர்ப பரபபின்

கக அரைசறகு - நெடுமுடிக்கிள்ளிககு அயாவுறறு - வருந்தி

கஉ விரைவனன - விரைபவனாகி தேடி - குழந்தையைத்தேடுதலால விழாககோள - இந்திரவிழாக கொள்ளுதலை

கங வானவாதலைவன - இந்திரன

கச நினனுயிாததநதை - கோவலன்

கரு மனனுயிர் முதலவனெனறாா, அருளறம் பூண்டோனாதலின.

கசு முங்கி - முழுகி

கஎ ஊசி வணிகனுககும், பசுங்கம்பளம் கடலுககும் உவமம்

கஅ உழந்துழி - வருந்தி நீந்தியபொழுது

கரு-கூ எழுநாளெல்லை உயிர் முதலவன் தொடுகடலுழந்துழி யெனக (மணி. உஅ கஉங-ங0), "நணணுவழி யின்றி நாளசில நீந்த" (கரு ஙக) எனறாா சிலப்பதிகாரத்தும்.

'எழுநாள' (ககூ) எனபதைப பினவரும் 'கொண்ட' (உ0) என்பதனோடு கூட்டினும பொருந்தும்

உ0 சீலத்தை நால்வகை வாய்மையுடன் கொண்ட.

உக பாணடு கமபளம - வெளளைக கமபளமாகிய ஆசனம

உக-உ மணி. கச உஅ-கூ

உங-ச ஆதி முதலவனாகிய நாதனை கற்பாலோன, என்றது, முற்கூறிய வணிகனை, இங்ஙனம் புத்தனாகற பாலோரைப் போதிசத்துவரென பா நளி - பெருமை

(பி-ம்.) கக 'அரசாககுரைத்தலும' கசு. 'முருங்கிக் கேடுற' கஅ. 'கடனீந்துழி' ககூ. 'எலலையுருவந்தெய்த' உக-உ 'கம்பளத் தானடிக குறற' உங 'அதிரமுதல்வன' உச-ரு. 'நாதநாவான ... நீர பரபபி, யெவ்வம்'

எவ்வமுற் றான்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பலவக தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவும்
அறவர சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய ளென்றே
சாரண ரறிந்தோர் காரணங் கூற
அந்த வுதவிக் காங்கவள் பெயரைத்
தந்தையிட் டனனினத் தையனின் றுறவியும்
அன்றே கனவி னனவென வுரைந்த
மென்பூங் கோனிமணி மேகலா தெய்வம்
என்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து

---

௨௪ - ௫ நாகனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான், அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலா தெய்வத்திற்கு இந்திரன் சொல்ல

௨௬ பாரமிதை, மணி. ௨௬ ௪௫. பாரமிதைபத்தும் உயிருறுப்புப பொருணோசிவகையான முப்பதாமென்பா, "அருணெறியாற பாரமிதை யாறைந்து முடனடக்கிப, பொருண்முழுதும் போதியின்கீழ முழுதுணர்ந்த முனிவரனறன் அருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ" (சிந்தாந்தத்தொகை சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்ராந்திகன்மதம் ௨, ௩ாம்) பாரமிதை யென்பதற்குக் கரையை அடைவதென்று பொருள் ஈண்டுக் கூறிய தானமுதலியபத்தும் சிறப்புப்பெற்ற உண்மையின் புத்தன் தசபல னென்று வழங்கப்படுவன் ... எனப்பத்திலுள், காயபாரமிதையை விளங்கக் கூறுவதாகிய தாராபாரமிதை யென்னும நூலொன்று வடமொழியிலிருப்ப தாகத் தெரிகின்றது. இது ஸ்ரீ ஹர்ஷகவி செய்த ஸமஸ்கிருத நைஷ தம், ௫-ஆம் ஸர்க்கத்துள்ள ௭௭-ஆவது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ஸ்ரீ மல்லிநாதஸூரி செய்த வியாக்கியானத்தாலும் உணரப்படுமெனபர். முற்றவும் - பூரிக்கவும்

௧௪ - ௨௬ மணி. ௨௬ ௧௮௧ - ௨. ௨௭ அறவாழி - தருமசக்கரம்

௨௬ - ௮ எடுத்துப் பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியள்

௨௮ - ௯ பெற்றியளென்றுகூற

௩௰ அந்தவுதவிக்கு - மேற்கூறிய வணிகனைக் கரையேற்றிய அவ்வுபகாரத்தைத் தான் மறவாதிருத்தலைப் புலப்படுத்தற் பொருட்டு.

௩௧ தந்தை - கோவலன் நினை - நினக்கு துறவியும் - துறந்தலையும்.

௩௪ - ௩௧ சிலப். ௩௦ ௨௮ - ௩௭

௩௰ - ௩௩ மணி. ௭ ௩௩ - ௮.

௩௪. என்பவட்கொப்ப அவனிடுசாபத்து என்றதனால், மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டமை பெறப்பட்டது, அது ௨௫ ௧௯௮ - ௨௦௦ - ஆம் அடிகளால் உணரப்படும்

(பி - ம்.) ௨௯ 'அறிந்தோரரணங்கூற' ௩௧. 'தாதையிட்டனன்' ௩௪ 'என்பவட்குரைப்பவ வனிடுசாபத்து'

நகர்கடல் கொள்ளநின் றாயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்ந்தனம்
என்றாங் கறவணன் றாளிணை யிறைஞ்சிப்
பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றும்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பினள்
ஆதலி னன்ன வணிநகர் மருங்கே
வேற்றுருக் கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கும்
நூற்றுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலேன்
அடிகண் மெய்ப்பொரு ளருளுக வென்ன
நொடிகுவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேணீ
ஆதி சினேந்திர னளவை யிரண்டே
ஏதமில் பிரத்தியங் கருத்தள வென்னச்

---

௩௫ நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௩௫ - ௩௬ தண்விழா தவிர்தலின், மணிமேகலா தெய்வத்தின் கோபப்ப வானவர் தலைவணங்கிய அவன் இட்ட சாபத்தால் நகரைக் கடல் கொள்ளவென்க

௩ ௩௬ ௨௪ மணி. ௨௪ ௨௯ - ௬௯ ௩௬ பதி - காஞ்சிநகரம்

௩௬ - ௯ மணி. ௨௮ ௧௫௧ - ௪

௩௭ என்றலும் - என்று அறவணவடிகள் கூறலும்

௩௮ - ௯ புத்த பீடிகை போற்றும் தீவதிலகை, மணி. ௧௧ ௨௭ - ௯

௩ - ௩௬ மணி. ௨௫ ௧௭௬ - ௨௧௩ ௪0 நகர் - வஞ்சிநகரம்

௪௨ சமயம் - அளவைவாதமுதல் பூதவாத மிறுதியாகிய சமயங்கள்

௪௩ மணி. ௨௭ ௨௮௯

௪௪ செவ்விது பன்மையொருமை மயக்கம்

௪௫ அடிகள் விளம்பீர் என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப

௪௬ நொடிகுவென் - சொல்லுவேன்.
'நொடிகுவென்' என்பது முதலியன அறவணவடிகளுடைய கூற்று

௪௭ சினேந்திரன் - புத்தன்

௪௮ ஏதம் - குற்றம் பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம், மணி. ௨௭ ௮௩ கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

௪௭ - ௮ என்ன இரண்டேயென்க

(பி - ம்) ௩௭. 'அறவணனடியிணை' ௩௮ 'திகழ்பவுத்த பீடிகை' ௩௯. 'தீவலதிலகையும்' ௪0. 'ஆதலினாந்தவணி' ௪௨. 'நூற்றியசமய நுண்'

*சுட்டுணர் வைப்பிரத் தியக்க மெனச்சொலி
விட்டனர் நாம சாதி குணக் கிரியைகள்
மற்றவை யனுமா னத்துமடை யும்மெனக்
காரண காரிய சாமா னியக்கருத்
தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது
கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருத்தே
ஏனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினில்
ஆன முறைமையி னனுமான மாம்பிற
பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநய
நிகமன மென்ன வைந்துள வவற்றிற்
பக்க மிம்மலை நெருப்புடைத் தென்றல்

---

* இவ்வடி முதலியவற்றால் இக்காதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியக்கம் அநுமானமென்னும் இரண்டளவையிலக்கணங்களும், அவற்றின் பாகுபாடுகளும் இன்ன நூலின் கருத்தைத் தழுவி வந்தனவென்று விளங்காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டீயம் முதலியவற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலரெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடு முதலியவைகள் வேறு முறையாக இருத்தலாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்த முறையுள்ள பழைய நூல்கள் இக்காலத்து வழங்கவில்லையென்று வடமொழித் தருக்க நூல்கள் பலவற்றிலும் மிக்க பாண்டித்திய முள்ளவரும், முன்பு கும்பகோணத்தில் வசித்தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீ ரங்காசாரியாரவர்கள் முதலிய மஹா வித்துவான்கள் பலரும் சொல்லிவிட்டமையாலும், இவற்றைப்பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவரும் பௌத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரை விசாரிக்கும்படி செய்தற்கு அவர் பிரத்தியக்கம் அநுமேயம் ஸ்ரௌதம்தயமென்ப பிரமாணம் மூன்று வகைப்படுமென்றும், அவற்றுட் பிரத்தியக்கத்தினிலக்கணம் அங்கோத்தர நிகாயமென்னும் நூலிலுள்ள காலாம சூத்திரத்திலும் மத்திய நிகாயமென்னும் நூலிலுள்ள மஹாஹஸ்தி பதோபம சூத்திரத்திலும் அநுமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அநுமான சூத்திரங்களிலும் ஸ்ரௌதம்தயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூலிலுள்ள மஹாஸிஹ்மநாத சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுமட்டுந் தெரிவித்தமையாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப் புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமையாலும், இந்தப் பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை, ஆயினும் முதலிற் கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்து ஏட்டில் இருந்தவாறே மூலம் மாத்திரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்) ௪௯ 'வைகப் பிரத்தியக்கம்' ௫௧. 'மானத்தடையுமெனக' ௫௨ 'காரியஞ்சாமானிய' ௫௪. 'கனலியிற் புகைபோல்' ௫௫ 'ஏனை யாளவைகள்' ௫௭ - ௮ 'திருட்டாந்தமுபனபளிக மெனவைந்து'

புகையுடைத தாதலா லெனலபொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாநதம
உபநய மலையும புகையுடைத தென்றல
நிகமனம புகையுடைத தேநெருப புடைததெனல்
நெருபபுடைத தலலா தியாதொன் றதுபுகைப
பொருத்த மின்று புனலபோ லென்றல
மேவிய பக்கதது மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாநத மாகும
தூய காரிய வேது சுபாவ
மாயிற் சத்த மநித்த மென்றல
பககம பண்ணப் படுத லாலெனல
பகக தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தநிததங கடமபோ லென்றல சபககத
தொடாசசி யாதொன றநிததமல லாதது
பண்ணப் படாத தாகாசம போலெனல
விபககத தொடாசசி மீட்சிமொழி யெனக
அநன்னு வயததிற பிரமாண மாவ
திவவெள் ளிடைககட குடமிலை யென்றல
செவவிய பககந தோனறுமை யிலலெனல
பகக தன்ம வசன மாகும
இனமையிற் கணடில முயறகோ டென்றல
அநநெறிச சபககம யாதொன் றுண்டது
தோறறர வடுககுந கைநெல்லி போலெனல
ஏற்ற விபககத துரையென லாகும்
இவ்வகை யேதுப பொருள்சா திபபன
என்னைகா ரியமபுகை சாதிதத தெனனில

(பி - ம்) ௬௨ - ௩. ‘முபநயமு மலையுடை புகையுடைத தெனனி கமனம்’ ௬௩ - ௪ ‘நெருப்புடைததன நெருப்புடைததலலா தியாது’ ௬௫ ‘புலன்போலென்றல’ ௬௬. ‘மேயவிப்பக்கத்து’ ௭௧ - ௨. ‘பககந தன்ம வசனமாகும், யாதொன மியாதொனறு’ ௭௩ - ௫. ‘அநிததியங கடமபோலெனறல் சகபககத, தொடாசசியாதொனறணிதத மலலாது, பணணையிலாகாதா காசமபோலெனறல’ ௭௭. ‘அனுனுபவயததிற’ ௮0 ‘பககநதன்ம’ ௮௫ ‘எயதுபபொருள்’ ௮௬ - ௭. ‘புகைசாதிததல் புகையுள்ள விடததிது நெருப்பு’

புகையுள்ள விடத்து நெருப்புண் டென்னும்
அன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப்
புகையிலை யென்னும் வெதிரேகத் தாலும்
புகையே நெருப்பைச் சாதித்த லென்னில்
நேரிய புகையி னிகழ்ந்த தூணா டான
ஊர்த்துவ சாமங் கௌடிலச் சாமம்
வாயத்த நெருப்பின்வரு காரிய மாதலின்
மேனோக் கிகழுந்த திருப்பப் பதைத் திருப்ப
தாமே நெருப்பைச் சாதிக்க வேண்டும்
அன்னு வயஞ்சா திக்கின் முன்னும்
கழுதை யையுங் கணிகை யையும்
கூடியி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
அன்னு வயங்கண் டானபிற காலத்துக்
கழுதை யைக்கண்ட விடத்தே கணிகையை
அனுமிக்க வேண்டு மன்றே நெருப்
பிலா விடத்துப் புகையிலை யெனநேரத்
திருந்தா வெதிரேகஞ் சாதிக்கு மெனனில்
நரிவா லில்லாத கழுதையின் பிடரின்
மயிர்வாலு மிலையாகக் காணப் பட்ட
அதனையே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவா லின்றைய வாலைப் பனுமித்தல்
அரிதா மாதலா லதுவு மாகா
தொட்டிய வுபநய நிகமன மிரண்டும்
திட்டாந் தத்திலே சென் றடங்கும்
பக்க மேதுத் திட்டாந் தங்கள்
ஒக்க நல்லவுந் தீயவு முளவதில்
வெளிப்பட் டுள்ள தன்மி யினையும்

(பி - ம்) ௯௨ 'அன்னியத்தாலு' ௯௨-௩. 'ஊர்த்திதச்சாம வண்ணங்கெளடச் சாயம், வாயத்த நெருப்பினவரு காரியங்களாகிறதின மேனோக்கிறத் திருப்பகான நெருப்பை' ௯௯ 'அனனுவயசாதிக்கின' ௯௯-௱௧ 'என்னுவயங்கலிறக காலத்துங், கணிகையைக் கண்டவிடத்தே கழுதை, யனுபவிக்க வேணுமேதுவேணடா' ௱௧-௩ 'நெருப், பிலலாத விடத்துப் புகையில்லை யெனறு நெருதிருத்தரு' ௱௫-௬ 'பட்டதனையே' ௱௭-௮ 'வாலையனு மிக்கவரிதாமனனுனதுவு' ௱௯ 'ஒட்டிய வுபாயநிகமன' ௱௧௧ 'பக்கமேதுந திருட்டான நதங்கள'

வெளிப்பட் டுளசாத் தியதன் மதத்திறம
பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டினையும
தன்கட் சாத்திய நயந்தருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மநித்த நித்தமென் றொன்றைப
பற்றி நாட்டப் படுவது தன்மி
சத்தனு சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நித்த நிகழுநல் லேது
மூன்றாய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நிற்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கம்
சாதிக் கிறபொரு டன்னொடு பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வநித்தனுஞ் சாத்திய மாயின்
ஒத்த வநித்தங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளம்பில யாதொன் றியாதொன்
றநித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலும
நண்ணிய பக்கஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத் தின்றி யநித்தத் திற்கு
நிகழ்தரு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
ஏதமி றிட்டாந் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தன்மி யமெனச
சாதன் மியமெனப் படுவது தானே
அநித்தங் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை
வைதன் மியதிட் டாந்தஞ் சாத்தியம்
எய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
இதத்திற நல்ல சாதனத் தொத்தன

(பி - ம்.) ௧௧௬ 'இனைவுந' ௧௧௭ 'சாத்தியந்தருதலு' ௧௧௮ 'மனித்தமென் றொன்றை' ௧௧௯ 'பற்றநாட்ட' ௧௧௯ - ௨௦ 'தனமிரத்தனு சாத்திய' ௧௨௨ 'தோன்றிமொழிந்த' ௧௨௫ 'சாதிக்க பொருடன்னொடு' ௧௩௦ 'அனித்தமொன்றுபண்ண' ௧௩௦ - ௩௧ 'பண்ணப்படா தாகாசம்' ௧௩௨ 'செயலுடைத்தோன்றலும்' ௧௩௪ 'அனித்தினுக்கு மித்தத்து' ௧௩௬ - ௭ 'இருவகைசாதன'

தீய பக்கமுந் தீய வேதுவும்
தீய வெடுத்துக் காட்டு மாவன
பக்கப் போலியு மேதுப் போலியும்
திட்டாந்தப் போலியு மாகு மிவற்றுட்
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரத்தி யக்க விருத்த மனுமான
விருத்தஞ் சுவசன விருத்த முலோக
விருத்த மாகம விருத்த மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபயம்
அப்பிர சித்த சம்பந் தம்மென
எண்ணிய விவற்றுட் பிரத்தியக்க விருத்தங்
கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகும்
சத்தஞ் செவிக்குப் புலனன் றென்றல்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தள வையைமா றுகக் கூறல்
அநித்தியக் கடத்தை நித்திய மென்றல்
சுவசன விருத்தந் தனசொன் மாறி யியம்பல்
என்றாய் மலடி யெனறே யியம்பல்
உலக விருத்த முலகின்மா றுமுரை
இலகுமதி சந்திர னல்ல வென்றல்
ஆகம விருத்தந் தன்னூன்மா றறைதல்
அநித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிகன்
அநித்தி யத்தைநித் தியமென நுவறல்
அப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்த மெதிரிக்குச் சாத்தியந் தெரியாமை
பௌத்தன் மாறாய் நின்றசாங் கியனைக்
குறித்துச் சத்த மவிநாசி யெனறால்
அவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாகும்

(பி-ம்) ௧௪௩-௪. 'ஏதுவு நடுத்தீய வேதுக்காட்' ௧௪௬ 'போலியு மென விவற்' ௧௪௮.௯. 'பிரத்தியக்கமனுமான, விருத்தஞ்சுவன விருத்த முதலோத' ௧௫௧-௨. 'சித்தசேடணமாகப் பிரசித்திய விசேடிய' ௧௫௭. 'அளவை மாறுகூறல' ௧௫௯ 'அநித்தக' ௧௬௨-௩. 'உலகவுரையிலகு மதிசந்திர' ௧௬௪. 'தன்னூதைமாறறைத'

அபபிர சித்த விசேடிய மாவ
தெதிரிகருத தன்மி பிரசிதத மின்றி
இருததல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
பௌததனைக் குறித்தான் மாசசை தனியவான்
என்றா லவன நான்ம வாதி
ஆசலிற றன்மி யப்பிர சிததம்
அபபிர சிதத வுபய மாவது
மாறா னோர்க்குத் தன்மி சாத்தியம்
ஏறா தப்பிர சித்தமா யிருததல்
பகாவை சேடிகன் பௌத்தனைக குறித்துச்
சாபுக வியதொகைப் பொருட்குக காரணம்
ஆன்மா வென்றாற் சுகமுமான் மாவும்
தாமிசை யாமையி லபிரசித் தோபயம
அப்பிர சிதத சமபந்த மாவ
தெதிரிக கிசைநத பொருள்சா திததல
மாறும பௌததறகுச சத்த வநிததம
கூறி லவன்ன கொளகையஃ தாகலில
வேறுசா திகக வேணடா தாகும
ஏதுப போலி யோதினாமூன் றாகும்
அசிதத மனைகாந திகமவிருத தமமென
உபயா சிதத மனனியதா சிததம
சிததா சிதத மாசிரயா சிததம
எனநான் கசித்த முபயா சித்தம்
சாதன வேது விருவாக்கு மினறிச
சதத மநிததங கட்புலத தெனறல
அனனியதா சிதத மாறாய நினறாற
குன்னிய வேது வன்றா யொழிதல
சததறு செயலுற லநிதத மென்னிற
சிதத வெப்பா டல்லது செயலுறல

(பி - ம்.) கஎங - ச. 'யாவது தனமி யெதிரிகருத தன்மமாசித்த மின்றி' கஎஎ 'எனறாலவனறமவாதி' கஅ௫ - கூ. 'அப்பிரசிதத, மப்பிர சிதத சமபநத' கஅஎ 'எதிரிகருதியிருநத பொருளசாதிககை' கஅஅ-கூ 'அனிததங கூடுலவன' ககூக - உ. 'எனறுகுஞ்சிததம' ககூச - ரு. 'சித்த மாசசியாசிததமுமன' ககூரு - கூ 'சிததமாவது சாதன' உ00. 'செய லுறுதலினிதத' உ0க 'கதத வெளிப்பாடு'

உய்த்த சாங்கியனுக் கசித்த மாகும்
சித்தா சித்த மாவ
தேதுச் சங்கய மாய்ச்சா தித்தல
ஆவி பனியென வையுறு நின்றே
தூய புகைநெருப் புண்டெனத் துணிதல்
ஆசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுதல்
ஆகாசம், சத்த குணத்தாற பொருளா மென்னின்
ஆகா சமபொரு ளலவென் பாற்குத
தன்மி யசித்த மநைகாந் திகமும
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபக்கைக
தேச விருத்தி விபக்க வியாபி
விபக்கைக் தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யுபயைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றாறு
சாதா ரணஞ்சபக்க விபக்கத் துக்கும
ஏதுப் பொதுவா யிருத்தல சத்தம
அநித்த மறியப் படுதலி னென்றால்
அறியப படுதனித தாநித்த மிரண்டுக்கும்
செறியுங் கடமபோ லநித்தத் தறிவோ
ஆகாசம போல நித்தத் தறிவோ
என்ன லசாதா ரணமா வதுதான்
உன்னிய பக்கத் துண்டா மேதுச
சபக்க விபக்கந தம்மிலின் றாதல
சத்த நித்தங் கேட்கப படுதலின்
என்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப
பக்கத் துள்ள தாயி னலலது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித் தாதலிற்
சங்கய மெய்தி யநேகாந் திகமாம்
சபக்கைக் தேச விருத்தி விபக்க

(பி - ம்) ௨0௪ 'ஏதுசங்கயமாயநிச்சயி' ௨0௬ 'உண்டெனததெசி தல்' ௨௧௨ - ௩. 'சாதாரணவபசகனகததெருவித திவிபக்கவிபாபிவிபக்க தெசவிருத்தி' ௨௧௬ 'விருத்தாவியாபிசாரி' ௨௨௯ - ௩௧. 'பக்கத்து மீடத்தாதலிற். சபக்க தேசவிருத்தி'

வியாபி யாவ தேதுச சபக்கத்
தோரிடத் தெய்தி விபககத் தெஙகும
உண்டாத லாகுஞ சத்தஞ செயலிடைத
தோன்று தாகு மநித்த மாகலின்
என்று லநித்த மென்ற வேதுச
செயலிடைத் தோன்று மைக்குச சபககம
பின்னினு மாகா சத்தினு மின்னின்
நிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலின்
அநித்தங கடாதியி னுத்தலிற கடம்போல
அழிந்து செயலிற் றோனறுமோ மின்போல்
அழிந்து செயலிற றோனறு தோவெனல
விபககைக தேச விருததி சபகக
வியாபி யாவ தேது விபககத
தோரிடத் துறழுச சபககததோத தியறல
சத்தஞ, செயலிடைத் தோனறு மநித்தமா தலினெனின்
அநித்த வேதுச செயலிடைத் தோன்றற்கு
விபக்க வாகா யததினு மின்னினும
மின்னி னிகழ்ந்தா காசத்துக காணுது
சபககக கடாதிக டமதில
எஙகுமா யேகாநத மலல மின்போல
அநித்தமாயச செயலிடைத் தோனறுதோ கடம்போல
அநித்தமாய்ச செயலிடைத் தோன்று மோவெனல
உபயைக தேச விருததி யேதுச
சபககத் தினுமவிபக கததினு மாகி
ஓதே சத்து வாததித்தல சததம
நித்த மமூர்த்த மாதலி னென்னின்
அமூர்தத வேது நித்தத்தி னுககுச
சபககவா காச பரமா ணுககளின்
ஆகா சத்து நிகழ்தது மூர்த்தமாம்

(பி - ம்) உ௩௪ 'உண்டாதலாம்' உ௩௫ 'ஆகுநித்த மாதலின' உ௩௬ 'என்றுநித்த' உ௩௮ - ௪0 'மினனி' நிகழாகாசததாதலினததங கடாதியின்' உ௪௩ 'விபககவறதேசவிருததி' உ௪௫ - எ 'இயறல, செயலிடைத தோனறலிற் சொலலனித்த மெனனித்த வேறுச' உ௫0. 'கடதிகடனினனேஙகுமா' உ௫௩ - ௪. 'தோன்றுமோ வென்று, முபயத தேசவிருததி'

பரமா ணுவினிக மூர்த்தமை யாணும
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுசுதது நிகழ்ந்து கடதொழிந தனையினும்
ஏகதேச சத்து நிகழ்வதே காநதமன்
றமூாததி மாகாசம் போல நித்தமோ
அமூாத்த சுகமபோ லநிதத மோவெனல்
இருதத வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருதத வேதுவிற் குமமிடங் கொடுததல
சதத மநிததஞ் செயலிடைத தோன்றலின்
ஒதத சென்னச செயலிடைத தோனறறகுச்
சபககமா யுள்ள கடாதி நிற்கச
சதத நிததங கேடகப் படுதலிற்
சதததவமபோ லெனசசாற றிடுதல்
இரணடினுஞ் சஙகயமா யேகாநத மலல
விருத்த தன்னை திருததக விளமபின்
தனமச சொரூப விபரீத சாதனம
தனம விசேட விபரீத சாதனம
தன்மிச சொரூப விபரீதசாதனம
தனமி விசேட விபரீத சாதனம
என்ன நான்கு வகைய தாகுமத
தன்மச சொரூப விபரீத சாதனம
சொன்ன வேதுவிற சாததிய தன்மத்
தருவங் கெடுதல சதத நித்தம
பணணப படுதலி னென்றுற் பணணப்
படுவ தநிததமா தலிறபணணைப் பட்ட
வேதுச சாததிய தனமநித் தத்தைவிட்
டநிததத்தைச் சாதிதத லான்விப ரீதம
தன்ம விசேட விபரீத சாதனம்

(பி - ம்) உ௬௩ 'சகததிங்கமுநது' உ௬௫ 'ஆகாசமபோனிததமோ' உ௬௬ 'அமூாதமோச சுகமம போலநிததமோ' உ௬௭ 'வியாபிசாரி யாவது விருததவேதுவவிற' உ௬௮ - ௭௦ 'கொடுதத, மனிததஞ் செய லிடைத தோனற, லொதசெதினசெயலிடை' உ௭௦ - ௭௧ 'தோனறறகு, சனைசுபககமா' உ௭௩ - ௪ 'சாடுத, லிரணடிவஙகய' உ௭௬ - ௮௩ 'தனமசசருமவிபரீத சாதனஞ், சொனனவிசற சாநதியதனமத, தருவஙகெடல' உ௮௮ - ௧ 'விபரீதஞ் சொன்ன'

சொன்ன வேதுச சாததிய தன்மம
தன்னிடை விசேடங் கெடசசா தித்தல்
கண்முத லோாககு மிந்திரி யஙகள
எண்ணிற பராாததற தொககுநிற் றலினால்
சயனு சனஙகள போல வெனறால
தொககு நிறறலி னென்கின்ற வேதுச
சயனு சனததின பராாததமபோற் கண்முதல
இநதியங களையும பராாததததிற சாதிததுச
சயனு சனவா னைப்போ லாகிக
கணமுத லிநதியத துககும பரனுயச
சாதிக கிறநிர வயவமா யுள்ள
ஆன்மா வைசசா வயவ மாகச
சாதித துசசாத தியதன் மததின்
விசேடங கெடுதத லின்விப ரீதம
தன்மிச சொரூப விபரீத சாதனம
தன்மி யுடைய சொருபமாத திரததினை
ஏதுத தானே விபரீதப படுததல
பாவந திரவியங கன்ம மன்று
குணமு மனறெந திரவிய மாமெக
குணங்ன மதத்துண மையினவே றுதலாற
சாமா னியவிசே டமபோ லென்றுற்
பொருளுங குணமுங கருமமு மொனறாய்
நின்றவற றனனிடை யுண்மைவே றுதலா லென்று
காட்டப பட்ட வேது மூனறினுடை
உண்மை யேதுப படுத்தும பொதுவாம
உண்மை சாததியத தில்லா மையினும
திட்டாந் தததிற சாமானிய விசேடம

(பி - ம்) உஅகூ - கூ0. 'ஏதுச்சாதினைய, தமைநதனனிடை' உகூக 'கண்ணறிவோாககு மிந்திரி' உகூஉ 'தொகுதது நிறறலினற்' உகூரு - ச. 'போலவெனறாற், றொகுததுநிற்றலி னெனனிறை' உகூரு - அ 'சாதிசசயனப்பாளை, போறகண' உகூஅ - கூ 'பாயனுகை, சாககினிாவயவ' ருOO 'சாமயமாகச' ருOஉ 'விசேடஙகொடுததலின' ருOரு - ச 'விபாதந, தனமிசசரூபரிதததானந' ருOஎ 'குணமனறெதிரவியாமாமெக' ருகக 'நினறவயிறறிடை' ருகஉ - ச 'ஏதுமனறினுடை, யுணமைபேதுப படுததுமபொருளா, முண்மை சாததிய சததியததிலிலலா'

போக்கிய பிறிதொன் றில்லாமை யானும
பாவ மென்று பகாந்ததன் மியினை
அபாவ மாகருத லான்விப ரீதம்
தனமி விசேட விபரீத சாதனம்
தன்மி விசேட வபாவஞ சாதித்தல்
முன்னங காட்டப் பட்ட வேதுவே
பாவமா கினறது கருதா வுடைய
கிரியையுங குணமுமா மதனை விபரீதம
ஆககிய தாதலாற றன்மி விசேடம
கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சஙகள்
திட்டாந தம்மிரு வகைபபடு மென்றுமுற்
கூறப பட்டன விங்க வைற்றுட்
சாதன மியதிட டாநதவா பாசம
ஓதி லைநது வகையுள தாகும்
சாதன தன்ம விகலமுஞ சாத்திய
தனம விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மனனனு வயமவிப ரீதான்
னுவய மெனன வைதன் மியதிட்
டாந்த வாபா சமுமைம வகைய
சாததி யாவி யாவி ருததி
சாத னாவி யாவி ருததி
உபயாவி யாவிருததி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்
சாதன தனம விகல மாவது
திட்டாந தததிற் சாதனங குறைவது
சதத நிதத மமூாதத மாதலான்
யாதொன றியாதொன் றமூர்ததமது நிதத
மாதலாற் காணபுற்றது பரமாணு விலெனிற்

(பி - ம்) ௩௧௬ - எ 'யானு, மயவாபமென்று பகர்நததன்' ௩௨௩ - ௪ 'கிரிகையாகுமதனைவிபரீத, மாதலாலதன்விசேட' ௩௩௧ - ௩ 'தன்மியமிகலஞ் சாததிக, மகனம விகலவுபைய விகவ மனனனுவையம் விபரீதானனு' ௩௩௪ - ௫ 'எனமதனினமிய திருட், டாந்தமுமையவகைய' ௩௩௬ - ௯ 'சாத்தியாலியா ..விருததி, யவவிதிரேகவிபரீதவிதிரேக மிவற்றுட்' ௩௪௪ 'காணவுற்றது'

றிட்டாந தபபர மாணு
நிததத தோடு மூாதத மாதலாற
சாரதிய தனம நிததததுவ நிரம்பிச
சாதன தனமவமூாத தததுவங் குறையும்
சாததிய தனம விகல மாவது
காட்டப பட்ட திட்டாந தததிற்
சாததிய தனமங் குறைவு படுதல
சதத நிதத மமூாதத மாதலால
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
புததிபோ லென்முற்
றிட்டாநத மாகக காட்டப பட்ட
புசதி யமூாதத மாகி நினறே
அநிதத மாதலாற சாதன வமூாததததுவம்
நிரம்பிச சாததிய நிததததுவங குறையும
உபய தனம விகல மாவது
காட்டப பட்ட திட்டாந தததிலே
சாததிய சாதன மிரணடுங குறைதல்
அன்றியு மதுதான சனனு மசனனும்
எனறிரு வகையா மிவறறுட்சன னுவுள
உபய தனம விகல மாவ
துளள பொருடகட சாததிய சாதனம்
கொளளு மிரணடுங் குறையக காட்டுதல
சதத நிதத மமூாதத மாதலான
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம
கடமபோ லெனிற்றிட டாநத மாகக
காட்டப பட்டகடந தானுண டாகிச
சாததிய மாயுள நிததத துவமும
சாதன மாயுள வமூாததத துவமுங் குறையும்
அசன்னு வுளள வுபயதனம விகலம
இலலாப பொருட்கட சாததிய சாதனம
எனனு மிரணடுங் குறையக காட்டுதல

(பி-ம்) ௩௪அ-௫௰ 'அமூாததங குறையும, சோததியனம விக லங, காட்டபபட்ட' ௩௬௧-௩ 'குறைத, லினறியுமதுதான சனன சனனு, மெனறிருவகையாமவறறுட' ௩௬௬ 'கடமபோலெனத திருட்டாநதங' ௩௭௪-௫ 'சாதன, வெலலையிரண்டுங் காட்டுதல'

சத்த மநித்த மூாதத மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூாததம தநித்தம
ஆகாசம போலெனுந திட்டாந தததுச
சாததிய தனமமா யுளள வநிததமும
சாதன தனமமா யுளள மூாததமும
இரணடு மாகாச மசதசெதன் பானுக
கதனக ணினமை யானே குறையும
உணடென பானுக காகாச நிதத
அமூாதத மாதலா லவனுக்குங் குறையும
அநனுவய மாவது சாதன சாததியம
தம்மிற கூடட மாததிரனுசொல் லாதே
இரணட னுடைய வுணமைமயாந காட்டுதல
சதத மநிததங் கிருதத மாதலின
யாதொனறு யாதொன்று கிருததம தநித்தமெனும்
அன்னுவயனு சொலலாது குடதநின் கணணே
கிருதத வநிததங காணப படட
என்று லன்னுவயந தெரியா தாகும
விபரீதான னுவயம வியாபகத் துடைய
அனனுவயத் தாலே வியாபபியம விதிததல
சதத மநிததங் கிருதத தாலெனின
யாதொனறு யாதொனறு கிருதத மநிததமென
வியாபகத தாலவியா பகததைக கருதா
தியாதொான றியாதொன றநிததமது கிருதமெனா
வியாபகத தாலவியாப பியததைக கருது தல
அபபடிக கருதின் வியாபகம் வியாபபியத்தை
இன்றியு நிகழுத லினவிப ரீதமாம
வைதன்மிய திட்டாந ததது
சாததி யாவியா விருததி யாவது
சாதன தன்ம மீணடு
சாததிய தனம மீலா தொழிதல

(பி - ம்) ௩௮௨ - ௪ 'இனனமையான குறையு, நிததாவமூாதத முண டெனபானுக, காகாசநிததாவததமாதலா, லவனுககுஙகுறையும' ௩௮௫ 'சாதியசாதனந' ௩௮௯ - ௯௦. 'கிருததமநிதத, மனனுவயனு' ௩௯௧ - ௨. 'பட்ட, தொனறுலனறு' ௩௯௪. 'வியாபியம்விபிததல' ௩௯௬ 'மனிததமே' ௩௯௭ - ௪௦௧ 'வியாபகததை, யினறியும'

சதத நிதத் மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன் று நித்தமு மன்றது
அமூர்த்தமு மன்று பரமாணுப் போலெனின்
அப்படித் திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
பரமாணு நித்தமாய் மூர்த்த மாதலிற்
சாதன வமூர்த்த மீண்டு
சாத்திய நித்த மீளா தொழிதல்
சாத னவியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு
சாதன தன்ம மீளா தொழிதல
சதத நிதத மமூர்த்தத தென்றால்
யாதொன் றியாதொன் று நித்த மன்றஃ
தமூர்த்தமு மன்று கன்மம்போ லென்றால்
வைதன் மியதிட டாந்த மாகக்
காட்டப பட்ட கன்மம
அமூர்த்தமாய நிறை யநித்த மாதலிற்
சாத்திய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூர்த்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப பட்ட
வைதன் மியதிட் டாநதத்தி னின்று
சாதன சாத்தியங்கண் மீளாமை யன்றியும்
உண்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
இன்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
எனவிரு வகையுண்மையின்
உபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்
சாத்திய சாதன மீளா தபடி
வைதன மியதிட் டாநதங் காட்டல
சதத நிதத மமூர்த்த மாதலின
எனற்ற கியாதொன் றியாதொன் று நித்தமன்

(பி - ம்) ௪0௮ - ௯ 'மனறறுபரமனுபபோலெனின, படிவைதன மிய திருட்டாநதம' ௪௧௧ - ௨௧. 'மாகாட்டபபடடதனமமூாதத மாநிறையனித தமாதலின' ௪௨௪ - ௫. 'காட்டபபட்ட, தனமிய திருட்டாந்த' ௪௨௬ 'மீளா துமையினறிய'

றமூர்ததமு மன்று காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
ஆகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நிததமு மமூாத்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா வுளள
அமூாததமு மிரண்டு மீணடில வின்மையின்
உபயாவி யாவிருததி யாவது
சதத மநிதத மூாத்த மாதலான்
என்றவிடத தியாதொன் றியாதொன் றநிதத
மூாத்தமு மன்ன் றுகாசம போலென
வைதன் மியதிட் டாநதங் காட்டில
ஆகா சமபொரு ளல்லவென பானுக்
காகாசந தானே யுண்மையின மையினுற்
சாததிய வநிததமுஞ் சாதன மூாததமும்
மீட்சியு மீளா மையுமிலை யாகும
அவ்வெதி ரேக மாவது சாத்தியம்
இல்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொலலாதே விடுத லாகுஞ் சதத
நித்தம பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன றியாதொன் று நிதத மன் று
பண்ணப படுவ தல்லா ததுவும்
அன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந தெரியச
சொலலாது குடததின் கண்ணே பண்ணப
படுதலு மநிததமுந கணடே மாதலான்
என்னின் வெதிரே கநதெரி யாது
விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத தலைதடு மாறச சொல்லுதல்
சத்த நிதத மூாதத மாதலின்
எனறு லென் று நின ற விடதது
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மிலலையவ

(பி-ம்) சஙக 'திருடடாநதரமாகக காடடபபட்ட' சஙஅ 'ஆகா சத்தின்கண்ணே நிததமும' சசக 'இன்மையாயவிருததி' சசக 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' சருஅ. 'படுதலுமநிதத மனிநதங்கணடே' ச௬o 'விதிரா விதிரைக' ச௬௩-ச 'இடதகள, யாதொரிடத்து நிதநியமில்லை'

விடத்து மூர்த்தமு மில்லை யென்றே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நித்தமு மில்லை யென்றல்
வெதிரேக மாறு கொளளுமெனக் கொள்க
நாட்டிய விப்படித் தியசா தனத்தாற்
காட்டு மனுமான வாபா சத்தின்
மெய்யும் பொய்யு மித்திற விதியால்
ஐய மின்றி யறிந்துகொ ளாயந்தென.

உகூ—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

(பி - ம்) சஎ0 - எக 'ஆபாச, மெய்யும் பொய்யும'

முப்பதாவது

பவத்திறமறுகெனப்

பாவைநோற்றகாதை

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு]

தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று
போன பிறப்பிற் புகுந்ததை யுணர்ந்தோள்

க **மணி** ௩௦ எ௮. சீலம்-பஞ்சசீலம், அஷ்டாங்கசீலம், தசசீலமென மூன்று வகைப்படும், இவற்றினியல்பை, இந்நூல் உக - ஆம்காதை, ருஎ - ஆம் அடியின் குறிப்பாலும் அறிக, மணிமேகலை பிக்குணி யாதலின், இவற்றுள், தசசீலமே ஈண்டுக்கொள்ளற்பாலன, "எண்ணிறந்த காலங்க ளெம் பொருட்டான மிகவுழன், றெண்ணிறந்த வுலகங்களிருடீர வொருங்குணர்ந், தெண்ணிறந்த தானமுஞ் சீலமு மிவையாக்கி, யெண்ணிறந்த குணத்தினு னெம்பெருமா னல்லனே" (நீல சமய) என்றும், "தோடார்ரிலங்கு மலர்கோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணர்சேர், வாடாத போதி நெறிநீழன் மேய வரதன் பயந்த வறநூல், கோடாத சீல விதமேவி வாய்மை குணனாக நாளு முயல்வார், வீடாத வின்ப நெறி சேர்வர் துன்ப வினைசேர்த லென்று மிலரே" (வீர. யாப்பு ௩, மேற்) என்றும் தானசீலங்கள் கூறப்பட்டு வருதல் காண்க.

உ. உணர்ந்தோள் - மணிமேகலை. பழம் பிறப்பில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிதற்குரிய அறிவும் யோகவலித்தியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவிகளுக்கு எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பௌத்தநூற்றுணிபு இப் பழம் பிறப்புணர்ச்சியையும் இருத்தியையும் முறையே மணிபல்லவத்துள்ள

புத்த தன்ம சங்க மென்னும்
முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கிச்
சரண கதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்
முரணாத் திருவற மூர்த்தியை மொழிவோன்

புத்தபீடிகைக் காட்சியாலும், மணிமேகலா தெய்வத்தாலும் மணிமேகலை அடைந்தாளென்று இந்நூலிலுள்ள ௯, ௧௦-ஆம் காதைகளிற் கூறுதல் காண்க. மஹாபோதிவிருக்ஷத்தினடியிலிருந்த பொழுது ஸித்தார்த்தனுக்கு முற்பிறப்புக்களில் நிகழ்ந்த செய்திகள் மனத்திற்றோற்றிய பின்னரே ஸத்ய சதுஷ்டயஞானம் தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரம் கூறும்.

௩. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்கிற. புத்தன் - ஸர்வஜ்ஞன், பாளீபாஷையிலுள்ளதாகிய மகாவர்க்கமென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும் பாகத்திலும், மஜ்ஜிமநிகாயத்துள்ள ஆரியபரியேஷண ஸூத்திரத்திலும், தீர்க்கநிகாயத்துள்ள மகாபரிநிர்வாணஸூத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸூத்திரத்திலும் புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர். தருமம் - அவன்கூறிய அருளறங்கள், அவை அபிதருமம், ஸூத்திர தருமம், விநயதருமமென மூன்றுவகைப்படுமென்றும், அவற்றுள் அபிதருமவகைகள் அபிதர்மார்த்த ஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், ஸூத்திர தர்மவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், விநயதர்மவகைகள் பிராதிமோக்ஷகவிநயவினிச்சயமென்னும் நூலிலும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத் தருமங்களும் பிடகத்திரயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் கூறுவர். ஸங்கம் - பௌத்தரில் துறந்தோர்களின் கூட்டம், இதில் துறந்த இருபாலாரும் கலப்பின்றி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தல்வேண்டுமென்பதும், பதின்மருக்குக் குறையாமலிருத்தல் வேண்டுமென்பதும் விதி.

௪. முத்திறமணி - தருமணி, மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் தருமணியென்பர்; மும்மையின் வணங்கலாவது - "புத்தம் சரணங்கச்சாமி, தர்மம் சரணங்கச்சாமி, ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி" என்பனவற்றை மூன்று முறை ஜபித்து மூன்றுமுறை பணிதல், இனி, 'மும்மையின் வணங்கி' என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்களென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கியெனினும் பொருந்தும்.

ரு. சரணாகதி - அடைக்கலம் அடைதல்.

௨-ரு. உணர்ந்தோளை வணங்கிச்சென்று அடைந்தபின் என்க, என்றது, மூன்று ரத்நங்களையும் மணிமேகலை வணங்கியபின் என்றவாறு.

௬. முரணாத் திருவற மூர்த்தியை - பூர்வோத்தர விரோதமில்லாத தர்ம ஸ்வரூபத்தை, "மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்" (௨அ : ௧௦௦), "முன்பின் மலையா மங்கல மொழி" (௩௦. ௨௬௧) என இந்நூலுள்ளே வந்திருத்தல் காண்க, தங்கள் தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவர் பௌத்தர்.

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்று.

(பி-ம்) ௪ 'முறைமையின் வாங்கிச'

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரா முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத தோன்றிப
போதி மூலம் பொருந்தி யிருந்து

எ அறிவு வறிதாய - நிருவாண இலககணததை ஆராயநது அதனைப பெறுவதறகுரிய ஞானமினறி, காரணகாரியஞானமினறியென்றுமாம; மணி ௧0. எ.

அ அமரா - மஹாராஜிகலோகம முதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவர கள, மணி பதி ௨அ-௯.

௯ துடிதலோகம - துஷிதலோகம; கௌதம புததராக அவதரிதத பிரபாபாலரெனனும போதிஸததுவா இஙஙனம அவதரிபபதறகு முனபு இருநதவிடமெனபா, "தொழுமடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில புனைசெய தருளிறைவ னிடமாம, குருவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமருர கவனு மெவரும, தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெயதெழு துடித புரமே" (வீர யாபபு ௩௩, மேற) எனனுஞ் செயயுள துடிதபுரமெனறு ஒரு புததஸதலம பூமியிலிருநததாகத தெரிவிககினறது, துடிதவிமானமெனற ஒரு விமான மிருபபதாக நீலகேசியுரை (புதத ௧௪௨) கூறுகினறது தோன்றி - கோசல தேசததிற கபிலவாஸதுவிற சாககியசககரவாததியாகிய சுததோதனனுடைய பட்டமகிஷியான மாயாதேவியின வயிறறிலிருநது அவள வலமருஙகுல வழியே உலுமபினிவனததில அவதரிததது, இஙஙனம அவதரிததததை, "உலுமபினி வனதது ளொணகுழைத தேவி, வலமபடு மருஙகுல, வடுநோ யுருமம, லானறே னவவழித தோனறின ஞதலி, னீனறே ளேழுநா ளினனு யிர வைததாள" (விம்பசாரகதை, சிவ சித்தி பரபக்கம், சௌததி ராநதிகன மதமறுதலை, ௫, நீல குணடல ௭௧) எனனும செயயுளாலுணாக

அ-௯ ாணடுக கூறியதுபோலவே, "சககர வாளததுத தேவரெல லாம, தொககருங கீணடித துடித லோகததுத, மிககோன பாதம விழுநதன ரிரபப" (௧௨ எ௨-௪) எனறு முனபு வநதிருததல காணக

௧0 போதிமூலம - இககாலததுப புத்தகயையெனறு வழஙகபபடுவ தும நைரஞ்சரா அலலது பல்குனியெனறு கூறபபடும நதிககரையிலுள்ளது மாகிய இடததில ஐநது கிளையையுடைததாய விளஙகிய அரசமரததின அடி யில, போதி - அரசமரம, இஃது ஐநதுகிளையையுடைததாதல, "பணையைந தோஙகிய பாசிலைப போதி, யணிதிகழ நீழ லறவோன" (சிலப். ௧0 ௧௧-௨) எனபதனுற பெறபபடுகினறது. ஸிததாாததன உணமையறிவை யடைதறகுத துறவுபூணடு பலவிடததும சென்று பலவாறுமுயனறு முடி வில் இமமரததடியிலவநது சீலசமாதியிலிருநது பழமபிறபபுககளை யறிநது தசபாரமிதையும நிறையபபெறறு (மணி. ௨௯ · ௨௬) ஆராயநதபொழுது ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும அவனுககுத தோறறினமையால, இமமரம மஹாபோதிவிருக்ஷமெனறு பௌததாகளால மிகபபாராடடி, நெடுநதூரத திருநதும திககுநோககி வணஙகபபடுவது பணடைககாலததில இதனை

(பி-ம்) எ 'அறிவுதோயவுயிாநிைற' ௯ 'துடிசலோகாம'

மாரனை வென்று வீர னாகிக்
குற்ற மூன்றும் முற்ற அறுக்கும்
வாமன் வாய்மை ஏமக் கட்டுரை

னாட்டிலிருந்த பௌத்தர்கள் வடதிசைநோக்கி இதனைத் தொழுது வந்தா ரென்னும் தெரிகின்றது, "போதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பௌத்தன் தொழுதலால் திக்குளதெனக்" (சிவ. சித்தி. சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை, ௫௫, உரை) இம்மரத்தின்கீழிருந்து ஞானம்பெற்றமையால், புத்தன் போதிவேந்தனென்று கூறப்படுவன்.

௧௧. மாரன்-நற்குணநற்செய்கைகளைநீக்கித்தீக்குணந்தீச்செய்கைகளை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன், இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகங்களி லும் அதிகாரமுண்டு. இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாவண்ணம் தன் மகளிர் மூவரும் தானுமாகவந்து பலவகையான இடையூறுகளைச் செய்து முடிவில் தோல்வியுற்றான், "தாமநறுங் குழன் மழைக்கட் டளிரியலார் தம் முன்னர்க், காமனையே முனந்தொலைத்தாற் கண்ணேயுட்டம் யாதாங்கொல்" (வீர. யாப்பு. ௧௧, மேற்.) மாரனைவென்றமையால், புத்தனை மாரஜித்தென்று கூறுவர், வீரியம் தசபாரமிதைபுளொன்றாதலின். அதனையுடையா னென்பார் 'வீரன்' என்றார், வீரியமென்றது, இங்கே அறிவு பெறுந்துணை யும் பலவகையான இடையூற்றினுக்குமஞ்சாது மடிவின்றி முயன்ற முயற் சியை, அது, "விளைவாய போதியை யுறுமளவும் வினைமடியான், றளாவின்றி யோடியதாளினனல்லனோ" (நீல மொக்கல. ௮௮, ௪௰௰) என்பதனாற் பெறப்படும், "காமற் கடந்த வாமன்" (௫ ௭௭, "மாரனை வெல்லும் வீர" (௧௧ ௬௧) என்றார் முன்னும், இராமனை யுத்த வீரனென்றும், கன்னனைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றும் கூறுவர் வடநூலார்.

௧௨. குற்றம் மூன்று—காமம் வெகுளி மயக்கங்கள், "காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்" (௨௫௫) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவர், இம் மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன்; மணி. ௫: ௭௦, அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க, 'அறுக்கும்' என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று, "பொய்க் குற்ற மூன்று மறுத்தான் புகழ் கூறுவேற்கென், வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவும் வழுவல்லவன்றே" (குண்டலகேசி, அவையடக்கம்) இனி, பொய், கொலை, கள், காமம், களவு என்பனவற்றை ஐங்குற்றமென்று வழங்குவது முண்டு, "கள்ளும் பொய்யும் துறந்தவை" (மணி ௨௪ ௭௭-௮), "வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்து மன்பதைக் கெலாம் விளங்கு திங்கணீர்மையால் விரிந்திலங்கு மனபினோன், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடர் முளைத்தெழுந்த தென்னலாய முகிழ்ந்திலங்கு போதியி, னீடு நின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமான வைந்தொடங்கொர் மூன்றறுத்த நாதன்" (வீர யாப்பு ௫, மேற்.) என வந்தல் காண்க.

௧௩. புத்தனது நால்வகைச் சத்தியங்களாகிய இன்பத்தை விளைவிக் கும் பொருள் பொதிந்த சொல்.

௭-௧௩. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனாகி அறுக்கும் வாமனது வாய்மையாகிய கட்டுரையெனக், மணி ௧௨ ௫௮-௭௪ (14-ம்.) ௧௩ 'என்ற கட்டுரை'

இறந்த காலத் தெண்ணில் புத்தர்களும்
சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
ஈரறு பொருளி னீந்நெறி யுடைத்தாய்ச்
சார்பிற் றோன்றித் தத்துமின் மீட்டும்
இலககணத தொடர்தலின்

---

௧௪. கௌதம புத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொருகாலத்தும் ஒவ்வொருவராகப புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தாரகளென்பது பௌத்த நூற றுணிபாதலின், 'இறநத காலத் தெணணில்புததாகளும்' என்றார்; கௌதம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதைகளிலும் இக் கருதது ஆங்காங்குப் பெறபபடும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்பேயுள்ள புத்தாகளுள், இருபத்தெழுவர் பெயர்கள் மட்டுமே இபபொழுது தெரிகின்றன. அவை வருமாறு :—(௧) தண்ணகாரர், (௨) மேதங்கரர், (௩) சரணஙகரா, (௪) தீபங் கரா, (௫) கௌண்டின்னியா, (௬) மஙகளா, (௭) ஸுமஙகளர், (௮) இரேவதா, (௯) சோபிதா, (௧0) அநோமதாசி, (௧௧) பதுமா, (௧௨) நாரதா, (௧௩) பது மோத்தரா, (௧௪) ஸுமேதா, (௧௫) ஸுஜாதர், (௧௬) பிரியதாசி, (௧௭) அர்த்த தர்சி, (௧௮) தர்மதாசி, (௧௯) ஸித்தாாத்தர், (௨0) திஷ்யா, (௨௧) புஷ்யர், (௨௨) விபச்சித, (௨௩) சிகி, (௨௪) விருஷபா, (௨௫) ககுநதா, (௨௬) கோநவ காமா, (௨௭) கசியபா. இவவிருபததெழுவரும கௌதமபுததரும ஸாவஞ்ஞ புததரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலஙகையிலுள்ள வித்தியோதய பாட சாலைத தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரால் தெரியவநதது தணஙகாரன், மஹாவீரன முதலிய இருபத்துமூன்று புததரெனபாரும உளா.

௧௩ - ௫ யான்கூறுவது, ஏமககட்டுரையும திருவாய மொழிநததுமாக வுளளதென்று அறவணவடிகள கூறினரென்க

௧௬ ஈரறு பொருளின - பனனிரணடு பொருளகளால; என்றது பேதைமை முதலியவற்றை அவையாவன 'பேதைமை, செயகை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகாவு, வேட்கை, பற்று, பவம, தோறறம், வினைபயன் (மணி. ௨௪ : ௧0௫ - ௮); இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம அல்லது ஸமஸ்காரம , விஞ்ஞானம, நாமரூபம அல்லது ரூபாரூபம், ஷடாயதனம், ஸ்பரிசம, வேதனை, தருஷ்ணை, உபாதானம், பவம், ஜன்மம, ஜராமரணம் என்பா வடநூலாா. இவை துவாதச நிதானமெனபபடும்; சிவ. சித்தி சௌததிராநதிகன்மதம், ௧௧ - உரை

'ஈராறுபொருளின' (௧௬) என்றது முதலியவற்றிற்குப பின்வரும் 'பேதைமை' (௪௫) என்பது முதலியவற்றால விவரணம கூறபபடும்.

௧௭ - ௮ சார்பிற்றோனறி - சமபநதததால உண்டாகி; சமபநதமென் றது காரணகாரியத்தொடாச்சியை: 'சாாபிறறோற்றம" (௨௫ . ௫) என்று முனபு வந்திருத்தல் காணக. மேற்கூறிய பன்னிரணடனுள் பேதைமை யிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருநது உணாவும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருநது வாயிலும், அதிலிருநது ஊறும, அதிலிருந்து நுகாவும், அதி

(பி - ம்.) ௧௫ - ௬. 'மொழிநத, ஈராறு பொருளினீர்மை யுடைத 'தாய்'

மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
எதிர்முறை யொப்ப மீட்சியு மாகி
ஈங்கி தில்லா வழியில் லாகி
ஈங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
றக்க தக்க சாரயிற் றோற்றமெனச்
சொற்றகப் பட்டு மிலக்கணத் தொடர்பாற்
கருதப் பட்டுங் கண்டநான் குடைத்தாய்
மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்

விருந்து வேட்கையும், அதிலிருந்து பற்றும், அதிலிருந்து பவமும், அதிலிருந்து தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனும் தோன்றுமெனக் கொள்க (மணி ௩௦ : ௧௦௪ - அ); இதனால் முதன்முறைத் தோற்றம் கூறியவாறாயிற்று. தத்தமில் மீட்டும் இலக்கு அணைந்த தொடர்தலின - அப்பன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கு முன்னுள்ளவற்றில் நின்றும் தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப்பயனினின்றும் எண்ணு முறையில் முதற்கண்நின்றதாகிய பேதைமை தோன்ற அதனினின்று திரும்பவும் செய்கை முதலியன முன்தோன்றியவாறே தோன்றுதலால்; மீட்டும்: உம்மை இறந்தது தழீஇயது. பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் தங்கட்டோன்றுவன வற்றைநோக்கப் பகுதியாதலும், தமக்கு முதலானவற்றை நோக்க விகுதியாதலுமுடையனவென்பது பௌத்தர் கொள்கை. இலக்கு - குறி

௧௧ மண்டிலம் - வட்டம்; "ஊழின் மண்டிலமாச் சூழுமிந்நுகர்ச்சி" (௧௧௮) என்பர் பின்னும்.

௨௦. எதிர்முறை ஒப்ப - தோன்றும் முறைமையைநீக்க, எதிர்தல் - தோன்றுதல், என்றது காரணத்தை இல்லையாக்கவென்றபடி. பேதைமை மீளச் செய்கையும், அதுமீள உணர்வும் அதுமீள அருவுருவும், அதுமீள வாயிலும், அதுமீள ஊறும், அதுமீள நுகர்வும், அதுமீள வேட்கையும், அதுமீளப் பற்றும், அதுமீளப் பவமும், அதுமீளத் தோற்றமும், அதுமீள வினைப்பயனு மீளுமென்றவாறாயிற்று. மீளுதல்: ஈண்டு இன்மைப்பொருட்டு; மணி. ௩௦ : ௧௧௩ - ௩௩

௨௧ இதுவென்றது காரணத்தை. இல்லாகி - காரியங்கள் இல்லையாகி

௨௫ மேற்கூறிய பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை செய்கை என்னும் இந்த இரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு என்னும் இவ்வைந்தும் இரண்டாங் கண்டமென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னும் இம்மூன்றும் மூன்றாங் கண்டமென்றும், தோற்றமும் வினைப்பயனும் நான்காங்கண்டமென்றுங் கூறப்படும், மணி ௩௦ : ௧௩௫ - ௫௭.

௨௬ செய்கையும் உணர்வுஞ்சேர்தலை முதற்சந்தியென்றும், நுகர்

(பி - ம்.) ௧௭ - 'மீட்டுத், தொடர்தலின்மனமவகையறிய' ௨௦. 'முறைபிறப்பமீட்சி' ௨௨ - ௩. 'ஈங்கில்லவழியுண்டாதலாற்றக்க சசாரகிற்' ௨௪ 'சொற்றகப்படுமிலக்கணத்'

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றக் கேற்ற காலமூன் றுடைத்தாய்க்
குற்றமும் வினையும் பயனும் விளைந்து
நிலையில வறிய துன்பமென் நோக்க
உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிட னாகி
ஐந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி
நயங்க ணான்காற் பயன்க ளெய்தி
இயன்றநால் வகையால் வினாவிடை யுடைத்தாய்
நின்மதி யினாற் நிகழ்பா டின்றிப
பின்போக் கல்லது பொன்றக் கெடாதாய

வும வேட்கையுஞ்சோதலை இரண்டாஞ்சந்தியென்றும், பவமுந் தோற்ற முஞ் சோதலை மூன்றாஞ்சந்தியென்றும் கூறுவா, மணி. ௩௦: ௧௪௮ - ௫௨.

௪௭. தோற்றம் - பிறப்பு, மணி ௩௦ ௧௫௩ - ௮

௪௮. மணி ௩௦: ௧௫௧ - ௬௮

௪௯. மணி ௩௦ ௧௬௯ - ௭௪.

௫௦ - ௫௧ மணி ௩௦: ௧௭௫ - ௮.

௫௨ நால்வகை வாய்மைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு; மணி. ௨: ௬௪ - ௭, ௩௦ ௧௮௬ - ௮.

௫௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸ்கந்தம்; ஸ்கந்தம் - கூட்டம்; மணி. ௩௦: ௧௮௯ - ௯௦.

௫௪. ஆறுவழக்காவன. உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்த உண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு; மணி. ௩௦: ௧௯௧ - ௨௧௪.

௫௫. நயங்கள்நான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், பிரிவின்மை நயம், இயல்புநயம், மணி. ௩௦: ௨௧௭ - ௨௮ பயன்கள் - பிரயோசனங்கள்; அவை நான்குவகைப்படும் மணி. ௩௦: ௨௨௯ - ௩௪

௫௬. நால்வகையால் வினாவிடையுண்மை - துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டு மொழிதல், வினாவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமை; மணி. ௩௦: ௨௩௫ - ௪௧

௫௭. நின்மிதி - நிர்மாணம், உண்டாக்குதல். நிகழ்பாடு - முடிவு படுதல். தொடக்கமும் ஈறுமின்றியென்பதாம்.

௫௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி; இதனை ஸந்தானமென்பா; அது வாயுஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பீலிகாஸந்தானம் என (பி - ம்) ௪௭ - ௮ 'மூன்றுவகையாத, தோன்றமூன்றுடைத்தாய் வினையும் பயனுங்குற்றமும்விளைந்து' ௫௭ - ௮: 'நின்மதனினறிநிழ்பாடின பேபினபோககலலது'

பண்ணூந ரின்றிப பண்ணப் படாதாய்
யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
போனது மின்றி வநதது மின்றி
முடிததலு மின்றி முடிவு மின்றி
வினையும பயனும பிறபபும வீடும்
இனையன வெல்லாந தானே யாகிய
பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம வினைபபயன்
இற்றென வகுதத வியலபீ ராறும
பிறந்தோ ரறிபிற் பெருமபே றறிகுவா
அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
ஓதிய விவற்றை யுணரா து மயங்கி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறநது
முயற்கோ டுணடெனக கேடடது தெளிதல

நான்குவகைபபடும பொன்றககெடாதாய - முற்றக்கெடாததாகி.

௩அ - ௪௪. மணி ௩0 உ௫0 - ௫க.

இனிப பேதைமைமுதலிய பனனிரண்டுசாபும அவறறின இலக்கணங்களும முறையே கூறபபடும.

௪௫ செயகை - காமம் உணாவு - விஞஞானம, அருவுரு - நாமரூபம, "அருவுருத தனமை, யாககை" (௧0உ ௩) எனபாபின

௪௬. வாயில - ஷடாயதனம, ஆவது, ஞானேநதிரியஙகள ஐநதும் மனமும். ஊறு - ஸபரிசம், அஃதாவது இநதிரியவிஷயசம்பநதம. நுகாவு - வேதனை, அஃதாவது சுகதுக்க அனுபவம். வேட்கை - தருஷணை, அஃதாவது இனபததை அடையவேண்டுமென்றும் துனபத்தைப போககவேண்டுமென்றும உணடாகுமாசை.

௪எ பறறு - உபாதானம, அஃதாவது இன்பத்தைக கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக கொளளுதல வினைபபயன-காமபலம்

௪அ இயலபு - ஸவபாவம். ௪௯. பெருமபேறு - நிாவாணம்.

௫உ. இவறறையென்றது நானகு சததியஙகளையும் அவற்றை நன்கு விளககுந துவாதச நிதானஙகளையும.

௫௧ - ௪. பேதைமையென்பது மயஙகிக கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க, "பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனோடுடனுயக,

(பி - ம்.) ௪௧ 'போனது மின்றி முடிதலுமினறி' ௪அ. 'வகுதத வீராறும், ௫0 - ௫௧. 'நாகமிகுவாபேதையெனப' ௫உ - ௩. 'மயங்கவியற்படும்'

உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
அலகில பலவுயி ரறுவகைத் தாகும்
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகரும்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலும்
கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவின்
ஆய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழை

காமமுற் றுமதன பயத்தினிற் காமனைக கடந்து, நாம ரூஉம் புகழ்கொடிபப தோரா நனனெறி நண்ணும், வாமன் வாயமொழி மறநதிட்டு மறந்தொழி கின்றும'' (வீர. யாப்பு. ௫, மேற) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்வடிகளாற பேணத்தமையது இலக்கணம கூறப்பட்டது.

௫௫. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுள்ளும; உலகம் முப்பத் தொனறென்பாரெனின மஹாராஜிகலோக முதலிய உலகம் இருபத்தாறி னையும மேலுலகென்றும், நரகலோக முதலிய உலகமநான்கினையும கீழுல கென்றுங்கொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகததுடன் கூட்டி, இந்நூலாசிரியா உலகம் மூன்றெனக் கொண்டார் போலுமெனக, "திரு மேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக, உருமேவியவதரித்த வுயிரனைத்து முயக்கொள்வான், இவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க, எவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன, பெரியோயாநீ" (வீர. யாப்பு ௧௧, மேற்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

௫௬. அலகில - அளவில்லாதன.

௫௬ - அ. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விலங்கும் பேயு மென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும், இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் ஷட்கதி யெனப்படும்.

௬௨. "விளைவினகண, வீயா விழுமந் தரும" (குறள் ௨௮௪)

௬௦ - ௬௩. (செயகை) சார்தலையும இன்பத்தையும் கவலையையுங் காட்டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு · இருபெயரொட்டு

(பி -ம்) ௫௫. 'உயிராகுலமு' ௫௬ - எ. 'வகைத்தாளுந் தேவரும ௫௭ - அ. 'நரகரும, விலங்குமபேயுமன்றே' ௫௯ - ௬௧ 'என்றிருபயத்தாற் சொல்லப்பட்டபிறப்பினுட் டோன்றி'

உலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவர்
இத்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரும் மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவர்

---

௬௮. கடுஞ்சொல் - வன்சொல்.

௭௦. பொல்லாக்காட்சி - மயக்கம்; அஃதாவது உண்மையையறியாமை.

௬௪ - ௭௨. இவ்வடிகளிற் கூறிய பத்துக் குற்றங்களையும் தசதோஷங்களென்பது பௌத்தநூல் வழக்கு.

௭௭. சொல்லியபத்து, "மருட்டரு மனம்வாய் மெய்யிற் கொலை முதல் வினைபத் தாமே" (சித்தாந்தத்தொகை, நீல. புத்த. ௬௫, சமய.) நீங்கலாவது, இப்பத்தினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலிய பத்தினையும் பெறுதல்; 'பள்ளிவலம்புரிதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத்தின்குணம் மூன்றும், மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படு சொற்கூறல் என்னும் வாக்கின்குணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின்குணம் மூன்றும் ஆகிய நற்குணம் பத்து' என்று கூறுவாருமுளர், சிவ. சித். சௌத்திராந்திகன்மதம், ௩௦, உரை.

௭௮. சீலத்தின் வகைகளை இந்நூல் ௨௧ - ஆம் காதை, ௫௭ - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

௮௧. மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

௬௪ - ௮௧. இவ்வடிகளிற் கூறியதுபோலவே, "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்கும், கலங்கனாத் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற், றேவருமக்களும்

(பி - ம்.) ௬௮ - ௯. 'பயமில, சொல்லே சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்' ௭௧ - ௨. 'மூன்றும்பத்துவகை' ௭௩. 'இத்திறப் படாஅர்' ௭௭. 'தொகுதிநீங்கி'

உணர்வெனப் படுவ தூறங்குவோ ருணர்விற்
புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே
அருவுரு வென்பதவ் வுணர்வு சார்ந்த
உயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலை
உள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னாகும்
ஊறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
வேறு புலன்களை மேவுத லென்ப
நுகர்வே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகலி னலவினை யயரா தோமபுமின" (உ௫ ௪௧ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௪௫ - ௮௧ மு. மணி ௨௪. ௧௦௫ - ௪௦.

௮௨ உணர்வு இது பஞ்சஸ்கந்தத்துள் ஒன்றாகவும் கூறப்படும். உறங்குவோருணர்வின் - தூங்குவோருடைய உள்ளம் கர்த்ருத்வமும் போக்த்ருத்வமுமின்றி ஸாக்ஷிமாத்திரமாக நிற்றல்போல.

௮௩. புரிவு இன்றாகி - செயலுந்தொழில் யாதொன்றுமின்றி, புலன் கொள்ளாதது - விஷயங்களை அனுபவியாது ஸாக்ஷிமாத்திரையாயிருத்தலை யுடையது.

௮௨ - ௩ உணர்வு, உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒரு பொருட் சொற்கள், இதுவே கருமத்தொகுதியோடுகூடிய வியவகாரதசையில் உயி ரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லை யென்பதும் பௌத்தர்கொள்கை, நீல. புத்த. ௯௯ - ௬, சமய. ஆன்மா இல்லை யென்பதனால் இவர்கள் அநான்மவாதிகளென்று கூறப்படுவர், இந்த இரண்டடிகளாலும் உணர்வின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௪ - ௫. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது.

௮௬ வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

௮௭. உள்ளமுறுவிக்க - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித்தற்கு, உறும் இடனாகும் - உற்ற இடங்களாகும், இடங்கள் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியமைந்தும் மனமொன்றும்.

௮௬ - ௭ இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௮. ஊறு - ஸ்பரிசம் ௮௯ புலன்களை - விஷயங்களை.

௮௮ - ௯. ஷடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படு மென்பர்; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௦ இதனால் நுகர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்) ௮௪ - ௫ 'மருவுணர்வென்பதவ்வுருவுசார்ந்துயிரு' ௮௬ 'வாயிலூறுமாயுங' ௮௮ 'ஊறன்றுரைப்பது' ௮௯ - ௯௦. 'வேவுதலென் பது நுகர்வெனப்படுவதுணர்வு புலனுகர்தல்'

வேட்கை விரும்பி நுகர்ச்சி யாராமை
பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே
பவமெனப் படுவது கரும வீட்டம்
தருமுறை யிதுவெனத் தாந்தாஞ் சார்தல்
பிறப்பெனப் படுவதக் கரும்பப் பெற்றியின்
உறப்புணர் உள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்
காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதாய்
இயற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல்
மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவும்
தாகருநிலை யாமையிற் றருதளர்ந் திடுதல்

---

௯௧. வேட்கை - த்ருஷ்ணை; ஆராமை - நிரம்பாமை, "ஆராவியற்கை அவா" (குறள். ௩௭0.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வருதல்; இதனால் வேட்கையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௨. பசைஇய - ஒட்டிக்கொண்ட, இதனாற் பற்றின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௩. ஈட்டம் - கூட்டம், ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கருமத்தொகுதியென்று பின்னும் கூறுவர், ௧௧௩, ௧௪௨.

௯௩-௪. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௫. கரும்பப்பெற்றியின் - கருமங்களின் இயல்போடு.

௯௬. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம், சார்பொடு கதிகளில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில்.

௯௭. இங்கே, 'காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்' என்பதற்கேற்ப, "அன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய, வென்புடை யாக்கை" (௨௫: ௧௭0-௭௧) என்று முன்னும் கூறியிருத்தல் காண்க.

௯௬-௭. உள்ளம் தோன்றலெனக.

௯௫-௭. இவ்வடிகளால் தோற்றத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௮. பிணி - வியாதி. பிறிதாய - வேறாகி.

௯௯. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடும்பை - துன்பம்.

௯௮-௯. இவ்வடிகளாற் பிணியின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௪00-௪0௧. அந்தம் - மரணம். இவ்வடிகளால் மூப்பின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி-ம்.) ௯௪. 'தருவதுமுறையென' ௯௬-௭. 'உறப்புளஞ் சார்பொடுகதிகளிற் றோன்றல்' ௯௮. 'சார்பிறபிறகாய்' ௯௯ 'திரிந்து இடும்பையுறுதன' ௪00-௪0௨. 'மூப்பெனப் படுவ தளவுதாக்குத் தெளிவுறுதல் சார்ந்தென'

சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை
யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்
பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகும்
௧௦௫ செய்கை சார்வா வுணர்ச்சி யாகும்
உணர்ச்சி சார்வா வருவுரு வாகும்
அருவுருச் சார்வா வாயி லாகும்
வாயில் சார்வா வூறா குமே
ஊறு சார்ந்து நுகர்ச்சி யாகும்
௧௧௦ நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கை யாகும்
வேட்கை சார்ந்து பற்றா குமே
பற்றிற் றோன்றுங் கருமத் தொகுதி
கருமத் தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத் தோற்றம்
௧௧௫ தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா
டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப
ஊழின் மண்டில மாச்சூழுமின் நுகர்ச்சி
பேதைமை மீளச் செய்கை மீளும்
௧௨௦ செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளும்
உணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளும்

---

௧௦௨ - ௩. சாக்காடு - மரணம். அருவுருத்தன்மையினையுடைய உடம்பு அத்தமிக்கும் சூரியனைப்போல மறைந்துபோதல். இந்தவுவமையே இந்நூலில் முன்பும் (௨௪ : ௧௦௧ - ௨) கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்வடிகளால் சாக்காட்டின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௮ - ௧௦௩. இவ்வடிகளால் பிணி மூப்புச் சாக்காடென்னும் வினைப்பயன்களுக்கு இலக்கணங் கூறினார்.

௧௧௬. அவல முதலியவற்றின் இலக்கணங்களை இப்புத்தகத்தின் ௫௩ - ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க.

௧௧௫ - ௭. மூப்பு முதலியன துக்கமெனவும் கூறப்படுமாதலின், அவைகள், 'தவலிறுன்பம்' எனப்பட்டன.

௧௧௮. ஊழ் இல் மண்டிலமா - முடிவில்லாத வட்டமாக; ஊழ் - முடிவு; "ஊழ்பாடின்றி" (௩௦ : ௩௭) என்றார் முன்னும். இந்நுகர்ச்சி சூழுமெனக், ஊழின் - முறைமையினையுடைய எனினுமாம்.

௧௦௪ - ௧௮. இவ்வடிகளால் துக்கமும் துக்கோற்பத்தியுமாகிய வாய்மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பர்.

௧௧௯. மீள - நீங்க, இல்லையாக வென்றுமாம்.

(பி - ம்.) ௧௦௩ 'மறைந்தீறுதல்' ௧௦௭ 'அருவுருச்சார்வா' ௧௧௩ - ௪ 'காரணமாகி, வருமப்பாயானைவழி'

அருவுரு மீள வாயின மீளுமே
வாயின் மீள வூறு மீளும்
ஊறு மீள நுகர்சசி மீளுமே
நுகாசசி மீள வேடகை மீளும்
வேடகை மீளப பற்று மீளும
பறறு மீளக கருமத தொகுதி
மீளுங கருமத தொகுதி மீளத
தோற்ற மீளுந தோற்ற மீளப
பிறபபு மீளும பிறபபுப பிணிமூபபுச்
சாககா டவல மாற்றுக கவலை
கையா றென்றிக கடையில துன்பம
எலலா மீளுமிவ வகையான மீட்சி
ஆதிக் கணட மாகு மென்ப
பேதைமை செயகை யெனறிவை யிரணடும்
காரண வகைய வாத லானே
இரண்டாங கணட மாகு மெனப
உணாசசி யருவுரு வாயி லூறே
நுகாசசி யென்று நோககப படுவன
முன்னவற் றியல்பாற துனனிய வாதலின
மூன்றுங் கணடம வேடகை பறறுக
கரும வீட்ட மென நகட டுரைபபவை
மறறப பெறறி நுகாசசி யொழுககினுட்
குறறமும வினையு மாக லானே

கசூO. பிறபபு - ஈணடுப புனாஜனனம், இபபடியே பினனும வரும.

கசூசூ. மீடசி இவவகையினையுடைதது

ககசூ - சூசூ இவவடிகளால துககநிவாரணமாகிய மூனருவதுவாயமை கூறபபடடதெனபா.

இனி, நான்கு கண்டங்களும் முறையே கூறபபடும்

கசூச - சு பேதைமையும செயகையுமாகிய இரணடும காரணங களாகவுளளனவாதலின, இவை முதற்கண்டமெனறு கூறபபடும

கசூஎ - சO. உணாசசி முதலிய ஐநதும, பேதைமை செயகையென னும் இரணடாலும வநதனவாதலின, இவை இரண்டாங் கண்டமெனறு கூறபபடும

கசக - ச வேடகை முதலிய மூனறும் மேறகூறிய நுகாசசியொழுக (பி - ம்) கசக - உ 'பறறு, கருமவீடகம' கசச. 'பற்று நுகாசசி'

நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்
எனவிவை பிறப்பி னுழக்குபய னாதலின்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகர்ச்சி யொழுக்கொடு விழைவின் கூட்டம்
புகர்ச்சியின் றறிவ திரண்டாஞ் சந்தி
கன்மக் கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முன்னிச் செல்வது மூன்றாஞ் சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
ஆன்றபிற மாக்கத் தாய வுணர்வே
தோன்றல் வீடெனத் துணிந்து தோன்றியும்
உணர்வுள் ளடங்க வுருவாய்த் தோன்றியும்
உணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணர்தரு மக்கட் டெய்வமல் லங் கலையும்
காலமூன் றுங் கருதுங் காலை
இறந்த கால மென்னல் வேண்டும்
மறந்த பேதைமை செய்கையானவற்றை
நிகழ்ந்த காலமென நேரப் படுமே
உணர்வே யருவுரு வாயி லூறே

ஈறான ரண்டாகிய நுகர்ச்சியும் அதனுள்ளதாகும் வினையுமாக இருத்தலின், இவை மூன்றாங் கண்டமென்றும் கூறப்படும். வேட்கை முதலிய மூன்றனுள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவுங் கொள்க.

௧௪௭. பிறப்பும் பிணிமுதலிய கன்மபலனும் முற்கூறிய வினைப் பயனாக இருத்தலின், இவை நான்காங் கண்டமென்று கூறப்படும்.

௧௪௮. பிறப்பின் முதல் - செய்கை. செய்கையும் உணர்வும் சேர்தல் முதற்சந்தியாகும்.

௧௪௯. கூட்டம் - சேர்தல்.

௧௪௯ - ௧௫௦. நுகர்ச்சியும் வேட்கையும் கூடுதல் இரண்டாஞ் சந்தியாகும்.

௧௫௧ - ௨. பவமும் தோற்றமும் சேர்தல் மூன்றாஞ் சந்தியாகும்.

௧௫௬ - ௬௮. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இவை இறந்தகாலத்.

(பி - ம்.) ௧௪௭ - எ 'துன்ப, மிவை யிறப்பினுழக்குபயனாதலின்' ௧௪௮ - ௫௦ 'உணர்வாதிபெ வினையினிடை முதற்சந்தி நுகர்ச்சியினறிவ திரண்டா' ௧௫௧ 'கன்மக்கூடத்தொடு' ௧௫௪ 'ஆயுவுணர்வே' ௧௫௬ 'உடங்கியு முணர்வாய' ௧௫௭ 'உடங்கித் தோன்றி' ௧௬௨ - ௮ 'காலமென விசைக்கப்படுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவலமொற்றுக'

நுகர்வே வேட்கை பற்றே பவமே
தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
எதிர்கா லமென விசைக்கப் படுமே
பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே
அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
குவிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
அவாவே பற்றே பேதைமை யென்றிவை
புனையுமடை பவமும் வினைசெய லாகும்
உணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி பிறப்பு மூப்புப்பிணி சாவிவை
நிகழ்ச்சிப் பய னுங்கே நேருங் காலை
குற்றமும் வினையும் பயனுந் துன்பம்
பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
எப்பொரு ளுக்கு மான்மா விலையென
இப்படி யுணர்ந் திவைவீ டியல்பாம்
உணர்வே யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்வே பிறப்பே பிணிமூப்புச் சாவே
அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
நுவலப் படுவன நோயா கும்மே
அந்நோய் தன்னக் குப

தனவென்றும், உணர்வுமுதல் தோற்றமீறானவை நிகழ்காலத்தனவென்றும், தோற்றமுதற் கையாறிறுதியாகவுள்ளவை எதிர்காலத்தனவென்றும் கூறப்படும்.

௧௬௯ - ௭௦ அவாவும் பற்றும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் குற்றமென்று கூறப்படும்.

௧௭௧ பவமும் செய்கையும் வினையாகும்.

௧௭௨ - ௪ உணர்ச்சி முதலிய ஆறும் மூப்பு பிணி சாக்காடென்னும் வினைப்பயனென்றும் ஆகிய ஏழும் பயனாகக் கூறப்படும்.

௧௭௬. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா.

௧௭௫ - ௮ இவ்வடிகள் முன்பு, "நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க, உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி" (௩௦ ௩௦ - ௩௧) என்றதனை விளக்கி நின்றன.

௧௭௯ - ௮௮ உணர்வுமுதல் வினைப்பயனீறாகவுள்ளவேழும் துக்கமென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமை முதலிய ஐந்தும் காரணமாகும், ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம், அதற்குக் காரணம் பற்று; வீடு இன்பம்,

(பி - ம்) ௧௭௫ 'துன்பமும்' ௧௭௮ 'உணருமென்பிவை' ௧௮௦ - ௮௧ 'பிறப்பே மூப்பேசாவேயவலவாற்றுக்கவலைக்கையாறென்ன'

பேதைமை செய்கை யவாவே பற்றாக்
கரும வீட்டமிவை காரண மாகும்
துன்பத் தோற்றம் பற்றே காரணம்
இன்பம் வீடே பற்றிலி காரணம்
ஒன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவது
உருவு நுகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை
உள்ள வறிவிவை யைங்கந்த மாவன

அதற்குக்காரணம் பற்றினமையே, என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாய்மைகளாகும், "பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது அற்றோ ருறுவது" (உ · ௬௪ - எ) என்று முன்பும் வந்திருத்தல்காண்க. இவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர், இந்நான்கினுள் துக்கநிவாரண மார்க்கம் எட்டுவகைப்படும், அஃது அஷ்டாங்கமார்க்கமென்றும் விசுத்தி மார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கை யென்றும் கூறப்படும். இவ்வெட்டாவன — நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுள்ளத்தோர் தலைப்பாடு என்பன, "பழித்திட்ட பழுதில வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து" (சிவ. சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், ௩க), "நற்காட்சி நல்லெண்ணம் நல்வாய்மை நல்வாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைந்து நாடு", "நன்முயற்சி நன்மாக் கடைப்பிடி நல்லோர்தம்பால், செல்கையுடனெட்டெனத்துந் தேறு" (பரமத்திமிரபானு) என வருவனவற்றாலறிக. இவ்வெட்டும் ஸம்யக் திருஷ்டி, ஸம்யக் ஸங்கற்பம், ஸம்யக் வாக்கு, ஸம்யக்கருமம், ஸம்யக் ஆஜீவம், ஸம்யக் வியாயாமம், ஸம்யக்ஸ்மிருதி, ஸம்யக் ஸமாதியென்று பெயர்பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரண துக்கத்தை மாற்றுதற்குரிய வழியென்றும் அசுவகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித்திரத்தின் கடு - ஆம் வாக்கத்தால் தெரிகின்றன.

கஅகூ நுகர்ச்சி - வேதனை ககூ0 உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்

கஅகூ - கூ0 உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னும் இவ்வைந்தும் பஞ்சஸ்கந்தமெனப்படும் (சிவ. சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௬) அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென இருவகைப்படும். பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்குமாம், உபாதாயவுரு - வலி, இரதம், வன்னம், கந்தமென்னு நான்குமாம், வேதனை - குசலவேதனை (சுகவறிவு), அகுசல வேதனை (துக்கவறிவு), குசலா குசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னு மூன்றுமாம். குறிப்பு - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னுமைந்தும் மனமொன்றும் ஆகிய ஆறுமாம் பாவனையாவது - மனோவாக்குக் காயங்களினால் உண்டாகும் நல்வினைபத்தும் தீவினைபத்தும் ஆகிய இருபதுமாம் "எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக், கட்டிய

(பி - ம்.) கஅரு 'காரணமாகும்' கஅகூ 'குறிப்பினை, யுள்ளமறிவினை'

அறுவகை வழக்கு மறுவின்று கிளப்பிற்
றொகையே தொடர்ச்சி தன்மை மிகுத்துரை
இயைந்துரை யென்ற நான்கினு மியைந்த
உண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கும்
௧௪௫ உள்ளது சார்ந்த வுண்மை வழக்கும்
இல்லது சார்ந்த வின்மை வழக்கும்
உள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்கும்
இல்லது சார்ந்த வுண்மை வழக்குமெனச்
சொல்லிய தொகைத்திற முடம்பு நீர் நாடு

பஞ்ச கந்தங் கணத்தினிற் பங்கமாகும், தொட்டநாற் பத்து மூன்றுஞ் சுத்த நூற்றுணிவுதானே" (சிவ. சித். பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௩0, மேற்) என்று வருதல் காண்க. இன்னும் இவற்றினிலக்கணங்களை, "ஒங்குருவம் வேதனை யுள்ளக்குறிப்புப் பாவனையே, தாங்குணாவென்றைந் தாங்கந்தம்" எ-ம், "உருவமுடல் பூத முபாதாய மென்னு, மிருவிதத்தி னுளுமெழு மென்" எ-ம், "வேதனை துன்பின்ப மிவற்றின் விரவலுமென், றோதவொரு மூன்றாமென் றோர்" எ-ம், "பொறிவிதமோ ரைந்தும் பொறியைப் பொருந்தி, அறிமனமுங் குறிப்பென் றுய" எ-ம், "வாக்கு மன மாக்கையிவை பாவனையென் றேமதியா, யாக்குமிவை தாமறம்பா வம்" எ-ம், "இந்நால் வகையினுமேயந் தையமற வெண்ணுமெண்ணம், விஞ்ஞான மென்றே விளம்பு" எ-ம், "இந்தவித மைந்துஞ்சந் தானத் தெழுந்தழிந்து, பந்தமென வேநீதான் பார்" எ-ம், "அறக்கெடுத்த லேபரம முத்தியிவை யைந்து, மறக்கெடுமா றுங்கூறு வாம்" எ-ம் வரும் திருவாக்காலும் (பரமதத் திமிரபானு) அறிந்துகொள்க. இந்தப் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டமே உயிரென்பர், அது, "கவையொப்பப் பானை விரலாற் றடவி, மிசைப்பப் படிநைப் பிடியென் றதுபோலவையப் படிகந் தங்களைத் தொக்கு, நவையைப் புரிந்தல் லுயிரா மெனவும்" (நீல. புத்த. ௩0) என்னும் பாட்டால் நன்குணரத்தப் படுகின்றது. இவைகளைத் திரிபிடகங் குறிப்பென்றும், அது வடமொழியில் ஸமஜ்ஞாஸ்கந்தமென்று பெயர் பெறுமென்றும் கூறுவாரும், இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணம் கூறுவாருமுளர்.

௧௪௩-அ அறுவகை வழக்காவன தொகை, தொடர்ச்சி, தன்மை மிகுத்துரை, இயைந்துரை யென்ற நான்கொடுஞ்சேர்ந்த உண்மை வழக்கு முதலிய ஆறுமாம். இயைந்துரையைத் தொகையிலடக்கி மூன்றென்பாரு முளர்.

௧௪௯. தொகைத்திறமாவது: உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க, என்றது பலதாதுக்களின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென்றும் பலவூர்களின்கூட்டம் நாடென்றும் வழங்கப்படுமாறு போலப் பஞ்சஸ்கந்தங்களின்கூட்டமே ஆன்மாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்ற

(௧௭-ம்) ௧௪௫-அ 'சார்ந்தவுண்மைவழக்கு, மில்லது சார்ந்த வின்மை சார்ந்தவின்மை வழக்கும்'

தொடர்ச்சி வித்து முளைதா னென்றிந்
நிகழ்ச்சியி லற்றை நெல்லென வழங்குதல்
இயல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத் தென்றும்
தோன்றிற் றென்று மூத்த தென்று
மூன்றி னொன்றி னியல்புமிகுத் துரைத்தல்
இயைந்துரை யென்ப தெழுத்துப் பல்கூட்டச்
சொல்லெனத் தோற்றும் பல்நாட் கூடிய
எல்லையைத் திங்க ளென்று வழங்குதல்

வாறு, இனி இத்தொகையினை உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கு என்பவற்றோடு சேர்த்து 'சுவருமரமும் ஆக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமுதாயத்தை வீடென்று வழங்குமாறுபோலவும் பலவூருங்கூடின சமுதாயத்தை நாடென்றும் பற்றென்றும் வழங்குமாறுபோலவும் பஞ்சஸ்கந்தக் கூட்டத்தை ஆன்மாவென்று வழங்குவது கற்பஞானமெனக்கொள்க' என்றும், 'மரம் கற்றை முதலியவற்றைப் பிரித்தால் வீடில்லையானாற் போலவும் ஊர்களைப் பிரித்தாற் பற்றும் நாடுமில்லையானாற் போலவும் ஐந்து ஸ்கந்தங்களையும் பிரித்துணர்ந்தக்கால் ஆன்மா இல்லையாமெனக் கொள்க' (சிவ சித்தி. பரபக்கம், உரை) என்றும் விளங்க அவற்றிற்கு உதாரணங்காட்டினாருமுளர்; "ஒருவனென் றேதப்பட்டா னுருவாதி யைந்துங் கூடி, வருவதொன் றுரைத்த தொகையுண்மை வழக்கதாகு, முருவமங் காதியாய வைந்தையு மொருவ னின்று, தருவது தொகையினின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங் காலே" (சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், ௭)

௨௦௦ - ௨௦௧. தொடர்ச்சியாவது - வித்திலிருந்து முளையும் முளையிலிருந்து தாளுந்தோன்றி நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது, "காரண காரியத்தின் றொடர்ச்சியாய்க் கால மூன்றின், சேர்வுறத் தோன்றுங் கெட்டு மென்கை தொடர்ச்சி யுண்மை, யோர்தரி னொருவனேயெக் காலத்து முள்ளா னென்று, தேர்வது தொடர்ச்சி யின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங் காலே" (சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், ௮) என்று இத்தொடர்ச்சியை உண்மை வழக்கு இன்மைவழக்கென்பவற்றோடு சார்த்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.

௨௦௨ - ௪. இயல்பு மிகுத்துரை - தன்மைமிகுத்துரை. தன்மை மிகுத்துரையாவது - ஒரு பொருளினுடைய இறப்புபிறப்பு மூப்பு என்பவற்றுள் ஒன்றனியல்பை மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மை வழக்கு இன்மை வழக்கென்பனவற்றோடு சார்த்தி, "தோற்றிய பொருள்க ளெல்லா நாசமாமென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கி னுண்மை, போற்றிய பொருள்கண் கட்குப் போனது போனமுதிர்ந்து, வேற்றுமைப்பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வழக்கே" (சிவ சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதம், ௯) என்று முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க

௨௦௫ - ௭ தொகைக்கும் இயைந்துரைக்கும் வேற்றுமையாதோ

(பி - ம்) ௨௦௧ 'நிகழ்ச்சியிலற்றை'

உள்வழக் குணர்ந்த வழக்கு முயற்கோ
டுள்ளது சார்ந்த வுள்வழக் காகும்
சித்தத் துடனே யொத்த நுகர்ச்சி
உள்ளது சார்ந்த வில்வழக் காகும்
சித்தமுற் பவித்து மின்போ லென்னை
இல்லது சார்ந்த வுண்மைவழக் காகும்
காரண மின்றிக் காரியந் தோன்றல்
இல்லது சார்ந்த வில்வழக் காகும்
முயற்கோ டின்மையிற் றோற்ற மிலையெனல்
நான்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
ஒற்றுமை வேற்றுமை புரிவின்மை யியல்பெனக்

னின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாத தொகுதி தொகையாமென்றும் பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி இயந்திரையாமென்றுங் கூறுவர்.

௧௯௯ - ௨௦௭ இவ்வடிகளால் தொகை முதலிய நான்கனிலக்கணங்களும் கூறப்பட்டன.

௨௦௮ - ௧௬ இவ்வடிகளால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்தவுண்மை வழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவின்மை வழக்கு, இல்லது சார்ந்தவுண்மை வழக்கு, இல்லது சார்ந்தவின்மை வழக்கென்னும் ஆறினிலக்கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன, "அறுவகை வழக்கு நெறிபட வுணர்ந்து" என்பது பௌத்தநூல், இவ்வறுவகை வழக்கின் பெயரும் அவற்றினிலக்கணங்களும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டமை தத்தல போலப் பின்வரும் திருவிருத்தங்களிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க, "உள்வழக்கில் வழக்குள்ளதுசார்ந்த வுள்வழக்கோ, டுள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்குடனின்மை சார்ந்த, வுள்வழக்கின்மை சார்ந்த வில்வழக்கென்றோ ராறு, முள்வழக் குள்துணைடனைக் முயறம்கோடின்றில்வழக்கே", "உணர்வு சார்ந்த துணர்வுநிற்கை யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்வுபின்னின்று மென்கை யுள்ளது சார்ந்த வின்மை, யுணர்வு முன்பின்றித் தோன்ற லில்லது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்வில்லதுசா ரின்மை யுள்ளங்கை யுரோம நாணே" (நீல. சிந். பாமொ, சௌத்திராந்திகனமதம், ௪௦, ௪௧)

௨௧௭ - அ ஒற்றுமைநயம் வேற்றுமைநயம் புரிவின்மைநயம் இயல்புநயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்

(பி - ம்) ௨௦௯ - ௧௦ 'வழக்கேற்கும்சித்தத்துடனேயொத்த நுகர்ச்சி' ௨௧௨ - ௩ 'உற்பவித்துமின்ன நான்குநயமெனத் தோன்றப் படுவதொற்றுமை' ௨௧௮ - ௯. 'இயல்பென'

காரண காரிய மாகிய பொருள்களை
ஒன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்
வீற்றுவீற் றாக வேதனை கொள்வது
வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும்
பொன்றக் கெடாஅ பொருள்வழிப் பொருள்களுக்
கொன்றிய காரண முதல்காரியத்தைத்
தருதற் குள்ளாற் றானிலை யென்றல்
புரிவின்மை நயமெனப் புகறல் வேண்டும்
நெல்வித் தகத்து ளெழுமுளை தோற்றமெனல்
நல்லியல்புநய மிவற்றிலுங் கொள்பயன்
தொகுத்த பொருளல தொன்றிலலை யென்றும்
அப்பொரு ளடைப்பற் றாகா தென்றும்

உ௧௧ - உ௦. இவ்வடிகளால் ஒற்றுமைநயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. உஉ௧. வேறுவேறாக அறிதல்.

உஉ௧ - உ. இவ்வடிகளால் வேற்றுமை நயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

உஉ௩ பொன்றக்கெடாப்பொருள் - முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப்பொருள் - காரியப்பொருள்

உஉ௫. உள்ளம் - விஞ்ஞானம்.

உஉ௬ புரிவின்மை - செய்தலில்லாமை

உஉ௫ - ௬ "உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற், புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே" (௩௦ அஉ - ௩) என்றா முன்னும்; விஞ்ஞானத்திலடங்கியிருக்கும் கன்மபீஜமே மறுபிறப்பிறக்குக் காரணமெனபர.

உ௨௩ - ௬. இந்த நான்கடிகளாலும் புரிவின்மை நயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உஉ௭ - அ இவ்வடிகளால் இயல்புநயத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

உஉஅ இவற்றின் நாம் கொள்பயன் - இந்த ஒற்றுமை நய முதலிய நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாதெனின்

௨உ௯ தொகுத்தபொருளலது - சேர்ந்தபொருள்களையல்லாமல். ஒன்று - வேறாகிய ஒன்று

இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

௨௩௦ இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க

(பி - ம்.) உஉ௦ 'ஒாவிலனுயொனறு' உஉ௦ - உ௧ 'நயம் வீற்றுவீற்றுதலெதனை கொள்வது' உஉ௩. 'பொனகெகொட..' உஉ௬ - அ. 'புகலலவேண்டுமெகன முளையினறு மெவலலவியல்பு' உஉஅ - ௯. 'பயனுங் கொனபயன, ஒருமுகக்பொருள்லொனறிலலை

செய்வா னொடுகோட் பாடிலை யென்றும்
எய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்றும்
அதுவு மன்றத லாததுமன்றென்றும
விதிமுறை தொகையினுல் விரிந்த நான்கும
௨௩௫ வினவிடை நான்குள
துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோனறியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றூற்
கேடுண் டென்ற றுணிந்துசொல லாகும்
௨௪௦ செத்தான் பிறபபா னோபிற வானோ
என்று செப்பிற்
பற்றிறந தானோ வன்மக னோவெனல்
மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளமபுவர்

௨௩௩. செயவான் - கருத்தா. இவ்வடியாற் கூறபபட்டது புரிவின்மை நயததாற் போநத பயனெனக.

௨௩௨ - ௩. இவவடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயலபுநயத்தாற் போந்த பயன்களெனக்கொள்க, இஙஙனஙகொளளாமல இநத இரணடு பயனையும் பிரித்து முன்னதை முனனதனோடு கூட்டினும் பொருந்தும.

௨௩௪. விரிநத: முற்று நானகும விரிததனவெனக, நான்கும - நான்கு பயன்களும்.

௨௩௫ வினக்களுக்குரிய விடைகளென்க

௨௩௬. கூறிட்டுமொழிதல - பகுததுச் சொல்லல்

௨௩௭ வாய்வாளாமை - பேசாதிருததல ; ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், "அறுவகைபபட்ட பாாபபனப பக்கமும" (தொல் புறத் ௨௦) என்னுஞ் சூத்திரததில், 'நாலிரு வழக்கிற் றாபதப பககமும' என்பதனுரையில், தவஞ்செய்வோாககு உரியனவாக எடுததுக காட்டிய, 'ஊணசையினமை, நீரநசையினமை, வெபபமபொறுத்தல, தட்பம பொறுததல, இடம வரையறுததல், ஆசனமவரையறுததல, இடையிட்டு மொழிதல, வாய்வாளாமை' என்னும் எட்டினுள் இது வநதிருததல காணக.

௨௩௬ - ௭ துணிநதுசொலலல, கூறிட்டுமொழிதல, வினவின விடுத்தல், வாயவாளாமையென நானகுவிடைகளுள்ளன.

௨௩௮ - ௯. தோனறியது - உணடான பொருள், தோன்றிய பொருள். கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈணடுக்கேடுணடென்றல் துணிநது சொல்லலாயிறறு, துணிநது சொலலலெனனும விடையின் இயலபு கூறப்பட்டது.

௨௪௦ - ௪௩. கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறபபட்டது

(பி - ம்) ௨௩௩. 'தொடாபாடிலை யெனறும்' ௨௩௨ - ௩, 'காணததாங்காரியமெனறுமதுவு மன்ற தாாதுவு மனறே' ௨௩௪ - ௫. 'முறை தொகை வினவிடை நான்குள்' ௨௩௯ 'உண்டென்னிற்றுணிந்து'

வினவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திற்றே
பனைமுந் திற்றே வெனக்கட் டுரைசெய்
என்றூ லெம்முட் டைக கெபபனை யென்றல்
வாய்வா ளாமை யாகா யபமூப்
பழைதோ புதிதோ வென் று புகல்வான்
உரைகரு மாற்ற முரையா திருததல்
கட்டும வீடு மதன்கா ரணத்த
தொட்டித தருதற் குரியோ ரில்லை
யாமே யுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாம்
காமம வெகுளி மயக்கங் காரணம்

உ௪௪ - ௬. இநதவடிகளால வினவின விடுததலென்னும விடையின இயலபு கூறபபட்டது. உ௪அ. பழைது - பழையது

உ௪எ - ௯. இநதவடிகளால வாயவாளாமையெனனும் விடையின தியலபு கூறபபட்டது.

உ௩௫ - ௪௯ இவவடிகளிற் கூறிய விடைவகை நானகும தொல்காப்பிய உரையிற கூறபபட்டுளளன ; கிளவி ௬ ௩௩

உ௫௦ கட்டு - பந்தம 'அதன் காரணததது' என்பதனைக்கட்டினேடும வீட்டினேடும தனிததனியே கூட்டுக.

உ௫௩. காமமுதலிய மூனறும முககுற்றமெனபபடும.

உ௫உ - ௩ மேறகூறிய பொருளகளெல்லாவறறிறகும காமம வெகுளி மயககமெனனும இமமூனறுங காரணமாகும ; "காமம வெகுளி மயகக மிவைமூனற, னாமங கெடககெடு நோய" (குறள், ௩௬௦) என று வநதிருததல காணக

இனி, எலலாவறறிறகும காரணமாகிய காமவெகுளி மயககஙகளை முறையே நீககுதறகுரிய பாவனைகள் கூறுவார.

மைததிரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுபபாவனை உபேக்ஷாபாவனையெனப பாவனை ஐநதுவகைபபடும, அவற்றுள,

௧ மைத்திரீபாவனை: ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடததையடைநது தகக ஆசனததிலிருநத பினபு பினவருமாறு தியானிததலாம 'உததமமான பிறபபினையுடைய பிராணிகளெலலாம களிபபுறறு வாழ்வனவாகுக; அவையெலலாம துககம வியாதி துராசையெனனும இவைகளினினறும் விடுபடடனவாகுக, எலலா மனிதாகளும எலலாததேவாகளும நரகவாதையினுற பீடிக்கபபடுகிற யாவரும ஸநதோஷமுடையவாகளாக ஆகுக, அவர்கள துக்கம வியாதி துராசையென்னும இவற்றினினறும் விடுபட்டவா

(பி - ம்.) உ௪௪. 'வினவினவிடுதது விரிககுஙகாலை முட்டை' உ௪௫ - ௬. 'கட்டுரையென்றால' உ௪அ - ௯. 'புகலவானுக்கு' உ௫உ. 'பொருளகளெலலாம'

அநித்தர் துக்க மநான்மா வசுசியெனத

களாக ஆகுக' மைத்ரம் ஸ்நேகம் அன்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்; மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறானது; அவ்விரண்டும் ஓரிடத்து நிகழா, மைத்திரமென்பது தருஷ்ணையென்னு மாசையன்று, அவித்தை அல்லது மோகம் காரணமாக தருஷ்ணை பிறக்கும்; அதனால் துராசை பிறக்கும். மைத்திரமென்னும் ஸ்நேகத்திலிருந்து துராசை யுண்டாகாது ஒருவனுக்குத் தன் துணைவன் விஷயமாக உண்டாகும் அன்புதான் மைத்திரமென்பது

உ கருணாபாவனை: 'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடையவர்களாக ஆகுக' என்று பாவித்தல் கருணையாவது இரக்கமுள்ள எண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக் காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத்துன்பத்தை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக்கும்

௩. முதிதபாவனை: 'ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்டமானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அமைந்துள்ள நல்வினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல் முதிதையென்பதற்குச் சந்தோஷமென்பது பொருள், ஆனால் அஃது உலகப்பொருள்களையுடைமையால் உண்டாகுங்களிப்பன்று, அது மைத்திரி, கருணையென்னும் இரண்டுபாவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது முற்கூறிய மூன்றுவகைப் பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிக்குந் துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலமக்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவர்களிடத்தும் அப்பால் ஓரூராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல் நலம்

௪. அசுபபாவனை: அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம்; நல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மகிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப் பயிலும் ஒரு துறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின் குழியில் தோன்றி வளரும் புழுக்களைப்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டாகின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொள்கலனாயிருப்பதென்றும் அருவருப்பான கசிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுகின்றதென்றும் ஜலதாரையைப்போல் வெறுத்தற்குரிய நாற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாவித்தல் 'சரீரத்தின் கால அளவை ஒரு நிமிஷமே, மின்னலையும் நுரையையும் நீரிற் போகட்ட உப்பையும் காய்ந்த புலலிற் பற்றிய நெருப்பையும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற ஜுவாலையையும் புன்னுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அது நாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்

௫. உபேக்ஷாபாவனை எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகப் பாவித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்கு பாவனைகளைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது, அருகத்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவது, இது சமசித்தத்துவமென்றும் கூறப்படும்

(பி - ம்.) உ௫௩ - ௪ 'காரண மனிதக்கர் கசயாறபாசுமெயென'

௨௫௫ தனித்துய பார்த்துப பற்றுறுத திடுதல்
மைததிரி கருணை முதிதையென றறிநது
திருநதுநல லுணர்வாற் செற்றமற றிடுக
சுருதி சிநதனை பாவனை தரிசனை
கருதி யுயததுு மயககங கடிக

மைததிரி, கருணை, முதிதம, உபேகைஷயெனனும நானகு பாவனைகளும உயாவுபற்றிய பிரஹமவிகாரபாவனையெனறு கூறபபடும; இவை மஹாப பிரஹ்மாககளால அனுஷடிககபபடுவன

௨௫௫ பாாததது - அசுபபாவனை பண்ணி பறறு - காமம

௨௫௪ - ௫. அசுபபாவனையாற காமததையொழிககவெனறவாறு. உடம்பினை அநித்தியம துககம அநானமா அசுசியெனறு பாவித்தல் அசுபபாவனையெனபபடுவதனற் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையெனறுங கூறபபடும. இதனைச சிவஞானசித்தியார், பரபககம சௌதநிராநதிகனமதம, ௨ - ஆம் திருவிருத்தத்துரையிறகாணக இவவசுபபாவனை, "நனகென நாறுமி தெனறிவ் வுடம்பு நயககினற தாயி, னொனபது வாயிலகடோறு முணணின் றழுககுச சொரியத, தினபதொா நாயு மிழுபபத திசைதொறுஞ சீபபிலகு போழதி, னினபநன் றுறற மிதனக ணெவவகையாற்கொள வாமே" எனவும, "உறுபபுக்கடாமுடன கூடி யொனறுயிரைநத பெருமபை, மறைபபில விழைவிறகுச சாாவாய மககுவதேலிவ வுறுபபுக, குறைததன போல வழுகிக குன்றிநது குறைநது சொரிய, வெறுபபிற் கிடநத பொழுதின வேணடப படுவது முணடோ" எனவும, "எனதெனச சிநதித்த லானமற றிவவுடம பினபததுக காணமற, றினையபயத புனகததைப போலச சிறியவு மூததவு மாகி, வனைபப புழுககுந தமாவி காணவும வாழவும படட, வினைய வுடம்பினைப பாவியாதெனன தெனனலு மாமோ" எனவும வருங குண்டலகேசிச் செயயுடகளாலுமுணாததபபடடது, "வினையின வநதது வினைககு விளைவாயது, மிககோ யிதனைப புறமறிப பாாாய" (சீ : ௧௧௩ - ௨௧), "எனபுந தடியு முதிரமும யாககையென . காயநதபசி யெருவை கவாநதுணணுதையும" (௯ ௧0௭ - ௧௭) என இநநூலுளளே வநதன அசுபபாவனையினபாறபடும

௨௫௬ - ௭ மைததிரீபாவனை முதலிய மூனறுலும கோபததைப போககுக

௨௫௮ சுருதி - ஞானநூறபொருளைக கேடடல சிநதனை - சிநதனை, சிநதிததல பாவனை - பாவனை, பாவிததல, இது தெளிதலெனறுங கூறப்படும தரிசனை - அறிதல, மேறகூறிய பாவனையைநதனுள ஈணடுககூறிய சுருதி முதலியன உபேகஷாபாவனையினபாற்படும.

௨௫௯ உயததுு - ஆராயநது

௨௫௮ - ௯ உபேகஷாபாவனையால மயக்கததைப போககுகவெனறவாறு

(பி - ம்) ௨௫௫ 'தமமிறபாாததது' ௨௫௬ - ௮ 'மயிரிறறிரிதிதையு பிகையென றிருதருறற செறறமறறிடுக சுருபசிநதனைபாவனை' ௨௫௮ - ௯ 'பாவனைதெசசனை கருதியுயதலுமயககு'

இருநால வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவததிறம பூண்டு தருமங் கேட்டுப
பவததிற மறுகெனப பாவைநோற் றனளென்

௩௰ -பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை முற்றிற்று.

---

௨௬௦ இருநாலவகையெனறது, மேறகூறிய சுருதிமுதலிய நானகினை யும். மனத்திருள - மயககம, 'இருநாலவகையான மனததிரு ணீஙகு' என றது அனுவாதம்.

௨௬௧. முன்பினமலையா - பூாவோததர விரோதமிலலாத, மணி ௨௮ : ௧௦௦, ௩௰ : ௬.

௨௬௧ - ௨ மொழியினுற காட்டவென்க.

௨௬௪ பவததிறம் - பிறபபின் வகைகள பாவை - மணிமேகலை

௧ - ௨௬௪. உணாநதோள வணஙகிச சென்று அடைநதபின மொழி வோள் காட்டப பாவைகேட்டுப பூணடு நோறறனளெனக

(பி - ம்.) ௨௬௦ - ௬௨. 'இருணீங்கனனமொழியினறீபநனகனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

*

மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி

காதை.	பாட்டு.		பக்கம்.
௨௮	அணியிழையாதாரம்	...	௨௯௩
௮	அநதிமாலைநீங்கிய	...	௬௮
௨௰	அரசனாணையினாயிழை	...	௨௧௭
௨௫	அரசனுரிமையோடு	...	௨௭௮
௧௰	அறவோனாசனத்து	...	௧௰௭
௯	ஆங்கதுகண்டவாயிழை	...	௧௰௧
௧௮	ஆங்கதுகேட்டாங்கு	...	௧௮௬
௧௨	ஆங்கவாதம்முடன்	...	௧௩௪
௧௪	ஆங்கவற்கொருநாள்	...	௧௫௨
௨௮	ஆங்குத்தாயரோடு	...	௩௨௬
பதி.	இளங்கதிர் ஞாயிறெள்ளும்	..	௮
௫	இளங்கோன்கண்ட	..	௫௪
௨௯	இறைஞ்சியவிளங்கொடி	...	௩௪௬
௧௫	இன்னுங்கேளாயிளங்கொடி	...	௧௬௩
௧௬	ஈங்கிவள் செய்தி	...	௧௬௯
௮	ஈங்கிவளின்னணம்	..	௯௬
௧	உலகநதிரியா	...	௧௧
௨௨	கடவுண்மண்டிலம்	...	௨௪௰
௨௧	கடவுளெய்தியநெடுநிலை	...	௨௨௮
௩௰	தானநதாங்கிச்	...	௩௬௫
௨௭	நவையறுநன்பொருள்	...	௩௰௩
௨	நாவலோங்கிய		௧௧
௧௭	பத்தினிப்பெண்டிர்	.	௧௭௮
௪	பரிதியஞ்செல்லவன்	...	௪௨
௧௧	மணிமேகலாதெய்வம்	...	௧௧௭
௭	மணிமேகலைதனை	..	௮௫
௨௪	மன்னகுமரனை	...	௨௬௫
௨௩	மன்னவனருளால்	...	௨௫௩
௧௩	மாபெரும்பாத்திரம்	.	௧௪௨
௧௯	முதியாடிருந்தடி	...	௨௰௨
௩	வயநதமாலைக்கு	...	௨௭

மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மணிமேகலையிலிருந்து எடுத்துக் காட்டப்பட்ட மூலங்களுள் இதுவரையிற் கிடைத்தவை வருமாறு —

இலக்கணக்கொத்து உரை

சூத்திர எண்		மணிமேகலை
கூசு	"மன்னன்குமரன்"	.. ச : கூரு, உச க.

இலக்கண விளக்கவுரை.

எக	"எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை"	.. ச . ருஅ
,,	"எட்டிப்பூ"	. உஉ . ககரு
உசச.	"மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ"	கரு சரு.
,,	"முதுமறை யந்தணர் முன்னிய துரைமோ"	கரு . ருகூ

சிலப்பதிகாரம்,

அடியார்க்குநல்லாருரை

பக்கம்	உரைப்பாயிரம்.	
அ	"நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்"	.. கக : அO.
கூ	"நாடகக் காப்பியம்"	.. ,,

பதிகம்.

கக	"இறும்பூது சான்ற"	உO . ருரு.

ச — அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய்காதை.

கஉகூ	"எறிகெடுத் திரங்கி"	ரு . ஙகூ

ரு — இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை

கசுO.	"வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப"	.. கச ருஎ

சு — கடலாடுகாதை.

கககூச.	"சுரியற் றுடி பெடுகாணு குநரும்"	ங . ககசு-உரு.

கூ — கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

உருO	"கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்"	ச . கரு
,,	"தேவருமக்களும் நாளினும்"	... க . சுசு - எ

கO — நாடுகாண்காதை

உசுக.	"நாலேழ் நாளினும்"	க அ
உஎக.	"இலவந் திகை யாங்குளர்"	ங சரு - சு.

கசு — கொலைக்களக்காதை

சஉசு.	"நினக்கிவன் மகனு... காரிகை"	.. உக : உகூ-ஙஉ.

கஎ — ஆய்ச்சியர்குரவை

சருக	"முந்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயென"	... கக : கரு

ககூ — ஊர்சூழ்வரி.

சஎஎ.	"ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது"	சு : கருஉ.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்

திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை

செய்யுள் எண்	சௌத்திராந்திகன் மதம்	மணிமேகலை
௩	"பேதைமை செய்கை ...நாகிருப்பர்"	௨௪ ௧௦௫-௧௦, ௩௦ ௪௫-௯
௩௦.	"தீவினையென்பது ...பிரமரு மாகி"	௨௪ ௧௨௩-௩௩, ௩௦ ௯௪-௮௦

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினார்க்கினியருரை

௨௧௦௭ "வேதத்தியல் ... நங்கை" ௨ ௧௮-௩௧

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை

௫௪௩ "மாதவர் நோன்பு ... தங்கா" ௨௨ ௨௦௮-௯, பி-ம்.
௧௦௪௩ "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" ௧௧ ௭௯

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை

சூத்திர எண்

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௫௪. "எட்டிப்பூ" ௨ ௧௩௩

(பொருளதிகாரம்.)

உவம ௧ "பாசடைப் ... காமுறு" .. ௪ ௮-௯௩.
செய் ௭ "பேதைமை ... தெளிதல்" ௩௦ ௫௧-௪

தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியருரை

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௫௪ "எட்டிப்பூ" ௨௨ ௧௩௩
,, "எட்டி குமர னிருந்தோனை றன்னை" .. ௪ ௫௮

(சொல்லதிகாரம்)

௫௭ "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" ..௧ ௧௭, ௨௯ ௩௮

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை)

௪௯ "கலைப்புற வல்குல் கழுத்து குடைந்துண்டு" .. ௯ ௧௩௨
௪௪௯. "நுந்து ... மணிக்காஞ்சி" ௧௮ ௫௫-௯

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை

௩௯௫ "எட்டிப்பூ" ௨௨ ௧௩௩
௧௮௪ "சுருப்புநாண்" . ௩௮ ௧௦௫
,, "கருப்புவில்" . ௧௮ ௩௦௫
௩௪௧. "மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ" . ௧௩ ௯௩
,, "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ" ௧௩ ௫௯

நன்னூல், மயிலைநாதருரை

௨௩௮ "வேணவா" பதி ௧௮

நீலகேசி, சமயதிவாகரவாமனமுனிவருரை

செய்யுள் எண்

மொக்கலம் ௧௯௦ "இத்திறம் தோன்றுவா" ௨௪ ௩௨-௪
,, ,, "சீலங்காங்கி பிரமருமாகி" ௨௪ ௧௩௭-௯.

புத்தவாத. உஅ, சுடு. "தீவினை ..பிரமருமாகி" { உச · கஉ௫ ௫௯, ௫0 : சுசு - அ0

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூலவாக்கியங்களையே தமது உரைநடையாகவும் தழுவியெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர் —

பரிமேலழகர்

குறள், உ0 - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - 'பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கினகண் நிகழும்பாவம் நான்கனுள்' மணிமேகலை, உச கஉஎ - அ, ௫0 . சுஅ - சு - "பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோற்றுவ நான்கும்"

உ0அ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப் பற்றிநின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினை' மணிமேகலை உசு ௫உ - "உம்மை வினைவந் துருத்தலொழியாது"

௫சுஉ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாற் றுன்பமுற்று', ௫எ0 - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்கள்' மணி ௫0 கூடு - ௧0௫ "பிறப்பென படுவது கருமப் பெற்றியி, னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற், காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல், பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதாய், யியற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடுமையைப் புரிதல், மூப்பென மொழிவ தந்தக் தளவும், தாக்குநிலை யாமையிற் றளர்ந்தா றிடுதல், சாக்கா டென்பது தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்", மணி. ௫0 ககடு - அ - "தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா, டவல மாற்றுக் கவலைகை யாறெனத், தவலில் துன்பந் தலைவருமென்ப", மணி ௫0. க௫0 - ௫உ - "பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாக்காடவல மாற்றுக் கவலை, கையா றென்றிக் கடையில் துன்பம்", மணி. ௫0 கசடு - சு - "நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்", மணி ௫0, கசஎ - அ - "பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, அவல மாற்றுக் கவலை கையாறுகள்"

அடியார்க்கு நல்லார்

சிலப் க உஎ, தீது - பிறர்நெஞ்சு புகுதல்' மணி உஉ. சசு - "பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சுபுகார்"

சிலப். கடு க - க0 "பசியும் பிணியும் பகையும்" மணி. க எ0

தெய்வச்சிலையார்

தொல் சொல் சூ க௫ 'செப்பு நான்குவகைப்படும், துணிந்து கூறலாவது தோன்றியது கெடுமோ என்றவழிக் கெடுமென்றல் .. .. வாய்வாளாமையாவது ஆகாயப்பூ நன்றோ தீதோ என்றாற் குரையாடாமை" மணி ௫0 உ௫டு - சக

வேறு உரையாசிரியர்

தொல். சொல் சூ கடு. 'குமமாயத்திறக்குப்பயறு' மணி உஎ கஅடு.

நச்சினார்க்கினியர்

சீவக கசுஉடு. 'மணிமேகலையிற் கூறிய கலைகள்' மணி. உ கஅ-௫க

மயிலைநாதர்

நன். சூ. உகசு 'பயற்றுக்குமாயம்' மணி உஎ கஅடு

மணிமேகலையில் வந்துள்ள

வேறு கதைகள்.

அடி எண். பதிகம்

க - அ சம்புத்தீவத்தெய்வமாகிய சம்புவென்பவள், பூமிதேவிக்கு அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மரத்தின்கீழ்நின்று தவஞ்செய்தது.

கO - கஉ காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டுகோளால் அகத்தியமுனிவர், தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியைப் பெருகச்செய்தது

உசு - ௩க சம்பாபதி புகாரநகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயரளித்தது.

க - ஆவது காதை

க - சு அகத்தியமுனிவர் கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தது

உ - ஆவது காதை

சுகூ - ருரு கண்ணகி மதுரையம்பதியை அழித்தது.

ரு - ஆவது காதை

ருங - ச. சூரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதி காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனத்தில் இருந்தமையால் அவ்வனம், சம்பாதிவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

ருரு - சு காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரமுனிவர் இருந்தமையால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனம் கவேரவன மென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

௱உங - ச பிரத்தியுமனன் பேடிக்கோலம்பூண்டு வாணாசுரனுடையநகர வீதியிற்சென்று ஆடியது

கசுகூ - எ அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது

ச - ஆவது காதை

௱Oஎ - அ நிகாற்பெருவளத்தான் முதுமைவேடம்பூண்டு வழக்குத் தீர்த்தது.

கக - ஆவது காதை

அங - கூரு வற்கடகாலமொன்றில் உணவுகிடையாமையால் கௌசிக முனிவர் நாயூனைக்கவர்ந்து தின்னத்தொடங்கியபொழுது இந்திரன்கட்டளையால் மழைபெய்ததென்பது

கங - ஆவது காதை

கூங அசலமுனிவர் பசுவின் புதல்வரென்பது

௯௪ சிருங்கிமுனிவர் சமீகமுனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவ ரென்பது

சுச விரிஞ்சிமுனிவர் புலியின் புதல்வரென்பது

௬௫ கேசகம்பளரென்பவர் நரியின் புதல்வரென்பது.

௧௪ - ௬. முனிவரிருவர் பிரமதேவருடைய முன்னிலையில் தெய்வ கணிகை யொருத்திபால் தோன்றினரென்பது.

௧௫ - வது காதை

௯௧ - ௯ பிரச்சோதனனுற்ற சிறைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிறை மீட்டற்கு யூகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது

௧௭ - ஆவது காதை

௯ - ௧௨ அணைகட்டுதற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணர்ந்து கடலிற் போகட்டது

௧௮ - ஆவது காதை

௯௦ - ௯௧ அகலிகையை விரும்பிய இந்திரன் கௌதமமுனிவருடைய சாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது

௯௨ - ௬ அக்கினிதேவன் முனிவரெழுவர்களுடைய மனைவியரை விரும்பியதை அவன்மனைவி அறிந்து, அம்மங்கையர் வேடத்தைத் தனித்தனியே ஒவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவன்வேட்கையைத்தணித்தது

௧௯ - ஆவது காதை

௫௧ - ௨ திருமால் வாமனவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிரந்து பின்பு பேருருவெடுத்து அடியிற் படியை அடக்கியது

௨௨ - ஆவது காதை

௨௫. பரசுராமர் அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்தது.

௨௧௦ மனுவென்னுஞ் சோழராசன், தன்மகன்மேலே தேர்க்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்தது

௨௩ - ஆவது காதை

௧௦௫ - ௧௧ கார்க்கடந்தையொருத்தியின் வரைவிலொழுக்கத்தால், அவளுடைய மகன் மரணமுற்றது

௧௧௨ - ௮. வேடனொருவன், அறிவில்லாமல், சூல்முதிர்ந்தமானொன்றை எய்து, அதன்வயிற்றினின்றும் நழுவிய குட்டியைக்கண்டு உயிர் நீத்தது

௨௪ - ஆவது காதை

௭ - ௧௯ தேவகணிகையர் நூற்றிருபத்தெண்மர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மானிடக்கணிகையர் மரபில் முன்பு பிறந்தார்களென்பது

௨௮ - ஆவது காதை

௧௫ - ௫௪. கற்பின்மிக்க நீலியென்பவளுடைய சாபத்தால், கோவலன் கொலையுண்டிறந்தானென்பது

௭௭ - ௯௦ சேரன்செங்குட்டுவன், கண்ணகியின் படிமம் சமைத்தற்கு வடநாட்டரசர்களை வென்று இமயமலையிலிருந்து கல் கொணர்ந்தது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.

சூ - சூடாமணிநிகணடு
தி - திவாகரம
நா - நாமலிஙகாநுசாஸனம
பி - பிஙகலம
ம - மணிமேகலை
வே - வேறுநூலகள

[இபபெயரகளுள ஒருபொருட் பலபெயராய் வருவனவுமுள.]

அகளஙகமூாததி, சூ
அகளஙகன, தி.
அணணல, சூ தி
அதவயவாதி, நா
அநநதலோசனன, தி.
அாககபநது, நா
அரசுநிழலிருநதோன, சூ
அருஙகலைநாயகன, தி
அருணெறிகாககுஞசெலவன, தி
அருளறமபூணடோன, ம
அறததலைமுதலவன, ம
அறமபகாநதோன, வே
அறவாழியாளவோன, ம
அறவியஙகிழவோன, ம
அறவோன, ம
அறிவன, பி
ஆதி, சூ. தி.
ஆதிதேவன, சூ
ஆதிபுஙகவன, பி
ஆதிமுதலவன, ம.
ஆதிமுனிவன, ம
ஆரியன, ம
இயலகுணன, ம
உாகாதுயாமொழிபபோன, ம
உலோகஜித, நா
எணணிலகணணுடையோன, சூ
எணபிறககொழியவிருநதோன, ம
ஏகதேவன, தி ம
ஒருவன, ம
கணபிறககளிககுஙகணணோன, ம.
கநதன, வே
கலைகட்கெலலாம்நாதன், சூ
காமறகடநதோன, ம
கௌதமன, நா.
சாககியமுனி, நா
சாககியன, சூ
சாககியஸிஹமன, நா.
சாநதன, சூ தி பி
சாஸதா, நா.
சினநதவிாநதோன், சூ
சினன, சூ தி பி
சினேநதிரன, ம.
செலவன, சூ.
சைனன, சூ தி
சௌததோதனி, நா.
தசபலன, நா.
ததாகதன, சூ நா
தயாவீரன, ம
தாமராஜன், சூ நா
தருமதலைவன, ம
தருமன, பி.
தனனுயிாககிரஙகான, ம.
தீநெறிககடுமபகைகடநதோன், ம.
தீமொழிககடைத்தசெவியோன, ம
துறககம்வேணடாததொலலோன, [ம.
நரகாதுயாகெடநடபபோன, ம
நலலறமபகாநதோன, வே
நறறவமூாததி, தி
நாதன, ம
பகவன, சூ தி பி ம
பகவான, நா
பஞசதாரைவிட்டவுணாககூட்டிய
பெருமான, சூ தி
பாதுககதுககன, வே.
பாாமிசைநடநதோன, பி
பாரினமிசையோன, தி.
பிடகன, பி
பிணிபபறுமாதவன, ம
பிறாககறமருளுமபெரியோன், ம

பிறர்க்குறுமுயலும்பெரியோன், ம.
பிறர்க்குரியாளன், ம
பிறவிப்பிணிமருத்துவன், ம
புங்கவன், தி
புண்ணியமுதல்வன், சூ. தி.
புண்ணியமூர்த்தி, சூ. தி.
புத்தஞாயிறு, ம
புத்தன், தி. நா.
புலவன், ம
புரந்தரன், தி. பி
பூமிசைநடந்தோன், சூ. நா
பெரியவன், ம
பெருந்தவமுனிவன், ம
பெருமகன், ம
பேரறிவாளன், ம
பொதுவறிவிகழ்ந்து புலமுறுமாதவன், ம
போதித்தலைவன், ம
போதிநாதன், ம
போதிப்பகவன், ம
போதிமாதவன், ம
போதிமூலத்துநாதன், ம
போதியுரவோன், ம.
போதிவேந்தன், தி. பி. வே
பௌத்தன், வே.
மன்னுயிர்முதல்வன், ம
மாயாதேவிசுதன், சூ. நா.
மாரனைவென்றவீரன், ம.
மாரஜித், நா
மிக்கோன், ம
முக்குற்றங்கடிந்தோன், தி
முக்குற்றமில்லோன், தி
முத்தன், தி
முழுதுணர்ந்தோன், ம
முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன், ம
முன்னவன், ம
முனி, நா
முனீந்திரன், சூ. நா
முனைவன், பி
வரதன், வே
வரன், சூ. தி. பி
வாமன், சூ. தி. பி. ம
வாய்மொழிச்சிறந்தநாவோன், ம.
விநாயகன், சூ. நா
ஜினன், நா
ஸ்ரீகனன், நா
ஷடபிஜ்ஞன், நா
ஸன்மார்க்கநாதன், வே
ஸமந்தபத்ரன், நா
ஸர்வஜ்ஞன், நா.
ஸர்வார்த்தஸித்தன், நா.
ஸித்தார்த்தன், வே.
ஸுகதன், நா. ம

இன்னும் பலவுள.

மறுப்புக்கள்

புத்தர், பரதுக்க துக்கியாகிப் பிறர்க்கே உறுதிக்குழந்தாராயினும், ஈசனுண்டென்றாவது ஆன்மாக்களுண்டென்றாவது யாதொன்றும் விளங்கக்கூறாமையாற் பெரியோர்கள், அவருடைய கொள்கைகளை எடுத்தெடுத்துக் கூறிப் பல்வகையாக மறுத்து உரைப்பாராயினர், அம்மறுப்புக்களுட் சில வருமாறு,—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருளிச்செய்த

தேவாரங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடு
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே.

வெற்றரையுழல்வார்துவராடையவேடத்தாரவர்களுரைகொள்ளன்மின்
மற்றவருலகினவலம்மவைமாற்றகில்லார்
கற்றவர்தொழுதேத்துசிற்றம்பலங்காதலாற்கழற்சேவடிகைதொழ
உற்றவருலகினுறுதிகொளவல்லவரே.

திருநெல்வாயில்

குண்டர் மண்டுவர் கூறை மூடர்சொற்
பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
விண்ட யங்குநெல் வாயிலார் நஞ்சை
உண்ட கண்டரெம் முச்சி யாரே

திருக்கழிப்பாலை

செய்ய நுண்டுவ ராடையி னாரொடு
மெய்யின் மாசு பிறங்கிய வீறிலாக்
கையர் கேண்மையை நீக்கு கழிப் பாலையெம்
ஐயன் சேவடி யேயடைந் துய்ம்மினே

திருமகேந்திரப்பள்ளி

உடைதுறந் தவர்களு முடைதுவ ருடையரும்
படிமொழி யுடையவர் பகர்வன விடுமினீர்
மடைவளர் வயலணி மகேந்திரப் பள்ளியுள்
இடமுடை யீசனை யிணையடி பணிமினே

திருவெண்காடு

போதியர்கள் பிண்டியர்கண் மிண்டுமொழி பொருளென்னும்
பேதையர்க ளவர்பிறிமி னறிவுடையீ ரிதுகேண்மின்
வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்றிருவெண் காட்டானென்
றோதியவர் யாதுமொரு தீதிலரென் றுணருமினே.

திருவையாறு

குண்டாடிக் குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு சாக்கியருங் குணமொன் றில்லா
மிண்டாடி மிண்டுரைகள் கேளாதே யாளாமின் மேவித் தொண்டீர்
எண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்மீச ரிறைவரினி தமருங் கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னிச் செழுமணிகள் வந்தலைக்குந் திருவையாறே.

திருவாசகம்

[திருத்தோணோக்கம்]

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்தம் மதங்களிலே தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினாற் றோணோக்க மாடாமோ

திருச்சிற்றம்பலம்

திவ்யபிரபந்தம்

முதலாயிரம்—திருமாலை, ௭

புலையற மாகி நின்ற புத்தொடு சமண மெல்லாம்
கலையறக் கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோ தான்
தலையறுப் புண்டுஞ் சாவேன் சத்தியங் காண்மி னையா
சிலையினா லிலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னாவான்

பெரியதிருமொழி—௨௧-ஆம் பதிகம், ௯

பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியுள்ளுறை
தங்கட்டேவருந்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென்பாய்
எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவிநின்றருள்
அங்கணாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

அ - அழகு, 37
அஃது, 69
அக்கபாதன் - நையாயிகமதாசாரியன், 309
அக்கூத்து, 21 330
அந்ததாரேவார் 130
அகத்தியர் - ஒரு தெய்வமுனிவர் தமது கமண்டலத்திலிருந்து காவிரியைத் தந்தனன்றி அரசனுடைய வேண்டுகோளால் பூமியிற் பெருகச் செய்தார் அவ்வரசன் பரசுராமருக்கு அஞ்சித் தம்பால் அடைக்கலம் புகுந்தபொழுது அவனைப் பாதுகாத்தவர், தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியனைக் கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழா எடுப்பித்தோர், 2, 149, 242
அகதிகள்-ஆதாரமற்றவர்கள், 151, 343.
அகநகர் - உள்நகர் 19, 256, 258
அகநகாசற்றம், 284
அகநாடகம், 21
அகநானூறு - எட்டுத்தொகையுள் ஏழாவது தொகைநூல் இதைத் தொகுத்தான் உப்பூரி குடிகிழார் மகனுவான உருத்திரசன்மன், தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி. இந்நூல் அகமெனவும் அகப்பாட்டு எனவும் வழங்கப்படும், 14, 28, 31, 41, 60, 65, 254, 274
அகநிஷ்டலோகம், 8
அகம், 195, 255, 264
அகமலியுவகை, 168
அகல், 75
அகல்யை, 191.
அகல்வாய ஞாலம், 203
அகலம், 99, 201
அகலிருவானம், 210.
அகவயின், 5, 20, 109, 111, 113, 165, 205, 209, 227, 275
அகவரை, 81
அகவிதழ், 228.
அகவை, 74, 122, 137, 163-4
அகழி, 64
அகறல், 29, 41
அகன் சுரை, 131, 177
அகன் பெருந்தீவு, 290
அகன் மனையரங்கம், 87
அகிஞ்சநயாயதனலோகம், 3
அகில், 96, 177, 305, 327
அகுசலவேதனை - துக்கவறிவு, இது பஞ்சஸ்கந்தங்களுள் ஒன்றாகிய வேதனையின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று, 381
அகைமலர் - மலர்ந்த மலர், 275
அங்கநாடு - துசசயனென்னும் அரசனுடையது, இதன் இராசதானி கச்சயநகரம், 29, 93, 113
அங்கம் ஆறு-வேதத்தின் அவயவங்களான வியாகரணம், சோதிடம், நிருத்தம், சந்தஸ், சிக்ஷை, கல்பம் என்னும் ஆறு நூல்கள், 310
அங்கஹீனர், 343
அங்காகமம் - சைனாகமம் மூன்றனுள் ஒன்று, இது பன்னிரண்டு வகைப்படுமென்பர், 316
அங்காடிவீதி, 94
அங்கி - அக்கினி, 194, 319-20
அங்குசம், 45, 204, 306
அங்கோத்தர நிகாயம் - ஸுத்த பிடகத்தின் பேருறுப்பினுள்

ஒன்று இங்கிற் பிரத்தியக்ஷப்பிர மாணத்தின் இலக்கணம் கூறப் பட்டுள்ளதென்பர், 299.
அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு, 111
அச்சுவவாரியர் - குதிரைவீரர், 331
அச்சுவினி, 122
அசத்து, 362
அசரீரி, 172
அசலன் - பசுவயிற்றிற்பிறந்த ஒரு முனிவன், 147
அசனனுவுள்ளவுபயத்தனம் விகலம், 361
அசனனு, 361
அசனிவேகம் - கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்து யானை, 45
அசாதாரணம், 356
அசித்தம் நான்குவகை, 355-6
அசிதகேசகம்பளர் - ஒருமுனிவர், 147
அசுசிபாவனை, 383
அசுபபாவனை, 387 - 9
அசும்பு - சிறுதிவலை சேறு, 96
அசரதத்தச்சன், 84, 236
அசுரர் பலவகையர், 82
அசுவகோஷ போதிஸத்துவர் - புத்த சரித்தத்தை வடமொழியிற் காப்பியமாகச் செய்தவர், 111, 268, 381
அசைநிலை (ஐ, ஓ), 34
அசோகமரம், 41, 267
அசோதரம் - இரவிவன்மனென்னும் அரசனுடைய நகரம், 93 104
அஞ்சலி, 144, 154
அஞ்சனம், 200
அஞ்சிலோதி, 97, 255
அஞ்செங்கழுநீர், 210
அஞ்செஞ்சாயல், 69
அஞ்செவி, 59
அஞ்சொல், 62
அஞ்ஞானம், 106
அஞர் - துன்பம், 139.
அட்டமிதிதி - பட்டினி இருத்தற் குரிய தினங்களுளொன்றென பர் சைனர், அட்டமியில் பகலி லுண்ணலாகாதென்பர் தரும நூலுடையார், 35
அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி, 218
அடர் - தகடு, 163, 281
அடர்க்குறுமாக்கள், 145, 166
அடர்ப்பொன்பட்டை, 163
அடலருமுந்நீர், 179
அடிக்குங்கோலம், 256
அடிகள், 34, 141, 230
அடிசில், 230.
அடித்தொழில், 247
அடித்தோழி - முச்சற்றோழி, 294
அடித்தொடலாகிய சூளுறவு, 201
அடிபிழைத்தல், 206
அடிமணை, 204
அடியார்க்கு நல்லார் - சிலப்பதிகார உரையாசிரியர், 22, 30, 64, 109, 117, 133, 150, 200, 205, 208, 213, 328, 330, 332
அடிப்பணையாகிய நாவாய், 120
அடிவிளக்கல், 271.
அடுதொழில், 176.
அடை 197,
அடைக்கலம் - சரண், 366
அடைகரை, 96, 103, 168 17[illegible] 230, 278, 301
அடையாளமாலை - சோழபரம்பரை யார்க்குரிய ஆத்திமாலை போல்வது, 46
அண்டலை, 308
அண்ணத்தொடாதல், 370
அண்ணல், 298
அணைந்தநல், 130
அண்மைவிளி, 242, 255
அணங்கு - தெய்வம், 31, 179
அணங்கு கா பேயர், 78
அணி - அழகு ஆபரணம், 40, 49
அணிகலம், 94, 195
அணிமாதியோக சித்திகள் எட்டு 238
அணிபலும் அணிந்தன்று, 100
அணுக்கள் ஐந்து, 313
அணுக்கள்செறிந்த உலகம், 129
அணுக்கள் நான்கு, 312
அணுகலணுகல், 225.
அத்தம் - அரியவழி, 145
அத்தமிக்குஞ்சூரியன், 271
அத்தி - அஸ்திகாயம், இஃது ஐந்து வகைப்படும், நிகண்டவாத நூல் வழக்கு, 318.

அதிபதி - காந்தார நாட்டுள்ள பூருவ தேசத்தரசன், நீலபதி கணவன் இராகுலனுடைய தந்தை இவனது இராசதானி இடவயமென்பது, தன் மைந்தனும் துறவு பூண்டோனுமான பிரமதருமனென்பவனது கட்டளையால் அந்நகரை நீங்கிப் பின் அதன் வடக்கேயுள்ள அவந்திநகரை இராசதானியாகக் கொண்டான், 102-4, 278
அதிமல்லன் - கங்கவம்சத்தைச் சார்ந்த ஓரரசன், 207
அத்துவைதவாதிகள், 234
அதபலோகம், 3
அதர் - வழி, 145.
அதன்மாத்திகாயம், 318
அதிசயம், 221
அதுமீத்தவதை, 294
அதிமதுரம், 155
அதிராசமூலவேந்தன், 206
அந்தக்கேணி - உள்ளே மறைந்த நீரையுடைய கிணறு, கரப்புநீர்க்கேணியென்றும் கூறப்படும் இதனை, 'பிரச்சன்னகூபம்' என்பர் வடநூலார், 211 - 2
அந்தகாரம், 179
அந்தணர், 58, 65, 142, 145, 147, 243
அந்தணர் வீதி, 331
அந்தணரிருவர், 149.
அந்தணருவாதத், 146
அந்தணாளன், 35, 247
அந்தணீர், 34
அந்தப்புரம், 257 - 8
அந்தம் - மரணம், 376
அந்தரசாரிகள் - சாரணர், பௌத்தரில் வித்திபெற்றோர், 332
அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரம், 182
அந்தரஞ்செல்லுவோர், 225, 260, 298
அந்தரத்தீவகம், 290
அந்தரத்தீவு, 5, 83
அந்தரந்திரியச் செய்யும் மந்திரம், 115
அந்தரம், 87, 116, 172, 224, 275, 292.
அந்தரி - துர்க்கை, இவளுக்கு விந்தமலையில் ஓராலயம் உண்டு, 225
அந்திக்காலம், 203
அந்திமாலை, 66, 274
அந்தியென்னும் பசலைமெய்யாட்டி, 66
அந்தில் - அசை, அவ்விடம், 92, 132, 150, 165
அந்திவருணனை, 65
அந்தீந்தண்கதிர், 67
அந்தீந்தண்ணீர், 111
அந்நுவயம் - சேர்க்கை, 305, 352
அந்யதாசித்தம், 355
அந்வயஞ் சாதித்தல், 352
அநந்தஞானி - மற்கலி தேரன் பெயர், 312
அநந்வயம், 351, 362
அநாகாமி, 81
அநான்மவாதிகள் - ஆன்மாவென்று ஒரு பொருளில்லையென்று சொல்லுவோர், 355, 375
அநான்மா, 388
அநித்தம், 233, 276, 317, 351, 353, 358
அநித்தவாதி, 354
அநித்தியம், 354
அநிருத்தன் - பிரத்தியும்னன்மகன், 67
அநுமான், 225
அநுமானம், 305, 309
அநுமானவளவையில் மற்ற அளவைகள் அடங்குமென்றல், 350
அநுமானவிருத்தம், 354
அநுமானாபாசம், 365.
அநுமேயம், 305
அநைகாந்திகம், 355 - 6
அநோமதரிசி - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 360
அப்பவாணிகர், 329
அப்பிரகலோகம், 3
அப்பிரசித்த சம்பந்தம், 354
அப்பிரசித்த விசேடணம், 354
அப்பிரசித்த விசேடியம், 354-5
அப்பிரசித்தவுபயம், 354
அப்பிரமாண சுபலோகம், 3
அப்பிரமாணாபலோகம், 3

அப்பிரோக ஸாதனம் - தன்னை எவ்வோனில்லாத கருவி; இது பக்ஷிகளுக்குச் சிறையுங் காலும் போல்வது; சைனநூற் கொள்கை, 318
அப்பு - நீர், 319
அப்பூச்சி, 182
அபஞ்சிகன் - காசியிலுள்ள ஓரந்தணன்; வேதமோதுவிக்குந் தொழிலையுடையோன்; சாலியென்பவளுடைய கணவன், 142
அபதானம் - ஸூத்திர பிடகத்தின் சிற்றுறுப்பினுள் ஒன்று, 299
அபாவம், 360
அபாவவளவை, 304, 307, 309.
அபிதாமபிடகம் - பௌத்தாகமம் மூன்றனுள் ஒன்று, 299
அபிதாமவகை, 366
அபிதாமார்த்த ஸங்கிரகம் - ஒரு பௌத்தநூல்; இதில் அபிதாம வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன, 366
அம்பரீடன் - ஓரரசன், 179
அம்பலப்பீடிகை, 150, 152, 158
அம்பலம், 7, 152, 159, 178, 185, 191, 196, 215, 218, 223-4, 250-51, 235.
அம்பி-கப்பல், 316
அம்பு, 95, 195
அம்புக் கூடு, 221
அம்மானை, 252
அமங்கலம், 383
அமங்கலை, 225
அமயக்கணக்கர், 12
அமயம், 111
அமர், 111, 198
அமர்காதலன், 197
அமர்நகை, 149
அமரகம், 65
அமரசுந்தரி, - பூமிசந்திர னென்னு மரசனுடைய மனைவி, புண்ணிய ராசனைவளர்த்த தாய், 9, 281
அமரமுனிவனகத்தியன், 2, 212
அமரா, 367
அமரர்கணம், 164
அமரர்கோன், 194, 342
அமரர் கோனாணை, 150
அமரன், 248.
அமராபதி, 340
அமலை - திரளை, 178-9
அமளி, 39, 89, 193
அமிர்தம் - உணவு, 123, 126.
அமிர்துறழ் கீதம் 43
அமிழ்தம் நான்குவகை, 337, 345
அமுதசுரபி - தென்மதுரையிற் கலாநியமத்துள்ள சிந்தாதேவியால் ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மையுள்ள ஒரு பாத்திரம்; இது தன்னுடைய அன்னத்தை எடுக்க எடுக்கக் குறையாது மேன்மேலும் வளரச்செய்யுந் தன்மையை உடையது; சிலகாலம் ஆபுத்திரன் கையிலிருந்து பலவுயிர்களுக்கும் பசித்துயரைப் போக்கி மணிபல்லவத்துள்ள கோமுகியென்னும் பொய்கையில் அவனால் இடப்பட்டு அதிற் சிலநாட்கிடந்து அப்பால் மணிமேகலை கையிற் சென்று தங்கிப் பல உயிர்களுடைய பசித்துயர்களைப் போக்கியதன்றிக் காயசண்டிகையென்னும் ஒரு விச்சியாதர மங்கையினது தீராப்பசியாகிய பெருமக வியாதியையும் போக்கிற்று. இஃது அறவோடு, ஆருயிர்மருந்து, உயிர்மருந்து, ஐயக்கடிஞை, ஓடு, கடவுட் கடிஞை, கடிஞை, தெய்வப்பாத்திரம், பசிப்பிணி மருந்து, பலர்தொழு பாத்திரம், பாத்திரம், மாபெரும்பாத்திரம், வணங்குறுபாத்திரம், விஞ்சைப் பாத்திரம் எனவும் இந்நூலுள் வழங்கப்படும், 6, 121, 123, 132, 141, 152, 166, 177, 185, 205, 237, 277, 285, 333, 341, 343
அமுதபதி - இரவிவன்மனென்னும் அரசன் மனைவி, தாரை, வீரை, இலக்குமியென்னும் மூவரையும் பெற்றவள், 104, 132
அமுது, 111, 166, 180
அமுதுறழ் தீஞ்சொல், 50
அமூர்த்தம், 357, 361, 363
அமூர்த்தி - உருவமில்லாதது, 318
அமை - இல்லாத, 40.

அமைச்சர் - மந்திரிகள் அமாத்தியரென்னும் வடமொழிச் சிதைவு இவர்கள் அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவகையினர், 13
அமைச்சியல் மறுகு, 331
அமைத்தோள், 37
அமைதி, 52
அமைவுற, 276
அயர்த்தல் - மறத்தல், 193, 203, 256, 260, 279, 286
அயர்தல், 223
அயர்ந்து - மறந்து, மனந்தளர்ந்து, விரும்பி, 20, 62, 65, 92, 130, 210, 214
அயர்ந்தொழிதல், 235
அயலுருக்கோடல், 260
அயர்வுயிர்த்து, 222, 239
அயிராணி - இந்திராணி, 37
அயினி, 39
அரச்சனை, 94
அரத்தத்தாசி - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
அரற்றத்து, 81
அரங்கக்கூத்தி, 189, 266
அரங்கம் - ஆடிடம், 42, 87, 165
அரங்கியன் மகளிர், 88
அரங்கினிலக்கணம், 195
அரங்கு, 159, 189, 298
அரங்கு ஏழு - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள புத்தர் பதசிலிருந்தவை, இந்திரவிகாரங்களென்றுங் கூறப்படும், 332
அரசநீதி, 52
அரசமரம், 122, 297
அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துதலால் யாவரும் தத்தமநிலைதடுமாறல், 261
அரசர் முறைசெய்யினல்லது பெண்டிர்க்குக் கற்புச்சிறவாது, 252.
அரசர் யுத்தத்திலிறவாது மூப்புற்றிறப்பின் அவர்களை மேலுலகடைவித்தற்கு அவர்களுடம்பைத் தருப்பையிற் கிடத்தி வாளாற் போழ்தல், 254
அரசருரிமையிலாடவ னுகர், 257
அரசவண்ணம், 43
அரசர்தஞ் செல்வம், 165
அரசியல் வழக்கு, 51 - 2
அரசியன்மறுகு, 331.
அரசிளங்குமரன், 68
அரசுகெடுத்தலமவருதல், 57
அரசுதலைநீங்கியவருமறையந்தணன், 128
அரந்தை, 82
அரவ, 256, 330
அரமியம் - நிலாமுற்றம், 136
அரவம் - பாம்பு, முழக்கம், 89, 90, 104, 222, 224, 260
அரவாயக்கடிப்பகை - வேம்பு, 38, 90
அரவு, 222, 265
அரற்று - வாய்விட்டழுதல், 36, 53, 136, 377
அரன், 37
அராகம், 298
அராந்தாணம், 30, 34, 56
அராவரசு, 105
அரிக்குரல், 65
அரிணம், 60
அரிது பெறுசிறப்பு, 190
அரிபுரம், 295
அரிஷட்வர்க்கம் - ஆறு பகையின் கூட்டம், எவ்வாறது, காமமுதலிய ஆறனையும், 124.
அருகத்தானம், 34
அருகத்துக்கள் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் நான்காவதில் மேதிய வர்கள், இவர்கள் உடம்பு நீங்கியவழிப் புத்தபதம் பெறுவோர், 383.
அருகன் - பகவன், 316, 335
அருகிலவேன், 243
அருங்கடி, 257
அருச்சுனனுகிய பேடி, 39
அருட்கண் கழிகம், 241
அருணமொழி, 59
அருணினைவு - நற்குணம் பத்தினுளொன்று, 374
அருத்தாபத்தியளவை, 303, 306, 309
அருந்ததி, 194.
அருந்தவர், 71, 182, 271, 340

அருந்திறல், 115, 252
அருந்துநாசாலை, 218
அருந்துயர், 141
அருந்துயிர்மருந்து, 286
அருந்தெய்வம், 68
அருந்தேமாந்த, 159 192
அருப்புக்கணை, 195, 223, 282
அரும்பசி, 128, 157, 216, 263
அரும்பல், 51, 192, 222, 224
அரும்பெறலிளமை, 255.
அரும்பெறன்மனையாள், 118
அரும்பொருள், 177
அருவி, 180, 182
அருவுரு, 237, 271, 369-70, 372, 375, 377
அருள் - அன்பு, காரணத்தால் தோன்றும் விளி, கட்டளை, 32, 131, 135, 146, 213, 215
அருள்புரிநெஞ்சு, 215, 218
அருளறம், 104, 140, 161, 230, 238, 274, 291, 333
அருளறம் பூண்டவொருபெரும் பூட்கை, 61
அருளிக்கேட்ப, 9
அருளின் இலக்கணம், 32.
அரூபப்பிரமர் - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் 28-ஆவதான ஆகாசாநந்தியாயதன லோகம் முதலிய 4 உலகங்களிலும் முறையே தங்கும் நான்குவகைப் பிரமகணங்கள் இவைகளைத் தியானம் ஐந்தனுள் ஐந்தாவதில் தேறினவர்களென்பர், 81
அரூபப்பிரஹ்மலோகம் நான்கு, 3
அரைமதியிரும்பு, 200
அல், 145
அல்லல் - துன்பம், 263
அல்லவை-பொய்முதலியவை, 247
அல்லறம் - பாவம், 175
அல்லி - அகவிதழ், 228
அல்லியங்கோதை, 115, 234.
அல்லியம் - புறநாடகம் பதினொன்றனுளொன்று, இது திருமாலாடல் இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 37.
அலகத்தம் - அரக்கு, 104
அலகில் பல்லுயிர், 272.
அலகை, 307.
அலங்கல், 48, 222
அலச - வருந்த, 102
அலத்தகம், 76, 104
அலத்தம், 104
அலத்தற்காலை, 166, 342
அலமவருதல், 57
அலர் - பலரறிய நிகழ்த்துஞ் சொல், மலர், 4, 20, 46, 245, 284
அலர் செய்தல், 30
அலரிமாலை, 58
அலறுறுத்தல் 224
அலவலைமை - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாது செய்யுந்தன்மை, 182
அலவுற்று - சுழன்று, 45 - 6
அலவைப் பெண்டிர் - வியபிசாரிகள், 14
அலைக்கோல், 146
அலைத்தல், 130
அலைவலைமை - அலவலைமை, 182
அவயவிபாவப்பிரகரணம், 148
அவ்வியம், 56
அவ்வையார் - தாய்மார், 132
அவத்திறம், 86
அவதி - எல்லை, 239
அவந்திகொல்லர், 212
அவந்திநகரம், 103, 278
அவந்திநாடு, 167
அவம் - வீண், 85.
அவாவுறுத்தல், 157
அவல் - உணவின் விசேடம், 303
அவலப்படிற்றுரை, 80
அவலம் - வருத்தந் தோன்றி நிற்றல், 53, 261, 263, 377
அவலவெவ்வினை, 232
அவர், 380
அவி - தேவருணவு, 165
அவித்தை - துவாதச நிதானத்துள் ஒன்று, பேதைமை, 369
அவிநயம், 89, 209, 265
அவிநாசவாதி, 354.
அவிமுத்தகாசி, 165
அவிப்பலி - வீரர்கள் தங்களுயிரைப் பலியாகக் கொடுத்தல் இது புறப்பொருளின் பகுதியாகிய வாகைத் திணையின் துறைகளுளொன்று, 70.

அவையம், 144
அழகு, 195
அழல் - விடம், 259, 294
அழல்வாய்ச்சுடலை, 75
அழலீமம், 171
அழலோம்பாளன், 57
அழற்கணுகம், 150, 259
அழற்பெய குழிசி, 75
அழிகுலம், 147
அழிதகவு 136
அழிந்தோமாலைத் தாயத்துறக்கம், 125
அழியல் - வருந்தாதே, 153
அழிவினாள் - வருத்த முடையாள், 20
அழுகுடை யாக்கை, 34
அழுகுரற்கூகை, 73
அழுங்கல்-வாய்விட்டழுதல், 53.
அழுவம் - பரப்பு, 95
அழுவிளிப் பூசல், 73
அழைஇ - அழைத்து, 65
அளக்கர் - கடல், அளத்தலையுடைமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், 179
அளவர் - அளத்தற்றொழில் செய்பவர், 329
அளவு அளவியென நிற்றல், 298
அளவை - அளத்தல், 127
அளவைகளுள் இக்காலத்து வழங்குவன, 309
அளவை பத்து, 303, 308
அளவையிரண்டு, 349
அளவையிலக்கணம், 350.
அளவைவாதம், 349
அளவைவாதி, 303, 309, 325, 334
அளியன் - அளிக்கத்தக்கான், 174
அளை, 224
அற்புக்கடன், 293
அற்புதக்கிளவி, 227
அற்புதசக்தி - இருத்தி, 268
அற்புதப்பாவை, 92
அற்புதம் - ஆச்சரியம், 132
அற்றங்காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில், 39
அற்றைப்பரிசாரம் - விலைமாதர்கள் ஆடவரிடத்து அன்றன்று வாங்கும் விலை, 266
அறக்கதிராழி, 61, 110, 298
அறக்கோட்டம், 7, 202
அறக்கோல்வேந்தன், 165
அறங்கடை - பாவம், 130
அறங்கரியாகவருள்சுரந்து, 131
அறங்கேட்டல், 276
அறச்சாலை-தருமசாலை, 332, 344
அறச்செவி, 106, 108.
அறஞ்சாற்றல், 141
அறஞ்செய் மாக்கள், 156
அறத்தகை முதல்வன், 337
அறத்தகையாசனம், 100-101.
அறத்திறக்கேது, 339
அறத்தின் வித்து, 113, 130
அறத்தினிலக்கணம், 291
அறத்தினீட்டிய பொருள், 178
அறத்தோர் வனம், 68
அறந்தருசால்பு, 223
அறந்தருநெஞ்சு, 146
அறநெறிச்சாரம், 106
அறம் - புண்ணியம், இஃது அருளறம், அன்புகொள்ளறம், தாங்கா நல்லறம், நல்லறம், பெருமைசால் நல்லறம், மலையாவறம், மிக்கவறம், முன்னவன் போதியின் நல்லறமென்று இந்நூலுள் வழங்கப்படும், 105, 114-5, 177, 179, 216, 232, 247 384
அறப்பாடு, 108, 115, 161
அறம் மூவகை, 366
அறமே துணையாவது, 248
அறமொழி, 121
அறல் - கருமணல், 219
அறல் விளங்கும் நிலாமணல், 97
அறவணவடிகள் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த புத்த சங்கத்துள்ள ஒரு முனிவர், கோவலன் கொலை யுண்டது கேட்டு வருந்தியடைந்த மாதவிக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்து துன்பகற்றித் துறவுபூணச் செய்தோர். பாதபங்கயமலையைத் தாம் தரிசித்ததன்றித் துச்சயனென்னும் அரசனையும் மனைவியரோடு சென்று தரிசிக்கும்படி செய்து

வா, மணிமேகலைககு ஆபுததிரன வரலாற்றையும் அமுதசுரபியின பெருமையையும உணவளிததலின விசேடததையும எடுததுககூறிப பலருடைய பசித துனபஙகளையும போககுமாறு செயததனறி அவளை வழிபபடுததிய ஆசிரியரும இவரே; தீவதிலகையாலும கநதிறபாவைத தெயவத்தாலும நிரம்பப புகழப் பெறறவா காவிரிப்பூமபட்டினததைக கடலகொணட பினபு வஞசி நகரததை யடைநது அவவிடததே துறவு பூணடிருநத கோவலன தநதையோடு அளவளாவி அபபாற காஞசி நகரஞ சென்று அஙகே தவமபுரிநதிருநதாா, தமமை வணஙகுவோாககு, 'அறிவுணடாக' எனறும, 'வாயவதாக நினமனபாட்டறம' எனறும இவா ஆசி கூறியவாறறால எலலோரும எபபொழுதும ஞானமுடையராகவும தருமமுடையராகவும இருததல வேணடுமெனறெணணியிருநதாரெனறும, "நரைமுதிா யாககை நடுஙகா நாவி னுரைமுதாளன" எனறும, "நாதொலைவிலலை யாயினுந தளாநது, மூததவிவ யாககை வாழகபலலாணடு" என்றும கூறப்பட்டிருததலால இவா மிகக மூபபுறறும சிறிதும சொலவனமை குனறாதிருநதாரெனறும தெரிகிறது. இனனும 'பழுதறுமாதவன' எ-ம, 'துணி பொருள் மாதவன' எ-ம, 'தனறறி மாதவன' எ-ம, 'மறவண நீதத மாசறு கேளவி, யறவணவடிகள்' எ-ம, 'அல்லவை கடிநத வறவணவடிகள்' எ-ம, 'அறநதிகழ நாவி னறவணன' எ-ம், இநநூலில ஆஙகாஙகுச சிறப்பிததுக கூறப்பட்டிருததலால இவரது தூயமை முதலியன இனிது விளஙகும, 6, 25-6 51, 113-4, 124, 132-5, 141, 152, 161, 165-6, 186, 232, 237-8, 250, 266, 270-71, 277, 289-90, 325-6, 334, 339, 344, 346, 349

அறவரசு, 290
அறவாழி, 100
அறவாழி, 61, 348
அறவாழியாளவோன, 67, 113
அறவி - அறததையுடையது, 110, 137, 234
அறவி நாவாய 110, 120
அறவியான- அறததோடுகூடியவன, 20
அறவிலைபகாவோா, 128
அறவிலைவாணிகன - பொருளைவிலையாகக கொடுதது அதறகுததரு மஙகொளளும வியாபாரி, 128
அறவுரை, 106
அறவெயில, 230
அறவோா-முனிவா, 216, 218
அறவோன - புததன, 99, 107, 134, 178, 343
அறன, 166, 233-4,276
அறனெமபடை, 218
அறிதலுமறிதியோ, 229, 235
அறிநதோ பிறவியள, 107
அறுபிறப்பு, 108, 115
அறிபொருள, 234.
அறியாபபாலகன, 79.
அறிவனூல, 306.
அறிவிலலாத சிறியா, 166
அறிவு, 52, 83, 141, 198
அறிவுணடாகவென்று கூறல, 271
அறிவுதலைபபட்ட ஆயிழை, 255
அறிவு திரிதல, 255-6
அறிவு பாழாதல, 108
அறிவு பிறிதாகியது, 193
அறிவுரைததல, 223
அறுகு, அறுகை - அறுகமபுல், 137
அறுசுவை, 337, 345
அறுவை, 75.

அறுவையா - உடைநெய்வோர், 331
அறை - உவமவுருபு, ஓசை, 32, 50-51, 217, 224
அறைகழல 7
அறைந்தனர் சாற்றல், 229
அறைபோகமைச்சர் - கீழறுக்கும மந்திரிகள், 14
அறைபோதல், 32, 97
அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின்கண் நிகழும் நேயம், 32
அன்புகொள் அறம், 335
அன்புடனளைஇய அருண்மொழி, 59
அனமகன், 386
அன்றிற சேவல், 65
அன்றிற்பேடை, 65
அன்றைப்பகல், 106
அன்னச் சேவல், 64, 98, 208
அன்னதானம், 156 333
அன்னப்புள், 40, 65, 208
அன்னம்பட்டீயம் - ஒருதமிழ்நூல் கததியரூபமாக உள்ளது, இது தருக்கசங்கிரக தீபிகையென வும் பெயர்பெறும், தாமியற்றிய வடமொழித் தருக்கசங்கிரகத் திற்கு உரையாகத் தெலுங்கராகிய அன்னம்பட்டரென்பவ ரால் வடமொழியிற் செய்யப் பட்டுப் பின்பு திருவாவடுதுறை யாதீனச் சிவஞான யோகிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, 350
அன்னம்பட்டர், 350
அனந்தர் - கள்ளையுண்டமையால் உண்டான செருக்கு, 90
அனுமானம், 350
அனுமானவளவை, 303-5, 309, 323 - 4, 349
அனுமானவாபாசம், 365
அனுமானவிருத்தம், 354
அனுமானஸூத்திரம்-ஒரு பௌத்த நூல், அனுமேயத்தினிலக்க ணங்களைக் கூறுவது, 350
அனுமேயம் - பௌத்தர்களுடைய பிரமாணமூன்றனுள் ஒன்று, 305
அனுவாதம் - முன்னரே பெறப் பட்டதொன்றனை வேறொன்று விசித்தற்பொருட்டுப் பின்னரு மெடுத்தோதுதல், 2
அனையது, 52, 180
அஷ்டாங்கசீலம், 231 365
அஷ்டாங்கமார்க்கம்-ஸம்மியக் திருஷ்டி முதலியவற்றையுடைய வழி, இது நன்மார்க்கமென்றும் கூறப்படும் 381
அஸ்தேயம் - திருடாமை, 231
அஸங்கிரகம் - இரவாமை, இஃது அபரிக்கிரகமெனவும் வழங் கும். இவ்வாறனறிப் பொருள் களைப் பின்பு வேண்டுமென்று சேகரித்து வைத்துக் கொள்ளா மையென்றும் பொருள் கூறுவர், 231
அஸமஜ்ஞாஸ்தத்துவலோகம், 3
அஹிம்ஸாபரமோதர்ம - கொல்லா மையே தருமங்களுள் மேலா னது, 61
அஹிம்ஸை - கொல்லாமை, 231
அக்ஷபாதமுனிவர் - கௌதமர், இவர் நையாயிக மதாசாரியர் காலிற் கண்ணுடைமையின் இவ ருக்கு இப்பெயர் வந்ததென்பர், 309
ஆ - பசு, 103, 143, 145, 150, 163-4, 306
ஆக்கினேயபுராணம் -ஒருவடநூல், பதினெண்புராணத்துளொன் று எண்ணாயிரங் கிரந்தங்களையுடை யது, 105,
ஆகம், 224, 257
ஆகமம், 309, 316
ஆகமவளவை, 303, 306
ஆகமவிருத்தம், 354
ஆகாசம், 318-9
ஆகாசானந்தியாயதனலோகம், 3, 81
ஆகாயகங்கை, 2
ஆகாயகமனம், 219
ஆகாயசாரிகள் - சாரணர், 298
ஆகாயப்பூ, 387
ஆகுபெயர், 36, 45, 96, 143-4, 182
ஆங்கண், 5, 47 181
ஆங்கது, 69, 76, 80, 101, 116, 130, 136, 186, 235, 237 373

52

ஆங்கவர் 113 131-5, 152 154
ஆங்கவலம் 68 87, 184, 218, 251, 264
ஆங்கவன், 62 68, 102, 112-3, 138 157 182-3, 199, 218, 251, 258 265
ஆங்கவை, 140, 168
ஆங்கனம், 25, 29, 121, 131, 176-7
ஆங்காரவிகாரம், 319
ஆங்கு 186, 232, 278
ஆச்சரியம், 167
ஆசனம், 99-100 106-7 109, 155, 271
ஆசனமரவரையுறுத்துல் - தவஞ்செய்வோர்க்குரிய நியமம் எட்டினுளொன்று, 386
ஆசாநாயகன் 222
ஆசாரக்கோவை - ஒரு தமிழ்நூல், சங்கமருவிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. இந்நூல்செய்தவர் பெருவாயின்முள்ளியாரென்பர், 132, 300.
ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 46-7, 251,-2, 311
ஆசிரியன், 125
ஆசிரயாசித்தம், 355
ஆசீவக நூல், 311
ஆசீவகமதம், 312 315
ஆசீவகவாதம், 325
ஆசீவகவாதி, 325
ஆசீவகன் 325
ஆசையறுத்தல் - நற்குணம் பத்தினுள் ஒன்று, 374
ஆட்டியலேத்தல், 116
ஆட்டுவாணிகர், 329,
ஆட, 181
ஆடகம், 47
ஆடம்ஸ்பீக் - இலங்கைத்தீவிலுள்ள மலைகளுள் ஒன்று இது சமந்தகூடமென்றும் சமனொளியென்றும் வழங்கப்படும் இதன் உச்சியில் புத்தனுடைய பாதபீடம் உண்டென்பர், 119
ஆடரங்கு, 42
ஆடல்பாடலழகு, 195
ஆடல்புணர்த்தல், 88
ஆடலங்கணிகை, 118
ஆடலாசிரியன் - நிருத்தகன், பரதநூலுட்கூறிய பஞ்சாசிரியர்களுள் ஒருவன் 87
ஆடவர், 29, 41, 90, 188, 159, 199
ஆடவர் குறுகா அருங்கடிவரைப்பு, 257
ஆடி, 99, 210.
ஆடிடம், 236.
ஆடியசந்தம், 172
ஆடியசாயல், 20
ஆடுங்கூத்தியரணிபோல வேறோரணி, 136
ஆடை, 181, 195
ஆண்கடன், 128.
ஆண்டலைப்புள் - ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பட்சி, 73-4
ஆண்டலைப்புள் தலையுளைதின்னல், 73,
ஆண்டு, 156, 181,-2
ஆண்மகன், 73
ஆணு - நேயம், 2
ஆணை - கட்டளை, 32, 35, 217.
ஆத்தன், 299, 311
ஆத்திப்பூ, 322
ஆத்திமாலை - சோழர்களுக்குரிய அடையாளமாலை, 16
ஆத்திரேயம் - ஒரு வடநூல், வேதாங்கமாகிய கற்பவகைகளுள் ஒன்று அத்திரிமுனிவரால் செய்யப்பட்டது, 310
ஆதிசான்முனிவன், 86, 100
ஆதிமுதல்வன், 67, 113, 136, 141 347
ஆதிரை - சாதுவன் மனைவி; ஒப்பாரில்லாத கற்பினள் இவள் தன் கணவன் இறந்தானென்பது கேட்டு உயிரை விடுத்தற்குத் தீயிற் பாய்ந்து அது சுடாமையால் வருத்தமுற்றிருந்து, 'உன் கணவன் விரைவில் வருவான் எனக்கூறிய அசரீரியாற் கேட்டபின்பு அவ்வண்ணமே கணவனை வரப்பெற்று அவனோடு கூடி வாழ்ந்திருந்தாள் மணிமேகலை இரந்தபொழுது, 'பாரகமடங்க

கனும பசிப்பிணியறுக' என்று சொல்லி அமுதசுரபியில முதலிற் பிச்சையிட்டவள் இவ ளே, பதுமினிப பெண்டிரென றும வானநாடு கற்பினளென றும இருநூலிற சிறப்பிக்கப்பட் டவள், 7, 168-73, 177-8

ஆதுலமாக்கள் - மிக்கவறுமையை யுடையோர், 45

ஆந்திரதேசம - தெலுங்குநாடு, 207

ஆந்திகம், 310

ஆபதன - உண்மையையே சொல்லு பவன், 306, 316.

ஆபபி - சாணம, இது வடமொழி யில் 'கோபுரீஷம' என்று கூறப படும, 212

ஆபத்தமபம = ஆபஸ்தமபம - ஒரு வடநூல, இது வேதாங்கமாகிய கற்பசூத்திரங்களுள் ஒன்று; ஆபஸ் தமப முனிவரால் செய்யப்பட் டது, 310

ஆபரணங்களில்லாத தோற்றம - இயற்கை அழகு, 40

ஆபஸ்தமபசூத்திரம் - ஒரு வடநூல், ஆபஸ்தமப முனிவரால் செய்யப் பட்டது, இல்லற நெறியைக் கூறுவது, 90

ஆபாஸ்வரலோகம், 3

ஆபுத்திரன் - சாலியின் புதல்வன பிறந்தநாள் தொடங்கி ஏழுநா ளளவும் ஒரு பசு பாலூட்டி வளர்க்க வளர்ந்தமையால் இவன் இப்பெயர் பெற்றான், அன் பும அருளுமுடையோனென மதுரையிற கலைநியமத்துள்ள சிந்தாதேவியால அமுதசுரபி யென்னும பாத்திரம பெற்றுப பல்லுயிர்களுக்கும உணவளித் துப் பாதுகாத்து மணிபல்லவத் தில இறந்து பின்பு சாவகநாட் டுள்ள நாகபுரத்திற (Nagpur) பசுவயிற்றிற் பொன்முட்டை யில தங்கிப பிறந்து புண்ணிய ராசனென்று பெயர்பெற்றவன், 6, 8, 121, 123, 132, 135, 142-3, 146, 151-6, 159, 162-5, 185, 233, 248, 274, 276, 281, 286

ஆமபல், 96, 328

ஆமகன், 144, 147

ஆமந்திரிகை - ஒருவகைத் தோற்கரு வி, 88

ஆயக்குடி, 306

ஆயக்குழல், 215

ஆயத்தொடி, 237, 259

ஆயத்தார், 26

ஆயதனம - இடம, 375

ஆயபிறவி, 118

ஆயம - மகளிர் கூட்டம, 88 - 9, 270, 273-4

ஆயமெட்டு - எண்பேராயம, இவை அரசர்களுக்குச் சகாயஞ் செய் வோராகிய எண்வகையினரு டைய கூட்டம; இவற்றை அஷ் டமகாவர்க்கமென்பர் வடநூலார், 13

ஆயிதழ், 210

ஆயிரங்கண்ணோன், 158, 194, 265

ஆயிரவாரத்தாழியந்திருந்தடி, 63, 126

ஆயிழை, 101, 185

ஆயினும - விகற்பப்பொருளைத் தரு வதோர் இடைச்சொல்; எண்ணி டைச்சொல், 52, 71, 253, 291

ஆயுதங்கள் ஐந்து - சங்கம முதலி யன, திருமாலுக்குரியவை, 38

ஆர்கை - நிறைதல், 91

ஆர்த்தவாயன், 35

ஆர்த்தி, 139

ஆர்புனைதெரியல், 211

ஆரங்கண்ணி, 16

ஆரஞர், 153

ஆரணங்காகிய பெருமபெயரப பெண்டிர், 194

ஆரணங்காகிய வருந்தவன், 182

ஆரணவுவாத்தி, 112, 148

ஆரணவேதம், 311

ஆரம, 210

ஆரவாரித்தழைத்தல், 43

ஆராமம - உண்டாக்கப்பட்ட சோலை, உபவனமென்றும வழங்கப்படும், 5, 29

ஆராமை - தெவிட்டாமை, நிரம பாமை, 376

ஆரிடை - அரியவழி, 70, 145, 252

ஆரியப்பேடி - ஆரியக்கூத்திற பேடி, 37

ஆரியபரியேஎண ஸஃஇ,கிரம - மத தியமகிகாயமெனனும நூலின பகுப்பினுளொனறு இதில புதத சரிதம கூறபபடும, 366
ஆரியவரசா - கனகன விசயன முதலியோா, 301-2.
ஆரியனமைதி, 233, 276
ஆரிருள, 105, 203
ஆருமில தமியேன, 78
ஆருமிலாடடி, 79
ஆருமினமையினரும்பிணியுற்றோா, 184
ஆருயிா, 237, 259
ஆருயிா மருததுவ, 180
ஆருயிா மருநது-சோறு, 111, 123, 130-31, 178, 237, 342, 344
ஆருயிா முதலவன, 155, 159
ஆருயிருணடது, 78-9, 225
ஆருயிரோமபுநன, 155, 158, 161
ஆருயிரோமபும ஒரு பெருமபூடகை, 32
ஆல, 307.
ஆலமா செலவன - சிவபெருமான, 39
ஆலும் - ஆடும, 94
ஆலுமயில, 43
ஆலோா, 73
ஆவணி, 121
ஆவதை, 236
ஆவதொனறு, 80
ஆவம - அமபறாததூணி, 221
அவி - புகை, 356
ஆவினகடைமணியுகுநா நெஞசுசுட, 252
ஆழகடற பஃவம, 44
ஆழி, 252
ஆழிததாழி யகவரை, 81
ஆழிதொடடான, 252
ஆழியஙகுனறம - சககரவாளகிரி, 83
ஆறறுபபாலகா, 75, 91
ஆறறு மாககள, 183, 205
ஆறறுமாககள அரும பசிகளேவோா, 128
ஆறறிடைப் பெருமபோாபுரிதல, 214
ஆறறுதல - உதவுதல, 158
ஆற்றுநதுணே, 183, 295
ஆற்றுநாககளிபபோா, 128
இறறுபபடுததல, 38
இறறுவது, 123, 153
இறறிமரபினறிநதோா, 17
இறு - யாறு, 219
இனமா, 359
இன்றவா - அமைந்தவா, 22
இனநதம, 23
இனைததீநோய, 7, 220
இஸதானம - பலரும் வநதிருநதுறகுரிய சிறநத இடம் 34.
இகததல், 140
இகநத வட்டுடை, 37
இகல, 222
இகலுளநதுரததல, 213.
இகலெரிபொததி, 222
இகூஉம - அறையும, 15
இஙகிதம - குறிபபு, 222
இஙகிவள் - இவள, 223
இசைககாரா - பாணா, 330
இசைசசொலளவை, 127
இசைததல, 206
இசைபபாடல, 210
இசைபபாணா - பாணசசாதியருள ஒருவகையாா, 330
இசைபடுதீஞசொல, 53
இசையாசிரியன - கீதாசாரியன பரதநூலுடகூறிய பஞசாசாரியருள ஒருவன, 87
இசையினிலிவட்குத தோறறுப, 201
இசையுந - ஒபபன, 40
இஞசி - கோடடை, 64.
இடடகாலததது, 231
இட்டசாபம கட்டல, 296
இடடுவாயககரணடை, 34.
இடககா, 267
இடககை ஒருவகை வாததியம் வீணைககிரியைகள இடககையாற செயயபபடுதலின இஃது இப பெயா பெறறதெனபா அடியாாககு நல்லாா, 88
இடஙகா - முதலைசசாதி விசேடம, 327
இடஙகழிகாமம, 109, 196
இடஙகழிநெஞசத திளமை யானை, 200.
இடஙகழி மானமாலை, 109
இடபம், 121, 164

இடமவரையறுததல் - தவஞசெய்வாரககுரிய நியமஙகள் எட்டினுள் ஒன்று, 386
இடமுறை முமமுறை வலமுறை வாரா, 102
இடா, 154, 228, 232
இடவயம - அததிபதி எனனும அரசனுடைய நகரம, காநதாரநாட்டிற்பூருவதேசததிலுளளது; இடவயமெனவும வழஙகும, 103
இடவயின, 163, 237
இடிககுரன முழககம, 91
இடியுறுமுழககு, 14
இடின், 32-3
இடுககண, 48, 258, 266, 294
இடுஙகறகுனறம, 211
இடுபிணககோட்டம, 84
இடுபொருள-பிறாவரவிட்ட பொருள, 216
இடும்பை - துனபம, 14, 49, 198, 376
இடுமணல, 180
இடுவானவேணடி - இடவிருமபி, 249
இடேஉம, 248
இடை - காலம, சமயம, 51
இடைசசேரி, 306
இடைசசொல, 189, 253, 291
இடைநிலை - நடுவிலநிற்றல, 122
இடைநிலைவரைபபு, 328
இடையாமம, 152
இடையிடடுமொழிதல - தவஞசெய வாரககுரிய நியமஙகள் எடடினுள ஒன்று, 386
இடையிருளயாமம, 84, 93, 171, 193, 223
இடையினறு, 154
இடையூறு, 304
இணா - பூஙகொதது, 93.
இணை - இரணடு, 270-71, 275.
இதநியுகதம - சூததிர பிடகததின் சிற்றுறுபபுகளுள் ஒன்று, 299
இதழ - பூமடல, 210.
இதன்முள், 41.
இதுஉம, 203
இதை - கப்பறபாய, 44, 46, 160
இநதியம - பொறிகள, 359
இநதிரகுலம, 275
இநதிரகோடடணை, 62, 86, 183.
இநதிரபாசம, 269, 349
இநதிரசிறபபு, 128
இநதிரதனு, 328
இநதிரதிருவன், 213
இநதிரவிகாரம் ஏழு - காவிரிப்பூம்பட்டினததுள்ள புததாலயததில் இநதிரனால நிருமிககப்பட்டுள்ள ஏழு ரஙகுகள் புததசஙகததார் இருததறகு இடமாக இருநதவை; சாரணாகள் இவற்றிலிருநது பௌததாகமஙகளை உபதேசிததாாகளென்று தெரிகிறது, 298, 332
இநதிரவிலலின தோறறம தேவாகளுடைய தோறறததிறகு உவமை, 67
இநதிரவிழா - அகததிய முனிவா கட்டளையினபடி தூஙகெயிலெறிநத தொடிததோட செமபியனெனனும அரசனால தொடஙகபபடடு வருடநதோறும காவிரிப்பூம படடினததிற சோழ பரமபரையோரால இநதிரனுககு நடததுப்பட்டுவநத உறசவம; இதனை நெடுமுடிக கிளளியெனனுமரசன செயயாதொழிநதமையாலேதான காவிரிபபூம பட்டினம கடலாற கொளளபபட்டது; இஃது ஆயிரங கணணோன விழாவெனவும, விநதிர கோட்டணையெனவும், இநதிரகோடடணை விழாவெனவும், தீவகச்சாநதியெனவும இநநூலில வழஙகும, 14-5, 29, 31, 86-7, 269, 289, 347
இநதிரவிழா நடககும நாட்கள இருபததெட்டு, 12
இநதிரவிழாவிறகுக காரணம, 1
இநதிரன - தேவராசன அவன தூஙகெயிலெறிநத தொடித தோட் செமபியனால விழாக கொள்ளுமபடி வேணடபபட்டான், மணிபல்லவததில் புததபீடிகையை நிருமிததுத தரிசிததோருடைய பழம்பிறப்பைப் புலப்படுத்தும் பெருமையை

அதற்குண்டாக்கி அதனைப் பார்த்து
க்காக்கும்படி தீவதிலகையென
னும் தெய்வப் பெண்ணையும் நிய
மித்தான் உயிர்களைப் பாதுகாக்
கும் ஆபுத்திரனுக்கு உரிமையளித்
தற்கு வந்து தன்பாத்திரத்தை
அவன் மதியாது தெரிந்து
இரப்போரைக்காணுது அவன்
வருந்தும் வண்ணம் மழை பெய்
வித்து எவ்விடத்தும் வளமுண்
டாக்கச் செய்தான், தனது ஆசன
மாகிய பாண்டு கம்பளத்தின் து
ளக்கத்தால் உலகிலுள்ள அற
வியல்புடையார்க்குச் செய்ய
வேண்டியவற்றையறிந்து விரை
ந்து செய்பவன் சாவகநாட்டிலுள்ள
நாகபுரத்தரசர் இவன் பரம்பரை
யோர், 4, 12, 14, 16, 29,
118, 125, 128, 155-7, 165,
194, 222, 280, 342, 347-8
இந்திரன் ஆயிரங்கண் பெற்றது,
194
இந்திரன் மருமான், 275
இந்திரியம், 301, 306, 372, 375
இப்பி - சிப்பி, 308
இம்பர், 296
இம்மை, 35, 323
இமயம் - ஒருமலை, செங்குட்டுவ
னென்னும் சேரன் பத்தினிக்
கடவுளாகிய கண்ணகி உருவத்
தைச் சமைப்பித்தற்கு வருவித்த
கல் இமயமலையினதே. அதுமேரு
வென்றுங் கூறப்படும், 194, 293
இமயவரம்பனெடுஞ் சேரலாதன் -
ஒரு சேரன் அவன் வடநாட்
டரசர்களை வென்று இமயமலை
யில் தனது குலவிலச்சினையாகிய
விற்பொறியைப் பொறித்தமை
யால் இப் பெயர் பெற்றான்
விடாச்சிலை பொறித்தவேந்தன்
ஈ-ம், இமயவரம்பன் எ-ம், நெ
டுஞ்சேரலாதனென்றும் கூறப்
படுபவன், இவனுக்கும் சிலப்பதி
காரக்கதைத்தலைவனாகிய கோவ
லனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை
முன்னேனான் கோவலனென்பவ
வனுக்கும் சிநேகம் உண்டெ
ன்றுதெரிகின்றது, 335-6
இரீதல், 31
இமிழ்கடல்வரைப்பு, 183
இமையமால்வரை, 301
இமையவில், 194
இமையோர், 200
இயக்கம், 276
இயக்கு, 49
இயங்கலும் இயங்குதும், 36.
இயமானன் - யாகத்தலைவன், 309
இயல்குணன், 60
இயல்பளவை - பிரமாணங்களுள்
ஒன்று. இதனை ஸ்வபாவலிங்க
மென்பர் வடநூலார், 306
இயல்பு - ஸ்வபாவம், 372
இயல்புநயம் - ஒற்றுமை முதலிய
நான்கு நயங்களுள் ஒன்று, 371,
385
இயல்பு பனிமொழி, 272
இயல்பு மிகுத்துரை, 383
இயலாசிரியன் - கபிலன் பரதநூ
லுட் கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரியர்
களுள் ஒருவன், 87
இயவு - வழி, 143
இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக்
கிளத்தல், 307
இயற்படுபொருள், 272
இயற்றல், 297
இயன்ற - இயற்றிய, 47
இயைந்துரை, 383
இரணியகருப்பவாதிகள் - பிரமவா
வாதிகள், 234
இரத்திமன்றம் - இலந்தைமரம் நிற்
கும் மன்று, 74 [331
இரத்தினங்களை விற்கும்வாணிகர்,
இரத்தினத்தீவம் - மணிபல்லவமெ
ன்னும் தீவிற்கு அயலிடத்தே
யுள்ளதாகிய ஒரு சிறுதீவு. இல
ங்காதீவமென்றும் கூறப்படும்
இதில் புத்தருடைய பாதப்படி
மை அமைக்கப்பெற்ற உச்சியை
யுடைய மலை (ஆடமஸ்பீக்) ஒன்
றுண்டு, 110, 119 - 20.
இரத்தினபுரி, 119
இரத்தினவேலைக்காரர், 212
இரந்துண்வாழ்க்கை, 153, 197,
285

இரப்போர், 130, 157, 205
இரவிகுலம் 268
இரவில் தாயமையில்லாத ஊணைப் புசியாமை 231.
இரவிவன்மன் - அசோதர நகரத் தரசன், அமுதபதியின் கணவன், இலக்குமியின் தந்தை, 93, 104, 132,
இராக்கடைவேசை, 242
இராகவன், 307
இராகவேகம், 109, 196
இராகி - கேழ்வரகு, இஃது எண்வகைக் கூலத்துள் ஒன்று, 9
இராகுலன் - அத்திபதியென்னும் அரசனுக்கு நீலபதி வயிற்றிற் பிறந்தவன், இலக்குமியின் கணவன், திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறந்து பின்பு உதயகுமரனாகப் பிறந்தோன், 104-6, 109-10, 112, 118, 129, 197, 231, 259, 279
இராசசிங்க நகரம், 114
இராசதானி, 167, 297
இராசப்பெருந்தெரு, 44
இராசமாதேவி - நெடுமுடிக்கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமரனுடைய தாய், மணிமேகலை கூறிய அறமொழிகேட்டுப் புத்திரசோகமடங்கினவள், இவளது இயற்பெயர் சீர்த்தி. இவள் மாவலி பரம்பரையிற் பிறந்தவள், 211, 231-3, 253, 255-6, 258-9, 261, 264-5, 269-71
இராசருசி, 105
இராத்திரி, 203 - 4
இராப்பூ - இராத்திரியில் மலரும் மலர், 323
இராமர், 307
இராமன் கடலைக் கடந்தது, 179
இராவணன், 307.
இரியல் - கெடுதல், 148.
இரீஇ - இருத்தி, 50.
இரீஇய - இருத்திய, 330
இருங்கடலுடுத்த மண், 245
இருசார், 141.
இருட்கலப்பு, 152
இருட்பாரவினை, 60
இருடி, 147
இருண்மயக்கம், 152
இருத்தி-விகத்தி, 110, 230, 238 268, 269
இருந்தள[illegible]லில், 121, 164
இருநெய்யவமம், 229
இருந்தேத்துவார்-மாகதர், 330
இருநிதிக்கிழவன்-கோவலன் தந்தை, 95
இருநிதிச்செல்வம், 247
இருப்புச்சலாகை, 307
இருபாற்பெயரிய உருகெழுமூதூர், 4, 45
இருபிறப்பாளன், 29
இருபெயரொட்டு, 32, 75, 222, 301, 373
இருபயிர்-இருவகையுயிர்களுள் ஒருவகையென்பர், சைனநூல் வழக்கு, 315
இரும்பேருவகை, 77
இருமருந்து-சோறும் தண்ணீரும், 123
இருமை - பெருமை, 181,
இருள் - மயக்கம், 280
இருள்கூர்ந்தமணம், 139
இருள்பரந்து கிடந்த மலர்த்தலையுலகம் 133
இரேவதர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
இரை 44
இரௌரவம் - எட்டுநரகங்களுள் ஒன்று, 82.
இல்பொருளுவமை, 45, 67
இ[illegible]கள், 90
இல்லதுசார்ந்த இன்மை வழக்கு - அறுவகை வழக்கினுளொன்று, 371, 382, 384
இல்லதுசார்ந்தஉண்மை வழக்கு - அறுவகை வழக்கினுளொன்று. 371 382, 384
இல்லறத்தார்க்குரியசீலம் - கொல்லாமை முதலிய ஐந்து, 231.
இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபரர்க்குரிய சீலம் - கொல்லாமை முதலிய எட்டு, 231
இல்லுறைதெய்வம் - வீட்டுத்தெய்வம், 94.
இல்லோரிரத்தல், 156

இலவழுக்கு, 308
இல்வாழ்க்கை, 335.
இல்வாழ்க்கைநலம், 178
இலக்கணம், 369
இலக்கு, 370
இலக்குமி - இரவிவன்மனுக்கு அமுதபதி வயிற்றிற் பிறந்தவள், தாரை வீரை யென்பவர்களின் தங்கை, இராகுலனுடைய மனைவி, திட்டிவிடத்தாற் கணவன் இறந்தவுடன் தீப்பாய்ந்து உயிரை நீத்தவள், சாது சக்கர னென்னும் முனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியத்தால் இவளே மணிமேகலையாக வந்து பிறந்து பௌத்த தருமம் கேட்டனளென்று தெரிகின்றது, 54, 93, 104, 109, 113, 118
இலகொளிவிஞ்சையன், 182
இலங்காதீபம் - இரத்தின தீவம் எனப்படுதப்பாற்க, 119-20
இலங்காதீவு - இதிறபுத்த தலமாகிய மலையொன்று உண்டு, 225, 336
இலங்காநகரம், 179
இலங்கைப்பூமிசாஸ்திர சங்கிரகம், 119
இலச்சினை - அடையாளம், 100
இலஞ்சி - பொய்கை, 42, 96-7, 121, 161
இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றம், 74
இலவந்திகை - யந்திரவாவி, 30, 326
இலவம் - இலவமரம், 41
இலவிதழ், 221
இலிங்கபுராணம் - பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய சைவபுராணம். பூர்வகாண்டம் உத்தரகாண்டமெனனும் பெரும் பகுப்புகள் இரண்டினையும், சிறு பகுப்புகளாகிய ௧௫௪ - அத்தியாயங்களையும், ௨௫௰௬ - செய்யுட்களையு முடையது. இந்நூலாசிரியர் குலசேகர பாண்டியரென்பவர், 179
இலையமுதிடுவோர் - வெற்றிலை விற்போர், 329
இழிதல், 108
இழிசினன், 312
இழுக்கி - வழுக்கி, 231
இழுக்குதல் - தப்புதல், 279
இழுகிய, 69
இழுமென்சும்மை, 154
இழைத்தல் - செய்தல், 84, 210
இளங்காற்செல்வன், 211
இளங்கிள்ளி, 340
இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியர்; இவர் மலைநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் செங்குட்டுவனுடைய தம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்றும், துறவுபூண்டமையாற் பின்னர் இளங்கோவடிகளென்றும் பெயர் பெற்றார். மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார் மணிமேகலையை இயற்றி இவரைக் கேட்பித்தாரென்று இந்நூற்பதிகத்தால் தெரிகின்றது; இவரைச் சேரமுனியென்றுங் கூறுவர், 9, 189, 296, 300, 332.
இளங்கோன், 48, 53-4, 252, 259
இளம்பூதி, 143
இளமரக்கா - இளஞ்சோலை, 42
இளமை, 51, 196, 198, 247-8
இளமைப்பருவம், 52.
இளவளஞாயிறு, 108
இளவேய்த்தோள், 263
இளவேனில் - இளவேனிற் பருவம், 121, 211, 216
இளி - இசை, 204.
இளிவு - அருவருப்பு, 72
இளைப்பு, 310
இளையாள் - தங்கை, 93
இறு - இதன்மைத்து, 297
இறத்தல் - கடத்தல், 64, 125.
இறந்தகாலம், 369
இறந்ததுதழீஇ இயவெச்சவும்மை, 106, 218, 274, 370
இறந்திருள்கூர்ந்தவிடை யிருளயாமம், 84
இறப்பு, 89

இறவினுணங்கல், 220
இறவு - இறான்மீன், 220
இறுங்கு - சோளம், எண்வகைக் கூலத்துள் ஒன்று, 9
இறுத்தல் - தங்குதல், 66, 266, 284
இறுதி - மரணம், 283
இறுதியில்லின்பம், 35
இறுதியின்றகதி, 137
இறுநுசுப்பலச, 102
இறும்பு - குறுங்காடு, 211
இறும்பூது - அதிசயம், 221, 266
இறுவரை - பெரியமலை, 296
இறை - அரசன், அற்பம், இறப்பு, கை, தங்கல், 45, 192, 201, 256, 309
இறைகூரும் - தங்குதல்மிக்க, 74
இறைகொண்ட, 48.
இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடு, 111
இறையனாரகப்பொருள் - ஓர் இலக்கணநூல், களவியலென்னும் பெயர் பெறும் இதன் ஆசிரியர் மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுளின் கூறிய இறையனார், இது 60 சூத்திரங்களை உடையது, இதன் அருமை பெருமையையும் இதுசெய்யப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், "உலகியனிறுத்தும" (5) என்னும் கல்லாடச் செய்யுளால் உணர்க, 53, 296
இறையுறை புறவு, 89
இறைவளை, 197
இறைவன், 156, 234, 316.
இறைவி கோட்டம், 74
இன்பச்செவ்வி, 60
இன்பதுன்பங்கள் அணுவென்னல், 315
இன்பம், 372, 381.
இன்பவுலகு, 234
இன்மை - பத்துப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று இஃது அபாவமெனப்படும், 304
இன்மைப்பொருட்டு, 370
இன்மையினுபயாவியாவிருத்தி, 364
இன்மைவழக்கு - அறுவகை வழக்கினுள் ஒன்று, 371, 382, 381
இன்று - இல்லாமல், 297
இன்னணம், 96, 101, 280
இன்னாரம்புளர, 165
இன்னள், 267
இன்னுப்பிறவி, 140, 230, 279
இன்னிசையொலி, 73-4
இன்னிளவேனில், 211
இன்னுயிரிழந்தயாக்கை, 95
இனியனகூறல் - நற்குணம் பத்தினுளொன்று, 374
இனைந்து, 40, 94
ஈங்கிது, 69, 84, 118, 260, 370
ஈங்கிவள், 57, 96, 141, 147, 152, 169, 177, 197, 251
ஈங்கிவன், 222, 224, 252, 275
ஈங்கென்பது தன்மையை உணர்த்தல், 158
ஈங்கெனவரவு, 118
ஈட்டம், 376
ஈடுசிறை, 232
ஈண்டுச்செய்வினை, 156.
ஈண்டுஞாலம், 155
ஈதலுவக்குமின்பம், 157
ஈமச்சுடலை, 78, 82
ஈமத்தாழி, 72
ஈமத்தூமம், 73
ஈமப்பந்தர், 72
ஈமப்புறங்காடு, 69, 79
ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, 171, 227, 252
ஈர்த்து - இழுத்து, 89
ஈவாருங்கொள்வாருமில்லாத வான்றரு வாழ்வார், 156
ஈற்றிளம்பெண்டிர், 75, 91
ஈறுகடைபோக, 236
ஈனற்குழவிக்கு இரங்கா திருத்தல், 143 149, 283
ஈனற்குழவிமுகங்கண்டிரங்குந்தாய், 130
ஈஞ்ஞோர் - இவ்வுலகத்தோர், 338
உகிர் - நகம், 221
உகுத்தல் - சொரிதல், 102, 143
உச்சயினி நகரம் - அவந்திநாட்டின் தலைநகரம் பிரச்சோதனென்னும் அரசனுடைய இராச

தானி இப்பெயர் தமிழில் உரு
வசியெனவும் வழங்கும், 122,
167.
உச்சிப்பொழுது 111
உச்சிமீமிசை, 119
உச்சுவாசம் - நூலுறுப்பின் பெயர்
விசேடங்களுளொன்று இது
வடநூலாகிய தசகுமாரசரித்தி
ரம் முதலியவற்றில் வழங்கிவரு
கிறது, 112.
உசாஅம், 201
உட்கோள், 223
உடங்கி, 305
உடங்குயிர்வாழ்க்கை, 114
உடம்பிட்டு, 162
உடம்பிற் றோன்றும் பாவமொன்று, 272
உடம்பு, 133, 176, 197
உடற்கழுதல், 259
உடற்பிளவு, 45
உடற்றல், 143
உடன்புணர்ப்பு - சமவாயம், 321
உடனிகழ்ச்சி, 170
உடனுறைவாழ்க்கை 294
உடனோடி, 151.
உடுக்கை, 336
உடுத்த கூறை, 172
உடுப்பன, 157
உடுப்பு, 39
உடை, 34, 181, 291
உடைகலப்பட்டோன், 191
உடைகலமாக்கள், 176
உடைதலை, 74
உடைந்தகும்பம், 75
உடைநெய்வோர், 331
உடையுயிர் - மெலிந்தவுயிர், 139
உடையோர்தல், 156
உணங்கண், 88
உண்டல், 181.
உண்டாநெறி - சம்பவவளவை, 307
உண்டி, 112, 157, 291.
உண்டிகொடுத்தோருயிர்கொடுத்
தோர், 129.
உண்டையுருட்டல், 159
உண்டொழிமிச்சில், 151, 166.
உண்ணலுமுண்ணேன், 229
உண்ணாநோன்பு, 34-5, 161, 164,
182
உண்ணுவயக்கம் 89
உண்மென-உண்ணுமென்று, 95
உண்மை-சம்பவவளவை, 307
உண்மைப்பொருள், 323
உண்மையறிவு - சத்தியஞானம்,
367
உண்மைவழக்கு - அறுவகைவழக்கி
னுள் ஒன்று, 371, 382, 384
உணங்கல்-வற்றல், 174, 220-21.
உணர்ச்சி, 377
உணர்ந்ததையுணர்தல் - பிரமாணா
பாசங்களெட்டினுளொன்று, 309
உணர்விலபூதம், 323
உணர்வு - விஞ்ஞானம், 237, 271
320, 370, 372, 375
உணர்வுடைப்பூதம், 323
உணர்வுபாழாகி, 108
உணர்வொழிகாலம், 129
உணவின்பிண்டம், 116
உணீஇய 191
உத்தமத்தோர்கருவி - மத்தளமுத
லியன, 210
உத்தமபிக்ஷுக்கள் - ஸ்தேரா அல்
லது ஸ்தவிரா, 294
உத்தரமகதநாடு, 238
உத்தரன் - ஆரியவரசருளொருவன்
301
உத்தராபதம், 112.
உத்தி - சேர்த்தல், 327
உத்தியானம் - உய்யானம், அரசர்
விளையாடும் காவற்சோலை, 31
உதவு, 222
உதயகாலவருணனை, 91
உதயகுமரன் - காவிரிப்பூம்பட்டின
த்தரசனாகிய நெடுமுடிக்கிள்ளி
யின் புதல்வன், மணிமேகலையா
ல் விருப்புறப் பலமுறை அவ
ளிடஞ்சென்று இரந்து பின்னி
ன்றோன், முடிவில் அவள் காய
சண்டிகை யென்னும் வித்தியா
தரமங்கையின் வடிவங்கொண்டு
நிற்ப அவ்விடத்துச்சென்று அவ்
வித்தியாதர மங்கையின் கணவ
னாகிய காஞ்சனனென்னும் வித்
தியாதரனுடைய வாளால் வெட

ணுடான், இவன் பெயர் இளங்கோனென்றும் வழங்கப்படும், 5, 7, 30, 44, 49, 53-4, 85, 105, 109, 112, 134, 167, 188-91, 194, 196, 199, 201-5, 217, 219, 220, 222-3, 225-6, 232, 240-41, 250-51, 258, 265-6, 277

உதயணகுமாரகாவியம் - ஒரு தமிழ் நூல்; வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணகுமாரனுடைய சரித்திரத்தைக் கூறுவது; இது முதலில் ஐந்து கவிகளுடைய பாயிரத்தையும் பின்பு ஆறு காண்டங்களையுமுடையது; அவற்றுள் உஞ்சைக் காண்டம் 116-கவிகளையும், இலாவாணகாண்டம் 30 கவிகளையும், மகதகாண்டம் 35 கவிகளையும், வத்தவகாண்டம் 55-கவிகளையும், நரவாணகாண்டம் 61-கவிகளையும், துறவுக் காண்டம் 65-கவிகளையும் உடையன; இந்நூலாசிரியர் பெயரும், அவர் காலமும் முதலியனவும் விளங்கவில்லை, 167

உதயணன் - வத்ஸதேசத்தரசன்; இவன் 'வத்தவன்' என்றும் வழங்கப்படுவன், 167.

உதயணன்கதை - ஒரு தமிழ் நூல்; இது பெருங்கதையென்றும் வழங்கப்படும், 10.

உதயணன் மந்திரிகள் - இடபகன், உருமண்ணுவா, யூகி, வயந்தகன் என்னும் நால்வர், 167

உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை சீல வகைகளுள் ஒன்றென்பர், 231

உதாசீனம் - உபேக்ஷை, 388

உத்தானம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்பினுளொன்று, 299

உதைத்தல் - தெறித்தல், 88

உப்பமைகாமம், 40

உப்புநிலம், 112

உப்புவிற்போர் - உமணர், 329

உபகாரவர்மா - சநற்குமாரசரித்திரமென்னும் வடநூலிற் கூறப்பட்டுள்ள பத்துக்குமாரர்களுளொருவன், 70

உபகாரிகள், 95

உபதேசம், 261

உபநயம், 350, 352

உபயதன்மவிகலம், 360-61

உபயாசித்தம், 355

உபயாவியாவிருத்தி, 360

உபயைகதேசவிருத்தி, 356-7

உபவனம், 29.

உபாசகர் = உபாஸகர் - பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்தும் ஆடவர், 327

உபாசகை = உபாஸிகை - பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்துபவள், 327

உபாத்தியாயன் - வேதங்களையோ வேதத்தின் சிலபாகங்களையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் சீவனத்தின்பொருட்டு ஓதுவிப்பவன்; இப்பெயர் தமிழில் உவாத்தியன், உவாத்தியான், உவாத்தி யென்று பலவாறாக வழங்கும், 142

உபாதாயவுரு - இருவகை யுருவங்களுள் ஒன்று, 381

உபாதானம் - பற்று; பன்னிருநிதானத்துள் ஒன்று; ஒவ்வொருபொருளிலும் ஒட்டிக் கொள்ளுதல், 369, 372

உபாயபாரமிதை - மோட்சோபாயமாகிய மார்க்கபூரணை தசபாரமிதையுள் ஒன்று, 297

உபேக்ஷாத்மகஞானம் - பிரமாணாபாசங்களெட்டினுள் ஒன்று, கண்டுணராமை யெனப்படும் 308

உபேக்ஷாபாவனை - பாவனையைந்தனுள் ஒன்று; எல்லாவுயிர்களையும் ஸமமாகப் பாவித்தலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி இருத்தலுமாம், 387-8

உம்பர், 266

உம்பளம் - உப்பளம், 266

உம்மைவினை - பழவினை, 296

உமட்டியர் - உப்புவிற்கும் மகளிர், 329.

உமணர் - உப்புவிற்கும் ஆடவர், 329

உமிழ்சீ, 220

உயத்தல், 251

உய்தி - பிழைப்பு, 233, 239

உயப்பின், 271
உய்யாநோய் 258
உய்யானம = உத்யானம் - ராசா
 விளையாடு காவற்சோலை, 31
உய்க்கம் - வருத்தம் 89
உய்க்கோடல், 230, 279
உய்ங்குநோய் வருத்தம் 27
உயர்நிலை யுலகம், 283
உயர்மணிப்பீடிகை, 285
உயவல் - வருந்துதல், 34.
உயா - வினை, 223
உயிர், 34, 138, 162, 177, 229, 237
உயிர்க்கடனிறுத்தோர், 70
உயிர்க்காப்பிட்டு 193
 யிர்க்கு உணவுடையுட உறையுளுமல
உலாமல் செய்லை, 291
உயிர்க்கொடை, 129
உயிர்க்குலைப்பயன் வியாயு
 காலை பிணிப்பும் துன்பமும் காட
 டல், 272, 373
உயிர்கள் அறுவகை 108, 272, 373
உயிர் காவலன் 163
உயிர் கோறல், 175
உயிர் சுமந்தோள், 259
உயிர்த்தந்தை, 347
உயிர்த்தல்-போக்குதல், மோதல்,
 267
உயிர்ப்பன்மை, 251
உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழி, 161, 164
உயிர்மருந்து - சோறு, 180, 216,
 286
உயிர்முதல் - உயிரும் ஆக்கமும்
 மனமும், 306
உயிர்வழங்கு பெருநெறி, 137
உயிர்வேறிடத்துப் பிறத்தல், 97
உயிரணு, 312
உயிராமுலகம், 272, 373
உயிரிழந்தயாக்கை, 95
உயிரீறுசெய்தோர், 241
உயிருடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள
 நினைப்பின் பயனே மறுபிறப்பில்
 அவ்வுயிரடையுமென்பது, 130
உயிரொடு வேவேன், 129
உரகதுயரமொழித்தோய், 126
உரம், 26, 312
உரவுச்சினம், 46
உரவுநீரழுவம், 95
உரவோர், 175, 250, 270, 275,
 297
உரவோன், 51-2, 129, 141, 239
 212
உரிமை - மனைவி, 30, 257, 276
உரீஇ - உருவி, 36.
உரு, 379
உருக்குத்தட்டார், 329
உருகெழுமீரா னியான், 44
உருட்டி - உதிர்த்து, 28
உருத்தல், 251, 259, 275, 296
உருத்திரபதிதொருவர், 16
உருத்திரன்-ஆரிய அரசர்களுளொ
 ருவன், 301
உருத்து - தோற்றி, 181, 226
உருப்ப - கோபிக்க, தோன்ற, 99
 135, 168, 180, 228, 241 243
உருப்பசி, 265
உருபுமயக்கம், 146, 258
உருபுவிரித்தல், 117
உருவகம், 111, 200, 203, 298
உருவம்பெயர்ப்ப, 54
உருவஸ்கந்தம், 381.
உருவிலாளன் - மன்மதன், 48, 54,
 276
உருவுகொண்ட மின், 67
உருளை, 252
உரூபப்பிரமா-உலகம் முப்பத்தொ
 ன்றனுள் பன்னிரண்டாவதாகிய
 பிரஹமகாயிகலோகம் முதலிய
 பதினாறிலும் இருக்கும் உரூபப
 பிரஹமகணங்கள், இவர் பதினறு
 வகையினர், 3, 81
உரூபப்பிரஹ்மலோகப்பதினறு, 3
உரூப ரூபம்- உயிருமுடம்புங்கூடிய
 கூட்டம், 369.
உரை-புகழ், 5
உரைக்கேன் - உரைப்பேன், 135,
 141, 176
உரைத்தகை, 102
உரைப்பொருள், 69, 285.
உரைமுடிவு, 51 - 2
உரைமூதாளன், 134, 271.
உரைமென-சொல்லுமென்று, 249
உரைமோ சொல்லுமெனனுமேவல்,
 34, 146.
உரையளவை, 306.

உலகநோன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல், 60, 63

உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம், 11, 108, 121, 215

உலகம் முப்பத்தொன்று - நாரகலோகம், திரியக்லோகம், பிரேதலோகம், ஆசுரிகலோகம் என்னும் பாபலோகம் நான்கும், மனுஷ்ய லோக மொன்றும், மகாராஜிகலோகம் முதலிய தேவலோகங்களாறும், ப்ரஹ்மகாயிகலோகம் முதலிய உருப்ப பிரஹ்மலோகம் பதினாறும், ஆகாசானந்த்யாயதன லோக முதலிய அரூப பிரஹ்மலோகம் நான்கும், 3, 81, 138, 373

உலகமன்னவன், 15, 30, 80, 289

உலகமூன்று, 272, 373

உலக மெல்லாந் தேவனிட்ட முட்டை, 310

உலகர் - உலகத்துள்ளார், 245

உலகவறவி - ஊரம்பலம், காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் சக்கரவாளக் கோட்டத்துள்ள சம்பாபதிகோயிலின் முன்புள்ளது பலருமவந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை, இதுபோன்றதை 'உலோகோபகாரிகா' என்பர் வடநூலார், "பலர் புகத்திறந்த பகுவாய் வாயி, லுலகவறவி" என்று இந்நூலிற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது, அம்பலப் பீடிகையென்றும், பொதியிலென்றும், மன்றமென்றும், மன்றப்பொதியிலென்றுங் கூறப்படும், கந்திற்பாவையுள்ள இடமுமிதுவே, செல்லுந்தோறும் மணிமேகலை இதனை வலஞ்செய்து தொழுதே இதிலேறினளென்று தெரிகின்றது, 7, 15, 43, 91, 184-5, 191, 196, 217, 219, 245, 250, 274

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில், 15.

உலகவிருத்தம், 354.

உலகியற்சொல் - உலகவழக்கு. இதனை 'லௌகிகவசனம்' என்பர் வடநூலார், 310

உலகுதுயர்கெடுப்ப, 104

உலந்தொழுந்தோன்றல், 164

உலகுயக்கோடல், 279

உலந்தபிறவி - போனபிறவி, 285

உலப்பு - கேடு, 76

உலாய்ப்பெருங்கடல், 137

உலும்பினிவனம் - கௌதமபுத்தர் பிறந்த இடம் இக்காலத்தில், 'லும்பினி' என்று வழங்கப்படுகின்றது, 367

உலைக்குருகு, 23.

உலையாவீடு, 371

உலோகசக்கரம், 111.

உலோகவாதம் - ஐதிகப்பிரமாணம், 307

உலோகவிருத்தம், 354.

உலோகாயத முதலிய சமயங்களாறு, 309

உலோகாயதன் கொள்கை பூதம் நான்கென்பது, 323

உலோகோபகாரிகா, 91

உவகை, 138, 168.

உவகைக்கண்ணீர், 143.

உவமவளவை - உபமானப் பிரமாணம், பத்துப் பிரமாணங்களுளொன்று, 303, 306

உவமவுருபு 44, 224, 251, 326

உவமானம், 309

உவமை, 95

உவவனம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்த ஒரு பூஞ்சோலை, புத்தபாதப் பீடிகையுள்ள ஒரு பளிக்கறையை யுடையது, மணிமேகலை பூப்பறித்தற்குச் சென்றுளென்பது கேட்டு, உதயகுமரன் அவளைக் கைக்கொண்டு செல்லுதற்கு முதலில்வந்து முயன்றவிடம் இதுவே, மணிமேகலா தெய்வம் அவளுக்குக் காட்சிகொடுத்து அவளை மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோனவிடமும் இதுவே, 5, 32, 41, 67, 85-6, 97, 112-3, 134, 193, 227, 239, 260.

உவன் - பின்புறத்திலுள்ளவன், 39

உவா இரண்டு - பௌர்ணிமையும் அமாவாஸ்யையும், 35.

உவாத்தி / உவாத்திகன் / உவாத்தியான் } - உபாத்தியாயன, 142, 146, 148
உவாமதி, 248
உழத்தல் - வருந்துதல் 27, 60, 152, 182, 217, 250, 262, 296
உழிஞ்சில், 74
உழிஞைப்படை, 326.
உழை - உழை, பாஞ்சாலன்மகள், 37
உழையோர் - பக்கத்தோர், 30, 11
உள்வரி - வேற்றுவடிவங்கொள்ளல் பாண்டவர் விராடநகரத்துப் பிறிது வடிவங்கொண்டாற்போல வது, 205, 227, 242, 325
உள்ளக்களவு, 250
உள்ளகம், 197, 224
உள்ளது - உள்ளிடத்து, 32
உள்ளது சார்ந்த உண்மைவழக்கு - அறுவகை வழக்கினுளொன்று, 371, 382, 384
உள்ளது சார்ந்த இன்மை வழக்கு, 371, 382, 384
உள்ளத் தன்னிலுருபம் மூன்று, 273
உள்ளநெறி - சமயவவ்வை, 307
உள்ளம - விஞ்ஞானம், 196 385
உள்ளீட்டறுவை, 75
உள்ளீடு, 131
உள்ளு - உள்ளாயென்னனும பற வை, 98
உளஞறை, 176
உளப்படுத்தல் 68
உளமலியுவகை, 138
உளாதல், 65
உளனில்லாளன், 247
உளி — உளளி-நினைந்து, 113
உளைக்கும், 76
உற்றது / உற்றதை } 20, 136, 227, 240, 260
உற்றுழியுதவியுமுறுபொருள் கொடுத்தும், 256
உறகம், 151.
உறங்குவோருணர்வு, 375
உரு - உருமல், 139
உருதவன, 216
உறியிலே வைத்த குண்டிகை, 31
உறுதி. 206.
உறுதியற்றவள், 243.
உறுதுணை 236
உறுதுயர்-மிகத் துன்பம், 85, 139 226.
உறுபயன். 35, 156, 175
உறுபொருள், 177
உறைகாரர் - ஆயுதமுதலியவற்றிற்கு தோலால் உறைசெய்பவர், 330
உறைபதி 139
உறையுள், 72, 78, 89, 205, 291
உறைவிடம், 51, 131
ஊங்கணை - முன்பு, 239
ஊசல், 209, 212
ஊசி வண்ணிகனுக்குவமை, 347
ஊட்டிருள்மூலம், 91
ஊடல், 104
ஊடற்செவ்வி, 281
ஊடு, 210, 215
ஊண்டலைதுற்றிய ஆண்டலை, 73
ஊண்சையின்மை - உணவுண்டற்கு விருப்பமின்மை. இது தவஞ் செய்வாக்குரிய ஒழுக்கங்களுள் ஒன்று, 386
ஊஞ்ஞலியரவம், 158, 185
ஊஞ்ஞழிமந்திரம், 258, 260
ஊதுலை, 100
ஊதுலைக்குருகு, 205, 294
ஊமை-ஊன்-மை, [illegible] துளொன்று, 140
ஊமைக்கூகை, 73
ஊர்க்களிமூர்க்கன, 35
ஊர்க்குறுமாக்கள், 166
ஊர்காப்பாளர், 89
ஊர்த்தச்சாமம், 352
ஊர்திரை, 170, 172
ஊர்துஞ்சியாமம், 223
ஊரம்பலம், 91
ஊரல்-பறவைவிசேடம், 98
ஊராக்குதிரை-குதிரைமலை. 205
ஊராநற்றேர், 69
ஊரீரேயோ, 171
ஊழ் - முடிவு, முறை, 315 370, 377
ஊழ்தரு தவம், 56
ஊழ்பாடு, 471

ஊழ்வினை, 225. 296.
ஊழிமுட்டம் - முறையடிப்பாடாயப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்குமிடங்கள், 224.
ஊழியிட்டு, 224.
ஊழி, 64.
ஊழ்தோறூழி, 215, 249
ஊழிமுதல்வன், 80.
ஊறு, 237, 271 304, 320, 370, 372, 375, 377
ஊன், 174, 176, 215, 221.
ஊனக்கணிஞர் - மாமிசர், 236
ஊனப்பிண்டம் 76
ஊனுடைப்பாக்கள், 216
ஊனுடையுயிர், 139, 283
ஊனுயிர், 160, 183.
எஃகு - கூர்மை, வேல், 204-5, 216
எக்கிவிழுதல், 125
எச்சம் எண்வகை - குறைந்த இயல்பையுடைய எண்வகைப் பிறப்பு, 140
எச்சவனுமானம், 305
எஞ்சல், 40
எஞ்சாமண்ணசைஇ, 213
எஞ்சியோர் - ஒழிந்தோர், 72.
எட்டி - வைசியர் பெறுவதொரு பட்டம், 47
எட்டிகுமரன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஒரு வணிகன், அரசனால் கொடுக்கப்படும் எட்டிப்பட்டம் பெற்றோன். மணிமேகலை உவவனஞ் சென்றதை உதயகுமரனுக்கு அறிவித்தவன், 47 - 9
எட்டிப்பட்டம் - வணிகர்க்கு அரசர்களால் கொடுக்கப்படுவதொரு பட்டம், 219
எட்டிப்பூ - எட்டிப்பட்டத்தார்க்கு அரசரால் கொடுக்கப்படுவதான பொற்பூ, 47, 246
எடுத்தமொழி இனஞ் செப்புவது, 306
எடுத்தல்-உயர்த்தல், 246.
எடுத்துக்காட்டு, 360
எடுப்ப - எழுப்ப, 95.
எண் - சோதிடம், 310
எண்காற்புண்மான், 60
எண்கு - கரடி, 174
எண்ணிடைச்சொல், 71, 253, 291
எண்பிறக்கொழிய இறந்தோய், 125
எண்பேராயம், 13
எத்திறத்தாள், 55.
எதிர்காலம், 380.
எதிர்தல் - தோன்றுதல். என்றது காரணத்தை இல்லையாக்கல், 370
எதிர்மறை, 29
எதிரது தழீஇயவெச்சவும்மை 203, 241
எதிரூன்றுதல், 191.
எந்திரக்கிணறு, 211-2.
எந்திரவாவி, 326
எம்மனை - தாய், 78, 112
எமக்கிறப்பித்தும், 99.
எய்த்தல், 154
எய்தியது - நேர்ந்தது, 48
எயிற்றுமறையுஞ்சுட்டு - மதிலுறுப்புக்களுள் ஒன்று, எப்புழைகளுக்கு நடுவேயுள்ளது, ஞாயிலென்றுங் கூறப்படும், 64
எய்யாமையலென், 193, 261
எயில், 39, 84, 91, 237
எயிற்புறவாயில், 79
எயிற்புறவிருக்கை, 300
எயிறு, 41, 51, 192
எயினர், 201
எரிபொத்தி, 204, 222.
எரியிலவம், 41
எரிவிழிநாகன், 176
எருக்கமாலை, 36
எருத்தம், 216.
எருமன்றம் - இடையர்களிலுள்ள அம்பலம், 208.
எருமையொருத்தல், 60
எருவை - கழுகு, தலைவெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து, 77
எல்-விளக்கம், 249.
எல்லை, 62
எல்வளை, 97, 263, 295.
எவ்வம் - துன்பம், 113, 318
எவ்வுயிர்க்காயினும் இரங்கல்வேண்டும், 259.
எவ்வுயிர்க்கும் பொதுவான திருமேனி, 100
எவன்செய்யும், 195

எழிலாகம், 257.
எழினி - திரைச்சீலை, 54
எழுகோலெல்லையினிற்றல் 50
எழுத்தாராய்ச்சி, 310
எழுதிய - பண்ணிய, 92 224 226, 235
எழுதுகள், 65.
எழுதுகோல் - வட்டிகை, 47
எழுதுவரிக்கோலம், 37
எழுந்துவீழ்சில்லை, 98
எழுநாவெல்லை, 347.
எழுவாய், 28, 30, 265-6
எழூஉம், 154
எள்ளுதல் - இகழ்தல் ஒத்தல், 64, 156, 218 234-5
எள்ளுரை, 187
எறி, 46
எறிதருகோலம், 256
எறிதிரைப்பெருங்கடல், 171
எறிதுடி, 89
எறும்புகடையயன்முதல், 60
என்கோ, 63.
என்பு, 221, 287, 290
என்றுயமலடி யென்றல், 354
என்றிறம், 236
என்னுற்றனையோ, 79
என்னுற்றீர், 68
எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருளும், 308
ஏகதேவன் - புத்தன்பெயர்களுளொன்று, 279
ஏகாந்தம், 357
ஏங்கினள், 107
ஏடவிழ்தாரோன், 202
ஏடா ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர், 153
ஏத்துதல் - துதித்தல், 140, 190.
ஏத்தொலி, 89.
ஏதம், 60, 303, 349
ஏது, 27, 33, 86-7, 110, 113, 305, 350.
ஏதுச்சங்கயம், 356
ஏதுநிகழ்ச்சி, 27, 41, 86, 105, 140, 237.
ஏதுப்பொருள், 351
ஏதுப்போலி, 354-5
ஏதுமுதிர்ந்தது, 86
ஏது மூன்றுவகை, 359
ஏப்புழை - ஏவறை. அகத்துள்ளோர் புறத்தோர்மேலெய்தற்கு மதிலின் மீது அமைக்கப்பட்ட துவாரம், 64
ஏமக்கட்டுரை, 368
ஏமம்-இன்பம், பாதுகாவல், 63,228
ஏமாந்த, 159, 192
ஏமாந்திருப்ப, 157
ஏயப்ப, 221.
ஏர் - உழவு, 263
ஏர்பு, 153
ஏலங்கமழ்தார் 256
ஏலாதி - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று 291
ஏலாதுகவிழ்ந்த மண்டை, 72
ஏவற்சிலதியர், 266
ஏவற்பன்மை, 156
ஏவற்பன்மை உயிர் மெய்கெட்டு ஓகாரம்பெறல், 146
ஏவுறுமஞ்ஞை, 95
ஏழனுருபுவிரித்தல் 199
ஏழிலைப்பாலை - ஒவ்வொரு காம்பிலும் எவ்வேழிலைகளை உடையதொரு மரம் இதனை, 'ஸப்தபர்ணம்' என்றும், 'அயுக்சதம்' என்றும் கூறுவர் வடநூலார், இதன் மலர்நாற்றம் யானையின் மதநாற்றத்திற்கு உவமை கூறப்படும், 204
ஏற்றரிமுரசு, 14
ஏற்றூண், 153, 197
ஏனாதிநாயனார் - பெரிய புராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள 63-நாயன்மார்களுள் ஒருவர், 251
ஏனாதிப்பட்டம்-அரசனால் படைத்தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று, 251
ஏனாதி மோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி, 252
ஏனோர்-மற்றையோர், 154
ஐங்கணை, 54.
ஐங்குறுநூறு - கடைச்சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் மூன்றாவது. அகத்திணை பகுதியாகிய மருதம் முதலிய ஐந்து திணைகளுள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே நூறு

நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது, 41
ஐங்கூடுதல், 247
ஐஞ்சந்தி - ஐந்துதெருக்கள் கூடுமிடம், 331
ஐதிகவளவை - பத்துப் பிரமாணங்களுளொன்று, 304, 307
ஐது - அழகியது, 107
ஐந்தலையரவின் சீற்றத்தாரழல், 259
ஐந்திரம் - ஒருவடநூல், இந்திரனாற் செய்யப்பட்டதாகிய வியாகரணம் நவவியாகரணத்துள் ஒன்று, 310
ஐம்படை (ஐம்படைத்தாலி) - காவலாகக் குழந்தைகளின் கழுத்திற் பூட்டுவதோர் ஆபரண விசேடம் காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலுடைய ஐந்து ஆயுதங்கள் போலப் பொன்னாற் செய்யப்படுதலின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது, 38-9, 89
ஐம்புலவேழம், 201
ஐம்பூதம், 309
ஐம்பெருங்குழு - மந்திரிகள் முதலிய ஐந்து வகையாரின் கூட்டம் இதனைப் பஞ்சமகா வாக்கமெனபார் வடநூலார், 13.
ஐயக்கடிஞை - பிச்சைப் பாத்திரம், 151, 215
ஐயப் பாத்திரம், 214.
ஐயம் - பிச்சை, பிரமாணபாசங்களுட்டனுளொன்று, ஸந்தேகம், 250, 266, 308
ஐயரி, 230
ஐயரியுண்கண், 8, 172
ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 38
ஐயவிக்கடிப்பகை, 90
ஐயவித்துலாம்-மதிலிலுள்ள பொறிவகைகளுள் ஒன்று, அடுக்குமரமென்று சிந்தாமணியிற் கூறப்பட்டுள்ளது, 328
ஐயாவோ, 99
ஐயாறு, 310.
ஐயென - விரைய, 135
ஐயெனவிம்மி, 258.
ஐயை, 332.
ஐவகைச்சமயம், 325, 349
ஐவர், 265
ஐவிலின் கிடக்கையின்றறல், 50
ஒக்கல், 215
ஒசிதல், 196, 221
ஒட்டித்தருதல், 387
ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த, 18, 17, 217
ஒட்டு, 314
ஒடிமரம், 170
ஒடியாவுள்ளம் - தளராதமனம், 74
ஒடுங்குசிறைமுழுவல், 98
ஒடுவை - ஒரு மரவிசேடம் 74
ஒண்பொருள், 178 - 9
ஒத்தமுடிபு, 111
ஒத்தொளிரபவளம், 192
ஒதுங்கிய - சென்ற, 219
ஒப்புமையளவை, 306
ஒப்புரவு, 156
ஒரீஇ, 51
ஒருங்கிணைய, 166
ஒருங்குடனமாயந்த பெண்டிர், 71
ஒருசிறை, 50-51, 100, 190, 257, 267
ஒருசொன்னீர்மைய, 160
ஒருதலை, 121
ஒருதனி, 29, 43, 50, 98, 168, 172, 191, 223
ஒருதான், 164
ஒருதிறம்பட்டது, 137
ஒருநூற்றுநாலவர், 265
ஒருபததொருவர், 265.
ஒருபொருட்பன்மொழி, 113, 143, 146, 150, 265.
ஒருமுகவெழினி - ஒருமுகத்தையுடைய திரைச்சீலை, 54
ஒருவீரொருவர், 152
ஒரோகுணம், 321
ஒலகுகொடி, 88
ஒலநெறியறம், 176
ஒழிகென, 177
ஒழிபு பாரிசேடவளவை, 307
ஒழிவின்று - விடாமல், 260
ஒளளெரி, 172
ஒளி - அரசனிடமுள்ள தெய்வத்தன்மை, 214, 276, 304, 320
ஒளித்தல், 86.
ஒளித்துறையிடங்கள், 211
ஒளிபபிணுமுழவிலே பூட்டாது கழியாது, 296

ஒளியுறுவாள, 18
ஒற்கா=ஒலகா-தளராத, 164, 290
ஒற்றுததல், 88
ஒற்றன, 295
ஒற்றுமைநயம - நானகுநயஙகளுள ஒன்று, 371, 385
ஒறுககுநதணடம, 206
ஒனபதுவழிமுறை முனனோன, 337
ஒன்றையொனறெனறல, 308
ஓஙகியகேளவி 234
ஓஙகியசிறபபு, 265
ஓஙகியமூதூர, 219
ஓஙகிருநதெஙகு, 65
ஓஙகிருமபறநதலை, 75
ஓஙகிருவானம, 168, 244 248
ஓஙகிருளயாமம, 251
ஓஙகுயரசமநதம, 119
ஓஙகுயரபிறஙகல, 173
ஓஙகுயரபெருஞசிறபபு, 147, 158
ஓஙகுயரபோதி, 141
ஓஙகுயர மலயம், 11
ஓஙகுயரவானம, 275
ஓஙகுயர விழுச்சீர, 11
ஓசசுதல், 45, 253
ஓசனை - 'யோசநா' எனனும வட சொறசிதைவு, 318
ஓட்டி, 262
ஓடடை, 197
ஓடலுமோடும, 100
ஓடு, 151, 153 196, 237, 256, 285
ஓதது - வேதம, 144, 311
ஓதலநதணர, 58, 150
ஓதி - அவதிஞானம, கூநதல, 63, 97, 263
ஓதை, 73, 91
ஓபப - நீகக, 370
ஓம மணிபதமேஹூம பௌததர ஜபிபபதொருமநதிரம, 32, 110
ஓர இடைசசொல, 63
ஓரககோலை, 139
ஓரா - உணராத, 29, 264
ஓரி, 73
ஓலககமணடபம்-ஸபாமணடபம,18.
ஓவாது, 143
ஓவியசசெயதி, 55, 192.
ஓவியசசேனன-சிததிர சேனனென னுங கநதருவன, கநதிற்பாவையில அதிட்டிததிருககுமதுவதிக னெனனுநதெயவத்தின் நணபன, 236
ஓவியநூல - நாடகமகளிரக குரிய நூல்களுளொனறு, 22
ஓவியப்படுததல், 69
ஓவியம் - சிததிரம், 38, 55, 177, 202, 212, 245
ஓவியமாககள், 330
ஓவியன் - சிததிர மெழுது வோன். 55
ககநதன - காநதமனெனனு மரசனுடைய காவறகணிகையின புதலவன, போரசெயயவநத பரசுராமனுககு முனனே அவவரசன தோனறுதொளிததபொழுது அவர கட்டளையாற் காவிரிப பூமபட்டினத திலிருநது செஙகோல செலுததியவன, தன புதலவர இருவருள இளையோன பாரபபனி மருதியையும, மூததோன வணிக மாதராகிய விசாகையையும விருமபித தீஙகுசெயயமுயனறாரெனபதைக கேளவியுறறு அவரை வாளாலதடிநதவன. இவனறு பாதுகாககப படடமையின காவிரிப பூமபட்டினம காகநதி யெனறுபெயர பெறறது, 242-3, 245, 249
ககனம, 110, 336
ககுநதர - பழைய புததரகளுள ஒருவர, 369
கஙகவமசம - இபபரமபரையில அததிமலலன எனறு ஓரரசன இருநததாகத தெரிகினறது, 206.
கஙகுல, 95
கஙகை - ஒருநதி, இதன கரையில மனைவியரோடு துசசயராசன தஙகியிருநதபொழுது பாதபஙகய மலையைத தரிசிககவநத அறவணவடிகள கணடு அமமலையைத தரிசிககுமபடி அவனுககுக கூறினர, கணணகி வடிவஞ சமைததறகாகக கறகொணாதறகு இமயஞ் சென்ற சேரன செஙகுட்டுவன நாலவகைச சேனைகளோடும இதனகரையில் தஙகியிருநதான, 29, 207, 214, 301.

கசசயம - துசசயராசன இராசதானி, அஙகநாடடுளளது, 93, 113, 136
கசசி-காஞ்சிநகரம, 9,104, 191, 339
கசசிமுறறம, 238
கசசை - யானையின கீழ வயிறறுக கட்டுவது, 14
கசிநது-இரஙகி, 114
கசியபா-பழைய புததாகளுள ஒரு வா, 369
கஞசகாரா - வெணகலககனனா, 329
கஞசம் - நீா, 2, 242
கஞ்சுகன்-சட்டையிட்ட பிரதானி, 277, 341
கட்கம், 38
கடகாமுறறோா, 262
கட்டழலீமம, 227
கட்டழறகமெபசி, 179
கட்டி - கருப்புககட்டி, 322
கட்டியஙகாரன - சசசநதனெனனு மரசனுடைய மநதிரி . அவனைக கொனறு அரசைககைபபறறின வன, 45
கட்டு - பநதம, 63, 316
கட்டுடைசசெல்வம, 218
கட்டுமலை - செயகுனறு, 50
கட்டுரை, 191, 220, 253, 257, 260, 387
கட்டுரைவகை, 21
கட்புலம, 355
கடகம செறிதத கை, 76
கடசுகாதிகள், 358
கடபபாடு, 155, 244
கடம-அருநெறி, காடு, 145, 263, 305, 256, 361
கடமபன - முருகக்கடவுள், 46
கடமபு, 46
கடமபூணடு - முறைமையால மேற கொணடு, 33
கடமை, 216
கடல, 96, 137, 155, 160, 179, 288, 301.
கடலகளேழு, 83
கடல்வண்ணன் புராணம, 310
கடவது, 156
கடவாா - தப்பாா, 12
கடவியம, 187
கடவியை - கடப்பாடாகவுடையை, 244
கடவுட்கடிஞை, 166
கடவுட்கணிகை, 149
கடவுட்பாவை, 222, 227
கடவுடபீடிகை, 94
கடவுணமணடிலம், 240
கடவுளாளா - தேவா, 13
கடவுளெழுதிய பாவை, 224
கடறகடமபெறிநத காவலன - ஒரு சேரன, 239
கடறகரைசசோலை, 266
கடறபெளவம, 44
கடாஅககளிறு, 262
கடாஅம-மதம, 204
கடாஅயானை, 46, 262
கடாததிறம 46
கடாதி, 356
கடி - பேய, 38, 70
கடிகொள, 200
கடிஞை - பிசசைபபாததிரம், 156, 166, 188, 223, 342
கடிஞையிற கலலிடுவாரில, 150
கடிதா, 143, 150
கடிதல-ஓட்டுதல, நீககுதல, 43-4, 124
கடிது, 253
கடிநகா, 76, 180
கடிபபகை, 38, 89, 90
கடிப்பசிகளைய, 196
கடிபபு, 15, 279
கடிமதில, 328
கடிமலா, 191
கடியபபட்டனவைநது, 249
கடியிறகாவல, 195
கடிவழஙகாரிடை, 70
கடிவழஙகுவாயில, 79
கடுக - விரைய, 160
கடுஙகணை, 262
கடுஙகாறறு, 45 - 6
கடுஙகோடையிறகாா தோனறுதல, 283
கடுஞசினாநதிருகல, 248
கடுஞசூல - முதறகருபபம, 91
கடுஞசொல, 126, 273, 374
கடுததநோககு, 69
கடுநதுயா, 25, 187, 257, 261, 263

கடுந்தொழிற்பாசம், 224
கடுநாக, 175
கடுநவை, 68, 77, 87
கடுநோய், 182
கடுப்பத்தலையேற்றி, 59
கடும்பசி, 179, 225
கடும்புனல், 180
கடும்பேய், 74
கடுமா, 303.
கடுமை - விரைவு, 50, 308
கடுவரலருவி, 180
கடுவன், 204
கடுவினை, 226
கடை - வாயில், 95
கடைஇ=கடவி - செலுத்தி, 49, 301
கடை காப்பாளர் - வாயில் காப்போர் அரசர்க்குரிய எண்வகையாயத்துள் ஒருவகையார், 13
கடைகொள், 94, 97
கடைத்தெரு, 45
கடைநிலை - முடிவு, 14.
கடைப்பிடி, 303
கடைமணி, 23, 252
கடைமுகம், 49, 243
கடையம்-புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று இந்திராணியால் ஆடப்பட்டது, பதினொன்றில் இஃது இறுதிக் கூத்தானமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், 37
கண்-அசைநிலை, ஞானம், முகம், 18, 125, 210
கண்கவர்வனப்பு, 245
கண்கவரோவியம் 202
கண்கூடு - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 323
கண்டகம்-வினயபிடகத்தின் பேருறுப்பினுளொன்று, 299
கண்டபிறவி, 229
கண்டம் - கழுத்து, குரல், 210, 330.
கண்டம் நான்கு, 370, 378
கண்டனையாக, 175
கண்டுணராமை - பிரமாணபாசங்களுள் ஒன்று, 308
கண்டறிதியோ 262
கண்டுயில்கொள்ள, 89, 94
கண்டொட்டுண்டு, 77
கண்ணகி - கோவலன் மனைவி இவளது கற்பு முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தற் பொருட்டே சிலப்பதிகாரம் செய்யப்பட்டது. இவளை மறக்கற்புடையாளென்பர், திருமாபத்தினி, பத்தினிக்கடவுள், மங்கலமடந்தை, மாபெரும்பத்தினி, வீரபத்தினி யென்பன இவளுடைய பரியாய நாமங்கள், வஞ்சிநகர்ப் புறத்துள்ளதாகிய தன் கோயிலைச்சார்ந்து தரிசித்துத் தன்னை வினவிய மணிமேகலைக்குத் தான் மதுரையை அழித்தது முதலியவற்றையும், தனது பிற்காலச் செய்தியையும் அவளுடைய பிற்காலச் செய்தியையும் கூறினள் இவள் புத்தசமயச் சார்புடையளென்று இந்நூலாலும் சைனமதச் சார்புடையாளென்று சிலப்பதிகாரத்தாலும் தெரிகின்றது, 24, 27, 274, 293-4 296, 298-301, 334, 338
கண்ணடைத்தாங்கு, 137
கண்ணல்-கருதுதல், 235
கண்ணழுத்தங்கோல் - கண்ணேணி 307
கண்ணன்-கிருஷ்ணன், இது கரியோனென்னும் பொருள் தொகுபாகதச்சிதைவு, 37, 208 - 9, 306
கண்ணி - ஆடவர் தலையிற்சூடும் பூமாலை, 31, 191
கண்ணிய துணர்தல், 21.
கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, 105
கண்ணீர், 145
கண்ணீரால் மாலை தூய்மை யொழிந்ததென்றல், 28
கண்ணுள் வினைஞர் - சித்திரகாரிகள், நோக்கினோருடைய கண்களினிடத்தே தம் தொழிலை நிறுத்தலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றனர், 38, 70.
கண்ணெறி, 210.

கண்ணொடையாட்டியார், 329
கண்படைகொள்ளும், 151
கண்பரப்பினன் 50
கண்பிறர்க்களிக்குங்கண்ணேயம்,125
கண்மாறல், 30
கண்ணசிளிக்கும் 15
கண்ககா - கண்கவரனழுமவடமொழிச்சிதைவு, 12
கணம் - கூட்டம், நோய், 74, 300
கணம் பதினெட்டு 16
கணவன், 65, 106, 109, 148, 170, 180, 195, 219, 232
கணவனுக்குப்பிழை செய்தமையால் உண்டாகும் சிதைவு, 142
கணவனுடனிறந்தமகளிர், 71
கணவனையிழந்த மகளிர் தீப்பாய்தல், 105
கணவிரமாலை - அலரிமாலை, 36.
கணவிரமாலை சூடற்கு உவமை, 58
கணாதர் - கணாதர், இவர்வைசேடிகமதாசாரியர் சொரயையப்புசிப்பவராதலின் இப்பெயர் பெற்றார், 309
கணி-நிமித்தநூல் வல்லவன், 268
கணிகம் = க்ஷணிகம், 318
கணிகள் - சோதிடநூல் வல்லோர், 330
கணிகை, 47, 118, 242, 252, 265
கணிகையொருத்தி கைத்தூண்ணலக், 170
கணிதம் - சோதிடம், வேதாங்கம் ஆறனுளொன்று 310
கணை, 51 54.
கணைக்கால், 221
கதலிகைக்கொடி - துகிற்கொடி விசேடம், 17
கதழ்ந்து - கிளர்ந்து, 140
கதழ்பரி, 19
கதாவஸ்துப்பிரகரணம் - அபிதாமபிடகத்தின் உறுப்புக்களுளொன்று, 299.
கதி, 60, 331, 376.
கதிர்க்கும்மயம், 58
கதிர்மண்டிலம், 66, 84
கதிர்வாள், 223
கதிராற்றுப்படுத்த முசிராதத்துனபம், 66
கதிரோன், 95, 138
கதுமெனக்கரைந்து, 211
கந்தசாலி-சிறந்தமணமுள்ள ஒருவகை நெல், 112
கந்தபுஷ்பாசி, 155
கந்தம் - நாண், 51, 274
கந்தம் ஐந்து - பஞ்சஸ்கந்தம், 371
கந்தவுதி, 327.
கந்தன்-முருகக்கடவுள், 37
கந்திற்பாவை - சக்கரவாளக் கோட்டத்திற் சம்பாபதி கோயிலின் கீழ்க்கேயுள்ளதூணில் மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிமை, துவதிகனென்னும் தேவனுடைய வடிவமாகவுள்ளது இஃது எல்லாராலும் பூசித்து வழிபாடு செய்யப்படுதலின் இதனை அதிட்டித்துநின்ற துவதிகன், கேட்போருக்கு இதனவாயிலாக முக்காலச்செய்தியையுங் கூறுவன், இந்நூலில் இது நாவுடைப்பாவையென்றுங் கூறப்படும் தூணிலிருத்தல்பற்றி இதனைக்கந்தென்றுங் கந்தமென்றுங் கூறுவர், 92, 165, 185, 202-3, 224-7, 229-30, 232 236, 240, 245-6, 248, 260, 274, 325, 339 341
கந்து - காரணம், தூண், 46, 79 226, 236, 240, 245, 254
கந்துகம் - பந்து, 21
கந்துடை நெடுநிலை, 92, 185 222
கந்துடைநெடுநிலைக் கடவுள், 165, 227
கப்பல், 118, 155, 161, 170, 177
கப்பற்பாய், 160.
கப்பற்றொழில்செய்வோர், 89
கபிலர் - ஒரு முனிவர், 297.
கபிலவஸ்து-கபிலநகர், கபிலமுனிவர் வசித்தமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர், இதற்குச் சிவந்த இடமென்றும் பொருளுண்டு, கௌதமபுத்தர் பிறந்து வளர்ந்தது இந்நகரிலேதான் இது மகதநாட்டிலுள்ளது, இது கபிலை யெனவும் வழங்கும் 230, 297, 338
கபிலன் - சாங்கியமதாசாரியன்,309
கபிலை-(1) கலிங்கநாட்டுள்ள குமரனென்னும் அரசனுடைய இரா

சதானி; (2) கபிலவஸ்து, 230, 295, 297-8, 338
கம்பம் - நடுக்கம், 183.
கம்பர்-தமிழ் இராமாயண நூலாசிரியர் கல்வியிற் பெரியன் கம்பனென்றும், கவியிற்பெரியன் கம்பனென்றும் ஆன்றோராற் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவர், நன்னூல் விருத்தியுரையாசிரியராகிய ஸ்ரீ சங்கர நமச்சிவாயர், "திணை நிலஞ்சாதி" என்னும் சூத்திரவுரையில், 'கரியன் கம்பன்' என்று உதாரணங்காட்டியிருத்தலின், இவருடைய நிறம் கருமையென்று தெரிகின்றது,105
கம்பராமாயணம், 18, 39, 60, 204
கம்பலை - முழக்கம், 37
கம்பலைமாக்கள், 39
கம்பளச்செட்டி-ஒருவணிகன், கப்பல் யாத்திரை செய்பவன், பீலிவளை யென்பவள் நெடுமுடிக்கிள்ளிக்குத் தான்பெற்ற குழந்தையை அவனிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி இவனிடத்தேதான் ஒப்பித்தனள், இவன் இயற்பெயர் இன்னதென்று தெரியவில்லை, 288, 346
கம்பளம், 155, 348.
கம்புட்சேவல், 43
கம்புள் - சம்பங்கோழி, 98
கம்மர், 212
கம்மியர், 89, 284
கமலம், 267.
கமலலோசனன், 179.
கமலவர்த்தனை-அரங்கிலேறிய நாடக மகளிர் முதன் முறை கைகாட்டல், இது தாமரை மலர் போன்ற நிலையையுடைமையின் இப்பெயர் பெற்றது, 88.
கமனம், 219
கமுகு, 16.
கயக்கம் - கலங்குதல், 90
கயக்கறுநல்லறம், 129.
கயக்கறு மாக்கள், 175.
கயம் - நீர்நிலை, 270.
கயல், 44, 51, 200, 306
கயவன - இழிமகன், 260
கயற்கொடி, 214.
கயிறுகடை-சோகக்குவாய கொக்கி 38
கயிறு, 44, 46
கயிறுதிரித்து விற்குஞ் சாதியார், 329
காரணபரம்பரை - காரணங்களின் வரிசையால் வந்தது, 307
கார்த்தவம் - தலைவணங்க இருக்கை, 375
காமபரஹ்மவாதிகள் - கருமத்தையே பிரமமாகச் சொல்லுவோர், இவர் பூர்வ மீமாம்ஸகர், 234
காமம்-வினைகள், 369, 372
கரகம் - குண்டிகை, 2, 242.
கரடி, 174
கரண்டை - கமண்டலம், 34-5
கரணத்தியல்வர் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார், 13
கரணம் - செய்கை, 21
கரணமஅறுபத்துநானகுவகை, 21
கரத்தல் - மறைத்தல், 255.
கரந்துரு, 13
கரந்துவரலெழினி - மூவகைத் திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, சோலம் மறைந்து வருமிடத்தில் இடப்படுவது, 54.
கரந்துறை கணக்கு, 21
கரப்பு - ஒளித்தல், 243
கரப்புநீரக்கேணி, 211.
கரவு, 297
கராடிகள் - மகாராஷ்டிர தேசத்துள்ள ஒரு சாதியார், 93.
கராம-முதலைச்சாதிவிசேடம், 327
கராளதவம-கொடுமை, இப்பெயர் கராளதையெனவுமவழங்கும், 93
கராளர் - கராடிகள், காராளரென வும் வழங்கும், 29, 93
கரி - சாட்சி, 131
கரிகால்வளவன - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையாண்ட ஒருசோழன் நெருப்பாற்கரிந்த காலையுடையனாதலின் இவன் இப்பெயர் பெற்றான், இதனை, 'முச்சக்கரமு

மளப்பதற்கு நீட்டியகா, விசசக கரமேயளநததாற் செயசசெய ரிகானமேற் றேன்ரெருநிகருமா யபுனனீர நாடன, கரிகாலன் கானெருப்புற்று" (பொருநராற் றுப்படை இறுதி வெணபா) எனபதனுலும், "சுடப் பட்டுயிருயநத சோழன் மக னும, பிடாததலைப் பேரானைப் பெறற—கடைககாற, செயிராறு செஙகோல செலீஇயினுனிலலை, உயிருடையா ரெயதா வினை" எனனும பழமொழி வெணபா வாலுமுணாக, வடநாட்டரசா களை வென்றுசென்று இமயமலை யிலதன புலிபபொறியை வரைந தான இவன உருவப்பஃறேரி ளஞ் சேட் சென்னியின் புதல்வ னெனறும, சோழநாட்டுள்ள பொன்னியெனனு மூரிற சேர பாணடியாகளை ஒரு காலததுப பொருது வென்று னெனறும பொருநராற்றுப்படையால தெ ரிகினறது, சோழன கரிகாற பெருவளததானெனறும கூறப படுவன இனனும, இவன வர லாற்றினை இநநூல ச-ம காதை, கoஎ-அ, ஆம அடிகளின குறிப் பாலும, புறநானூறு முதலியவற ருலுமுணாநதுகொளக, 16, 51-2
கரியவன - இநதிரன, 280
கரீஇ - கருவி, 200
கரு - கருபபம, 268, 272, 305, 373
கருகிய நெஞசு, 248
கருஙகயனெடுஙகண, 192
கருஙகனி, 181
கருடன - சிறையா லெழுமபுபவன, 126.
கருணைபாவனை - ஐநது பாவனைகளு ள ஒனறு, அஃதாவது, 'வறியவா கள் வறுமைநீஙகிச செலவமுடை யவாகளாக ஆகுக' எனறு பாவித தல் முதலியனவாம, 387 - 8.
கருணை, 201, 389
கருததளவு, 303-4, 323, 349, 354
கருததா, 360.
கருதலளவை, 303.
கருநதலை, 77
கருநிலப்பிறப்பு, 314
கருப்பபபை, 388.
கருப்பிணி, 318.
கருப்புககட்டி-வெல்லம், கருமபின சாறறாலுணடான தென்றபடி, 322
கருபபுவில, 195, 223
கருபபுவிலலி, 282
கருபபூரம் - முகவாசமைநதனுள ஒனறு, 345
கருமபிறபபு-நரகஜனமம, 314.
கருமபு, 16, 255
கருமஙகளினகூட்டம - பவம, பன னிருநிதானததுள ஒனறு, 238
கருமணல, 220
கருமதொகுதி, 376 - 7.
கருமவிதிகள - அரசாககுரிய எண பேராயததுள் ஒருவகையாா, 13
கருமவீட்டம, 378
கருமறிககாதிறபேய, 77
கருமேநதிரியம - வாககு முதலிய ஐநதும, தொழில் செயதறகுக கருவியாய நிறறலின இபபெயா பெறறன, 320.
கருவி-தொகுதி, வாசசியம, 21.
கருவிமாமழை, 185
கருவிளமபொஙகா, 211
கருவிளமரம, 211.
கருவிறபட்டபொழுதே கலபபவை கள, 315
கருவுயிாததல், 190.
கருவூா, 205, 213.
கரைதல, 211
கல, 46, 302
கல பொளிநதனனகரண்டை, 34.
கலயாணம, 195
கலலதரததம, 145.
கலலாககயவன், 260.
கலலாசசிறு அா, 159, 200.
கலலாடம - ஒருதமிழநூல், கலலா டரென்னும புலவரால் இயறறப பட்டமையின இபபெயா பெற றது, இது 102 அகவற்பாககளை

யுடையது 'கல்லாடங் கற்றவ னொடுசொல்லாடலாகாது' என்று ஒருபழமொழி வழங்குகின்றது, 9, 12, 96
கல்லாமல், 52
கல்லாவிளைஞன், 257
கல்லாற்செய்த பாவை, 235
கல்லென் பேரூர், 56
கல்லென்றானை, 50
கல்லென்றுயிர் வழங்குபெருநெறி, 137
கல்லென் ஒலிக்குங்காடு, 73
கல்விப்பாகன், 200
கல்விப்பெரும்புணை, 127
கலக்குறுத்து - கலக்கத்தையுண்டாக்கி, 45, 160
கலங்கஞர், 139, 253, 279
கலங்கவிழ்மகளிர், 118
கலங்கவிழ்மாக்கள், 177
கலஞ்செய்கம்மியர், 284
கலப்பு - கலத்தல், 314
கலம்-கப்பல், 44, 89, 170, 277 284, 288, 297, 330, 346
கலம்பகர்பீடிகை, 94
கலவைநீர், 326
கலாபம், 37
கலாம் - போர், 18
கலிகெழுகடவுள், 71
கலிகொள், 301
கலிங்கத்துப்பரணி - ஒருதமிழ்நூல், "பரணிக்கோர் சயங்கொண்டான்" என்று புகழ்ப்பெற்ற சயங்கொண்டாரென்பவர் இந்நூலாசிரியர், இதிற் சில சோழர்களுடைய வரலாறுகள் காணப்படும், சிலப்பதிகார வுரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லார் இந்நூலிலிருந்து சிலபாடல்களை எடுத்து உதகரித்திருத்தலால் இஃது அவர்காலத்துக்கு முந்தியதென்று தெரிகிறது, 70, 73
கலிங்கநாடு - தாயமன்னவராகியவசுகுமரனென்னும் இருவர்க்குரியது, இதிற் சிங்கபுரமென்றும் கபிலையென்றும் பெயர்பெற்ற இரண்டு நகரங்கள் இருந்தன, 294.
கலித்தொகை - எட்டுத்தொகையுள் ஆறாவதுநூல்; கடைச்சங்கப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது, கடவுள் வாழ்த்துள்பட 150 - கலிப்பாக்களையுடையது, பாலை குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்னும் மூவகைப் பொருள்களையும் இனிது விளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளை விரித்துக் கூறுவது சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச் சிறந்தது இதில் முதலாவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோனும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மருதம் மருதனிளநாகராலும், நான்காவதாகிய முல்லை நல்லுருத்திரனாலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்துவனாலும் இயற்றப்பட்டன, இதனைத் தொகுத்தவர் மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனார், இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர் இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றுங் கூறப்படும், இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது, 17, 41, 45, 48, 65, 78, 123, 145, 166 168, 188, 194, 201, 206, 229, 261, 282, 285. 311
கலுழ்ந்து - கலங்கி, 102.
கலை, 49, 285
கலைகளின்றுணிவு, 21.
கலைநியமம் - தென்மதுரையிலுள்ள சிந்தாதேவியின் கோயில், எல்லாச்சமயத்தாராலும் புகழப்படுவது, கலாரூபியாகிய சிந்தாதேவிக்கு இடமாயிருத்தலபற்றி இஃது இப்பெயர்பெற்றது [கலை - வித்தை, நியமம் - கோயில்] பலரும் வந்து தங்குதற்

குரிய அம்பலமொன்று இக கோயிலின் முன்னே யிருந்தது, இஃது அம்பலப்பீடிகையென் றுங் கூறப்படும் இதிலிருக்கும் பொழுதுதான ஆபுத்திரனஅமுத சுரபியைப பெற்றான, 150, 153
கலை முட்பதெட்டு - இவை சிவ பெருமானுடைய உருவத்திரு மேனியின உறுப்புககளாகவுள ளவை 310
கலையுருவினோன் - சிவபெருமான, 310
கவயமா, 306
கவாகோடல் 304
கவாநதுான, 77
கவராககேளவியோா, 12
கவல (கவலவு) - கவலுதல, 6, 172, 314
கவலை, 272-3, 377
கவளம, 45, 200
கவான - தொடை, 3
கவிா - முளளுமுருககை, 77
கவின, 237
கவினி - அழகுபெறறு, 191
கவுடிலசசாமம, 352.
கவுநதியடிகள, 294
கவேரகன்னி - காவேரி, 31, 105
கவேரா - யோகிகளிற் சிறநதவரான ஓா இராசருஷி, இவா காவேரி யின் தநதை, 31, 105.
கவேரவனம-கவேரரெனபவா தவஞ செயது கொணடிருநத வனம இது காவிரிப்பூமபட்டினததின அருகே யுளளது, 31, 105
கவைதத அடிபபேய - பிளவுபடட அடிகளையுடையபேய, 77
கவைதத முளளையுடைய பரிக கோல - யானையை அடககுதற குரிய கருவிகளுளொன்று, இது கவைமுட கருவியெனறு பெயா பெறும, 200
கவையடி பெயாதது, 77
கழனி - வயல, 96-7
கழாறறுாககு - இசைதது பிறகூறப் பட்டுளள ஏழுவகைத ... ளொனறு, ...யது, 20
கழி - மிகுதி, 38, 314
கழிபெருங்கோட்டம, 71
கழிபெருஞ செலவககள்ளாட்டயா தல, 76
கழிபெருஞ செலவா 183
கழிபெருந்துனபம, 136.
கழிபெருவீதி, 38.
கழிவெணபிறபபு, 314
கழீஇய - கழுவிய, 326
கழுகு, 74, 76
கழுநீா, 220, 328
கழுமிய - கலந்த, 3, 143
கழுமம, 136, 230
களறு - மூஙகில, 209, 219.
களைமூவிளைநெல - மூஙகிலில விளை யும நெல எணவகைககூலததுளொன்று, 330
களா, 175-6
கள முதலியவைநது, 250, 261, 269
கள்வா, 307, 372.
கள்வி, 197
களளடுகுழிசி, 174
களளவிழ பூம்பொழில, 67
களளாட்டயாதல, 76, 194, 241
களளோ, 74
களளியம்பறநதலை, 73, 191
களளினா செருககு, 262
களளுணடலைததவிாகவெனறல, 262
கள்ளாவிற்கும வலைசசியா, 329
களததாடுஙகூததி, 242.
களம, 212.
களா - உபபுநிலம, 112
களவு, 250, 261, 272, 373
களவோவாழககையா, 263.
களி - மதம (ஆகுபெயா) 45, 105
களிககயல - கண, 62
களிபபுமாணசெலவக காவறபே ருநா, 86
களிமகனசெயல 35.
களிமயககு - மதமயககம், 45
களிமூாககனா, 35.
களிறெருநதல, 200
களிறு - ஆணயானை, 18, 45, 198, 201, 204, 301

களைதல், 263
களையாவேட்கை, 223
கற்பகக்கோயில், 64
கற்பம் - காலத்தினைப்பேரெல்லை வேதாங்கங்கள் ஆறினுள் ஒருவகையாகிய கல்பஸூத்திரங்கள்; இவை வேதமந்திரங்களுள் இன்ன மந்திரம் இன்னகருமத்தில் விநியோகித்தற்குரிய தென்பதைக் கூறும், 310
கற்பனாநாமம் - உண்டாக்கிக்கொண்ட பெயர், 383
கற்பிணை, 166
கற்பு, 168, 243, 252
கற்புக்கடன், 293
கற்புடைமகள் தன்காதலன் சொல்லைமறுத்தல் நன்றன்று எனல், 197.
கற்புடைமகளிரியல்பு, 195
கற்பேந்திரரிருபத்திருவர் - இவர்கள் சதேந்திரரைச் சார்ந்தோர், [கற்பம் - சுவர்க்கம்] இது சைனநூல்வழக்கு, 316
கற்பொறிகள் - மதிலினுள்ள பொறிவிசேடங்கள், 327
கற்றகல்வி, 263
கற்றலம், 330
கற்றறிவிச்சை, 218
கற்றோர், 147.
கறவைக்கன்று, 252.
கறவை கலம்நிறையப் பொழிதல், 139
கறவைமுறைசெய்தகாவலன், 252
கறைப்படுமாக்கள், 216
கறையோர் - கடமை கொடுப்போர், 216.
கறைவீடு செய்த செங்கோல், 216
கன்மம், 359, 363,
கன்மேந்திரியம், 320
கன்றிய - அடிப்பட்ட, 241.
கன்றியநெஞ்சு, 226
கன்றுநினைகுரல், 65
கன்றையிழந்தபசு, 252
கன்னடதேசம், 112
கன்னடபாஷைச்சொற்கள், 34, 199
கன்னல் - நாழிகைவட்டில், 89.
கன்னன் - கர்ணன். இவன் சூரியனுக்குக் குந்தியிடமாகப் பிறந்தவன், பிறக்கும்பொழுதே காதுகளிற் குண்டலங்களோடு பிறந்தமையின் இப்பெயர் பெற்றான் (கர்ணம் - காது), 368
கன்னி - சம்பாபதி, துர்க்கை. இவள் போர் செய்வதற்கு வந்த பரசுராமனை முன்னே நீ செல்லாதேயென்று காந்தனென்னும் அரசனுக்குக் கூறினள், 241
கன்னிக்காவல், 195
கன்னிப்பருவம், 195
கன்னிப் பெண்ணுக்கே யிருந்து வறிதேமூத்தல், 248
கன்னிமாடம், 246
கன்னியந்துழாய், 179
கன்னியாகுமரி - ஒருநதி, 57, 142
கனகச்சுற்றம் - அரசர்க்குரிய எண்பேராயத்துள் ஒருவகை, 13.
கனகசபை, 207
கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்; இவர்கள் ஆரியநாட்டரசருள் ஒரு சாரார், இவ்விருவரும் பாலகுமரனென்னுமரசன் புதல்வர்; கண்ணகி வடிவம் சமைத்தற்பொருட்டுச் சிலைகொணர்தற்காக இமயஞ்சென்ற சேரன் செங்குட்டுவனால் வெல்லப்பட்டு அவன் கட்டளைப்படி இமயச் சிலையைத் தலையிற் சுமந்தோர், 301
கனவு, 87, 130, 176, 193
கனாமயக்கு, 129, 235
கனை - மிகுதி, 23-4.
கனையெரிபொத்தி, 294
கா - சோலை, 89, 212.
காக்கை, 74
காகந்தி - காவிரிப்பூம்பட்டினம் முன்னொருகாலத்திற் ககந்தனென்னுந் தலைவனாற் பாதுகாக்கப்பட்டமையின் இந்நகர் இப்பெயர்பெற்றது, நீலகேசியில் வேதவாதச் சருக்கத்தில், "காதம் பலவுங் கடந்தபின் காகந்திக் கடிநகருள்" என இப்பெயருள்ள நகரமொன்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, 242.
காசி, 142, 148.

காசு, 269, 291
காஞ்சனபுரம - வித்தியாதரநகரங்களுளொன்று காஞ்சனனும காயசண்டிகையும இருந்தநகர தோரே. இது விஞ்சைமாநகரெனவும வழங்கப்படும், 168, 180, 184
காஞ்சனன - ஒருவித்தியாதரன, காயசண்டிகையின கணவன, இவனது நகரம காஞ்சனபுரம உலகவறவியில உதயகுமரனுக்கு அருகில காயசண்டிகையினது வடிவமெய்திய மணிமேகலையை அவவுதயகுமரன தொடாந்தது கணடு காயசண்டிகையின சோரநாயகனெனறு நினைந்து அவனை வாளாலவெட்டி வீழ்த்தினன, 7, 217, 219 - 20, 222 - 7, 251 - 2
காஞ்சி-ஒருநகரம, இதில முககாலசசெயதிகளையும நனகு தெரிவிககும கநதிறபாவைத தெயவமும, துணையிளங்கிள்ளி யெனபவனாறகட்டப்பட்டுள்ள புததாலயமொனறும, தெனமேறகு மூலையில தருமதவனமெனறு பெயருள்ள ஒரு சோலையும இருந்தன, மணிமேகலை பலநாள தங்கியிருந்து அனனமளித்துப் பலவுயிர்களையும பாதுகாததுத தவத்திறம்பூணடு அறவணவடிகள்பால தருமங்கேட்டு மரித்த விடமும இந்நகரமே; இது கச்சியெனவும வழங்கப்படும், 9, 201, 237-8, 340-41, 349
காஞ்சிநாடு, 339
காஞ்சிமரம, 191
காட்சி, 114, 137, 144, 304.
காட்டாறு, 180.
காடமாசெல்வி, 71, 196.
காடு, 305.
காண் - அசை, 79.
காணகுறாஉம், 63
காண்டலளவை, 303-4, 308
காண்மின், 35, 39
காணம - பழங்காசு, 257-8.
காணமிலி, 170
காணா - குருடா, 151, 343
காணுவுயிர், 34
காணிய - காண, 39, 180
காததன்று - காததனமையாலன்று, 254
காததிரம, 204
காததோமபிடும, 79
காதணி, 64
காதணியைச சூங்கினற் செயதல், 36.
காதம, 176
காதமபரி - ஒருவடநூல, இது வசனகாவயம கநதருவ கனனிகையாகிய காதமபரியெனபவளை உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய சநதிராபீடனெனபவன மணமபுரிநத சரிததிரம இதில விரிததுக கூறபபடும இது பூரவகாதமபரியென்றும உத்தரகாதமபரியெனறும இருவகைபபடுமெனவும, அவறறுள் பூரவகாதமபரி பாணகவியாலும உத்தரகாதமபரி அவருடைய புததிரராலும செயயபபட்டன வெனவும, இந்நூல பனனீராயிரங் கிரநதமுடையதெனவும கூறுவா, "காதம்பரீ ரஸஜ்ஞாநாமாஹாரோபி நரோசதே" எனறு பணடையோா இதனைச சிறபபிததுப பாராட்டியிருததல காணக. 'காதமபரியின சுவையை யறிநதவாகளுககு ஆகாரங் கூட இனியாது' எனபது இதன பொருள், 38
காதல - ஆசை, 232, 242, 310
காதலஞ்செலவா, 204
காதலன, 58, 106, 129, 197, 222, 242, 261, 264
காதலனபு, 232.
காதலனிறப்ப மகளிரும் உடனிறததல், 293.
காதலி, 143-,4 233
காதற்சுற்றம், 97
காதற்பாங்கன், 337
காநதம், 307

காந்தருவவிவாகம் - கந்தருவகுமாரரும் அச்சரசாதிக் கன்னியரும் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுக் கண்டு இயைவதுபோலத் தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுச் சேர்வது, 245

காந்தள், 31, 37, 101

காந்தளஞ்செங்கை, 192

காந்தன் - ஒருசோழன்; அகத்திய முனிவரால் மிக்க பத்திமையுடையோன். இவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கியே அவர் தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியை நதிவடிவாக நிலத்திற் பெருகச் செய்து சோழ நாட்டை நீர்வளமுள்ளதாக்கினார். பரசுராமர் போர்செய்தற்கு வந்தபொழுது கன்னி (துர்க்கை) யின் கட்டளைப்படி அவருக்கு முன்னே செல்லாது வேற்றுருக்கொண்டு இவன் சிலநாள் வேறிடத்திருந்தான். இதனால் இவன் பரசுராமருடைய காலத்தவனென்று தெரிகின்றது. இவ்வரசன் காந்தமன்னனெனவும் காந்தமன்னவனெனவும் இந்நூலுட் கூறப்படுவான் 2 241

காந்தாரம் - சில தேசங்களைத் தன்னுட்கொண்ட மிகவும்பெரிய தொருநாடு. இதிலுள்ள தேசங்களுள் பூருவதேச மென்பது ஒன்று, 102

காப்பியம் - காவியம், 209

காப்பு, 218

காப்புக்கடைகழிதல், 57, 142, 148.

காப்புடைமாநகர், 235

காப்புடையிஞ்சி, 70.

காப்புவலையோட்டி, 200

காபாலிகமதத்தினர், 70, 74.

காம்பு - மூங்கில், 235

காமக்கள்ளாட்டு, 194, 241, 282.

காமக்கிழத்தி, 242

காமங்காழ்க்கொளல், 56, 248, 250.

காமத்தியற்கை, 62, 227.

காமத்தீவிழைவு, 272, 378

காமத்துப்பு, 40.

காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது, 262

காமத்தை யொழிக்கும்வழி, 389.

காமதேனு, 123

காமம், 106, 114, 247, 258, 261, 273

காமமுதலியவைந்து, 250, 261, 263

காமர் - விருப்பம், 28, 191, 204,

காமவல்லி - கற்பகத்தின் மீதுபடர்ந்துவளரும்பொற்பூங்கொடி, 54, 109, 118

காமற்கடந்தவாமன், 61

காமற்கடந்தோய், 63

காமன், 28, 37, 41, 87, 223, 255, 267, 276, 372

காமுகர் மற்றைக் குற்றங்களையும் உடையராவரென்பது, 250.

காமுறல் 201

காய்தல், 46, 218

காய்பசிக்கடும்பேய், 74

காய்பசியாட்டி, 205

காயக்கரணம், 21

காயங்கரை - ஒருநதி; பிரமதருமனென்பெயரிய ஒரு பௌத்தமுனிவன் இதன்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்தனன். அத்திபதி யென்னும் அரசன் இடவயமென்னும் நகரத்தினின்று நீங்கி அவனிருக்குமிடத்திற்குச் செல்லும்பொழுது நாலுவகைச் சேனையோடு இதன் பக்கத்துள்ள சோலையிலிருந்தான், 102-3, 230 278

காயசண்டிகை - ஒரு விச்சாதர மங்கை; காஞ்சனன் மனைவி; இவள் அவனோடு பொதியின்மலையின் வளங்காணச்சென்று உண்டவர்களுக்குப் பன்னிரண்டு வருடமளவும் பசியையொழிக்கும் ஒரு நாவற்கனியைக் காலாற் சிதைத்து அக்கனியை உண்ணுதற்கெண்ணிவந்த பட்டினிநோன்பியாகிய விருச்சிகனென்னும் ஒருமுனிவனுடைய சாபத்தால்

பன்னிரண்டு வருடமளவும யானைத்தீயென்னும பெரும்பசி நோயால்வருந்தி மணிமேகலைகொடுத்த உணவால் அப்பசி முற்றவொழியப்பெற்றுத் தனது நகரஞ்செல்லுகையில் இடையேயுள்ள விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும விந்தாகடிகையென்பவள் சாயையாலிழுக்க அவள் வயிற்றிற் சென்று அடங்கினள், 7, 169, 179-80, 185, 199, 201, 205, 209, 214, 217, 222-5, 228, 251

காயத்திற்றோன்றும பாவங்கள் மூன்று - கொலை களவு காமமென்பன, 25, 272, 373-4

காயத்தின் குணமூன்று - பள்ளிவலமபுரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தலென்பன, 374

காயம், 202

கார - காரகாலம், 46, 121, 340

காரத்திகை, 122.

காரநாற்பது - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று, 209.

காரமபுகுக்கடல், 301

காரணகாருத்து, 350.

காரணகாரிய சம்பந்தம், 383

காரணகாரியஞானம், 367.

காரணகாரியப்பொருள், 384.

காரணகாரியவுருக்கள், 376

காரணத்தை யிலலையாக்கக் காரியமுமிலலையாமென்பது, 370

காரணப்பெயர், 110, 121, 142.

காரணம 182, 185, 370

காரணுனுமானம - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று, இது சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு மழைபெய்யுமென்று அனுமானித்தல் முதலெனவும், பூர்வானுமானமெனவும வழங்கப்படும், 305.

காரணிபூம்பொழில், 49.

காரலாகடமபு, 46.

காராளர—கராளர - சண்பைநகரத்துள்ளார், 29, 93.

காரிகை - அழகு, பெண், 26, 28, 169, 179, 199, 228, 249, 251, 262-3.

காரிகை நல்லாள், 7

காரியககருத்து, 350.

காரியகாரணத்தொடாச்சி, 369

காரியம, 370

காரியவேது, 353

காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுங்கிள்ளி - ஒருசோழன், 214

காரியாறு - ஒருநதி, 214

காரியானுமானம - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று. அஃது எச்சமெனவும சேஷானுமானமெனவும கூறப்படும், 305.

காரிருள், 162, 240, 260

காருகமடந்தை, 261

காருணயம - கருணையோடுசெய்யும தருமம இஃது அருளறம, நல்லறம, தயாதருமமெனறும கூறப்படும், 238, 284

காரைக்காலமமையார - திருத்தொண்டர் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் இவரியற்பெயர் புனிதவதியா ரென்பது. இவருடைய ஊர் சோழநாட்டின் கண்ணதாகிய காரைக்கால், இவரது அன்பினமிகுதிகண்டு சிவபெருமான 'அமமையே' என்றழைத்தமையால இவர் இப்பெயர்பெற்றார். இவர்சரித்திரம பெரியபுராணத்தால நன்குவிளங்கும. இவர் அருளிச்செய்தவைகள் மூத்த திருப்பதிகம் இரண்டு, திருவிரட்டைமணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதியென்பன. இவைகள் பதினோராந்திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, 73

கால - காற்று, 44, 49, 181, 307.

காலகிளாந்து, 204.

காலகோள - காலகொள்ளுதல்: அஃதாவது உதயவாரம்பம், 39.

காலபரிய - அறுபட, 44.

காலபோகுபெருவழி, 47

கால்விசைகடுக, 160.

காலககணிதம், 21.

காலக்கணிதர், 330
காலத்திற்றோன்றியகொண்மூ, 153
காலம், 129, 164
காலமூன்று, 163, 371, 379.
காலவேகம் - ஒரு யானை, 45
காலஸூத்திரம் - எட்டுநரகங்களுள் ஒன்று, 82
காலாமஸூத்திரம் - அங்கோத்தர நிகாயமென்னும் நூலின்பகுப்புகளுள் ஒன்று, இதிற் பிரத்தியக்ஷத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர், 350
காலை - காலம், 108, 138, -9 196, 230
காலைஞாயிறு, 97, 104.
காவதம், 117, 149, 176, 295
காவல், 195 252, 261
காவலன், 136, 151, 232, 252, 261, 264, 284-
காவலாளர், 94
காவற்கணிகை, 242
காவற்சோலை, 30-31
காவற்பெண்டிர் - செவிலித்தாயர், 89.
காவற்றெய்வதம், 19, 286
காவிரிப்பட்டம் - வேளாளரில் உழுவித்துண்போர் அரசனாற் பெறுவதொரு பட்டம், 47
காவிரி-ஒருநதி, காவேரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு, கவேரகன்னி, காவிரியப்பாவை, சோழர் குலக்கொடி, தமிழ்ப்பாவை, நீரப்பாவையெனவும் இது வழங்கப்படும், இந்நதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமத்துறையானது சிறந்த புண்ணிய தீர்த்தமென்று பல நூல்களாலும் கொண்டாடப்படும், 2-3, 31, 57, 165, 242
காவிரிநதியின் உற்பத்தி, 2
காவிரிப்பட்டினம், 338
காவிரிப்படப்பை, 277
காவிரிப்பாவை, 2, 31, 242
காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பிறந்த நூற்றிருபததொரு பரத்தையர், 265.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல் கொள்ளச் சபித்தமை, 289
காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழர்களுடைய பழைய இராசதானி இதில் இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்டுள்ள ஏழரங்குகளையுடைய ஒரு புத்தாலயமுண்டு. இந்நகரத்தின் பழைய பெயர் சம்பாபதியென்பது. இது காகந்தியென்றும் புகாரென்றும் கூறப்படும், 7, 12, 22, 29, 31-2, 64, 86, 105, 119, 183, 219, 241, 246 269, 277, 287 8, 298, 332 334, 349
காவிரிவாயில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைக்கழியும் வாயில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ளது, 243
காவுநதி, 332
காவேரி-ஒரு நதி கவேரனென்பவனால் பிரவஹித்தமையின் இப்பெயர் பெற்றது, 105
காவேரிமாகாத்மியம் - ஒரு வடநூல், இஃது ஆக்னேயபுராணத்தின் இரண்டாம் பாகத்துள்ளதென்பர், 105
காழ் - கம்பு, மணிக்கோவை, வயிரம், 17, 46, 200
காழ்க்கொளல், 248, 250
காழ்ப்பர்டு, 312
காழியர் - பிட்டுவாணிகர், 329
காழோர் - குத்துக் கோற்காரர், 45-6
காற்றின் குணம், 321
காற்று, 45-6, 170 314
காறு - அளவு, 238, 308
கானமுட்பட்டோர், 151, 343
கானயாறு, 180, 219
கான்றை - மரவிசேடம், 74
கானக்கோழி, 98.
கானநாடி, 71
கானா-மிருகி, 65, 305.
கானல் - கடற்கரைச்சோலை, 226, 266, 289
கிடக்கை - கிடத்தல், 50
கிரவுஞ்சகிரி - ஒருமலை, இது முருகக் கடவுளால் ஒரு காலத்துத்

துளக்கப்பட்டது ; அன்றிப் பெயர்க்கிரியெனவும் குருகு பெயர்க்குன்றமெனவும் கூறப்படும், 55
கிராமம், 150
கிரியை, 304, 350, 360
கிருத்தம்=கிருதகம் - செய்யப்பட்டது, 362.
கிருதத்வநித்தம், 362.
கிருத்திரகூடம் - ஒருமலை, மகததேசத்தின் இராசதானியாக இருந்த இராசகிருக நகரத்தின் அருகே யுள்ளது. ஒரு காலத்தில் இதன் மீது நின்று கௌதம புத்தர் பலர்க்கும் தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதங்கள் அழுந்தப்பெற்றமையின் இது பாதபங்கயமலையென்றும் வழங்கப்படும், 114
கிருத்திரிமவேடம் - செய்யப்பட்ட வேடம், பொய்வேடமென்றும் உளவரியென்றும் கூறப்படும், பாண்டவர் விராடநகரத்திற் கொண்டவேடம் போல்வது, 205
கிருதகோடி - மீமாம்ஸ சாஸ்திரம் முழுவதற்கும் போதாயனரென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற முதல் விருத்தியுரை, இந்நூலைச் செய்ததுபற்றி அவரைக் கிருதகோடியென்று வழங்கியதாகச் சொல்வர், இந்நூல் பிரத்தியட்சம் முதலிய பிரமாணம் பத்தினுள் எட்டுப் பிரமாணங்களையே கூறும், இதனைப்பற்றிய செய்திகள் ப்ரபஞ்ச ஹ்ருதயமென்னும் வடமொழி நூலிற் காணப்படுகின்றன, 303.
கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராஹ்மணம் - யஜுர் வேதத்தின் ஒரு பகுதி, (பிராஹ்மணம் - மந்திரங்களின் விநியோகத்தைக் கூறுவது), 121
கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதை - யஜுர்வேதத்தின் ஒருபகுதி, 122
கிருஷ்ணராஜன் - ஓரரசன், 207.
கிருஹ்யரத்நம் - ஒருவடநூல், இல்லறநெறியை விவரித்து ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர், ஆச்வலாயனர், பரத்துவாஜர், கோபிலர் முதலிய முனிவர்களாற் செய்யப்பட்டுள்ள கிருஹ்யசூத்திரங்களை மேற்கோளாகக் கொண்டு அவற்றின் கருத்துக்களை ஒன்றற்கொன்று வேறுபடாமல் விளக்கி வைதிகஸார்வபௌமரென்று வழங்குகிற தோழப்பரென்பவரால் இயற்றப்பட்டது, மேற்கூறிய பலவகையான கிருஹ்யநூல்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்தலின் இப்பெயர் பெற்றதென்றும், இதற்குக் கண்டபூஷணமெனப் பெயருள்ள ஒரு வியாக்கியான முண்டென்றும் கூறுவர், 39, 90
கிலேசசாந்தி, 126
கிழங்கு, 183.
கிழமை, 253.
கிழவன், 118
கிழி, 75
கிள்ளி - சோழன், 288.
கிள்ளிவளவன் - ஒருசோழன், 277
கிளர்ந்தமாற்றம், 49
கிளப்பல், 52.
கிளாதல் - எழுதல், 146
கிளவி, 40, 189, 228, 296, 339.
கிளி, 40, 208
கிளை - சுற்றம், யாழில்நின்ற நரம்பிற்கு ஐந்தாம்நரம்பு, வகை, 88, 144
கிளைநரம்பு - யாழ்நரம்புகளுள் குரல் இளி துத்தம் விளரி கைக்கிளை யென்னுமைந்துமாம், 204.
கீதகோவிந்தம் - ஒருவடநூல், இது ஜயதேவரென்பவராற் செய்யப்பட்டதான ஸங்கீதப் பிரபந்தம் 24 அஷ்டபதிகளையுடையது இதிற் புத்தாவதாரம் திருமாலின் கூறென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, 61.
கீதம், 35.
கீரி - கீரிப்பிள்ளை, 298.

கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்ற பார்ப்பனியின் கதை, 293
கீழ்ப்பால, 256
குங்குமம், 282.
குங்குமவருணம், 210
குச்சரக்குடிகை - சம்பாபதியின் கோயில், 199
குச்சரம் - கூர்ச்சரதேசம், 199
குசலவேதனை - சுகவறிவு பஞ்சஸ்கந்தத்துள் ஒன்றாகிய வேதனையின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று, 381
குசலாகுசலவேதனை - சுகதுக்க அறிவு. வேதனையின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று. புண்ணியத்தைக் குசலமென்றும்பாவத்தை அகுசலமென்றும் பௌத்தநூல்கள் கூறும், 381
குசாம்பன - ஓரரசன் இவனாற் செய்யப்பட்டநகரம் கௌசாம்பி, 167
குஞ்சி, 249, 300
குட்டநாட்டார், 335
குட்டிப்பிட்டவமென்னுங்கொடி, 41
குட்டுவர், 335
குட்டுவன் - சேரன், குட்டநாட்டையாளபவனென்றபடி, 335
குடக்கட்சேதர், 65
குடக்கண். 340
குடக்கூத்து, 37
குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், 41, 98.
குடதிசை, 162
குடபாற்சிறுபுழை, 68, 91
குடம், 362
குடமுழா - ஒருவகை வாத்தியம்,88
குடர், 146
குடர்த்தொடர் மாலை, 163-4, 281
குடவயின், 226
குடிகை - கோயில், பாணசாலை, 72, 205, 274.
குடிகோள்பற்றி வந்த வெகுளி-மெய்ப்பாடுகளுளொன்று, 111
குடிசை, 72
குடிப்பிறக்கும் வறுமை, 127.
குடிப்பெயர், 252
குடிபுறங்காத்து, 253
குடுமி, 77, 219, 248-9, 300
குடை, 44
குடைக்கூத்து, 37
குண்டககணிகை - கணவனிறக்கும் பொழுதே வெளுருவனைச் சேர்ந்திருப்பவளின் புதல்வியாகிய வேசை, 109
குண்டலகேசி - நாதகுத்தனாரென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு தமிழ்நூல் சீவகசிந்தாமணி முதலிய ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் நான்காவது, பௌத்த சமயத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது; குண்டலகேசி யென்னும் ஒருவணிகமாதின் சரித்திரத்தைக் கூறுதலின் இப்பெயர் பெற்றது, இதன் சில செய்யுட்கள் தொல்காப்பியவுரை, யாப்பருங்கல விருத்தி, வீரசோழியவுரைகளிலும் பல நூல்களிலிருந்து தொகுத்த புறத்திரட்டென்னும் நூலிலும் நீலகேசியிலும் சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்திற்கு ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய உரையிலும் காணப்படுகின்றன வேயன்றி நூல் முழுவதும் இதுகாறும் எங்கும் கிடைத்திலது. இது குண்டலகேசி விருத்தமென்றும் பெயர்பெறும், இதில் இக்காலத்து வழங்காத சொல்லும் பொருளும் உண்டென்பர், 60, 368, 389
குண்டிகை - கமண்டலம், 34
குணதேர், 96.
குணக்கு - கிழக்கு, 153, 162
குணப்பொருள், 60.
குணம், 304, 322, 359-60
குணவதம், 341.
குணி, 322 324
குத்துக்கோற்காரர், 45
குதலை, 88-9, 89

குதிரை, 46
குதிரைப்பந்தி, 94
குதிரைமலை - ஒரு மலை; இஃது எழினி அதிகமானுடையதென்று புறநானூற்று ௧௫௮ - ஆம் பாட்டாலும், பிட்டங்கொற்றனுடையதென்று ௧௬௮ - ஆம் பாட்டாலும் தெரிகின்றது. இஃது ஊராகக் குதிரை யென்றும் கூறப்படும், 205
குதிரைவீரர், 13
குப்பம், 37, 75
கும்மாயம் - புழுக்கிய பசைப்பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி, 13.
குமரன் - கலிங்கநாட்டுள்ள கபிலை நகரத்தரசன், 196, 295
குமரி - ஒருநதி; கன்னியாகுமரியெனவும் கன்னியெனவும் கூறப்படும்; பலரும் தத்தம் பாவங்களைப் போக்குதற்குச் சென்று ஆடிவருவதொரு புண்ணியதீர்த்தம்; தன்னருகே 'புஷ்பஹாரவதி' என்று பெயர்பெற்ற குமரித்தெய்வமே எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமொன்றையுடையது, கன்னிப்பெண், 57, 142, 194
குமரித்தெய்வப்படிமம் - குமரியாற்றினுடைய அதிதேவதையின் வடிவம், 148
குமரிபாதங் கொள்கையின் வணங்கி, 148
குமரிமூத்த வென்பாத்திரம், 160, 248
குமரியம்பெருந்துறை, 57
குமரியாடல் - கன்னியாகுமரியாற்றில் நீராடல், 57, 148
குமிழ் - குமிழம்பூ, 77, 220
குயவர், 330
குயில், 43
குயிலுதல்-எழுதல், செய்தல், 99, 332
குயிலுவக்கருவி, 88
குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார், 95
குயிலுழைப்பொதுமயர், 42
குரங்கு, 179, 209
குரங்குசெய்கடல், 57
குரம்பு - வரம்பு, 186
குரல், 204
குரவம் - குராமரம், 40
குரவர் - தாய்தந்தையர், 28
குரவை - காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் வட்டமாக நின்று கைபிணைந்தாடுவது, 208
குற்றிலைக்கூந்தல், 98
குராமரம், 40
குரல் - கோட்டான், 73
குருகு - குருகத்தி, பறவை, 190, 205, 294
குருகுபெயர்க்குன்றம், 55
குருசில், 193, 198
குருடர், 151
குருடு, 140
குருதி, 41
குருதிப்பலி, 15
குருந்து, 40, 211
குருமகன், 173
குருவித்தலை - மதிலுறுப்புக்களுளொன்று, 64
குரூஉத்தொடைமாலை, 44
குரோதம்-கோபம்; உட்பகையாறனுள் ஒன்று, 388
குலகானபோடே - மைசூர்ஸமஸ்தானத்துள்ளதோரூர், 207
குலகிரிகளேழு, 83
குலம் - கோயில், 34, 300
குலமகளிர், 195
குலவிச்சை, 52
குலாமலை, 313.
குலைப்பெண்ணை, 181
குலோத்துங்கசோழனுலா - ஒட்டக்கூத்தரால் இரண்டாங் குலோத்துங்கன் விஷயமாக இயற்றப்பட்ட ஒரு தமிழ்ப்பிரபந்த நூல், 252
குவலயம், 307
குவளை, 65, 96, 121, 192, 267, 328
குவளைச்செங்கண், 222
குவிமுகிழெருக்கு, 36
குவிமுட்கருவி - யானையை அடக்குவதோராயுதவிசேடம், 200

குவைஇய - குவித்த, 330
குழல் - கூந்தல்; வேயங்குழல், 21, 42, 47, 88, 210, 248
குழலிசை, 41
குழலோன் - பரதநூலுடன் கூறப்படும் பஞ்சாசாரியருள் வேயங்குழல் வாசிப்போன்; இவனை வாமசிகன் என்பர் வடநூலார், 87
குழவி-குழந்தை, 130, 143
குழிசி - பானை, 174.
குழியில் விறகடுக்கிப் பிணத்தைச் சுடுதல், 171
குழுக்கள் ஐந்து - அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழு; அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர் தூதுவர் சாரணரென்னும் இவர்களின் கூட்டம்; இதனைப் பஞ்சமகாவாக்கமென்பர் வடநூலார், 13
குழை, 248
குழைமுகப்புரிசை, 257
குழையச்சமைத்த பருப்பு 317
குளம்பு, 163
குளனணிதாமரை, 168
குளித்தல், 258, 268
குறைக்கொள்கலம், 52
குற்றங்கெடுத்தோய், 63, 114
குற்றம், 106, 133, 137, 371, 374
குற்றமுப்பத்திரண்டு, 358
குற்றமுற்ற பரத்தையாக்குரிய தண்டம், 189
குற்றமூன்று, 114, 230, 368, 380
குற்றமைந்து - கள் பொய் களவு கொலை காமமென்பன; இதனை, 'நிலைபெற வெல்லாரு நீத்தன கண்டனவும், தலைவருட் டுழக்கென்ற தவிர்ந்தனவு மென்ன, நிலைபெற வெல்லாரு நீத்தனயாவென்றூன், கொலைகளவு கட்காமம் பொய் யெனக்கூறினான்" (நீலகேசி, பதி க-சமய) என்பதனாலுணர்க, 269-70, 368.
குற்ற[illegible], 297
குறங்கு, 221
குறடு, 195
குறள் - குறுகியவடிவம், 140, 206
குறளன் - மிகக்குறிய உருவமுள்ளவன், 140
குறளை, 126 273, 374
குறிஞ்சிப்பண், 205, 330
குறிஞ்சிப்பாட்டு - சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டினுள் எட்டாவது; இது 301-அடிகளையுடைய அகவற்பாவால் அமைந்துள்ளது; தலைவியினது வேற்றுமைக்கண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்கும் பாங்கி கூற்றாக ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர்பாடியது; இது மலைவளத்தையும் இல்லற முறைமையையும் தலைவன்றலைவியும் தம்முள் வைக்கத்தகும் அன்புடைமையையும் கற்பின் இன்றியமையாமையையும் கூறும்; இதில் 99-மலர் விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன; இதனைப் பெருங்குறிஞ்சி என்றும் வழங்குவர்; இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர், 41, 44-5, 65 97, 327
குறிப்பு 222, 381
குறுகி - அடைந்து, 189
குறுங்காடு, 211
குறுங்கால் நகுலம், 211
குறுங்கூளி, 94
குறுந்தடி, 15
குறுந்தொகை - எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவது; இது கடவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலிய 402-அகவற்பாக்களை யுடையது; இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராலும், மற்ற 401-பாக்கள் திப்புத்தோளார் முதல் அம்மூவனாரிறுதியாகவுள்ள புலவர் இருநூற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; இந்நூல் அகப்பொருட் பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது; இத்தொகை முடித்தான் பூரிக்கோ; இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர்.

த்தொகையின் பாக்களுள் 20
ககொளாழிந்தமற்றைப பாக
ளுக்குப்பேராசிரியா பொரு
ா(ழு)தினெரென்றும அவா
ழுதாதொழிந்த 20 - பாக்களுக்
ந சகினாக்கினியா பொருளை
தினரென்றும தெரிகினறது,
, 56, 136, 283
ட்டப்புதலவா, 39, 89
கூசசி, 318
ாக்கனனல, 89
ாக்கள, 145, 166
ியா, 189.
ற - காரியம, முடிக்கப்படும
ாருள, 201
கொண்டிருத்தல், 253
வேண்டு - காரியங்களை வி
டபுவாா, வறுமையுற்றிருந்தாா,
1
ம, 83, 111
றுக்கண்டனன கோட்டம, 71
கூடபீடு, 73, 94
ம - கூடப்பிடும, 133, 283
ப=கூவி - அழைத்து, 20, 211,
6-7, 284
நரல, 143
க - பேராநதை, 73
க சாவோாப்பயிாதல, 73
நிண்டு - சோந்தனுபவித்து, 88
ம - ஓடவிசேடம, யாழநரமபு
ரிற பனைக நரமபு, 48, 332
ல - மதுரை, 246
வைககுநகொடபினன், 232
ட, 299
தநூல - மதிவாணனாெனனும
ணடியராலியற்றபபெற்ற ஒரு
ட கததமிழநூல, இதனலமதி
ணா நாடகத தமிழநூலென
ம வழஙகும. வெண்பாவாலும
ததிரப்பாவாலுமாகியது, இதி
ளள சிலசெயயுட்கள சிலபபதி
ரவுரையில அடியாாககுநலலா
லமேறகோளாக எடுததுககாட
ப பெறறுள்ளன, 9, 330.
கா, 152.
காட்டு, 43.
கியா, 41, 136, 330,
கூததியல்பு, 330
கூததியனமடந்தையா, 186, 201
கூததிலககணம், 330
கூதது இருவகை, 20
கூததுப்பதினெனறு, 37.
கூததுமபாட்டும அழகும, 195
கூதிா, 121
கூநதல், 51, 98, 220, 253, 299
கூநதலினவகை ஐந்து - முடி கொ
ணடை சுருள குழல பனிசசை
யெனபன, 247.
கூமபிறறதுணடம, 170
கூமபு - பாயமரம, 44, 46
கூாதல - மிகுதல, 84, 167, 229,
258
கூாமபுராணம, 45.
கூலம எணவகை, 9, 330.
கூலம பதினெணவகை, 9, 330
கூலமறுகு - நெலமுதலியபலபண்ட
டஙகளவிறகபபடும கடைததெரு,
330
கூலவாணிகனசாததனா - இவா மணி
மேகலை நூலாசிரியா சிலப்பதி
கார நூலாசிரியராகிய இளஙகோ
வடிகடகும அவாதமமயன சேரன
செஙகுட்டுவனுககும மிகக
நடபினா இவா மதுரைக
கூலவாணிகனசாததனாெனவும
சீததலைசசாததனாெனவும கூற
பபடுவா "தண்டமிழாசான் சாத
தன" (சிலப் ௨௫ ௬௬) எனறு
இவா சிறபபிகக பட்டிருககினற
னா, 9
கூவியா, 329
கூவிளி, 89
கூளி - பெணபேய, 71
கூறறம வருமுன் அறஞ்செயக, 279
கூறி அடிப்படுதல், 144
கூறிட்டுமொழிதல் - நாலவகைவினு
விடையுள ஒன்று, 371 386.
கூறை, 172
கூன, 140.
கூனி - மாதவியின தோழி (வயந்த
மாலை), 4
கூனிய உடமபையுடைய வேதியன்,
155
கெடுகெனறீது, 153
கெடுகலமாக்கள், 138

கெடுத்து - காணப்பெருது, 57
கெடும் ஏவல், 82
கெழுதகை, 277
கேசகம்பளன் - நரிவயிற்றிற் பிறந்த ஒரு முனிவன், 147
கேட்டை, 52, 239
கேடு, 317
கேண்மோ - கேளும், 34, 143
கேணி, 211
கேவலஞானிகள் - திரிகால உணர்ச்சியுடையார். (கேவலஞானம் ஐவகை ஞானத்துள்ளும் சிறந்தது), 314
கேழற்களிறு, 60
கேள்வியாளர், 197
கேளார் - செவிடர், 141, 349
கைக்கிளை, 204
கைத்தலங்காட்டல், 88
கைத்தூண், 170
கைத்தூண்வாழ்க்கை, 187
கைதொழுதல், 144
கைநெல்லி, 351
கைப்ப, 45, 200
கைபெய்பாசத்துப்பூதம், 31
கைம்மலைக்களிறு, 301
கைம்மை - சிறுமை, விதவை, 225
கைம்மைநோன்பு - கணவனை இழந்தோர் அனுட்டிக்கும் விரதம், 293
கைம்மைநோன்பு நோற்று உடம்பை வருத்துதல், 24
கைம்மையிற் காவல், 195
கையலத்தல், 35
கையறல் - செயலறல், 26, 34, 45, 15., 219, 229
கையறுதுன்பம், 36
கையாற் றுருவியாற் பணைத்து மனத்தால் திருப்பித்தல், 322.
கையாற்றவலம், 262
கையாறு - மோசித்தல், 53, 255, 377
கையுதிர்க்கொள்ளல், 32, 58, 170, 223
கைவளை, 94
கைவிட - துறக்க, 261
கைவிடலீயான், 58, 205
கைவினைகடந்தகண்கவர் வனப்பு, 245.
கைவினைச்சித்திரம், 51, 202
கொக்கி (கொக்குவாய், கோக்கிவாய்) - ஆபரணங்களின் உறுப்பு விசேடம், 38
கொக்கு, 98
கொங்கலர் நறுந்தார், 7
கொங்கவிழ்குழல், 256, 342
கொங்கு - தேன், பூந்தாது, 7, 342
கொட்கும் - சுழலும், 139
கொட்டி - கொடுகொட்டியாடல் இது புறநாடகம் பதினொன்றனு ளொன்று, 37
கொட்பன - சுழலுவன, 208
கொட்பு, 232 - 3
கொடி, 109, 167
கொடித்தவளம், 41
கொடித்தேர்வீதி, 44, 235
கொடிப்பருவம் - ஒழுங்காகிய பருவம், 36
கொடிப்படுகூறை, 75
கொடியிடைவீதி, 248
கொடிமின், 102
கொடிவாயில், 69
கொடுங்குழை, 248
கொடுங்கை, 17
கொடுங்கோன்மை, 85
கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூ வடிவமாகப் பண்ணித்தேர்த்தட்டின் முன் நடுவது, 46
கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு - பொங்கர்நாடு, ஒளிநாடு, தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலையமாநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலைநாடு. இவை செந்தமிழ்நாட்டைச் சூழ்ந்த பாலமுதலாக வடக்கீறாக எண்ணிக்கொள்க என்பர் தொல்காப்பியம் எச்சவியல், "செந்தமிழ் சேர்ந்த" என்னுஞ்சூத்திரவுரைகளாலுணர்க, 335.
கொடுந்துயர், 28
கொடுந்தொழிலாளன், 75.
கொடுமரம், 145
கொட்டை, 129
கொண்டல், 305.

கொனடன்று - கொணடமையா லனறு, 254
கொண்டிமகளிா, 188, 196
கொணடுகூறுதல், 102
கொணடோற் பிழைதத தணடம, 57, 142, 243
கொணடோனல்லது தெயவம பேணுப் பெணடிர், 195
கொமபரிருஙகுயில, 43
கொமபு - நீரைவீசுஙகருவி விசேடம, பூஙகொமபு, 308, 327
கொயதல - பறிததல, 34
கொயயாக குறிஞசி - குறிஞசிப்பண, 205
கொலலா, 212
கொலலல - வெட்டல, 329
கொலலனுலைமூககு, 205
கொல்லாமை - அஹிமஸை, இது பஞசசீலததுளொனறு, 231
கொலலிபபாவை, 54
கொலை, 35 177, 250, 261, 272, 373
கொலைகவிலவேட்டுவா, 145
கொலைபபாவம, 293
கொலையறமாமெனுங கொடுநெதொழின மாககள, 80
கொலைவன, 287
கொழிததல, 180
கொழுநன, 195, 244
கொழுநீரிலஞசி, 121
கொளகலம, 52 198
கொளகை - விரதம, 124, 148
கொளகைபிடிககன், 332.
கொளளிமாலை, 7
கொயய - கொளுததிஞறபோன்ற, 41.
கொளுததிகக ட , 42.
கொளை - ஓசையறுததல, பாட்டு, 88
கொறகை - பாணடியாகளின பழைய இராசதானி. இதறகு ஒரு காத தூரததிறகு அபபாலுள்ள திண்டசசேரியிலே சாலி ஆபுததிரனைப் பெற்றுள், 149.
கொற்றம, 91, 253.
கொனறை, 40, 191.
கோஙகம்பூ, 208.
கோசமபி - கௌசாமபிநகரம், 167.
கோசலதேசததுச சிததிரவேலைககாரா, 212
கோசலதேசம, 367
கோட்டஙகாவலா, 206, 213, 215
கோட்டம - அறை, கோயில, 71 184, 196, 200, 204, 216 - 8 226 - 7, 235, 240, 293, 334
கோட்டான, 73-4
கோட்டி - கோயில வாயில, சபை 16, 156
கோட்பாடு - கொளகை, 386
கோட்டை - முழககம, 62
கோட்டாசசெஙகோல, 3
கோடு - கரை, கொமபு, சஙகு யாழததணடு, 144, 146, 163 203 262, 266, 308
கோடுடைதாழை, 43
கோடை, 283
கோணசசநதி, 212
கோணசசநதிவிதானம, 190, 212
கோணம - தோட்டி, முககோணம 200
கோணிலைதிரிதல, 3, 15, 85, 203
கோதமை - ஒருபாாப்பனி. சாஙகலனுடைய தாய, 79, 82
கோதை, 124, 199, 234
கோதைததாமம, 187
கோதையஞசாயல, 115, 135
கோபசசொல - வாககிற றேனறும பாவசசாறகள நானகனுள ஒனறு, 374
கோபததால உணடான பாவம, 296
கோமகள, 202
கோமகன, 206
கோமகன கோயில, 89
கோமகன பீடிகை, 131
கோமினி - ஒரு செட்டிபபெண, 112
கோமுகி - மணிபலலவததுளள தொருபொயகை, 117, 120-21, 124, 161, 286, 342
கோயில, 20, 223, 240.
கோயிறறூககு - இசைததமிழநூலுட்கூறிய எழுவகைததூககினுளொனறு, நானகு சீாகளையுடையது, 20.
கோரகை - பிசசைப் பாததிரம, 59

கோல் - செங்கோல், திரட்சி, 15,34, 241, 253
கோலங்கோடல், 20
கோலம், 166, 189, 202, 255
கோலோர், 46
கோவகர் - பழைய புத்தர்களு ளொருவர், 369
கோவலர் - இடையர், 65, 149
கோவலன் - இப்பெயரை யுடைய வர் இருவருளர் (1) மணிமேக லையின் தந்தை, கண்ணகியின் கணவன். சிலப்பதிகாரக் கதா நாயகன். வஞ்சிநகர்ப் புறத்தே யுள்ள கோயிலிற் கண்ணகி வடி வத்தோடு இவன் வடிவமும் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது, 24-6, 48, 87, 99, 186, 250, 266
(2) மேற்கூறிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாத னுக்குக் காதற்பாங்கன், அவ் வேந்தனுக்குச் சாரணர் கூறிய உபதேசமொழியைத் தானும் கேட்டுத்தான் தேடியவையுந்தன் முன்னோர் தேடியவையுமாகிய பொருள்களை யெல்லாம் ஏழு நாளிற் றானஞ்செய்து விட்டுப் பின்னர்த் தவம்புரிந்தோன் வஞ்சிநகரத்தே புத்தனுக்குச் சைத்தியாலயமொன்று கட்டுவித் தோன், 289, 293, 298, 332, 334, 337, 341, 347-8
கோவியன்வீதி, 45.
கோவேட்கள் - குயவர், 329
கோவையின் கோப்பு, 38-9
கோழி, 94
கோள் - வாக்கிற் றோன்றும் பாவ ச்சொற்கள் நான்கினுள் ஒன்று, 82, 273
கோளம், 82
கோளரி, 258
கோளியாலம். 71
கோற்றொடி, 99
கோன்முறை, 196, 201, 216.
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும், 85, 203
கோஸஞ்சார பூமி - பசுக்கள் இடை யூறின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம், 146
கௌசாம்பி நகரம் - குசாம்பனென் னுமரசனாற் செய்யப்பட்ட நகரம் கோசம்பியெனவும் வழங்கும், 167
கௌசிகன் - சணபை நகரத்துள் ள ஓரந்தணன் சுதமதியின் தந்தை 29, 93
கௌடிலம் - வஞ்சனை, 352
கௌண்டின்னியர் - பழைய புத்தர் களுள் ஒருவர், 369
கௌதமபுத்தர், 367, 369
கௌதமமுனிவர் - இவர் அகலிகை யின் கணவர், அவளுடைய கற் பை யழித்ததுபற்றி இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்க ளுண்டாகும் படி சாபங்கொடுத்தனர், 194, 309
கௌரியர், 33
சக்கரத்தின் சூடு, 147
சக்கரம் - மண்டலம், 38, 110
சக்கரவாளக்கோட்டம் - புத்திர சோகத்தால் வருந்திய கோத மையின் துன்பத்தைப் போக்கு தற்காகச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களையும் சம்பா பதி வருவித்துக்காட்டிய விடத் து அக்காட்சியை எக்காலத்தும் யாவரும் காணும்வண்ணம் மயனால் நிருமிக்கப்பட்டது பற்றி இஃது இப்பெயர் பெற்றது காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் புறத் தேயுள்ள மயானத்தின் பக் கத்துள்ளது. இதனால் இது சுடு காட்டுக் கோட்டமெனவும் கூ றப்படும், இதில் முனிவர் பல ரிருந்து தவஞ்செய்தார், சம்பா பதி கோயில், கந்திற்பாவை, உலகவறவி என்னுமிம்மூன்றும் இதைச்சார்ந்துள்ளவையே, 68-9, 84, 91, 165, 184, 326
சக்கரவாளகிரி, 83
சக்கரவாளத்துத் தேவர், 138
சக்கரவாளம் - உலகமுப்பத்தொ ன்றையுந்தன்னுள்ளே அடக்கிய

கோளம், 81-2, 240, 298, 367
சங்கத்தார் - ஸங்கத்தார். பௌத்தரில் துறந்தோரின் கூட்டம் ஸங்கமெனப்படும், 51, 233, 250, 269, 333
சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள், 299
சங்கதருமர் - ஒரு பௌத்தமுனிவர், இவர் சுதமதிக்கும் அவளுடைய தந்தைக்கும் தருமோபதேசஞ் செய்தவர், 59, 66
சங்கம், 38, 94, 139, 367
சங்கமன் - ஒரு வணிகன்; நீலியின் கணவன். முற்பிறப்பிற் காரணமின்றி இவனைக் கொலைவித்த பாவத்தாலேயே கோவலன் கொலையுண்டிறந்தான், 295
சங்கமுகத்துறை, 57
சங்கயம் - ஸம்சயம், 356
சங்கரித்தல், 310
சங்கற்பார், 330
சங்கிற்செய்த காதணி, 36
சங்குடைந்தாற்போலுந்தாழை, 43.
சங்குழுதொடுப்பு, 96
சஞ்சரித்தல், 81
சட்டையிட்ட பிரதானி, 277, 341
சடங்கம் - ஓதிரி, 60
சடாயு - இராமாயணத்திற் கூறப்பட்ட கழுகினம்வேந்து, 31
சடை, 181.
சண்டிகை - ஸ்மசான வாஸினியாகிய ஒரு தேவதை, 71
சண்பகம் 41
சண்பை - அங்கநாட்டிற் கங்கைக் கரையிலுள்ள ஒரு நகரம்; சம்பையெனவும் வழங்கும், 29, 93.
சத்தத்துவம், 358
சத்தம், 351, 353 - 4, 361
சத்தியஞானம், 324.
சத்தியம் நான்கு - துக்கம் முதலியன, இந்நான்கின் இலக்கணமும் ஆகம ஸூத்திரத்திலுள்ளதாகிய ஹீனயானத்தில் விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளதென்றும் இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றாகப் பன்னிரண்டு வகைப்படுமென்றுங் கூறுவர், 25, 116, 122, 217, 302, 337, 371 - 2, 381
சதமகன், 4
சதுக்கப்பூதம், 17, 243.
சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 17, 90, 219
சதேந்திரர்கள் - பவணேந்திரர் முதலியோர்; இவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகவுள்ளவனுக்கு அகமிந்திரனென்பது பெயர், 316.
சந்தம் - வேதாங்கங்கள் ஆறினுள் ஒன்று. செய்யுளிலக்கணத்தைக் கூறுவது; சந்தோவிசிதியென்றுங் கூறப்படும், 305, 310
சந்தனம், 36, 52, 96, 177, 223, 231
சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை பௌத்த முனிவர்களுக்குரிய தசசீலத்துளொன்று, 331
சந்தாபம், 194
சந்தி - இடைவிசேடம், 331, 379
சந்திகோணம், 212
சந்திமூன்று, 370- 71
சந்திரதத்தன் - கப்பலிற் சென்று வாணிகஞ் செய்யும் ஒருவணிகன்; சாதுவனை நாகர் மலையிலிருந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குக் கப்பலிலேற்றி அழைத்து வந்தவன் இவனே, 172, 177.
சந்திரமண்டலம், 66.
சந்திரன் - சதேந்திரருள் ஒருவன், 49.
சந்திராபீடன் - உச்சயினி நகரத்தரசனான தாராபீடனென்னும் அரசன் புத்திரன், காதம்பரியென்பவளுடைய கணவன்; காதம்பரியென்னும் வடமொழிக் கத்தியகாவியத்தின் கதாநாயகன், 38
சந்திரோதய வருணனை, 66
சந்து, 71
சந்தேகம் - பலதலையாய உணர்வு, 304
சந்தோவிசிதி - சந்தம், 310.
சந்நிகிதம், 155

சப்தகௌஸ்துபம் - ஒரு வடநூல்; இது பாணினி சூத்திரங்களைப் பின்பற்றிப் பதஞ்சலி மஹாபாஷ்யத்தை விளக்கிப் பட்டோஜி தீக்ஷிதரென்பவரால் இயற்றப்பட்டதொரு வியாகரணக்கிரந்தம், 310

சபக்கத்தொடர்ச்சி, 351

சபக்கம், 353

சபக்கைகதேசவிருத்தி, 356

சப்தம், 189

சம்பங்கோழி - சண்பென்னும் கோரைகளில் தங்கியிருக்கும் ஒருவகைக் கோழி, 48

சம்பந்தம் - காரணகாரியத் தொடர்ச்சி, 369

சம்பவவளவை, 304, 307

சம்பவித்தது, 260, 305

சம்பாதி - சடாயுவின் உடன் பிறந்தவன், 31 198

சம்பாதிபுரம் - சம்பாதி பூசித்த இடம், 31

சம்பாதிவனம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்துள்ள ஒருசோலை; மேலே பறந்து சென்றபொழுது சூரிய கிரணத்தாற் சிறையிழந்து விழுந்த சம்பாதியென்னும் பறவை இருந்ததற்கிடமானது பற்றி இப்பெயர் பெற்றது, 31

சம்பாநகரம் - சண்பை, 93

சம்பாபதி - சம்புத்தீவத்தின் அதிதேவதை, இஃது இவளுக்கு இயற்பெயர்; சம்புமரத்தின் கீழிருந்து நோற்றமையின் இவள் சம்புவென்னும் பெயர் பெறுவாள்; சிவந்த நிறமும் சடையுமுடையவள். இவளிருந்தமை பற்றி ஆதிகாலத்தே சம்பாபதியென்று பெயர் பெற்றிருந்த நகரம், காவேரிநதியின் சம்பந்தத்தாற் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயர்பெற்றது. புத்திரசோகமுற்ற கோதமைக்கு இந்தச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களையும் வருவித்துக் காட்டி அச்சோகத்தை மாற்றி அவளைத்தேற்றுவித்தவள். இவளுடைய கோயில் குச்சரக் குடிகையென்று கூறப்படும். அருந்தவமுதியோள், கன்னி, குச்சரக்குடிகைக்குமரி, சம்பு, சம்புத்தீவக் காவற்றெய்வம், சம்புத்தீவத்தெய்வம், தொன்முதாட்டி, பொன்னிறப்பொலிந்த நிறத்தாள், முந்தை முதல்வி, முதியாள், முதுமூதாட்டியென இந்நூலில் இவள் வழங்கப்படுவாள், 2-3, 19, 78-9, 81-2, 92, 184, 198, 201-3, 205, 227, 237, 240-41, 274

சம்பாபதி கோயில் - இது சாயாவனத்தின் கோயிலின் தென்பக்கத்திலுள்ளது. சம்பாபதியம்மன் கோயிலென்று வழங்கப்படுகின்றது. ஸந்நிதி வடக்குமுகம். பிடாரி கோயிலென்று இக்காலத்தவர் சொல்லுகின்றார்கள், 199

சம்பிரதாயம், 155.

சம்பு - சம்பாபதியென்னுந் தெய்வம், நாவன்மரம், 1-2

சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம், 19

சம்புத்தீவு - நான்கு மகாதீவினுள் ஒன்று, இது நாவலந்தீவெனவும் வழங்கப்படும், 1, 19, 83, 103, 130, 164, 183, 242

சம்புமரம், 181

சம்பை 29

சமசித்தத்துவம் - உபேக்ஷாபாவனை, 388

சமணமத்தின்பாகுபாடு இரண்டு - ஆசீவகம், நிகண்டமென்பன, 311

சமணரில் இருத்திபெற்றோர் - சாரணர், 110, 268

சமணீர்காள் - சமணர்களே, 58

சமதண்டம் - ஓரூர், இதில் ஆசீவக மதம் பரவியிருந்ததாக நீலகேசி ஸமயதிவாகரத்தால் தெரிகிறது, 311

சமந்தகூடம் - இலங்கைத்தீவினில் உள்ள ஒருமலை, சமனொளியென்றும் சமந்தமென்றும் பெயர்

பெருமை. புத்தஸ்தலங்களுள் ஒன்று, 110, 119-20, 336
சமம், 100
சமயக் கணக்கர், 9, 19, 303
சமயதத்துவங்கள் 115
சமயதருமம், 115, 237, 274
சமயதிவாகரம், 231, 273, 374-5
சமயதிவாகர முனிவர்-நீலகேசியின் விருத்தியுரையாசிரியர், 323
சமயப்பட்டற்றுறை, 234
சமயம், 299, 325
சமயமாறு, 309
சமயமைந்து, 325
சமயவாதிகள், 18.
சமயிகள், 18, 234, 334
சமவாயம் - கூட்டம், 321, 323
சமண், 122
சமச்ரேணி - சமந்தம், 119, 336
சமீக முனிவர், 147.
சயந்தன், 265.
சயம்பு - ஸ்வயம்பு, 311
சயஞ்சனங்கள், 359
சயஞ்சனவான், 359
சயித்தம், 338
சர்வஜ்ஞன் - புத்தன், 280
சரகு, 295
சரண் - அடைக்கலம், 58
சரணங்கரர் - பழைய புத்தர்களு ளொருவர், 369.
சரணகதி, 366
சரவணம்-நாணற் காட்டினையுடைய தொரு பொய்கை. இமயமலை யைச் சார்ந்துள்ளது, 194
சரியாபிடகம்-சூத்திர பிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று, 299
சல்லி, 190
சலதிற்றிரியுஞ்சாரணன், 110
சலனம், 307
சலாகை, 137
சன்னுவளவுபயத்தன்மவிகலம், 361
சன்னு, 361
சனங்கன், 167.
சனமித்திரன் - புண்ணியராசனு டைய மந்திரிகளுள் ஒருவன். அவ்வரசன் புத்த பீடிகையைத் தரிசித்தற்கு மணிபல்லவஞ் சென்றபொழுது நாகபுரத்தை ஒருமாதமளவாயிற் பாதுகாத் தவன் 282 - 4, 292
சாக்காடு - சாதல், 105, 271, 276, 377
சாக்கியசக்கரவர்த்தி 367
சாகை - கிளை, 1
சாங்கியவாதம், 310, 319, 321
சாங்கியன், 354-6
சாணி, 388
சாதகம், 306, 309.
சாத்தன் - கூலவாணிகன் சாத்தனார், 10
சாத்தியதன்மசித்தத்துவம், 361
சாத்தியதன்மம், 353, 362.
சாத்தியதன்மவிகலம், 360-61.
சாத்தியசித்தத்துவம், 361
சாத்தியம், 305, 361
சாத்தியாவியாவிருத்தி, 360, 362
சாத்திரம், 299
சாதன்மியதிட்டாந்தம், 353
சாதன்மியதிட்டாந்த தவாபாசம் ஐவகைப்படுமென்றல், 360.
சாதனதன்மம், 362
சாதனதன்மவசித்தத்துவம், 361
சாதனதன்மவிகலம், 360
சாதனம், 305, 361
சாதனவசித்தத்துவம், 361
சாதனவேது, 355
சாதனாவியாவிருத்தி, 360
சாதாரணம், 356
சாதி, 304
சாதிகளின்வகை, 329 - 31
சாதியொருமை, 44
சாதுசக்கரன்-ஒருமுனிவன். ஆகா யகமன முடையவன். தன் முற் பிறப்பில் இவனை ஒருபொழுது உண்பித்த புண்ணியமே மணி மேகலை நலவழிப்படுதற்கு ஏது வாயிற்று என்பர், 59, 110-12, 129, 239.
சாதுயர், 59, 106, 136, 240
சாதுவன்-ஆதிரையின் கணவன். நா கர்களுக்கும் அவர்கள் குருமக் னுக்கும் சிலநீதிகள் கூறி அவர்

கலை நலவழிப் படுத்தியோனை, 170-71, 173-5, 177
சாந்தந்திமிரவோா, 210
சாந்தம்- சந்தனம, 30, 76, 172
சாந்தலருறுதத, 224.
சாந்து-சந்தனம, 204, 221
சாந்துகழிநா, 326.
சாபபறை, 78.
சாபசரத்தி, 56
சாபசரா - முனிவா, சபித்தலையே அமபாகவுடையவா, 56
சாபநோனஞாண, 183
சாபம, 168, 182, 194, 219, 289 296
சாபமபட்டு, 168
சாபாநதகாரம, 179
சாமபறகுவையாகிய ுரஙகம, 77
சாமரை, 190
சாமானியககருதது, 350
சாமானியஞானம - பொதுவுணாவு, 116
சாமானியம, 321
சாமானிவிசேடம, 359
சாமானியானுமானம - அனுமான அளவையின வகை மூனறனுள ஒனறு, 303
சாமை - ஒருவனகததாளியம எண வகைக கூலதது ளொனறு, 9, 330.
சாயல - மெனமை, 20, 30, 40.
சாயலன, 47.
சாயினள, 48.
சாயை, 225
சாாஙகம, 38
சாஙகலன - கோதமையின புதல வன், இவன மயானததிற் பேய மகளாடியதைக கணடு அஞசி உயிரையிழநதவன, 76
சாாபறுதது உயதி, 233, 276.
சாாபிறபோறறம, 233, 237, 276
சாாபு, 237, 239
சாாபு பனனிரணடு, 297, 372
சாாபு பனனிரணடுள ஒனறிலிருநது மறறொனறு தோனறு மெனறல, 369-70
சார்வு, 316
சாரணா - ஒற்றா. பௌததரிலும் சைனரிலும சிததிபெறற முனி வா, சஞசரிபபவரெனபது பொ ருள. பௌதத சாரணாகளின சீலம நூறெனறு சிவஞானசிததி யாா, பரபககம, சௌததிராநதி கனமததாதிறகு ஸ்ரீ ஞானபபிரகாச ரெழுதிய உரையால தெரி கினறது, 110, 170, 298, 348
சாரணரெனபா, 268.
சாரிகை, 13, 308
சால, 139, 228
சாலபு - அமைதி, 52.
சாலடகாயனன - பிரசசோததனனெ னனும அரசனுடைய மநதிரி, 167
சாலி - ஒருபாாபபனி, அபஞசிகன மனைவி ஆபுததிரனுடைய தாய, 142, 148, 150, 163, 277
சாலை 332
சாவகம - ஒருநாடு இதனதலைநகா நாகபுரம, இதில 'தவளமலை' எனறு பெயாபெறற ஒருமலை உணடு, இஃது ஆபுததிரனொடென றுங கூறபபடும, 8, 60, 162 - 3, 165, 283
சாவகமனனன, 233, 333
சாவகன, 239.
சாவம, 168
சாவயம, 359
சாவோாபபயிருஙகூடை, 73
சாளரம - பலகணி, 47-8
சாறறினள்கழறி, 171
சாறறுதல் - உணாததுதல, 280.
சானறோரிடததுள்ள குற்றம தெற றெனவிளஙகுதல், 66-7.
சிகனெனபது, 314
சிகை - சிகைஷ, 310
சிகி - பழையபுததாகளுளொருவா, 369
சிஙகபுரம் - கலிஙகநாட்டுள்ள ஒரு நகரம, இதனரசனவசுவென்பவ ன், இஃது அரிபுரமெனவுமவழங கபபெறும், 295
சிஙகன்-ஆரியவரசாகளுளொருவன், 301

சிங்காதனம், 190
சிசிலிப்பறவை, 41, 44
சிசுபாலன், 182
சித்தம்—விசித்தம் - நிச்சயம், மூலப்பகுதி, 116, 319, 321
சித்தவெளிப்பாடு, 355.
சித்தாசித்தம், 355 - 6
சித்தாந்தத்தொகை - புத்தமதசித்தாந்தங்களைத்தொகுத்துக் கூறும் தமிழ்ப் பெளத்தநூல்களுள் ஒன்று. இதனைச் செய்தோரை யாவது இதன்காலமுதலியவற் றையாவது ஒருவாற்றானும் தெரிந்துகொள்ள இடமில்லை. ஆயினும், நீலகேசியில் புத்தவாதச் சருக்கத்தில், "உள்ளுஞ்செல்லூடம்பு" என்னுஞ் செய்யுளுரையில், 'மருட்டு மனம் வாய் மெய்யிற் கொலை முதல் வினைப்பத்தாமே' என்பது சித்தாந்தத் தொகை என அந்நூலுரையாசிரியரும், சிவஞான சித்தியார், பரபக்கம், செளத்திராந்திகன் மதத்துள்ள, "மூழ்துணாந்து" என்னுந் திருவிருத்தத் துரையில், "அருணெறியாற் பாரமிதையாறைந்து முட்டடக்கிப், பொருணமுழுதும் போதியின் கீழ்முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னலவாயமை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக் குமாறுளதே" என்பது சித்தாந்தத் தொகை என ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரும் எழுதியவற்றால் இந்தச் செய்யுட்களிரண்டும் இந்நூலிலுள்ளனவாகப் புலப்படுகின்றன, 348, 374.
சித்தாந்தம், 303
சித்தார்த்தன் - புத்தன், 366
சித்திபுரம் - சீதர ராசனுடைய நகர், 104
சித்தியெண்பத்தொன்பது, 238
சித்திரக்கைவினை, 55, 202
சித்திரகாரிகள் - சித்திரமெழுது வோர், 329
சித்திரச்செய்கை, 38, 192
சித்திரசேனர், 236
சித்திரத்தெய்வம் பேசுதல், 202
சித்திரப்படாம் - சித்திரமெழுதிய ஆடை, 38, 41.
சித்திரபூமி - ஆச்சரியத்தையுண்டு பண்ணும் பூமி, 212
சித்திரம், 38, 41, 192, 203, 245
சித்திரவிதானம், 190
சித்திரன் - ஆரிய அரசர்களுள் ஒருவன், 301
சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய், மணிமேகலையை உதயகுமரனோடு கூட்டுதற்குப் பலவகையாக முயன்றவள், மிக்க விரகுள்ளவள், 4, 19-20, 26, 49, 62,186, 189-90, 192-4, 265, 269, 274
சித்திரை, 122
சிந்து, 140.
சிதம்பரம், 207
சிதா - சீரை, 130
சிதரின்சீரை - சிதைந்த துணி, 36
சிதவற்றுணி, 36
சிதார், 130.
சிதைத்தல், 181-2, 259
சிதைதல், 35, 44
சிதையாவுள்ளம், 188
சிந்தன் - மக்களுள்ளே குறளனிலும் நெடியவன், 140.
சிந்தனை, 389
சிந்தாகுலம், 167
சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி இவளுக்குத் தென்மதுரையிற் கலாநியமமென்று பெயர்பெற்ற ஓராலயம் இருந்தது, இவள் ஆபுத்திரனுக்கு அமுதசுரபியை அளித்தவள், இவளைச்சிந்தாவிளக்கென்றுங் கூறுவர், 6, 150, 152-4, 200
சிந்தை - மனம், 160
சிந்தைநோய், 167
சிந்தையினறியுஞ் செயவினையுற மெனல், 33
சிந்தையின் றெனிற்செயவினையாக்கு மெய்தாது, 33.

சிபபி, 308
சிமிலிக் காணடையன், 34
சிமையம - மலை, 301.
சிரல - சிச்சிலிப்பறவை, 41, 44
சிருங்கி - மான்வயிற்றிற பிறந்த ஒரு முனிவா. இப்பெயருடையாரொருவா ஒரு பசுவினிடமபிறந்ததாகப் பாரதததால் தெரிகினறது, 147
சில்பலியரிசி, 75
சிலலை - சீரபபறவை விசேடம, 98
சிலதியா, 266, 270
சிலப்பதிகார நூலாசிரியரும மணிமேகலை நூலாசிரியரும ஒரு காலத்தினரெனபது, 9 - 10
சிலபபதிகாரம - பழையகாபபியங்களுள் ஒன்று, இளங்கோவடிகளெனனுமசேர முனிவராலியறறபபட்டது கணவனுமமனைவியுமாகிய கோவலன கணணகியெனபவருடைய சரிததிரததை விரிததுக கூறுவது தமிழநாட்டரசா மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகாா மதுரை வஞசி என்னும மூன்றன பெருமைகளையும விளககுவது, மூனறுணமைகளைச சிலமபுகாரணமாக உலகததாரககுத தெரிவிததறபொருட்டுச செயயபபட்டமையின இப்பெயாபெறறது, இனனுமமுததமிழும விரவபபெறறதாகலின இயலிசை நாடகப பொருட்டொடாநிலைசசெயயுளெனறும், நாடகவுறுபபுககளை யுடையதாகலின நாடககாபபியமென்றும, உரைபபாட்டும இசைப்பாட்டும இடையிடையே விரவப்பெறறதாதலின உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச செயயுளென்றும் இநநூல்பெயாபெறும, இது பதிகசசெயயுளை முதலிறபெறறு மஙகலவாழததுப பாடல முதலிய பததுறுபபுக களையுடைய புகாாக காணடமும், காடுகாணகாதைமுதலிய பதின்மூனறு உறுப்புககளையுடைய மதுரைககாணடமும, குன்றக்குரவை முதலிய எழுறுபபுககளையுடைய வஞசிககாண்டமுமாகப பகுககபபட்டுளளது, இதில இயற்றமிழின பாகுபாடான வெணபா அகவற்பா கலிபபாவெனபவைகளும, இசைததமிழின பாகுபாடான ஆறறுவரி முதலிய பாககளும, நாடகததமிழின பாகுபாடான உரைபபாட்டுககளும வநதுளளன; இதறகு அருமபதவுரை யொன்றும, அடியாாககுநலலாரியறறிய உரையொனறு முணடு, 4-5, 9, 11, 13-6, 18, 20-22, 24-5, 28-33, 36-7, 41, 45-8, 51, 54-5, 57-8, 60, 62, 64-5, 67, 70-71, 75, 77, 82-4, 86-9, 92, 94-6, 98-100, 103, 108-9, 117-8, 132-3, 136, 138-40, 144-5, 150, 155-6, 159, 161, 165, 170-71, 173, 180, 183, 186-7, 195-7, 199, 202, 204, 208, 210-11, 213-6, 218-9, 221, 228-9, 233, 238-40, 243-4, 247, 252, 256, 259, 262, 266, 270, 276-7, 279, 282, 291, 293-4, 299, 300, 302, 326, 328-33, 335-6, 338, 347-8, 367
சிலபபதிகார வருமபதவுரையாசிரியா, 16, 156, 204-5, 242
சிலமபு, 64, 119
சிலாதலம - வட்டமாகச சநதிரகாநதககல்லாறபடுத்தது, 336
சிலேடை 190
சிலை, 267
சிலைகயனெடுஙகொடி, 214
சிலைததாா, 152
சிலைபபுருவம, 200
சிவஞானசித்தியாா - தமிழிலுள்ள சைவசிததாநதசாஸதிரம பதினனகனுளொனறாவது, இது பரபககம சுபககமென இரணடுபகுதிகளையுடையது, அவறறுள் ௩௦௦ திருவிருததஙகளையுடைய பரபககததில உலோகாயதன்

முதலிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டிமறுக்கப்படும், ௩௨௮ - திருவிருத்தங்களையுடையசுபக்கத்தில் பலசமயிகளாலுஞ் செய்யப்படும் ஆசங்கைகளுக் கெல்லாம் பரிகாரங் கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்படும் இதனைச் சிவஞான போதத்தின் வழிநூலென்பர். இந்நூலின் பெருமையை, "பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலேயோர் விருத்தப் பாதிபோதும்" எனனும் சிவபோகசாரச்செய்யுளும், "சிவத்திற்கு மேற்றெய்வ மில்லை, சிவஞானசித்திக்குமேற் சாத்திர மூமில்லை" எனனும் பழமொழியும் நன்குபுலப்படுத்தும், இந்நூலாசிரியர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௬00-வருடங்களுக்கு முன் நடுநாட்டிற்பெண்ணையாற்றிற்கு அருகேயுள்ள திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த வரும் சகலாகமபண்டிதரென்னுங் காரணப்பெயர் பெற்றவரும் மெய்கண்ட தேவருடைய மாணாக்கர்களுட் சிறந்தவருமாகிய அருணந்திசிவாசாரியர். இதிலுள்ள பரபக்கத்திற்குத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர், அவர் மாணாக்கராகிய தத்துவப்பிரகாசர், மெய்ப்பண்டாரமுதலியோரும், சுபக்கத்திற்கு மறை ஞானதேசிகர் சிவாக்கிர யோகிகள் திருவண்ணாமலையாதீனத்து ஞானப்பிரகாசமுனிவர் திருவாவடுதுறையாதீனத்துச் சிவஞானமுனிவர் நிரம்பவழகிய தேசிகர்முதலியோரும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், 297, 304 - 5, 307, 311, 313 - 5, 323, 343, 350, 367-9, 374, 381-4, 389

சிவபாதத்தியன் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திற்குரியவன், 111

சிவபெருமான் - இவர்பெயர் ஆலமர் செல்வன், நுதல்விழிநாட்டத் சிறையோனென இந்நூலில்வழங்கும், 17, 39

சிவிறி - நீரைவீசுங் கருவி விசேடம் 327

சிவேதன் - ஆரியவரசர்களுளொருவன், 301

சிற்பம் - நுண்டொழில், 199

சிற்பாசாரிகள், 38, 202, 330

சிற்றிடைத்தீவு, 83

சிற்றிடைமுடுக்கர், 89

சிற்றியாறு, 168

சிற்றில், 250

சிறப்பின்பாலார், 276

சிறப்பு - விழா, 111, 164, 265, 343

சிறப்புச்செய்யவேண்டுங்காலம், 327

சிறப்புடையவரே மக்களென்றல், 256

சிறப்புப்பெயர், 47

சிறியவாயில், 68

சிறுகாற்செல்வன், 211

சிறுசெவி, 138

சிறுதீவு இரண்டாயிரம், 83

சிறுதேர், 89

சிறுநகை, 193, 201

சிறுபவியரிசி, 75

சிறுபாணாற்றுப்படை - கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த பத்துப் பாட்டினுள் மூன்றாவது, ௨௬௯-அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கருதிய பாணனொருவனைப் பரிசில் பெற்றானொருவன் ஒய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக் கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது. இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்மையையும் அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றின் இயல்பையும் அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும் பல திறத்தினரும் ஏத்துமபடி பல குண விசேடத்தோடு அவன் வீற்றிருத்தலையும் கூறுவதன்றித

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறையூரென்னும் மூன்று நகரங்களின் நிலைமையையும் பேகன் பாரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்ன இன்ன கொடையாற் பெயர் பெற்றாரென்பதையுங் கூறும் இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரை செய்திருக்கின்றனர், இது சிறுபாணாற்றெனவும் சிறுபாணென்னவும் வழங்கும், 36, 44, 47, 77, 91, 96, 285, 335

சிறுபுழை, 68, 91

சிறுபுறம் - பிடர், 24

சிறுமகன், 177

சிறுமை - குற்றம், 258

சிறை, 44, 50-51, 56, 208, 216-7, 240, 255, 265, 267

சிறைக்கோட்டம், 7, 206, 214, 216

சிறைகாக்குங் காப்பு, 195

சிறைச்சாலை, 206

சிறைசெய்சிந்தை 74

சிறைநோய்தீர்த்தல், 256

சிறைப்பாடு, 257

சிறையோர்கோட்டம், 218

சிறைவீடு, 253

சின்னீர், 38-9, 264

சினந்திருகல், 249

சினப்பாவம், 296

சினம், 46.

சினமாசு, 106

சினன் - புத்தன், 309

சினேந்திரன், 349.

சினை - கிளை, 40

சினைத்தாவீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுளைகள், 36.

சிக்ஷை - தண்டம், வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று, வேத இலக்கணத்தைக் கூறுவது, ஒவ்வொருவேதத்திற்கும் பலசிக்ஷைகளுள்ளன, ஒரு வேதத்திற்குரியவை மற்ற வேதங்களுக்கு ஆகா அவை வியாஸர், நாரதர், பாணினி, பாரத்துவாஜர், கௌஹளர், வியாடி முதலிய மஹரிஷிகளாலும் வேறுள்ள பிராசீனர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன, இதனை வேதத்திற்குமூக்காகக் கூறுவர், சீக்ஷையென்றும் வழங்கும், 142, 310.

சீ, 220

சீகாழி-ஒரு சிவஸ்தலம், சிவபெருமானைக் காளிபூசித்தமையின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர், 29

சீத்தல்-அழித்தல், 95, 162, 216 218, 240

சீத்தலைச்சாத்தனார், 10

சீதம், 312

சீதரன்-சித்திபுரத்தரசன், நீலபதியென்பவளின் தந்தை, 104

சீப்பித்து, 216

சீர்-தாளவறுதி, 204, 210

சீர்த்தி-மாவலி பரம்பரையிலுதித்த ஓரரசன்புத்திரி, நெடுமுடிக்கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமரனுடையதாய், இராசமாதேவியென்று கூறப்படுவள், 207.

சீர்மை, 322

சீரை, 36, 130

சீலசமாதி, 367.

சீலபாரமிதை - சீலம் நிறைத்தல் இது விநயபிடகத்துச் சொன்னவாறுசெய்தல், இது தசபாரமிதையுள் ஒன்று, 297

சீலம், 35, 155, 231, 253, 273, 347, 365, 374

சீலமைந்து-கொல்லாமை, கள்ளுண்ணாமை, பொய்யாமை, காமமின்மை, களவாமையென்பன, 26, 231, 365

சீலவுபாசகர், 327

சீவகசிந்தாமணி - தமிழிலுள்ள பழையகாப்பியமைந்தனுள் ஒன்று, திருத்தக்க தேவரென்னுஞ் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதும் கங - இலம்பக வுறுப்பையும் ௩௧௪௫ - கவிகளையு முடையது. சொல்லழகும் பொருளழகும் நி

றைந்துள்ளது, சைனமதத்தினராகிய சீவகனென்னுமரசனது சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறி மேம்பட்டு விளங்குதலின் இப்பெயர்பெற்றது; உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்டது. இதற்கு வேறொரு பழையவுரையுண்டென்று அவ்வுரையால் விளங்குகின்றது; சிந்தாமணியென்றும் நூற்பயனாகிய நாற்பொருள் களையும் நன்குவிளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட் டொடர்நிலைச் செய்யுளென்றும் இதுவழங்கப்படும், 2, 7, 15, 22, 30-31, 36, 39-41, 43, 45 49, 53-4, 57, 64, 71, 85, 99, 109, 120, 123, 139, 154, 157, 160, 167, 170, 175, 182, 195-6, 201, 212, 214, 222, 236, 241, 217, 249, 252, 256-9, 261, 276, 282, 296, 315, 326, 328, 331, 333, 338

சீவன், 316

சீற்றம், 296

சீறியாற்றல் - மறக்கற்பு, இதுமதுரையையெரித்த கண்ணகிபாலுள்ளது; இதற்கு மறுதலையாகியகற்பு ஆறியகற்பு என்றும் அறக்கற்பென்றும் கூறப்படும், 294

சீறியாழ், 47

சுகதன் - புத்தன், 335.

சுகதுக்கானுபவம், 372

சுகம், 358

சுட்டல், 262, 304

சுட்டெகுவியெனப் பேராந்தை ஒலித்தல், 73

சுட்டுணர்வு - பிரமாணுபாசங்களெட்டனுள் ஒன்று, 308.

சுடர் - சந்திரசூரியர், 108, 309.

சுடர்த்தோரணம், 72

சுடலை - மயானம், 74.

சுடலைக்கான், 171

சுடலைநோன்பிகள், 74.

சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 69, 84.

சுடுமண் - செங்கல், 37, 71, 189

சுண்ணச்சாந்து, 69

சுண்ணம், 43

சுத்தோதனன் - கௌதமபுத்தருடையபிதா இவனைச்சாக்கிய சக்கரவர்த்தி யென்றுங் கூறுவர், 268, 367

சுதமதி - கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடைய புத்திரி, மாருதவேகனென்னும் ஒருவித்தியாதரனாலே முன்பு கவர்ந்து கொண்டுபோகப்பட்ட இவள் பின்பு அவனாற் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் விடப்பட்டு மாதவியின் உயிர்த்தோழியாயிருந்தாள்; மணிமேகலைபால் மிக்க அன்புடையவள் சங்கதருமனிடத்துத் தருமங்கேட்டவள், 5, 6, 28, 30, 34, 41, 44, 50-53, 55-6, 66, 68, 84, 85-7, 92-3, 95-7, 114, 132-3, 135, 141, 166, 198, 237, 270, 273, 289, 326, 339, 344

சுதை - சுண்ணச்சாந்து, 38, 83, 199, 290

சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார், 330.

சுதைப்பிழுக்கியமாடம், 69

சுந்தரச்சுண்ணம், 21.

சுபகிருஸ்ணலோகம், 3

சும்மை - ஒலி, 72-3, 154

சுரத்தல், 130-31, 157-8, 163

சுரபி - மணம், 123

சுரபுன்னை, 40

சரிகுழல், 232

சுரியல் - சுழித்தல், வளைவு, 36

சுரியிருமபித்தை, 248

சுருக்குவலை, 195

சுருங்கை - மதகு, 138

சுருங்கைச்சிறுவழி, 138

சுருங்கைத்தூம்பு, 326

சுருதி, 389

சுருப்புநாண், 195.

சுரும்பு - மலை, வண்டு, 31, 33, 224

சுருளிதொடி, 37.

சுரை - உள்ளீடின்மை, பசுவின்மடி 131, 177.

சுரைவித்து பலனுக்குவமை, 221

சுவசனவிருத்தம், 354.
சுவாக்கம், 125, 306
சுவரிலெழுதியதெய்வம், 235
சுவை, 75, 320, 337, 345
சுழலலுஞ்சுழலும், 36, 100.
சுழி, 46
சுளிகோல், 306.
சுள்ளிகள், 36.
சுற்றமதுயாக்கடல் வீழ்தல், 95
சூட்டிறைச்சிவிற்போர், 329
சூட்டி, 64
சூடகவரிவளை, 37
சூடாமணிநிகண்டு - ஒருதமிழ்நிகண்டு, இது தெய்வப்பெயர்த் தொகுதிமுதற் பலபெயர்க் கூட்டத் தொரு பெயர்த்தொகுதி யிறுதியாகிய பன்னிரண்டு தொகுதிகளை யுடையது திவாகரத்துக்கும் பிங்கலந்தைக்கும்வழிநூலாக வுள்ளது இதில் 1196 - விருத்தங்களுள்ளன, 110, 140, 268
சூடு, 147
சூத்திரி, 311
சூதர் - நின்றேத்துவார், 330
சூதாடல், 170
சூது, 159
சூர் - அச்சம், 241
சூர்மலை, 173
சூரியகாந்தமணி, 138
சூரியகுலம், 2, 268
சூரியமண்டிலம், 137
சூரியன் - சமந்திரருள் ஒருவன், 108, 122, 271.
சூரியனுக்கு முற்காலத்தில் கிருத்திகாபப்பிரவேச முண்டென்பது, 122
சூரியனுடையவுதயாத்தமயம், 104
சூரியாத்தமனம், 65
சூரை - கொடிவிசேடம், 74
சூல் - கருப்பம், 262.
சூலம், 69
சூழ்தல் - செய்தல், 144, 265.
சூழ்போதல், 189
சூள் - சபதம், 35
சூளாமணி-ஒரு தமிழ்ச்சைனக் காப்பியம், 2131-செய்யுட்களையுடையது சொற்சுவைபொருட்சுவைகளிற்சிறந்தது, இந்நூலாசிரியர் தோலாமொழித்தேவரென்னும் சைனமுனிவர், இக்காப்பியத்தின் கதாநாயகன் திவிட்டனென்னும் அரசன், 43, 56, 188, 223
சூளுறவு-சபதம், 35, 201-2
சூனமுதிர்பருவம், 143.
செங்கதிர்மண்டிலம், 137
செங்கயல், 37, 71, 189
செங்கழுநீர்த்தாழைப் பிணைத்தல், 210
செங்குட்டுவன் - சேரலாதன் புதல்வன், இளங்கோவடிகளின் தமையன், கண்ணகி தன்னூட்டையடைந்து கணவனோடு சுவர்க்கம் புகுந்தாளென்பதைக் கேட்டு இவன் இமயமலையிலிருந்து சிலை கொணர்ந்து அவள் வடிவமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்வித்துப் பூசையும் விழாவும் நடத்தினேன், மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தனார்பால் மிக்க அன்புடையவன் சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவன் இவனே, 300, 302
செங்குணக்கு, 2
செங்கோல், 15, 143, 166, 255, 341
செங்கோல்காட்டல், 193, 203.
செங்கோன்முறை, 196
செட்டி, 176.
செட்டிகளொன்பதினமர், 287.
செண்டுவெளி, 308
செந்தீப்பேணல், 65
செந்தூக்கு - இசைத்தமிழ் நூலிற் கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுளொன்று. ஒருசீரையுடையது, 20
செப்பல், 52, 194, 198.
செப்பினுள்வைகியமலர் புழுக்கத்தாலவாடுதல், 48.
செம்பஞ்சுக் குழம்பு, 76
செம்பவளம், 96, 200.
செம்பாகம்-நல்ல பக்குவம், 52

செம்பிறப்பு, 314
செம்பு செய்஡ுா - செம்புகொட்டி கள் செம்புவேலை செய்யும் ஒரு சாதியார், 329
செம்புயிர்-ஐவகையுயிர்களுள் ஒன்று, 315
செம்பொருள், 59, 238
செம்போக்கு, 315
செம்மார், 330
செம்முலலை, 41, 211
செயகு-செயவேன், 50
செயகுன்றம், 211, 331
செயகேன-செயவேன, 291
செய்கை, 237, 271, 370, 372, 377, 380
செயதவத்தாட்டி, 258
செய்தவம், 193
செயதாங்கு, 259
செய்தி, 203, 206, 233
செயயுளிலக்கண ம், 310
செயயோள்-திருமகள், 54
செயவினை சிந்தையினறெறினயா வதுமெயதாமெதனபோர், 33
செயவினைப்பயத்தால நறபிறப்பெய துதல, 217
செயவினைமருங்கின, 80, 156, 232
செயவினைமாட்டம், 47
செயப்பாட்டுவினை 259
செயலறல, 45 219
செயலை - அசோகமரம், 267
செயறகையழகு, 245
செயிர - குறறம், 137, 321
செரு,,295
செருக்குழல, 90, 181, 195, 204, 262
செருந்திமரம், 41, 211
செருந்து, 211
செருப்புகன் மன்னர், 254
செலகதி, 149
செலலல-துனபம், போகாதே ,19, 35
செலலல செலலல, 228
செலலறக, 45
செலலுயிர், 105, 129, 229
செலலுயிர்ப்புக்கில, 276
செலலுலகு 263
செலவக களளாட்டு, 76
செலவககாப்பு, 218
செல்வம், 236, 247 - 8
செலவுழி, 170, 254
செலிஇ - சென்று, 20
செவவழிக கீதம், 35
செவவழிப்பண், 339
செவவனம்-நேராக, 6, 33, 118-9, 131, 175
செவவி, 188, 190 - 91, 193, 281
செவவிது, 188, 237
செவவியாள், 56
செவவியினவுணங்கல், 213
செவி, 51, 193, 198
செவிடர் 151
செவிடு, 140
செவித்துளை, 108
செவிமுதல - காதினிடம், 49-50, 264
செவியொலிவிகாரம், 319
செவிலித்தாயர், 89
செழியன், 149
செழுங்கமலை நியமம், 150
செழுஞ்சோறு, 196
செறற களவன, 259
செறறசசேக்கை, 52
செறறுஞெறுத்தோய, 63, 263
செறறம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழுங் கோபம், 18, 52, 146, 254
செறிகழனமறவர், 301
செறிதொடி, 132, 237
செறிநதசிறை, 256
செறியிருள், 165
செறிவளைமகளிர், 198
செறுநதோர - அடக்கினோர், 263
சென்றுவீழ்கதிர், 64
சென்றுவீழ்பொழுது, 65
சேக்கை - தங்குமிடம், 47 - 8, 52, 94
சேட்டுலப பரிசிலர், 152
சேடி - விததியாதரருலகு, 180
சேணுயர்பு, 181
சேதனப்பிரபஞசம், 373
சேதா - செவவியபசு, 65
சேதியம் - (புததன) கோயில, 341
சேரர், 234, 326, 335
சேரலன், 336
சேரன செங்குட்டுவன், 293, 300, 302

சேவடி, 40
சேவல, 43
சேனுபதியா - சேனுதிபதிகள . அர சாககுரிய ஐமபெருஙகுழுவினுள ஒருவகையாா, 13
சேனை, 100
சேஷானுமானம - அனுமானவகை மூனறனுள ஒனறு, இஃது எசச மெனவும கூறபபடும, 305
சைசவ விருததாநதம - குழநதைப பருவததில நடநத வரலாறு, 70
சைதனியவான. 355
சைமினி - ஒருமுனிவா அளவை வாத நூலாசிரியாகளுள ஒருவா பிரததியககம முதலிய பததுளுள இவா கொணட பிரமாணம ஆறு 303, 309
சைவவாதம, 309
சைவவாதி, 309, 325
சைன சநநியாசினிகள, 57
சைனசமபிரதாயம, 155
சைனமுனிவா, 35
சைனா, 123
சொலலலுஞ சொலலுவேன, 237
சொலலியுரைததல, 229
சொலலிறறேனறும பாவம நானகு- பொய குறளை கடுஞசொலபயனில சொல எனபன, 273
சொலலுகிலாய, 311
சொலவகுவிததல, 115
சொலவழி, 270
சொறபயம, 149
சொறபயன, 222, 339
சொறறமொறறத தொடாசசி, 315
சொனமுடிவு, 52
சொனனடை, 244
சோதிடநூல, 122
சோதிடநூலோா, 330
சோதிடம, 310
சோநகரம - வாணாசுரனுடைய ஊா, 37, 306
சோபிதா-பழைய புததாகளுள ஒருவா, 369
சோமசூரியாககினிகள, 304
சோலை 50, 94, 117, 134, 219, 233, 267, 284
சோழபரமபரை, 254
சோழா, 214, 340
சோழா குலககொடி - காவிரி, 3
சோழன, 7, 30, 44, 46 52, 64
சோழனொருவன தூஙகெயிலெறிநதது, 11
சோழிக ஏனாதி - நெடுமுடிககிள்ளியின மநதிரிகளுளொருவன, 249, 251-2
சோறறு அமலை, 178 - 9
சோறறுபபாததிரம, 259
சோறு, 123, 131, 196
ஞாயில - மதிலுறுபபுவிசேடம, 64
ஞாயிறு-சூரியன, 42, 97, 105, 139, 162, 230, 297
ஞாலம-பூமி, 129, 153, 175, 203, 263, 265
ஞாழல - புலிநகககொனறை, 96
ஞானறு, 179
ஞானசுகாதி, 323
ஞானதீபம, 390
ஞானநனனீா, 263
ஞானபபிரகாசா - சிவஞான சிததியாா பரபககததிறகு உரைசெயதவாகளுளொருவா, திருவொறறியூா ஞானப பிரகாசரெனறும கூறபபடுவா, 348
ஞானபாரமிதை - ஞானமபூரிததல - தசபாரமிதைகளுள ஒனறு, 297
ஞானம, 216
ஞானேநதிரியஙகள ஐநது, 371
ஞானோதயம 125.
ஞெமிதல, - பரததல 189
ஞீருமணி - புதத தாம ஸஙகஙகள, 366
தருஷ்ணை - ஆசை, 369, 372
தககணமதுரை, 150, 246 - 7
தககயாகபபரணி - இது கவிசசககரவாததியாகிய ஒட்டககூததரால இரணடாவது இராசராச சோழன காலததில செயயபபடடது, 815- தாழிசைகள அடஙகியது, வீரபததிரதேவா தககனது யாகததைசசஙகரிததலைச சிறபபிததுப் பாடுவது. இதனுலகாவிரியைபபறறிய பல செயதிகளும சோழாகள பெருமையும பிற

வும் அறியப்படுகின்றன. இடையே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் மதுரை சென்று சமணரை வாதில்வென்ற வரலாறு இதில் மிகச்சுவைபெறக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பல அரிய விஷயங்களை வெளிப்படுத்துவதாகிய பழைய உரையொன்றுண்டு, 31, 70-71, 102, 105, 114, 275
தக்கன்று, 255
தக்கார், 179
தக்கு - தங்கியுள்ளது 187
தகரம் - மயிர்ச்சாந்து, 47
தகவிலர், 40, 169
தகவிலன், 252
தகவிலை - தகவின்மையுடையாய், 78
தகவு, 197
தகை, 220
தகைக்குநர், 256
தகைநலம் - மிக்க அழகு, 48
தகைபாராட்டல், 61
தகைமலர்த்தாரோன், 275
தங்காவேட்கை, 170, 194
தச்சர், 212, 329
தசகுமாரசரிதம் - ஒரு வடமொழி வசன காவியம்; பத்துக்குமாரர்கள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது; உச்சுவாசங்களென்று வழங்குகிற பகுப்புக்களை உடையது; இதனை இயற்றியவர் தண்டியாசிரியர்; இதில் முதற்பாகம் இறந்துபோனமையின் அது பிற்காலத்துச் சோமதேவபட்டரால் இயற்றிச் சேர்க்கப்பட்டதென்று கூறுவர், 70, 112
தசசீலம், 231, 365
தசதோஷம், 374
தசபலன் - புத்தன்; தானமுதலிய தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்றமையின் இவன் இப்பெயர் பெற்றானென்பர், 348
தசபாரம் - தசபாரமிதை, 297, 368
தசபாரமிதை - தானம் முதல் ஞானம் ஈறாகவுள்ள பத்தும் பூரித்தல்; "சுகரன் உயிர் நேரவும் உறுப்பு நேரவும், பொருள் நேரவும் பூரிக்கின்ற பாரமிதை பத்து" என்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர், 297, 348
தசம்பு, 327
தஞ்சைவாணன் கோவை - ஒரு தமிழ் நூல்; இதிலுள்ள செய்யுணடை மிகச் சிறந்தது; இது மாறைநாட்டுள்ள தஞ்சாக்கூரிலிருந்தவனும் பாண்டியனுடைய மந்திரியுமாகிய வாணனென்னும் தலைவன்மீது பொய்யாமொழியென்னும் புலவர்பெருமானாற் பாடப்பட்டது; நாற்கவிராஜநம்பியென்பவராலியற்றப்பட்ட அகப்பொருள் விளக்கமென்னும் இலக்கண நூலிற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது; இந்நூலிற்குக் குன்றத்தூர்ச் சொக்கப்ப நாவலரென்பவராற் செய்யப்பட்டதான உரையொன்றுண்டு, 152
தட்பம் பொறுத்தல் - தவத்தோர்க்குரிய நியமங்கள் எட்டினுளொன்று, 386.
தடக்கை, 52
தடக்கையிளங்களிறு 60.
தடமித்தன், 45
தடி - ஊன், 74
தடிந்து - வெட்டி, 176.
தடுமாற்றத்தொடர்ச்சி, 315
தடுமாற்றவலம், 261
தடுமாறுபிறவி, 229
தடைஇ - தடவிய பாரத்து, 55
தண்டம் - சி[illegible], 57, 142, 206
தண்டாக்களிப்பு, 77
தண்டாக்காட்சி, 338
தண்டாவீகை, 77
தண்டு 72
தண்டுகாலூன்றி, 155
தண்ணகாரர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
தண்ணறல், 220
தண்ணீர், 111
தண்ணீர்ப்பந்தல், 327
தண்ணுமை - உத்தமத்தோற்கருவியாகிய மத்தளம், 21, 77, 88, 210

தண்ணுமையோன் - பரத நூலிற் கூறிய பஞ்சாசாரியார்களுள் ஒருவன்; இவனை மாத்தங்கிகனென்பர் வடநூலார், 87
தண்பனிவிழுங்கிய செங்கதிர் மண்டிலம், 137
தண்பெயல், 160.
தண்மணற்பந்தர், 17
தணிதல், 46, 194
தணியாக்காதல், 293
தணியாத்துன்பம், 28
தணியாநோக்கம், 68
தணியா மன்னுயிர், 162
தணியாவின்பம், 135
தணியாவுயிர், 165
தணியாவேட்கை, 284
தணிவில்வெம்பசி, 184
தத்தரிநெடுங்கண், 19
தத்துநீரடைகரை, 96
தத்துவபோதினி - சித்தாந்தகௌமுதியென்னும் வடமொழிவியாகரணத்தின் வியாக்கியானங்களுளொன்று, 148
தத்துவமிருபத்தைந்து, 321
தத்துவமைந்து - பிருதிவி முதலியன, 323
ததா - கொத்து, செறிவு, 36
தந்தநூற்பொருள், 316
தந்திதந், 182
தப்பல் - வெட்டல், 8, 231
தபச்சரணம் - தவஞ்செய்தல், 155
தபனம் - எண் வகை நரகத்துளொன்று, 82
தம்மத்தம்மத்தி - தாமாஸ்தி காயமும் அதாமாஸ்திகாயமும் இது பிராகிருதச்சிதைவு, 318
தம்மத்தி - தருமாஸ்திகாயம், 318
தம்மனை - தாய், 78
தம்முன் - தமையன், 248
தமக்கைமார், 132
தமக்கொழிமரபு, 176
தமர், 111, 144, 148
தமனியப்பூண், 29
தமனியப்பொதியில், 332
தமனியம் - பொன், 212
தமிய, 48
தமியள், 51, 197
தமிழ், 9
தமிழ்நாட்டு வேலைக்காரர், 212
தமிழ்நாடு, 183
தமிழ் நாவலர் சரிதை, 283
தமிழ்ப்பாவை - காவிரி, 3
தமிழ்வினைஞர், 212
தமிழகம், 183.
தமையன், 248
தயங்கிணர்க்கோதை, 93
தயரதன், 179
தயாதருமம் - அருளறம், 126, 140, 161, 198
தயாபாரமிதை - அருள்நிறைத்தல் தசபாரமிதையுளொன்று, 297
தயாவீரன் - புத்தன் பிறவுயிர்களுடைய துன்பத்திற்கு இரங்கி உயிருறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்தலில் ஊக்க முடையவனாதலின் இவனை இவ்வாறு கூறுவர், 368
தயிர்ப்பரியாயம்-தயிர் நிலைமை, 317
தர்மதரிசி - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர், 369
தாமோதபத்தி, 108, 115.
தரணேந்திரன் - கற்பேந்திரர்களுள் ஒருவன், 155
தரிசனை, 389
தருக்கசங்கிரகம் - ஒரு தமிழ் உரை நடைநூல், தெலுங்கராகிய அன்னம்பட்டரென்பவரால் செய்யப்பட்டதான வடமொழித் தருக்க சங்கிரகத்திலிருந்து திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீ சிவஞான முனிவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. தருக்கநூலை, 'ஹேது வித்தை' என்பர், 350
தருநிலை - கற்பகதருநிற்குங்கோயில்; இது காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ள கோயில்களுளொன்று, 64

தருப்பைப்புல், 194
தருப்பையிற்கிடத்தி வாளிற்போழ்தல், 254
தரும சக்கரப் பிரவர்த்தனுசாரியன் - புத்தன் தருமமாகிய சக்கரத்தைச் செலுத்துபவன், 61
தருமசக்கரப் பிரவர்த்தனத்தியேஷணம் - வட மொழியிலுள்ள புத்த சரித காவ்யத்தினுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 111
தருமசக்கரம் - அறவாழி, 61, 67, 110
தருமசங்கினி - அபிதருமபிடகத்தினுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299
தருமசாரணர், 110 336
தருமசாலை, 91
தருமசாவகன் - நாகபுரத்தின் அயலிடத்ததாகிய ஒரு சோலையிலிருந்த பௌத்த முனிவன்; இவன் புண்ணியராசனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தவன், 233, 239, 276, 282
தருமன் ஒழிந்த திருநாளொரு சிறை, 189
தருமதத்தன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஒரு வாணிகன் இவன் மதுரை சென்று பெரும் பொருளீட்டி, கட்டுப்பட்டம் பெற்றவன் மாிக்கும் வரையிற் கலியாணமின்றியிருந்தவன், 245-8
தரும தலைவன், 120, 137-
தருமதவனம் - காஞ்சிநகரத்துள்ள ஒருசோலை, 341
தருமநூல், 327
தருமபதம் - சூத்திர பிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 121, 233, 299
தருமபீடிகை, 101, 280, 285
தருமம், 108, 113, 137, 176, 237, 278, 366
தருமம் சான்றுதல், 134,
தருமராசன், - புத்தன், 120
தருமவார்த்தை, 244
தருமாசனத்தோர், 293
தருமாத்திகாயம் - தருமாஸ்திகாயம், நிகண்டவாதியர் கூறும் பதத்துப் பொருள்களுள் ஒன்று. அஃது எங்குமுள்ளதாகி எக்கால் தும் பொருள்களை நடத்துதலையுடைய தொன்றென்பர், 316-7
தருமோபதேசம், 110, 114, 125, 298
தலைக்கொள்ளல், 58
தலைச்சாவகன், 239
தலைத்தலை, 28
தலைத்தலை மேல்வரல், 19, 135
தலைத்தாரச்சேனை, 213
தலைத்தாள் வேந்தன், 162
தலைதாங்கு நெடுமரம், 70
தலைநிற்றல், 273
தலைநீக்கல், 128
தலைப்படல், 255
தலைமகன், 35
தலைமடுத்து, 151
தலைமாலை - தலையிலணிந்துகொள்ளும் மாலை, 191
தலைமேற்குவிந்த கையள், 102
தலையணை, 151
தலையீண்டல், 14
தலையெடுத்தல் - நீக்குதல், 246
தலைவன், 231
தவ்வை - தமக்கை, 93, 113, 132, 134
தவக்கொடி, 87
தவச்சாலை, 332
தவஞ் செய்தல் - நற்குணம்பத்தினுள் ஒன்று, 193
தவஞ்செய்யுமகளிர், 241
தவத்தால் தவம் செய்யாதார் வருந்தியிருத்தல், 130
தவத்திறம், 85, 390
தவத்துறைமாக்கள், 75
தவப்படுத்தல், 24, 40
தவப்பற்று - நற்குணம்பத்தினுளொன்று, 374
தவப்பெண்டிர், 241
தவப்பெருநல்லறம், 141
தவம், 237, 293
தவயாக்கை, 133, 271
தவல் - கெடல், 34, 353
தவவேடம், 190
தவளம், 36, 190, 199, 212
தவளமால்வரை - சாவக நாட்டிலுள்ளதொருமலை, 163
தவளவாணனக, 222.

தவறு, 45, 150
தவாஅக்காலல், 148
தவாது, 307
தழீஇ = தழுவி - அணைத்து, 79, 84
தளர்நடை, 39, 89, 155
தளரிடை - (ஆடவர்காமத்தால்) தளர்ந்த சமயம், 51
தளவம் = தளவு - செம்முல்லை, 41, 211
தளிர், 40, 221.
தளை, 167
தளைபிணிவிடா, 192
தற்காத்தளித்தல், 164
தற்பாராட்டல், 222
தற்றகவுடைமை, 57
தறி - கட்டை, 308
தறுகண்மை, 46
தன்மச்சொரூபவிபரீத சாதனம், 358
தன்மம், 353
தன்மவிசேட விபரீதசாதனம், 358
தன்மாத்திகாயம், 316
தன்மாத்திரை - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றமென்பன, 321
தன்மி, 353, 355
தன்மிச சொரூப விபரீத சாதனம், 358
தன்மியின்மை, 356
தன்மிவிசேட விபரீத சாதனம், 358, 360
தன்மைமிகுத்துரை, 383
தன்னில் வேறு தானொன்றில்லோன், 310
தன்னுயிர்க்கிரங்கான் பிறவுயிரோம்பு மன்னுயிர் முதல்வன், 60,284.
தனக்கென்வாழாப் பிறர்க்குரியாளன், 60
தனிக்கலம், 346
தனித்துயர், 168, 182
தனிவழிச்சென்றோன், 76
தனுத்தரன் - ஆரிய அரசர்களுள் ஒருவன், 301.
தக்ஷகர், 100
தாக்கணங்கு - தீண்டிவருத்துந் தெய்வம், 31
தாங்காநல்லறம், 337
தாடி - மோவாய், 36-7
தாதகிப்பூ, 322
தாது, 188, 196
தாதுகதை - அபிதாமபிடகத்தின் பகுதிகளில் ஒன்று; கௌதம புத்தர் நிருவாணமடைந்த பின்பு அவருடைய உடம்பிலிருந்த என்பு முதலியவற்றுள் இன்ன இன்னதாதுவை இன்னாரின்னார் கொண்டு போனார்கள் என்பதைக் கூறுதலின் இப் பெயர் பெற்றதென்பர், 299
தாதுண்வண்டு, 43
தாதை, 150, 293
தாபதக்கோலம், 188, 190
தாமதாத்திரம் - கண்ணும்மனமும் இருள்செய்யும் ஓரம்பு, 13
தாமம் - மாலை, 17, 187
தாமரை, 28, 43 -4, 50, 65 172, 191, 282, 328
தாமரைக் கொழுமலர், 168
தாமரைப்பீடிகை, 32
தாய்குழந்தைக்கு இரங்காமை, 283
தாய் குழந்தை முகங்கண்டிரங்கி முலைத்தீம்பால் சுரத்தல், 130
தாய்மார் - தாயர், 132, 166, 238
தாய்மன்னர், 295
தாயிறூவாக்குழவித்துயர், 143, 238
தாயொழிகுழவி, 283
தார் - பூமாலை, 199, 219, 228, 331
தார்மிகசூத்திரம், 231
தாரன், 29, 49
தாராசந்தானம் - நால்வகை சந்தானத்துளொன்று; நீர்த்தாரை போல நீங்காது வருந்தொடர்ச்சி, 371
தாரை - வீரை இலக்குமியென்பவரின் தமக்கை. இரவிவன்மன் புத்திரி, துச்சயராசன் மனைவி; யானையால் வீரை 'இறந்தாளென்பது கேட்டு மாடத்துள்ள நிலாமுற்றத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்திறந்தாள், அடுத்த பிறப்பில் மாதவியாக வந்து பிறந்தவள் இவளே, 93, 113, 132, 134-6, 141
தாரைவார்த்துக்கொடுத்தல், 206

தாலியமபடை, 39, 89
தாழ - தாழககோல, 50
தாழதருதோறறம, 229
தாழதீஙகுழல, 21
தாழதயா, 99, 281
தாழநது - தாமதிததது, 211
தாழவயினடைபபோா, 72
தாழை, 41, 43, 96
தாழைததணடின உணஙகல, 221
தாமொளிமணடபா, 55
தாள - முயறசி, 162
தாளவறகி, 20, 204
தானறிமரம, 74
தானசீலஙகள - தானமுஞ சீலமும, 365
தானஞசெய ல - நறகுண ம பததி னுளொனறு, 374
தானபபண, 333
தானபாரமிதை-ஒருவடநூல இது தானபாரமிதையை விளஙகக கூறுவது, இபபெயருளள நூல ஒனறு உணடெனறு ஸமஸகிருத நைஷதம (ரு-ஆமசருககம, கக-ஆவது சுலோகததாலும, அதறகு ஸ்ரீமலலிநாதஸூரிசெயத வியாக கியானததாலும தெரிகினறு தெனபா இததசபாரமிதையு ளொனறு, 297, 348
தானம, 155-6, 177, 179, 248, 272, 365
தானமூவகை-எழுததும அசையும சீரும, இஃது இசைததமிழ நூலிற கணடது, 330
தானவீரன-காணன கொடுததலில ஊககமுடையவனுதலால இவன இஙஙனம கூறபபடுவான, 368
தானே தமியள, 267.
தானேதமியன, 159, 173
தானை-சேனை, 42-3, 47, 50-51, 136, 167, 300
திகமபரவாதி-சமணரில ஒருவகை வாதி, 316
திகழொளி, 190.
திகிரி-சககரம எனறது ஆணையை, 241.
திஙகள - சநதிரன, மாதம, 139
திசை, 44, 99
திசைமுககரு, 3, 272.
திசைமுகன, 373
திட்டாநதபபரமாணு, 361
திட்டாநதபபோலி, 354
திட்டாநதம, 350, 352-3, 359
திட்டாநதமிருவகை, 360
திட்டாநதவாபாசஙகள, 360
திடடிவிடம-கணணில விடமுடைய தொரு பாமபு. இஃது அழறக ணகம, நஞசுவிழியரவெனவும வழஙகபபடும, நாகஅரசாகள (விந தவமச அரசா) திருஷ்டி விஷதல ரலகரொனறு சிறபிககபபடுவா (Epigraphia Indica, Vol III P 232 பாாகக), 105, 129, 227, 229, 259-60
திணை, 300
திபபியம - ஆசசரியம, தெயவலோ கததிலிருநது உணடாயது, 92, 167, 181, 193, 203, 216, 245
திபெததுத தேசததுபபௌததா, 110
திமிரால, 210
தியானபாரமிதை-தியானம நிறைத தல இது சீலஸமாதிப பிரஜ்ஞை யை அழியாமறகாபபது. இதனை, "நலஙகிள ரொழுககநதானக் ணியகாலததுக, கலஙகுதற்குத தககன கணடனவுளவெனினும, துலஙகாது நிறநதநனறுணிவு டைமைகாணுஙகா, னிலமபூனை யாயொழியு நிறையினு னலல னே" நீல.) எனபதனுலுணாக. இது தசபாரமிதையு ளொனறு, 297
தியானம ஐநது - ஸரோதாபததித துவம முதலிய ஐநது, இவைகள நிருவாணததிறகுரிய மாாககஙக ளாகவும கூறபபடும. இவறறுள, முதலாவதாகிய ஸரோதா பததி மாாககததையுடைய வனிறநதால

எழு பிறபபை யடைநதுபின நிர்வாணமடைவான, இம்மாாககம ௨௪-பகுபபுடையது, இரணடாவதாகிய ஸகிருதாகாமியெனற மாாககததைபபறறியவன இறநதால தேவனுகவேனும மனிதனுகவேனும ஒருபிறபபை யடைநதுபின நிருவாணமடைவான இது ௧௨-பகுபபுடையது மூனருவதாகிய அநாகாமி மாாககததைபபறறியவன இறநதால ஸகாமலோகததிற பிறவாமல நிஷகாமலோகததிற பிறநதுபினநிருவாணமடைவான இது ௪அ-பகுபபுடையது, நானகாவதாகிய அாஹத அலலது ஆரியமாாககமெனபதைப பறறியவன இறநதால துககஙகளை யெலலாந துறநதுபின நிருவாணமடைவான இது ௧௨-பகுபபுடையது, 81
திரஙகி - சுருணடு, 221
திாயததிரிமசலோகம, 3
திரவியம, 359
திரிகடு - சஙகமருவிய பதிக னெண கீழககணககினுள ஒனறு கடவுள வாழததுளபட 101-வெணபாககளையுடையது விதியாகவேனும விலாககாகவேனும இரணடுமெ விரவியேனுமுளள பொருளகள மும்மூனறை இதிலுளள வெணபாககள புலபபடுததும, இதன நூலாசிரியா நலலாதனாா இதறகுப பழையவுரை யொனறுணடு, 43
திரிததது - வேறுபடசசெயதது, 256
திரிதல, 304
திரிபிடகம - மூனருய பௌததாகமஙகள. அவை விநயபிடகம, சூததிரபிடகம, அபிதருமபிடகம எனபன, 299
திரிபுரிவாாசடை, 181.
திரியககோடல - பிரமாணு பாசஙகளைடடனு ளொன்று, 308
திரிவு-சலனம, 307
திரு, 37, 98
திருககாரிககரை - ஒருசிவஸ்தலம், 214
திருககுறள-தமிழ்ப் பாஷையிறபிரசிததமான நீதி நூல, பதினெணகீழககணககினுளொனறு தெயவபபுலமைத திருவளளுவநாயனாா அருளிசசெயதது. அறமபொருளினபமெனனும மூனறனை பகுதிகளை விரிததுவிளஙககக் கூறுவது இதனுல இது முபபாலெனறு பெயா பெறறது ஒவவொரு பொருளையும வறபுறுததிக கூறும பபபததுககுறளவெணபாககளாந தனிததனியேயுடைய 133 - அதிகாரஉறுபபுகளையுடையது, இதறகுப பதினமா உரைசெயதனரனெபா, அவவுரைகளுட பரிமேலழகருரையே சிறநதது, 31, 33, 59, 67, 70, 78, 86, 88, 106, 108, 114, 120, 127, 130-31, 147, 151, 156-60, 162 168, 175-6, 178-9, 195, 198, 202, 210, 214, 238, 244, 254, 256, 262, 287, 291, 311, 337, 340, 343, 373 376, 387.
திருகல - முருகல, 249
திருசிறறமபலககோவையாா - இது சைவசமயாசாரியரானஸ்ரீ மாணிககவாசக சுவாமிகளால அருளிசசெயயபபடட ௪௦௦ - கடடளைககலிததுறைகளை யுடையது அகபபொருடபகுதிகளைப பொருளாகவுடையது வேறு பொருளுணடெனறும பெரியோா கூறுவா இதறகு பேகச செவவிதாகப பேராசிரியரால உரை செயயபபடடுளளது, திருககோவையா ரெனவும வழஙகும, 152, 156, 169, 258, 298, 310
திருததககதேவா - சீவக சிநதாமணி நூலாசிரியா, இவாசைன முனிவா திருததகு முனிவரெனறுங கூறபபடுவா, வஞசி நகரததிருநத பொயயாமொழி

யென்பவரால் இவர் நன்குமதிக்கப்பட்டவரென்று நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது; இவர் காலமும் இருந்த இடமும் ஒருவாற்றானும் புலப்படவில்லை; நரிவிருத்த மென்ற ஒரு சிறிய நூல் இவரால் செய்யப்பட்டுள்ளது, 160, 257

திருத்தொண்டர், 251

திருந்தடி, 134, 165, 190, 201, 271

திருந்தார்நாயன், 128

திருந்தார்வேந்து, 358

திருந்துமுகங்காட்டல், 157

திருநெய்யிற்குடப்பாற்சிறுபுழை, 68, 91

திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம், 214

திருநாரொருசிறை, 189

திருப்பதிகம் - இது புத்தனுடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிக்கொண்டு பத்துப்பாடலால் வந்திருப்பதொரு நூலென்று மட்டும் ஊகித்தறியப்படுகின்றது; மணிமேகலையின் அரும்பதவுரையிற் காட்டப்பட்டுள்ள, "எண்ணிகந்த" என்னும் செய்யுள் இந்நூலின் கண்ணதே; இச்செய்யுள் இந்நூலின் கண்ணதென்பது, நீலகேசியுரையாலும் சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதத்துள்ள, "முழுதுணர்ந்து" என்னுந் திருவிருத்தத்திற்கு ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசரெழுதிய விசேடவுரையாலும் புலப்படுகின்றது, 365

திருமகள், 33, 172, 258

திருமலர், 168.

திருமால் - இவர்பெயர் இந்நூலுள்ளே நெடியோன், மன்னுயிர் முதல்வனென்ன வழங்கப்படும், 147, 179, 206, 310

திருமால் சாபத்தால் இராமனாக அவதரித்து மயக்கமுற்றிருந்தமை, 179

திருமாலின் தசாவதாரம், 61

திருமாலின் வாமனாவதாரம், 206

திருமுகத்துறை - காவிரிகடலொடு கலக்குந்துறை, 243

திருமுகவாட்டி, 64

திருமுருகாற்றுப்படை-பத்துப்பாட்டினுள் முதலாவது 317 - அடிகளையுடைய ஓர் அகவற்பா; வீடு பெறுதற்குச் சமைந்த ஓரிரவலனை வீடுபெற்ற ஒருவன் முருகக்கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம் முருகக்கடவுளை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது; இப்பாட்டு முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுட்சிறந்த திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலைவாய் திருவாவினன்குடி திருவேரகம் குன்றுதோறாடல் பழமுதிர்சோலை யென்னும் ஆறுபடைவீட்டிலும் அவரெழுந்தருளியிருத்தலைப் பாராட்டிக் கூறும்; முருகக்கடவுளுடைய திருவருளைப் பெற விரும்புவோர் இந்நூலை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர் சொல்லுவர், 11, 18, 31, 38, 46, 59, 74-5, 77-8, 116, 146, 174, 204, 219, 241, 257, 281, 331 - 2

திருவல்லம் - தொண்டைநாட்டுச் சிவஸ்தலங்களுளொன்று, 207

திருவள்ளுவமாலை - திருக்குறளைச் சிறப்பித்து நாமகளாலும் கடைச்சங்கத்திருந்த 51-புலவர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ள 53-வெண்பாக்களையுடைய ஒரு தமிழ் நூல்; இதற்குத் திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையரால் செய்யப்பட்ட செவ்விதான உரை ஒன்றுண்டு, 311

திருவள்ளுவர் - திருக்குறளியற்றிய ஆசிரியர்; இவர் பெருமை உலகமறிந்ததே; கடைச்சங்கப்புலவர்களாற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்தலின் இவர் அவர்கள் காலத்தினரென்பதும், "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழு தெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப், பொய்யில் புலவன்'' என்று மணிமேகலையிற் சிறப்பிக் கப்பட்டுள்ளவதனால் திருக்குறள் இந்நூலுக்கு முந்திய தென்பதும் திருவள்ளுவர் இந் நூலாசிரி யர்க்கு முற்காலத்தவ ரென்பதும் வெளியாகின்றன, 244, 343
திருவறம், 116
திருவறமூர்த்தி, 366
திருவாசகம் - சைவத் திருமுறை களுள் ஒன்று. சிவபுராணம் முத லிய 51-பகுப்புக்களை யுடையது வேத சிவாகமங்களின் சாரமாய் நின்று சைவத்தி னுண்மையைப் புலப்படுத்துவது சைவசமயாசா ரியராகிய ஸ்ரீமாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப் பட்டது இதன் அருமைபெரு மைகள் திருவாதவூரடிகள் புரா ணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருப்பெருந்துறைப் புராணம் முதலியவற்றால் நன்குபுலப்படும், 18
திருவாதவூர்ச்சிவபாதத்தியன், 111
திருவாய்மொழிந்தது, 369
திருவாரூர்ச் சிறப்பு - பெரிய புரா ணத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று, 252
திருவில், 67
திருவினழமூதூர், 29
திருவின்செய்யோள், 54, 172
திருவின் செல்வம், 159
திருவின்செல்வி, 188
திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர், 348.
திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்பு, 105
திரை, 44
திரைச்சீலைமூவகை, 54
திரைதவழ் பறவை, 98
திரை தோல், 220
திரையல்-வெற்றிலை, 345
திரையிருமபெளவம், 87
திரையுலாம்பரப்பு, 96
திலகம் - மஞ்சாடிமரம், மேலாதல் 40, 297
திலோத்தமை-ஒரு தேவகணிகை, 149
திவ-தெய்வலோகம், 181
திவ்யப்பிரபந்தம், 317
திவ்யம் - தேவலோகத்திலிருந் துண் டானது, 92
திவவு, 47
திவாகரம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று அம்பர்நகர்த் திருந்த வனும், ஔவையாரால் புகழப் பட்டவனுமாகிய சேந்தனென் பவனுடைய வேண்டுகோளின் படி திவாகர முனிவரால் செய்யப் பட்டது தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி முதலிய பன்னிரண்டு தொகுதிகளை யுடையது சூடா மணி நிகண்டிற்கு முந்தியது, 13, 191
திவாகரர் பன்னிருவர், 16.
திறப்படல், 113
திறப்பட வுருட்டல், 61
திறம்-இயல்பு, வகை, வரலாறு, 20, 46, 50, 52, 62, 97, 131, 135, 142, 193, 203, 233, 262, 270, 274, 291, 303, 330
தினை - எண்வகைக்கூலத்துளொன் று, 9, 330
திஷ்யர்-பழைய புத்தர்களுள் ஒரு வர், 369
தீ-நெருப்பு, விடம், 224, 314.
தீக்கதி, 137.
தீங்கனிநாவலோங்குமித்தீவு, 103, 164
தீஞ்சொல், 50
தீட்டு-தீண்டுதல், 314
தீண்டிவருத்துந் தெய்வம், 31.
தீத்திறம், 177
தீத்துறு செங்கோல், 186
தீத்தொழிலாட்டி, 78, 142.
தீத்தொழிலாளன், 295
தீதின்ருக, 249
தீதின்றேவென்ல், 136.
தீது - இடையூறு, 241.
தீந்தண்ணீர், 111
தீந்தொடை, 88

தீநாய-ஒருவகைநாய இதுபெரும பாலும மயானததிற றிரிவதென பா, 76
தீநெறிககைககடுமபனக, 63, 124
தீபபசிமாககள, 196
தீபபாயதல, 293
தீபபிணி, 52
தீபபிறபபு, 217
தீபஙகரா - பழையபுததாகளுளொருவா. இவரை கௌதமபுததருடைய (பணடைப பிறபபுககளுள) ஆதியாசிரியரெனறு புதத ஜாதக கதை தெரிவிககினறது, 369
தீபசநதானம - நாலவகைச சநதானததுளஒனறு, 371
தீபசாநதி - இநதிரவிழவு, 15
தீமபால, 65, 130, 146
தீமொழிக கடைதத செவியோய, 126
தீயசாதனம, 365
தீயபககம, 354
தீயவெடுததுககாட்டு, 354
தீயவேது, 354
தீயழல, 24, 105
தீயினகுணம, 312, 321
தீயுஙகொலலாத தீவினையாடடி, 172
தீயுறுததல, 74
தீாககநிகாயம - ஸூததிரபிடகததின பேருறுபபுககளுளொனறு, 299, 359
தீாகவெனறு, 256
தீாததன-பரிசுததமுடையவன, 63
தீவகசசாநதி, 15, 19, 269
தீவகம, 134, 233, 284
தீவதிலகை - மணிபலலவததுளள புததபீடிகையை இநதிரன கடடளையாற பாதுகாததிருநதவளான ஒரு தெயவமஙகை மணிபலலவததுத தனியேயிருநது வருநதிய மணிமேகலையை முதலிற கணடு அளவளாவியவள புணணியராசனுடைய பூாவசனமசரீரம மணலிற புதைநது கிடநததனை அவனுககுக காட்டியவள, 6, 117-20, 124, 126-7, 129, 131, 135, 233, 286-7, 290 333-4, 343, 349
தீவம, 324
தீவிழைவு, 272 373
தீவிளிககூ, 73
தீவினை, 259, 272, 316, 318 373
தீவினை பததுவகை, 273
தீவினை யறுககும செயதவம, 132
தீவினையாடடி, 172
தீவினையினிலககணம, 272, 373
தீவினையுருததல, 181, 251
தீவு, 106, 130
துககஙகள ஆறு, 376
துககநதுடைககுந துகளறுமாதவா, 184
துககநிவாரணம - நாலவகைசசததியஙகளுள மூனறாவது, இது துககவிநாசமெனறும கூறபபடும, அஃதாவது காமதருஷ்ணை, பாவதருஷ்ணை, விபாவதருஷ்ணை யெனனும மூனறு ஆசைகளையும இம்மூனறின காரணமான பேதைமையையும துவரத துறததல, 25, 378
துககநிவாரணமாாககம, 25, 381
துககம - நாலவகைசசததியஙகளுள முதலாவது, 25, 233, 276, 297, 377, 388
துககோறபததி - நாலவகைசசததியஙகளுள இரணடாவது அஃது ஆசை, காமதருஷ்ணை, பாவதருஷ்ணை விபாவதருஷ்ணை யென மூனறுவகைப படுமெனவும, அவறறுள முதலாவது ஐமபுலனகளின மீது உணடாகும ஆசையெனவும, இரணடாவது இநதிரியஙகளுககு விஷயமாகாமல மனததிறகு விஷயமாகும பொருளினமீது உணடாகுமாசையெனவும, மூனறாவது இநதிரியஙகளுககும மனததிறகும விஷயமாகாத பொருளகளின மீது உணடாகுமாசையெனவும், இம்மூனறறகுங காரணம பேதைமையெனவுங கூறுவா, 25, 377
துகள, 43, 184
துகில, 39, 41, 96 177

துச்சயன் = தூர்ஜயன் - பகைவர்களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவன், இவன் அங்கநாட்டின்கண்ணதாகிய கச்சய நகரத்தரசன். தாரை வீரை யென்பவர்களின் கணவன், 93, 113-4, 132, 136
துஞ்சிருள், 143
துஞ்சு துயில், 97, 173
துஞ்சும், 89
துடவை - தோட்டம், 143, 149
துடி - ஒருவகைவாத்தியம் 89 336
துடிக்கூத்து - புறநாடகம்பதினொன்றனுள் ஒன்று, 37
துடிதபுரம் - ஒருபுத்தஸ்தலம், 367
துடிதலோகம் = துஷிதலோகம் - உலகம்முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது மகாராஜிகலோக முதலிய தெய்வலோகம் ஆறனுள் நான்காவது. இதிலுள்ள பிரபாபாலனென்னுந்தேவனே புத்தனாக அவதரித்தானென்பர், 3, 138, 367
துடித விமானம் - துஷிதலோகத்துள்ள தெய்வவிமானம், 367
துடை, 221
துடைத்தல், 45, 180 253, 310
துணி - துண்டம், 231, 259
துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை, 270
துணிச் சிதர், 130
துணிசெய்தாங்கு, 259
துணிந்துசொல்லல் - நால்வகை விடையுளொன்று, 371, 336.
துணிபொருள், 102, 136, 263, 305.
துணிமினம் - துணிமின, அம் சாரியை, 315
துணிவு, 20, 194
துணிவுத்தூக்கு - இசைத்தமிழ்நூலிற்கூறிய எழுதூக்கினுளொன்று, 3-சீரையுடையது, 20
துணை - அளவு, இரண்டு, 179, 208, 270.
துணையிளங்கிள்ளி - காஞ்சிநகரத்திற் புத்தாலயங் கட்டுவித்த ஒரு சோழன் தொடுகழற்கிள்ளியின் பின்னவன், 341-2.
துத்தம், 204
துதிமுழக்கம், 73.
துப்பு - பவளம், 336
தும்பி, 42, 65, 196, 207
தும்பை, 301
துய்த்தல் - அனுபவித்தல், 323
துய்ப்பிலன் - உண்ணுதலிலன், 165
துய்ப்போர், 130.
துயக்கு - தடை, 304, 307.
துயர்கெடுக்குமந்திரம், 91
துயர்நிலையுலகம், 283
துயர்நீங்குகிளவி 242
துயர்வினையாளன், 252
துயருறுகிளவி, 177
துயரெவ்வம், 61, 113, 243.
துயல்வரல் - அசைதல், 39.
துயில், 94, 152, 193
துயிலெடுப்ப, 95.
துர்க்காபூஜை, 93
துர்க்கை, 196, 225, 241
துர்க்கைக்குப்பலிகொடுத்தல், 70.
துர்க்கைகோயில், 71.
துரகத்தானைத்துச்சயன், 93, 132.
துரப்ப - செலுத்த, 262, 293
துராசை, 338
துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை, 18
துவக்கிந்திரியம், 320.
துவதிகன் - சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள கந்திற்பாவையை அதிட்டித்துநின்று முக்காலச் செய்தியையுங்கூறுமொருதேவன், இவன் சித்திரசேனனுக்கு நண்பன், 92, 225, 236-7, 239, 248, 339
துவர்வாய், 37.
துவராபதி - துவாரகாநகரம், 208.
துவாதச நிதானங்கள், 237, 271, 297, 369, 372
துவாரம் - வாயில், 224
துவாரமில்லாதகீழறை, 51, 202
துழந்தடுகள் - துழாவிச் சமைத்தகள், 90
துழாய், 179.
துளக்கம் - நடுக்கம், 230, 240.
துளக்குறுதல், 5, 50, 95, 155, 270.
துளர்படுதுடவை, 143
துளை, 108, 137, 198
துற்றுதல் - உண்ணுதல், 73.
துறக்கம், 35, 165

துறக்கவேண்டாத தொலலோய, 125
துறவறம், 177
துறவி - துறததல, 20, 298
துறவிகளுககுரிய சீலம், 231
துறவோா, 73
துறை - நீாததுறை, 18, 78, 98
துறைபோகிய - கைதேோநத, 22
துனபககதி, 298
துனபமதருவன, 263.
துனபநோனபு, 234
துனபம், 198
துனபமொழி 106
துனனவினைஞர் - தையறகாரா 303
தூககுககள ஏழு - இசைததமிழ நூலுடகூறிய செநதூககு முதலியன, 20
தூககுதல - தொஙகவிடல, 31.
தூஙகுதுயில, 84, 89.
தூஙகெயில, 239.
தூஙகெயிலெறிநத தொடிததோட செமபியன - காவிரிமபூமபடடினததில முதலில அகததியமுனிவருடைய கடடளையினபடி இநதிரவிழா எடுபபிதத ஒரு சோழன, 11.
தூசிபபடை - முறபடை. கொடிபபடையெனவுங கூறபபடும், 213.
தூசு, 211
தூணம - தூண, 17
தூததகை - தூயதனமை, 28.
தூதுவா - அரசாககுரிய ஐமபெருங குழுககளில ஒருவகையாா, 13.
தூபம், 89
தூமபு - சலதாரை, 326.
தூமககொடி, 72
தூமெண சோககை, 94,
தூாததா, 158, 166
தூாதல, 108
தூவறததுறததல, 282.
தூவாமை - உணணாமை, 143.
தூவுரை, 338
தூவெளளரிசி, 75.
தேஙகினமடல, 65, 221.
தெஙகினறேறல, 34.
தெஙகு, 35
தெபபம், 127, 192
தெயவககடடுரை, 260
தெயவககடிஞை, 157
தெயவககணணோா - கேவலஞானியா, 214
தெயவககரு, 3, 272
தெயவககல் - தெயவப்படிமததிறகாகக கொணருமகல, 301
தெயவககிளவி, 92, 230, 236
தெயவகணமம, 236, 245,
தெயவஙகாடடுதல, 235, 245
தெயவஙகொலலோ திபபியஙகொலலோா, 193
தெயவதரிசன, 84, 236
தெயவததை உயா திணையாறகூறல, 109
தெயவதசணஙகள ஆறுவகை, 81, 92
தெயவதம், 107, 292, 300
தெயவநதநதது, 216
தெயவநதொழா அளளனலுந திருககுறள, 244.
தெயவபபடிவம், 293
தெயவபபாததிரம், 237
தெயவம், 106, 116, 135, 179, 195, 202 - 3, 226, 229, 379
தெயவமகள, 79
தெயவமயககு, 235
தெயவயாககை - தேவசரீரம், 13, 37.
தெயவலோகம ஆறு, 3, 216
தெயவவடிவம், 37
தெயவவேடம, 117
தெரிதருதேறறவுவமை - ஓரலஙகாரம, 154,
தெரு, 45
தெருமரல, மனககவறசி, 110
தெருமாலுளளம, 147
தெருளாது - தெளியாமல, 88.
தெவவா, 254
தெளஞீாககாவிரி, 242
தெளிததிலேன, 246.
தெளிதல - உபேகஷாபாவனைவகையுளொனறு, 389
தெறகடகுமரி, 148
தெறறி - திணணை 71, 300,
தெறறென - விரைவாக, 295
தெறறெனிருததல, 310
தெறுதல - சுடுதல, 312

தெனபுலததார முதலிய நாலவா, 78
தெனமதுரை, 4
தெனறமிழமதுரை, 285
தெனறல, 223
தெனறிசைககுமரி, 142
தெனறிசைபபொதியில, 168, 180
தெனனாட்டுப பௌததாகள, 368
தேஎம, 254
தேககிலே, 181
தேசம, 304
தேசி - ஒளியையுடையது, 318
தேயாமதி - முழுமதி, 313
தோ, 50-51, 196
தோக கொடுஞசி, 46
தோததானே, 167
தோவீதி, 43-4, 89, 188, 235
தோவூழி, 268, 289
தோாதுதெளிதல - பிரமாணபாசங களெட்டனுளொனறு, 308
தேருககுமதிவுவமை, 49
தேவகணம பதினெடடு, 16
தேவகுலம, 300
தேவா, 31, 194, 200, 220, 225, 272, 279, 373 - 4
தேவா கோட்டம, 235
தேவாகோன, 157, 265
தேவாகோனிட்ட மாமணிப பீடிகை, 99, 120
தேவாநாடு, 156, 248
தேவா நாலவகையினா, 16
தேவா முபபததுமூவா 16
தேவியா, 253
தேறறஙகொடடை, 264
தேறுா - தெளியாா, 137
தேறறல - கள்ளின, தெளிவு, 35
தேறு - தேறறுமரம, 264
தேன, 189, 196
தேனுரோதி, 264
தையல, 237
தையறகாரா, 330
தையால, 261
தோகல - கூடல, 22, 131, 154, 320, 373
தொகைககும இயைநது வரைககும உளள வேறறுமை, 383
தொகைததிறம, 383
தொகைபபொருள, 355
தொட்டு - தொடஙகி, 275
தொடா, 46, 221
தொடாசசி, 383
தொடாபபடுததல, 74
தொடாபபாடு - பநதம, 234
தொடி - வளே, 39, 118, 209, 247
தொடுகழறகிளளி - காஞசிநகரத திலிருநத ஒரு சோழன, துணை யிளங கிளளியின முனனேன, 340
தொடுகுழி, 72, 171
தொடுததபாசம, 69
தொடுததல - கட்டல, 14, 39
தொடுபபு - விளாக கொணடுழுதல, 96, 143
தொடை - நரமபு, 88
தொயயாது விததல, 143
தொயயிறகுழமபு, 210
தொலகாபபியம - இஃது அகததிய முனிவரின மாணககா பனனிரு வருள ஒருவரும இடைசசஙகப புலவருள ஒருவருமாகிய தொல காபபிய முனிவரால அருளிச செயயப பட்ட இயறறமிழிலககண நூல தனிததனியே ஒனபது ஒனபது இயலகளையுடைய எழுத ததிகாரம சொலலதிகாரம பொருளதிகார மெனனும 3-அதிகாரஙகளை யுடையது. இதி லுளள சூததிரஙகளின தொகை 1612 இடைச சஙகததாாககும கடைசசஙகததாாககும நூலாக இருநது விளஙகியது இதறகு இளமபூரணரும பேராசிரியரும சேனுவரையரும தெயவச சிலை யாரும நசசினாாககினியரும கல லாடா முதலியோரும உரை செயதிருககினறனா, தொலகாப பியா எனபதறகுத தொலகாப பியக குடியையுடையா ரெனறு பொருள கூறுவா, 2, 10, 27, 47, 76, 140, 143, 146, 174, 209-10, 223, 251, 254, 279, 311, 332, 386 - 7
தொலபதிநரகா, 14
தொலயாணடு, 33

தொலலோய, 125
தொலவலிமரன, 78
தொலவிலலாபபகைவன, 179
தொலைவு, 271
தொழு தகை, 343
தொழுதகைமாதவ, 102
தொழுநதகை மரபிற பாதஇிரம,124
தொழுவன, 39
தொழு விளிபபூசல, 73.
தொனமுது கணிகை, 265
தொனமூதாட்டி, 3
தொனறு - பழைமை, 114, 197, 236, 266
தொன்னிலை, 16
தோடட செவி, 198
தோட்டம, 143, 149.
தோடடலா குழலி, 227
தோட்டாாகுழலி - தோடடாாகுழலி யெனபதன விகாரம, 218
தோடடி - அஙகுசம, 200, 306
தோடலா கோதை, 198
தோடு - காதணி, 36-7, 64
தோபபி - நெலலாற சமைததகள, 90
தோம - குறறம, 16
தோரணகமபம - முன வாயிலில் நடபபடடுளள தூண, 64
தோரணஙகள, 72
தோரணவீதி, 16
தோரை - எணவகைக கூலத து ளொனறு, ஒருவகை நெலலென பா நசசினாாககினியா, 9, 330
தோலினதுனனா, 330
தோழபபா - ஒரு ஸ்ரீவைஷணவா, இவரியறபெயா வேஙகடாசாரி யரெனபது, வைதிக ஸாாவ பௌமரெனறும கூறபபடுவா, ஹாரீத கோததிரததிற பிறநத வா. அஹோபிலமடம ஸ்ரீ ஆதி வண சடகோப ஸவாமிகளு டைய சிஷயா, இவரது காலம சறறேறககுறைய 500 - வருடங களுககு முநதியதெனபா, இவ ரது ஊா மணறபாககம. வட மொழியில நூலியறறுதலிலும உரை செயதலிலும வலலவா இவா இயறறிய நூல்களும உரை களும வருமாறு—ஆபஸதமப கிருஹய முதலியவறறை யனு சரிதத கிருஹயாததனம, கணட பூஷணமெனறு பெயாபெறற அதன வியாகயானம, ஆஹநிகத தை விளககுவதாகிய ஸமிருதி ரததனாகரம, பாரததுவாஜ சூத திரததைப பெருமபாலும அனு சரிதத பிதிரமேதஸாரம, ஸுதீ விலோசன மெனப் பெயாபெறற அதன வியாகயானம, ஸ்ரீஜயநதி முதலிய பதது விஷயஙகளை நிாணயிப்பதாகிய தசநிாணயம ஆசௌசததைத தெரிவிபபதா கிய ஆசௌசசதகம, ஆசௌச நிாணயமெனப பெயாபெறற அதன வியாககியானம ஆகிய இவைகளே, இவா சரிததிரம ஸ்ரீ ஆதிவண சடகோபஸவாமி வைபவம முதலியவறறிற கூறப பட்டுளளது, 90.
தோறகருவி, 89
தோறகருவிவாசிபபாா, 95
தோறறம, 237, 272, 317, 370, 372, 376
தோறறமூனறு, 371, 379
தோறறரவு, 298, 351
தோனறவாழததல, 253.
தோனறுததுடவை, 143, 149
தோனறுவழி விளஙகல, 67
நககசாரணா, 170, 172-3
நககட = நகநம - நிாவாணம, 170
நகா கடலகொளப பெயாநத வடி வேறறடககைவானவன, 289
நகரநமபியா, 204
நகரமாநதா - அரசாககுரிய எண பேராயததுள ஒருவகையாா, 13
நகுதககனறு, 187.
நகுதல, 156, 190
நகுலம - கீரி, 211
நகுவனன-சிரிபபவன, 150.
நகை - பல, 36, 51, 200, 220
நகைவகையராகிய நட்பினா, 158

நங்கை, 51, 174, 205, 246

நச்சினார்க்கினியர்-தமிழுரை யாசிரியர்களுள் ஒருவர் மதுரையிற் பிராமண வருணத்திற் பாரத்வாஜ கோத்திரத்திற் பிறந்தவர் தொல்காப்பியத்திற்கும் பத்துப்பாட்டிற்கும் எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதான குறுந்தொகையில் இருபது பாட்டிற்கும், ஆறாவதான கலித்தொகைக்கும், ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்றான சீவகசிந்தாமணிக்கும் இவர் உரை செய்திருக்கின்றார் உரையாசிரியர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலியோர் இவரால் கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்கள் காலத்திற்கு இவர் பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது இவருடைய பெருமையைப் புலப்படுத்தி, “பாரத் தொல்காப்பியமும்” என்றும், “பாற்கடல் போல” என்றும், “பச்சை மாலனைய” என்றும் மூன்று சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் வழங்குகின்றன, 10, 46-7, 64, 74, 140, 204, 251-2, 386

நசைஇ - விரும்பி, 213

நசைவேட்கை, 262

நஞ்சுவிழியரவு-இது திருஷ்டிவிஷமெனப்படும், 105, 231, 260

நட்சத்திரங்களிருபத்தேழு, 122

நடைவைமாக்கள், 159

நடைவருத்தம், 148

நடனசாலை, 87

நடுக்குறூஉம், 73

நடுங்காநா, 134, 271

நடுநட்சத்திரம் விசாக மென்பது, 122

நடுநாள், 89, 152

நண்ணார், 242

நந்தாவிளக்கு, 154

நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டியார், இவர் கண்ணனுடைய தேவிமார்களுள் ஒருவர், இவரை நீளாதேவியின் கூறென்பர், 208

நம்பி, 174

நம்பிபிறந்தான் பொலிக நங்கிளை, 144

நம்பியாண்டார் நம்பிகள் - இவர் சோழநாட்டில் திருநாரையூரில் ஆதிசைவமறையவர் குலத்தில் அவதரித்து அத்தலத்தில் எழுந்தருளிய பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய திருவருள்பெற்றுப் பல பிரபந்தங்கள் இயற்றியவர், அக்காலத்திருந்த இராசராச அபயகுலசேகர சோழ ராஜனுடைய வேண்டுகோளாற் பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய பேரருளைத் துணையாகக்கொண்டு சிதம்பரத்திற் சென்று சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய மூவருடைய தேவாரத்திருமுறைகளையும் வெளிப்படச்செய்தவர், இவரருளிச்செய்த பிரபந்தங்களாவன — திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவிரட்டைமணிமாலை, கோயிற்றிருப்பண்ணியர் திருவிருத்தம், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருஞானசம்பந்தர் திருச்சண்பை விருத்தம், திருஞானசம்பந்தர் திருவந்தாதி, திருஞானசம்பந்தர் திருமும்மணிக்கோவை, திருஞானசம்பந்தர் திருவுலாமாலை, திருக்கலம்பகம், திருஞானசம்பந்தர் திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருவேகாதச மாலையென்பன, 111

நமி - ஓரிராசகுமாரன், 155

நயங்கள் நான்கு, 384

நயம்பாடு, 22.

நயனில்காலை, 188

நரகசன்மம், 314

நரகத்தை யடைதற்குரிய தீயவெண்ணம், 258.

நரகம், 306.

நரகர், 14, 139, 272-3, 273, 372
நரகர் எண்வகையார், 82
நரகர்துயர்கெட நடப்போய், 126
நரகரைப் புடைத்துண்ணும் பூதம், 14
நரகலோகம், 82, 110, 126
நரகவேதனை, 80, 217
நரகு, 175
நரந்தம் - நரந்தப்புல், 40
நரபலி, 93
நரம்பு, 221
நரம்புவடித்தல், 204
நரம்புவளர்தல், 65
நரி, 73, 76, 147
நரிமகன் கேசகம்பளன், 147
நரிவால், 352
நரேந்திரன் - சதேந்திரருளொருவன், 316
நரை, 247
நரைமுடித்தல், 52
நரைமுதிர்யாக்கை, 134, 271
நரைமுதுமக்கள் - கிழவர், 52
நரைமூதாட்டி, 220, 253
நரைமை - வெண்மை, 220
நல்கினை கேள், 137
நல்கூர் நுசுப்பு, 111
நல்கூர்மேனி, 148
நல்லபக்கம், 353.
நல்லரங்கு, 195
நல்லறச்சாலை, 344
நல்லறம், 76, 121, 130, 137, 141, 175, 198, 238, 248, 274
நல்லுயிர், 155, 165, 260
நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடு, 381
நல்லூற்றம், 381
நல்லேது, 302, 353
நல்வாய்மை, 381
நல்வார்த்தை - நற்குணம் பத்தினுள் ஒன்று, 374
நல்வாழ்க்கை, 381
நல்வினை, 259, 272, 316, 318, 373
நல்வினைப்பத்து, 381
நல்வினையினிலக்கணம், 273, 374
நலங்கவினி, 191
நலம்பலவேத்தல், 246.
நலம்பாடு, 22
நலம்பாராட்டல், 236
நவகதிர் - ஆசீவகமத விஷயங்களைக் கூறும் நூலென்று நீலகேசியுரையால் தெரிகின்றது; மற்கலி நூலெனவுங் கூறப்படும், 312, 315
நவத்துவாரம் - (சரீரத்திலுள்ள) ஒன்பதுவழி, 388
நவரத்தினங்கள் - உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திருந்த சிறந்த ஒன்பது பண்டிதர்கள், அவர்களாவார்: தன்வந்திரி, க்ஷபணகர், அமரஸிம்ஹர், சங்கு, வேதாலபட்டர், கடகர்ப்பரர், காளிதாஸர், வராகமிஹிரர், வரருசியென்பவர்கள், இவ்வொன்பதின்மருள் அமரஸிம்ஹரால் காவ்யகல்பலதா, நாமலிங்கானுசாஸனம், தேவகோசங்கண்டு முதலிய நூல்களும், வேதாலபட்டரால் நீதிப்ரதீபம், வேதாலபஞ்சவிம்சதி முதலியனவும், கடகர்ப்பரரால் கடகர்ப்பரகாவ்யமுதலியனவும், காளிதாஸரால் சாகுந்தலம், மாளவிகாக்கினிமித்திரீயம், விக்கிரமோர்வசீயம் முதலிய நாடகங்களும், இரகுவம்சம், குமார ஸம்பவம், மேகஸந்தேசம் முதலிய காவ்யங்களும், வராகமிஹிரரால் பிருஹத்ஸம்ஹிதை, பிருஹத் ஜாதகம், இலகு ஜாதகம் முதலிய ஜ்யோதிஷ நூல்களும், வரருசியால் பிராகிருத ப்ரகாச முதலிய இலக்கண நூல்களும் இயற்றப்பட்டனவென்பர், 122
நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல், 144, 145
நவை, 126, 140, 303, 332
நவையறுநன்பொருள், 9
நள = நளி - செறிவு, 145
நளிருள், 87, 145
நளவெண்பா - வெண்பாப் பாடுதலில் திறமைபெற்ற புகழேந்திப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நளசரித்திரமாகிய ஒரு நூல், மூன்று காண்டங்களையுடையது, 2.

நளி - பெருமை, 347
நளிகடல, 73.
நளியிருமபொயகை, 187
நளியிருமுநீா, 139, 170
நளியெரி, 23-4, 294
நற்கடைப்பிடி, 381
நறகதி, 137
நற்காட்சி, 381
நறகுணம்பதது, 374
நறசெயகை, 381
நறபிறப்பு, 217
நற்றவப்பெணடிா, 245
நற்றவம், 156, 197, 241, 293
நறறவவுணாவு, 62
நறறுய, 246
நறறிணை - எடடுத தொகையுள முத லாவது கடவுள வாழததுச செயயுள முதலிய 401- அக வறபாககளை யுடையது, இவற றுள் முதலாவதாகிய கடவுள வாழதது, பாரதம பாடிய பெருந தேவனாலும, மறற 400-பாககளும கபிலா முதல ஆலஙகுடி வஙகனிறுதியாக வுள்ள புலவா பலராலும இயற றபபடடன, அகபபொருட் பகு திகளையே பொருளாக வுடை யது. மேறகூறிய அகவறபாக கள 9- அடிச்சிறுமையும, 12- அடிப்பெருமையு முளளவைகள். இததொகை தொகுபபிததான பனனாடு தநத பாணடியன மா றனவழுதி, 159
நறறிறம, 246
நறுநறாது, 188
நறுமலாககோதை, 124, 137
நறுவிரை குடைவோா, 210
நனறு, 45, 299.
நனகனம - நனறுக, 6, 22, 34, 144, 263, 390
நனபல தானம, 177.
நனபொருள 12, 303
நனமககள, 11
நனமணியிழநத நாகம, 95, 289
நனமுயறசி, 381.
நன்று - தருமம, 176, 274
நனனூல்மயிலைநாதருரை, 317, 393
நன்னூலவிருததியுரை, 149 393
நனனெடுஙகூநதல, 210
நனவு, 87, 97
நனை, 41
நாககடிப்பாக வாயப்பறையறை தல, 279
நாகஇலசசினை - நாகமுததிரை நாக ரெனனும் சாதியாருடைய அடையாளம, 100
நாகநாடடரசா - மணி பலலவத துளள புதத பீடிகையை எடுத துசசெலல முயனறு தமமுட பகைமை கொணடு போாசெயத இரணடரசா, 100, 106.
நாகநாடு - இபபெயருளள நாடுகள் இநநூலில இரணடு வநதுள ளன (1) புதத பீடிகையைஎடுத துச செலல முயனறு பகைமை கொணட அரசாகளுடையது, இது கீழததிசையிலுளளது, 100, 103 (ii) வளைவணனென னும அரசனுடையது, 268, 288, 346
நாகபுரம - புணணிய ராசனுடைய இராசதானி, சாவக நாடடிலு ளது இது சிலாசாசனஙகளில போகவதி புரமெனறு வழஙகும, 233, 275
நாகம - சுரபுனனை, பாமபு, 40, 95, 222
நாகா - மனிதரில் ஒரு சாதியாா, வாசுகி முதலிய குலநாகஙகளின பரமபரையிற பிறநது நாகஇலச சினையுடையராயிருததலின இவா இபபெயா பெறறு ரெனபா, இவா நககசாரணரெனறு இந நூலிற கூறபபடுவா, இவா உடையிலலாமற சஞசரிதது இழிவான தொழிலகள பலவற றைச செயது வாநதவரெனறு தெரிகிறது, 170, 172-3
நாகா குருமகன, 173-5
நாகாபாவை, 173
நாகாமலை, 170, 172-3
நாகன, 176 - 7

நாகானந்தம் - தலைமையைப் புலப் படுத்துதலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீ ஹர்ஷ கவி யென்பவரால் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய நாடகக் கிரந்தம், ஜீமூதவாகனனென்பவனுடைய சரிதமாக வுள்ளது. இந்த ஜீமூதவாகனன் பிறப்பைக் கௌதம புத்தருடைய பழம் பிறப்புக்களுள் ஒன்றென்று 'அவதானகல்பலதை' என்னும் வட நூல் தெரிவிக்கின்றது, 126
நாகு, 262
நாஞ்சின்மலை - மலைநாட்டு மலைகளுள் ஒன்று, சேரனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றவனும், மிக்க வண்மையை யுடையவனுமாகிய நாஞ்சில் வள்ளுவனென்பவன் ஒரு காலத்தில் இம்மலைக்குத் தலைவனா யிருந்தானென்று புறநானூற்றால் தெரிகின்றது. இஃது உழாநாஞ்சிலென்றுங் கூறப்படும், 205
நாட்டியம், 231.
நாடகக்கணிகை, 47, 118, 186, 191, 266.
நாடகக் கணிகைகள் பலருடைய பிறப்பு, 265
நாடகக்காப்பியம், 209
நாடகநூல், 209
நாடகம்-கதைதழுவி வருங்கூத்து, 191, 209
நாடகமகளிர், 88
நாடகமகளிர்க்குரிய கலவி, 22
நாடகமடந்தையார் யீதி, 47
நாடாது - ஆராயாது, 202.
நாடுவேறுங்கூறல், 153, 285
நாண், 111, 195, 198.
நாண்மீன், 139
நாண்முதிர்மதியம், 64
நாணணிகளைதல், 127.
நாணம், 34, 51
நாணுத்தக்கவுடைத்து, 254
நாணுத்துறந்தேன், 23
நாதனுதொலைவில்லாய், 271.
நாதனுதொலைவின்றி, 144
நாதன்-புத்தன், 126, 297, 338.
நாதனல்லறம், 333
நாநல்கூர்தல், 111, 202.
நாநவில்வையம், 144
நாநிமிர்தல், 127
நாநீட்டல், 66
நாப்பண், 168, 248
நாப்புடைபெயர்தல், 254
நாப்புடை பெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம், 257
நாமகரணப் பிரகரணம் - இருதய ரதநமேனனும் வடநூலுறுப்புக்களு ளொன்று, 90
நாமசாதிகுணக்கிரியைகள், 350.
நாமஞ்செய்த நன்னுள், 87
நாமப்பேறு, 69.
நாமம், 304
நாமரூஉம்புகழ், 373.
நாமரூபம்-அருவுரு, 369.
நாமாசு, 286
நாய், 389
நாய்வால், 352
நாயூன், 128
நாரகலோகம் - நரக லோகம், 82, 373
நாரதனை, 40
நாரதமுனிவர், 179
நாரதர்-பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
நாராசத்திரிவு, 307
நாராசம் - இருப்புச்சலாகை, 137
நாராயணீயம் - வேதாங்கங்களாறனுள் ஒன்றாகிய சோதிட நூல் வகையுளொன்று நாராயணரென்பவரால் செய்யப்பட்டது, 310
நாரை, 98
நாலடியார்-பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. சைனமுனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது, கடவுள் வாழ்த்துள்பட 401-வெண்பாக்களையுடையது பதுமனாரென்பவர் திருக்குறளிற்போல இதனைப் பொருளை அறம்பொருளின்பமென்னும் முப்பாற் படுத்தி ஒவ்வொரு பொருளை வறுபுறுத்துவனவாகிய பத்துப் பாடல்களைத் தனித்தனியே தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப் பகுத்திருக்கின்றனர், இதற்கு அப்பதுமனு

ரும வேறுசிலரும உரை செயதி ருககினறனா, 18, 53, 67, 127-8, 130, 154-5, 159, 179, 186, 221, 236, 259
நாவலநதணபொழில், 242
நாவலநதீவு, 19, 83, 103, 130, 164, 277, 341
நாவலாகள், 307.
நாவறபழம, 181
நாவனமரம், 164
நாவாய, 46, 120, 171
நாவி-மரககலவிசேடம, 301
நாவியனமநதிரம, 257
நாவுடைபபாவை, 92, 246
நாவுளழுநதி, 89.
நாழம, 182
நாழிகைககணககா, 89
நாழிகைவடடில-அடியிற சிறிய துவாரததையுடையதும நீரிற பெயயபபடடுநாழிகையின வரைய றையைத தெரிவிபபதுமான ஒரு வகைக கிணணம, 89
நாள, 82, 327
நாளவெயிறகாலம - சூரியோதய காலம, 230
நாளஙகாடி - காலைககடை, 13
நாளஙகாடிப்பூதம, 13
நாறசநதி, 91, 219, 243, 331
நாறபால, 256
நாறறம-வாசனை, 27
நாறறவிகாரம, 320
நாறறுதல-தொஙகவிடுதல, 17
நாறறெருககூடுமிடம, 17
நாறுதல, 50
நானறஙகூநதல 247
நானமறைமாககள, 150
நானமறைமாககாள விளி, 147
நானமறையநதணா, 80
நிகணடவாதம - சமணசமயவாதங கள இரணடனுள ஒனறு; இது நிாககநதவாதமெனறும திகமபர வாதமெனறுங கூறப்படும, 316 325
நிகணடவாதி-நிாககநதவாதி, 316, 319, 325
நிகமனம, 350, 352
நிகா-ஒளி, 28
நிகழகாலம, 379-80.
நிகாயம-கூட்டம, 299
நிசசயம, 305
நிணநீடுபெருஙகுடா, 58
நிணம, 74
நிணமபடுகுழிசி, 75
நிணவிலைஞா, 329
நிததததிறம, 233, 276
நிததம, 317, 353, 356, 361
நிததாநிததம, 353, 356
நிததியபபொருள, 110, 320
நிததியம, 354
நிததிலசசிததிரவிதானம, 190
நிததிலததானம, 190, 212
நிதானம-ஆதிகாரணம, 271, 372
நிதானம பனனிரணடு, 276
நிதிககுபபை, 177
நிமபம-வேமபு, 317
நிமிததிகன-நிமிததம சொலலுவோன, 268
நியதம, 305
நியமம-கோயில, 100, 124, 153
நிாதேசம - சூததிரபிடகததினசிற றுறுபபினுள ஒனறு, 299
நிாபபநதம, 155
நிரபபு-வறுமை, 157
நிரயபுாா-நிறைபபோா, 268
நிரமபாமை, 52.
நிரயககொடுஞசிறை, 217
நிரயககொடுமகள, 258
நிரயககொடுமொழி, 80
நிரவயவம, 359
நிரணிறை, 200
நிரியாசம-பிசின, 327.
நிருததம— நிருககம - வேதாஙகம ஆறினுள ஒனறு, வேதததி லுளள சொறகளின ஆராயசசி யைக கூறுவது, யாஸகா முத லிய முனிவாகளால வடமொழி யிற செயயபபடடது, 310
நிருமாணரதிலோகம், 3
நிருமிததல, 31, 92
நிருவாணம-(பெளததாகள் கூறும) முததி, 110, 114, 125, 137, 170, 230, 298, 367, 372

நிருவாணமாகிய இன்பம், 238
நிரைத்தாரண்ணல், 283
நிலத்திற்குளித்தல், 268
நிலம், 109, 146, 312, 314, 320
நிலவரையிறந்தோர் முடங்குநர் நீட்டும், 63
நிலன், 44, 183
நிலாச்சுதை, 329
நிலாமணல், 97
நிலாமுற்றம், 135-6
நிலை-ஸ்திதி, 317
நிலைத்தலை, 76
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா, 10
நிலையாமை, 376
நிவந்தோங்குவெண்குடை, 241
நிவப்புத்தூக்கு - இசைத்தமிழ் நூலுட்கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுள் ஒன்று, ஐந்து சீர்களையுடையது, 20
நிழல்போல நீங்காமை, 250
நிறப்புறங்காப்ப, 143
நிறை-நிறுத்தல், நிறைதல், 56, 195, 204, 244, 257
நிறைக்கற்றெற்றி, 71
நிறைகாக்குங்காப்பு, 195
நிறைதவம், 250
நிறைநீர்ப்புள், 89
நிறையருந்தானை, 103
நிறையழியானை, 45, 89, 204
நினைபெயர்ப்படுத்தேன், 4
நிர்மிதி—நிருமாணம் - உண்டாக்குதல், 371
நின்றெறிபலி, 91
நின்றேத்துவார்-சூதர், 330
நின்றுங்கு, 112, 123
நினைஇ-நினைந்து, 241
நினைப்பு - பிரமாண பாசங்களெட்டனுள் ஒன்று, 258, 308
நிஷ்காமலோகங்கள், 3
நிஷ்டாபரர், 231
நிஷ்டை பத்து - தம்மினும் இழிந்த நிலையுள்ளார் மாட்டு இரக்கமுடைமை, கல்லாரிடத்தும் புல்லறிவாளரிடத்தும் இரக்கமுடைமை, தீயவொழுக்க முள்ளோரிடத்துக் கடுமையின்மை, எளியார்க்குத் தானஞ்செய்ய இச்சித்தல், அதிருஷ்டவினைகளுக்கு உதவிசெய்தல், எவ்வகை இடையூறுகள் வரினும் விடாமுயற்சி செய்தல், பொய்யர்களைக் காணிற் பொறுத்தல், உறுப்புக்குறையுடையார் பால் இரக்க முடைமை, மூடர்களிடத்துப் பொறையுடையராதல், காரணகாரியத் தொடர்ச்சியறிந்து தமக்கு உண்டாகும் தீங்குகளைப் பொறுத்தலென்பன, 343
நீங்கலுநீங்கார், 100
நீசமகன், 145
நீட்டித்தல், 247
நீடலுநீடும், 100
நீண்முகநரி, 73
நீணிலமளந்தோன்மகன் - காமன், 37
நீத்தம், 138
நீத்தல் - துறத்தல், 25, 34, 46, 164
நீயான் - மாலுமி, 44
நீர்க்குவிட்ட யானையின் முன்னும் பின்னும் பறையடித்தல், 45
நீர்களின்வகை, 328
நீர்த்துளி, 102
நீர்த்துறைகள், 235
நீர்நசையின்மை - நீரையுண்ணும் விருப்பமில்லாமை, தவஞ்செய்வோர் கருதிய விரதங்களெட்டினுளொன்று, 386
நீர்நிறக்காக்கை, 98
நீர்ப்பரப்பு, 98
நீர்ப்பறவைகளின்வகை, 98
நீர்ப்பூக்கள், 328
நீரடைகரை, 96
நீராடல், 21
நீராவியைச்சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை, 30
நீரிற்போகட்ட உப்பு யாக்கைநிலையாமைக்கு உவமை, 388
நீரின்குணம், 312, 321
நீரைவீசுங் கருவி விசேடங்கள், 326-7
நீலக்குஞ்சி, 249
நீலகேசி - ஒரு சைனநூல். இது பதிகவுரைச்சருக்கம், தருமவுரைச்சருக்கம், குண்டலகேசிவாதச்

சருககம, அருகக சநதிரவாதச சருககம, மொககலவாதக சருககம, புததவாதசசருககம, ஆசீவகவாதச சருககம, சாஙகிய வாதசசருககம, வைசேடிகவாதச சருககம, வேதவாதசசருககம, பூதவாதசசருககமெனனும பததொரு சருககஙகளை முறையே யுடையது. வியநதரமஙகையாகிய நீலகேசி யெனபவள பௌததமமுதலிய மதஙகளைக் கணடிததுச சைன சமயததை நிலைநிறுததியதாக இயறறபபடடிருததலின, இபபெயர பெறறது இதறகு நீலகேசி விருததிசமயதிவாகரமெனப பெயரிய வுரையுணடு, இநநூலாசிரியர இனனாரெனறு விளஙகவிலலை, 9, 40, 60, 71, 73-5, 120, 125, 149, 231, 234, 297, 299, 305, 311-3, 316-21, 324, 365, 367-8, 373-4, 381-2

நீலகேசிவிருததி சமயதிவாகரம - நீலகேசி வாதததின உரை இது மிக விரிவாக மணிபபிரவாள நடையில அமைநதுளளது, சைன மதததினராகிய சமயதிவாகர வாமன முனிவெனபவரால இயறறபபடடது இதன பெருமையை, 'மெயநநூ னெறியை விளககி விளஙகாப பிடகமுததற பொயநநூ லிருளகளைபபோகத துரநதது பூதலததி, லைநநூலும வலலவரேததச சமயததிறைவன கணட, செநநீலகேசி விருததி சமயதிவாகரமே" எ - ம, "அருகன றிருவறத தனபுசெயவாரு மழிவழுககாற, பெருகுந துருநெறிப பீடழிப பாருமிப பேருலகிற, பொருவினறி நினற தமிழபபுலவோரககிப பொருளைனயெலலாம திரிவினறிக காடடுஞ சமய திவாகரஞ சேவிககவே" எனவும வரும பழைய செயயுட்களாலுணாக இநநூலும இவவுரையும சிவஞானசிததியார பரபககததுரைகளுள் ஒன றாகிய திருவொற்றியூர ஸ்ரீ ஞானப பிரகாசருரையிறபயினறு வருகினறன, 9, 60, 105, 273, 297, 322-4.

நீலததினியலபு, 188

நீலபதி - சீதரனெனனுமரசன புததிரி அததிபதியெனனுமரசன மனைவி. இராகுலனுடைய தாய, 104, 258

நீலம, 28, 248

நீலமணிபோலும நீர, 42

நீலமணிபோனறசிசசிலிப பறவை, 44

நீலமாககடல, 97

நீலமாலவரை, 45

நீலயானை 204-5, 216, 249.

நீவி, 295.

நீளகழல மறவர செலவுழிச செலகென, 254

நுகாசசி - அனுபவிததல, 156, 377

நுகாசசியாராமை, 369

நுகாசசியொழுககு, 378

நுகாவினிலககணம, 375-6

நுகாவு, 237, 271, 371-2, 375

நுசுபபு, 102, 111

நுதல - நெறறி, 36.

நுதலவிழிநாடடததிறையோன - சிவபெருமான, 17.

நுரை, 388

நுவலும, 32, 203

நுழைகோறபிரமபு, 34

நுழைபபு, 42

நுழைவாயில, 68.

நுனனை - உனனை, 283

நுனிதத குணம, 317

நுனிததல - கூரநது ஆராயதல், 205, 209.

நூல், 316

நூறபொருள, 311, 316.

நூறபொருளுணாநதோா, 205

நூறறுவரைககொல்வி - யநதிரவிசேடம, இது சதககினியெனறு கூறபபடும, 328.

நெஞசகஙகுளிரபபிததல, 59

நெஞசஙகவாநத களவி, 197.

நெஞசநடுககுறூஉ நேரிழைநலலாள, 94

நெஞ்சமறைபோதல், 197
நெஞ்சிறைகொண்டநீரமை, 48.
நெஞ்சுநடுக்குறல், 145, 265
நெஞ்சுநடுக்குறூஉக் கொண்டிமக ளிர், 196
நெஞ்சுபுகையுயிர்த்தல், 100, 189
நெஞ்சுவழிப்படேஉமவிஞைசை, 131
நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல், 195
நெட்டிடை, 30, 97
நெடுங்கண், 145, 195
நெடுங்குஞ்சிச்சிரம், 73
நெடுங்கூவிளி, 89.
நெடுங்கூவிளித்தல், 94
நெடுஞ்செழியன் - ஒருபாண்டியன் சிலம்பினிமித்தம் கோவலனைக் கொலை செய்வித்தவன், 24
நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒரு சேரன், 335
நெடுநேதுயா, 183, 229
நெடுநேதூக்கு - இசைத்தமிழ்நூலுட் கூறிய ஏழுதூக்குக்களுளொன்று, ஏழுசீர்களையுடையது, 20
நெடுநலவாடை - பத்துப் பாட்டினு ள் ஏழாவது. 188 - அடிகளையு டையது, பகைமேற்சென்ற பாண் டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்து வருந்துந் தலைவிக்கு அவ்வருத்தந் தீரும்படி அவன் பகையை வென்று விரைவில் வருவானென்று கொற்றவை யைப்பரவுவாள் கூறுக அவனை நக்கீரனார் பாடியது. இஃது ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்களா கிய கூதிர்க்காலத்தின் இயல்பை யும், தனித்திருக்கும் தலைவியது வருத்தமிகுதியையும், படை வீட் டில் தலைவனிருக்கும் வண்ணத் தையும் விளங்கக்கூறும், இதற்கு நச்சினார்க்கினியரியற்றிய உரை யொன்றுண்டு, 47, 64, 88, 177, 190, 257.
நெடுநிகழ்சசி, 318
நெடுநிலைக்கந்து, 92, 224, 226, 240
நெடுநிலைக்கோட்டம், 71
நெடுநிலைமண்ணீடு, 70
நெடுநிலைமனை, 37
நெடுநிலைவாயில், 226
நெடும்புண், 91
நெடுமுடிக்கிள்ளி - ஒரு சோழன், இவன் காரியாற்றிற் போர்செய் து சேரபாண்டியர்களை வென்ற வன், கிள்ளிவளவன், மாவண் கிள்ளி, வடிவேற்கிள்ளி, வென் வேற்கிள்ளியென்றும் இந்நூலிற் கூறப்படுவான், 266-8, 277, 288-9, 346
நெடுவிளி, 76
நெடுவேள், 51.
நெய்தல் - சாப்பறை, 73, 121
நெய்யோர் குடம், 261
நெரித்தல், 192-3, 200
நெருஞ்சி, 137
நெல் - எண்வகைக்கூலத்துளொன் று, 9, 330
நெல் முதலியவற்றை எழுதிய வா யில், 69
நெல்லாற்சமைத்த கள், 90
நெல்வி வட்டு, 159
நெல்லும் பொரியும், 75
நெல்வித்து, 385
நெற்றி, 203
நென்முளை, 385.
நேமி, 33, 147
நோக்கட்டி - அகிலுறுப்புக்களுளொ ன்று, 327
நோதல் - உடன்படுதல், 12
நேரடி, 10.
நையாயிகம் - பழையதாக்கம், 309
நைரஞ்சராநதி - பலகுனிநதி, 367
நைவஸம்ஜஞாயதன்லோகம், 3
நைஷதம், 348
நோசிதவம் - நுணணியதவம், 197
நொடி - விடுகதை, 244
நொடித்தல் - சொல்லுதல், 146, 349
நொடை - விலை, 329
நொய்மமை, 322
நோக்கல் நோக்கம், 249
நோய், 151, 180, 182
நோவன் - வருந்துதற்குக் காரண மாகிய துன்பங்கள், 146.

நோற்றுணவாழ்க்கை, 197
நோற்றோர், 183
நோன்பிகள் - விரதிகள், 33
நோன்பினர், 121
நோன்பு - கன்மம், 234, 252.
நோன்மை - வலி, 46, 183
நோன்கர், 183
நோனாது - பொறுமல், 88
ப்ரஜ்ஞாபாரமிதை-உணர்ச்சிநிறைத்தல் என்றது மார்க்க ஞானபூரணை; இது தசபாரமிதைகளுளொன்று, 1800-வருடத்திற்கு முன்பு செய்யப்பட்டதும் பிரஜ்ஞாபாரமிதையென்று பெயர் பெற்றதுமான ஒரு பௌத்த நூலுண்டென்று தெரிகின்றது, 297
ப்ரஹ்மகணங்களிருபதுவகை, 3
ப்ரஹ்மகாயிகலோகம், 3, 81
ப்ரஹ்மபுரோஹிதலோகம், 3
ப்ரஹ்மலோகங்களிருபது, 3, 81
ப்ரஹ்மலோகங்களிருவகை - உருப ப்ரஹ்மலோகமும் அருபப்ரஹ்ம லோகமும், 81
பருலதா-புருவக்கொடி, 36
பக்கத்தன்மவசனம், 351
பக்கப்போலி ஒன்பதுவகை 354
பக்கம், 350
பகுவி, 110
பகர்தல், 253, 295, 327
பகல் - சூரியன், 50-51
பகலரசு - சூரியன், 203
பகவன் - புத்தன், 32, 155, 298, 340
பகற்பூ - பகற்காலத்தில் மலரும் பூ, 328
பகன்றைக்கொடி, 41
பகுசுருதியாகமம் - சிறுகமங்கள் மூன்றனுள் ஒன்று இது 16 - பகுதிகளையுடையது, 316
பகுதி= ப்ரகருதி - மூலம், 370
பகுதித்தன்மை, 170.
பகுதிப்பொருள் விகுதி, 117
பகுவாய், 184
பங்கநரம்பு, 48
பங்கப்புலம், 46
பங்குமூன்று, 113
பங்கம், 142
பங்கயப்பீடிகை, 343
பசிலே - அகிலுறுப்புகளுளொன்று, 327
பசிறைச்சி விற்போர், 329
பசலைமெய்யாட்டி, 66
பசி, 141, 169, 181-2, 196, 199, 203, 206, 219 - 20
பசித்துன்பம், 143, 152
பசிப்பிணி, 141, 178, 220.
பசிப்பிணிமருந்து, 343
பசிப்பிணியின் கொடுமை, 127
பசிப்பிணியெனனும் பாவி, 127
பசிப்பு - பசித்தல், 158
பசியறுக்குமந்திரம், 116
பசு, 121, 144-5, 252, 306
பசு ஈனுமுன்னம் பாலசுரந் தூட்டல், 163
பசுக்கள் மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம், 146
பசுங்கம்பளம் கடலுக்கு உவமை, 347
பசுங்காற்கழை, 209
பசும்பிறப்பு, 314
பசைஇயவறிவு, 376
பஞ்சசீலம், 231, 273, 365.
பஞ்சவாசம் விற்போர், 329
பஞ்சஸ்கந்தங்களின் கூட்டமே ஆன்மாவென்றல், 382-3.
பஞ்சஸ்கந்தம், 371, 381
பஞ்சாயுதம், 38
பட்டத்துத்தேவி, 264
பட்டத்துயானை, 45
பட்டம், 253
பட்டவைதுடைத்தல், 253.
பட்டாங்கு, 307
பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம், வித்தியா மண்டபம், 18.
பட்டினப்பாக்கம்-காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் ஒரு பகுதி, 13, 19, 332
பட்டினப்பாலை -பத்துப் பாட்டினுள் ஒன்பதாவது, 301-அடிகளையுடையது; வேற்று நாட்டிற்குச் செல்லத் தொடங்கிய தலைவன் தனது நெஞ்சை நோக்

கித் தலைவியைப் பிரிந்துவாரே
னென்று செலவழுங்கிக் கூறிய
தாகக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்
தையும் சோழன் கரிகாற் பெரு
வளத்தானது பராக்கிரமத்தை
யும் அவனது செங்கோலையும்
பேரழகு பயப்பச் சிறப்பித்துக்
கடியலூருருத்திரங் கண்ணனார்
பாடியது. கடியலூருருத்திரங்
கண்ணனாருக்குப் பதினாறு நூறா
யிரம் பொன் பரிசளித்து இப்
பாட்டைக் கரிகாற் பெருவளத்
தான் கொண்டானென்பர், 73, 172, 281
பட்டினம், 277
பட்டினிநோன்பிகள், 35
பட்டினி விட்டிருத்தலாகிய விரதம், 35, 161, 197
பட்டு, 37
பட்டோஜிதீக்ஷிதர் - பாணினி வியாகரணத்தை அனுசரித்து 'ஸித்தாந்த கௌமுதி', 'மனோரமா', 'சப்தகௌஸ்துபம்' என்னும் கிரந்தங்களை இயற்றியவர், இவர் நூலாசிரியரென்றும் உரையாசிரியரென்றும் கூறப்படுவர், 310
படப்பை - தோட்டக்கூறு, பக்கம், 277
படர்தல் - செல்லுதல், நினைத்தல், 16, 45, 133, 141, 184, 219, 273
படலம், 110
படாகை - துகிற்கொடி, இது பதாகையென்னும் வடமொழிச் சிதைவு, 16
படாம், 41
படாமுரசு, 216
படிமம் - தெய்வவடிவம், 148, 293.
படிமவுண்டியன், 57
படிமை - தெய்வவடிவு, 29-30.
படிவம் - தவவேடம், தெய்வவடிவம், வடிவம், 37, 58, 212, 290
படிற்றுரை, 80, 115, 196, 201, 234.
படிறு - பொய், 59
படுக்கை, 94, 97
படுத்தல் - அகப்படுத்தல், செய்தல், 30. 171
படுதல் - ஒழிதல், 243.
படுதுயர் - மிக்க துன்பம், 82
படுநாள், 294
படுபழி, 248
படுபுல்லாதல், 146
படுபொருள் - மிக்க பொருள், புதையல், 216
படைத்தலைவர் - சேனாதிபதிகள், 13, 306
படைத்து விளையாடல், 310
படைநான்கு, 18
படைவீடு, 98
பண், 47, 95, 330
பண்டக்கலம், 295
பண்டம், 95
பண்டறி கிளை, 97
பண்டும் பண்டும், 177, 229
பண்டோமொழி, 195
பண்டைப்பிறவியர், 121
பண்ணமை முழவு 210
பண்ணியம் - செவ்வை செய்யப்பட்ட வாத்தியம், பல பண்டங்கள், 95
பண்ணியாழ்க்கரணம், 21.
பண்ணியாழ்த்தீந்தொடை, 88
பண்ணின்கிளைகள் இருபத்தொன்று, 330
பண்ணுக்கிளை - பண்ணின்வகை, 88
பண்ணை முறைநிறுப்போர், 209
பண்பு, 148
பண்புத்தொகை, 301
பணித்தல்-கட்டளையிடல், 218
பணிலம், 46
பணை - கிளை, குதிரைப்பந்தி, பருமை, 37, 44, 203, 298
பணைநிலைப்புரவி, 94
பணைநிலைப்புள், 94
பத்தி - வரிசை, 17
பத்திக்கீற்று - மாப்பில்வரிவரியாக எழுதிய கோலம், 37.
பத்தின்மை, 188, 242
பத்தினி இல்லாதவர் பலதருமங்களைச் செய்தாலும் தேவலோகமடையாரென்பது, 247
பத்தினிக்கடவுள், 294, 299, 301
பத்தினிப்பெண்டிர், 7, 24, 168-9, 173, 178, 187, 189, 241 - 2, 294

பத்தினிப்பெண்டிரிடம் பிச்சையேற்றல் பெருந்தகவுடைத்தென்றல், 168

பதார்த்தம் - பொருள், 316

பதி - அரசன், நகரம், 97, 144, 205, 247, 269

பதியிலார் - கணவனில்லாதவர், என்றது வேசையரை, 189

பதிற்றுப்பத்து - எட்டுத்தொகையுள் நான்காவது சேரஅரசர் பதின்மரைப்பாடியது இத்தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர் பலருடைய வரலாறுகளும் அவர்களுடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் புலப்படும் இஃது ஒவ்வொரு புலவர் பப்பத்தாகச் செய்த நூறு பாட்டுக்களையுடையது. பத்துப்பகுதிகளாகப்பகுக்கப்பட்டுள்ளது, இவற்றுள் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் பலவிடத்துப் பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை, இத்தனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று தெரியவில்லை இதற்கு அரும்பதவுரையாக ஒரு பழைய உரையுள்ளது அவ்வுரையாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை, 139, 336

பதுமசதுரம், 99

பதுமபீடம் - புத்தனுடைய பாதபீடம், 32

பதுமம், 373.

பதுமர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர், 369.

பதுமோத்தரர் - பழையபுத்தர்களுளொருவர், 369

பந்தம் - கட்டு, 316

பந்தர், 45, 96

பந்தற்சும்பு, 327

பந்தித்தல், 296

பந்துசனங்கள், 155

பந்தெறி களம், 212

பயங்கெழு மாநகர், 20

பயந்தீர்மருங்கு, 188

பயம்-பிரயோசனம், 20, 33, 182, 219, 253

பயறு, 317

பயன்கள் நான்கு, 371

பயன்படுசொற்கூறல் - நற்குணம் பத்தினுள் ஒன்று 374

பயனில்சொல், 126, 156, 273, 374

பயனிலுரைக்கோட்டி, 156

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு, 65 73, 88, 262

பயில்பூம்பந்தர், 96

பயில்விதழ் - செறிந்த இதழ், 267

பாணசாலை - இலைகளால் வேயப்பட்ட இடம், 72

பாமரதேசத்துப் புத்தநூல், 38

பரசாமானியம், 322

பரசுதல், 141, 309

பரசுராமர் - திருமாலின் அவதாரமூர்த்திகளுள் ஒருவர், இவர் போர்செய்யவந்தபொழுது தான் காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவன் ஒளித்துக்கொண்டான், இவர் மழுவாணெடியோனென்று இந்நூலிற் கூறப்படுவர், 241-2

பரணிச்செய்யுள், 71

பரத்தமை - பரத்தையை நுகர்வானுடைய தன்மை, 88

பரத்தன், 88

பரத்தைமைத்தொழில், 24, 270

பரத்தையர்க்குரிய கலைகள் அறுபத்துநான்கு, 21

பரத்தையர்க்கு வண்டு உவமை, 188, 196

பரத்தையர் நூற்றிருபத்தொருவர், 265

பரதகண்டம், 2, 191

பரதம், 191.

பரதன் - சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனுடைய வேலைக்காரருள் ஒருவன், இவன் காரணமின்றிச் சங்கமனென்னும் வணிகனைக்கொல்லுவித்த தமைபற்றி அவனுடைய மனைவியாகிய நீலியென்பவளாற் சபிக்கப்பட்டோன். கோவலனுக்குப் பிறந்தவன் இவனே, 295

பரதுக்கதுக்கன் - புத்தன், 284

பரதேசிகள் - அயல்நாட்டினர், 13

பரந்துபடுமலை, 58

பரந்தொருங்கீண்டல், 98

பரநிருமிதவசவர்த்திலோகம், 3

பரமததிமிரபானு - ஒரு தமிழ் நூல். இது புறமதக் கொள்கைகளைக் கூறிமறுத்துச் சைவசித்தாந்தத்தையே நாட்டுவது; இந்நூலாசிரியர் மறைஞானசம்பந்தரென்று கூறுவர்; நூல் முழுவதும் அகப்படாமையால் இதைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதக்கூடவில்லை, 381-2
பரமமுத்தி - பஞ்சஸ்கந்தங்களின் கேடு, 382
பரமாணுக்கள், 313, 316, 358, 360
பரமார்த்த தத்துவஞானம் - முடிந்த உண்மைப்பொருளை அறியும் அறிவு, 263.
பரமார்த்த தத்துவஞானிகள், 249
பரமார்த்த தத்துவம், 324.
பரமேசுவரன், 207.
பராஅரை, 46
பராந்தகன், 207
பராரத்ரம், 359
பராவருமரபு, 105
பரி - செலவு, 49, 196.
பரிக்குதிரை, 46,
பரிக்கோல், 200
பரிகாரம், 147, 308
பரிசிலர், 152
பரிதல் - அறுபடல், 44-5.
பரிதி - சூரியன், 42
பரிந்தமாலை, 75
பரிப்புரவி, 46
பரிபாடல் - எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லிசைப்புலவர்கள் அருளிச் செய்த 70-பாடல்களையுடையது; அவற்றுள், 8-திருமாலுக்கும், 31-குமரவேளுக்கும், 1-காடுகிழாளுக்கும், 27-வையையாற்றுக்கும், 4-மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன; இந்த 70-பாடல்களுள் இப்போது கிடைத்தவை 24-முழுப்பாடல்களும் சில உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. பரிமேலழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரையையுடையது இந்நூலைத் தொகுத்தாரும் தொகுப்பித்தாரும் இன்னாரின்னாரென்று தெரியவில்லை, 326
பரிபுலம்பினன், 173
பரிமேலழகர் - பழைய தமிழ்நூலுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; திருக்குறளுக்கும் பரிபாடலுக்கும் உரைசெய்தவர், 33, 130-31, 156, 158, 162, 323
பரியல் - வருந்தாதே, 136
பரிவாரபாடம் - வினயபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299
பரிவுறுமாக்கள், 107
பரீத்தசுபலோகம், 3
பரீத்தாபலோகம், 3,
பருகுவாரிற் புல்லல், 196
பருந்தினப்பந்தர், 45
பருந்து, 53, 74
பருவதத்தொழுக்கம், 21
பருவதமுனிவர், 179
பருவம், 121, 267
பருஉப்பெருந்தடக்கை, 203
பலகுனிநதி - நைரஞ்சாரநதி, 367.
பலவேறுசமயம், 115, 234
பலதேவன் - கண்ணனுக்கு முன்னவன், 208-9
பலபாரமிதை-பலம்நிறைத்தல், தசபாரமிதையுள் ஒன்று, 297.
பலாதொழுபாத்திரம், 287
பலவகைத் தாளத்திலாடுவோர், 330
பலி - ஓரரசன், 91, 207.
பலிக்கந்தம் - பலியிடுதற்குரிய தூண்கள், 71
பலிபீடம், 73
பலிமுன்றில், 70
பவ்வம், 348
பவணம் - நாகலோகம், 316
பவணேந்திரர் - நாற்பத்திருவர் நாகலோகத் தலைவர், சமேந்திரரைச் சார்ந்தோர், 316
பவத்திறம் - பிறப்பின்வகை, 390
பவத்தின்வகைமூன்று - விலங்காய்ப் பிறத்தல் பேயாய்ப் பிறத்தல் நரகராய்ப்பிறத்தல், 371, 376
பவத்தினிலக்கணம், 376

பவம் - கருமத்தொகுதி, 201, 237-8, 272, 285, 369-70, 372, 380
பவமறுமார்க்கம், 238
பவழத்தூண்ம், 190
பவளக்கடிகை, 222.
பவளச்செங்காற்பறவை, 65
பவளத்துண்டம், 222
பவளப்பாவை, 53, 193
பவளம், 36, 96, 192, 199-200, 212
பழங்காசு, 257
பழஞ்செறுக்கு, 90
பழம்பிறப்பு, 197
பழம்பிறப்புணர்ச்சி, 365-6
பழமணல், 17
பழமொழி - சங்கமருவியபதினெண் கீழ்க்கணக்குக்களுள் ஒன்று, முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண் அமைந்த 400-வெண்பாக்களையுடையது, இந்நூலாசிரியார் சைனமதத்தினராகிய முன்றுறையரையனார், இந்நூற்கு பழையவுரையொன்றுண்டு, 11, 52, 56, 150, 252
பழவினைப்பயன், 57, 136, 179, 219, 296
பழி, 248
பழுதில் காட்சியீர், 114, 120, 144
பழுதிலாவாழ்க்கை - துக்கநிவாரண மார்க்கம் என்றது நற்காட்சி முதலிய எட்டனோடுங் கூடியிருத்தல், 381
பழுதினன்னெறி, 141
பழுது - உடம்பு, குற்றம், 133, 278.
பழுநிய - முதிர்ந்த, 29
பழுநியபாடல், 210
பழுமரத்தீண்டிய பறவை, 154
பழைது - பழையது, 387
பழைமைக்கட்டுரை, 220
பழையசோறிட்டூல், 122
பள்ளி, 47-8, 172, 186, 190, 211, 218, 250, 300, 333
பள்ளிமாறிய பாடை, 75
பள்ளிவலம்புரிதல் - நற்குணம் பதினொன்று, 374
பளிக்கறை, 62, 192-3, 212
பளிக்கறைப்பள்ளி, 211
பளிக்கறைபுக்கபாவை, 5
பளிக்கறைமண்டபம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்த உவவனத்திலுள்ளது, இதிற் புத்தபாதபீடிகை யொன்றுண்டு, மணிமேகலை தன்னை உதயகுமரன் கவர வந்தபொழுது முதலில் இம்மண்டபத்திலேதான் ஒளித்துக்கொண்டாள், 32, 50, 55
பளிங்கு, 42, 53-4, 99, 192
பளிங்குசெய்மண்டபம், 190
பளிங்குபுறத்தெறிந்த பவளப்பாவை, 193
பளிதம் - கருப்பூரம், 345
பறழ்மாக்கள் - பகைவர், 18
பற்றின் பற்றிடம், 52
பற்று, 25, 100, 156, 228, 237, 251, 272, 278, 372, 376-7, 380, 389
பறந்தலை - பாழிடம், 73
பறந்துசெல்லல், 275
பறம்பர் - தோல்வேலை செய்பவர், 330
பறவை 139, 154
பறவைக்கானம், 65
பறவைகளினவதை, 89, 98
பற்று அக்குருகு, 205
பறை - பறையடிப்போர் ஆகுபெயர், 45, 203
பறையிறசாற்றல், 103.
பறையோசை, 323
பன்மலர் சிறந்த நன்னீர்கழி, 64
பன்மலர்ப்பூம்பொழில், 50
பன்மை, 247
பன்மையொரு மயக்கம், 241, 306, 349
பன்னிரண்டு சார்பினுள் ஒன்று மீள மற்றொன்று மீளுமென்பது, 377-8

பனனிரணடு வருடததிற்கு ஒரு முறை பழுககும நாவல, 181-2
பனனிரணடு வருடதது வறடகாலம, 158, 283
பனனிருசிதானம, 239, 276
பனனிறபபுளளினம, 98
பனமபழம, 181
பனி, 308, 356
பனிததுளி, 388
பனிபபகை வானவன - சூரியன, 288
பனை, 181, 387
பஸபசம - பட்டோஜி தீக்ஷிதராற செயயபபடடதான 'சபதகௌஸதுபம' எனனும வடநூலின பகுபபுககளாகிய ஆநநிககஙகளுள முதலாவது, 310
பஸமகவியாதி - யானைததீநோய, 7, 179-80, 182, 220
பாகசாததிரம-மடைநூல, நளபாகம வீமபாகமென இரணடு பாகநூலகள வழஙகுகினறன வென பா "காவெரியூட்டிய கவாகனைததாணிப், பூவிரிகசசைபபுகழோனறனமுன, பனிவரை மாாபன பயநதநுணபொருட, பனுவலின வழாஅப பலவே றடிசில" (சிறுபாண் 238-41) எனபதனால, வீமசேனன இயறறிய மடைநூலொன்று உணடெனறு தெரிகினறது, 21
பாகதசசிதைவு - பராகிருதபாஷையிலிருநது சிதைநதமொழி, 246
பாகதம, 167
பாகமபடுதல, 52
பாகா, 45-6, 200, 204
பாகின பிளளையிற பனைமுகமதுடைததல, 45
பாஙகியனலலறம, 238
பாஙகினம, 98
பாஙகு - உரிய இடம, பககம, பகுததிரள, முறைமை, 18, 48, 83, 99, 106, 257, 309
பாஙகுளி, 113
பாசடை, 43, 340
பாசணடசசாததன - தொணணூறறுறுவகைச சமயசாததிரததருககக கோவையில மிகபபயினற ஐயனெனனுஙகடவுள, 199
பாசம, 69, 219, 243
பாசவா-இலையமுதிடுவோா, 329
பாசறை, 98.
பாசிலைததிரையல, 345
பாடடு - இசை, 20
பாடகம, 37, 282
பாடலசாலசிறப்பு, 2, 191
பாடலால விருமபாமை-தசசீலததுளொனறு, 231
பாடலி-ஒருநகரம, 212
பாடி, 98 103
பாடிமிழருவி, 182
பாடு-ஒலி, படுககை, 108, 257
பாடுகிடததல, 199
பாடை, 75
பாடை பதினெட்டு, 343
பாடைப் பாடல, 21
பாடைமாககள, 13
பாண - இசைபபாடடு, 187
பாணடரஙககூததது - புறநாடகம பதினொனறனுள ஒனறு, 37
பாணடவா, 205
பாணடிநாடு, 99, 158.
பாணடியன, 149
பாணடியனெடுஞசெழியன, 23
பாணடு-வெளளை, 155
பாணடுகமபளம - இநதிரனுடைய ஆசனம இதனசலனததால இநதிரன சிலவுறறையறிநது கொளவான, 155, 347
பாணமகன, 187
பாணகுலம, 207
பாணாமணடை, 72
பாணாவகை, 330
பாணவமசததரசா மகாபலியின பரமபரையைச சாாநதவரெனபது, 207
பாண விததியாதரன, 207
பாணன, 207
பாணுசுரன, 37
பாணுதிராசன, 207
பாணி- ஓசை, கை, 90, 320

பாணினி-ஒருமுனிவர், இவர் தவஞ்செய்து சிவபெருமான் றிருவருள் பெற்று வடமொழி வியாகரணஞ் செய்தவர், 310
பாணினீய வியாகரணம் - ஒருவடநூல். இதுபாணினிமுனிவரால் செய்யப்பட்டது பாணினிவியாகரணமென்றும் வழங்கும், 310
பாத்தன், 311
பாத்தியன் - பாத்தற்கு அன்பன், 111
பாத்திரதானம், 206
பாத்திரம், 123-4, 130, 135, 141 153, 157, 161, 179-180, 203, 266, 276 - 7, 337
பாத்து-பகுத்து, 299
பாத்தூண், 7, 169, 178
பாதபங்கயமலை - மகததேசத்தின் இராசதானியாயிருந்த இராசகிருக நகரத்தின் சமீபத்திலுள்ளது, புத்ததேவன் எல்லா உயிர்களுக்குந் தருமசிந்தையை உண்டாக்க நினைந்து, அவைகளெல்லாங்கண்டு கேட்கும்படி இதன் மேலே நின்று தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவன் பாதச் சுவடு தங்கப் பெற்றமையின் இப்பெயர் பெற்றது. இது பாதபங்கயமென்றும் வழங்கப்படும் இதனைக் கிருத்திரகூடமென் றிக்காலத்திற் கூறுகின்றனர் 114, 136, 141
பாதபீடிகை - புத்தனுடைய பாதப் படிமங்களுள்ள பீடம் இஃது இலங்கைத்தீவு, காவிரிப்பூம்பட்டினம், மணிபல்லவத்தீவம் முதலிய இடங்களிலிருந்ததென்றும் பண்டைக்காலத்துப் பௌத்தரால் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந்ததென்றுந் தெரிகின்றது இப்பீடிகை தருமபீடிகையென்றும், தாமரைப்பீடிகையென்றும், புத்தபீடிகை யென்றும், மாமணிப்பீடிகை யென்றும் இந்நூலில் வழங்கப்படும், 5, 32, 41, 63, 67, 99-101, 107-8, 116, 118, 120-21, 124, 131, 134, 228, 278, 280, 288, 333, 343, 349
பாதலம், 103
பாய்கட்டின கயிறு, 44
பாய்மரம், 44, 170
பாயல்கொள்நடுநாள், 89
பாயற்பள்ளி, 172
பாயுரு, 320
பார்த்திபன், 268, 295
பார்ப்பனி, 142, 242, 293
பார்ப்பார் வடிநறுந்தேறலைப் பழித்துக் கூறுவரென்பது, 35.
பார்ப்பான், 78, 142, 148
பாரகமடங்கலும், 178
பாரத்துவாசம் - இது வேதாங்கமாகிய கற்பவகையுளொன்று பாரத்துவாசமுனிவரால் செய்யப்பட்டது, 310
பாரதம், 147
பாரம் - கரை, 297, 348
பாரமிதை, 230, 297, 348
பாராட்டுதல், 61, 66, 220
பாராவாரம் - கடல் 29
பாராஜிகாதிப்பிரதமபாகம் - விநய பிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299
பாரிசேடம் = பாரிசேஷம் - பத்து அளவைகளுள் ஒன்று, இஃது ஒழிபெனவும் மீட்சியெனவும் வழங்கும், 304, 307
பால் - பக்கம், பகுதி, 16 45, 143
பால் நிலவிற்குவமை, 67
பாலகர், 91
பாலசூரியன், 108
பாலிகை, 16
பாலூட்டல், 163
பாலைப்பண், 330
பாவகாரி - தவஞ் செய்தலையே தொழிலாகவுடையவன், 319
பாவங்கள்பத்து, 25, 272-3, 373-4.
பாவம், 106, 109, 228, 359-60
பாவனை நான்கு, 389
பாவனையைந்து, 387
பாவித்தல், 108

பாவை, 40, 47, 50, 154, 165, 192, 196, 208, 226, 235, 240
பாவைக்கூத்து - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, 37, 54
பாவைவிளக்கு, 16
பாழம்பறந்தலை, 191
பாழியிடம், 75
பாளீ பாஷை-வடமொழியைப் பகுதியாகவுடைய பாஷைகளுள் முந்தியது. கௌதமபுத்தர் பேசி வந்ததும், பிடகத்திரயங்கள் அமைந்துள்ளதும் இதுவேயென்பர். இந்தப் பாஷையிற் செய்யப்பட்டுள்ள பௌத்தநூல்களே சிறந்தவைகளாகச் சொல்லப்படும், 366
பாற்பரியாயம் - பாலின் நிலைமை, 317
பானமை, 30, 171, 174, 187, 196, 238, 257, 262
பானமையிற் பிணித்தல், 196
பிக்குணி = பிக்ஷுணி - பௌத்தஸமயஸந்யாஸினி, 166, 189, 365-6
பிக்குணிக்கோலம், 166, 186, 188, 190, 255
பிக்குணிகள் மௌனமாக நின்று பிச்சை வாங்கவேண்டுமென்பது, 177
பிங்கலம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று, சிறந்த அரும்பதங்கள் பல இதிற் காணப்படும், இது திவாகரமென்னும் நிகண்டிற்குப் பிந்தியதென்றும், சூடாமணிநிகண்டிற்கு முந்தியதென்றும், சூடாமணி நிகண்டின் சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரிகின்றது. இந்நூலாசிரியர், திவாகரரென்பவர்க்குச் சூரியனுடைய அருளாற்றோன்றிய பிங்கலமுனிவர். இதிலுள்ள பாகங்களெல்லாம் நூற்பாக்களே, நன்னூல் உரிச்சொல்லியலில் "இன்னதின்னுழி" என்னுஞ்சூத்திரத்தில், "பிங்கல முதலா, நல்லோருரிச்சொலின் யந்தனர்கொளலே" என்று வந்திருத்தலால், இந்நூலாசிரியர் காலம் பவணந்திமுனிவருடைய காலத்திற்கு முந்தியதென்று தெரிகின்றது, 191
பிச்சை, 168, 177, 186, 205
பிச்சைக்குச்சேறல், 177
பிச்சைப்பாத்திரம், 151, 157, 166-7, 178, 188, 199, 215, 342
பிச்சைமாக்கள், 188
பிச்சையிடுதல், 178
பிசாசகன் - பூதவாதியாகிய ஓராடவன், 324
பிசி - பிதிர், 244
பின்னை - நப்பின்னைப்பிராட்டியார், 208
பிடு வாணிகர், 329
பிடகத்திரயம் - வினயபிடகம் சூத்திரபிடகம் அபிதாமபிடகமென்பன, 299, 366
பிடகம் - பௌத்தாகமம், 299
பிடமர் - பிரமர், 81
பிடவம், 41
பிண்டம், 116, 140
பிணடி, 31
பிணக்கோட்டம், 84
பிணங்களைக் குழிப்படுப்போர், 72.
பிணங்களைச் சுடுவோர், 72
பிணங்களைச் சுமமாபோகடுவோர் - பாரஸீகர். இவர்களுக்கு அக்கினி தெய்வமாதலின் பிணங்களைச் சுடுவதில்லையென்று கூறுகின்றனர், 72
பிணங்களைத் தாழ்வயினடைப்போர், 92
பிணங்களைத் தாழியாற் கவித்தல் இவ்வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் இந்நாட்டிற் சில பகுதியாரிடத்து இருந்ததென்பது இந்நூலாலன்றிப் புறநானூற்றிலுள்ள 228, 238, 256-ஆம் பாட்டுக்களாலும் வெளியாகின்றது, இதற்குத் தாழிக்கு முதுமக்கட்டாழியென்று பெயர், சிலதாழிகள் கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த பட்டீச்சரம் திருமேற்றளி முதலிய ஊர்களைச் சூழ்ந்த இடங்களில் தோண்டப்பட்ட சிற்சில விடத்

தக காணப்பட்டன வென்றும் அவைகளுக்குப் பெயர் 'மதமதக கச்சால' என்று வழங்குகின்ற தென்றும் அங்கேயுள்ளார் கூறுவர், 72

பிணங்குநூன்மார்பன் 79

பிணந்தின்மாக்கள், 75

பிணவு - விலங்குகளுட் சிலவற்றின் பெண்பால் மரபுப்பெயர், 174, 209

பிணி, 41, 44, 46, 151

பிணித்தல், 196

பிணித்தோர் - நோயுற்றோர், 343

பிணிநோய், 164, 271

பிணிப்பறு மார்பன், 100, 228, 278

பிணி-பு-கட்டு, 107

பிணிப்புறுபிறவி, 278

பிணியிருக்கை 52

பிணியினிலக்கணம், 376

பித்தன், 36

பித்தாக்கல், 256

பித்தேறுதற்குக் காரணமான மருந்து, 256

பித்தை-குடுமி, 248

பிதிர், 244

பிபீலிகாசந்தானம்-எறும்பின் தொடர்ச்சிபோன்ற தொடர்ச்சி; இது நால்வகைச் சந்தானத்துளொன்று, 371

பிரகிருதி-மூலம், 321.

பிரச்சோதனன் - உச்சயினிநகரத் தரசன், 167

பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 304, 323, 349

பிரத்தியக்கம் = பிரத்தியக்ஷம், 303, 309, 324, 350

பிரத்தியக்கவிருத்தம், 354

பிரத்தியம்-பிரத்தியக்கம், 309

பிரத்தியுமனன், 37

பிரதாபருத்திரீயம் - வடமொழியிலுள்ளதோர் அலங்காரசாஸ்திரம்; இதிற் காவியலக்ஷணங்களும் நாடகலக்ஷணங்களும் குறைவின்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளன; இந்நூலாசிரியர் **வித்தியாநாதகவி**; அவர் இலக்கணங்களை யன்றி, தெலுங்கு தேசத்தரசனும் காகதிகுலத்திற் பிறந்தவனும் வீரருத்திரன் என்று பெயர்பெற்றவனுமாகிய **பிரதாபருத்திர**னென்பவன் புகழையே விஷயமாகக் கொண்ட உதாரணங்களையும் சுலோகரூபமாகத் தாமேயியற்றி இதிற் சேர்த்திருக்கின்றமையின் இப்பெயர் பெற்றது; இதற்கு ஸ்ரீ மல்லிநாத ஸூரியின் பிள்ளையும் பெத்தப்பட்டருடைய தம்பியுமாகிய **குமாரஸ்வாமிஸூரி** யென்பவராலெழுதப்பட்டுள்ள **ரத்நாபண**மென்னும் சிறந்தவுரை யொன்றுண்டு, 158

பிரதிட்டித்தல், 300

பிரதிமைவிளக்கு, 16

பிரதிஸம்பிதாமார்க்கம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

பிரபாபாலர் - துஷிதலோகத்தில் வசித்த போதிசத்துவர்; இவரே கௌதமபுத்தராக அவதரித்தாரென்பர், 138, 367

பிரபுமேரு தேவன், 207.

பிரமபு, 34-5

பிரமசரியம் - விரதவழியே நடக்கும் நிலை, 231

பிரமசுந்தரயோகி - யூகியின் தந்தை, 167

பிரமதருமன் - ஒரு பௌத்தமுனிவன்; அத்திபதியின் மைத்துனன்; காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையிலிருந்து நோற்றோன்; முக்காலவுணர்ச்சியுமுள்ளவன்; பின்னிகழுந் தீங்குகளை மேற்கூறிய அத்திபதிக்கு எடுத்துக்கூறினவன்; இலக்குமிக்கு மறுபிறப்பில் நிகழுஞ் செய்திகளைத் தெரிவித்தவன்; புத்தபீடிகையால் தனது பழம்பிறப்புணர்ந்த மணிமேகலை இம்முனிவன் கூறியதையும் அப்பீடிகையாலறிந்து இவனை மிகவும் துதித்துப் பாராட்டினள், 102-3, 107, 230, 278

பிரமம்-வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று; எழுத்தாராய்ச்சியைச் சொல்லுவது சிக்ஷையென்றும் சீக்ஷை

யென்றுங் கூறப்படும் அது நார தர், பாணினி முதலியவர்களால் செய்யப்பட்டு நாரதசிக்ஷை, பா ணினிசிக்ஷை முதலிய பெயர் களால் வழங்குகின்றது. இன் னும் அருண சிக்ஷை, கோகள சிக்ஷை, பாரத்துவாஜ சிக்ஷை, வியாஸசிக்ஷை, ஸாவ ஸம்மத சிக்ஷை, வஸிஷ்தாநந்தசிக்ஷை முத லிய பல சிக்ஷைகளுள்ளனவெ ன்று கூறுவர், 310
பிரமா, 272-3, 279 373-4
பிரமவாதம், 310.
பிரமவாதி, 234 310, 325
பிரமன் - பரஹமா, 3, 105, 125, 147, 149
பிரமாணபம்போலி, 308
பிரமாணம், 304
பிரமாணமூன்று, 351
பிரமாணவாதம் - அளவைவாதம்,
பிரமாணவாதி, 303 [303
பிரமாணுபாசங்கொள்ளட்டு 302
பிரயோசனம், 182
பிரவகித்தல், 105
பிரவிருத்தி, 310
பிரளயம், 320
பிரஸ்தானப பிரகரணம் - அபிதாம பிடகத்தின் பகுதிகளுளொன்று, 2 9
பிரஸாதம், 155
பிரஹமதேவர், 225
பிரஹமவிகாரபாவனை - ஐகதுபாவ னைகளுள், அன்பு பாவனையொ ழிந்த மைத்திரீ கருணைமுதிதை உபேக்ஷை யென்னும் நான்கு மாம், 38
பிராணி, 105
பிராதிமுகத்த வினயவினிச்சயம - வி னயத்தாம வகைகள் கூறப்பட் டுள்ள ஒரு பௌத்தநூல், 366
பிராயச்சித்தியாதி துவிதீயபாகம - வினயபிடகத்தின் சிறுநூற்பதினு ளொன்று, இத்திற பிராயச்சித்தத் தால் விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன, 299
பிராயம், 246
பிரியதாசி - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369.
பிருகற்பதி - உலோகாயத மதாசாரி யன், 309
பிருஹத்பலலோகம், 3
பிரேதவஸது - சூத்திர பிடகத்தின் சிறுநூற்பதினுளொன்று, 299
பிலிற்றல், 15
பிழைமணம் 57
பிழையாது - தப்பாது, 114 203, 260, 275
பிழையாவிளையுள் 128
பிளவை - அங்குசத்தாற் பிளக்கப் பட்டபுண், 45
பிறபாடு, 138
பிற 'ழ'டைச்சொல், 201
பிறக்கு - பின், 175 288
பிறகிட்டு - பின்வைத்து, 246
பிறங்கல் - மலை, 173
பிறந்தார் மூத்தார் முதலியவர் இறந் தாரென்ற வியப்பு 271
பிறந்தோர் வாழ்க்கை, 84
பிறப்பிறப்பு, 337
பிறப்பிறப்புக்கவின் தன்மை, 113, 175
பிறப்பிலக்கணம், 376
பிறப்பு, 100 217, 372, 390
பிறப்பு அறுவார்க, 314
பிறப்பென்னும் பேதைமை, 130
பிறமார்க்கம், 379
பிறர்க்கறம் அருளும் பெரியோன், 239
பிறர்க்கறமுரைக்கும் பெரியோன், 60, 1 4
பிறர்க்குரியாளன், 60
பிறர்க்கேயுறுதிக் குழந்தான், 60.
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம்பெற்றி, 244
பிறர்நெஞ்சு புகுதல், 243
பிறவணம், 237
பிறவாநெறிபம் 337
பிறவி, 107, 137, 202, 234, 298
பிறவிப்பிணி மருத்துவன், 106
பிறவிப்பெருங்கடல், 110, 120, 296
பிறவியுமறவியும், 234
பிறவோர் - பிறர், 78
பிறழ்தல், 44, 196, 221
பிறழாநோன்பினர், 121
பிறைக்கோடு, 203
பிறைநுதல், 36, 220
பிறைவடிவமாகிய ஆபரணம், 38

பின்பனி, 121
பின்போக்கு, 371
பின்னர் - பின்னே நிற்போர், 35
பின்னிலை, 217
பின்னை - நீளாதேவியின் கூறாகிய நப்பின்னைப் பிராட்டியார், 208
பிக்ஷுகங்கள் - பௌத்த ஸந்யாஸி கள், 166, 366
பீடம், 70
பீடிகை - பீடம் 32-3, 42, 63, 66, 70, 94, 99-100, 108, 116, 120-21, 124, 131, 150, 228, 278
பீடிகைத்தெரு, 45
பீலி, 2 0
பீலிமஞ்ஞை, 43
பீலிவளை - வளைவணனென்னும் அரசன்மகள் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ள கழிக்கானற் சோலையை அடைந்து நெடுமுடிக் கிள்ளியோடு ஒருமாதமிருந்து கருவுற்றுப் பின்பு தன்னூரை யடைந்தவள், 263-9, 238, 346
பீறுணணல் 44
புக்கில் - உயிர் புகுமிடமாகிய உடம்பு, 176, 233, 259, 276
புகாசசி, 379
புகார்முகவாரணம் } 39, 94, 201
புகார்முக வேழம் }
புகழ், 121
புகழ்விப்பவர் கண்டன், 207
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 11, 66, 152
புகாராகியமகள், 64, 66.
புகுந்தது, 95, 169
புகூஉம், 66, 193.
புடை, 50
புடைவைவிற்பார், 331
புண், 45, 186
புண்ணியதானம், 187, 290
புண்ணியநல்லுரை - தருமபதம், 17
புண்ணியநன்னூள், 326
புண்ணியநன்னீர், 164
புண்ணியம் பத்து - கொல்லாமை முதலியன, 279
புண்ணிய முட்டாள், 172
புண்ணியமுதல்வன், 165
புண்ணியராசன் - நாகபுரத்தரசன் பசுவயிற்றிற் றொன் முட்டையிற் றங்கிப் பிறந்தோனாக இவன் பிறந்த காலத்துச் சிறப்புத்தன் பிறந்த பொழுது நிகழ்ந்த நற்குறிகளெல்லாம் நிகழ்ந்தமையின் அவன் பெயராகிய தருமராசனென்பது இவனுக்கு இடப்பட்டதென்று தெரிகின்றது தருமசாவகனென்னும் முனிவரிடத்து அறங்கேட்டவன், மணிமேகலையோடு மணிபல்லவம் அடைந்து புத்தபீடிகைக் காட்சியால் தன் பழம் பிறப்புணர்ந்தவன், ஆபுத்திரனென்னும் சாவகமன்னனென்னவும் வழங்கப்படுவன, இவனுடைய பூர்வசன்மநாமம் சேயம் ஆபுத்திரனென்பது, 232-3, 275, 277-8, 280, 282, 284-6, 290, 333-4
புண்ணியர், 63
புணர்குறி, 2 7
புணரிநள்கடல், 73
புணை - தெப்பம், 126, 192
புதகலப்பிரஜாபதி - அபிதாம பிடகத்தின்பகுதிகளுளொன்று, 299
புத்தகயை - இக்காலத்தவர் கயையென்று வழங்குமிடத்தின் தெற்கே ஐந்துநாழிகை வழித்தூரத்துள்ள ஓரிடம், இதிற் கௌதம புத்தர் ஞானம்பெற்ற அரசமரம் இன்னுமிருக்கின்றதென்பர், 367
புத்தசங்கத்தார், 6
புத்தசமயக்கொள்கை, 365-6.
புத்தசயித்தியம் - புத்தாலயம், 332.
புத்தசரித்திரம், 125, 268, 365, 381
புத்தசரிதகாவ்யம், 111
புத்தசரிதமுள்ள இடங்கள், 365
புத்தசாதக கதை - புத்தனுடைய பழம் பிறப்புக்களை முறையே கூறும்நூல், 60, 126, 369
புத்தஞாயிறு, 139, 230, 23?, 297-8.
புத்ததருமசங்கம், 299, 366.
புத்ததருமவொழுக்கம், 155
புத்தபீடிகை, 5, 108, 110, 113-4, 118-9, 131, 276, 280, 288, 333, 342,349, 366.
புத்த பீடிகை பிறப்புணர்த்தல், 101 - 2

புத்தம் சரணம்கச்சாமி - ஒரு மந்திரம், 366
புத்தர் இருபத்துமூவர், 369
புத்தர் இருபத்தெழுவர், 369
புத்தர் பலர் முன்பு அவதரித்தாரென்பது, 369
புத்தவம்சம் - சூத்தபிடகத்தின் சிறுபிரிவுகளில் ஒன்று, 299
புத்தன் - புத்ததேவன், இவனுடைய பெருமை இந்நூலுட் பலவிடத்துங் கூறப்பட்டுள்ளது, மணிமேகலையிலும் பிறநூல்களிலும் வழங்கப்படும் இவன் பெயர்களை 397, 398 - ஆம் பக்கங்களிற் காண்க, 32, 41, 86, 99, 100, 105 - 7, 111, 113, 116, 120, 122-6, 136-41, 164, 217, 228, 230, 233-9, 268, 276, 278-80, 284, 289, 297, 299, 309, 337-40, 343, 347, 349, 368-9
புத்தன் இந்திரனுக்குக் கண்கொடுத்தது, 125
புத்தன் கருணையாற் பல பிறப்புக்களை யெடுத்தது, 60, 125
புத்தன் கோயில், 217, 333.
புத்தன் ஞானம்பெற்றதினம், 115
புத்தன் தோன்றுங்காலத்து நிகழும் நற்குறிகள், 139
புத்தன் பிறந்ததினம், 115, 121, 164
புத்தன் புலியின் பசியைத் தீர்த்தது, 115
புத்தன் மானுருவெடுத்தது, 6
புத்தன் மீனுருவெடுத்தது, 60.
புத்தன் முயலாகித் தசையீந்தது, 60, 125.
புத்தன் யானையாய் மருப்பீந்தது, 60.
புத்தனுடைய அருள், 60
புத்தனுடைய புத்திரன் - இராகுலன், 104
புத்தஸ்தலம், 119.
புத்தாவதாரம், 367.
புத்தி, 319, 361
புத்திரசோகம், 255, 264
புத்தோலகம், 156, 247-8
புதர், 41
புதல்வர் புதல்வரைப் பெற்றாலும் பின் தூங்கோசம், 248
புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கம், 90
புதா - ஒருபறவை, 98
புதிர், 244
புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டுவந்த யானை, 186 201, 262, 331
புதுமணல், 17
புதுமலர்ச்சோலை, 134
புதுமைபற்றிவந்த மருட்கை யெனனும் மெய்ப்பாடு, 101
புதுவருவாய், 185
புதுவிராகுவிர், 109
புதுவோன் - புதியோன், 62
புதையிருள், 152, 217
புயத்து - பிடுங்கி, 146
புரவி, 46
புராணகதை, 194.
புராணம் - பழமை, 310
புராணன் - பழையோன், 63, 311
புரிசை - மதில், 340
புரிநூன்மார்பு, 181, 243, 261
புரிவின்மைநயம், 371, 385.
புரிவு, 375
புருடதத்துவத்தினிலக்கணம் 320.
புருவம், 36, 200, 220
புரை, 233, 284, 291
புரைதீர் நல்லறம், 274
புரைமை, 60
புரையோர் - (பௌத்தரில்) உயர்ந்தோர், 101, 110, 147, 233, 281 336
புரோகிதர் - எந்தக் கருமங்களுக்கும் முன்னே வைத்துக்கொள்ளப்படுபவர், அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங் குழுவினுள் ஒருவகையார், 13
புல - எண்வகைக் கூலத்துள் ஒன்று 9, 330
புல்லலோமபன்மின், 149.
புலரர்ந்து, 146
புலவுதல் - தழுவுதல், 35, 196
புலவாய், 209.
புலங்கொளல், 304, 306, 308
புலர்த்தகை, 109.

புலம் - அறிவு, 64, 100, 116, 304, 320
புலம்பு - வருத்தம், 109, 144
புலம்பு நேர்ந்துடல், 28
புலம்புரிச்சங்கம், 94
புலம்பெயர்மாக்கள் - பரதேசிகள், 13
புலமார்பொருள் இருபத்தைந்து 320
புலவரையிறந்த புகார், 64
புலவன்-அறிவுடையோன் புத்தன், 63, 217, 230 279
புலவு - புலால் நாற்றம், 327
புலவுப்புண், 221
புலவுப்புனிறு, 90
புலவூண்பொருந்திய குரால் 73
புலவேழும் ஊர்ந்து, 201
புலன்கள் 375
புலால், 52, 221
புலி, 308
புலிக்கணத்தனையோர், 91
புலிக்கைக்கொள்நறை-புலியினது நகங்களைப்போன்ற மலர்களையுடையதான [illegible]வகைக்கொண்மையுற, 96
புலிமகன் விரிஞை 147
புலை - அசுத்தம், வியபிசாரம், 141, 149
புலைச்சூழ்வேள்வி, 114
புலைமகன், 145, 149
புலைமை - அசுத்தமுடையது 270
புவி, 307
புவிகாவலன், 327
புழற்பெய்மண்டை புழல் - ஒருவகைச் சிற்றுண்டி, 75
புழுக்கம், 48
புழுக்கள், 313
புழுக்கறை - புழுங்கச் செய்யும் அறை, 35, 258
புழுவூன்பிண்டம், 76
புழை - சிறியவழி, 68
புள் - கைவலை, பறவை, 74, 94
புள்ளரையன், 126
புள்ளிருக்குவேளூர் - வைத்தீச்வரன் கோயில், சம்பாதி சடாயு வென்னும் பறவைகள் இரண்டும் வேதங்களும், முருகக்கடவுளும் சிவபெருமானைப் பூசித்த ஸ்தலமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது, 31.
புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச்சிலம்பு, 64
புறக்கந்திரவியம், 317
புறக்கலம் 318
புறநகரவு, 52, 222
புற்றளை, 222, 224
புற்று, 307
புறக்குடி - புறநகர், 326
புறக்கூத்து, 330
புறங்கடை, 127, 130
புறங்கண்டோன், 267
புறங்காடு, 191, 259
புறங்காத்தோம்பல், 143, 253
புறங்காத்தோம்புநர், 156
புறங்கூற்றாளர் - ஒருவர் சிறப்புச் செய்துழி அவர் பக்கத்திருந்து புகழ்ந்து அவரைக் காணாதவிடத்துப் பழிதூற்றுவோர், 14
புறஞ்சிறை (புறஞ்சேரி) - புறநகர் 326
புறத்தோட்கு, 68
புறநகர், 326
புறநாடகம் பதினொன்று, 20
புறநானூற்றுரையாசிரியர், 131
புறநானூறு - கடைச்சங்கப் புலவர்களருளிச் செய்த எட்டுத்தொகையுள் எட்டாவது, கடவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலிய 400-அகவற்பாக்களையுடையது, அப்பாக்களுள், கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராலும், மற்றவை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் முதல் கோவூர்கிழார் இறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளவை, இந் நூலால், பண்டைக்காலத்தில் இந்தத் தமிழ் நாட்டிலிருந்த சேர சோழ பாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர், சேனைத்தலைவர், பிரபுக்களென்கிற பலருடைய சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப் புலவர் பலருடைய சரித்திரங்களும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடை முதலியனவும், வேறு பலவும் நன்கு புலப்படும், இந்நூற்செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒரு காலத்தாரல்லர், ஒரு குலத்தாரல்லர், ஒரு சாதியாரல்லர், ஓரிடத்தாருமல்லர், பாடி

யவர்களும் இத்தன்மையரே, இவர்களுள் அந்தணர் சிலர் அரசர்பலர் வணிகர்பலர், வேளாளர் பலர், பாடியவர்களுட் பெண்பாலாருமுளர் இத்தொகுதிக்குப் பெயர் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று விளங்கவில்லை, புறத்தே நிகழும் ஒழுக்கமாகிய அறத்தையும் பொருளையுமே பொருளாக வுடைமையின், இப்பெயர் பெற்றது; இது புறமெனவும் புறப்பாட்டெனவும் வழங்கும் பொருளாற் பெருக்கப்பட்டது, இதற்குப் பழையதாக உரையொன்றுண்டு, அது பூர்த்தியாகக் கிடைக்கவில்லை, உரையாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை, 2, 5, 11, 14-5, 18, 23-4, 27, 29, 32, 34, 39, 44, 46, 51, 56, 60, 69, 71-4, 77, 80, 85, 94, 96-7, 100, 103, 116, 123, 128-9, 131, 134, 137, 139-40, 143-4, 146, 152-4, 156-7, 159, 164, 166-7, 178, 183, 191, 214-5, 243, 245, 254, 256-7, 262, 274, 276, 279, 283, 287, 301, 336

புறப்படைட்டு, 326

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - இது சேரபரம்பரையினராகிய ஐயனாரிதனாரென்னும் அரசராலியற்றப்பட்டது, ஆசிரியர் அகத்தியனாருடைய மாணாக்கர் பன்னிருவர்களாலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருபடலமென்னும் நூலை முதனூலாகவுடையது, தமிழிலக்கணமைந்தனுள் பொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னுமிரண்டு திணைகளிற் புறத்திணையிலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றினிலக்கியமாகிய வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் துணித்துத்தனியே புலப்படுத்திக்கொண்டு ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய கொளுக்களையுமுடையது. இதில் வெட்சிப்படலமுதற் பெருந்திணைப் படலமிறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டுபடலவுறுப்புக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன, இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் 361; இதற்குப் பழைய வுரை ஒன்று உண்டு, 23, 37, 109, 154, 175, 213, 227, 281, 302

புறமறிப்பார்த்தல், 53, 198

புறமறைத்து, 255

புறவு, 89, 252

புறவூர், 318

புறவோர் - புறத்துள்ளோர், 59

புன்கண் - துன்பம், 130, 291

புன்மரம் புகைதல், 127

புன்முறுவல், 192

புன்னைமரம், 40, 96, 286-7

புனர்ஜனனம், 318

புனிற்றுப்பாய்தல், 58

புனிற்றிளங்குழவி, 346

புனிறுதீர்கயக்கந் தீர்வினைமகளிர், 90

புனையாவோவியம், 177, 245

புனைவன், 52

புஷ்யர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 364

பூ - பொலிவு, 219, 221

பூங்கொடிவல்லி, 16

பூக்கொய்தல், 23

பூங்கொடி, 108, 119, 135, 284

பூங்கொடிப் பெயர்ப்படுகம், 3[illegible]5

பூங்கொடிமாதர், 140, 16[illegible]

பூங்கொத்து, 98

பூங்கொம்பர், 34

பூசல் - ஓசை, 73

பூசனை, 114

பூசை, 114

பூஞ்சோலை, 117

பூட்கை - மேற்கோள், 32, 61

பூண், 39

பூணூல், 181

பூதவஞ்சி, 213, 300

பூதத்தொகுதி மண்டபம், 20

பூதசதுக்கத்துத்தெய்வம், 243

பூதசதுக்கம், 14, 91, 219

பூதத்திரட்சி, 314

பூதம் இரண்டு - அங்காடிப் பூதம், சதுக்கப் பூதமென்பன, 13-4, 31, 313

பூதமைந்து, 309, 323
பூதலம், 100
பூதவடிவம், 70.
பூதவாதம், 234, 319
பூதவாதிகள், 234 322, 324 5
பூதவாதியின் கொள்கை, 323
பூதவிகாரப்புணர்ப்பு, 234
பூதவிகாரம், 320
பூதவுரு - ஸ்கந்தமைந்தனுள் உருவத்தின் பகுதியிரண்டில் ஒன்று அது பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நான்குமாம், 331
பூதி - ஓர் அந்தணன் வயனங்கோட்டென்னு மூரிலுள்ளவன் அபுத்திரனை வளர்த்தோன் இவன் பூதியெனவுங் கூறப்படுவன் 143, 150
பூதிகன் - வேதவாதியாகிய அந்தணன், 311
பூந்துகில், 39
பூநாறுகடாஅம், 204
பூநாறுசோலை, 267
பூப்பலி, 94
பூம்பந்தர், 211
பூம்பொதி [illegible], 65
பூம்பொழில், 110, 260, 275
பூமகனே முதலானவமரர், 63
பூமரம், 50
பூமாலை, 248
பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன் அமரசுந்தரியின் கணவன், புண்ணியராசனை வளர்த்தவன், 162, 165, 275, 281, 283
பூமிங்கெகுறல், 103
பூமியங்கிழவன், 118
பூரணசந்திரன், 240
பூர்வாகமம் - சைனாகம மூன்றனுள் ஒன்று 14-பகுப்பை யுடையது, 316
பூர்வானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று, சூல்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழை பெய்யுமென்று நிச்சயித்தல், முதலனுமான மெனவும் காரணானுமான மெனவும் கூறப்படும், 305
பூர்வோத்தர விரோதமில்லாத கருமஸ்வரூபம்' 366
பூரணகும்பம், 16, 64
பூருவதேசம் - காந்தார நாட்டின் ஒரு பகுதியாகவுள்ளது, இதற்கரசன் அத்திபதி யென்பவன், 102.
பூவணைப்பள்ளி, 47
பூவாவஞ்சி, 205, 213, 300
பூவிலைமடந்தையர், 266
பூஉம்பகையும், 236.
பூவைசியர், 29
பெட்டாங்கு, 244
பெண்கரடி, 174
பெண்டிர், 157, 178, 194-5, 198, 252
பெண்டு - மனைவி, 174
பெண்ணை - பனை, 181
பெய்ம்மார், 72
பெயர், 129, 156, 194, 252, 290
பெயர்தல், 144
பெரியபுராணம் - திருத்தொண்டர் புராணம், சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள சரியைமுதலிய நாற்பாதங்களிலே ஒன்றில் செயற்கரியன செய்து வீடுபெற்ற தனியடியார் அறுபத்துமூவரும், தொகையடியார் ஒன்பதின்மருமாகிய திருத்தொண்டர்கள் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக் கூறுவது, சிவானுக்கிரகம் பெற்ற தொண்டைநாட்டுக் குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது, தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்கனோடு கூட்டி ஐந்தென்றுதொட்டு வழங்கப்படும் பெருமையமைந்தது, இதன் செய்யுள் நடையும், இதிலமைந்துள்ள கன்னெஞ்சும் கரைந்துருகப் புகட்டும் பத்திச்சுவை முதலியனவும் யாவராலும் வியக்கத்தக்கவை, 214, 251-2.
பெரியவன் - புத்தன், 165, 280
பெரியாழ்வார் திருமொழி - திவ்யப்பிரபந்த முதலாயிரத்தில் முதலிலுள்ளது, 473-பாசுரங்களை யுடையது, 39, 182, 317.

பெருங்கதை - சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்சிறந்த ஒரு தமிழ் நூல். வத்ஸ தேசத்தரசனாகிய உதயணனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச் செவ்வையாக விரித்துக் கூறுவது. நூலாசிரியர் பெயர் கொங்குவேளென்பது. சிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களினும் இதனை மிகமேலாக மதித்து அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். தனித்தனியே மிகப்பெரிய ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்றப்பட்டுள்ள பல சிற்றுறுப்புக்கள் அமைந்த காண்டமென்னும் பேருறுப்புக்களையுடையது. அவற்றுள் (௧) உஞ்சைக்காண்டம் ௫௮-பகுப்பினையும், (௨) இலாவாணகாண்டம் ௨௦ - பகுப்பினையும், (௩) மகதகாண்டம் ௨௭-பகுப்பினையும், (௪) வத்தவ காண்டம் ௧௭-பகுப்பினையும், (௫) நரவாணகாண்டம் ௯-பகுப்பினையுமுடையன. இப்பொழுது கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதியில் முதலும் கடையும் பழுதுபட்டுப் போயிருக்கின்றமையால் உஞ்சைக் காண்டத்தில் ௩௧ - சிற்றுறுப்புக்கள் காணப்படவில்லை, நரவாண காண்டத்தின் மேலுள்ள காண்டங்கள் இவையென்பதும் அவற்றின் சிற்றுறுப்புக்கள் இத்துணை யென்பதும் தெரியவில்லை, வீரசோழியம், அலங்காரப் படலத்தில் "ஆக்குதல் கேட்டவாக்கு" (௪) என்னுங் கலித்துறை யுரையில் குண்டல கேசியும் உதயணன் கதையு முதலாக வுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின், அகலக்கவி செய்வானுக்கு அப்படி யல்லதாகாதென்பது, அன்றியும் அவை செய்த காலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்கு மென்றாலும் அமையுமெனக் கொள்க, என்று பெருந்தேவனா ரெழுதியிருத்தலால், இந்நூலில் அவர் காலத்திலேயே விளங்காத சொல்லும் பொருளும் வந்திருக்கின்றனவென்று தெரிகின்றது. "வ்யாஸ்தந்நைகத யாவந்திதம் ச்ருதிகணம் ஜநமீந வல்மீகதோ நாபெளநாபவ மச்சுயுதவ்யபஸ்மகத பாஷ்யந்சாபாஷி சித்ராராத்தராம நபருஹத்கார சத்தம ஸாசராமணி நாஸம குருர் தேவதவத் குணபருந்தவாண நமஹமகாத்தும கதம சகநுயார்" என்னும் சுலோகத்தால், பிருஹத்கதையின் பெருமையும் அந்நூலாசிரியராகிய குணாட்டியரின் உயர்வும் நன்கு புலப்படும் [இது, வடமொழிக் குவலயானந்தத்தில் பரிகராலங்காரத்திற்கு உதாஹரணமாக ஸ்ரீமத் அப்பைய தீக்ஷிதரால் எடுத்துக்காட்டப் பட்டிருக்கின்றது. இதன் பொருள்: ஒன்றாகவிருந்த வேதக்கூட்டத்தைப் பகுத்தேனல்லேன். புற்றிலிருந்து பிறந்திலேன், திருமாலுடைய உந்தியிலிருந்து ஜனித்திலேன், நல்லதாகிய மஹா பாஷ்யத்தைச் சொன்னேனல்லேன் விசித்திரங்களான பொருள்களையுடைய பிருஹத்கதையைச் செய்தேனல்லேன், இந்திரனுடைய குருவாக இருந்தேனல்லேன், ஆதலால் ஸ்வாமீ! தேவரீருடைய குணங்களின் கூட்டத்தை வர்ணிப்பதில் அடியேன் எப்படி

ஆற்றலுடையேனுவேனென்பது] இது கதை யெனவும் உதயணன் கதை யெனவும் வழங்கும். சைனர்களுடைய ஆட்சியிலுள்ள உதயணகுமார கதை வேறு இது வேறு 13, 15, 21-2 30, 37, 44, 47, 50, 56, 142, 148, 158, 167, 188, 190, 200-201, 211-3, 253, 268, 300, 325
பெருங்குளம், 138
பெருங்கோப்பெண்டு - இராசமாதேவி, 23
பெருஞ்சண்பகம், 41
பெருஞ்சிறப்புய்த்தல், 158
பெருஞ்சோற்றுமலை, 178-9
பெருந்தகவு, 168
பெருந்தகை, 215
பெருந்தவமுனிவன், 100 216
பெருந்தானம், 156
பெருந்தீவு, 19
பெருந்தீவுகள் நான்கு, 83
பெருந்துருத்தி - உலை வீசுங்கருவி விசேடம், 327
பெருந்தெரு, 68, 166
பெருந்தேவி, 104
பெருநெறி, 137
பெரும்பசி, 152, 180
பெரும்பண் நான்கு, 330
பெரும்பற்று, 100.
பெரும்பாணாற்றுப்படை - பத்துப்பாட்டினுள் நான்காவது, 500 - அடிகளையுடைய அகவற்பாவால் அமைந்துள்ளது, பரிசில் பெறுதற்கெண்ணிய பாணனொருவனை அது பெற்றானொருவன் தொண்டைமா னிளந்திரைய னிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்விளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடியது. இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரை யொன்றுண்டு, 37, 42-3, 90, 125, 130, 143, 154, 171, 201, 212, 249, 263, 329
பெரும்பிறிது, 255
பெரும்பிணி, 224
பெரும்புறக்கடல், 83
பெரும்பெயர்ப்பீடிகை, 121
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர், 194,
பெரும்பெயர் மன்னன், 214 [252
பெரும்பேறு, 272, 372
பெரும்பொருள், 216
பெரும்பொழுது, 121
பெருமகன் - அரசன், 159, 278, 285
பெருமதர் மழைக்கண், 209, 245
பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலன் தாய், 95
பெருமைசால் நல்லறம், 121, 137
பெருவழி, 47, 137
பெருவனம், 68
பெருவிழா, 4, 29
பெருவிறல்வேந்து, 157
பெற்றி - தன்மை, பேறு, 29, 107, 115, 137, 164, 174, 237, 241, 278, 298, 308, 380.
பெற்றிமை, 237, 286
பெறுதல் முதல் சாதலீறனவை கருவிற் சார்ந்த பொழுதிற் கலப்பன, 315
பெறுதி - இலாபம், 283
பேடி, 39
பேடிக்கோலத்தின் இயல்பு, 37
பேடியர், 29, 41
பேடு - புறநாடகம் பதினொன்றனு ளொன்று, 37
பேணுமாக்கள், 343
பேணுநர் - பாதுகாப்போர், 151, 157
பேது - அறியாமை, 79
பேதைமை, 237, 271-2, 369, 372, 377, 380
பேய், 38, 78, 90, 196, 272-3, 278, 307, 373-4.
பேய்மகள், 77, 91
பேய்மை, 372
பேரளவியற்றல், 64
பேரறம், 342
பேரறிவாளன் - புத்தன், 138

பேரறிவு, 198, 200.

பேராசிரியர் - பழையதமிழ் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், நுண்ணிய அறிவினரென்று ஆன்றோரால் புகழப்படுபவர், எட்டுத்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380-செய்யுளுக்கும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், இவற்றுள், குறுந்தொகையில் 380 - செய்யுளுக்கு உரைசெய்திருத்தல், "நல்லறிவுடையதொல் பேராசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினியறியப், பொருடெரி குறுந்தொகையிருபது பாட்டிற், கிதுபொருளென்றவ னெழுதா தொழிய, இதுபொருளென்றதற் கேற்பவுரைத்தும்" என்னும் நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருக்கு உரைசெய்திருத்தல் பிரயோக விவேகவுரையாலும், கல்லாடத்தில் "வெள்ளுறைக்கழித்து" என்னுஞ் செய்யுளுக்கு மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை யெழுதிய வுரையாலும், தஞ்சைவாணன் கோவையில், "புயலேசுமந்து" என்னுஞ் செய்யுளுக்குச் சொக்கப்ப நாவலரெழுதிய வுரையாலும், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்திருத்தல் தொல்காப்பிய வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் ஆங்காங்குக் குறிப்பித்திருத்தலாலும் இனிது விளங்கும், இவர் நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு முற்காலத்தினர், இது, "பேராசிரியரும் யானே யீண்டையேனே என்னுங் குறுந்தொகைச் செய்யுளில் மீனெறி தூண்டில் என்பதனை ஏனையுவமமென்றார்" (தொல். அகத். சூ. ௩௬) என்று நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருத்தலால் உணரப்படும், 10, 298, 310

பேராந்தை, 73-4

பேரியாறு, 229, 278, 301.

பேரில் - பெரியவீடு, 250.

பேரூர், 24

பேறு, 164

பை-படம், 222, 224

பைஞ்சேறு - சாணம், 212

பைதல் - துன்பம், 185

பைந்தொடிமகளிர், 65

பைம்மறி - பசுமையமறித்தல், அஃதாவது பையினை உட்புறத்தைவெளிப்புறமாக்குதல், 53

பைரவவேடதாரிகள், 70

பைரவன்-சூரிய அரசர்களுளொருவன், 301

பைவிரித்தல், 224

போங்கர் - கடம்பமலை, சோலை, மரக்கிளை, 50, 207, 211

பொங்குநீர்ப்பரப்பு, 2

பொங்குமெல்லமளி, 85, 193

பொச்சாந்தார், 108

பொடித்தல், 189

பொத்தி - மூட்டி, 23 - 4, 171, 204

பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை, 51, 202

பொதியில்-அம்பலம், பாண்டிநாட்டுள்ள ஒருமலை, தேவரெல்லாருங் கூடியிருத்தற் கிடமாதலின் இதற்குவந்த பொதுவிலென்னும் பெயர் இக்காலத்துப் பொதியிலென்று மருவிற்றென்பர் தஞ்சைவாணன் கோவையுரையாசிரியர், இதனளவைக் காணவந்த பொழுதுதான் காயசண்டிகை விருச்சிகன் சாபத்தால் யானைத்தீயென்னுந் தீராப்பசியையடைந்தாள், 11, 17, 168, 180, 182, 218 - 9, 222, 227, 229, 235, 332

பொதியிற்குன்றம், 219

பொது - அனுமான அளவையின் பிரிவுகளில் ஒன்று, 305.

பொதும்பர் - இளமரக்கா, 42

பொதுவர் - பொதுமகளிர், 331.

பொதுவறிவு, 100, 116

பொதுவனுமானம், 305

பொதுவியல் - எல்லார்க்கு மொப்ப ஆடுங்கூத்து, 20.

பொய், 115, 126, 196, 247, 250, 273, 374.

பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச் சாட்சி சொல்லுவோர், 14.
பொய் கூறாமை-தசசீலத்துள் ஒன்று, 231.
பொய்கை, 42, 44, 48, 117, 121, 123, 172, 181, 187, 194
பொய்தீர் பொருள், 321
பொய்நோய் 260
பொய்ப்பழி. 248
பொய்யா நா, 229
பொய்யாற்றொழுக்கம், 255, 263
பொய்யில் புலவன்-திருவள்ளுவநாயனார், 238 244
பொய்யினாறுணர்ந்தோன், 279
பொய்யுரு, 9, 334
பொய்யைத்தவிர்க வென்றல், 263
பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகையோர், 219
பொரி, 75
பொருணிகழ்வு, 316,
பொருதல், 307
பொருநராற்றுப்படை - பத்துப்பாட்டினுள் இரண்டாவது, 248-அடிகளையுடைய அகவற்பாவாலமைந்துள்ளது, பரிசில்பெறக் கருதிய ஒரு பொருநனைப் பரிசில் பெற்றானொருவன் நீளஞ்சேட்சென்னியின் புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது, இது கரிகாற் பெருவளவன் கொடையையும் அவன் வீரத்தையும் அவனுடைய சோழநாட்டின் வளத்தையும் காவிரிநதி பயன்படுத்தலையும் நன்றாகக் கூறும், இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையொன்றுண்டு, 52, 90, 110, 144-5, 154, 162, 203-4, 211, 248, 331
பொருமுகப்பளிங்கு, 54
பொருமுகவெழினி மூவகைத் திரைச்சீலைகளுளொன்று, அரங்கில் இடப்படுவது, 54.
பொருவறுசிறப்பு, 101.
பொருவறுபூங்கொடி, 108
பொருள் - சத்தியம், தத்துவம். 9, 195, 291, 303, 316, 359
பொருள் இருபத்தைந்து, 320
பொருள் ஒன்பது, 321
பொருள்களின் குணம், 322
பொருள் நான்கு, 113
பொருள் பன்னிரண்டு, 369
பொருள்புரி நெஞ்சிற் புலவோன், 217.
பொருள்வழங்கு செவித்துளை, 108
பொருள் விளையாட்டி, 62
பொருளளவை, 306
பொருளுரை - புகழுரை, மெய் வார்த்தை, 22, 140, 233, 244
பொருளெனக்கொண்டோர் - காரியமாகக்கொண்டோர், 263
பொல்லாக்காட்சி, 230, 273 - 4, 374
பொலங்கொடி, 109
பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை, [301
பொலம் - பொன், 16.
பொலம்பிறை, 38.
பொலம்பூங்கா, 156.
பொலம்பூவாடை, 59.
பொலிதல், 144
பொழிந்தூண் சுரத்தல், 157
பொழில், 44, 49-51, 111, 136, 165
பொழுது, 121
பொளித்தல், 47
பொற்குளம்பு, 163
பொற்கொடி, 109
பொற்சுவர், 190
பொற்பணி செய்வோர், 329
பொற்பூங்கொடி, 54
பொற்பகடு, 163
பொற்பட்டு, 208
பொற்றார், 331.
பொற்றேர்ச் செழியன், 149
பொற்றேரின் மேலுள்ள யானை, 39
பொற்றொடிமாதர், 135
பொற்றோடு, 64.
பொறி, 30
பொறிகள் ஐந்து, 321
பொறிமயிர் வாரணம், 94
பொறேன், 64.

பொறை - பாரம், 102
பொன - சூரியன, திருமகள், 20, 79, 170
பொனசெயகொலலா - உருக்குத தட்டார, 329
பொன நானகுவகை, 47
பொனபிறபபு, 314
பொனமணடபம், 212
பொனமுட்டை, 163
பொனவாகை, 301
பொனவாணிகா, 331
பொனவாயமணிசசிரல, 44
பொன வெளளிகளைத தீணடாமை- ரசசீலததுள் ஒனறு, 231
பொனறகெடுதல - முறறகெடு தல, 371-2, 385
பொனறிகழநெடுவரை, 1
பொன்றிகழமேனி யொருதசி 193, 203, 229
பொன்னணிநேமி, 147
பொனனம்பலம, 332
பொனஞணகோதத னமணிக கோவை, 38
பொனனிறபொலிந்த நிறததாள், 79
பொனனின்கோடு, 163
பொனனிஞடி, 210
பொனனுயிா - ஐவகையுயிாகளுள் ஒனறு, 315
பொனனுயிரைகாணபோா, 331
பொனனூசி, 347
பொனனெயிறகாஞசி, 237
பொனனேரனையாய, 20
போகதருதவம - அனுபவிககும தனமை, 375
போகடல, 163
போகபுவனம, 306
போகம், 331.
போகலும போகுவை, 233
போகுயா புறறளை, 222, 224
போசனசாலை, 218
போத்தந்தியோா, 311
போதகம், 39
போதம - ஞானம, 122
போதல செயயாவுயிா, 22.
போதவிழசெவவி, 188
போதாயனீயம - வேதாஙக மாகிய கறபவகையுள ஒன்று, போதாய னமுனிவராற செய்யப்பட்டது, 301.
போதி - அரசமரம், என்றது, பல குனி நதிக்கரையில உள்ளது: இதன நிழலிலிருநது ஆராயநத பொழுது நானகுவகைப பட்ட சததியஙகளை அறிதற்குரிய ஞா னமுணடானமைபறறிப புத் தன 'போதிமாதவன்' என்று சொலலபபடுவன்; அவனிருந் தமைபறறி இது மகாபோதியெ னறு வழஙகபபடும, 122-6, 140-41, 338
போதி ஐநது கிளைகளையுடையது, 298, 367
போதிகை, 212
போதிசசெல்வம- அறிவாகிய செல் வம், 123
போதிசததுவர்-அறிவில் உயர்ந்து பினபு புத்தஞக் அவதரித்தற் குரியவா, இவர் மூவகையினர், 317, 367
போதிததலைவன், 122, 164
போதிததானம, 187
போதிபபகவன, 340.
போதிமாதவன், 100, 164.
போதி மூலததுநாதன, 347
போதிமூலம, 367
போதிமூலமபொருநதிய சிறப்பி ஞதன, 140
போதியின்லமறம, 338.
போதியுரவோன், 141
போதி வேநதன - புததன, 368.
போது - மலா, 44, 164, 207
போநது, 291.
போந்தைகக்கணி, 239
போம் எவற்பண்மை, 68, 150
போயககுல, 95
போயபிறவி, 118
போாககளம, 66.
போலிமூனறு, 354.
போவல - போவேன், 34
போவுழி, 129, 225.
போழததது - பொழுதில; 103, 122, 164.
போழல், 254
போழவாயககூகை, 78.
பொறுநது, 136

போற்றிக்கேண்மின், 274
போனம் - போலும். 112
போனகம் நாலவகை, 345
பௌத்த சங்கத்தார், 25
பௌத்த சந்நியாசி, 59
பௌத்தசம்பிரதாயம் 166
பௌத்தசமயமரபு, 32
பௌத்த தருமம், 335
பௌத்தநூல், 230, 271, 369 384
பௌத்தம், 309
பௌத்தமுனிவர், 218
பௌத்தர், 123, 155, 370 375
பௌத்தர்கள் பிரமாணம் மூன்று 350
பௌத்தரிலுயர்ந்தோர், 101
பௌத்தன், 115, 354 - 5
பௌத்தாகமம் - வினயபிடகம் ஸூத்திரபிடகம் அபிதாமபிடகமெனபன, 298 - 9.
பௌத்தாவதாரம், 61
பௌர்ணிமை, 115, 121 [289.
பௌவம் - கடல், 44, 87 191,
மககட்கருமுதலிய ஆறு - மககட்கரு, தெய்வககரு, பிரமககரு, நரககரு, விலங்கின்கரு, பேயககரு என்பன, 272.
மககள், 1, 13, 147, 154, 165, 181, 256, 273, 279, 3734, 379.
மககளதேவர், 141, 271 198
மககள்யாக்கையினியல்பு, 116,
மகத் தத்துவம், 319 - 20.
மகதம் - ஒருநாடு, இது தக்ஷிண மகதம் உத்தரமகதமென இரண்டு வகைப்படும், 114, 296, [298
மகதவினைஞர், 212.
மகரயாழ் - நாலவகையாழினுள் ஒன்று, இதற்கு நரம்பு பதினேழு, 47, 201, 204.
மகள் - மனைவி, 7, 228.
மகளிர், 52, 204.
மகளிர்க்குரிய காவல் மூன்று, 195
மகளிர் குளறுடரவம், 90
மகளிர் தூமமேந்தல், 90
மகளிர் பிறர் நெஞ்சுபுகுதல் குற்றம், 243 [65
மகளிர்மாலையில் விளக்கெடுத்தல்,
மகளிர் விளையாட்டின்வகை, 210
மகளிரும் யானையும் வீணைக்கு வணங்கல், 201
மகன் - கணவன், 228
மகன்றுயர், 264
மகனை முறைசெய்த மன்னவன், 252
மகா கண்டகம்-பாளி பாஷையிலுள்ள ஒரு பௌத்தநூல், இதில் புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது, 366
மகாத்துவீபம் நான்கு, 83.
மகாபரிநிர்வாண ஸூத்திரம் - தீககநிகாயமென்னும் நூலின் பகுப்புக்களுள் ஒன்று, இதில் புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது 366
மகாபலி - ஓரரசன், 206-7
மகாபோதி, 61, 123, 297, 366-8
மகாபோதியின் நிறம் பொன்னென்பது, 340
மகாராஜிகலோகம், 3, 31, 153, 367, 373
மகாராஷ்டிரதேசம், 93, 212
மகாவாககம் - வினய பிடகத்தின் பகுப்பினுளொன்று, பாளீ பாஷையிலுள்ளது, 299, 366
மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம், 374
மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம், 273, 374
மகிழ்சிறத்தல், 74,
மகிழமரம், 40.
மங்கலத்திருநாள் - வைசாக சுத்த பூரணிமை, இத்தினத்தில் புத்தன் ஞானம் பெற்றமையின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது. பௌத்தரால் சிறப்பக் கொண்டாடப்படும், 115,
மங்கலமொழி, 390.
மங்கலவெள்ளை - சந்தனம், 112,
மங்கலாபுரம், 112.

மஙகளர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
மஙகுரோயமாடம, 59
மஞ்சாடிமரம், 40
மஞ்சு - அழகு, வெண்மேகம், 173.
மஞசுடை மால்கடல, 173
மஞ்ஞை - மயில், 43, 95, 208
மட்டவிழலஙகல, 48.
மடககொடி, 215
மடல், 35, 43
மடவரல, 244
மடவாரகறபு, 252, 261
மடவோா - மகளிா, மூடா, 76, 209
மடற்பூநதாழை, 96
மடி - ஆடை, 344
மடிததசெவவாய, 69
மடிதல், 130, 158, 248, 252
மடுததல், 144
மடை - சோறு, 74
மடைககலம, 231, 259
மடைததொழில், 225
மடைதீயுறுததல, 74
மடைநூல, 21.
மடைபபளளி, 218
மடைமாணசெபபு, 48
மடையன - சோறுசகுமவோன, 231-2, 259,
மணகணை முழம, 77
மண்டபம, 190
மணடலம, 315
மணடினிஞாலம, 129
மணடிலம, 66-7, 285, 377
மணடிலவகை, 370
மணடை - பிசசைபபாததிரம, 72, 75.
மணடைப்பாணா - பிசசைப்பாததிரததையுடைய பாணா, 330
மணமுகன - தவளமலையிலிருநது தவஞசெயத ஒரு முனிவன, இவனிடததிருநத பசுவயிறறிலே தான புணணியராசன பிறநதான, 162-3, 165, 281
மண்ணுமேனி, 34
மண்ணுள்வேநதன, 165.
மண்ணுறசெயதபாவை, 235
மணணீட்டாளா, 70, 329
மணணீடு, 55, 70, 83, 199.
மணணோர்முதல்வி, 154.
மணவளம பிழையாமை, 283
மண்வளம் பெருகுக, 215
மணஙகெழுமுரசம, 14
மணமனைமறுகு, 167
மணல், 97, 117.
மணவாளமாமுனிகள் - தென்கலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியா, இவருடைய ஆசிரியா திருவாயமொழிப்பிள்ளையென்பவா இவா வடமொழி தெனமொழிகளில நூல செயதலிலும உரை செயதலிலும வல்லவா, இவா இயறறியவை ஆர்த்திப பிரபநதம, உபதேச ரததினமாலை, கீதாதாதபாயதீபம, ஞானஸார வயாகயானம, ததவதரய வயாகயானம, திருவாயமொழி நூறறநதாதி, திருவாராதனக கிரமம, நூற்றநதாதியுரை, பரமேயஸார வயாகயானம, பெரியாழவாா திருமொழி வியாகயானம, முப்பததாறுயிரப் படிகருப் பிரமாணததிரட்டு, முமுக்ஷுப்படி வயாகயானம, யதிராஜவிமசதி, ஸ்ரீ வசனபூஷண வயாகயானம, ஸப்தகாதை வயாகயானமெனபன இவரால் செயயப்பட்டுளள தனிபபாடல்களை பல, இவா சிஷயாகள் அஷ்டதிககஜஙகள முதலியோா, இவா நியமனததினாலே ஸப்தகோததிர நிபநதனம நடநது வருகினறதெனபா, இவருடைய தமிழ்ச செயயுடகள சொறசுவை பொருட்சுவை செறிநதுளளவை, 317
மணறகுனறம, 18, 98, 117, 266.
மணி - மாணிககம, 26, 42, 221, 286, 289
மணிககாஞ்சி, 191
மணிககோவை, 38-9.
மணிசசிரல, 44
மணிததோ, 49
மணிததோ யதி, 34
மணிததோள், 224
மணி நெடு நஙகல, 252
மணிபபீடிகை, 99, 101
மணிப்பூணகலம், 99.

மணிப்பகர்வோர், 331
மணிபீடம் - புத்தன்பாதம், 32
மணிபல்லவம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே 30 - யோசனையளவிலுள்ள ஒரு சிறுதீவு, தன்னைத் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் புத்தபீடிகையொன்றும் கோமுகி என்னும் பொய்கையொன்றும் இதில் இருந்தன, 5, 8, 66, 84-7, 96, 101, 106, 110, 113, 117-9, 121, 134, 160-62, 164-5, 227, 233-4, 239, 269, 274, 276, 278, 284, 288, 334, 342-3, 346, 366
மணிமூன்று, 299
மணிமேகலாதெய்வம் - அரசகாவலைப் பண்ணுதற்படி இந்திரனேவலாலே சிலதினைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருத்தலை உடைய ஒரு தெய்வம், கோவலன் தன் குலத்தோரிலொருவனை இத்தெய்வம் கடலிற் பாதுகாத்த நன்றி பாராட்டியே தன் புதல்விக்கு மணிமேகலையென்று பெயரிட்டான், மணிமேகலையை நல்வழிப்படுத்தற்கு எண்ணி அவளை உவவனத்திருந்து மணிபல்லவத்துக்கொண்டு சென்று புத்தபீடிகைக் காட்சியாற் பழம்பிறப்பு உணர்வித்துப் பூர்வஜன்ம நாயகன் இன்னனென்பதைத் தெரிவித்ததன்றிச் சிறந்த மூன்று மந்திரங்களைப் பின்பு அவளுக்கு உபதேசித்தது, 5, 54, 63, 66, 84-7, 91, 95, 97, 106, 108-9, 117-8, 131, 134-5, 193, 199, 203, 227, 235, 239, 269, 289-90, 300, 333, 343, 366
மணிமேகலாதெய்வம் சபித்தமை, 348
மணிமேகலை - கோவலனுக்கு மாதவிபாற் பிறந்தவள், இக்காப்பியத் தலைவி, 4-6, 19-20, 27-8, 30, 34, 40-41, 44, 48, 51, 53-4, 62, 66-8, 70-71, 84-7, 93, 97-8, 101, 105, 107-9, 117-9, 124, 131-3, 135-6, 143, 152, 166, 168-9, 177, 179, 180, 184-6, 188-93, 196, 201, 203, 205-6, 215-8, 220, 222-3, 225-7, 229, 231, 233 236, 239-41, 243-4, 246, 250, 252-3, 255-8, 260-61, 264-6, 269-70, 274, 276-8, 280, 282, 284, 286-7, 290-93, 300, 316, 323, 324-5, 332, 340-41, 344-6, 349, 365-6, 390
மணிமேகலைதுறவு - மணிமேகலை நூல், 9
மணியறைப்பீடிகை, 63
மணியிழந்தநாகம், 85
மணியுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள் ஒன்று, 315.
மணியைக்கடலில் வீழ்த்தோர், 26.
மணிவினைஞர், 330.
மணைபோற் பிறக்கும்பிண்டம், 140.
மதப்புகர் முகக்களிறு, 201
மத்தளம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி, [‘மத்து - ஓசைப்பெயர், இசையிடனுகிய கருவிகட்கெல்லாம் தளமாதலின், மத்தளமென்று பெயராயிற்று’ என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்] இஃது உத்தமக்கருவியென்றும் அகமுழவென்றுங் கூறப்படும், 83, 210
மத்தியமநிகாயம் - ஸூத்திர பிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299, 350, 366
மதகு, 138
மதச்சத்தி - மதுக்களி, 323
மதயானை, 261
மதாமழைக்கண், 245
மதலை - கொடுங்கை, பற்றுக்கோடு, 17
மதலைத்தூக்கு - இசைத்தமிழ் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள எழுவகைத் தூக்கினுள் ஒன்று, இரண்டு சீரையுடையது, 310.

முதுவுநடை நல்லான், 65
மதன் - செருக்கு, மனமதன், 37, 84
மதனிநெஞ்சம், 48
மதி - மாதப், முன்றிலையுசை, 57, 267, 284
மதி தேருக்குவமை, 49
மதிமருள் வெண்குடை, 44, 251
மதிமாறோரந்தனை, 284
மதிமுகம், 51, 68, 201
மதியம், 49
மதில், 167
மதிலுறுப்புக்கள், 64
மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல் - கூத்தநூல், 9
மதிற்பொறிகளின் வகை, 328
மது, 49, 51, 93, 167, 219, 227
மதுக்கமழலங்கல், 222
மதுக்களி, 323
மதுக்களிமயக்கம், 134, 136, 262
மதுமலர்த்தார், 202
மதுராபதி - தென்மதுரையின் அதிதேவதை இந்தத் தெய்வத்தாலேதான் கண்ணகி கோவலனுடைய முற்பிறப்பின் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டாள், இவள் மதுரைமாதெய்வமென்றுங் கூறப்படுவாள் 294, 296
மதுரை - ஒருநகரம் இதில் சிந்தாதேவியின் கோயிலொன்றிருந்தது, ஆபுத்திரன் முதலிற் பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தது இந்நகரத்தேதான், இது தக்கிண மதுரையெனவும் வழங்கப்படும், 24, 121, 150, 241, 246-7, 285, 294, 334
மதுரைக்காஞ்சி - சங்கப் புலவர்கள் அருளியபத்துப்பாட்டுளாறாவது 782 - அடிகளையுடையது, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறு நிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடி மருதனார் பாடியது அப்பாண்டியனுடைய முன்னோர் பெருமையையும் பாண்டிநாட்டின் ஐந்திணை வளங்களையும் மதுரையின் அழகையும் வேறு பலவற்றையும் இது கூறும், இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினிய ரெழுதிய உரையொன்றுண்டு, 27, 30 34, 38, 45-6, 48-9, 52, 90, 102, 116, 121, 128, 139, 188, 196, 200, 201, 209, 241, 279, 331
மந்தி - பெண்குரங்கு, 42
மந்திரச்சுற்றம், 341
மந்திரம், 110, 116, 182, 199, 260, 300
மந்திரம் மூன்று, 6, 135
மந்திரமாக்கள், 91.
மந்திரவாதப், 33
மந்திரஸாதகர் - பலித்தற்காக மந்திரங்களை உருவேற்றுபவர், 70
மந்திரிகள்வீதி, 331
மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதி, 240, 252
மம்மர், 247, 252.
மயக்கத்தை ஒழித்தற்கு வழி, 389
மயக்கம், 106, 114, 132, 136, 239, 273, 374
மயக்கு, 173, 194
மயக்குறு வெகுளி, 228
மயங்கல், 43, 301
மயங்குகால் - சுழல்காற்று, 44
மயரி - மயக்கமுடையவன், 245
மயற்பகை, 256, 258, 260.
மயன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் பளிக்கறையிலுள்ள புத்தபீடிகையையும், சக்கரவாளக் கோட்டத்தையும், கந்திற் பாவையையும் நிரூபித்த தெய்வத்தச்சன், இவனை அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவர், 33, 83-4, 92, 224, 226, 236
மயானம், 171, 227, 259.
மயானவருணனை, 69, 77
மயான வாசினி, 70
மயிர்ச்சாந்து, 47.
மயில், 40, 42-3, 50, 95
மயிலை - மல்லிகைவிசேடம், 267
மரக்கலம், 44, 301.

மரக்காலாடல் - புறநாடகம் பதி னொன்றனுள் ஒன்று, இதன் உறுப்புக்கள் நான்கு, 37.
மரச்சோலை, 50
மரஞ்சோபறவை, 154
மரணத்துன்பம், 115
மரத்தாற் செய்தபாவை, 235
மரத்தாற் செய்தயானை, 39
மரப்பந்தா, 30
மரம் மாலையாகப்பூத்தல், 31
மரவகைகள், 40
மரவுரியுடை, 181
மராஅம = மரவம் - வெண்கடம்பு, 40, 46, 209
மராட்டகக்மமா, 212
மரீஇ, 152, 199
மருகன் - மருமான், வழித்தோன் றல், 51-2, 206, 275
மருங்கு - குலம், சமீபம், 146, 161, 188
மருத்துவரிருவா - தெய்வவைத்திய ரிருவா, 16
மருத்துவன், 106
மருத்துவி - மருந்து கொடுப்பவள் 180
மருத்தின நரம்பு, 65
மருந்துவா, 59
மருதப்பண், 330
மருதம், 65
மருதி - காவிரிப்பூம் பட்டினத்தி ருந்த ஒருபார்ப்பனி, 212-3, 248
மருந்திலகூற்றம் - பரிகார மில்லாத யமன், 279
மருந்து, 35, 100, 123, 180, 256, 258, 308
மருவூர்ப்பாக்கம் - காவிரிப் பூம்பட் டினத்தின் ஒருபகுதி, 13
மருள் - அறிவின்றி மயங்கியிருப் பது, உவமவுருபு, மயக்கம், 44, 110, 251, 304.
மருளப்படுபூங்குழல், 42
மருளறுபுலவ, 104
மரூஉ, 200
மலலர்தேவன் - பாண்டவமசத்தற பிற ந்த ஓரரசன், இவனுக்கு ஐந்தேக மல்லனென்றும் ஒரு பெயருண்டு, 207.
மல்லன்மா ஞாலத்துமக்கள், 138, 263.
மல்லிகைவிசேடம், 267
மலடி, 354
மலயம் 11
மலா, 51, 199
மலாக்கணைமைந்தன், 211
மலாக்கூந்தல், 111
மலர்க்கிர மண்டிலம், 66
மலாத்தலையுலகம், 138.
மலாதொடுத்தல், 21
மலாப்பளளி, 97, 190
மலாப்பாணம் ஐந்து - தாமரை, மா, அசோகம், முல்லை நீலமெனபன, 267.
மலாப்பொயகை, 117
மலாமண்டபம் - பூததொடுக்கு மண்டபம், 29.
மலாவனம், 44, 48
மலரணையாகிய சேக்கை, 47, 97
மலரால் செய்யப்படும் ஆசசனை, 94
மலை, 170, 179, 182, 188
மலைத்தல் - மாறுபடுதல், 152, 213, 254
மலைநாட்டு வழக்கு, 149
மலைநாடு, 231, 301
மலைபடுகடாம் - சங்கப் புலவர்களரு ளிச் செய்த பத்துப்பாட்டினுட் பத்தாவது. 583-அடிகளையுடைய அகவற்பாவால் அமைந்தது, மலையை யானையாக உருவகித்து அதன்கட் பிறந்த ஓசையைக் கடா மெனச் சிறப்பித்தமையின், இப் பாட்டு இப் பெயர்பெற்றது, பரி சில் பெறுதற்குச் சமைந்த கூத்த னொருவனைப் பரிசில் பெற்ற னொருவன் பல்குன்றக் கோட்டத் துக்குச் செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன் னனை இரணியமுட்டத்துப் பெ ருங் குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிக னார் பாடியது, கூத்தராற்றுப் படை யெனவும் இது பெயர் பெறும் இந்நூல் அந்நன்னனது பலவகைச் சிறப்பும், நவிரமென்னு மலையிற் காரியுண்டிக் கடவுளென் னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளி

யிருக்கும் சிவபெருமானுடைய மகிமையும் கூறப்படும் இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையொன்றுண்டு, 46, 94, 109, 143-4, 152, 173, 286, 318
மலையாவறம், 335
மலை, 39, 42, 51
மழுவாணெடியோன், 241
மழை, 49, 157, 185, 219, 241
மழைக்கண், 245
மழைமருமகதம், 296.
மழை மாடங்கட்கு உவமை, 49
மழைவளங்கரத்தல், 127, 158, 237
மழைவளந்தரும் பத்தினிப் பெண்டிர், 168, 172-3, 243
மழைவளந்தரூஉமழவோம்பாளன், 57
மழைவளம், 128
மற்கலிதேவன் - ஆசீவக மதத்தோருடைய கடவுள், 312, 315
மற்கலிநூல், 315
மற்கூத்து - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று, இதன் உறுப்புகள் ஐந்து, 37
மறக்கற்பு - சீறிய கற்பு கோவத்தால் மதுரையை எரித்த கண்ணகி கற்பு இங்ஙனங்கூறப்படும், 294
மறச்செவி, 106
மறஞ்செய் வேலோன், 7
மறத்தல், 203, 291
மறந்தருதுன்பம், 228
மறப்பின் பாலார், 256
மறம், 254
மறலும் - விரோதிப்பான், 36
மறவணம் - பாவத்தன்மை, 25, 113
மறவர் - வீரர், 13, 18, 304.
மறவி, 234
மறவிருள், 230, 238
மறவுரை, 106
மறன், 276
மறித்து - மீட்டு, 116
மறிந்து, 44
மறு, 67
மறுகி - சுழன்று, 151
மறுகு, 37, 167, 211
மறுதலை, 258
மறுதலையாயினார், 52.
மறுபிறப்பாட்டி, 290
மறுபிறப்பு, 256, 260, 274
மறுமை, 35, 323
மறை - வேதம், 34
மறைஞான தேசிகர் - சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்தின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், 307
மறைந்தவேட்டம், 227
மறைந்துரு, 225
மறைநவில் அந்தணர், 34, 144
மறைநன்னூல், 147
மறைமுறை, 148
மறையோம்பாளன், 142 - 3
மறையோர், 155
மன்பதை - உயிர்ப்பன்மைகள், 60, 254
மன்பெருநன்று, 291
மன்பெருமடிகை, 124
மன்மதன், 282
மன்மருங்கு - இராசகுலம், 241
மன்முறையெழுநாள், 244
மன்றப்பேய்மகள், 91
மன்றப்பொதியில், 222, 227
மன்றம்-ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி, 17, 74-5, 78, 152, 205, 219, 222, 235
மன்று, 65
மன்னகுமரன், 265
மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி என்னும் பழமொழி, 291
மன்னுயிர், 85, 128, 140, 154, 158, 161-2, 164-5, 175-6, 230, 237-8, 291
மன்னுயிர் முதல்வன், 147, 284
மன்னுயிர்முதல்வி, 344
மன்னுயிரோம்பும் ஆருயிர் முதல்வன், 155
மனக்கவற்சி, 110
மனக்கினியான், 228
மனத்தால் நிருமித்தல், 322
மனத்திற்றோன்றும் பாவமூன்று - காமம் வெகுளி மயக்க மென்பன 251, 273, 374
மனத்தின்குணம் மூன்று, 374

மனநடுக்குறூஉம், 97.

மனப்பாட்டறம் 132, 238

மனம், 113 264, 306, 319 372

மனமாசு, 106, 139, 230 246

மனமில்லாதிருக்கும் அறமும் பாவமும் உளவாதல், 33

மனநிலையையின்றி அறமும் பாவமும் சிறிதும் உளவாகா, 33

மனமவாக்குக்காயம், 202

மனுவேந்தன் - ஒரு சோழன், 252

மனுஷ்யலோகம், 373

மனுஸ்மிருதி - மனுவென்பவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஒரு அறநூல், 12 - அத்தியாயங்களையும் 2684-சுலோகங்களையும் உடையது, மற்ற 17 - ஸ்மிருதிகளினும் சிறந்தது, இதில் வர்ணாச்சிரம தர்மங்களும் பிறவும் கூறப்படும். இந்நூற்குக் குல்லூகபட்டீயம், கோவிந்தராஜீயம், மேதாதித்யம் முதலிய பல வியாக்கியானங்கள் உண்டென்று கூறுவர், இது மனுதர்ம சாஸ்திரமென்றுங் கூறப்படும், 128, 142

மனை-மனைவி, வீடு, 118, 177, 247

மனைத்திறவாயுக்கை, 335

மனையரங்கம், 87.

மனையறம், 243

மனையுறைமகளிர், 163

மஹாநிரயம் - எட்டு நரகங்களுள் ஒன்று, 82

மஹாபிரஹ்மலோகம், 3

மஹாபிரஹ்மாக்கள், 3, 30, 339.

மஹாபதான சூத்திரம் - ஒரு பௌத்தநூல், இதிற்புத்தசரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர், 366

மஹாவீசி - எண்வகை நரகத்துளொன்று, 82

மஹாவிஹமநாத ஸூத்திரம் - ஒரு பௌத்தநூல், இதில் ஸ்ரீநாதமேயமென்னும் பிரமாணத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர், 350

மஹாஹஸ்திபதோபம ஸூத்திரம் - மத்தியமநிகாயமென்னும் நூலின் பகுப்புக்களுள் ஒன்று, இதில் பிரத்தியக்ஷத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர், 350

மா - எண்வகை யெச்சத்தொன்று, இது விலங்கு வடிவமாகப் பிறப்பது, 103, 154, 177, 267, 306

மாக்கள், 76, 147, 174 177, 185, 196, 206 215, 230

மாகதர் - இருந்தேத்துவார், 330

மாங்கனி, 208

மாசாத்துவான் - கோவலன் தந்தை இவன் கோவலன் இறந்ததைக் கேள்வியுற்றுத் தன் கையிலுள்ள பொருளனைத்தையும் தானஞ்செய்துவிட்டுப் பௌத்த மதச்சார்பினனாய்த் துறவுபூண்டு வஞ்சி நகரஞ் சென்று தவஞ்செய்தான். அறவணவடிகளைக் காணுதற்குக் காஞ்சிநகரஞ் செல்லும்படி மணிமேகலையைத் தூண்டினவன் இவனே, 333 338 340

மாசு-குற்றம், 67, 113

மாடம், 47 - 8

மாடலன் - தலையாலங்கானமென்னும் ஊரிலிருந்த ஓரந்தணன், 333.

மாடவீதி, 49

மாண்பு, 239

மாணிக்கச்சோதி, 32.

மாணெழில் சிதைத்தல், 127

மாத்திரை - அளவு, 124, 308

மாதங்கள் பன்னிரண்டு, 121

மாதர், 27, 43, 218

மாதவர் - பௌத்தசங்கத்தார், 25 35, 51, 58, 68, 165, 184, 186-7, 194, 219, 232, 252, 261, 266, 270, 327

மாதவன் 100, 113 116, 133 - 6 161 - 6, 168 - 9, 230, 278

மாதவி - ஒரு நாடகக்கணிகை கோவலனுடைய காதற்பரத்தையாயிருந்து மணிமேகலையைப் பெற்றுக் கோவலன் கொலையுண்டது கேட்டுத் துறந்து அற

வணவடிகள்பால் தருமங்கேட்டு அவருடன் காஞ்சிசென்று நோற்றிருந்தாள். குருக்கத்தி, 4, 19-20, 22, 27-8, 33, 40, 48-9, 87, 93, 95, 97, 111, 118, 132-3, 135, 141, 166-7, 186-90, 205, 232, 237, 250, 265-6, 270, 273, 289, 326, 339 344
மாதிரம் வளம்படல், 339
மாதுயரெவ்வம், 61, 118, 243
மாநகர், 236
மாநதி - உணவு, 74, 192
மாநிலங்கொழுப்ப, 158
மாநிலம் வளம்படுக, 139
மாபத்தினி, 271
மாபெருங்கோயில், 240
மாபெருந்தவக்கொடி, 87
மாபெருந்தானை, 136
மாபெருந்துன்பம், 79
மாபெருந்தெய்வம், 80, 91 135 296
மாபெருந்தேவி, 259 264, 266
மாபெரும்பத்தினி, 24, 294
மாபெரும்பாத்திரம், 122, 131-2, 141-2 161
மாமணி, 26
மாமணிவண்ணன், 208
மாமறைமாக்கள், 34, 149
மாமறையாட்டி, 148
மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மதசத்தி பிறத்தல், 323
மாயவிஞ்சை, 223
மாயன், 179
மாயாவதி - கௌதமபுத்தருடைய தாய், 367
மாயிதழ்க்குவளை, 192
மாயிருஞாலம், 155, 265
மாயை, 199
மாரசேனை, 77
மார்பு, 144
மாரன் - நற்குணம் நற்செய்கைகளை நீக்கித் தீக்குணம் தீச்செய்கைகளை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன், இவனை காமனென்றும் கூறப்படுவான் இவனுக்கு அறுவகைத்தேவலோகத்திலும் அதிகாரமுண்டு, 61, 124-5, 368
மாரனை மகளிர் மூவர் - காமம் போகம் பொன்றயின்மை, 368
மாரஜித்து - மாரனை வென்றவன், புத்தன், 368
மாராயம் - வேந்தனாற் செய்யப்படும் சிறப்பு, 251.
மாரி, 152, 285
மாருதவேகன் - இந்திரவிழாச் சேவித்தற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வருகையிற் சண்பை நகரத்திற் சாமந்தியைக் கவர்ந்துகொண்ட ஒரு விஞ்சையாதரன், 29-30, 56, 69, 93
மால் - திருமால், மேகம், 37, 71
மால்வரை, 15
மாலுமி - மீகாமன், 14
மாலை, 29, 65, 190, 203, 230-31 248
மாலைக்காரர், 330
மாவண்கிள்ளி - ஒரு சோழன், உதயகுமரன் தந்தை, 8, 214-6, 266, 268, 277, 288, 340, 346
மாவலி - மகாபலி, 206
மாற்றம் - வார்த்தை, 19
மாற்றருங்கூற்றம், 279
மாறுகொண்டோராமனம், 264
மான், 145, 211, 319
மான்மறி - குட்டிமான், பெண்மான், 262
மான்மாலை, 109
மான்று - மயங்கி, 261
மாணுஜூர் - ஒரு புத்தஸ்தலம், 60, 125
மானிடயாக்கை, 132
மானூர்தி - [illegible], 190
மிகப்பெருஞ்செல்வர், 75
மிகைநாவில்லேன், 62
மிச்சில் - மிகுதி, 151 165
மிசை மேல், 191, 225, 373
மிடற்றுப்பாடல், 210
மிடைதல், 300
மிருகேந்திரன் - சமேதந்திரருள் ஒருவன், 316.
மிலைதல் - சூடுதல், 31

மிளை - காவற்காடு, 329
மிறைக்களச்சந்தி 71.
மின், 357
மீட்சி, 304, 307, 351
மீமாஞ்சம், 309
மீமிசை, 99 119, 225
மீவிசும்பு, 110
மீளியாக்கை, 71
மீளுதல் - இல்லாமை 370
மீன்கள், 164, 248
மீன்விலைஞர், 329
மீனறிகழ்கொடியன், 223
மீனத்தகவை, 122, 164
மீனத்திடைநிலை, 122, 164
முக்காலவுணர்ச்சி, 163
முக்காழ், 38-9
முக்குணம், 320
முகம், 45 51
முகில், 102, 110, 305-6
முகிழ் = முகை - அரும்பு, 41, 282
முங்குதல் - முழுகுதல், 347
முச்சந்தி, 331
முச்சி - மயிர்முடி, 38 - 9
முசுகுந்தன் - சூரியகுலத்திற் பிறந்த ஒரு சக்கரவர்த்தி, இவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து அரசாண்டவன், 13
முட்டாவாழ்க்கை, 159
முட்டுதல் - குறைதல், வழுவுதல், 159, 172
முட்டுப்பாடு, 35
முட்டை, 310
முடம் - வளைவு, 41, 96
முடலை - முறுக்கு, 171
முடிபொருள், 249.
முடிவெய்துகாறும் நன்றே நினைந்தான், 60
முடுக்கர் - முடுக்குத்தெரு, 89
முடைநாற்றம், 174
முண்டகம், 91
முத்தங்கோப்போர், 210, 330
முத்தி, 105
முத்திறமணி - புத்த தன்ம சங்கங்கள், எந்த நற்கருமம் செய்யினும் இவற்றை மும்முறை வணங்க வேண்டுமென்பர், 66.
முத்தீ, 243
முத்து, 51, 102, 212, 220.
முத்துச்சல்லி, 190
முத்துத்தாமம், 17
முத்துத்தூக்கு, 190
முத்துவடம், 138.
முத்துவிளை கழனி, 96
முத்தை முதல்வி, 198, 203
முதல் - அடி இடம், 14 16 19, 50, 263, 305.
முதலனுமானம், 305
முதலுக்கேற்ற அடை, 300
முதலைச்சாதி விசேடங்கள், 227
முதற்குலையுடையமகளிர் 91
முதற்போது, 322
முதன்மாணாக்கன், 239
முதிதபாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள் ஒன்று, 388
முதியாள், 227, 237.
முதியோர், 52, 75
முதியோர் கோட்டம் 181, 201, 205, 240
முதிராக்கிளவி, 250
முதிராத்துன்பம், 66.
முதுக்குடி, 15.
முதுக்குறைநங்கை, 51
முதுக்குறைமுதுமொழி, 200, 218, 222
முதுகுடி, 187
முதுநீருலகு, 249
முதுபேய், 78
முதுமக்கட்டாழி - பிணங்களை யிட்டு மேலே கவிக்குஞ்சாடி பண்டைக் காலத்திற் பிராயத்தால் முதிர்ந்தவர்கள் துன்பமின்றி யிருத்தற்கும் ஆசீவகர் தவம் செய்தற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்த தாழிகளும் இப்பெயரால் வழங்கி வந்தனவென்று பின்வருவனவற்றால் தெரிகின்றது, "தாழியிற் பிணங்களுந் தலைப்பட்டார் வெறுந்தலைப் பாழியிற் பிணங்களுந் துளப்பெழப் படுத்தியே" (தக்கயாகப்பரணி), "பதுமக் கடவுள் படைப்படையக்காத்த, முதுமக்கட்சாடி முதலோன" (குலோத்துங்க சோழனுலா), "ஓடுமலரி யொளிப்ப முதுமக்கட்சாடி வகுத்த தராபதியும்

விக்கிரம சோழனுலா) 'சிதர மகிழந் தீனமறச் செங்கோ னட த்தநம, னுத்தமனென் றநநா னுயிர கொடுபோ காமையினனை, மொயதத முதியோாககு முது மககட சாடிபல. வைததகுல தீபகனே மன்னுவோ மனனு வோ" (திருவெண்காட்டுப் புரா ணம்), 72.
முதுமககள், 52
முதுமறை, 149
முதுமறையநதணிா, 34, 146
முதுமறையோன, 155
முதுமூதாட்டி, 79
முதுமை, 31, 51, 198
முதுமொழி, 200, 218, 222, 284
முதுவேனில, 121.
முநதைப்பிறபபு, 108, 115
முநநீா, 44, 46, 170, 179
முநநூல, 144
முபபதுமூவா, 16
மும்மணி, 366
மும்மாரி, 15
மும்முறைவணஙகல, 134, 184, 202, 366
முயல, 211
முயறகோடு, 272, 308, 351, 373
முரசடிககுஙகுலததோன, 15
முரசு, 18, 216
முரணுத திருவாமூாதி, 366
முரிதல, 96, 200
முருககு, 36, 198
முருகக் கடவுள, 3, 4, 155
முருகச் செவவி, 75
முருகு, 196, 211
முருஙகல, 16
முருநதெரிள கை, 91
முலலை, 28, 15, 211
முலலைபபாட்டு - சஙகப் புலலா கள அருளிச்செயத பததுபபாட்டி னுள ஐநதாவது, இது 103- அடி கள யுடைய அகவறபாவால அமைநதது, பகைமேற சென்ற தலைவன வருமளவும தலைவி ஆறறியிருநதவிடதது அவன வநததனைககணடு தோழி முத லியோராகிய வாயிலகள தம முட் கூறியதாகக காவிரிபபூம பட்டினததுப பொனவாணிக னுா மகனுா நபபூதனுா பாடி யது, 89, 95, 125, 200
முழநதாள, 37, 40
முழவு, 43, 77, 88,-9, 244
முழுதும பொயயினறுணாநதோன, 279
முழுவல் - நீாப்பறவைவிசேடம, 98
முள்ளுமுருககமபூ 77
முளளெயிறு, 192
முளிமுதிாசெஙகு, 221.
முளியரி, 171, 187.
முளை, 51
முளைததல, 97
முளையெயிறு, 51
முற்பிறபபு, 107, 131
முறறல், 250.
முறறவுணாநத முதலவன், 63, 280
முறறவுணாநதோா, 203
முறறு, 123, 157, 161, 308
முறனுசெவியானை, 213
முறிதல 44
முறைசெயதல, 52, 252
முறைமை, 52, 234
முறையுளி, 134
முறைவேணடுநா, 201
முனபனி, 121
முனறில, 96, 150.
முனறுறை, 89
முனனவன - புததன, 338
முனனிலைபபுறம - முனனிலையாரை நோககிப பிறரைக கூறுமாறு போலக் கூறுதல, 191, 198
முனனிலையெயயா, 17, 115
முனனுதல, 34, 295
முனனுள ஊழே பினனும உறுவிப பது, 315.
முனிசநதிரன - மயானததிலிருநது வஞ்செயத ஒருமுனிவன, 74.
முனிதல, 130, 265
முனிவா எழுவா, 194.
முனிவருநறைவிடம, 49, 186.
முனிவன், 163, 165, 182, 276.
மூககு, 220
மூஙகில, 41, 64, 185, 219.
மூஙகை, 140

மூசுதல்- மொய்த்தல், 31, 33
முஞ்சி - முகம், 324
மூத்தல் 198.
முதுவிளிதல், 177, 254
மூதாட்டி, 220
மூதானந்தம், 23
மூதூர், 4, 11, 29, 105, 191, 215, 219, 235
மூப்பு, 31, 52, 254, 376
மூர்க்கன், 35
மூர்ச்சித்தல், 53
மூர்த்தம், 357-8, 363
மூரல், 192
மூரிவார்சிலை, 206,
மூலப்பகுதி, 319
மூலம், 297
மெய்த்திறம் 12, 311
மெய்ந்நடுக்குறுதல், 111
மெய்ப்பாடு, 111
மெய்ப்பொருள், 324
மெய்ப்புறத்திடுதல், 32
மெய்ப்பெயர்ப்போர், 296
மெய்ம்மைக்கிளவி, 296
மெய்யாக்கை, 79
மெய்யுணர்வு, 324
மெய்யுரை - நற்குணம் பத்தினுள் ஒன்று, 374
மெய்வகையின்மை - உண்மையின்மை, 299
மெய்வருத்தல், 202
மெய்வைத்தல், 78, 287
மெல்விலை, 97
மெலித்துகு நெஞ்சினவிடர், 166.
மேகம், 305, 366
மேதங்கரர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
மேருமந்தரபுராணம் - ஒரு தமிழ்ச் ஜைனநூல். இது வைசயந்தன் முக்திச்சருக்க முதல் ஸ்ரீவிகாரச் சருக்கமிறுதியாகிய 12-சருக்கங்களையுடையது இதன் கவித்தொகை 1106 தீர்த்தங்கரரிற் பதின்மூன்றாமவரான விமலதீர்த்தங்கரருடைய கணதரர்களாகிய மேரு மந்தரரென்னும் இருவருடைய சரித்திரங்களை விரித்துக் கூறுதலபற்றி, இப்பெயர் பெற்றதென்பர். இந்நூலாசிரியர் வாமனாசாரியர், இதிற் சைன மதக்கொள்கைகள் பல காணப்படும், 201, 318, 328
மேருமலை - சக்கரவாளத்தின் நடுவேயுள்ள ஒருமலை சுமேருவென்றும் கூறப்படும், 1, 74, 83, 194
மேலோர்-மேலிடத்துள்ளோர், 15-6, 201
மேற்பாலொருவன், 256
மேஷாயனம் - மேடராசியில் (சூரியன்) செல்லுதல், 122
மைத்திரம் - ஸ்நேகம், 387-9
மைத்திரி = மைத்திரிபாவனை, 387, 389
மைத்திருள்கூர்ந்தமனம், 139
மைத்துனன், 102, 245-6, 248
மைந்து, 8
மைந்நிணவிலைஞர், 329
மையல், 26, 36, 193 246, 261, 308
மையறுபடிவத்து மாதவர், 58
மையூன், 215
மைவிளக்கு, 154
மோசித்தல் - உண்ணல், 215
மொட்டுருமலர், 195
மொய்கொண்மாக்கள், 215
மொய்ம்பு, 241
மொய்ம்மலர், 260
மொழிபெயர்த்ததேத்தோர் - பரதேசிகள், 13
மோகம், 388.
மோதிரந்தொடல், 258
மோவாய், 36
மௌனம், 177.
யந்திரயானை, 167
யந்திரவாவி, 30
யமகம்-அபிதர்மபிடகத்தின் பகுப்புகளுள் ஒன்று, 299
யவனத்தச்சர், 212
யவனதேசம், 212
யாக்கை, 34, 53, 95, 105, 116, 132, 175, 181, 198, 247, 271, 290, 309, 372
யாகசாலை, 144

யாகசதலைவன, 309
யாஙகணும, 211, 274
யாஙகனம, 58
யாஙகுளா, 134
யாணா-புதுவருவாய, 185
யாததல, 221
யாபபுறை, 32, 243
யாபபு - உறுதி, கட்டு, 6, 32, 57, 206, 217, 235
யாமஙகோளபவா - நாழிகைககணக கா, 89
யாமம, 87, 193, 251.
யாமலோகம, 3
யாய - தாய, 281.
யாவதும - சிறிதும, 24, 61, 137, 313
யாழ, 42, 83, 148, 187, 200
யாழககரணம - யாழுககுரியசெய கை. 41.
யாழததணடு, 47
யாழநாலவகை - பேரியாழ, மகர யாழ, சகோடயாழ, செஙகோட டியாழ, 17, 204
யாழபபாணம, 119
யாழபபாணா - பாணருள ஒருவகை யாா, 330
யாழவரை, 200
யாழவாசிலே, 21
யாழாசிரியன - வைணிகன. பரத நூலுட கூறபபடட பஞசாசாரி யருள ஒருவன, 87
யாழினம, 187
யாழோா-கநதருவா, 65, 245, 248
யாறறஙகரை, 103.
யானே, 14, 39, 46, 89, 136, 196, 216, 262, 305-6
யானைககுமனபுபறையடிததல. 45, 203
யானைத்தீ - தணியாப்பசியைவிளை விப்பதொருநோய, 7, 178 - 9, 182, 184, 214, 216, 220, 225
யானைநிரை, 261.
யானைபபாகா, 45, 331
யானைமதம எழிலைபபாலை மலரின மணமவீசல, 204
யானை—தமவேஙகை மலரினமணம் வீசுதல, 204
யானை யாழிறகு வயமாதல், 200
யானையையடககுஙகருவிகள், 200
யானைவீரா - அரசாககுரிய எணபே ராயததுள ஒருவகையாா, 13
யானைவேட்டம, 201.
யுகதி - சோததல, 327
யுததவீரன - இராமன, 368
யுவராஜா - இளவரசன, 214
யூகி - யௌகநதராயண னெனனும உதயணனுடைய மநதிரி, 167
யோகசிததி, 365
யோகம - சோககை, மருநது, 35
யோகி, 105
யோசனே, 104.
ரூபாரூபம, 359
ரௌரவம - நரகமெட்டனுளொன று, 82
வகிா, 181
வகுளம - மகிழ, 40.
வகை - விதம, 52
வகைவரிசசெயபு. 48.
வஙகநாவி, 301
வஙகம - கபபல, 44, 46, 160-61 169 - 70, 172, 177, 233, 281 292, 346
வஙகாமகாவை, 225
வசசிரககோடடம - வசசிராயுதத்ற குஙகோயில இது முறகாலத திற காவிரிபபூம பட்டினததிலி ருநதது, 14, 64
வசி - மழை, 18, 158, 344
வசு - கலிஙகநாட்டுளள சிஙகபுரத தை ஆணட ஓா அரசன, 295
வசுககளெணமா, 16
வஞசககளவி, 197
வஞசககிளவி, 188
வஞசபபுகழசசி, 287
வஞசம, 97, 167, 215, 255-6, 260 265
வஞ்சவிஞசையன, 69
வஞசி-சோாகளுடைய இராசதானி இஃது ஒருகொடியின பெயரைப பெறறதெனபா 8, 16, 213, 231 274, 276, 289-90, 292-3, 300, 303, 325-6, 334-5, 338, 349
வஞசிநுணணிடை, 62
வஞசிமலா, 300

வஞசிமிலைதல், 213, 335.
வஞசிமுற்றம, 238
வஞசினம - சபதம, 100, 189, 201-2
வட்டஙகுயினறு, 99
வடடணை - வாததனை, 88
வட்டாடல் - ஒருவகை விளையாட்டு, அஃதாவது, உணடையுருட்டல, 170
வடடிகை = வாததிகை-எழுதுகோல், 21, 47
வட்டு, 169-70
வடடுடை - முழநதாளளவாக உடுக்குமஉடை, 37
வடநூலார், 91, 110, 124
வடமீன, 243
வடமொழி, 92, 142, 200
வடமொழியாட்டி-பாரப்பனி, 148
வடமொழியாளர், 58
வடிகாது - வடிநதகாது, 221
வடிததல - சுட்டுவிரலும பெருவிரலுங கூட்டி யாழநரமபை அகமும புறமும ஆராயதல, பயிறறுதல, 204, 331
வடியா நா, 257
வடிவு, 234
வடிவுமறைததல, 205
வடிவேறகிளளி-ஒருசோழன, 288.
வடிவேறறடககைவானவன, 289
வடு, 40, 184, 188 - 9
வணடு, 31, 42 - 3, 96, 188 - 9, 191, 195, 204
வணணஙகளைகொண்டெழுதாமல் வடிவை மட்டுங கோடடின சித்திரம, 245
வணககல, 213.
வணகுறுபாததிரம, 135.
வணிகன, 155
வததநாடு வணணககம்மா, 212
வததவன் - வதஸராஜனெனிய உதயணன, 167
வதஸராஜன கதை, 167
வதிதல, 89, 150, 152
வநதனை, 124, 184
வம - வா, 211
வமபககோட்டி, 159
வம்பப்பரத்தர், 88
வமபபபரததை, 109
வமபமாககள், 37
வமபமாதா, 214
வமபலன - அயலான், 223
வயகுற்றமண, 307
வயநதககுமரன, 167
வயநதசசோலை, 30
வயநதமாலை - மாதவிதோழி, இவளைக கூனியெனறும கூறுவா, 4, 20, 22, 26-7, 49, 187
வயவா - வீரா, 213
வயனஙகோடு - பாணடிநாட்டுள்ள ஒரூா, ஆபுததிரன இநத ஊரிலுளள பூதி யெனபவனுடைய வீட்டிலேதானவளாநதான், இது வயவனங கோடெனவும வழஙகபபடும, 142 - 3
வடா - வேடகைநோய, 223
வயிசசிரவணன - விசசிரவமுனிவருடையபுததிரன, குபேரன, 39
வயிரம, 248, 313
வயிறறகம, 163
வயிறறிடுஉம, 225
வயிறு, 44, 130, 152, 179 - 80, 183. 292
வயிறுகாயபெருமபசி, 130
வாததிதல, 357
வரகு-எணவகைககூலததுளொன்று, 9, 330
வரஙகிடததல, 199
வரமபிலறிவன, 312.
வரமபினறிபபெருகியகாமம், 196
வரலாறு, 135
வரவு - வரலாறு, 84
வராகமிகிரா-முற்காலததிருநத பிரஸித்த ஜயௌதிஷிகா, விககிரமார்ககனுடைய அவைககளத திருநத கவி நவரததினஙகளுள ஒருவா, 122.
வரி-கீறறு, வரிப்பாட்டு, 207
வரிககோலம, 37
வரிசசெப்பு, 48.
வருணம, 71, 210
வருநதுதுயா, 161, 232
வருபொருள, 230

வரூஉ - வந்து, 230
வரூஉம், 181
வரைப்பு - எல்லை, 328.
வரையாள் - நியதியில்லாள், 261
வல்லாங்கு, 257
வல்லிருள், 69, 152, 161.
வல்லெயிறு, 14
வல்வினை, 231-2, 259
வலம்புரிச்சங்கம், 94
வலமுறை மும்முறை வந்தனைசெய்தல், 184
வலித்தல் - நினைத்தல், 90, 235
வலையிடைப்பட்டமான், 145
வழக்காட்டு - ஊடல், 281
வழக்கு, 12, 108, 311
வழக்கு ஆறு, 371, 382
வழக்கு இருவகை, 9
வழங்கல் - கொடுத்தல், செல்லல், 170, 295
வழி, 47, 252, 288
வழித்தோன்றல், 52, 206
வழிப்படாதல், 65
வழிப்பொருள், 385
வழிபடுதெய்வம், 143
வழிமுறைத்தோற்றம், 377
வழு, 76.
வழுத்துதல், 35.
வழுநீர், 220
வழுவறுதெய்வம், 131
வழுவறுமறன், 235
வழுவாய், 132
வளரி, 125
வளைத்தாள், 221
வளஞ்சுரக்கென வாழ்த்தல், 158
வளர்ந்தலை மயங்கல், 340
வளிகலன் வௌவல், 170
வள்ளிவலங்கொட்கும், 139
வளை, 37, 52, 190, 223, 330
வளைஇய, 83.
வளைந்த யாக்கை, 155
வளையசுந்தரம் - தடமித்தனென்னும் அரசனது பட்டத்து யானை, 45.
வளையோள், 115.
வளைவண்ணன் - நாகநாட்டரசன், வாசமயிலையின் கணவன்; பீலிவளையின் தந்தை, 268, 346
வற்கடம், 153, 166
வற்கலை, 181
வறப்பம் - வன்மை, 312-3
வறங்கூறல், 153
வறந்தலையுலகம், 108.
வறம் - வறுமை, 85
வறனோடுலகு, 165, 237
வறும்பூத்துறக்கும் வண்டு, 196
வறுமொழியாளர், 88
வன்னிமன்றம், 74
வசிஷ்டர் - ஒரு முனிவர், 149
வாக்கின்குணம் நான்கு, 374
வாக்கின் மடந்தை - சிந்தாதேவி, 151
வாகை - வெற்றி, 268
வாகை மன்றம், 74
வாகைமிலைதல், 301
வாங்கா நெஞ்சு, 245
வாங்குநர் - வாங்குவோர், 123
வாசந்தவை - இராசமாதேவி முதலியோர்க்கு மனத்துன்பமுண்டானபொழுது பல நீதிமொழிகள் கூறி அதனைப் போக்கியவள், 253, 255
வாசமயிலை - வளைவண்ணன் மனைவி, பீலிவளையின் தாய், 268
வாசவர்-பஞ்சவாசம் விற்பார், 329
வாசவன் விழாக்கோள், 269
வாசினை - வாசித்தல், 21
வாட்டிறற் குருசில், 194, 198
வாடாத மலர்மாலை, 31
வாடுபசியுழந்து, 182
வாணன் - பாணாசுரன், 67
வாணிகமரபு, 246
வாணிகர், 170, 172
வாமன் - புத்தன், அழகியவனென்றபடி, 31, 66, 368, 373
வாமனன், 206
வாய் - உண்மை, 102, 232, 235
வாய்ப்பறை, 279
வாய்புதைத்தல், 111.
வாய்மை நான்கு, 25-6, 115, 131, 135, 207, 302, 337, 371
வாய்மொழி, 126, 232, 373
வாய்வதாக, 132, 238.
வாயவர், 191, 251, 300
வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல், நால்வகை வினா விடைகளுள் ஒன்று, 371, 386-7.

வாயாகின்று, 341
வாயில், 223, 237, 240, 252, 271, 304, 306, 370, 372, 374, 377
வாயில் இரண்டு, 395
வாயில்கள் ஆறு, 375
வாயில்களொன்பது, 388
வாயில் காவலாளர் வீதி, 329
வாயிலுக்கிசைத்தல், 213
வாயுசந்தானம் - நால்வகைச் சந்தானங்களுள் ஒன்று, அது காற்றைப்போன்ற தொடர்ச்சி, 371
வாயெடுத்தழைத்தல், 291
வாரகழல், 57,
வார்சிலை, 206
வாரணம் - கோழி, யானை, 94
வாரணசி=வாராணஸீ-காசி இது வாரணவாசியெனவும் வழங்கும், 142, 148
வாராகம் - வேதாங்கமாகிய கணித நூல் வகைகளுள் ஒன்று. வராக மிகிரரென்பவரால் செய்யப்பட்டதாதலின் இப்பெயர் பெற்றது, 310
வால்வெண்சுண்ணம், 43
வாலொளி, 180
வாழிய வியங்கோள், 4
வாள், 229, 231, 254, 260, 265
வாளரம் - ஒருவகை அரம், 330
வான்பிறைக்கோடு, 203
வான்புணை, 192
வான்பெருஞ்செல்வம், 248
வான்பொருள், 248
வான்மீகராமாயணம், 225
வான்றரு கற்பு, 168, 243
வான்றேர்ப்பாகன், 223
வானத்தமீனினும் பல்லறம், 248
வானத்துவாழ்வாரே வணக்கணவர், 156
வானம் - ஆகாயம், மழை, மேகம், 215, 220, 225
வானம் பொய்யாது, 139, 283
வானவர் பெருந்தகை, 128
வானவர்ழக்கையர், 220
வானூடிழிந்தோன், 111.
வானூடெழுதல், 131, 182
வானோர்தலைவி, 154, 200
வானோருண்டொழிமிச்சில், 165
விக்கிரமாதித்தன் - பாண்டவ வம்சத்திற்பிறந்த ஓரரசன் பிரபுமேரு தேவனுடைய புத்திரன், 122, 207
விகாரம், 166, 187, 195, 218, 255, 266, 294, 298, 320, 332
விகுதி=விகிருதி, 104, 370
விச்சாதரன், 217
விச்சாதரி, 178
விச்சை, 52, 218
விசயபாகு - பாண்டவ வம்சத்திற் பிறந்த ஓரரசன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்ற இரண்டாம் விசயாதித்தனுடைய புத்திரன், கிருஷ்ண ராஜனென்ற அரசனுக்குநேயன், 207
விசயன் - அருச்சுனன், ஆரியநாட்டரசருளொருவன் 39, 301
விசயாதித்தன், 207
விசாகம் - ஒருநட்சத்திரம், 121-2
விசாகை - ஒருவணிகமாது, மணம்புரியாதும் விவாகமின்றிக் கன்னிமாடத்திலிருந்தே காலங்கழித்தவள், 245-8
விசித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒருவன், 301
விசிப்பிணிமுழவு, 244
விசுத்திமார்க்கம்-நன்மார்க்கம், 87, 111, 381
விசும்பு, 67, 108, 268
விசுவாமித்திரமுனிவர், 127-8.
விசேடவாதி, 322
விஞ்சை, 86, 97, 199, 225-6
விஞ்சைப் பாத்திரம், 131
விஞ்சைமகள், 169, 215, 222, 251
விஞ்சைமாந்தர், 168
விஞ்சையன் - வித்தியாதரன், 29-30, 41, 56, 69, 180, 182-3, 219, 223-4, 226-9, 251-2, 260, 265.
விஞ்ஞானத்திற் காமபீஜம் அடங்கியிருத்தல், 385
விஞ்ஞானஸ்கந்தம் - ஐந்துஸ்கந்தங்களுள் ஒன்று, 287, 385.
விஞ்ஞானானந்தியாயதன லோகம், 3

விட்டேற்றார் - இகழ்ந்து கடுஞ் சொற் சொல்லுவோர், 158
விட்டேற்றி, 159
விடநாகம் 307
விடர், 158, 166
விடர்ச்சிலை பொறித்தவேந்தன் - ஒரு சேரன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனெனவும் கூறப்படுவன், கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோனாகிய கோவலனுக்குக் காதற்பாங்கன், 336
விடாஅ, 154
விடியல்வருணனை, 94
விடியல்வேலை, 230
விடீஇய - விடுத்தற்பொருட்டு, 167
விடுகதை, 214
விடுகோல், 221
விடூடம், 120
விடைவாக்கநான்கு, 387
வித்தகம், 212.
வித்தகர், 41, 202
வித்தல், 130
வித்தியவித்து, 344
வித்தியாதரருலகு, 180
வித்தியாமண்டபம், 18
வித்தினவிளைவு, 344
வித்து, 113, 226, 344
விதானம் - மேற்கட்டி, 190, 212
விதிமாணுடி, 99
விதுப்புறுநெஞ்சு, 186
விந்தாகடிகை - ஒரு தெய்வப்பெண், விந்தமலையின்மேல் யாரேனுஞ் செல்லுவாராயின், அவரைச் சாயையால் விழுத்துத் தன்வயிற்றிலிடுபவள், 225
விந்தாசனி, 225
விந்தை - துர்க்கை, 37
விநயன் - ஓர் இராசகுமாரன், 155
விநாசி, 354
விபக்கம், 351, 353
விபக்க வியாபி, 356
விபக்கைகதேசவிருத்தி, 356 - 7
விபங்கத்தின் பகுதி இரண்டு, 299
விபசித்து - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவர், 369
விபரீதம் - ஒன்றைமற்றொன்றாகவே நினைப்பது, 304, 313, 358, 362
விபரீதவெதிரேகம் 360 364
விபரீதாந்நுவயம், 360, 362
விபவம், 155
விம்பசாரகதை - ஒரு தமிழ்ப்பௌத்த நூல், இது கௌதம புத்தருடைய மாணாக்கர்களுள் ஒருவனும் இராஜக்கிருகநகரத்தரசனுமாகிய பிம்பஸாரன் என்பவனுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவதொரு காப்பியமென்று மட்டும் தெரிகின்றது; இதைப்பற்றிய வேறொரு வரலாறும் தெரியவில்லை, 367
விம்மி - பொருமி, 258.
விமானம், 69
விமானவஸ்து, 299
வியங்கோள், 241-2
வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவர் - வியந்தரலோக வாஸிகள், இவர்கள் சந்திரவகையைச் சார்ந்தவர்கள், 316
வியப்பு, 206
வியபிசரியாமை, 231
வியர் - வேர்வை, 189
வியவகாரத்தை, 375
வியாகரணம், 310
வியாசபாரதம், 194
வியாசர் - பிரமாணவாத நூலாசிரியர்களுள் ஒருவர், இவர் கொண்ட பிரமாணம் பத்து, 303
வியாப்பியம், 362
வியாபகம், 362
விரதம், 116, 182, 197, 246
விரதயாக்கையர், 74
விரதிகள், 33
விரலுதைத்தவெம்மை, 88
விராடநகரம், 205
விராடன், 39
விராய்மலர்க்கூந்தல், 111, 231
விராவுற்றன, 247
விரிகதிர்ச்செல்வன், 138
விரிசிறைப்பறவை, 98
விரிஞ்சி, 147

விருச்சிகன் - பொதியின் மலைச்சாரலில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த ஒரு முனிவர், காயசண்டிகையைச் சபித்தவர், 181-2, 219
விருத்தம், 355, 358
விருந்தாட்டயர்தல், 75
விருந்திற்பாவை, 192
விருப்புவெறுப்பில்லாமை, 388.
விருஷபதீர்த்தங்கராபுராணம் - சைன நூலாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் பகுப்பினுளொன்று, 155.
விருஷபர்-பழைய புத்தர்களுளொருவர், 369
விரை, 45
விரைகுடைதல், 210
விரைநீர், 326
விரைப்பூம் பந்தர், 208
விரைப்பூம் பள்ளி, 83
விரைபரிநெடுந்தேர், 196
விரைமரக்கர், 332
விரைமரம், 96, 177
விரைமலர், 108
விரைமலர்த் தாமரை, 43, 172
விரைவனன்-விரைபவன், 347
வில், 50, 145, 194
விலங்கரம், 330
விலங்கு - குறுக்கு, மிருகம், 114, 147, 154, 177, 221, 226, 272-3, 278, 313, 344, 373-4, 379
விலாவிற நக்கு, 156
விலோதம்-துகிற்கொடி விசேடம், 17
விலோசனம், 54
விழவணிமூதூர், 215
விழவு, 38, 89, 114, 343
விழாக்கால்கோள், 39
விழாக்கோள், 12-3, 244, 289
விழாமுரசு, 14
விழாவணிவிரும்பல், 62
விழித்தல்-உயிர்வாழ்தல், 258.
விழுச்சீர், 11, 213
விழுத்தகை, 205
விழுத்துணை, 248
விழுநிதிக்குப்பை, 177
விழுப்பெருஞ் செல்வம், 246
விழுமக்கிளவி, 98, 223
விழுமம் - வருத்தம், 33, 182, 229.
விழையாவுள்ளள், 220.
விழைவின் கூட்டம், 379
விளரி, 204
விளாக்கொண்டெழுதல், 96
விளாமரம், 74
விளி, 49, 97, 102, 124, 136 141, 154, 157, 166, 201, 229-30, 259 261, 266, 295
விளிதல் - இறத்தல், 135, 223-9, 265
விளிப்பது - பாடுவது, 43
விளிப்பு-அழைத்தல், ஓசை, 32, 45, 73, 78, 334.
விளையாமழலை, 51
விளையுள், 123
விளைவு - விளைநிலம், 52
விற்புருவம், 220
விற்பொறி, 323, 335
விறல்வில், 220
வினயதரும வகை, 366
வினய பிடகம், 299
வினாஅய், 134
வினாவிடைநான்கு, 371, 386
வினாவின் விடுத்தல் - நால்வகை வினாவிடைகளுள் ஒன்று, 371, 386-7
வினை-கன்மம், போர், 52, 261, 380
வினை இரண்டு, 113, 296, 373
வினைதம்தாகை, 17, 139,-40, 158, 165, 196, 239
வினைப்பயன், 179, 217, 219, 272-3, 370, 372-3
வினையுருத்தல், 99, 135-6, 180, 228, 259
வினையெச்சமுற்று, 110.
விஜ்ஞானம் - உணர்வு, 369, 372, 375-6
விஷ்ணுமாயை, 10
விஷயசம்பந்தம், 372
விஷூவத்தினம், 122
வீ, 209
வீங்குபிணி, 44, 46
வீங்குடாண்செருத்தல், 65
வீட்டியது, 260
வீட்டியல்பு, 319,
வீடு - விடுதல், 8, 121, 195, 241, 315, 379
வீணை, 47, 201, 209
வீயாவிழுச்சீர், 218, 249.

வீரசோழியம் - தமிழிலக்கணநூல் களுளொன்று, இதில் எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணி யென்னும் ஐந்திலக்கண விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன, இந்நூலாசிரியர் பௌத்த சமயத்தினராகிய பொன்பற்றியூர்ப் புத்தமித்திரனார், அவர்காலத்து அரசாண்ட வீரசோழனென்னும் அரசன்பெயரால் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது, இதிலுள்ள கலித்துறைகள்-181 இதற்குப் பெருந்தேவனார் என்பவரால் உரை செய்யப்பட்டுள்ளது, 60, 63, 100, 113, 125-6, 233, 297, 341, 365, 367-8, 373
வீரவளை, 209
வீரியபாரமிதை - வீரியம் நிறைத்தல் தசபாரமிதையு ளொன்று, 297, 308
வீரை - இலக்குமி தாரையென்பவரின் சகோதரி, துச்சயன் மனைவி, மதுமயக்கத்தால யானையின் முன்னே சென்று உயிரை விட்டவள் சுதமதியாகப் பிறந்தவள் இவளே 113, 132 134-6, 262
வீவிலவெம்பசி, 169
வீழ்கதிர், 271
வீழ்துணை, 88
வீழ்துயர், 80
வீழ்பு-சுளன்றி (ஆகுபெயர்), 36
வீற்றிருந்து - கவலையின்றியிருந்து, 281
வீற்றுவீற்றாக, 385
வேஃகல, 230, 273 374
வெகுளி, 111, 114, 203, 222, 224, 228, 231, 273
வெங்கணை - விருப்பத்தைச்செய்யும் அம்பு, 51
வெங்கதிர் - சூரியன், 31
வெங்கதிரமையம், 111
வெங்கள், 174
வெட்சி, 40
வெட்பாலை விசேடம், 41
வெணகட்பமரம், 40, 209
வெணகலக்கன்னார், 329
வெணகளர், 112
வெணசிறுகடுகு, 38, 90
வெணசுதை, 38, 69, 212, 290
வெணடிரைதந்தவமுது, 165
வெணணீறு, 36
வெணணெயககுன்று, 222
வெணபலியரங்கம், 77
வெணபிறப்பு, 314.
வெணமணல, 117, 220
வெதிரம - மூங்கில், 41
வெதிரேகம, 352, 360, 364
வெதுப்பல - சுடல, 27, 41
வெந்துகுவெணகளர், 112
வெந்துயரிடுமபை, 27
வெந்துறுபொன, 274
வெப்பம பொறுத்தல, 336
வெயதுயிர்த்தல, 144, 186, 206, 228
வெயயோன, 302
வெரீஇ, 77
வெருவருசெலவு, 203
வெரூஉ-அச்சம, 144.
வெரூஉப்பகை = வெரூஉமபகை 114, 139, 144
வெரூஉப்பறை, 203
வெவவினை, 135, 228, 261
வெவவுரை, 279.
வெளளி, 64, 67, 180 308, 329
வெளளிடை, 69, 75, 351
வெளளிமுளைத்த நளளிருள், 145
வெளளியுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள ஒன்று, 223
வெளளில - பாடை, விளாமரம, 74-5
வெளளிவீதியார் - கடைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவர், 311
வெளளிவெணகுடம மதிக்கு உவமை, 67
வெளளிவெணடோடு - சங்கினாற்செய்த காதணி, 36, 64
வெளளினமனறம, 74
வெளளுப்புப்பகருநர், 329
வெளளெட்சாந்து - வெளளிய எளளாலாகிய விழுது, 24
வெள்ளென்புணங்கல, 174
வெளளைக்கோட்டி - பயனிலலாத கூட்டம, 156
வெளளைமகளர், 156
வெறி - ஆடு, 221
வெறுமபை, 221.

வென் - வெற்றி, 227.
வெண்வேற்கிள்ளி - ஒரு சோழன், 346
வேகவெந்தீ நாகம், 222, 224
வேங்கை - ஒருமரவிசேடம், 41.
வேசையரில் குடிக்குற்றப்பட்டாருக்குச் செய்யும் தண்டனை, 189
வேட்கோவர்-குயவர், 329
வேட்டம் வாய்த்தல், 201.
வேட்டுவர், 145, 262
வேணவா, 2, 332
வேணு, 200
வேத்தவையார், 337.
வேத்தியல் - அரசர்க்காடுங் கூத்து 20
வேதம், 142, 144
வேதம்செய்யாமொழி, 321
வேதவாதி, 310 - 11
வேதவிதி, 148
வேதவியாதன், 303.
வேதனை - நுகர்ச்சி, பன்னிருநிதானத்துள் ஒன்று, 369, 372, 381
வேதாங்கம், 142, 144
வேதாளிகர், 330 - 31
வேதிகை - திண்ணை, 17, 190, 209
வேந்தர் முனையிடம், 98
வேந்தன் - இந்திரன், 210
வேப்பிலை, 90
வேய்கரிகானம், 185
வேய்ங்குழல், 42, 210
வேய்தல், 212, 295,
வேல், 192, 204, 241, 268
வேலூர் - நல்லியக்கோடனென்பவன் முன்னர் ஆண்ட ஊர் இதன் வரலாறு சிறுபாணாற்றுப் படையால் விளங்கும், 207
வேலை- பொழுது, 230.
வேலைக்கடல், 307
வேழம்பர்-கழைக்கூத்தர், 158
வேழம் வேட்டெழும் வெம்புலி,
வேள், 51 [223
வேள்வி, 144, 179
வேளைவெந்தை - வெந்தவேளைக்கீரை, 24
வேற்றுமைநயம், 371, 385
வேற்றுருவம், 242, 260, 300.
வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரம், 225, 257, 300
வேற்றாண், 153
வேற்றேரணி, 136
வேறும் - வெல்லுவேம், 201
வைகறைப்பொழுது - இரவிறுகடை யாமம், 223, 230
வைகாசி, 122
வைகிருள், 223
வைசவதேவம் - ஒருயஜ்ஞம், 128
வைசாக சுத்த பௌர்ணிமை - இந் ல் கௌதமபுத்தர் பிறந்தாரென்றும் அவர் ஞானம் பெற்றதினமும் இதுவே யென்றுங்கூறுவர், 115, 121, 161
வைசியர் பெறும்பட்டம், 47-8
வைசேடிகம், 309, 320
வைசேடிகவாதம், 321-2
வைசேடிகவாதி, 322
வைசேடிகன், 354
வைணவவாதி, 310
வைதந்யம், 106
வைதன்மியதிட்டாந்தம், 351, 353 362
வைதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்துவகை, 360
வைதாளியாடுவார், 330
வைதிகச்சொல் - வேதத்திலுள்ள பதங்கள், 310
வைதிகமார்க்கம், 303.
வைராக்கியமார்க்கம், 113
வைரி-வைரமுடையபகை, 124
ஜ்யௌதிஷம் - கணிதஸ்கந்தம், ஜாதகஸ்கந்தம், ஹோராஸ்கந்தமென்மூன்றுவகைப்படும், வேதத்திற்கு உபயோகமானது கணிதஸ்கந்தம் ஒன்றே, 122
ஜ்யௌதிஷிகர் - சோதிடர், 122
ஜகதேகமல்லன், 207
ஜயதேவர் - கீதகோவிந்தமென்னும் நூலை இயற்றியவர், 61.
ஜயந்தவர்மன் - பாண்டவம்சத்திற் பிறந்த ஓரரசன், இவன் ஆந்திர தேசத்திற்கு மேற்குள்ள நாட்டை ஆண்டவன், 207
ஜலதாரை - நீர்தொடர்ந்து போகும் வழி, 326, 388.
ஜன்மம், 269.

ஜாதகம் - ஸுத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 105, 125-6, 299
ஜினாலயம், 34
ஜீமூதவாகனன் - நாகாநந்தமென்னும் வடமொழி நாடகக் கதாநாயகன், 126
ஞேயத்தினிலக்கணம், 350
ஸ்ராவகன் - தருமம் கேட்பவன், புத்தர்களில் துறவிக்கு உரியபெயராகவும் வழங்குகின்றது, 239
ஸ்ரீபுராணம்-ஒரு சைனநூல்; இந்நூல் விருஷபர் முதல் ஸ்ரீவர்த்தமானர் இறுதியாகவுள்ள 24-தீர்த்தங்கரர்களுடைய சரித்திரங்கள் மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, மணிப்பிரவாள நடையாக உள்ளது, இக்காலத்து வழங்காத பற்பல தமிழ்ச் சொற்கள் இதிற் காணப்படும்; இந்நூலைச் சைனர் தினந்தோறும் பூசித்துப் பாராயணஞ் செய்து வருவர், 7, 155
ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரி - சிறந்த வடமொழியின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; இவர் ரகுவம்சம், குமாரஸம்பவம், மேகஸந்தேசம், மாகம், கிராதார்ஜுனீயம், நைஷதம், பட்டிகாவ்யம் முதலிய நூல்களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனர், 348
ஸ்ரீலக்ஷணபாவனை - அசுபபாவனை, 339
ஸ்ரீஹர்ஷகவி - இப்பெயர் பெற்ற வடமொழிப் பண்டிதர் இருவருள் ஒருவர் நாகாநந்தமென்னும் நூலை யியற்றிய ஓரரசர், மற்றொருவர் நைடத நூலாசிரியர், 126, 348
ஷட்கதி - அறுவகைப் பிறப்பு, அவை மக்கள்வகை முதலியன, 373 [372, 375
ஷடாயதனம் - ஆறுவாயில், 369,
ஸகந்தம் - கூட்டம், தூண், 71, 371
ஸதவிரர் - உத்தமபிக்ஷுக்கள், கௌதமபுத்தருடைய உத்தம மாணாக்கர்களுக்கு ஸ்ராவகரென்பது பெயராக இருந்ததென்றும், அவர்களுக்குப் பிற்காலத்து ஸ்தவிரரென்பது பெயராயிற்றென்றுங் கூறுகின்றனர், 299
ஸதேரகாதை - ஸுத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று. 299
ஸதேரா-ஸதவிரர், 299
ஸதேரீகாதை - ஸுத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று 299
ஸ்பரிசம் - ஊறு, பன்னிருநிதானங்களுள் ஒன்று, 369, 372
ஸ்ரோதஸ - பிரவாகம், 81
ஸ்ரோதாபத்தித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் முதலாவது, இது 24 - பகுப்பையுடையது, 81
ஸவபாவலிங்கம் - இயல்பு, பத்துப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று, 303
ஸவயம்பு, 322
ஸவாகாதேவி - அக்கினிதேவன் மனைவி, அவனுடைய வேட்கையைத் தீர்த்தற்கு ஏழுமுனிவர்களின் பத்தினி வடிவத்தைத் தனித்தனி எடுத்தவள், 194
ஸகஸ்ராரசக்கரரேகை - கௌதமபுத்தருடைய காலிலிருந்ததென்று புத்தசரித்திரம் கூறுகின்றது, 63
ஸகாமலோகங்கள், 3
ஸகிருதாகாமித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் இரண்டாவது இது 12 - பகுப்புக்களை யுடையது, 81
ஸங்கம் சரணம் கச்சாமி - ஒருமந்திரம், ஸங்கத்தை அடைக்கலமாக அடைகின்றேனென்பது இதன்பொருள், 369
ஸஞ்சீவனம் - எண்வகை நரகத்துள் ஒன்று, 82
ஸத்தியசதுஷ்டயம் - சத்தியங்கள் நான்கு, 302, 366, 381
ஸத்துவம், 322
ஸநதானம் நான்கு, 374
ஸநாதனம் - எப்போதுமிருப்பது, 110
ஸப்தரிஷிகள், 194

ஸம்பிரதாபனம் - எண்வகை நரகத்துள் ஒன்று, 82
ஸம்மியககருமம, 381.
ஸமமியகதிருஷ்டி, 381.
ஸமமியகவாககு, 381
ஸமமியகவியாயாமம, 381
ஸமமியகஸமிருதி, 381
ஸமமியகஸஙகறபம, 381
ஸமமியகஸமாதி, 381
ஸமமியகாஜீவம, 381
ஸமயுகதநிகாயம் - ஸூததிரபிடகததின பேருறுபபுகளுள ஒனறு, 299
ஸமஜஞாஸகநதம, 382
ஸமஸகாரம - செயகை, பனனிருநிதானததுளொனறு, 369.
ஸம்ஹாதம - எண்வகை நரகததுள ஒனறு, இஃது அவீசியெனறும கூறப்படும, 82
ஸமஸடி - கூட்டம, 319
ஸாவஜஞ புததா, 369
ஸாவஜஞன - புததன, 279, 366
ஸரஸவதீ தேவி, 6
ஸாரஸஙகிரகம - ஒரு பௌததநூல, 366
ஸிததாநதகௌமுதி - ஒரு வடமொழி வியாகரண கிரநதம; படடோஜிதீக்ஷிதரெனபவரால செயயபபட்டது, 148
ஸிததாாததா - பழைய புததாகளுள் ஒருவா, 366 - 7, 369
ஸிததி - கைகூடுதல, 299
ஸிஹமிகை - ஓரரக்கி, 225.
ஸூதாசலோகம, 3
ஸூதர்சிலோகம, 3
ஸூமேதா, 369
ஸூஜாதா, 369.
ஸூததிரதருமவகை, 366.
ஸூததிரநிபாதம, 299
ஸூததிரபிடகம - பௌததாகமம மூன்றனுள இரண்டாவது, 399
ஹனுமான - இநதிரனுடைய வச்சிராயுதததிறகும அஞ்ஞாத ஹநுவையுடையவன; ஹநு - கனனததின் மேலுள்ளமேடு, 225
ஹேதுப்ரபவதருமம - காரணததிலிருநது உண்டாததறனமை. "ஏதாமா ஹேதுப்ரபவா ஹேதுமதேஷாம ததாகத ஆஹதேஷாமயோ நிரோத ஏவமவாதி மஹா ஸ்ரமண" எனனுஞ சுலோகததாற புததனைப பண்டைககாலததிற பௌததா துதிதது வநதாரகளெனறு தெரிகினறது, 27
க்ஷணிகததின இலககணம, 318
க்ஷமாபாரமிதை - க்ஷமைபூரிததல், தசபாரமிதையுளொனறு, 297
க்ஷூததிரகநிகாயம, 299
க்ஷூததிரகபாடம, 299
க்ஷூலலவாககம - வினயபிடகததின சிறறுறுபபுககளுளொனறு, இது சுலலவாககமெனவும வழஙகபபடும, 299.